

Fremsat den 14. marts 2018 af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, hvidvaskloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love¹⁾

(Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor, indførelse af nye former for alternative investeringsfonde, ændring af grænsen for prospektpligt, m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 667 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 34 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og senest ved § 45 i lov nr. 41 af 22. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 6« til: »§ 64, stk. 3«.

2. I § 1, stk. 6, ændres »§§ 6, 6 a, 6 b, 33 og 43, § 347, stk. 1, og § 348« til: »§§ 6, 6 a, 6 b, 33, 43, 46 a, 46 b, § 347, stk. 1, § 348 og § 373, stk. 3 og 5,«.

3. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 67:

»67) Strukturert indlån: Indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under an-

vendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.«

4. § 6, stk. 3, ophæves.

5. § 6 a affattes således:

»§ 6 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

6. § 9 a, stk. 2, nr. 1, affattes således:

¹⁾ Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets/Kommissionens direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EU-tidende 2008, nr. L 133, side 66, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondenes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014/EU, EU-tidende 2016, nr. L 171, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning nr. 1093/2010/EU og nr. 648/2012/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning nr. 648/2012/EU, EU-tidende, nr. L 337, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning nr. 1093/2010/EU og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, EU-tidende 2015, nr. L 337, side 35, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF, EU-tidende 2017, nr. L 168, side 12.

»1) Markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituttets investeringservice og accessoriske tjenesteydelser.«

7. I § 9 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En agent tilknyttet et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut, jf. stk. 1, der er formidler af, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

8. I § 33 a, stk. 3, nr. 7 ændres »§ 72, stk. 1, 2 og 5,« til: »§ 72, stk. 1, 2 og 6«.

9. I overskriften før § 38 indsættes efter »Danske finansielle virksomheders«: »og visse finansieringsinstitutters«.

10. Efter § 38 a indsættes:

»§ 38 b. Et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesjet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal give meddelelse til Finanstilsynet forud for, at finansieringsinstituttet etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansieringsinstituttet skal sammen med meddelelsen give Finanstilsynet de oplysninger, som er nævnt i § 38, stk. 1, og oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet sender oplysninger som nævnt i stk. 1 og oplysninger om moderselskabernes risikoeksponeringsbeløb til værtslandets tilsynsmyndigheder senest tre måneder efter modtagelsen af oplysningerne.«

11. I § 46 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

12. I § 46 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

13. § 64, stk. 1-4 ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,

4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,

5) må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab, og

6) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 2-5.

14. I § 64, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1«, og »stk. 2 og 3« ændres til: »stk. 1, nr. 2-6«.

15. I § 64, stk. 6, der bliver stk. 3, ændres »Stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, og stk. 4 og 5« til: »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2«.

16. I § 64, stk. 7, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 1-5« til: »Stk. 1-2«.

17. I § 64, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »Stk. 1-5« til: »Stk. 1-2«, og i stk. 8, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1«.

18. I § 72 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 2, nr. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der sælger, rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

19. I § 84, stk. 1, ændres »§ 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a,« til: »§ 96, stk. 1, §§ 98, 100 a,«, og »og §§ 136-138 og 140-143« ændres til: »§§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt.«

20. I § 88, stk. 1, ændres »§ 80, stk. 1-4« til: »§ 80, stk. 1-3«, »§ 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a,« ændres til: »§ 96, stk. 1, §§ 98, 100 a,«, og »og §§ 136-138 og 140-143« ændres til: »§§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt.«

21. I § 125 i indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at instituttets krav til kapitalgrundlag og gældsbuffer tilsammen udgør mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtig, jf. §§ 308 og 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningseggede passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer,

kapitalgrundlag og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Stk. 4. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, der indgår i en international koncern, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis den internationale koncerns samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver. Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet til minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 5-9.

22. I § 125 i, stk. 4, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3« til: »stk. 6«.

23. § 125 i, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 7, nr. 5, affattes således:

»5) kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.«

24. I § 125 i, stk. 5, der bliver stk. 8, ændres »stk. 3,« til: »stk. 6,«.

25. § 125 i, stk. 6, der bliver stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan bestemme, at:

- 1) Gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering.
- 2) Gældsbufferkravet opgjort efter stk. 3, kan for den del der er over 2 pct., opfyldes med udstedelser, jf. stk. 6-8, fra modervirksomheden, hvis denne er et pengeinstitut.«

26. I § 179, nr. 2, og § 180, nr. 2, ændres »§ 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4« til: »§ 64, stk. 1, nr. 3, 4 og 6«.

27. I § 224, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »denne lov,«: »hvidvaskloven,«.

28. I § 224 a, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 224, stk. 1, nr. 2,« til: »§ 224, stk. 1, nr. 1 eller 2,«.

29. I § 266, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ved fastsættelsen af kravet i stk. 1 på konsolideret niveau er koncernens realkreditinstitut ikke omfattet af konsolideringen. Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde kravet i stk. 1 på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af kravene i § 125 i, stk. 1-4, eller de krav der følger af § 125 i, stk. 8, nr. 1-5.«

30. I § 267 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I en koncern, hvor der indgår et realkreditinstitut, og hvor der er fastsat et krav til størrelsen af koncernens

nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, kan Finanstilsynet tillade, at passiver udstedt fra et realkreditinstitut i koncernen anvendes til at opfylde kravet til de nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De pågældende instrumenter skal i afviklingssituationen kontraktuelt kunne nedskrives og konverteres uden brug af bail-in værktøjet.
- 2) De pågældende instrumenter må ikke samtidig anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet i § 125 i, stk. 7.
- 3) Det må ikke udgøre en afviklingshindring, at det konsoliderede krav til nedskrivningsegne passiver opfyldes af passiver udstedt fra realkreditinstituttet.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

31. I § 313 a ændres »§ 64, stk. 1-5« til: »§ 64, stk. 1-2«.

32. I § 348, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§§ 43,«: »46 a, 46 b,«.

33. I § 351, stk. 1, 2 og 5, ændres »§ 64, stk. 2 eller 3,« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2-6,«.

34. I § 351, stk. 4, ændres »§ 64, stk. 2 og 3,« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2-6,«.

35. I § 351, stk. 6, 1. pkt., ændres tre steder »§ 64, stk. 3, nr. 1« til: »§ 64, stk. 1, nr. 3«

36. I § 351, stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 8« til: »§ 64, stk. 5«.

37. I § 351, stk. 7, ændres »§ 64, stk. 2 eller stk. 3, nr. 2, 3 eller 4« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2 og 4-6«.

38. I § 354, stk. 6, nr. 22, indsættes efter »clearingen«: », jf. dog stk. 15«.

39. I § 354, stk. 15, indsættes efter »20«: », 22«.

40. I § 354 e, stk. 2, ændres »§ 64, stk. 1-3« til: »§ 64, stk. 1«.

41. I § 363, stk. 1, ændres », andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 5, nævnte og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter« til: »og andre sparevirksomheder end dem nævnt i § 361, stk. 1, nr. 5,«.

42. Efter § 372 a indsættes i *kapitel 23*:

»Øvrige bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om fritagelse af de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer.«

43. I § 373, stk. 1, ændres »§ 64, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2« til: »§ 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«, og efter »§ 248 b, stk. 1,« indsættes: »§ 313 b,«.

44. I § 373, stk. 2, ændres »§ 64, stk. 8, 2. pkt.« til: »§ 64, stk. 5, 2. pkt.«

§ 2

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2014, nr. L173, side 1,«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1,«.

2. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1011/2016/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1011/2016/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12«.

3. I § 1, stk. 2, 1. pkt., udgår »over 5 mio. euro«, og 2. pkt. ophæves.

4. I § 11, stk. 1, indsættes som nye numre:

- »1) Udbud af omsættelige værdipapirer under 1 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder.
- 2) Udbud af omsættelige værdipapirer under 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder, hvis der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. § 14, stk. 3.«

Nr. 1-8 bliver herefter nr. 3-10.

5. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En udsteder, udbyder eller fysisk eller juridisk person, der anmoder om optagelse til handel af omsættelige værdipapirer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 2, 5, 7 og 10, kan dog udforme et prospekt i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør af § 12, stk. 3.«

6. Efter § 58 indsættes før afsnit V:

»Oplysningspligt for revisorer for operatører af et reguleret marked eller udbydere af en dataindberetningstjeneste

§ 58 a. En ekstern revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste skal straks meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver afgørelse vedrørende selskabet, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan

- 1) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjenestes virksomhed,

- 2) påvirke operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjenestes fortsatte aktivitet, eller
- 3) føre til nægtelse af at påtegne regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

Stk. 2. Meddelelsespligten omfatter tillige ethvert forhold og enhver afgørelse omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor bliver vidende om som revisor for et selskab, der har snævre forbindelser med operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjeneste.«

7. I § 105 indsættes efter »fastsætter regler om«: »generelle principper om investorbekyttelse, oplysninger til kunder,«.

8. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 9:

- »9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse.«

9. § 244, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

10. Efter § 244 indsættes:

»§ 244 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

11. I § 247 indsættes efter »§58, stk. 1,«: »§ 58 a,«.

12. Efter 253 a indsættes:

»§ 253 b. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 4-6, og artikel 15, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse. Endvidere straffes med bøde overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af artikel 4, stk. 9 og 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder overtrædelse af artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 14, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse. Endvidere straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

§ 3

I hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret ved § 9 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »Forsikringsmæglere« til: »Forsikringsformidlere«.

2. I § 7, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Personen skal endvidere have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.«

3. I § 48 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov.«

4. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis personen ikke har tilstrækkeligt godt omdømme eller personens adfærd giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde, jf. § 7, stk. 2, 4. pkt.

Stk. 2. Påbud meddelt efter stk. 1 kan af virksomheden og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

§ 4

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 666 af 8. juni 2017, og senest ved § 5 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, indsættes efter »opfyldt«: », jf. dog stk. 4«, og i nr. 1 ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

2. I § 3 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal endvidere opfylde følgende betingelser for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, jf. stk. 3:

- 1) Kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, når virksomheder er ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.
- 2) Der må ikke foreligge snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiell virksomhed, mellem ansøgeren og andre virksomheder og personer, der vil kun-

ne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

- 3) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiell virksomhed, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 4, stk. 1, indsættes efter »en finansiell rådgiver«: », en investeringsrådgiver«.

4. I § 4 a, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»3) Oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej.«

5. I § 7 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.«

6. I § 11, stk. 6, ændres »den finansielle rådgiver eller boligkreditformidleren« til: »virksomheden«.

7. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. § 62, stk. 1 og 4, i lov om finansiell virksomhed finder tilsvarende anvendelse på investeringsrådgivere.«

8. I § 15, stk. 1, indsættes efter »en finansiell rådgivers«: », en investeringsrådgivers«.

9. I § 18, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »den finansielle rådgivers«: », investeringsrådgivers«.

10. § 23, stk. 3, ophæves.

11. § 24 affattes således:

»§ 24. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 2 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 46 i lov nr. 426 af 3. maj 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

- »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42-61, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I Loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 1-15, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16-27, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8-45. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«
2. § 3, stk. 5, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 5.
3. § 3, stk. 7, ophæves.
Stk. 8 bliver herefter stk. 6.
4. § 3, stk. 9, ophæves.
Stk. 10 bliver herefter stk. 7.
5. I § 110, stk. 1, nr. 4, ændres »måned eller« til »måned«,«.
6. I § 110, stk. 1, nr. 5, ændres »loven.« til »loven, eller«.
7. I § 110, stk. 1, indsættes som nr. 6:
»6) gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.«
8. § 146, nr. 3 ophæves.
9. I § 161 indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:
»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og regler fastsat i medfør heraf.«
10. I § 170, stk. 1, 2. pkt., ændres »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, § 27 a og § 28« til: »Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34«.
11. § 185, stk. 3, ophæves.
12. § 186 affattes således:
»§ 186. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«
13. I § 190, stk. 1, ændres »§ 3, stk. 1-9« til »§ 3, stk. 1-6.«
14. I § 190 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, straffes med bøde.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 6

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 4 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og senest ved § 35 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I Loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8-45. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 11 som nye numre:

- »12) AIF-SIKAV: En alternativ investeringsfond, jf. nr. 1, stiftet efter reglerne i afsnit VIII, som et selskab med en eller flere investorer, hvis vedtægterne angiver, at selskabet er en alternativ investeringsfond med variabel kapital, og som har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde, og som har ansvaret for at forvalte AIF-SIKAV'en.
- 13) AIF-værdipapirfond: En alternativ investeringsfond, jf. nr. 1, som er etableret af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere

alternative investeringsfonde, og hvis fondsbestemmelser angiver, at fonden er en AIF-værdipapirfond.«
Nr. 12-48 bliver herefter nr. 14-50.

3. I § 6, stk. 2, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 27« til: »§ 3, stk. 1, nr. 29«.

4. I § 11, stk. 6, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 38« til: »§ 3, stk. 1, nr. 40«.

5. I § 17, nr. 7, udgår »eller«.

6. I § 17 indsættes efter nr. 7 som nyt nr.:
»8) ikke overholder hvidvaskloven, eller«
Nr. 8 bliver herefter nr. 9.

7. I § 28, stk. 4, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 27« til: »§ 3, stk. 1, nr. 29«.

8. I *overskriften* til afsnit VIII indsættes efter »kapitalforeninger«: », AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde«.

9. I § 133, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »En kapitalforening«: » eller en AIF-SIKAV«.

10. I § 133, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitalforenings«: »eller AIF-SIKAV'ens«, og i 2. pkt. indsættes efter »kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

11. I § 133 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En AIF-værdipapirfond kan alene etableres af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.«

12. § 134, stk. 1 og 2, affattes således:

»En kapitalforening eller AIF-SIKAV skal have en forenings- eller selskabskapital, der kan variere efter de vilkår, som er fastsat i vedtægterne. En AIF-værdipapirfond skal have en fondskapital, der kan variere efter de vilkår, som er fastsat i AIF-værdipapirfondens fondsbestemmelser. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, betegnes som investor i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden og afdelingen.

Stk. 2. En kapitalforening, AIF-SIKAV og AIF-værdipapirfond skal organiseres med en eller flere afdelinger hver baseret på en bestemt del af aktiverne efter vedtægternes eller fondsbestemmelsernes bestemmelser herom. Bestyrelsen for en kapitalforening eller en AIF-SIKAV kan etablere nye afdelinger og foretage hermed forbundne vedtægtsændringer, medmindre andet fremgår af vedtægterne. Bestyrelsen for en AIF-værdipapirfonds forvalter af alternative investeringsfonde kan etablere nye afdelinger, medmindre andet fremgår af fondsbestemmelserne.«

13. I § 134, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »kapitalforening«: », en AIF-SIKAV eller i en AIF-værdipapirfond«.

14. I § 134, stk. 4, indsættes efter »vedtægternes«: »eller fondsbestemmelsernes«.

15. I § 134, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »kapitalforeningens«: », AIF-SIKAV'ens, AIF-værdipapirfondens«.

16. § 134, stk. 6 og 7, affattes således:

»Stk. 6. Alle investorer i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller alternativ AIF-værdipapirfond skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden. Alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor i en kapitalforening eller AIF-SIKAV dog mindst skal have én stemme.

Stk. 7. Det skal fremgå af en kapitalforenings eller AIF-SIKAV's vedtægter eller af AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden vil aflægge årsrapport.«

17. § 135 affattes således:

»§ 135. En kapitalforening har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen kapitalforening.

Stk. 2. En AIF-SIKAV har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen AIF-SIKAV eller alternativ investeringsfond med variabel kapital.

Stk. 3. En AIF-værdipapirfond har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen AIF-værdipapirfond.

Stk. 4. En kapitalforenings, AIF-SIKAV's eller AIF-værdipapirfonds forvalter udgør foreningens eller fondens daglige ledelse.«

18. § 136, stk. 1, affattes således:

»Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er stiftet eller AIF-værdipapirfond etableret, skal forvalteren foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen af en kapitalforening eller en AIF-SIKAV skal vedlægges et eksemplar af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens stiftelsesdokument og vedtægter.«

19. I § 136, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«, og i 2. pkt. ændres »Kapitalforening« til: »En kapitalforening eller AIF-SIKAV«.

20. I § 136, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en kapitalforening«: », eller AIF-SIKAV«, og i 2. pkt. indsættes efter »kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV'en«.

21. § 136, stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV har ændret sine vedtægter, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde ændringerne til Erhvervsstyrelsen, der foretager de nødvendige registreringer.

Stk. 5. Kapitel 2, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 i selskabsloven finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipa-

pirfonde. Uanset bestemmelsen i § 9, stk. 1, i selskabsloven skal anmeldelse af vedtægtsændringer være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 4 uger efter at beslutningen om ændringen er truffet.«

22. I § 136, stk. 6, indsættes to steder efter »kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV'er«.

23. I § 137, stk. 1, ændres »Når vedtægterne i en kapitalforening« til: »Når vedtægterne i en kapitalforening eller AIF-SIKAV«.

24. I § 137 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er der tale om en AIF-værdipapirfond, er det bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, der træffer beslutninger som nævnt i stk. 1.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

25. I § 138 indsættes efter »En kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«.

26. I § 139, stk. 1, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV«, og efter »kapitalforening«: indsættes: »eller AIF-SIKAV'en«.

27. § 139, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Har en kapitalforening eller AIF-SIKAV udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et andet land, skal kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en indgå aftale med en repræsentant om repræsentation af kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en her i landet. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en har hjemsted der, hvor repræsentanten har hjemsted, og hovedkontor der, hvor forvalteren har hovedkontor.«

28. § 140, affattes således:

»§ 140. Beslutning om likvidation af en afdeling i en kapitalforening eller AIF-SIKAV træffes af generalforsamlingen. Beslutning om likvidation af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.

Stk. 2. En beslutning om likvidation skal indeholde en bestemmelse om, hvem der skal være likvidator. Likvidator træder i bestyrelsens og forvalterens sted.

Stk. 3. Likvidator kan til enhver tid afsættes af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens generalforsamling eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.«

29. I § 141, stk. 5, ændres »generalforsamlingen« til: »kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens generalforsamling eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter«.

30. § 141, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. En kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når likvidation af kapitalforeningens eller fondens eneste eller sidste afdeling er gennemført. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er afviklet i henhold til 1. pkt., skal likvidator anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges det likvida-

tionsregnskab, der er godkendt af generalforsamlingen eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, og en erklæring afgivet af likvidator, hvoraf det fremgår, at likvidationen er gennemført i overensstemmelse med bestemmelserne om likvidation i denne lov.«

31. *Overskriften* før § 142 affattes således:

»Afvikling af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er, AIF-værdipapirfonde og afdelinger uden investorer«.

32. § 142 affattes således:

»§ 142. Har en kapitalforening, AIF-SIKAV, eller en afdeling aldrig haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af foreningen, selskabet eller afdelingen.

Stk. 2. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er afviklet i henhold til stk. 1, skal foreningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.«

33. I § 143, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«.

34. I § 143, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »stk. 2.«: »Beslutning om afvikling af en andelsklasse i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter.«

35. I § 143, *stk. 2*, indsættes efter »bestyrelsen«: »for foreningen eller forvalteren for AIF-værdipapirfonden«.

36. I § 144 indsættes efter »kapitalforeninger«: », AIF-SIKAV'er, AIF-værdipapirfonde«.

37. § 145, *stk. 1*, ændres »på kapitalselskabets hjemsted om at opløse en kapitalforening, hvis kapitalforeningen« til: »på kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens hjemsted om at opløse en kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvis foreningen eller selskabet«.

38. I § 145, *stk. 2*, indsættes efter »kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

39. I § 145, *stk. 3*, indsættes efter » en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV«.

40. I § 145, *stk. 4*, indsættes efter »Kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

41. I § 145, *stk. 5, 3. pkt.*, og *stk. 6*, indsættes efter »kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

42. § 145, *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* I perioden fra kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens oversendelse til skifteretten og til der er udpeget en likvidator, må bestyrelsen alene foretage dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for foreningen, selskabet og deres kreditorer.«

43. I § 145, *stk. 8*, indsættes tre steder efter »kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

44. I § 145, *stk. 9*, indsættes efter »medlemmer af kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«, og efter »ledelsen i kapitalforeningens« indsættes: »eller AIF-SIKAV'ens«.

45. § 146, *stk. 1* og 2, affattes således:

»En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond kan fusionere med en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond. En afdeling i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond kan fusionere med en anden afdeling i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond. Forud for fusionen skal de fusionerende enheder offentliggøre en fusionsplan.

Stk. 2. En fusion af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipapirfonde gennemføres ved, at den ophørende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond overdrager sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.«

46. I § 147, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»For en AIF-værdipapirfond træffes beslutningen af forvalterens bestyrelse.«

47. § 148, *stk. 1*, affattes således:

»En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, som ophører ved fusion, anses for afviklet, når kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden har overdraget sine afdelinger til den fortsættende enhed og investorerne i den ophørende enhed har fået ombyttet deres andele med andele i den fortsættende enhed.«

48. § 148, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når foreningens, selskabets eller fondens eneste eller sidste afdeling er fusioneret med en afdeling fra en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, og denne afdeling er den fortsættende enhed.«

49. I § 148, *stk. 4*, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«, og efter »skal kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

50. I § 149, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »i en kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond««, og efter »skal kapitalforeningen« indsættes: », AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden«.

51. § 150, *stk. 1*, affattes således:

»Beslutning om spaltning af en afdeling i en kapitalforening eller AIF-SIKAV træffes af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om spaltning af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter.«

52. I § 150, *stk. 2*, indsættes efter »af bestyrelsen«: »for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller af forvalteren af AIF-værdipapirfonden«.

53. § 152, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre enheder.«

54. I § 152, stk. 3, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV« og efter »skal kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

55. I § 153, stk. 1, indsættes efter »i en kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«, og efter »en anden kapitalforening« indsættes: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«.

56. I § 153, stk. 2, indsættes efter »kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«.

57. § 154 affattes således:

»§ 154. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvor afdelingen overflyttes fra, af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om overflytning af en afdeling i en AIF-værdipapirfond, træffes af bestyrelsen for forvalteren af den fond, som afdelingen kommer fra.

Stk. 2. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, hvor afdelingen overflyttes til, af bestyrelsen for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller af forvalteren af en AIF-værdipapirfond.

Stk. 3. En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling er overflyttet til en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.

Stk. 4. Når en kapitalforening eller en AIF-SIKAV er afviklet i henhold til stk. 3, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.«

58. I § 155, stk. 1, 2.pkt., indsættes efter »om europæiske venturekapitalfonde«: »og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og regler fastsat i medfør heraf.«

59. § 185, stk. 3, ophæves.

60. § 186 affattes således:

»§ 186. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

61. I § 190, stk. 2, indsættes efter »stk. 3, 1.-7. pkt.,«: »samt artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24,

stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1 i Europaparlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger.«

§ 7

I lov om forsikringsformidling, jf. lov nr. 41 af 22. januar 2018 foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 1, nr. 6, ændres »§ 9, stk. 1, nr. 3, eller« til: »§ 9, stk. 1, nr. 3,«.

2. I § 29, stk. 1, nr. 7, ændres »forsikringsdistribution.« til »forsikringsdistribution, eller«.

3. I § 29, stk. 1, indsættes som nr. 8:

»8) gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.«

4. I § 44 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Erhvervsministeren kan ophæve lov nr. 362 af 19. maj 2004 om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013.«

§ 8

I lov om betalingskonti, jf. lov nr. 375 af 27. april 2016, som ændret bl.a. ved § 49 i lov nr. 426 af 3. maj 2017, § 156 i lov nr. 652 af 8. juni 2017 og senest ved 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 3, ophæves.

2. § 23 affattes således:

»§ 23. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 9

I lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 15. september 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, § 21 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og § 52 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 13 a, stk. 3, ophæves.

2. § 13 b affattes således:

»§ 13 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 10

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret

senest ved § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 9 d, stk. 3, ophæves.

2. § 9 e affattes således:

»§ 9 e. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 11

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 21. august 2015, som ændret senest ved § 10 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 36 a, stk. 3, ophæves.

2. § 36 b affattes således:

»§ 36 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 12

I lov om betalinger, jf. lov nr. 652 af 8. juni 2017, som senest ændret ved § 8 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 60, stk. 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-6 bliver herefter nr. 1-5.

2. I § 60, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 2, indsættes efter »direktion«: », indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige for en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion,«.

3. § 60, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Oplysninger om virksomhedens retlige form.«

4. § 60, stk. 3, nr. 11, affattes således:

»11) Oplysninger i henhold til § 30 om bestyrelsesmedlemmer, direktøren, indehaveren af udbyder, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.«

5. I § 60, stk. 5, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

6. I § 60 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsen eller direktionen i en udbyder af kontooplysningstjenester, indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis en udbyder af kontooplysningstjenester drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

7. Efter § 134 indsættes:

»§ 134 a. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af udbyderen af kontooplysningstjenester og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har udbyderen af kontooplysningstjenester ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 8. Drives en udbyder af kontooplysningstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.«

8. To steder i § 135, stk. 1, ændres »eller betalingsinstitut« til: », betalingsinstitut eller udbyder af kontooplysningstjeneste«.

9. I § 135, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage en virksomheds tilladelse som udbyder af kontooplysningstjeneste, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10. I § 135, stk. 2, der bliver stk. 3 ændres »nr. 4-7« til: »nr. 4-7 og stk. 2«.

11. I § 135 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, som følge af manglende opfyldelse af kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1, nr. 2-5, og inddragelse i henhold til stk. 2, kan af indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodningen herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelsen af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

12. I § 142, stk. 1, ændres »alene virksomheder« til: »virksomheder eller personer«.

13. § 142, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udbyder elektroniske penge, betalingstjenester eller kontooplysningstjenester uden tilladelse, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 2) En virksomhed eller person, som ansøger om tilladelse til at udstede elektroniske penge, udbyde betalingstjenester eller udbyde kontooplysningstjenester, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse, direktion, den eller de ledelsesansvarlige eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlig for at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, når tilsynet giver en virksomhed afslag på tilladelse til at udøve virksomhed som e-pengeinstitut, betalingsinstitut, udbyder af kontooplysningstjenester eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 135.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 132, stk. 4.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet i henhold til denne lovs §§ 23 og 24.«

14. I § 142 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Som part i Finanstilsynets afgørelse om egnethed og hæderlighed anses både det berørte e-pengeinstitut, betalingsinstitut eller den berørte udbyder af kontooplysningstjenester og det bestyrelsesmedlem eller den direktør eller den ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 134 og 134 a.«

15. § 149, stk. 3, ophæves.

16. § 150 affattes således:

»§ 150. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

17. I § 152, stk. 2, indsættes efter »§ 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt.,«: »§ 60, stk. 7,«.

18. I § 152, stk. 3, ændres »§ 134, § 141, § 144« til: »§§ 134, 134 a, 141, 144«.

§ 13

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 851 af 25. juni 2014, som ændret ved § 8 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 5 a, stk. 3, ophæves.

2. § 5 b affattes således:

»§ 5 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 14

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 30. august 2017, som ændret ved § 6 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 3, ophæves.

2. § 20 a affattes således:

»§ 20 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret senest ved § 12 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 27 h, stk. 3, ophæves.

2. § 27 i affattes således:

»§ 27 i. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 16

I lov om Lønmodtagernes dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret senest ved § 11 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 10 h, stk. 3, ophæves.

2. § 10 i affattes således:

»§ 10 i. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 17

I arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 27. februar 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 285 af 29. marts 2017 og § 8 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 76 c, stk. 3, ophæves.

2. § 76 d affattes således:

»§ 76 d. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 18

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 18 c, stk. 3, ophæves.

2. § 18 d affattes således:

»§ 18 d. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 19

I lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 8. september 2017 foretages følgende ændringer:

1. § 15 a, stk. 3, ophæves.

2. § 15 b affattes således:

»§ 15 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 20

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 18 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 666 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Gældsforpligtelser omfattet af denne bestemmelse betales umiddelbart efter simple fordringer i medfør af konkurslovens § 97, men er foranstillet øvrige fordringer i medfør af konkurslovens § 98 samt relevante kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gældsforpligtelserne har en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst 1 år.
- 2) Gældsforpligtelserne er ikke derivater og har ingen indbyggede afledte finansielle instrumenter.
- 3) Aftalegrundlaget og i givet fald prospektet for udstedelsen henviser til placeringen i prioritetsordenen ved konkurs.«

2. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Indledes der rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling mod virksomheder eller enheder, der er eller har været under restrukturering eller afvikling af Finansiell Stabilitet, finder konkurslovens regler om omstødelse ikke anvendelse på afviklingsforanstaltninger, som er foretaget af Finansiell Stabilitet.«

§ 21

I lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

§ 22

I lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 3-5, ophæves.

§ 23

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1336 af 26. november 2015, som ændret ved lov nr. 637 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EU-Tidende 2008, nr. L 133, side 66 som ændret ved Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning 1093/2010/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning 596/2014/EU, EU-tidende 2016, nr. L 171, side 1.«

2. I § 7 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i lovens bilag 2.«

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.

3. I § 7 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

4. I § 7 a, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres to steder »stk. 1-8« til: »stk. 1-9«.

5. I § 7 b, stk. 3, 4. pkt., ændres »§ 7 a, stk. 10, 2. pkt.« til: »§ 7 a, stk. 11, 2. pkt.«

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 2-5, træder i kraft den 21. juli 2018.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter ikrafttræden af § 7.

Stk. 4. Det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningseggede passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, som affattet ved § 1, nr. 21, skal senest være opfyldt den 1. januar 2022.

Stk. 5. § 20, nr. 1, finder anvendelse for gældsforpligtelser, der er udstedt den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 3, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret ved denne lovs § 4, nr. 2.

§ 25

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-19 og 21-44, §§ 2-6, 8, 12-14 og 20 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Loven kan endvidere sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. § 1, nr. 1-18 og 21-44, §§ 2-8, 10-14, 19, 20 og 23 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Loven kan endvidere sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

- 2.1. Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor
  - 2.1.1. Gældende ret
  - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.1.3. Lovforslagets indhold
- 2.2. Gennemførelse af regler for ejere af kvalificerede andele i et investeringsrådgivningsselskab
  - 2.2.1. Gældende ret
  - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.2.3. Lovforslagets indhold
- 2.3. Ændring af grænsen for prospektpligt
  - 2.3.1. Gældende ret
  - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.3.3. Lovforslagets indhold
- 2.4. Digital kommunikation i den finansielle lovgivning
  - 2.4.1. Gældende ret
  - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.4.3. Lovforslagets indhold
- 2.5. Meddeleelsespligt for ekstern revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste
  - 2.5.1. Gældende ret
  - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.5.3. Lovforslagets indhold
- 2.6. Regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter for tredjelandsselskaber, der udøver tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet
  - 2.6.1. Gældende ret
  - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.6.3. Lovforslagets indhold
- 2.7. Ændring som følge af SFTR
  - 2.7.1. Gældende ret
  - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.7.3. Lovforslagets indhold
- 2.8. Ændringer som følge af forordningen om pengemarkedsforeninger
  - 2.8.1. Gældende ret
  - 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.8.3. Lovforslagets indhold
- 2.9. Lov om alternative investeringsfonde m.v.
  - 2.9.1. Gældende ret
  - 2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.9.3. Lovforslagets indhold
- 2.10. Finansieringsinstitutters etablering af filialer i EU eller lande, som EU har aftaler med på det finansielle område
  - 2.10.1. Gældende ret
  - 2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.10.3. Lovforslagets indhold
- 2.11. Et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskaber I
  - 2.11.1. Gældende ret
  - 2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.11.3. Lovforslagets indhold
- 2.12. Konkurslovens regler om omstødelse i relation til afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet
  - 2.12.1. Gældende ret

-
- 2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser
  - 2.12.3. Lovforslagets indhold
  - 2.13. Ny kategori af gældsforpligtigelser
    - 2.13.1. Gældende ret
    - 2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.13.3. Lovforslagets indhold
  - 2.14. Ophævelse af kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester
    - 2.14.1. Gældende ret
    - 2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.14.3. Lovforslagets indhold
  - 2.15. Gældsbufferkravet til realkreditinstitutter
    - 2.15.1. Gældende ret
    - 2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.15.3. Lovforslagets indhold
  - 2.16. Kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag
    - 2.16.1. Gældende ret
    - 2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.16.3. Lovforslagets indhold
  - 2.17. Krav til nedskrivningsegne passiver
    - 2.17.1. Gældende ret
    - 2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.17.3. Lovforslagets indhold
  - 2.18. Øvrige ændringer af den finansielle regulering
    - 2.18.1. Oplysninger om hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej
      - 2.18.1.1. Gældende ret
      - 2.18.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.1.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.2. Selskabsretlige regler for spare- og andelskasser
      - 2.18.2.1. Gældende ret
      - 2.18.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.2.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.3. Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter
      - 2.18.3.1. Gældende ret
      - 2.18.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.3.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.4. Krav om samtykke ved videregivelse af fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v.
      - 2.18.4.1. Gældende ret
      - 2.18.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.4.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.5. Bemyndigelse til Finanstilsynet til at fritage visse eksponeringer fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer
      - 2.18.5.1. Gældende ret
      - 2.18.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.5.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.6. Regulering af strukturerede indlån
      - 2.18.6.1. Gældende ret
      - 2.18.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.6.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.7. Ophævelse af bestemmelser om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.
      - 2.18.7.1. Gældende ret
      - 2.18.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.7.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.8. Tilknyttede agents aktiviteter
      - 2.18.8.1. Gældende ret
      - 2.18.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      - 2.18.8.3. Lovforslagets indhold
    - 2.18.9. Ændringer i kreditaftaleloven som følge af benchmarkforordningen

- 2.18.9.1. Gældende ret
- 2.18.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 2.18.9.3. Lovforslagets indhold

- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Høring
- 9. Sammenfattende skema

1 Indledning

Med lovforslaget gennemføres dele af den politiske aftale om styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor fra den 21. juni 2017, som har til formål at styrke de finansielle virksomheders fokus på efterlevelsen af reglerne på hvidvaskområdet. Med lovforslaget skærpes ansvaret over for ledelserne i danske pengeinstitutter for at sikre og tilskynde til, at der er den nødvendige fokus på området. Skærpelsen består bl.a. i at stille krav til den hvidvaskansvarliges omdømme og adfærd, og i at give Finanstilsynet bedre mulighed for at gribe ind over for ledelsesmedlemmer og hvidvaskansvarlige, der ikke lever op til deres ansvar. Lovforslaget indebærer desuden, at Finanstilsynet ved særligt grove overtrædelser af hvidvaskreglerne får mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse.

Endvidere indeholder lovforslaget enkelte forslag, der har til formål at gennemføre dele af MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter), vedrørende betingelser, som en investeringsrådgiver skal opfylde. Betingelserne består bl.a. i, at ejere af kvalificerede ejerandele i virksomheder, der yder investeringsrådgivning, skal leve op til krav, der skal sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Lovforslaget indeholder endvidere forslag til den eksterne revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet. Pligten omfatter situationer, hvor den eksterne revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste opdager forhold, som kan påvirke selskabets fremtidige aktivitet. Den eksterne revisor skal straks meddele dette til Finanstilsynet. Revisors meddelelsespligt medvirker til at sikre et effektivt tilsyn og bidrager til at opretholde den finansielle stabilitet i markedet. Yderligere indeholder lovforslaget regler om strukturerede indlån. Reglerne har til formål at sikre, at de omhandlede regler finder samme anvendelse på strukturerede indlån som på andre strukturerede produkter og den måde sikre en ensartet investorbekendtgørelse på såvel produktniveau som på EU-plan.

Yderligere sikres der med lovforslaget en lettelse af de administrative byrder, som erhvervslivet er underlagt i forbindelse med udbud af omsættelige værdipapirer. Der foreslås indført en ændring i lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2018 (lov om kapitalmarkeder) af

den nuværende grænse for, hvornår et prospekt skal godkendes af Finanstilsynet (prospektgrænse), på 5 mio. euro til en ny grænse, der som udgangspunkt er 8 mio. euro.

Ligeledes gennemfører lovforslaget ændringer i lov om kapitalmarkeder, der er nødvendige som følge af SFTR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/2365/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse). Forordningen har til formål at øge gennemsigtigheden vedrørende genanvendelse af sikkerhedsstillelse. Hidtil har den komplekse og uigennemsigtige karakter af værdipapirfinansieringstransaktioner i form af bl.a. genkøbstransaktioner, udlån eller indlån af værdipapirer, råvarer eller buy/sell-back-forretning gjort det vanskeligt at identificere modparter og overvåge risikokoncentrationen, hvilket også har medført opbygning af overdreven gearing i det finansielle system. Forordningen fastsætter bindende gennemsigtighedskrav og indberetningskrav vedrørende værdipapirfinansieringstransaktioner.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at indføre to nye former for alternative investeringsfonde (AIF), henholdsvis en alternativ investeringsfond med variabel kapital (AIF-SIKAV) og en alternativ værdipapirfond (AIF-værdipapirfond). Ved at indføre disse retlige former for AIF'er forbedres danske udbyderes muligheder for at tiltrække kapital til investeringer, der kan bidrage til vækst og øget beskæftigelse i Danmark og de øvrige EU-medlemslande.

Den finansielle regulering indeholder regler om, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende. At et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende er den første betingelse for, at instituttet kan tages under afvikling af Finansiell Stabilitet. I dag anses et institut for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis instituttet ikke opfylder kravene til at få en tilladelse. Med lovforslaget vil et institut også blive anset for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i de tilfælde, hvor instituttet gør sig skyldig i gentagne eller grove overtrædelser af den finansielle lovgivning, da Finanstilsynet i sådanne tilfælde kan inddrage instituttets tilladelse. For at sikre en effektiv krisehåndtering af et nødlidende eller forventeligt nødlidende institut sikres der endvidere med lovforslaget, at afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet ikke efterfølgende kan om-

stødes efter konkurslovens regler, hvis et institut, efter det har været under afvikling i Finansiell Stabilitet, tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Endvidere gennemfører lovforslaget artikel 1 i ændringsdirektivet til BRRD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/2399/EU af 12. december 2017) for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens, der bl.a. har til hensigt at sikre en mere effektiv håndtering af nødlidende kreditinstitutter m.v., ved at sikre tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Med lovforslaget indføres en ny kreditorklasse, der betales umiddelbart efter simple fordringer, jf. § 97 i konkursloven. Ændringen vil skabe yderligere klarhed over, i hvilken rækkefølge kreditorer bærer tab ved en restrukturering, afvikling eller konkurs, og samtidig medvirke til at sænke risikoen for, at øvrige kreditorer lider tab ved restrukturering, afvikling eller konkurs i et institut.

Herudover gennemfører lovforslaget bestemmelser i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber) om, hvilke oplysninger et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal sende til Finanstilsynet, når instituttet etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Reglen understøtter Finanstilsynets direktivfastsatte forpligtelse til at udveksle oplysninger med andre tilsynsmyndigheder. Udveksling af disse oplysninger sikrer, at Finanstilsynet og medlemslandene i EU er notificeret om alle aktiviteter, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og disses datterselskaber udøver af finansielle aktiviteter i de forskellige lande inden for EU. Endvidere gennemføres bestemmelser om krav vedrørende samtykke til Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger, som er indhentet fra andre kompetente tilsynsmyndigheder i EU til clearinginstitutioner m.v. Med lovforslaget tydeliggøres det, at Finanstilsynet ikke kan videregive fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v., medmindre der er meddelt samtykke til videregivelse fra de kompetente tilsynsmyndigheder i EU, som har afgivet oplysningerne til Finanstilsynet. De fortrolige oplysninger bliver dermed underlagt et krav om samtykke forud for videregivelse.

Med lovforslaget foreslås der indført en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler om fritagelse af visse eksponeringer fra de regler om begrænsninger for store eksponeringer, som er fastsat i CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber). Ifølge CRR kan de kompetente myndigheder fritage visse eksponeringer fra disse regler. Finanstilsynet, som i

henhold til CRR er den kompetente myndighed, vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte sådanne regler om fritagelse i en bekendtgørelse. Endvidere indeholder CRR en overgangsordning, som indebærer, at medlemsstaterne i en nærmere fastsat periode kan fritage disse eksponeringer uden iagttagelse af de fastsatte betingelser herfor, herunder høring af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Med den foreslåede bemyndigelse bemyndiges Finanstilsynet endvidere til at fritage eksponeringer i overensstemmelse med overgangsordningen. Fritagelse af visse eksponeringer fra CRR's regler om begrænsninger for store eksponeringer bidrager til, at danske institutter fortsat kan placere likviditet i realkredit- og realkreditlignende obligationer i uændret omfang, at realkreditinstitutterne kan gennemføre terminsbetalinger gennem institutterne som hidtil, og at finansielle koncerner under tilsyn kan have koncerninterne mellemværender i samme omfang som hidtil. Reglerne vedrører alene eksponeringer, som erfaringsmæssigt har meget lille risiko.

Det følger af de gældende regler om krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter m.v., at der skal udformes afviklingsplaner og fastsættes krav for de nedskrivningsegne passiver (NEP-krav) for alle kreditinstitutter, herunder de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er).

Et centralt element i reglerne om restrukturering af afvikling af visse finansielle virksomheder er, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal udforme afviklingsplaner, der bl.a. indeholder foretrukne afviklingsstrategier med henblik på at kunne gribe ind tilstrækkeligt effektivt over for en nødlidende eller forventeligt nødlidende finansiell virksomhed. Det skal sikre kontinuiteten i virksomhedens kritiske finansielle og økonomiske funktioner og samtidig undgå destabiliserende finansielle markeder. Formålet med reglerne er desuden i videst muligt omfang at undgå omkostninger for skatteyderne i forbindelse med håndteringen af nødlidende finansielle virksomheder. Det er således vigtigt at kunne gribe tilstrækkeligt tidligt ind over for en nødlidende eller forventeligt nødlidende finansiell virksomhed med henblik på at kunne genoprette virksomhedens finansielle situation samt at virksomheden har tilstrækkeligt med midler til at kunne håndteres i en krise.

Det er Finanstilsynet, der i samarbejde med Finansiell Stabilitet og efter høring af Nationalbanken, udarbejder planerne for SIFI'erne. Det er afgørende, at disse planer er effektive og gennemførlige, hvilket bl.a. forudsætter, at der er tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at absorbere tab og eventuelt rekapitalisere et institut eller en koncern i en krise.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række ændringer af lov om finansiell virksomhed, som skal sikre at der kan fastsættes et krav på konsolideret niveau til de nedskrivningsegne, som muliggør at der udformes effektive

og gennemførlige afviklingsplaner for SIFI'er, hvori der indgår både pengeinstitut(ter) og realkreditinstitut(ter). Det er sigtet, at en SIFI-koncern i videst muligt omfang holdes samlet i en afviklingssituation med det formål at sende den tilbage på markedet som levedygtig koncern, idet denne strategi bedst opfylder afviklingsmålene, herunder sikre videreførelsen af instituttets kritiske funktioner, og samtidig bevarer mest muligt af koncernens værdi. Tilsvarende har lovforslaget til formål at indføre en yderligere supplerende grænse for den gældsbuffer, som et systemisk vigtigt realkreditinstitut skal have.

Lovændringen skal således muliggøre, at Finanstilsynet har de nødvendige beføjelser til dels at kunne stille et samlet krav til SIFI'ers kapitalgrundlag, gældsbuffer og nedskrivningseggede passiver, så summen heraf altid udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver, dels for systemisk vigtige realkreditinstitutter at sikre, at summen af deres kapital- og gældsbufferkrav altid vil udgøre mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver.

Lovforslaget præciserer endvidere, at realkreditinstitutter ved fastsættelsen af NEP-kravet for en koncern ikke skal indgå i den konsolidering, der ligger til grund for fastsættelsen af det konsoliderede NEP-krav. Det sikres desuden, at de instrumenter, der anvendes til at opfylde NEP-kravet, ikke samtidig anvendes til opfyldelse af de krav, der gælder til realkreditinstitutternes kapitalgrundlag og gældsbuffer. Endelig giver lovforslaget Finanstilsynet mulighed for at tillade, at et realkreditinstitut, der indgår i en koncern, hvor der skal fastsættes et NEP-krav på konsolideret niveau, under visse betingelser kan udstede passiver fra realkreditinstituttet til opfyldelse af koncernens konsoliderede NEP-krav, forudsat at dette bl.a. ikke udgør en hindring i forhold til afviklingsstrategien.

Lovforslaget indeholder herudover en ændring af lov om kreditaftaler som følge af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2015/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (herefter benchmarkforordningen).

De øvrige ændringer i den finansielle regulering, der er nødvendige som følge af benchmarkforordningen er gennemført ved lov nr. 1547 af 19. december 2017 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systematisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.).

Endelig gennemfører lovforslaget ændringer i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015 og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, som er nødvendige som følge af pengemarkedsforeningsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger). Pengemarkedsforeningsforordningen har til formål at regulere pengemarkedsforeninger og styrke investorbekyttelsen ved at fastsætte investerings- og spredningsregler og ved at sikre investorerne adgang til centrale oplysninger om den pågældende pengemarkedsforening, således at investorerne har mulighed for at træffe informerede beslutninger om deres investeringer i disse produkter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor

2.1.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige (fit and proper) til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden. Kravet om egnethed og hæderlighed følger af § 64 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017 (lov om finansiel virksomhed), hvorefter medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet. Derudover skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af sit arbejde.

Endvidere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende måde. Det følger også, at samme personer ikke må have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under sådanne former for insolvensbehandling. Det følger endvidere af bestemmelsen, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke på grund sin økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer eller har væsentlig indflydelse på, må have påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab.

Endelig gælder det, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke må have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende vis. Det følger af § 64, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at der ved vurderingen af, om et

medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, hvis den pågældende ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene, jf. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Egnetheds- og hæderlighedsreglerne giver ikke i dag Finanstilsynet mulighed for at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem i en finansiell virksomhed alene på baggrund af virksomhedens overtrædelse af regler på hvidvaskområdet. Det fremgår af de specielle bemærkninger til den gældende § 64, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, at der i vurderingen af adfærd skal lægges vægt på tilliden til den finansielle sektor, og hermed at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomheden inden for 2-3 år ikke vil kunne fortsætte sin drift, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 175 som fremsat, side 50-51. Virksomhedens overtrædelse af regler på hvidvaskområdet fører ikke nødvendigvis til fare for virksomhedens fortsatte drift, og der er således efter gældende ret ikke den fornødne sammenhæng mellem egnetheds- og hæderlighedsreglerne og kravet om, at den finansielle virksomhed efterlever reglerne på hvidvaskområdet.

Bestemmelsen i § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017 (hvidvaskloven), stiller krav til en række virksomheder om, at de skal udpege en hvidvaskansvarlig. Den hvidvaskansvarlige har ifølge hvidvaskloven fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i forhold til godkendelse af politikker, kontroller og procedurer til forebyggelse af hvidvask, godkendelse af forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer og godkendelse af etablering af korrespondentforbindelser med respondenter fra visse lande uden for Den Europæiske Union. Det er et krav, at den hvidvaskansvarlige har et tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering.

Kravet om udpegning af en hvidvaskansvarlig gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, sparevirksomheder, udbydere af betalingstjenester, udstedere af elektroniske penge, virksomheder og personer, der erhvervs-mæssigt udøver en eller flere af aktiviteterne som nævnt i hvidvasklovens bilag 1, visse investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde samt visse danske UCITS og alternative investeringsfonde.

Efter hvidvaskloven stilles der ikke krav til den hvidvaskansvarliges omdømme eller adfærd. Såfremt den hvidvaskansvarlige er en del af ledelsen eller en nøgleperson i virksom-

heden vil den hvidvaskansvarlige være underlagt et krav om egnethed og hæderlighed i medfør af anden lovgivning.

Finanstilsynet kan ikke afsætte den hvidvaskansvarlige, medmindre den hvidvaskansvarlige er underlagt et egnetheds- og hæderlighedskrav i medfør af anden lovgivning i kraft af dennes samtidig stilling som direktør eller nøgleperson i virksomheden.

Finanstilsynet kan ifølge § 135, stk. 1, nr. 7, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger (lov om betalinger) inddrage en virksomheds tilladelse som e- pengeinstitut eller som betalingsinstitut. Inddragelsen kan ske som følge af flere grunde, herunder virksomhedens manglende overholdelse af hvidvaskloven.

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke overholder bestemmelserne i hvidvaskloven, jf. § 46, nr. 4.

En afgørelse om inddragelse af en virksomheds tilladelse er meget indgribende for virksomheden, hvorfor der, medmindre inddragelsen sker efter anmodning fra virksomheden selv, skal være tale om forhold af grov karakter. Inddragelse af tilladelse vil derfor typisk kun blive aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket.

Ifølge § 224 i lov om finansiell virksomhed, § 110 i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015 (lov om investeringsforeninger), § 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juni 2016 (FAIF-loven) og § 29 i lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling (forsikringsformidlingsloven) er der mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse efter nærmere definerede kriterier. Der er imidlertid ikke i dag mulighed for at inddrage tilladelsen for virksomheder omfattet af disse love alene som følge af virksomhedens manglende overholdelse af hvidvaskloven.

For virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven § 1, stk. 1, nr. 8, er der ikke mulighed for at inddrage registreringen af virksomheden som følge af dennes manglende overholdelse af hvidvaskloven, jf. § 48 i hvidvaskloven.

2.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har den 21. juni 2017 indgået en aftale om styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor. Aftalen lægger op til en række skærpedelser af de eksisterende regler om hvidvask i den finansielle lovgivning.

Baggrunden for aftalen er bl.a., at der igennem den seneste tid er konstateret flere tilfælde, hvor danske og udenlandske banker har været involveret i større internationale hvidvask-sager. Finanstilsynets undersøgelse i sagen om ”Panama-papers” efterlader bl.a. et indtryk af, at hvidvaskområdet og dets betydning ikke har været tilstrækkeligt forankret i de finansielle virksomhedernes ledelser og ikke har været prioriteret tilstrækkeligt højt i den daglige drift af de finansielle virksomheder. Det er den enkelte direktion og bestyrelses ansvar at sikre, at der i den finansielle virksomhed er en sund kultur, hvor den finansielle virksomheds samfundsansvar for at det finansielle system ikke misbruges til hvidvask, er fremherskende.

Finansielle virksomheder har således en væsentlig samfundsmæssig rolle i forhold til at sikre, at det finansielle system ikke misbruges til hvidvask af penge eller til terrorfinansiering, og at tilliden til det finansielle system derved skades. Der påhviler således de finansielle virksomheder en stor samfundsmæssig forpligtelse til at sikre og begrænse risikoen for, at virksomhederne ikke deltager i eller bliver misbrugt til hvidvask af ulovlige midler, herunder også skatteunddragelse. Aftalens overordnede formål er at styrke de finansielle virksomheders fokus på efterlevelsen af reglerne på hvidvaskområdet.

Som led i den styrkede indsats mod hvidvask er der behov for at sikre, at der er effektive indgrebsmuligheder. Et væsentligt element i at sikre efterlevelse af hvidvaskloven er bl.a. effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har en afskrækkende effekt. Der er derfor behov for at skærpe egnetheds- og hæderlighedskravene for ledelsesmedlemmerne og den hvidvaskansvarlige i den finansielle sektor således at overtrædelse af hvidvasklovgivningen indgår i egnethedsvurderingen. Dermed bør Finanstilsynets muligheder for at kunne gribe ind over for et ledelsesmedlem i en finansiell virksomhed, i tilfælde af at den finansielle virksomhed groft har tilsidesat sine samfundsmæssige forpligtelser på hvidvaskområdet, udvides. Finanstilsynet bør desuden kunne påbyde en virksomhed at afsætte den hvidvaskansvarlige, der ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme, eller som har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage stillingen som hvidvaskansvarlig på en forsvarlig måde. Endelig bør Finanstilsynet ved grove overtrædelse af regler på hvidvaskområdet kunne inddrage en virksomheds tilladelse eller slette en virksomheds registrering, hvorefter virksomheden ikke længere kan fortsætte.

2.1.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at nyaffatte kravene til egnethed og hæderlighed i lov om finansiell virksomhed, således at manglende efterlevelse af regler på hvidvaskområdet fremover skal indgå i egnetheds- og hæderlighedsvurderingen af ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 13-17, 26, 27, 31, 33-37, 40, 43 og 44 samt bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det at indføre et krav i hvidvaskloven om, at den hvidvaskansvarlige skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og ikke må have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere at give Finanstilsynet mulighed for at påbyde de af hvidvaskloven omfattede virksomheder at afsætte den hvidvaskansvarlige, som ikke lever op til kravene om et tilstrækkeligt godt omdømme eller har udvist en adfærd, der giver grund til at antage at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig vis. De omfattede virksomheder er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, livsforsikringselskaber, tværgående pensionskasser, sparevirksomheder, udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af aktiviteterne som nævnt i hvidvasklovens bilag 1, visse investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde samt visse danske UCITS og alternative investeringsfonde.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det, at der indføres mulighed for at inddrage tilladelsen eller registreringen for de af hvidvaskloven omfattede virksomheder i tilfælde af særlige grove eller ved gentagne overtrædelser af hvidvasklovgivningen. Særligt grove overtrædelser kan f.eks. være, at virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt ikke har indhentet oplysninger om kunderne, forsætligt eller groft uagtsomt har undladt at overvåge kunder, som kan udgøre en særlig risiko i forhold til hvidvask eller terrorfinansiering, eller forsætligt eller groft uagtsomt har undladt at underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) om mistanker om hvidvask eller terrorfinansiering hos kunder, hvor det var oplagt, at en transaktion havde en sådan karakter, at virksomheden havde pligt til at foretage underretning til SØIK. Ud over overtrædelsens karakter vil der samtidig skulle lægges vægt på forholdets omfang, idet der vil skulle være tale om et større omfang, f.eks. mange og/eller store kunder eller gentagelsestilfælde. Bestemmelsen vil desuden kunne bringes i anvendelse, hvis virksomheden på trods af påbud fra Finanstilsynet undlader at rette op på forhold af særlig grov karakter, eller hvor virksomhedens manglende foranstaltninger til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering er så omfattende og mangelfuld, at virksomheden ikke kan anses for at have etableret et værn mod at blive misbrugt til hvidvask og terrorfinansiering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 28, og § 3, nr. 3, § 5, nr. 5-7, § 6 nr. 3 og 4, og § 7, nr. 1-3, samt bemærkningerne hertil.

2.2 Gennemførelse af regler for ejere af kvalificerede andele i et investeringsrådgivningsselskab

2.2.1 Gældende ret

Med lov nr. 665 af 8. juni 2017 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love blev reglerne i kapitel 20 a i lov om finansiel virksomhed om investeringsrådgivere flyttet til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, der i forbindelse med gennemførelsen af MiFID II samtidig ændrede titel til lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Investeringsrådgivere er investeringsselskaber, der har tilladelse til at udøve investeringsrådgivning i form af personlige anbefalinger til en kunde om transaktioner i tilknytning til et eller flere finansielle instrumenter. Virksomhed som investeringsrådgiver kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. Der stilles således ikke krav om, at virksomheden f.eks. skal drives i aktieselskabsform.

Ligeledes stilles der ikke et kapitalkrav til virksomheden, men krav om, at denne har tegnet en ansvarsforsikring. Betingelserne for at opnå en tilladelse som investeringsrådgiver er herudover, at virksomhedens ledelse opfylder krav om egnethed og hæderlighed, at virksomheden opfylder visse organisatoriske krav, og at virksomheden efterlever reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til MiFID II er udgangspunktet, at alle investeringselskaber skal drives i aktieselskabsform og opfylde visse kapitalkrav.

MiFID II giver dog medlemslandene mulighed for ikke at anvende direktivet på fysiske eller juridiske personer, som kun yder investeringsrådgivning og/eller formidler ordrer vedrørende omsættelige værdipapirer og kollektive investeringsordninger til virksomheder, der efter direktivet har tilladelse til at handle værdipapirer. Det forudsætter dog, at virksomheder, der alene udbyder disse ydelser, skal have en national tilladelse og være underlagt visse af direktivets krav, herunder krav til ledelse, organisation, medarbejderes kompetencer og investorbeskyttelse. Desuden skal virksomheden enten opfylde et kapitalkrav eller have en ansvarsforsikring.

Ved gennemførelsen af MiFID II med lov nr. 665 af 8. juni 2017 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love, blev det besluttet at anvende denne undtagelsesmulighed. Reglerne om tilladelse til investeringsrådgivere blev i den forbindelse flyttet fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, der samtidig ændrede titel til lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Med lovforslaget foreslås enkelte regler i MiFID II, som endnu ikke er implementeret, gennemført. Reglerne finder anvendelse på investeringsrådgivere.

2.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at ejere af kvalificerede ejerandele i en virksomhed, der yder investeringsrådgivning, skal opfylde kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der skal sikre, at hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejerens sandsynlige indflydelse på virksomheden. Ved denne vurdering skal der bl.a. tages hensyn til ejerens omdømme, og om der er grund til at formode, at der vil kunne ske hvidvask af penge eller terrorfinansiering.

Såfremt en ejer af kvalificerede ejerandele ikke efterlever disse krav, foreslås det, at Finanstilsynet skal kunne påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer eller ophæve den stemmeret, der er knyttet til den kapitalandel, der tilhører ejeren af en kvalificeret ejerandel.

Der må endvidere ikke foreligge snævre forbindelser mellem ansøgeren om en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Det vil i hvert enkelt tilfælde være en konkret vurdering, hvori bl.a. indgår en vurdering af ejerstrukturen, den formelle og den reelle ledelsesstruktur, hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene midlertidig uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden, risikoen ved den virksomhed, som drives i virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og selskabernes geografiske placering. F.eks. kan visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebesiddelser og aktionæroveenskomster bevirke, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

Ligeledes må lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Såfremt en sådan lovgivning eksisterer, er betingelserne for at give en tilladelse som investeringsrådgiver ikke opfyldt.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 1, 2, 7 og 9, og § 2, nr. 7, samt bemærkningerne hertil.

Det præciseres endvidere i lovforslaget, at reglerne om egnethed og hæderlighed for direktions- og bestyrelsesmedlemmer, svarende til hvad der gælder i den øvrige finansielle sektor, også finder anvendelse på virksomheder, der yder investeringsrådgivning.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 3 og 6, samt bemærkningerne hertil.

Med lovforslaget indføres der endvidere hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte regler om dokumentation og om opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning. Finanstilsynet får desuden hjemmel til at udstede regler om effektive procedurer for distribution af produkter og tjenester.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 5, samt bemærkningerne hertil.

Yderligere sikrer lovforslaget, at reglerne om inddragelse af tilladelse for finansielle rådgivere og boligkreditformidlere også finder anvendelse for investeringsrådgivere.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 8, samt bemærkningerne hertil.

Endelig sikrer lovforslaget, at der i forbindelse med offentliggørelse af en reaktion til en investeringsrådgiver skal ske offentliggørelse af investeringsrådgiverens navn. Dette gælder allerede i dag for finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelser, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed eller en afgørelse, der vedrører en investeringsrådgiver, som driver virksomhed i personligt regi, fortsat skal offentliggøres i anonymiseret form.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 9, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Ændring af grænsen for prospektpligt

2.3.1 Gældende ret

Lov om kapitalmarkeder fastlægger i § 10, stk. 1, en pligt for en udsteder eller andre fysiske eller juridiske personer til

at offentliggøre et godkendt prospekt, inden omsættelige værdipapirer optages til handel på et reguleret marked. Det følger videre af § 10, stk. 2, at en udbyder ikke må foretage udbud af omsættelige værdipapirer over 5 mio. euro, før der er offentliggjort et godkendt prospekt. Udbuddets beløbsmæssige størrelse beregnes over en periode på 12 måneder.

Formålet med prospektpligten er at sikre investorbekyttelsen og et velfungerende kapitalmarked via fyldestgørende oplysninger om udsteder og de omsættelige værdipapirer. Prospektpligt omfatter både optagelse til handel på et reguleret marked og alle udbud af omsættelige værdipapirer over 5 mio. euro i EU/EØS-landene m.v.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 247 i lov om kapitalmarkeder. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen er den fysiske eller juridiske person, der udbyder omsættelige værdipapirer eller anmoder om optagelse til handel heraf uden et godkendt prospekt. Den strafbare handling består i, at en person foranleder optagelse til handel på et reguleret marked eller foretager et udbud over 5 mio. euro uden et godkendt prospekt.

2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Prospektforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked) blev vedtaget i juni 2017. Forordningen erstatter prospektreglerne i lov om kapitalmarkeder og finder i sin helhed anvendelse fra 21. juli 2019. Der gives dog mulighed for, at de enkelte medlemslande ændrer grænsen for prospektpligt fra den 21. juli 2018.

Det følger af forordningen, at hovedreglen er, at den finder anvendelse for optagelse til handel på et reguleret marked og for alle udbud til offentligheden af værdipapirer med en samlet værdi på mere end 1 mio. euro. En medlemsstat kan dog beslutte at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden fra prospektpligten, hvis den samlede værdi af ethvert sådant udbud i Unionen er mindre end et pengebeløb på 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder, forudsat prospektet ikke også skal anvendes i et andet medlemsland. Dermed får den enkelte medlemsstat mulighed for at fravige forordningens udgangspunkt om en grænse på 1 mio. euro.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at muligheden for at hæve grænsen for prospektpligt udnyttes fuldt ud for at sikre, at erhvervslivet ikke pålægges unødige byrder. Derved gives der mulighed for at hente kapital op til 8 mio. euro, uden at der skal udarbejdes et godkendt prospekt.

2.3.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 3, at anvendelsesområdet for prospektpligt i § 1, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder ændres, så reglerne som udgangspunkt omfatter alle omsættelige værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt i en medlemsstat, jf. artikel 1, stk. 1, i prospektforordningen. Ændringen foreslås for at bringe opbygningen af reglerne i lov om kapitalmarkeder i overensstemmelse med opbygningen af reglerne i prospektforordningen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at der med lovforslagets § 2, nr. 4, indsættes to undtagelser i § 11, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder til den nye hovedregel om, at alle udbud af omsættelige værdipapirer kræver et prospekt. Undtagelserne vedrører alene udbud, og er dermed ikke relevante i relation til prospektkravet i forbindelse med optagelse til handel.

Første undtagelse gælder alle udbud under 1 mio. euro, jf. artikel 1, stk. 3, i prospektforordningen. Det betyder, at der aldrig er prospektpligt for udbud under 1 mio. euro.

Anden undtagelse gælder alle udbud under 8 mio. euro, forudsat at udstederen eller udbyderen ikke ønsker, at udbuddet skal rettes til investorer i andre EU/EØS-lande m.v., hvor der er prospektpligt, jf. artikel 3, stk. 2, i prospektforordningen. Undtagelsen vil derfor i de fleste tilfælde blive den reelle hovedregel for, hvornår der ifaldes prospektpligt, idet de fleste udbud i Danmark ikke er rettet til investorer i andre EU/EØS-lande m.v.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 4 og 5, samt bemærkningerne hertil.

2.4 Digital kommunikation i den finansielle lovgivning

2.4.1 Gældende ret

Flere steder i den finansielle lovgivning er erhvervsministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om udstedelse af afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, dog med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Erhvervsministeren har endvidere i den finansielle lovgivning hjemmel til at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender. Bemyndigelsen er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Der er imidlertid fastsat bestemmelser om kommunikation, herunder personlig underskrift, i den finansielle lovgivning med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Der er efterfølgende indført øvrige bestemmelser om kommunikation og personlig underskrift i den øvrige finansielle lovgivning i takt med, at nye love er blevet vedtaget.

Bestemmelserne om kommunikation, herunder personlig underskrift, blev indsat i den finansielle lovgivning, fordi der på det tidspunkt ikke i forvaltningsloven var en bestemmelse, der regulerede en generel fravigelse af underskriftskravet. Det følger af de almindelige bemærkninger til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-12, A, L 16 som fremsat, side 43, at det eventuelt senere kunne blive nødvendigt at ændre eller ophæve de pågældende bestemmelser som følge af vedtagelsen af en bestemmelse om en generel fravigelse af underskriftskravet.

En generel fravigelse af underskriftskravet blev imidlertid indført i 2013 i forvaltningslovens § 32 b. Efter forvaltningslovens § 32 b, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 (forvaltningsloven), skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet. Endvidere skal dokumentet være endeligt.

Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingsskridt, der ikke er væsentlige.

I forvaltningslovens § 32 b er der foretaget en generel regulering af spørgsmålet om underskriftskrav, det vil sige, i hvilket omfang der skal anvendes personlig underskrift i udgående dokumenter m.v. i afgørelsessager og i dokumenter indeholdende sagsbehandlingsskridt af væsentlig betydning.

Formålet med bestemmelsen i forvaltningsloven er at sikre en smidig og tidssvarende regulering af underskriftskravet samtidig med, at de retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn, der ligger bag underskriftskravet, tilgodeses.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b, stk. 1, er således afgrænset til at gælde for de dokumenter, hvor de retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn, der ligger bag bestemmelsen, navnlig gør sig gældende. Det gælder, ud over det dokument hvori selve afgørelsen medde-

les, også dokumenter, der sendes, som led i partshøring, og andre væsentlige sagsbehandlingsskridt som f.eks. beslutning om kompetence- og habilitetsspørgsmål.

Endvidere kan vedkommende minister efter forhandling med finansministeren og justitsministeren fastsætte nærmere regler om, hvornår de anførte krav til udgående dokumenter i afgørelsessager skal anses for opfyldt.

Det følger af de almindelige bemærkninger til lov om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), jf. Folketingstidende 2013-2014, A, L 13 som fremsat, side 3, at bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b ikke griber ind i de ordninger, som allerede er indført på forskellige lovområder, og disse ordninger vil således fortsat finde anvendelse uafhængigt af den generelle regulering, som indføres med lovforslaget. En sådan ordning er indført i bekendtgørelse nr. 677 af 21. juni 2011 om digital kommunikation og vil fortsat finde anvendelse.

2.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer det samme område som reglerne om personlig underskrift i den finansielle lovgivning. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der kan foretages en ophævelse af bestemmelserne i samtlige de finansielle love, der bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om udstedelse af afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, idet dette er reguleret i forvaltningsloven.

2.4.3 Lovforslagets indhold

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer det samme område som reglerne om personlig underskrift i den finansielle lovgivning.

Der foreslås derfor en ophævelse af de bestemmelser i samtlige finansielle love, der bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om udstedelse af afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, dog med anvendelse af maskinel underskrift eller lignende, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Bestemmelsen om, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen videreføres i den finansielle lovgivning. Bestemmelsen flyttes til sin egen paragraf. Flytningen er alene af lovteknisk karakter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, § 2, nr. 9 og 10, § 4, nr. 10 og 11, § 5, nr. 12 og 13, § 6, nr. 59 og 60, § 8, nr. 1 og 2, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 1 og 2, § 11, nr. 1 og 2, §

12, nr. 15 og 16, § 13, nr. 1 og 2, § 14, nr. 1 og 2, § 15, nr. 1 og 2, § 16, nr. 1 og 2, § 17, nr. 1 og 2, § 18, nr. 1 og 2, og § 19, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

2.5 Meddelelsespligt for ekstern revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste

2.5.1 Gældende ret

Meddelelsespligten for investeringsselskabers interne revisionschef og eksterne revisor, jf. artikel 77 i MiFID II, er reguleret i § 200 i lov om finansiell virksomhed. Det skyldes, at investeringsselskaber betragtes som fondsmæglerselskaber og dermed er omfattet af lov om finansiell virksomhed.

Ifølge bestemmelsen i § 200 i lov om finansiell virksomhed skal et investeringsselskabs interne revisionschef eller eksterne revisor straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som virksomheden har snævre forbindelser med. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan udføre et effektivt tilsyn og opretholde et velfungerende kapitalmarked.

For så vidt angår operatører af et reguleret marked og udbydere af en dataindberetningstjeneste, er oplysningspligten for disse selskabers revisorer ikke reguleret i dag.

2.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at den eksterne revisor for operatører af et reguleret marked og udbydere af dataindberetningstjenester også omfattes af en meddelelsespligt til Finanstilsynet.

Det er centralt for Finanstilsynets muligheder for at kunne føre et effektivt tilsyn, at tilsynet modtager meddelelser om forhold, der er af afgørende betydning for disse selskaber, da Finanstilsynet derved kan reagere hurtigst muligt over for selskaberne. Bestemmelsen medvirker således til at sikre et effektivt tilsyn og bidrager til at opretholde et velfungerende kapitalmarked.

I lighed med hvad der gælder i dag for bl.a. investeringsselskabers revisorer foreslås det, at meddelelsespligten omfattes af en straffebestemmelse. En manglende meddelelse kan herefter straffes med påbud eller bøde. I praksis vil Finanstilsynet straffe førstegangsforsøelser, der ikke er grove, med påbud. Ved gentagne eller grove overtrædelser af bestemmelsen kan bødestraf anvendes.

Med forslaget gennemføres reglen i artikel 77, stk. 1 i MiFID II fsva. operatører af et reguleret marked eller udbyder af en dataindberetningstjeneste.

2.5.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget gennemfører artikel 77, stk. 1, i MiFID II direktivnært i lov om kapitalmarkeder. Lovforslaget indeholder krav om, at en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjenestes eksterne revisor, har pligt til at meddele Finanstilsynet om forhold og afgørelser af afgørende betydning for selskabets aktivitet, som den eksterne revisor er blevet vidende om under udøvelsen af sit hverv.

Meddelelsespligten omfatter tillige ethvert forhold og enhver afgørelse, som vedkommende bliver vidende om som revisor for et selskab, der har snævre forbindelser med operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjeneste. Der foreligger en snæver forbindelse i de tilfælde, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem kapitalinteresser (besiddelser af mindst 20 procent af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed direkte eller gennem kontrol), koncernforhold (moder- og dattervirksomheder) eller en situation, hvor de fysiske eller juridiske personer er fast knyttet til samme person i et kontrolforhold.

Formålet med bestemmelsen er at pålægge en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjenestes eksterne revisor pligt til at indberette forhold, der kan have afgørende betydning for selskabets aktivitet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 6, samt bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt med bøde. I praksis vil Finanstilsynet straffe førstegangsforsøelser, der ikke er grove, med et påbud. Ved gentagne eller grove overtrædelser af bestemmelsen kan bødestraf anvendes. Ansvarssubjektet for bestemmelsen er den eksterne revisor, da meddelelsespligten påhviler denne.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 11, samt bemærkningerne hertil.

2.6 Regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter for tredjelandsselskaber, der udøver tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet

2.6.1 Gældende ret

Det følger bl.a. af § 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at virksomheder omfattet af bestemmelsen skal have tilladelse i medfør af § 33 for at kunne udøve tjenesteydelser

med værdipapirhandel. Det følger endvidere af bestemmelsen, at § 43, der indeholder regler om god skik, også finder anvendelse på de pågældende virksomheder. Bestemmelsen gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland (et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område) og for hvilket Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse i medfør af artikel 47, stk. 1, i MiFIR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle virksomheder), eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig.

Artikel 24, stk. 7 og 8, i MiFID II indeholder et forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger for værdipapirhandlere, der yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, og værdipapirhandlere, der har indgået en aftale med en kunde om en porteføljeplejeordning.

Ifølge betragtning nr. 109 i præamblen til MiFID II, er tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser i Unionen som udgangspunkt underlagt nationale ordninger og krav.

Disse krav er en del af de gældende regler om god skik. Reglerne øger investorbekyttelsen med henblik på at forebygge interessekonflikter og beskytte investorerne imod, at rådgivere anbefaler produkter, der ikke er til investorerens bedste. Derudover skaber reglerne en bedre gennemsigtighed i forhold til de betalinger, som ikke kommer direkte fra kunden til værdipapirhandleren.

Forbuddet mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger for værdipapirhandlere, der yder uafhængig investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje, er implementeret i dansk ret i §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed og gælder for værdipapirhandlere med en dansk tilladelse og for værdipapirhandlere, der udøver deres services via en filial etableret her i landet.

Mens § 46 a i lov om finansiel virksomhed indeholder nærmere regler for, hvornår en værdipapirhandler må meddele sin kunde, at værdipapirhandlerens investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag, indeholder § 46 b i lov om finansiel virksomhed forbud for en værdipapirhandler mod at modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, ved uafhængig investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje.

2.6.2 Erhvervsministeriets overvejelser

De krav, der stilles for sådanne tredjelandsselskaber, er at de skal overholde reglerne om god skik for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet.

Reglerne om provisionsforbud i §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed er en del af reglerne om god skik. De gælder dog ikke i dag for tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser med værdipapirhandel, når et tredjelandsselskab opsøger kunder eller potentielle kunder i Danmark eller markedsfører investeringservice eller –aktiviteter sammen med accessoriske tjenesteydelser i Danmark. Sådanne selskaber kan således modtage og beholde provisioner fra andre end kunden selv, når de yder uafhængig investeringsrådgivning eller skønmæssig porteføljepleje. Derved nyder kunden ikke den samme investorbeskyttelse, som når vedkommende modtager sådanne tjenesteydelser hos selskaber, der har en dansk tilladelse, eller udøver deres tjenesteydelser gennem en filial her i landet.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne om provisionsforbud også skal gælde for selskaber, der er meddelt tilladelse til værdipapirhandel i tredjelande, og som også har tilladelse til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet i medfør af § 33 i lov om finansiel virksomhed, for at sikre investorbeskyttelsen og skabe level playing field ved, at sådanne tredjelandsselskaber sidestilles med selskaber, der har en dansk tilladelse, eller udøver deres tjenesteydelser gennem en filial her i landet.

2.6.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed også skal gælde for tredjelandsselskaber, der har tilladelse til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet i medfør af § 33 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås desuden, at Finanstilsynet kan give sådanne selskaber påbud i tilfælde af, at de overtræder provisionsforbuddet. Endelig foreslås det, at selskaberne kan straffes med bøde, hvis de ikke efterkommer Finanstilsynets påbud givet i medfør af lovens § 348, stk. 2, 1. pkt.

Med lovforslaget vil der dermed blive stillet de samme krav til sådanne tredjelandsselskaber, der yder uafhængig rådgivning og skønmæssig porteføljepleje her i landet, som der i dag stilles til værdipapirhandlere, der udøver de pågældende investeringservices på baggrund af en dansk tilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 11, 12 og 32, samt bemærkningerne hertil.

2.7 Ændring som følge af SFTR

2.7.1 Gældende ret

Finansielle og ikke-finansielle virksomheder er i dag underlagt et krav om indberetning af derivathandler efter reglerne i EMIR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre). EMIR finder direkte anvendelse i dansk ret.

SFTR, supplerer reglerne i EMIR ved yderligere at stille krav om gennemsigtighed og indberetning af værdipapirfinansieringstransaktioner. Værdipapirfinansieringstransaktioner omfatter bl.a. genkøbsstransaktioner (repo-transaktioner) og værdipapirudlån. En genkøbsstransaktion er en transaktion, hvor der aftales salg af et værdipapir, og hvor der ved aftalens indgåelse aftales en genkøbspris og en genkøbsdato. Et værdipapirudlån er en transaktion, hvor en modpart låner et værdipapir til en anden modpart med aftale om, at modparten returnerer et tilsvarende værdipapir på en fremtidig dato, eller når parten, som har udlånt værdipapiret, anmoder om det. Forordningen pålægger parter i værdipapirfinansieringstransaktioner at indberette oplysninger om enhver værdipapirfinansieringstransaktion, som de har indgået og enhver ændring eller ophævelse heraf for derigennem at sikre øget gennemsigtighed vedrørende genanvendelse.

Endvidere fastsætter forordningen krav til registrering af og tilsyn med transaktionsregistre. I medfør af forordningen skal der ske indberetning af værdipapirfinansieringstransaktioner til et transaktionsregister, der er underlagt tilsyn i henhold til reglerne i EMIR. Transaktionsregistrene skal bl.a. regelmæssigt foretage offentliggørelse, på en lettilgængelig måde, af de samlede indberettede transaktioner opdelt på værdipapirfinansieringstransaktionstype, og give Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsvirksomhed (ESMA), Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) og nationale kompetente myndigheder adgang til de indberettede oplysninger.

Forordningen indeholder endvidere krav om, at UCITS (Undertaking for Collective Investments in Transferable Securities) og FAIF'er (forvaltere af alternative investeringsfonde) skal medtage oplysninger om brugen af værdipapirfinansieringstransaktioner i halv- og helårsrapporterne for UCITS og helårsrapporten for FAIF'er. UCITS skal også oplyse om brugen af værdipapirfinansieringstransaktioner i deres prospekter.

Derudover indeholder forordningen et krav om, at genbrug af sikkerhedsstillelse ifm. en værdipapirfinansieringstransaktion kræver en godkendelse fra modparten, der har stillet sikkerheden. Har et institut som led i eksempelvis en genkøbsstransaktion modtaget et værdipapir som sikkerhedsstillelse, og ønsker instituttet at videreudlåne sikkerheden i en ny genkøbsstransaktion, kræver det forudgående godkendelse fra modparten. Formålet er at hindre, at det samme værdipapir er krediteret flere steder i det finansielle system, uden at de relevante modparter er bevidste herom.

SFTR forordningen indeholder en række regler om tilsynet med virksomheder omfattet af forordningen, herunder UCITS og FAIF'er samt parter i en værdipapirtransaktion.

For at sikre et effektivt tilsyn fastsætter artikel 16, stk. 1, i forordningen, hvem der skal udpeges som kompetent myndighed. Da det er Finanstilsynet, som er udpeget som kompetent myndighed i medfør af de forordninger og direktiver, som bestemmelsen henviser til, som eksempelvis EMIR og UCITS-direktivet (direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)) er det ligeledes Finanstilsynet, der som kompetent myndighed skal føre tilsyn med, at kravene i SFTR overholdes.

Derudover fastsætter artikel 16, stk. 2, at de kompetente myndigheder til udførelse af deres tilsyn skal have de beføjelser, som er foreskrevet i de forordninger og direktiver, som der henvises til under artikel 16, stk. 1. Dette betyder eksempelvis, at Finanstilsynet skal have mulighed for at indhente al nødvendig information til brug for sit tilsynsarbejde og udføre kontrolundersøgelser på stedet hos en virksomhed.

Videre fastsætter artikel 22, stk. 1, at medlemslandene skal sikre, at deres kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af en række bestemmelser i forordningen. I medfør af artikel 22, stk. 6, kan medlemslandene i stedet for indførelsen af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger vælge at indføre strafferetlige sanktioner.

2.7.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med SFTR er at øge gennemsigtigheden i skyggebanksektoren ved at fastsætte krav om gennemsigtighed og indberetning i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner. Skyggebanksektoren er karakteriseret ved, at aktører driver banklignende virksomhed, men er underlagt mindre regulering end banker i øvrigt. Forordningens krav om gennemsigtighed er koncentreret specifikt omkring værdipapirfinansieringstransaktioner. Dette omfatter bl.a. genkøbsstransaktioner og værdipapirudlån. Ved disse transaktioner er der tale om anvendelse af finansielle instrumenter som sikkerhed for finansiering.

Den finansielle krise har understreget behovet for at forbedre gennemsigtigheden og overvågningen ikke blot af den traditionelle banksektor, men også af områder, hvor banklignende kreditformidling finder sted, såkaldt skyggebankaktiviteter.

For at sikre et effektivt tilsyn med SFTR er det vurderingen, at det er vigtigt, at Finanstilsynet som kompetent myndighed får tillagt de nødvendige beføjelser til at påse overholdelsen heraf. Det er bl.a. vigtigt, at Finanstilsynet får mulighed for at indhente oplysninger hos virksomheder omfattet af forordningen. Det er også vigtigt, at Finanstilsynet får mulig-

hed for give påbud til virksomheder, der ikke overholder forordningen og efterfølgende får mulighed for med navns nævnelse at offentliggøre et sådant påbud. Endelig skal det være muligt, at strafsanktionere overtrædelse af en række nærmere bestemmelser i SFTR.

2.7.3 Lovforslagets indhold

SFTR gælder umiddelbart i Danmark og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om kapitalmarkeder, som sikrer, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af forordningen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at Finanstilsynet som kompetent myndighed får mulighed for at påse overholdelsen af forordningen. Med lovforslaget vil Finanstilsynet få tillagt de beføjelser, der kræves efter forordningen for at kunne føre et effektivt tilsyn, herunder indhente oplysninger fra virksomheder og føre tilsyn uden retskendelse mod behørig legitimation på stedet hos en virksomhed omfattet af forordningen, jf. §§ 214 og 215 i lov om kapitalmarkeder.

Lovforslaget vil give Finanstilsynet mulighed for at påbyde en virksomhed at ændre en bestemt adfærd eller handling, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser i medfør af forordningen, jf. § 220, stk. 1, jf. § 211 i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet vil også efterfølgende kunne offentliggøre det givne påbud, jf. § 234, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Med lovforslaget foreslås det, at gøre det muligt på Finanstilsynets hjemmeside at offentliggøre administrative sanktioner, dvs. påtaler og påbud, givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af SFTR.

Ved offentliggørelse gælder der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelse af SFTR og hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finanstilsynet kun offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale fysiske personer, og hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 8, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at de bestemmelser, der som minimum skal kunne sanktioneres i medfør af forordningen, dvs. artikel 4 og 15, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 13 og 14, jf. artikel 28, bliver strafbelagt. Det foreslås, at bestemmelserne i både artikel 4 og artikel 15 straffes med bøde.

Det følger af artikel 28, stk. 1, i SFTR, at sanktioner og andre foranstaltninger, der er indført i henhold til UCITS-direktivet og FAIF-direktivet, skal finde anvendelse på overtrædelse af artikel 13 og 14 i SFTR.

UCITS-direktivet er implementeret i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber og i lov om investeringsforeninger m.v. for så vidt angår danske UCITS. Straffebestemmelserne fremgår af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter straffen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder og af § 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. hvorefter straffen er bøde. FAIF-direktivet er implementeret i FAIF-loven. Straffebestemmelsen er § 190, stk. 1, i denne lov, hvor straffen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder. På den baggrund lægges der med forslaget op til at strafbelægge artikel 13 og 14 i SFTR med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Da det ikke er muligt at indføre administrative bøder i Danmark, foreslås det i § 253 b, stk. 1, at fastsætte hjemmel til straf i form af bøde for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, 4-6 og 9-10, og artikel 15, stk. 1-2, i SFTR. I § 253 b, stk. 2, foreslås det at fastsætte hjemmel til straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelser artikel 13 og 14.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 12, samt bemærkningerne hertil.

2.8 Ændringer som følge af forordningen om pengemarkedsforeninger

2.8.1 Gældende ret

En dansk UCITS, en investeringsforening, SIKAV eller værdipapirfond, kan være enten en pengemarkedsforening, pengemarkeds-SIKAV, en pengemarkedsværdipapirfond eller en kort pengemarkedsforening, kort pengemarkeds-SIKAV, eller en kort pengemarkedsværdipapirfond. Der er ikke tilsvarende regler om betegnelser for pengemarkedsfonde i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Finanstilsynet påser efterlevelsen af lov om investeringsforeninger m.v. og regler udstedt i medfør heraf, jf. § 161 i lov om investeringsforeninger m.v. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en overtrædelse af bestemmelser i de to love, anmelder Finanstilsynet dette til politiet,

medmindre Finanstilsynet vurderer, at overtrædelsen alene bør medføre en tilsynsmæssig reaktion i form af påtale eller påbud.

En UCITS er forpligtet til at benytte betegnelserne pengemarkedsforening, kort pengemarkedsforening, pengemarkeds-SIKAV, kort pengemarkeds-SIKAV eller pengemarkedsværdipapirfond, kort pengemarkedsforening, jf. § 3, stk. 5, 7 og 9, i lov om investeringsforeninger m.v. Overtrædelse af forpligtelsen for UCITS til at benytte en af betegnelserne straffes med bøde, jf. lov om investeringsforeninger § 190, stk. 1. Forvaltere af alternative investeringsfonde har ikke en tilsvarende forpligtelse til at sørge for, at alternative investeringsfonde, der investerer i pengemarkedsinstrumenter benytter bestemte navne.

Forordningen om pengemarkedsforeninger indeholder krav om godkendelse af pengemarkedsforeninger, og krav om at pengemarkedsforeninger skal benytte et navn, som afspejler den type og varigheden af pengemarkedsinstrumenter, som pengemarkedsforeningen investerer i. Forordningen indeholder endvidere regler for, hvilke typer pengemarkedsinstrumenter de forskellige pengemarkedsforeninger kan investere i og spredning af investeringer.

I henhold til artikel 39 i forordningen om pengemarkedsforeninger skal de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige, for at de kan udøve deres funktioner i henhold til forordningen.

Det følger af artikel 40, stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner og andre foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anvendes. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2.8.2 Erhvervsministeriets overvejelser

For at sikre et ordentligt og effektivt tilsyn med opfyldelsen af kravene i forordningen om pengemarkedsforeninger, skal medlemsstaterne udpege de kompetente myndigheder, der skal have ansvaret for tilsynet med forordningen. Det foreslås, at den kompetente myndighed i Danmark skal være Finanstilsynet.

For at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter forordningen, skal der fastsættes regler om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Som kompetent myndighed skal Finanstilsynet påse, at bestemmelserne i forordningen om pengemarkedsforeninger efterleves.

2.8.3 Lovforslagets indhold

Pengemarkedsforeningsforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om investeringsforeninger, som sikrer, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af forordningen.

Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 1 og § 6, nr. 1.

Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til forordningen om pengemarkedsforeninger. Som kompetent myndighed fører Finanstilsynet tilsyn med opfyldelsen af kravene til de forskellige kategorier af pengemarkedsforeninger.

Der henvises til lovforslagets § 5 nr. 2-4, 8 og 9 og § 6, nr. 58.

Det foreslås desuden, at der foretages ændringer i sanktionsbestemmelserne i lov om investeringsforeninger m.v. og i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gør det muligt at sanktionere overtrædelse af f.eks. et forbud mod at markedsføre pengemarkedsforeninger, der ikke er godkendte som pengemarkedsforeninger eller en begrænsning af, hvilke pengemarkedsinstrumenter en bestemt kategori af pengemarkedsforeninger må investere i.

Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 13 og 14 og § 6, nr. 61.

2.9 Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.9.1 Gældende ret

FAIF-loven indeholder regler, der regulerer forvaltere af alle andre fonde end fonde omfattet af UCITS-direktivet.

FAIF-loven indeholder bestemmelser, der stiller krav til forvalterne om, hvordan de alternative investeringsfonde skal indrettes og drives. Finanstilsynet skal ikke godkende selve AIF'erne og fører ikke tilsyn med AIF'erne, som alene er undergivet en form for tilsyn ved, at Finanstilsynet fører tilsyn med, at FAIF'erne opfylder de krav, der stilles til dem om, hvorledes AIF'er skal indrettes og drives.

Loven indeholder i afsnit VIII regler om kapitalforeninger. Kapitalforeninger er en særlig selskabstype, som AIF'er kan antage. En kapitalforening er en forening, som kun må investere i finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed. Det er endvidere et krav, at foreningen har udpeget en FAIF, der har tilladelse til at forvalte AIF'er, som ansvarlig for at forvalte foreningen. Kapitalfor-

eningen kan opdeles i afdelinger, og afdelingerne kan opdeles i andelsklasser. Derudover indeholder loven regler om kapitalforeningers stiftelse, anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, ophør og overflytning af afdelinger.

2.9.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Hverken FAIF-direktivet eller FAIF-loven foreskriver, at en AIF skal organiseres i nogen bestemt selskabs- eller virksomhedsform. Ud over de almindelige selskabs- og virksomhedsformer er der i FAIF-loven indsat hjemmel til, at en AIF kan stiftes som en kapitalforening. Reglerne i FAIF-loven suppleres af de almindelige regler i selskabsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015 (selskabsloven). En kapitalforening må kun investere i finansielle instrumenter, som er omfattet af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

På UCITS området er der de senere år blevet åbnet mulighed for at anvende to særlige selskabsformer - selskaber for investering med kapital der er variabel (SIKAV) og værdipapirfonde. Ved at indføre en SIKAV lignende selskabstype, der kan supplere kapitalforeningerne, vil der kunne skabes mulighed for at investere i alle aktivklasser, dvs. i finansielle instrumenter, lån, fast ejendom og i andre fysiske aktiver og ikke kun finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Derved vil en sådan ny selskabsform kunne anvendes som platform for European Long Term Investment Funds (ELTIF), som er særlige investeringsfonde til investeringer i langsigtede infrastrukturprojekter. Ligeledes vurderes det hensigtsmæssigt at skabe en type AIF'er med en forenklet og dermed også billig administration, hvilket kan opnås ved at indføre en ny selskabstype, der svarer til værdipapirfonde.

Forslaget skal også ses i lyset af, at fonde af typerne SIKAV og værdipapirfonde er velkendte i udlandet og at udenlandske investorer er trygge ved dem. Derfor kan de to nye selskabstyper også være med til at øge eksporten af dansk kapitalforvaltning.

2.9.3 Lovforslagets indhold

Lovforslagets væsentligste indhold er at indføre to nye selskabstyper, som AIF'er kan benytte sig af. Det foreslås, at der i overvejende grad skal gælde de samme strukturbestemmelser for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde, som der gælder for kapitalforeninger.

Det foreslås, at AIF'er skal kunne benytte en ny selskabstype »AIF-SIKAV«. AIF-SIKAV er en alternative investeringsfond med variabel kapital. AIF-SIKAV'er er selvstændige juridiske personer med egen bestyrelse, valgt af investorerne på en generalforsamling.

AIF-SIKAV'er har en formue, der er variabel, idet selskabet løbende kan udstede og indløse andele. En AIF-SIKAV kan opdeles i afdelinger, og de enkelte afdelinger kan opdeles i andelsklasser.

AIF-SIKAV'er er inspireret af selskabsformen SIKAV. Der er dog nogle forskelle i reguleringsniveauet, som skyldes, at SIKAV'er skal godkendes og er under direkte tilsyn af Finanstilsynet. AIF-SIKAV'er skal ikke godkendes og er ikke under direkte tilsyn af Finanstilsynet. Der er i lovforslaget ingen krav til kompetencefordelingen mellem AIF-SIKAV'ens bestyrelse og forvalteren om den daglige ledelse. Der er heller ingen krav til, hvad AIF-SIKAV'ens vedtægter skal indeholde eller opstillet særlige investeringsregler. Det betyder, at AIF-SIKAV'er i sine vedtægter ligesom andre AIF'er selv skal tage stilling til, hvilke instrumenter den vil investere i og hvilken strategi den vil anvende.

Det foreslås endvidere, at AIF'er skal kunne benytte en ny selskabstype »AIF-værdipapirfond«. AIF-værdipapirfonde er ikke juridiske personer men økonomiske enheder, og de har ikke en bestyrelse. Værdipapirfonde etableres af den FAIF, der forvalter dem. Da de ikke selv er juridiske personer er det FAIF'ens bestyrelse, der fastsætter fondsbestemmelser og det er FAIF'ernes bestyrelse og direktion eller andre ansatte, der træffer beslutning om AIF-værdipapirfonde. Investorerne har ingen direkte indflydelse på driften af en AIF-værdipapirfond.

AIF-værdipapirfonde har en formue, der er variabel, idet de løbende kan udstede og afhænde andele. AIF-værdipapirfonde kan opdeles i afdelinger, og de enkelte afdelinger kan opdeles i andelsklasser.

AIF-værdipapirfonde er inspireret af selskabstypen værdipapirfonde. Der er dog nogle forskelle i reguleringsniveauet, som skyldes, at værdipapirfonde skal godkendes og er under direkte tilsyn af Finanstilsynet. AIF-værdipapirfonde skal ikke godkendes og er ikke under direkte tilsyn af Finanstilsynet. Der er i lovforslaget ingen krav til, hvad en AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser skal indeholde eller opstillet særlige investeringsregler. Det betyder, at der i de AIF-værdipapirfondes fondsbestemmelser skal tages stilling til, hvilke instrumenter den vil investere i og hvilken strategi den vil anvende.

Begge former for alternative investeringsfonde kan administreres af såvel danske forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) som investeringsforvaltningsselskaber, der har fået tilladelse til at forvalte AIF'er. En AIF-SIKAV kan tillige oprettes af en FAIF med hjemsted i et andet EU-land eller et EØS-land. En AIF-værdipapirfond kan derimod ikke oprettes af en FAIF med hjemsted i et andet EU-land eller et EØS-land. Dette skyldes, at en AIF-værdipapirfond ikke er

en selvstændig juridisk enhed men derimod en økonomisk selvstændig enhed af den pågældende FAIF.

Der henvises til lovforslagets § 6, nr. 2-57, samt bemærkningerne hertil.

2.10 Finansieringsinstitutters etablering af filialer i EU eller lande som EU har aftaler med på det finansielle område

2.10.1 Gældende ret

Finansieringsinstitutter kan frit etablere sig i Danmark uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed, da institutterne ikke er omfattet af lovens krav om tilladelse for at kunne udøve virksomhed.

Finansieringsinstitutter kan i dag etablere en filial i et andet land under hensyntagen til gældende national regulering. Dette gælder også finansieringsinstitutter, som er datterselskab af et pengeinstitut eller af et realkreditinstitut, eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter.

Der er ikke et rapporteringskrav over for Finanstilsynet, når et finansieringsinstitut etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

2.10.2 Erhvervsministeriets overvejelser

CRD IV indeholder krav om udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder, når et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller af et realkreditinstitut, eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, ønsker at etablere en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. artikel 35, stk. 3, 3. afsnit.

Finansieringsinstitutter skal ikke have tilladelse efter lov om finansiel virksomhed til at drive virksomhed. Finansieringsinstitutter er derfor ikke underlagt et direkte tilsyn af Finanstilsynet. Finansieringsinstitutter kan, hvis disse er i samme koncern som et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, være underlagt et indirekte tilsyn af Finanstilsynet, da Finanstilsynet fører tilsyn med det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

Fordi finansieringsinstitutter ikke er underlagt Finanstilsynets direkte tilsyn modtager Finanstilsynet ikke løbende de oplysninger, som er nævnt i artikel 35, stk. 3, 3. afsnit, i CRD IV.

Det vurderes derfor nødvendigt at indsætte et krav om indrapportering til Finanstilsynet for et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller af et realkreditinstitut, eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, i forbindelse med etablering af en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med.

2.10.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller af et realkreditinstitut, eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal indsende de oplysninger, som fremgår af § 38, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til Finanstilsynet. Det drejer sig om oplysninger om, i hvilket land filialen ønskes etableret, en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, filialens adresse og navnene på filialens ledelse. Endvidere skal finansieringsinstituttet indsende oplysninger om størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal modtage de nævnte oplysninger, så oplysningerne kan videresendes til de kompetente myndigheder i værtslandet.

Oplysningskravet gælder alene de nævnte finansieringsinstitutter og vedrører således ikke disses moderselskaber. Der skal ikke indsendes oplysninger om moderselskaberne, da Finanstilsynet allerede modtager disse oplysninger gennem moderselskabernes løbende rapportering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, samt bemærkningerne hertil.

2.11 Et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I

2.11.1 Gældende ret

§ 224 a i lov om finansiel virksomhed angiver, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det er den første betingelse for, at et institut kan tages under afvikling af Finansiell Stabilitet.

Et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i tre tilfælde: når instituttet ikke kan opretholde sin tilladelse, herunder ikke opfylder sit kapitalkrav, når instituttet har alvorlige likviditetsproblemer, eller når instituttet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

De nævnte regler implementerer BRRD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber).

2.11.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har i medfør af BRRD udstedt retningslinjer om, hvornår et institut kan anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Ifølge retningslinjerne er dette bl.a. tilfældet, når instituttet overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at virksomheden i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen.

På den baggrund vurderes det nødvendigt at justere de gældende regler om, hvornår et institut anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, således at dette også er tilfældet i situationer, hvor instituttet gør sig skyldig i gentagne eller grove overtrædelser af den finansielle lovgivning. Der vil således ved gentagende overtrædelser skulle foretages en konkret vurdering af, om selskabets overtrædelser i sig selv ikke er tilstrækkeligt til at kunne inddrage et instituts tilladelse, men at der samlet er en tilstrækkelig risiko for kundernes midler til, at tilladelsen bør inddrages. Det kan nemlig også medføre, at Finanstilsynet kan inddrage instituttets tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 1.

2.11.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet kan vurdere, om et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I skal anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis instituttets tilladelse kan inddrages som følge af, at instituttet gør sig skyldig i gentagne eller grove overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 28, samt bemærkningerne hertil.

2.12 Konkurslovens regler om omstødelse i relation til afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet

2.12.1 Gældende ret

Der er ikke i de gældende regler fastsat en beskyttelse af Finansiell Stabilitets afviklingsforanstaltninger, herunder frasalg af virksomhedens aktiver og passiver, hvorfor det er konkurslovens regler om omstødelse, der finder anvendelse.

2.12.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til BRRD skal medlemsstaterne sikre, at insolvensretlige regler om omstødelse eller anfægtelighed af rets-

akter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelse af afviklingsværktøjer eller anvendelsen af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

Det vil være u hensigtsmæssigt, hvis afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet kan omstødes i henhold til konkurslovens regler om omstødelse, når en virksomhed eller en enhed tages under insolvensbehandling, efter at Finansiell Stabilitet har foretaget afviklingsforanstaltninger. Anvendelse af omstødesreglerne på de af Finansiell Stabilitet foretagne afviklingsforanstaltninger, vil således kunne have væsentlige negative konsekvenser for Finansiell Stabilitets mulighed for at afvikle virksomheder eller enheder på den bedst mulige måde, idet det bl.a. kan have negative konsekvenser for den pris, Finansiell Stabilitet vil kunne opnå for aktiver og passiver i en afviklingssituation, hvorved kreditorernes dividende ligeledes vil kunne blive forringet.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at afviklingsforanstaltninger, som Finansiell Stabilitet foretager, sker i henhold til lov nr. 333 af 31. marts 2015 om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder (lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder), samt bekendtgørelse nr. 822 af 3. juli 2015 om afviklingsforanstaltninger. Herved er det sikret, at afviklingsforanstaltninger foretages på en måde, så tab dækkes i overensstemmelse med konkursordenen, ingen kreditor påføres større tab, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling, jf. § 49, og kreditorer i samme klasse behandles ens, med mindre andet er fastsat ved lov. Denne vurdering foretages på grundlag af en værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver udarbejdet af en uafhængig vurderingsperson.

2.12.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at konkursretlig omstødelse ikke vil kunne finde sted, såfremt en virksomhed eller enhed overgår til rekonstruktions- eller konkursbehandling, efter at Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen og foretaget afviklingsforanstaltninger.

Omstødelse kan således ikke finde sted for så vidt angår afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet eller et broinstitut oprettet af Finansiell Stabilitet, herunder på overførsler af aktiver, rettigheder eller passiver til porteføljeadministrationselskaber. Det samme gør sig gældende, hvis der er anvendt offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer på enheden eller virksomheden.

Bestemmelsen berører derimod ikke kurators ret til at forlange dispositioner omstødt, som er foretaget af andre end Finansiell Stabilitet og dets datterselskaber. Overgår et institut til insolvensbehandling ved rekonstruktion eller konkurs,

har kurator således som hidtil adgang til at begære omstødelse af dispositioner, som er foretaget af andre end Finansiell Stabilitet eller dets datterselskaber.

Der henvises til lovforslagets § 20, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

2.13 Ny kategori af gældsforpligtigelser

2.13.1 Gældende ret

Der er ikke i de gældende regler en kategori af gældsforpligtigelser, der betales efter simple fordringer i henhold til konkurslovens § 97, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014 (konkursloven). Derfor er gældsforpligtigelsesplacering i prioritetsordenen ved konkurs i dag kun reguleret kontraktuelt, hvor en aftalt efterstillelse vil skulle respekteres af Finansiell Stabilitet eller ved konkurs.

Når pengeinstitutter efter de gældende regler udsteder gældsforpligtigelser finder § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og konkurslovens kapitel 10 anvendelse. Det betyder, at de pågældende gældsforpligtigelser behandles som simple krav, jf. § 97 i konkursloven, medmindre de er kontraktuelt efterstillede. Det er således alene kontrakten, der regulerer en eventuel efterstillelse.

2.13.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I medfør af § 266 i lov om finansiell virksomhed skal pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I have et krav til nedskrivningsegne passiver (NEP-krav). NEP-kravet skal medvirke til at sikre, at virksomhederne har tilstrækkeligt med passiver, til at der kan gennemføres en hensigtsmæssig restrukturering eller afvikling af virksomheden, hvis den bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Tilstrækkeligt med passiver af rette kvalitet medvirker således til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering af virksomheden med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet og skatteyderne, således at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling, kan videreføres uden anvendelse af skatteydernes midler og uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Kritiske funktioner er aktiviteter i virksomheden, hvis ophør kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller føre til forstyrrelse af den finansielle stabilitet.

Af hensyn til en restrukturerings- og afviklingsproces er det i mange tilfælde mest hensigtsmæssigt, at NEP-kravet opfyldes med passiver, der betales efter øvrige simple usikrede forpligtigelser, jf. § 97 i konkursloven, således at tab kan absorberes, og at en eventuel rekapitalisering kan foretages, uden at de øvrige simple kreditorer berøres. For at sikre

klarhed om sådanne gældsforpligtelsers placering i prioritetsordenen ved en restrukturering eller afvikling og ved konkurs, foreslås der indsat en bestemmelse herom i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

2.13.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at indføre en ny kategori af gældsforpligtelser, der betales efter simple fordringer, jf. § 97 i konkursloven, men før øvrige fordringer i medfør af § 98 i konkursloven. Med forslaget får institutterne mulighed for at udstede en ny type seniorgældsinstrumenter, der i konkursordenen skal betales umiddelbart efter fordringer i medfør af § 97 i konkursloven.

Den foreslåede kategori af gældsforpligtelser skal have en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst et år og kan ikke være et derivat eller have indbyggede afledte finansielle instrumenter. Endelig skal forpligtelsens placering i konkursordenen udtrykkeligt anføres i aftalen samt i et eventuelt prospekt.

Den foreslåede kategori af forpligtelser vil kunne indregnes til opfyldelse af NEP-kravet, og betales efter øvrige simple krav i henhold til lovgivningen og kontraktbestemmelserne.

Ved den foreslåede ændring sikres det således, at de omfattede virksomheder kan opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver ved at udstede sådanne gældsforpligtelser.

Realkreditinstitutter vil ligeledes efter omstændighederne kunne anvende udstedelser omfattet af forslaget til opfyldelse af kravet om gældsbuffer. Finanstilsynet kan stille krav om, at forpligtelser, der anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet, skal indeholde kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering. Dette skal medvirke til at sikre, at instrumentet kan anvendes til tabsabsorbering eller rekapitalisering i en krisesituation uden anvendelse af reglerne om bail-in, som realkreditinstitutter er undtaget fra. Såfremt gældsforpligtelserne skal kunne anvendes uden brug af bail-in, må der ikke være passiver, der i henhold til konkursordenen skal bære tab eller konverteres før den nye kategori af forpligtelser, men som kræver, at der kan gennemføres bail-in for at kunne nedskrives eller konverteres.

Lovforslaget har endvidere til formål at modvirke, at investorer kræver et risikotillæg for usikkerheden om de enkelte udstedelsers placering i den nationale konkursorden, og kan dermed potentielt nedbringe virksomhedernes omkostninger ved udstedelserne.

Med forslaget foretages en førtidig implementering af artikel 1 i ændringsdirektivet til BRRD for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens.

Forslaget berører ikke muligheden for at udstede almindelige ikke-efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Forslaget forudsætter, at bekendtgørelse nr. 821 af 03. juli 2015 om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab skal opdateres.

Der henvises til lovforslagets § 20, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.14 Ophævelse af kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester

2.14.1 Gældende ret

En udbyder af kontooplysningstjenester skal ifølge § 60, stk. 2, nr. 1, i lov om betalinger, drive sin virksomhed i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar. Der stilles desuden krav om, at virksomhederne har en bestyrelse og en direktion.

Formålet med at stille krav til indretningen af virksomheden beror på et krav i 2. betalingstjenestedirektiv (Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2017 om betalingstjenester i det indre marked) om, at de omfattede selskaber skal have en sund og forsigtig ledelse.

2.14.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I dag skal en udbyder af kontooplysningstjenester drive sin virksomhed i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar. Der stilles desuden krav om, at virksomhederne har en bestyrelse og en direktion.

Det følger af artikel 33 i 2. betalingstjenestedirektiv, at både fysiske og juridiske personer kan få tilladelse som udbydere af kontooplysningstjenester. Der er således i direktivet ikke et krav om selskabsform for så vidt angår udbydere af kontooplysningstjenester. Erhvervsministeriet ønsker, at dette reflekteres i dansk lovgivning. Erhvervsministeriet foreslår derfor, at kravet om, at en udbyder af kontooplysningstjenester skal organiseres i selskabsform ophæves.

2.14.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at kravet om selskabsform i 60, stk. 2, nr. 1, ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Samtidigt foretages rettelser, der sikrer, at virksomhederne, uanset selskabsform, har en sund og forsigtig ledelse. Dette indebærer bl.a., at der stilles krav til egnethed og hæderlighed til indehavere af udbydere af kontooplysningstjenester, der er enkeltmandsvirksomheder, og til den eller de ledelsesansvarlige, hvor udbydere af kontooplysningstjenester drives som juridiske personer uden en bestyrelse eller en direktion.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 2-6, samt bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, og justeringen af kravene, der sikrer en sund og forsigtig ledelse af kontooplysningstjenester, foretages der tillige ændringer af Finanstilsynets tilsynsbeføjelser, herunder muligheden for at inddrage en virksomheds tilladelse og muligheden for at udstede påbud om at afsætte ledelsesmedlemmer.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 7-11, samt bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, er der foretaget lovtekniske justeringer af lovens parts og straffebestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 12 nr. 12-14 og 17-18, samt bemærkningerne hertil.

2.15. Gældsbufferkravet til realkreditinstitutter

2.15.1 Gældende ret

Realkreditinstitutter er efter gældende ret undtaget fra kravet om nedskrivningsegne passiver, og er i stedet omfattet af et krav om en gældsbuffer. Gældsbufferkravet er reguleret i § 125 i lov om finansiel virksomhed. Gældsbufferkravet er et krav til yderligere kapital for realkreditinstitutter ud over de krav, der gælder til instituttets kapitalgrundlag, og tilsigter, at der er tilstrækkelig kapital til at kunne restrukturere eller afvikle et realkreditinstitut.

Efter bestemmelsen skal et realkreditinstitut til enhver tid have en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutets samlede uvægtede udlån. Gældsbufferkravet på 2 pct. af et realkreditinstituts samlede udlån skal indføres frem til 2020, jf. § 6, stk. 7, i Folketingstidende 2014-15, A, L 105 som fremsat, side 22. Gældsbufferkravet skal sikre bedre muligheder for krisehåndtering af et realkreditinstitut, hvor den væsentligste solvensmæssige risiko som følge af balanceprincippet er kreditrisikoen på udlån.

Af de specielle bemærkninger fremgår, at gældsbufferkravet skal sikre bedre muligheder for krisehåndtering af et realkre-

ditinstitut, Folketingstidende 2014-15, A, L 105 som fremsat, side 52. Kravet skal endvidere sikre, at der løbende er et vist niveau af midler til rådighed for instituttet til at leve op til kravene om at stille supplerende sikkerhed, hvilket for det første mindsker behovet for at hente kapital til at stille supplerende sikkerhed, og for det andet gør det nemmere at hente en sådan kapital, hvis behovet opstår.

Det følger videre af bemærkningerne, at det er helt centralt, at et realkreditinstitut bevarer gældsbufferen intakt i en periode, hvor instituttet lider tab, og egenkapitalen formindskes. En intakt gældsbuffer vil således væsentligt styrke sandsynligheden for, at det vil være muligt at håndtere et nødlidende eller forventeligt nødlidende realkreditinstitut uden at påføre den finansielle stabilitet unødigt skade. Det vil samtidig styrke investorenes tillid til, at de selv i en situation, hvor realkreditinstitutet er solvensmæssigt udfordret, har en meget lille risiko for tab eller at blive bundet i en langvarig afvikling ved investering i specielt Junior Covered Bonds (JCB'er).

Gældsbufferen skal således medvirke til at give den størst mulige sikkerhed for, at et realkreditinstitut kan absorbere tab på en måde, som understøtter den finansielle stabilitet ved at sikre, at de systemiske funktioner kan videreføres.

Med indførelsen af gældsbufferkravet blev det i de specielle bemærkninger til § 125 i ligeledes forudsat, at der frem mod 2018 skulle foretages en evaluering af gældsbufferkravet i lyset af udviklingen på markedet for gældsinstrumenter i Europa og de krav til nedskrivningsegne passiver til danske SIFI-pengeinstitutter, som forventedes stillet. Det blev i den forbindelse anført, at en sådan evaluering vil kunne medføre et behov for en forøgelse af gældsbufferkravet.

2.15.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af reglerne om krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter m.v., at der skal udformes afviklingsplaner og fastsættes NEP-krav for SIFI-koncerner med moderselskab i Danmark. Afviklingsplanerne er et væsentligt element i en eventuel afviklingssituation, idet de skal gøre det muligt at håndtere en finansiel virksomhed på bedste vis med mindst mulig skade for det offentlige og kreditorerne til følge. For koncerner skal der ligeledes udarbejdes koncernafviklingsplaner.

For institutter, som er beliggende i medlemsstater i EU, der er omfattet af det styrkede banksamarbejde (bankunionen), er det den fælles afviklingsmyndighed (herefter SRB), der beregner kravet. SRB beregner generelt et krav til nedskrivningsegne passiver på mindst 8 pct. af de samlede passiver for de større koncerner i bankunionen. Det sker for at sikre, at der er tilstrækkelige midler til at yde et bidrag til tabsabsorbering og rekapitalisering af et institut fra aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indeha-

vere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsegne passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis. Det betyder, at en koncern skal have nok passiver til, at disse i en afviklingssituation kan bidrage med mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Med de gældende regler for beregning af kravet til nedskrivningsegne passiver kan der for SIFI-koncerner, hvor der indgår et dominerende realkreditinstitut, ikke fastsættes et krav til mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

For at sikre at afviklingsplanerne er effektive og gennemførlige vurderes der at være behov for, at Finanstilsynet har mulighed for at stille et samlet krav til koncernens kapitalgrundlag, gældsbuffer- og NEP-krav, så summen heraf altid udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver. Dette skal sikre, at en koncern, hvor der indgår både pengeinstitut(ter) og realkreditinstitut(ter), har de fornødne midler til at understøtte den foretrukne afviklingsstrategi. Endvidere skal det sikres, at der for et realkreditinstitut, der er udpeget som SIFI, også vil gælde et krav til gældsbufferen, der sikrer at det samlede kapital- og gældsbufferkrav vil udgøre mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver. Dette skal sikre ensartethed i forhold til det niveau for kapitalsikkerhed, der stilles for koncerner og realkreditinstitutter, der er udpeget som SIFI'er.

Denne del af lovforslaget udgør samtidig den forudsatte evaluering af gældsbufferkravet. Forøgelsen af gældsbufferen sker som et led i den planlagte evaluering af gældsbufferkravet frem mod 2018. Erfaringerne for fastsættelse af NEP-krav for de danske SIFI'er viser, at de generelt vil få krav, der overstiger 8 pct. af koncernens samlede passiver, medmindre de er meget realkreditdominerede. Yderligere har afviklingsmyndigheden i bankunionen valgt at sætte et generelt krav til koncernerne på mindst 8 pct. af de samlede passiver. I lyset heraf er det vurderingen, at gældsbufferen bør kunne øges i de tilfælde, hvor dette er nødvendigt for, at en SIFI-koncern eller et SIFI-realkreditinstitut, der ikke indgår i en koncern, vil få et samlet krav på mindst 8 pct. af koncernens eller instituttets samlede passiver.

Med forslaget fastholdes det, at realkreditinstitutter er underlagt et andet regelsæt end pengeinstitutter. Kravene vil således fortsat være lidt lempeligere end for f.eks. pengeinstitutter, hvilket afspejler at kreditrisikoen generelt set er mindre på realkreditudlån end for pengeinstitutters udlån. Dertil kommer, at realkreditinstitutter er underlagt lidt strammere lovgivning, idet de ikke må tage imod indskud og skal overholde det såkaldte balanceprincip.

Desuden vil lovændringen fortsat sikre mindre konjunkturfølsomme krav til realkreditinstitutterne. Et mindstekrav på 8 pct. af koncernens samlede passiver begrænser kravenes konjunkturfølsomhed, så denne ikke øges i forhold til, hvad

der allerede gælder for de eksisterende kapitalkrav. Det skyldes, at de risikovægtede eksponeringer i en krisesituation typisk vil stige kraftigt, hvorimod størrelsen af de samlede passiver vil være mere konstant. Dermed vil et krav i procent af de samlede passiver i en krise stige mindre end et krav i procent af de risikovægtede eksponeringer.

2.15.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foretages en ændring af niveauet for gældsbufferen i § 125 i, så det sikres, at gældsbufferen for realkreditinstitutter altid vil være minimum 2 pct. og at summen af koncernens kapitalkrav, gældsbufferkrav og krav til nedskrivningsegne passiver altid vil udgøre mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

For systemisk vigtige realkreditinstitutter, der ikke indgår i en koncern, indføres der ligeledes et krav om, at summen af instituttets kapital- og gældsbufferkrav vil udgøre 8 pct. af instituttets samlede passiver.

For et realkreditinstitut, der indgår i en international koncern, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis den internationale koncerns samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver. Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet til minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.

Med lovforslaget tilføjes ydermere, at hvis gældsbufferkravet for et realkreditinstitut i en systemisk vigtig koncern opgøres til over 2 pct., kan Finanstilsynet beslutte at den del der er over 2 pct., opfyldes med udstedelser, fra modervirksomheden, hvis denne er et pengeinstitut.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21-25, samt bemærkningerne hertil.

2.16 Kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag

2.16.1 Gældende ret

Det følger af § 266 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan fastsætte kravet til størrelsen af nedskrivningsegne passiver for bl.a. pengeinstitutter. Bestemmelsen giver ikke mulighed for et individuelt krav til nedskrivningsegne passiver for et realkreditinstitut, jf. § 266, stk. 1. Efter bestemmelsens stk. 2, kan Finanstilsynet konkret beslutte, at bl.a. finansielle holdingselskaber skal opfylde et individuelt krav til nedskrivningsegne passiver.

Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 3, at modervirksomheder omfattet af stk. 1 og 2, der er underlagt konsolideret tilsyn, tillige skal opfylde kravet om nedskrivningsegne- de passiver på konsolideret niveau. Det fremgår ikke af § 266, stk. 3, hvorvidt opfyldelse af kravet om nedskrivnings- egne passiver på konsolideret niveau omfatter koncernfor- bundne realkreditinstitutter.

For realkreditinstitutter, som er undtaget kravet om NEP, gælder der i stedet et gældsbufferkrav, jf. § 125 i i lov om finansiel virksomhed.

2.16.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Af den gældende lovgivning fremgår det ikke, hvordan undtagelsen fra NEP-krav for realkreditinstitutter påvirker fastsættelsen af NEP-krav på konsolideret niveau for koncerner, hvori der indgår både pengeinstitut(ter) og realkreditinsti- tut(ter).

Hensigten med den særlige ordning vedrørende gældsbuf- feren tilsiger, at realkreditselskabers forpligtelser og kapital- grundlag ikke medregnes ved fastsættelse af et NEP-krav på konsolideret niveau. Undtagelsen fra NEP-krav for realkre- ditinstitutter ville blive omgået, hvis det konsoliderede NEP- kravet skulle opgøres uden hensyntagen til denne undtagel- se.

Det er vurderingen, at bestemmelsen bør præciseres, så det fremover udtrykkeligt fremgår, at realkreditinstitutter ikke skal indgå i konsolideringen, når der fastsættes NEP-krav på konsolideret niveau. For at undgå usikkerhed om fortolkning- en af reglerne om fastsættelse af NEP-kravet på konsolide- ret niveau foreslås det derfor at præcisere, at realkreditinsti- tutter ikke skal indgå i konsolideringen, når der sættes NEP- krav på konsolideret niveau. Det sikrer endvidere, at den undtagelse for realkreditinstitutter, som Danmark opnåede i forbindelse med EU-forhandlingerne om BRRD ikke risike- re at blive gjort illusorisk.

Præciseringen skal ses i lyset af den forventede ændring af BRRD, som for øjeblikket forhandles. I forslaget præciseres, at hvis et realkreditinstitut opfylder direktivets betingelser for at være undtaget fra at skulle opfylde NEP-kravet, skal realkreditinstituttet ikke indgå i det konsoliderede NEP- krav, som moderselskabet skal opfylde, jf. kommissionens forslag til artikel 45 og 45 a i forslaget til ændring af Euro- pa-Parlaments og Rådets direktiv 2014/59/EU om genopret- ning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselska- ber (BRRD) (BRRD II, COM (2016) 852 final).

2.16.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget præciserer, at Finanstilsynet ved fastsættelse af et konsolideret NEP-krav for en koncern, som indeholder et

eller flere realkreditinstitutter, ikke skal medregne realkre- ditinstitutterne i konsolideringen. Realkreditinstitutter er i stedet underlagt gældsbufferkravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Præciseringen lægger desuden ikke begrænsninger på valget af den foretrukne afviklingsstrategi i afviklingsplan- lægningen eller i en afviklingssituation.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29, samt bemærkning-erne hertil.

2.17 Krav til nedskrivningsegne passiver

2.17.1 Gældende ret

Den nærmere regulering af, hvilke passiver der kan medreg- nes til opfyldelse af NEP-kravet fremgår af § 267, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Med nedskrivningsegne- de passiver forstås bl.a. kapitalinstrumenter samt de forpligtel- ser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificeres som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som der kan gennemføres bail-in på, jf. 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse fi- nansielle virksomheder, og som ikke er undtaget bail-in, jf. § 25 stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse fi- nansielle virksomheder. Herudover skal passiverne opfylde en række krav til restløbetid og forpligtelsestype.

Af § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder fastslås det, at der ikke kan anvendes bail-in ved afvikling og restrukturering af realkreditin- stitutter. Bestemmelsen sammenholdt med § 267, stk. 2, be- tyder, at passiver udstedt af et realkreditinstitut ikke kan anvendes til opfyldelsen af et krav til nedskrivningsegne- de passiver på konsolideret niveau, selv hvis passiverne kan nedskrives og konverteres uden brug af bail-in og overhol- der de andre betingelser for nedskrivningsegne passiver i § 267 i lov om finansiel virksomhed.

Efter gældende ret er det således ikke muligt, at passiver ud- stedt fra et realkreditinstitut kan tælle med ved koncernens opfyldelse af kravet til nedskrivningsegne passiver, idet de instrumenter, der udstedes af realkreditinstituttet, ikke kan opfylde betingelserne i relation til bail-in.

I § 125 i, stk. 4, er der foretaget en nærmere regulering af, at kapital- og gældsinstrumenter, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, ikke samtidig må anvendes til at opfylde en række af de øvrige kapitalkrav, der stilles til selskabet i form af bl.a. kapitalgrundlaget, det individuelle solvensbe- hov, det individuelle solvenskrav, og det kombinerede kapi- talbufferkrav. Det fremgår imidlertid ikke, hvorvidt midler udstedt til opfyldelse af det konsoliderede NEP-krav samtidig kan anvendes til opfyldelse af eller finansieringen af passiver, der anvendes til opfyldelsen af de krav til kapi- talgrundlag og gældsbuffer, der gælder for koncernens real- kreditinstitut(ter).

2.17.2 Erhvervsministeriets overvejelser

For at sikre institutterne den størst mulige fleksibilitet i forhold til, hvor i koncernen de udsteder passiver til opfyldelsen af det konsoliderede NEP-krav, bør det være muligt for koncernerne at opfylde deres NEP-krav ved udstedelser fra realkreditinstitutterne, i det omfang det ikke er en hindring i forhold til afviklingsstrategien.

Det bør dog samtidig sikres, at de nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde NEP-kravet på konsolideret niveau, ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere gældsbufferkravene eller kapitalgrundlaget for et realkreditinstitut, der indgår i koncernen og omvendt, at de instrumenter, som realkreditinstituttet anvender til opfyldelse af gældsbufferkravet og kapitalgrundlagskravet, ikke samtidig må anvendes til opfyldelse af det konsoliderede NEP-krav. En sådan dobbelt anvendelse af instrumenterne ville udhule deres værdi og ikke sikre, at der i en afviklingssituation ville være de tilstrækkelige midler til rådighed som forudsat i afviklingsplanen.

2.17.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet kan give mulighed for, at koncernerne kan opfylde deres krav til nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau ved udstedelser fra realkreditinstitutter, såfremt dette ikke er en hindring i forhold til den foretrukne afviklingsstrategi og opfylder de i lovændringen specificerede øvrige betingelser og betingelserne for nedskrivningsegne passiver. Hermed åbnes der mulighed for at tage højde for, at de danske SIFI-koncerner til dels er forskelligt indrettede i forhold til, om det er et penge- eller realkreditinstitut, der er modervirksomhed.

Som konsekvens af ændringen fastslås det endvidere, at passiver, der anvendes til opfyldelse af det konsoliderede NEP-krav, ikke samtidig kan anvendes til opfyldelse af finansiering af passiver til opfyldelse af kapital- og gældsbufferkravene i koncernens realkreditinstitutter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30, samt bemærkningerne hertil.

2.18 Øvrige ændringer af den finansielle regulering

2.18.1 Oplysninger om hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej

2.18.1.1 gældende ret

§ 4 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016 som ændret i lov nr. 665 af 8. juni 2017, pålægger Finanstilsynet at oprette og føre et offentligt register over fi-

nansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal indeholde oplysninger om navne på personer i ledelsen for den finansielle rådgivningsvirksomhed, investeringsrådgiverens virksomhed eller for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.

Derudover skal registret indeholde oplysninger om, hvilke andre lande ud over Danmark, der ydes boligkreditformidling i, inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

2.18.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af artikel 29, stk. 4, litra c, i EU-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/17/EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, at det af medlemsstaterne etablerede register over boligkreditformidlere tillige skal indeholde oplysninger om, hvorvidt den enkelte boligkreditformidler handler på vegne af kun én eller flere kreditivere.

Direktiv 2014/17/EU stiller derfor krav om flere oplysninger i registeret, end hvad der fremgår af dansk ret.

2.18.1.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der i § 4 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere tilføjes et nyt nr. 3, der udvider det offentlige register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

2.18.2 Selskabsretlige regler for spare- og andelskasser

2.18.2.1 Gældende ret

En række af selskabslovens bestemmelser finder med de nødvendige tilpasninger og afvigelser i dag anvendelse for henholdsvis sparekasser og andelskasser, jf. § 84, stk. 1, og § 88, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelserne i selskabsloven, der finder anvendelse for henholdsvis sparekasser og andelskasser, omfatter bl.a. regler om afholdelse af generalforsamling og selskabets ledelse.

Størstedelen af den nye selskabslov trådte i kraft i 2010. I den forbindelse blev henvisningerne i §§ 84, stk. 1, og 88, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til den dagældende aktieselskabslov opdateret med paragrafhenvvisninger til selskabsloven.

Henvisningerne i §§ 84, stk. 1, og 88, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed til de regler i selskabsloven, der med de nødvendige tilpasninger og afvigelser finder anvendelse for spare- og andelskasser, omfatter ikke selskabslovens § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., der indeholder krav om udarbejdelse af vurderingsberetning ved indbetaling af kapitalandele i andre værdier end kontanter. Der er dermed i dag ikke krav om, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning ved indbetaling i andre midler end kontanter ved erhvervelse af garantkapital i en sparekasse eller andelskapital i en andelskasse.

2.18.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Givet at der ikke i dag er et krav om, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning ved indbetaling i andre midler end kontanter ved erhvervelse af garantkapital i en sparekasse eller andelskapital i en andelskasse, kan der opstå tvivl om den reelle værdi af de aktiver, der indbetales ved erhvervelse af garantkapital eller andelskapital. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at selskabslovens regler om vurderingsberetning skal finde tilsvarende anvendelse ved erhvervelse af garantkapital eller andelskapital, når erhvervelsen sker ved indbetaling i andre værdier end kontanter.

2.18.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at selskabslovens § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., som omhandler krav til vurderingsberetning ved indbetaling af kapital i andre midler end kontanter, også skal finde anvendelse for spare- og andelskasser.

Med lovforslaget foretages endvidere en række redaktionelle ændringer af henvisningerne til selskabsloven i §§ 84 og 88 i lov om finansiel virksomhed, således at henvisningerne er fuldt opdaterede.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og 20, samt bemærkningerne hertil.

2.18.3 Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter

2.18.3.1 Gældende ret

Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet i henhold til § 363, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den årlige afgift er 49,9 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter bestemmelserne i §§ 361 og 362 i lov om finansiel virksomhed.

2.18.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter er en godkendt forvaltningsafdeling, som er underlagt delt tilsyn af Civilstyrelsen og Finanstilsynet. Civilstyrelsens tilsyn indebærer, at styrelsen efter praksis kan behandle konkrete kla-

ger over f.eks. størrelsen af forvaltningsgebyrer, klager over en forvaltningsafdelings rådgivning samt om forvaltningsafdelingerne overholder de regler, der er fastsat om anbringelsen og bestyrelsen af midler, der er omfattet af værgemål, jf. kapital 3 og 4 i værgemålsbekendtgørelsen og i den forbindelse påtale eventuelle kritisable forhold over for forvaltningsafdelingerne.

Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter blev ved sin oprettelse i 1966 underlagt et delt tilsyn af det daværende tilsyn med Banker og Sparekasser, som i dag er Finanstilsynet, og Justitsministeriet. Henset til at alle andre forvaltningsafdelinger var del af et pengeinstitut, blev Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter også underlagt det finansielle tilsyn. I praksis har Finanstilsynet årligt modtaget Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutters årsregnskab og er blevet hørt om vedtægtsændringer. Finanstilsynet fører ikke et aktivt tilsyn med Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutters placering af deres kunders midler, da den relevante regulering hører under Civilstyrelsen, som fører tilsyn med dette.

Igennem årene har Finanstilsynet hovedsagelig bidraget i forhold til Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutters ændring af sine vedtægter for kapitalbeholdningen.

Finanstilsynet fører ikke et separat tilsyn med andre forvaltningsafdelinger, som er en del af et pengeinstitut. Finanstilsynets begrænsede tilsyn med Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter vurderes ikke at tilføre yderligere sikkerhed for indskydernes midler, end Civilstyrelsens tilsyn allerede medfører. Byrden for Forvaltningsinstitutionet for Lokale pengeinstitutter ved at være underlagt to tilsynsmyndigheder opvejes således ikke af et hensyn om øget sikkerhed for indskydernes.

Civilstyrelsen vil fortsat kunne kontakte Finanstilsynet, hvis tilsynet med Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter kræver Finanstilsynets særlige ekspertise. Dette kan f.eks. være en vedtægtsændring, som ændrer på Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutters kapitalgrundlag.

2.18.3.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget udgår Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter af afgiftsbestemmelsen i § 363, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter skal ikke længere indsende årsregnskab til Finanstilsynet. Civilstyrelsen modtager og gennemgår ikke årsregnskaber for de godkendte forvaltningsafdelinger, herunder Forvaltningsinstitutionet for Lokale Pengeinstitutter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, samt bemærkningerne hertil.

2.18.4 Krav om samtykke ved videregivelse af fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v.

2.18.4.1 Gældende ret

Ansatte i Finanstilsynet må ifølge § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ikke videregive fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden eller fra Finansiell Stabilitet. Ligeledes er personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne, underlagt samme tavshedspligt. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Et samtykke fra den, som tavshedspligten har til hensigt at beskytte, berettiger heller ikke de i stk. 1, nævnte personer til at videregive de fortrolige oplysninger, jf. § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, hvis det er nødvendigt for at sikre, at institutioner reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing, jf. § 354, stk. 6, nr. 22.

Alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er underlagt den samme tavshedspligt, som gælder for Finanstilsynets ansatte.

2.18.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det findes hensigtsmæssigt, at der kan ske udveksling af fortrolige oplysninger mellem de kompetente tilsynsmyndigheder i EU. Dette kan være med til at sikre det finansielle systems stabilitet. Der bør dog fastsættes nogle nærmere betingelser for, i hvilke situationer de fortrolige oplysninger kan videregives til andre myndigheder eller organer. Af den grund stiller den finansielle regulering krav om samtykke til videregivelse, når fortrolige oplysninger skal videregives til f.eks. vedkommende minister, en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget eller forskellige interessenter, jf. § 354, stk. 15, i lov om finansiel virksomhed.

CRD-IV artikel 61, stk. 2, stiller krav om, at fortrolige oplysninger modtaget fra andre kompetente tilsynsmyndigheder i EU alene kan videregives til clearinginstitutioner m.v., hvis de kompetente tilsynsmyndigheder har givet deres udtrykkelige samtykke hertil. Et tilsvarende krav om samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v. følger ikke af den finansielle regulering.

2.18.4.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre § 354, stk. 6, nr. 22, og § 354, stk. 15, i lov om finansiel virksomhed, så der fremover vil gælde et krav om samtykke fra de kompetente tilsynsmyndigheder i EU til videregivelse af fortrolige oplysninger, som er indhentet fra tilsynsmyndighederne, hvis Finanstilsynet skal kunne videregive de fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v.

Med lovforslaget tydeliggøres det, at Finanstilsynet ikke kan videregive fortrolige oplysninger modtaget fra de kompetente tilsynsmyndigheder i EU til clearinginstitutioner m.v., medmindre der er meddelt samtykke til videregivelse fra den tilsynsmyndighed, som har afgivet oplysningerne til Finanstilsynet. De fortrolige oplysninger bliver dermed underlagt et krav om samtykke, før der kan ske videregivelse. Kravet stilles med henblik på at sikre oplysningernes fortrolige karakter.

Der er tale om en direktivnær implementering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 38 og 39, samt bemærkningerne hertil.

2.18.5 Bemyndigelse til Finanstilsynet til at fritage visse eksponeringer fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer

2.18.5.1 Gældende ret

Regler om store eksponeringer er fastsat i CRR. Reglerne gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Reglerne indebærer bl.a., at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I ikke må påtage sig en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som overstiger 25 pct. af instituttets justerede kapitalgrundlag, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR. I beregningen af eksponeringens størrelse kan der være mulighed for visse fradrag (kreditrisikoreduktion), jf. artikel 399-403 i CRR. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af kunder et eller flere institutter, er der mulighed for, at eksponeringen kan udgøre op til 150 mio. EUR, selvom 25 pct.-grænsen overskrides, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR.

Artikel 400, stk. 1, i CRR oplister en række eksponeringer, som er undtaget fra artikel 395, stk. 1, i CRR, om kravet om at eksponeringen ikke må overstige 25 pct. af instituttets justerede kapitalgrundlag. Det følger af artikel 400, stk. 2, i CRR, at den kompetente myndighed endvidere helt eller delvist kan fritage en række eksponeringer, efter en række nærmere angivet kriterier, angivet i bestemmelsens litra a-k. Det giver navnlig mulighed for, at visse eksponeringer med særlig lille risiko kan fritages fra den generelle begrænsning.

Artikel 400, stk. 3, i CRR fastsætter betingelser for, at muligheden for fritagelse i stk. 2, kan udnyttes, ligesom bestemmelsen fastsætter, at den kompetente myndighed skal underrette EBA ved udnyttelsen af muligheden for fritagelse i stk. 2, og høre EBA om dette valg.

Artikel 493, stk. 3, i CRR indeholder en overgangsordning, som indebærer, at medlemsstaterne uanset artikel 400, stk. 2 og 3, kan fritage eksponeringerne nævnt i artikel 400, stk. 2, i en nærmere angivet periode, dog ikke efter 2. januar 2029.

Før CRR trådte i kraft fandtes reglerne om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynet havde fastsat regler om opgørelse af og fradrag i engagementer i en bekendtgørelse om store engagementer. Regelsættet blev ophævet i forbindelse med, at forholdene siden 2014 har været reguleret i CRR.

2.18.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det er vigtigt, at det danske finansielle marked kan fungere effektivt og hensigtsmæssigt.

Reglerne om store eksponeringer er vigtige, fordi de er med til at modvirke, at institutterne påtager sig store koncentrationsrisici. Formålet med reglerne er således at sikre tilstrækkelig risikospredning i institutternes eksponeringer.

Navnlig for det danske finansmarked og realkreditinstitutterne er det af stor betydning, at visse eksponeringer med lav risiko kan fritages for den generelle begrænsning af størrelsen for en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Det danske finansmarkeds behov for, at institutter har store eksponeringer i særligt dækkede obligationer og realkreditobligationer, skyldes bl.a., at udstedelser af dansk statsgæld er af meget beskeden størrelse sammenholdt med de krav til likvide placeringer, som institutterne er underlagt. Hertil kommer, at transaktioner i forbindelse med kunders terminsbetaling indebærer meget store kortvarige eksponeringer. Endelig har danske finansielle koncerner i nogle tilfælde behov for store koncerninterne eksponeringer, hvilket også er et område, som ifølge CRR's bestemmelser kræver en særlig national fritagelse.

Fritagelse af visse eksponeringer fra CRR's regler om begrænsninger for store eksponeringer bidrager til, at danske institutter fortsat kan placere likviditet i realkredit- og realkreditlignende obligationer i uændret omfang, at realkreditinstitutterne kan gennemføre terminsbetalinger gennem institutterne som hidtil, og at finansielle koncerner under tilsyn kan have koncerninterne mellemværender i samme omfang som hidtil. Reglerne vedrører alene eksponeringer, som erfaringsmæssigt har meget lille risiko.

Det findes derfor mest hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes en lovhjemmel til fritagelsen. Finanstilsynet vil på baggrund af den foreslåede lovhjemmel udstede en bekendtgørelse.

2.18.5.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås ved en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed at bemyndige Finanstilsynet til at udnytte den mulighed, som følger af artikel 400, stk. 2, i CRR, til at fritage eksponeringer nævnt i bestemmelsen fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer. Med bemyndigelsen kan Finanstilsynet endvidere fritage de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i CRR, i medfør af den overgangsordning, som følger af artikel 493, stk. 3, i CRR. Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at udstede en bekendtgørelse.

De nationale myndigheder kan fritage nogle specifikke eksponeringer med særlig lav risiko fra den generelle begrænsning for store eksponeringer på 25 pct. af instituttets kapitalgrundlag. Denne fritagelsesmulighed følger af artikel 400, stk. 2, i CRR-forordningen og forudsætter, at risikoen ved eksponeringen er fritaget eller reduceret, og at EBA er underrettet om fritagelsen, jf. artikel 400, stk. 3.

Bekendtgørelsen vil i al væsentlighed afspejle den tidligere gældende bekendtgørelse om store engagementer, ifølge hvilken bl.a. særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, jf. artikel 400, stk. 2, litra a, visse koncerninterne eksponeringer, dvs. eksponeringer, som et institut har mod sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, jf. artikel 400, stk. 2, litra c, fordringer på og andre eksponeringer mod institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør instituttets egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta, jf. artikel 400, stk. 2, litra f, og lovbestemte garantier, som anvendes, når realkreditlån udbetales inden endelig registrering i tingbogen, jf. artikel 400, stk. 2, litra j, var undtaget for den generelle begrænsning.

Indholdet forventes dermed som udgangspunkt at indebære, at de nævnte eksponeringer fremadrettet er fritaget for begrænsningen, ligesom det var tilfældet i medfør af i den tidligere gældende bekendtgørelse om store engagementer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, samt bemærkningerne hertil.

2.18.6 Regulering af strukturerede indlån

2.18.6.1 Gældende ret

I dag er det kun pengeinstitutter, der kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån. Pengeinstitutters salg af eller rådgivning om strukturerede indlån er omfattet af reglerne om

redelig forretningskik og god praksis i § 43 i lov om finansiel virksomhed, reglerne i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder og reglerne i bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel.

2.18.6.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Strukturerede indlån er et struktureret investeringsprodukt, som i modsætning til andre strukturerede investeringer, f.eks. strukturerede obligationer, ikke tidligere har været omfattet af investorbekyttelseslovgivningen på EU-plan. Investorbekyttelsesreglerne bør dog være de samme for alle investeringsprodukter, og reglerne vedrørende distributionen af forskellige pakkeprodukter til detailinvestorer bør derfor gøres mere ensartede for at sikre en tilstrækkelig grad af investorbekyttelse på EU-plan. Strukturerede indlån er derfor medtaget under MiFID II's anvendelsesområde.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at artikel 1, stk. 4, i MiFID II skal finde anvendelse på pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers salg af eller rådgivning om strukturerede indlån, i det omfang de opfattes som formidlere af de strukturerede indlån. Reglerne indføres med henblik på at styrke investorbekyttelsen.

I forhold til realkreditinstitutter er det Erhvervsministeriets vurdering, at realkreditinstitutters afgrænsede virksomhedsområde indebærer, at artikel 1, stk. 4, i MiFID II ikke skal gennemføres for realkreditinstitutter. Realkreditinstitutters afgrænsede virksomhedsområde er således med til at øge sikkerheden bag de af realkreditinstituttet udstedte obligationer og andre værdipapirer.

2.18.6.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget gennemfører en direktivnær implementering af artikel 1, stk. 4, i MiFID II for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber for så vidt angår følgende af de i artiklen nævnte regler i MiFID II: Artikel 16, stk. 2, 3, 1. afsnit, og 6, og artikel 23 om organisatoriske krav til værdipapirhandlere, artikel 24, stk. 7, litra a, om uafhængig rådgivning, artikel 24, stk. 7, litra b, og artikel 24, stk. 8, om provisionsforbud ved uafhængig rådgivning og skønsmæssig porteføljepleje samt artikel 29, bortset fra stk. 2, andet afsnit, om tilknyttede agenter.

Forslaget indebærer, at reglerne om tilknyttede agenter i § 9 a i lov om finansiel virksomhed udvides således, at agenter tilknyttet et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab vil kunne sælge eller rådgive om strukturerede indlån.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 7, samt bemærkningerne hertil.

Forslaget indebærer desuden, at investorbekyttelsesreglerne i §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed udvides til også at finde anvendelse på pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers rådgivning om strukturerede indlån, ligesom de organisatoriske krav til værdipapirhandlere i § 72, stk. 2, nr. 1, 2 og 5, i lov om finansiel virksomhed udvides til også at finde anvendelse på pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers salg af eller rådgivning om strukturerede indlån.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, 12, og 18, samt bemærkningerne hertil.

Forslaget forudsætter, at fondsmæglerselskaber samtidig får tilladelse til at formidle og rådgive om strukturerede indlån. Denne ændring gennemføres ved en samtidig ændring af Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 920 af 26. juni 2017 om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, som pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre aktiviteter med. Samtidig foretages konsekvensændringer i bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere samt bekendtgørelse nr. 738 af 13. juni 2017 om tredjepartsbetalinger m.v.

2.18.7 Ophævelse af bestemmelser om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.

2.18.7.1 Gældende ret

Ved lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love blev der bl.a. vedtaget en række ændringer til lov om værdipapirhandel m.v. Ændringerne blev indsat med henblik på at foretage de fornødne ændringer som følge af CSDR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler). Ændringerne skulle sættes i kraft ved bekendtgørelse af erhvervsministeren, når den danske værdipapircentral (CSD) fik tilladelse i medfør af CSDR. Denne tilladelse er givet pr. 3. januar 2018. Lov om værdipapirhandel m.v. er ophævet pr. 3. januar 2018 og afløst af lov om kapitalmarkeder. Ændringerne har derfor ikke været sat i kraft.

Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre blev der bl.a. vedtaget tre ændringer til § 14 i lov om værdipapirhandel m.v., der vedrører regulerede markeders indsendelse af årsrapporter m.v. Ændringerne skulle sættes i kraft ved bekendtgørelse af erhvervsministeren, når Erhvervsstyrelsens it-system var klar til at videresende årsrapporterne til Finanstilsynet. Lov om

værdipapirhandel m.v. er ophævet pr. 3. januar 2018 uden at ændringerne har været sat i kraft.

2.18.7.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet vurderer, at de to loves ændringer til lov om værdipapirhandel m.v., som ikke har været sat i kraft, bør ophæves, da lov om værdipapirhandel m.v. er ophævet. Erhvervsministeriet bemærker, at reglerne i de to loves ændringer til lov om værdipapirhandel m.v. er afspejlet i lov om kapitalmarkeder, som den 3. januar 2018 har afløst lov om værdipapirhandel m.v.

2.18.7.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget ophæver to vedtagne ændringer til lov om værdipapirhandel m.v., der ikke har været sat i kraft, inden loven blev afløst af lov om kapitalmarkeder. Ændringerne, der er nødvendige som følge af CSDR, og ændringerne vedrørende indsendelse af årsrapporter er indarbejdet i lov om kapitalmarkeder, der finder anvendelse fra den 3. januar 2018.

Der henvises til lovforslagets §§ 21 og 22 samt bemærkningerne hertil.

2.18.8 Tilknyttede agents aktiviteter

2.18.8.1 Gældende ret

Det fremgår af § 9 a, stk. 2, nr. 1, at en tilknyttet agent må markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstitutts eller realkreditinstitutts ydelser.

Der er efter bestemmelsens ordlyd ingen begrænsninger i hvilke af fondsmæglerselskabets, pengeinstitutts eller realkreditinstitutts ydelser, som en tilknyttet agent må markedsføre.

2.18.8.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Definitionen af en tilknyttet agent følger af Artikel 4, nr. 29, i MiFID II. Definitionen indeholder samtidig en beskrivelse af de opgaver, som en tilknyttet agent må varetage. I forhold til markedsføring fremgår det af bestemmelsen, at en tilknyttet agent kan markedsføre investeringservice og accessoriske tjenesteydelser.

Det fremgår af § 9 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en tilknyttet agent kan markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstitutts eller realkreditinstitutts ydelser.

I forbindelse med implementeringen af MiFID II har bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed utilsigtet fået et bredere anvendelsesområde, fordi be-

stemmelsen efter sin ordlyd også omfatter en adgang for en tilknyttet agent til at markedsføre andre ydelser end investeringservice og accessoriske tjenesteydelser, f.eks. et pengeinstituts billån.

2.18.8.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at nyaffatte § 9 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, således at det fremgår af bestemmelsen, at en tilknyttet agent kan markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstitutts eller realkreditinstitutts investeringservice og accessoriske tjenesteydelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, samt bemærkningerne hertil.

2.18.9 Ændringer i kreditaftaleloven som følge af benchmarkforordningen

2.18.9.1 Gældende ret

Efter kreditaftalelovens § 7 a skal en kreditgiver, inden en forbruger bindes af en kreditaftale, give forbrugeren en række oplysninger, der er nødvendige for at kunne sammenligne forskellige tilbud og træffe en informeret beslutning om indgåelse af en kreditaftale.

Kreditaftalelovens § 7 a gennemfører artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EF (herefter forbrugerkreditdirektivet). Forbrugerkreditdirektivet er et totalharmoniseringsdirektiv.

Forbrugerkreditdirektivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 535 af 26. maj 2010 om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet), der trådte i kraft den 1. november 2010.

2.18.9.2 Justitsministeriets overvejelser

Benchmarkforordningen, der finder anvendelse fra 1. januar 2018, indfører en retlig ramme for benchmarks på EU-plan for at sikre det indre markeds funktionsdygtighed og forbedre dets funktionsbetingelser, navnlig med hensyn til de finansielle markeder, og for at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse, jf. forordningens præambelbetragtning nr. 6.

Ifølge EUF-traktatens artikel 288 gælder forordninger umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret.

I medfør af benchmarkforordningens artikel 57, stk. 1, indsættes imidlertid et nyt afsnit i forbrugerkreditdirektivets artikel 5, stk. 1, efter andet afsnit.

På den baggrund følger det nu af forbrugerkreditdirektivets artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, at hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 3, i benchmarkforordningen, oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der kan knyttes som bilag til formularen ”standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger”.

I medfør af benchmarkforordningens artikel 57, stk. 2, skal medlemsstaterne senest den 1. juli 2018 have vedtaget og offentliggjort de ændringer, der er nødvendige som følge af forordningens artikel 57, stk. 1.

Om baggrunden for ændringen af forbrugerkreditdirektivet fremgår bl.a. af forordningens præambelbetragtning nr. 10, at mange forbrugere er part i finansielle kontrakter, navnlig forbrugerkreditaftaler, som er sikret ved pant i fast ejendom, der som reference benytter benchmarks, som er underlagt samme risici, og at forordningen derfor bør omfatte kreditaftaler som defineret i bl.a. forbrugerkreditdirektivet.

Det fremgår endvidere af forordningens præambelbetragtning nr. 71, at forbrugere kan indgå finansielle kontrakter, navnlig aftaler om realkredit og forbrugslån, der benytter et benchmark som reference, men ulige forhandlingsstyrke og anvendelsen af standardvilkår betyder, at de kan have et begrænset valg med hensyn til det anvendte benchmark. Det bør derfor sikres, at forbrugere i det mindste modtager fyldestgørende information fra kreditgivere eller kreditformidlere. Direktiv 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet) og 2014/17/EU (boligkreditdirektivet) bør derfor ændres med henblik herpå.

2.18.9.3 Lovforslagets indhold

Som anført under pkt. 2.18.9.2. medfører benchmarkforordningens artikel 57, stk. 1, at der indsættes et nyt afsnit i forbrugerkreditdirektivets artikel 5, stk. 1, efter andet afsnit. Med henblik på at gennemføre denne ændring, foreslås det, at der indsættes et nyt stykke i kreditaftalelovens § 7 a, således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i benchmarkforordningen, oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i kreditaftalelovens bilag 2.

Begreberne ”kreditaftale”, ”kreditgiver”, ”kreditformidler” og ”forbruger” skal efter den foreslåede ændring forstås i overensstemmelse med definitionerne heraf i kreditaftalelovens § 4, nr. 1 (”forbruger”), nr. 2 (”kreditgiver”), nr. 3 (”kreditaftale”) og nr. 6 (”kreditformidler”).

Et benchmark defineres i benchmarkforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 3, som ethvert indeks, der bruges som en reference ved fastlæggelsen af det beløb, som skal betales i henhold til et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, eller et indeks, der anvendes til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater med det formål at spore udbyttet af et sådant indeks, fastsætte allokeringen af aktiver for en portefølje eller beregne de resultatbetingede gebyrer.

En administrator defineres i benchmarkforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 6, som en fysisk eller juridisk person, der har kontrol med leveringen af et benchmark.

Den foreslåede ændring medfører således, at hvis en kreditaftale benytter et benchmark, oplyser kreditgiveren eller kreditformidleren om navnet på benchmarket og administratoren heraf og om de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i lovens bilag 2.

Der henvises til lovforslagets § 23 samt bemærkningerne hertil.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ændringen af reglen om prospektpligt forventes at medføre en mindre lettelse af de økonomiske og administrative konsekvenser for staten, fordi ændringen alene vil påvirke antallet af prospekter, der sendes til Finanstilsynet til godkendelse, i mindre omfang.

Forslagene om, at Finanstilsynet kan afsætte en hvidvaskansvarlig og inddrage en finansiell virksomheds tilladelse som følge af overtrædelse af hvidvaskloven, forventes at medføre merarbejde for Finanstilsynet. Merarbejdet forventes at bestå i vurdering af, om en virksomheds overtrædelse af hvidvasklovgivningen, ud over påbud eller påtale for selve overtrædelsen, bør føre til påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige eller inddragelse af tilladelse. Vurderingen forventes udført som led i Finanstilsynets løbende tilsyn og medfører ikke behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Forslaget om digital underskrift vil medføre en administrativ lettelse for Finanstilsynet idet Finanstilsynet vil kunne spare udgifter ved at sende breve og afgørelser digitalt frem for at skulle anvende almindelig post. Forslaget vil derfor medføre en besparelse på Finanstilsynets omkostninger til porto og konvolutter m.v.

SFTR medfører nye forpligtelser til indberetning med henblik på at skabe transparens omkring værdipapirfinansieringstransaktioner. Finanstilsynet skal som et led i det øvrige tilsyn også påse, at forpligtelserne efter SFTR overholdes. Opgaverne forventes håndteret inden for Finanstilsynets eksisterende ressourcer.

Lovforslaget vedrørende AIF-SIKAV og AIF-værdipapirfonde vil medføre omkostninger i Erhvervsstyrelsen til løbende registreringsopgaver m.v., udgifter til ændring af it-systemer i Erhvervsstyrelsen og i SKAT samt årlige it-drifts- og vedligeholdelsesomkostninger i Erhvervsstyrelsen og SKAT. Det forventes, at dette kan dækkes inden for de eksisterende rammer.

Forslaget indebærer, at fondsmæglerselskaber, som måtte ønske at formidle eller rådgive om strukturerede indlån, vil skulle ansøge om en udvidelse af fondsmæglerselskabets tilladelse i henhold til § 9, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med Finanstilsynets praksis herfor. Forslaget indebærer desuden, at pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers salg af eller rådgivning om strukturerede indlån skal ske under iagttagelse af de regler i MiFID II, som finder anvendelse på pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers salg af eller rådgivning om strukturerede indlån, og som de er implementeret i dansk ret. Finanstilsynet skal meddele tilladelse til fondsmæglerselskaber, der måtte ønske at formidle eller rådgive om strukturerede indlån, ligesom Finanstilsynet som led i sin tilsynsvirksomhed skal påse fondsmæglerselskabers og pengeinstitutters iagttagelse af regler i MiFID II, som finder anvendelse på salg af eller rådgivning om strukturerede indlån, og som de er implementeret i dansk ret. Opgaverne forventes håndteret inden for Finanstilsynets eksisterende ressourcer.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget samlet medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Den foreslåede ændring af grænsen for prospektpligt forventes at medføre en byrdeletelse for de selskaber, der efter ændringen ikke længere vil være omfattet af prospektpligten. Det forventes, at ændringen umiddelbart vil omfatte ca. et selskab årligt. Lettelsen omfatter både sparede omkostninger til rådgivere m.v. i forbindelse med udarbejdelse af prospekt, sparede arbejdstimer internt i selskabet i forbindelse med udarbejdelse af et prospekt og afgift til Finanstilsynet i forbindelse med godkendelse af et prospekt.

Reglerne om kvalificerede ejerandele og snævre forbindelser vil have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med ansøgning om tilladelse som

investeringsrådgiver, fordi der i forbindelse med ansøgningen skal indgives oplysninger om, hvorvidt der forekommer kvalificerede ejerandele og snævre forbindelser.

Forslaget om, at den hvidvaskansvarlige skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og ikke må have udvist en uansvarlig adfærd vil indebære mindre løbende administrative konsekvenser for de af loven omfattede virksomheder, idet virksomhederne i forbindelse med udpegning af den hvidvaskansvarlige skal inddrage dette forhold i vurderingen af, om den ansatte opfylder kravene til godt omdømme og ansvarlig adfærd.

Den eksterne revisors meddelelsespligt vil medføre, at revisor skal være opmærksom på, hvornår der skal ske oplysning til Finanstilsynet. Revisor kan opfylde meddelelsespligten ved at sende en e-mail eller tage telefonisk kontakt til Finanstilsynet. Opfyldelsen af meddelelsespligten forventes derfor kun at udgøre en begrænset konsekvens for erhvervslivet.

SFTR vurderes at få administrative konsekvenser for de virksomheder, der er omfattet af de nye forpligtelser til indberetning af værdipapirfinansieringstransaktioner. Der skal etableres forbindelse til et handelsregister med henblik på rapportering. Dog vurderes det, at denne forbindelse allerede er etableret i en lang række tilfælde, da det også er til handelsregistre, at derivattransaktioner i forvejen skal indberettes i henhold til EMIR-forordningen. Der vil dog under alle omstændigheder være løbende byrder i form af en øget indberetningsaktivitet. Der vil endvidere være byrder forbundet med opfyldelse af kravet til offentliggørelses af data vedrørende transaktioner. Endelig kan det ikke udelukkes, at begrænsningerne i adgangen til genanvendelse af sikkerhedsstillelse kan have en indvirkning på likviditeten.

Med lovforslaget skal finansieringsinstitutter, som er datterselskab af et pengeinstitut eller af et realkreditinstitut, eller som er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, meddele Finanstilsynet en række oplysninger i forbindelse med etablering af en filial i andre lande i den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Dette vil medføre administrative konsekvenser for de omfattede finansieringsinstitutter. Oplysningsforpligtelsen er af begrænset omfang, og oplysningsforpligtelsen forventes at finde anvendelse i et begrænset antal tilfælde, hvorfor de administrative konsekvenser ved forslaget vurderes at være minimale.

Forslaget om at der skal udarbejdes en vurderingsberetning ved indbetaling af garant- eller andelskapital, når indbetalingen sker i andre midler end kontanter, kan medføre en mindre administrativ byrde for de pågældende sparekasser og andelskasser, da de skal have denne vurderingsberetning udarbejdet. Det vurderes, at indbetaling af garant- eller andels-

kapital, hvor indbetalingen sker i andre midler end kontanter, kun vil ske i et begrænset omfang, hvorfor de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes at være minimale.

Ændringen af kreditorhierakiet vil medføre, at bekendtgørelse om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab skal opdateres, hvorved institutterne vil skulle foretage en opdatering af de systemer, de har til opfyldelse af reglerne om afviklingsberedskab. Lovforslaget indebærer imidlertid ikke i sig selv nye forpligtelser for institutterne, i det det er frivilligt, om der udstedes forpligtelser i den pågældende kreditorklasse.

Lovforslaget forventes at have visse begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet for de koncerner, hvori der indgår et realkreditinstitut, eller hvor der er tale om et SIFI realkreditinstitut. Det supplerende gældsbufferkrav, som vil sikre et mindsteniveau i forhold til det samlede krav, der vil blive stillet til henholdsvis kapitalgrundlaget, gældsbufferen og de nedskrivningseggede passiver, vil i de fleste tilfælde ikke betyde, at institutterne vil opleve, at de samlet set vil få øget krav. For enkelte kan det dog betyde et øget samlet krav. For disse vil de øgede krav imidlertid også have en positiv effekt i form af en øget sikkerhed og tiltro til institutternes evne til at håndtere en krisesituation. Dette må forventes at afspejle sig i institutternes rating. Endvidere forventes lovændringen, at medføre mindre konjunkturfølsomme krav og lavere refinansieringsrisiko, og en deraf følgende positiv økonomisk konsekvens for de omfattede institutter. Endvidere vil muligheden for at kunne foretage udstedelse af NEP-midler gennem realkreditinstituttet i nogle tilfælde kunne give en økonomisk fordel, da udstedelser gennem realkreditinstitutterne i lyset af deres rating m.v. vil kunne ske mere økonomisk fordelagtigt for koncernen.

5 Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6 Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7 Forholdet til EU-retten

Prospektforordningen indeholder i artikel 3, stk. 2, en mulighed for at undtage udbud af omsættelige værdipapirer under 8 mio. euro fra prospektpligten, forudsat at der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat til brug for udbud i andre EU/EØS lande m.v. Med lovforslaget gennemføres denne mulighed i dansk ret. Det følger af forordningens artikel 49, stk. 2, at artikel 3, stk. 2, finder anvendelse fra den 21. juli 2018. Med lovforslaget foreslås det, at anvende und-

tagelsen fra prospektpligten fra samme dato. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Lovforslaget indeholder en direktivnær implementering af dele af MiFID II.

Hvidvaskdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme) fastlægger ikke nærmere regler om den hvidvaskansvarliges omdømme eller adfærd. I lovforslaget foreslås det at stille krav til den hvidvaskningsansvarliges omdømme og adfærd. Lovforslaget går derfor videre end direktivet. De øvrige foreslåede ændringer på hvidvaskområdet som følge af aftalen mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor af 21. juni 2017 ligger inden for rammerne af hvidvaskdirektivets artikel 59, som fastlægger de administrative foranstaltninger og sanktioner, som medlemsstaterne skal implementere for overtrædelse af regler i direktivet.

Med lovforslaget gennemføres de fornødne ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/2365/EU om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelsen. Med de foreslåede ændringer sikres det, at overtrædelse af reglerne i forordningen kan sanktioneres i Danmark. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Lovforslaget implementerer artikel 35, stk. 3, 3. afsnit og artikel 61, stk. 2, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber).

Lovforslaget gennemfører en ændring med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6 i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07). Artikel 32, stk. 6 i BRRD bemyndiger EBA til at udstede disse retningslinjer.

Med lovforslaget gennemføres artikel 1 i ændringsdirektivet til BRRD. Lovforslaget implementerer direktivændringerne førtidigt i forhold til direktivets implementeringsfrist. Den førtidige implementering sker efter ønske fra branchen, der har efterspurgt muligheden for at udstede sådanne forpligtelser.

Med lovforslaget indføres en bemyndigelse til Finanstilsynet til at udnytte den mulighed, som følger af artikel 400, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), til at fritage eksponeringer nævnt i bestemmelsen fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer. Med bemyndigelsen kan Finanstilsynet endvidere fritage de nævnte eksponeringer i medfør af den overgangsordning, som følger af artikel 493, stk. 3, i CRR.

Definitionen af struktureret indlån, der indføres i § 5, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed implementerer artikel 4, stk. 1, nr. 43, i MiFID II. Der går ikke videre end hvad der påkræves af direktivet.

For så vidt angår lovforslagets § 23 om ændring af kreditaftaleloven er der tale om en nødvendig ændring, som har til formål at sikre overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (benchmarkforordningen).

Med lovforslaget gennemføres de fornødne ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger. De foreslåede ændringer indebærer bl.a., at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til at påse overholdelsen af forordningen om pengemarkedsforeninger i Danmark. Med de foreslåede ændringer sikres det endvidere, at overtrædelser af reglerne i forordningen om pengemarkedsforeninger kan sanktioneres i Danmark. Disse forhold følger af forordningen om pengemarkedsforeninger. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Endelig gennemfører lovforslaget artikel 33 i 2. Betalings-tjenestedirektiv hvorefter både fysiske og juridiske personer kan få tilladelse som udbydere af kontooplysningstjenester.

8 Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 8. november 2017 til den 8. december 2017 været sendt i høring.

Tilføjelser til lovforslaget vedrørende ophævelse af kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester, jf. § 13, nr. 1-14 og 17-18, og ophævelse af bestemmelser om lov om ændring af lov om værdipapir, jf. § 21 og 22 har i perioden fra den 15. december 2017 til den 12. januar 2018 ligeledes været sendt i høring.

Yderligere tilføjelser til lovforslaget vedrørende definition af struktureret indlån, jf. § 1, nr. 3, gældsbufferkravet til realkreditinstitutter, kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag, krav til nedskrivningsegne passiver, jf. § 1 nr. 21-26 og 30-31, og ændringer i kreditaftaleloven som følge af benchmarkforordningen, jf. § 23 har i perioden fra den 2. februar 2018 til den 16. februar 2018 ligeledes været sendt i høring.

Alle dele af lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Civilstyrelsen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen for Lokale Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfundsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrstidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

9 Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (Hvis ja angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om digital underskrift vil medføre en lettelse for Finanstilsynet, idet Finanstilsynet vil kunne spare udgifter ved at sende breve og afgørelser digitalt frem for med almindelig post.	Lovforslaget vedrørende AIF-SIKAV og AIF-værdipapirfonde vil kunne medføre omkostninger for Erhvervsstyrelsen og SKAT til ændring af IT-systemer og løbende drift og vedligeholdelse heraf som følge af etableringen af nye selskabsformer.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Prospektforordningen forventes at medføre, at ca. et selskab årligt undtages prospektpligten.	Forslaget om, at Finanstilsynet vil kunne afsætte en hvidvaskansvarlig og inddrage en finansiel virksomheds tilladelse som følge af overtrædelse af hvidvaskloven, forventes at medføre merarbejde for Finanstilsynet, når en virksomhed overtræder hvidvaskreglerne, herunder om dette skal føre til påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige. Lovforslaget vedrørende AIF-SIKAV og AIF-værdipapirfonde vil kunne medføre omkostninger for Erhvervsstyrelsen til løbende registreringsopgaver.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Reglerne om ændret grænse for prospektpligt forventes at udgøre en lettelse for selskaber, der efter ændringen ikke længere vil være underlagt en pligt til at sende prospekt til Finanstilsynet. Selskaberne vil herefter spare penge til rådgivere m.v.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Reglerne om kvalificerede ejerandele og snævre forbindelser vil have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med ansøgning om tilladelse som investeringsrådgiver, fordi det i forbindelse med ansøgningen skal indgives oplysninger om, hvorvidt der forekommer kvalificerede ejerandele og snævre forbindelser. Forslaget om, at den hvidvaskansvarlige skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og ikke må have udvist en uansvarlig adfærd vil indebære mindre løbende administrative konsekvenser for de af loven omfattede virksomheder, idet virksomhederne i forbindelse med udpegning af den hvidvaskansvarlige skal inddrage dette forhold i vurderingen af, om den ansatte opfylder kravene til godt omdømme og ansvarlig adfærd. Den eksterne revisors meddelelsespligt i lovforslagets vil medføre, at revisor skal være opmærksom på, hvornår der skal ske oplysning til Finanstilsynet. Revisor kan opfylde meddelelsespligten ved at sende en e-mail eller tage telefonisk kontakt til Finanstilsynet. SFTR vurderes at få administrative konsekvenser i form af en løbende øget indberetningsaktivitet.
Administrative konsekvenser for	Ingen.	Ingen.

borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Med lovforslaget gennemføres artikel 3, stk. 2, i Prospektforordningen. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.</p> <p>Lovforslaget indeholder en direktivnær implementering af dele af MiFID II, herunder artikel 24, stk. 7 og 8 og § 77 m.v.</p> <p>Med lovforslaget foretages også de fornødne ændringer som følge af SFTR.</p> <p>Yderligere foretages der med lovforslaget implementering af artikel 59 i Hvidvaskdirektivet. Endelig foreslås det i lovforslaget, at stille krav til den hvidvaskningsansvarliges omdømme og adfærd. Lovforslaget går derfor videre end hvidvaskdirektivet, idet direktivet ikke fastlægger nærmere regler om den hvidvaskansvarliges omdømme eller adfærd. Den foreslåede ændring følger af en aftale af 21. juni 2017 mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor.</p> <p>Lovforslaget implementerer artikel 35, stk. 3, 3. afsnit og art. 61, stk. 2, i CRD IV.</p> <p>Med lovforslaget foretages også de fornødne ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 20175/1131 om pengemarkedsforeninger.</p> <p>Lovforslaget gennemfører en ændring med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6 i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	Nej
	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, 1. pkt. i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 1, stk. 2, 1. pkt., at for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 6, §§ 70 og 71, § 75, § 79 a, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 77 a-77 d, §§ 170-175, §§ 176-178, § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a og 313-313 b desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 175 b og 175 c desuden anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4 og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen til § 64, stk. 6, til § 64, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 2.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed gælder §§ 6, 6 a, 6 b, 33, 43, 77e, § 347, stk. 1, og § 348 for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig.

Det følger af bestemmelsen i § 1, stk. 6, at bl.a. § 33, der indeholder krav om tilladelse for sådanne tredjelandsselska-

ber, der ønsker at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet, og § 43 der indeholder regler om god skik, gælder for de pågældende virksomheder.

Med lovforslaget foreslås § 1, stk. 6, ændret, så for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6a, 6b, 33, 43, 46 a og 46 b, § 347, stk. 1, § 348 og § 373, stk. 3 og 5 anvendelse.

§ 46 a i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører artikel 24, stk. 7, litra a, i MiFID II, indeholder nærmere regler for, hvornår en værdipapirhandler må meddele sin kunde, at værdipapirhandlerens investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag. Dette er tilfældet, hvis der rådgives om et bredt udsnit af finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere. De finansielle instrumenter, der rådgives om, må desuden ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af værdipapirhandleren selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med værdipapirhandleren eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med værdipapirhandleren, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

Bestemmelsens formål er at sikre, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis.

§ 46 b i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører artikel 24, stk. 7, litra b, og artikel 24, stk. 8, i MiFID II, indeholder et forbud for en værdipapirhandler mod at modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, ved uafhængig investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje.

Bestemmelsens formål er at hindre interessekonflikter og skabe en bedre gennemsigtighed i forhold til de betalinger, som ikke kommer direkte fra kunden til værdipapirhandleren.

Om baggrunden for de pågældende bestemmelser og en nærmere beskrivelse af disse henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 3, i lovforslag nr. L 159 af 30. marts 2016 om ændring af om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven (Ændringer som følge af forordningen om markedsmissbrug samt gennemførelse af regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter og oplysninger om omkostninger m.v. i direktivet om markeder for finansielle instrumenter

(MiFID II)), Folketingstidende A 2015-16, L 159 som fremsat, s. 50-53.

Ifølge § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed straffes bl.a. en finansiel virksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af bl.a. § 348, stk. 2, 1. pkt., med bøde.

Det følger af § 27 i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017 (straffeloven), at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Med de foreslåede ændringer stilles der samme krav ved uafhængig rådgivning og skønsmæssig porteføljepleje, uanset om værdipapirhandleren udøver de pågældende investeringservice her i landet på baggrund af en dansk tilladelse hertil eller om virksomheden er et tredjelandsselskab, der har tilladelse til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet i medfør af § 33 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 1, nr. 67, i lov om finansiel virksomhed)

I dag er det kun pengeinstitutter, der kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån. Strukturerede indlån er et struktureret investeringsprodukt, som i modsætning til andre strukturerede investeringer, f.eks. strukturerede obligationer, ikke tidligere har været omfattet af investorbeskyttelseslovgivningen på EU-plan. Strukturerede indlån er ikke i dag defineret i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at indføre en definition af strukturerede indlån i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der ved struktureret indlån forstås indlån, som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3,

litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.

Definitionen implementerer artikel 4, stk. 1, nr. 43, i MiFID II. Der foretages en direktivnær implementering.

Til nr. 4 (§ 6, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 6 stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 6, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 1, nr. 4, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 6 a i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 6 a i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 6 a i lov om finansiel virksomhed kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og de øvrige myndigheder, jf. § 6, stk. 1, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 6 a er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på

daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 6 a.

Det foreslås i § 6 a, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages f.eks., at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 6 (§ 9 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

En tilknyttet agent må markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituttets ydelser. Der er efter bestemmelsens ordlyd ingen begrænsninger i hvilke ydelser, som en tilknyttet agent må markedsføre.

Med lovforslaget nyaffattes bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås, at en tilknyttet agent, jf. stk. 1, kan markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituttets investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser.

Det vil efter lovændringen alene være muligt for en tilknyttet agent at markedsføre investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, som er udbudt af fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituttet.

Ved begrebet investeringsservice forstås de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, dog bortset fra nr. 3, handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.

Begrebet accessoriske tjenesteydelser er defineret i § 5, stk. 1, nr. 53, som tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen implementerer art. 4, nr. 29, i MiFID II.

Til nr. 7 (§ 9 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber kan i henhold til § 9 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed udpege fysiske eller juridiske personer som tilknyttede agenter. En tilknyttet agent kan udføre en eller flere aktiviteter på vegne af den virksomhed, som agenten er blevet udpeget af, jf. § 9 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget indsættes et nyt stykke 3, hvorefter agenter tilknyttet et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån. Den foreslåede

bestemmelse finder anvendelse i det omfang, pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet opfattes som formidler af det strukturerede indlån, jf. betragtning nr. 40 til præamblen i MiFID II. Forslaget gennemfører dele af artikel 1, stk. 4, litra b, MiFID II, hvorefter artikel 29, bortset fra stk. 2, andet afsnit, i MiFID II om agenter finder tilsvarende anvendelse på strukturerede indlån.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for realkreditinstitutter.

Ved strukturerede indlån forstås indlån som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser, jf. § 5, stk. 1, nr. 67 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For nærmere information om § 9 a i lov om finansiel virksomhed og baggrunden for bestemmelsen henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 28, i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love, jf. Folketingsstidende 2017-2018, A, L 156 som fremsat, side 46.

Til nr. 8 (§ 33 a, stk. 3, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Finanstilsynet giver tilladelse, når det bl.a. er godtgjort, at filialen vil være i stand til at opfylde kravene i bl.a. § 72, stk. 1, 2 og 5.

Med lovforslaget forslås indsat et nyt stk. 4 i § 72. Som følge heraf bliver § 72, stk. 5 til § 72, stk. 6, hvorfor henvisningen i § 33 a, stk. 3, nr. 7, ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9 (overskriften før § 38 i lov om finansiel virksomhed)

Overskriften før § 38 i lov om finansiel virksomhed omfatter danske finansielle virksomheders virksomhed i udlandet.

Der indsættes med lovforslagets § 1, nr. 10, en ny § 38 b. Den foreslåede bestemmelse omhandler finansieringsinstitutter, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter.

Et finansieringsinstitut er ikke en finansiel virksomhed og derfor ikke omfattet af den eksisterende overskrift før § 38 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre overskriften så det fremgår, at afsnittet vedrører regler for Danske finansielle virksomheders og visse finansieringsinstitutters virksomhed i udlandet.

Til nr. 10 (§ 38 b, i lov om finansiel virksomhed)

Finansieringsinstitutter kan frit etablere sig i Danmark uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed, da institutterne ikke er omfattet af lovens krav om tilladelse for at kunne udøve virksomhed. Ligeledes kan finansieringsinstitutter i dag etablere en filial i et andet land under hensyntagen til gældende national regulering.

Finansieringsinstitutter er defineret i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at indsætte en ny § 38 b i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med § 38 b, stk. 1, 1. pkt., at et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal give meddelelse til Finanstilsynet forud for, at finansieringsinstituttet påbegynder aktiviteter gennem en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Begrebet filial er defineret i § 5, stk. 1, nr. 21, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med § 38 b, stk. 1, 2. pkt., at finansieringsinstituttet sammen med meddelelsen til Finanstilsynet skal sende de oplysninger, som er nævnt i § 38, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag.

Oplysningerne i § 38, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er hvilket land filialen ønskes etableret i, en beskrivelse af filialens virksomhed, filialens adresse, og navnene på filialens ledelse.

Med kapitalgrundlagets sammensætning menes andelen af henholdsvis egentlig kernekapital og supplerende kapital.

Ved indsendelse af oplysning til Finanstilsynet efter § 38 b, stk. 1, nr. 2, skal finansieringsinstituttet anvende oplysningerne fra det seneste årsregnskab.

Endelig foreslås det med § 38 b, stk. 2, at Finanstilsynet forpligtes til at videresende de modtagne oplysninger og oplysninger om moderselskabernes risikoeksponeringsbeløb til værtslandets tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger. Ved værtsland forstås det land, som filialen etableres i.

Finanstilsynet modtager oplysninger om moderselskabets risikoeksponering, jf. § 5, stk. 6, nr. 18 i lov om finansiel virksomhed, gennem moderselskabets løbende rapportering.

Den foreslåede § 38 b implementerer artikel 35, stk. 3, 3. afsnit, i CRD IV.

Til nr. 11 (§ 46 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 46 a regulerer, hvornår en værdipapirhandler, der yder investeringsrådgivning, må oplyse over for sine kunder, at investeringsrådgivningen sker på et uafhængigt grundlag. Værdipapirhandleren må oplyse dette, hvis værdipapirhandleren rådgiver om et bredt udsnit af finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere. De finansielle instrumenter, der rådgives om, må desuden ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af værdipapirhandleren selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med værdipapirhandleren eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med værdipapirhandleren, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 2 i § 46 a i lov om finansiel virksomhed, hvorefter bestemmelserne også finder anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om strukturerede indlån. Bestemmelsen finder anvendelse i det omfang, pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet opfattes som formidler af strukturerede indlån, jf. betragtning nr. 40 til præamblen i MiFID II.

Formålet med forslaget er at sikre, at bestemmelserne finder samme anvendelse på strukturerede indlån som på andre strukturerede produkter og på den måde sikre en ensartet investorbeskyttelse på såvel produktniveau som på EU-plan. Forslaget gennemfører dele af artikel 1, stk. 4, litra b, MiFID II, hvorefter bl.a. artikel 24 i MiFID II tillige finder anvendelse på strukturerede indlån.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for realkreditinstitutter.

Ved strukturerede indlån forstås indlån som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser, jf. § 5, stk. 1, nr. 67 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For nærmere information om § 46 a i lov om finansiel virksomhed og baggrunden for bestemmelserne henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 3, i lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 159 som fremsat, side 50-53.

Til nr. 12 (§ 46 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 46 b indeholder et forbud for en værdipapirhandler mod at modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, når værdipapirhandleren yder uafhængig investeringsrådgivning og skønsmessig porteføljepleje.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 2, hvorefter bestemmelserne også finder anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om strukturerede indlån. De foreslåede bestemmelser finder anvendelse i det omfang, pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet opfattes som formidler af strukturerede indlån, jf. betragtning nr. 40 til præamblen i MiFID II.

Formålet med forslaget er at sikre, at bestemmelserne finder samme anvendelse på strukturerede indlån som på andre strukturerede produkter og på den måde sikre en ensartet investorbeskyttelse på såvel produktniveau som på EU-plan. Forslaget gennemfører dele af artikel 1, stk. 4, litra b, MiFID II, hvorefter bl.a. artikel 24 i MiFID II tillige finder anvendelse på strukturerede indlån.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for realkreditinstitutter.

Ved strukturerede indlån forstås indlån som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare)

efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser, jf. § 5, stk. 1, nr. 67 i lov om finansiell virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For nærmere information om § 46 b i lov om finansiell virksomhed og baggrunden for bestemmelserne henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 3, i lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 159 som fremsat, side 50-53.

Til nr. 13 (§ 64, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

§ 64, stk. 1-4, i den gældende lov om finansiell virksomhed fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed.

Ifølge den gældende bestemmelse om kravene til bestyrelsesmedlemmers og direktørers egnethed og hæderlighed skal medlemmer af en finansiell virksomheds bestyrelse og direktion på tidspunktet for meddelelse af tilladelse eller på tidspunktet for indtræden i ledelsen for en eksisterende finansiell virksomhed, opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed. Til opfyldelse af regelsættet skal personer, der indtræder som bestyrelsesmedlem eller direktør i en finansiell virksomhed, afgive nogle oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnet og hæderlig i den finansielle lovgivnings forstand.

Efter § 64, stk. 1, skal et ledelsesmedlem i en finansiell virksomhed til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet.

Efter § 64, stk. 2, skal ledelsesmedlemmet derudover til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af sit arbejde.

Efter § 64, stk. 3, nr. 1, må et ledelsesmedlem ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke kan varetages på betryggende måde.

Et ledelsesmedlem må heller ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering

eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, jf. § 64, stk. 3, nr. 2.

Et ledelsesmedlem må endvidere ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab, jf. § 64, stk. 3, nr. 3.

Endelig må et ledelsesmedlem ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, jf. § 64, stk. 3, nr. 4.

Det følger af § 64, stk. 4, at der ved vurderingen af, om et ledelsesmedlem lever op til kravene i stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Opfylder et medlem af en ansøgende finansiell virksomheds bestyrelse eller direktion ikke kravene til egnethed og hæderlighed, kan Finanstilsynet nægte at give tilladelse til drift af finansiell virksomhed, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed. For så vidt angår eksisterende finansielle virksomheder kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at afsætte direktøren eller bestyrelsesmedlemmet at nedlægge sit hverv, jf. § 351, stk. 1. og 2, i lov om finansiell virksomhed. Efterleves et sådant påbud ikke, kan Finanstilsynet inddrage den finansielle virksomheds tilladelse i medfør af § 351, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at ophæve det gældende § 64, stk. 1-4, således at kravene til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samles i et nyt § 64, stk. 1.

Det foreslås i nr. 1, at et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Det foreslåede nr. 1 svarer til egnethedskravet i § 64, stk. 1, i den gældende lov om finansiell virksomhed.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen i den finansielle virksomhed og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en finansiell virksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene.

Som hidtil opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængigt af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv samt hvilken type virksomhed, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft relevant ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre omfattende krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene er skærpede, hvis der er tale om en stor og kompleks finansiell virksomhed. Vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede nr. 1, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i den konkrete virksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at lede et mindre, lokalt pengeinstitut, men at den pågældende ikke vil kunne opfylde kravet i forhold til en direktørpost i et stort landsdækkende pengeinstitut.

Som hidtil stilles der ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem skal have særlig indsigt i finansielle virksomheders forhold. I visse tilfælde kan særlig indsigt i en anden branche eller i lokale forhold, som er relevante for den finansielle virksomhed, således være tilstrækkelig.

De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen indrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene i det foreslåede nr. 1.

Det foreslås i nr. 2, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Det foreslåede nr. 2 svarer til hæderlighedskrav i § 64, stk. 2, i den gældende lov om finansiell virksomhed.

Kravene i nr. 2 skal til enhver tid være opfyldt. Det indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder som ledelsesmedlem, påser Finanstilsynet, om personen har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Finanstilsynet tager hensyn til, i hvilken type af virksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en finansiell virksomhed, har en høj stan-

dard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet indebærer, at ledelsesmedlemmet skal udvise den fornødne uafhængighed set i forhold til den konkrete stilling eller det konkrete hverv i virksomheden. For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i den finansielle virksomhed og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejderes arbejde.

Et ledelsesmedlem anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om ledelsesmedlemmet har et godt omdømme. Ledelsesmedlemmet anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af virksomheden.

Ved denne vurdering lægger Finanstilsynet bl.a. vægt på alle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af ledelsesmedlemmets omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelserne, den tid der er gået siden overtrædelserne, personens opførsel siden en eventuel strafbar overtrædelse af loven og om der er tale om gentagelsestilfælde. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for samme overtrædelser af den finansielle lovgivning eller reglerne på hvidvaskområdet. Reglerne på hvidvaskområdet omfatter hvidvaskloven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Ved vurderingen af om et ledelsesmedlem lever op til kravene i det foreslåede nr. 2, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksom-

hed skal derfor have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet.

Som noget nyt skal der i forbindelse med afvejningen af dette tillidshensyn lægges vægt på ledelsesmedlemmets forståelse for den finansielle sektors særlige samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering. Har ledelsesmedlemmet eksempelvis før sin indtræden i ledelsen for den finansielle virksomhed været en del af ledelsen, complianceansvarlig eller udpeget som hvidvaskansvarlig i medfør af § 7, stk. 2, i hvidvaskloven i en virksomhed, der har overtrådt regler på hvidvaskområdet, skal denne overtrædelse og personens ansvar og adfærd i den forbindelse indgå i Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed i relation til den finansielle virksomhed, som personen ønsker at indtræde i ledelsen for.

En person har været en del af ledelsen, hvis personen har været bestyrelsesmedlem eller direktør i virksomheden eller har været øverst ansvarlig for det forretningsområde, hvor den adfærd, der førte til overtrædelse af regler på hvidvaskområdet, fandt sted. Ved Finanstilsynets afvejning af tillidshensynet skal der lægges vægt på karakteren og omfanget af overtrædelser af regler på hvidvaskområdet, og om der var tale om gentagne overtrædelser. Inddragelse af hensynet er som udgangspunkt ikke relevant ved vurderingen af, om et ledelsesmedlem i et skadesforsikringsselskab lever op til hæderlighedskravet, da skadesforsikringsselskaber ikke er omfattet af regler på hvidvaskområdet. Det foreslåede nr. 2 medfører ikke andre materielle ændringer i forhold til § 64, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan være bestyrelsesmedlem eller direktør for en finansiel virksomhed, hvis personen er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom personen som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er indtrådt i ledelsen for den finansielle virksomhed. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af § 351, stk. 1 og 2, påbyde den finansielle virksomhed at afsætte en direktør eller give et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes henholdsvis skal udtræde af ledelsen, vil det indgå, om det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet

eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at den pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen. Som noget nyt vil også hensynet til at opretholde tilliden til det finansielle system, herunder særligt ledelsesmedlemmets forståelse for den finansielle sektors særlige samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, indgå i vurderingen. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 64, stk. 1, nr. 2, ovenfor. Det foreslåede nr. 3 medfører ikke andre materielle ændringer i forhold til § 64, stk. 3, nr. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det er ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Efter Finanstilsynets praksis har bestyrelsesmedlemmer og direktører pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser eller overtrædelse af markedsmissbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014 om markedsmissbrug). Også andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor kan være omfattet af oplysningspligten. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i hvidvask, skatte- og selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelsen skal føre til, at personen ikke anses for at leve op til hæderlighedskravet i det foreslåede nr. 3.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne anses for en overtrædelse af anden relevant lovgivning, som vil kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter det foreslåede nr. 3.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved endelig dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren har vedtaget et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832.

Finanstilsynet har i medfør af § 351, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed mulighed for at kræve, at en person midlertidigt fjernes fra ledelsen eller som nøgleperson, allerede når der er rejst tiltale for overtrædelse i en straffesag, og indtil sagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke længere opfylder kravene i nr. 3.

Det foreslås i *nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslåede nr. 4 medfører ikke materielle ændringer i forhold til § 64, stk. 3, nr. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i nr. 5, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed ikke må have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på.

Finanstilsynet kan nægte en person at indtræde i ledelsen af en virksomhed eller gribe ind over for et ledelsesmedlem, dersom den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, som den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Det samme gør sig gældende, hvis en person, uden direkte at eje eller deltage i den formelle ledelse af en virksomhed, har væsentlig indflydelse på denne, og virksomheden har påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Væsentlig indflydelse kan foreligge i de situationer, hvor en person ikke personligt ejer virksomheden, men har et nært forhold til ejeren og indflydelse på virksomheden qua denne forbindelse, f.eks. hvis det formelt er en ægtefælle, som ejer virksomheden. Der vil være tale om en konkret vurdering.

Det vil således være problematisk, hvis en person, hvis engagement har påført en finansiel virksomhed tab eller bragt virksomheden i risiko for at lide tab, samtidig deltager i ledelsen af denne virksomhed, idet det antages, at den pågældende ikke vil være i stand til at foretage tilstrækkelig objektive vurderinger. Der skal være tale om engagementer, som vedrører personen selv eller selskaber, som vedkommende har en personlig økonomiske interesse i. Det forhold, at eksempelvis et bestyrelsesmedlem også har en bestyrelsespost i en anden virksomhed, som den finansielle virksomhed har et forretningsmæssigt mellemværende med, og som har medført tab for den finansielle virksomhed, er som udgangspunkt i sig selv ikke nok til, at vedkommende vurderes ikke at være egnet og hæderlig.

Bestemmelsen omfatter f.eks. situationer, hvor et bestyrelsesmedlem eller en direktør ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og

herved påfører den finansielle virksomhed tab eller udsætter virksomheden for en tabsrisiko. Der anlægges i disse tilfælde en konkret vurdering af årsagen til, at engagementet blev nødlidende.

Hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor vil fortsat skulle indgå i vurderingen af, om ledelsesmedlemmets økonomiske situation skal medføre, at den pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen. Manglende tillid til et ledelsesmedlem, eksempelvis som følge af at det er offentligt kendt, at personen har rod i privatøkonomien, vil kunne have en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og tilliden til denne.

Det foreslåede nr. 5 medfører ikke materielle ændringer i forhold til § 64, stk. 3, nr. 3, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i nr. 6, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Ved afvejning af dette tillidshensyn skal ledelsesmedlemmets adfærd i forhold til efterlevelse af regler på hvidvaskområdet indgå. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 64, stk. 1, nr. 2, ovenfor.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor ledelsesmedlemmets private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af i en finansiel virksomhed. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende. Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse

med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af. Uforsvarlig adfærd kan tillige være et ledelsesmedlems meget mangelfulde styring af virksomheden generelt, ledelsesmedlemmets manglende forankring og prioritering af efterlevelse af Finanstilsynets påbud eller manglende evne til at rette op på disse forhold eller gentagne overtrædelser af regler om inhabilitet eller passivitet. Også medvirken til beslutninger truffet af den samlede bestyrelse, som f.eks. medvirken til uforsvarlig kreditgivning på utilstrækkeligt bevillingsgrundlag eller manglende kompetencer og forståelse for den finansielle lovgivning vil efter Finanstilsynets praksis efter konkret vurdering kunne føre til, at et ledelsesmedlemmet ikke anses for at leve op til kravet i det foreslåede nr. 6.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en finansiell virksomhed sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for virksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den finansielle virksomheds ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet den finansielle virksomhed, eller der er risiko for, at dette vil ske.

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en virksomhed under tilsyn har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Det gør sig gældende uanset størrelsen og typen af virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor, jf. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Svigt fra ledelsens side kan også føre til omdømmetab, f.eks. i tilfælde hvor virksomhedens grove overtrædelse af regler på hvidvaskområdet har ført til, at virksomheden er blevet misbrugt til hvidvask af ulovlige midler eller skatteunddragelse. Har ledelsen ikke afsat tilstrækkelige ressourcer til hvidvaskforebyggelse, herunder ikke formålet at forankre og prioritere hvidvaskområdet i ledelsen og den daglige drift i tilstrækkelig grad, skal Finanstilsynet kunne gribe

ind og afsætte de ansvarlige ledelsesmedlemmer, jf. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslåede § 64, stk. 1, implementerer artikel 91, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, artikel 42, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning 2015/35/EU af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og artikel 23, stk. 2, litra g i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner.

Med den foreslåede nyaffattelse af kravene til egnethed og hæderlighed sikres en sammenhæng mellem egnetheds- og hæderlighedsreglerne og kravene til finansielle virksomheders efterlevelse af hvidvasklovens regler. Hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor videreføres, ligesom nyaffattelsen ikke i øvrigt fører til materielle ændringer i kravene til ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Det kan bemærkes, at der også gælder krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, jf. det gældende § 64, stk. 6, der med dette lovforslag bliver stk. 3, for generalagenter, jf. det gældende § 64, stk. 7, der med dette lovforslag bliver stk. 4, for nøglepersoner i gruppe 1-forsikringselskaber, jf. det gældende § 64, stk. 8, der med dette lovforslag bliver stk. 5, og for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter, jf. det gældende § 313 a. For denne personkreds fører den foreslåede nyaffattelse af § 64, stk. 1, til, at hvor dette er relevant, skal hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor også omfatte eventuelle overtrædelser af regler på hvidvaskområdet, når Finanstilsynet skal vurdere, om personen lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Til nr. 14-17 (§ 64, stk. 5-8, i lov om finansiell virksomhed)

Efter § 64, stk. 5 skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 64, stk. 1 og 3 i lov om finansiell virksomhed i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomhedsledelse og om forhold som nævnt i § 64, stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres

Efter § 64, stk. 6, finder § 64, stk. 1, 2, og 3 nr. 1, 2 og 4, tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Efter § 64, stk. 7, finder § 64, stk. 1-5, tilsvarende anvendelse for generalagenter jf. § 35 i lov om finansiel virksomhed.

Efter § 64, stk. 8, finder § 64, stk. 1-5, anvendelse for ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i stk. 1-3.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre en række henvisninger til § 64 i § 64, stk. 5-8, der med dette lovforslag bliver stk. 2-5.

Til nr. 18 (§ 72, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til § 72, stk. 2, nr. 1 og 5, skal en finansiel virksomhed, der har tilladelse som værdipapirhandler have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte finansielle instrumenter, som omfatter virksomhedens ledelse og ansatte, og skal føre og opbevare fyldestgørende lister over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst 5 år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført. Værdipapirhandleren skal endvidere i henhold til § 72, stk. 2, nr. 2, kunne påvise interessekonflikter, som kan skade kundernes interesser, både mellem værdipapirhandlerens kunder indbyrdes og mellem kunderne og værdipapirhandleren og begrænse disse interessekonflikter mest muligt, samt, hvor der er risiko for, at kundernes interesse skades, i det konkrete tilfælde informere kunden om interessekonflikternes generelle indhold, inden der indgås aftale med kunden. Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 2, 3, 1. afsnit, og 6, og artikel 23 i MiFID II.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 4 i § 72 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der sælger eller rådgiver om strukturerede indlån, også skal opfylde bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 2 og 5, på deres salg eller rådgivning om strukturerede indlån. Bestemmelsen finder anvendelse i det omfang, pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet opfattes som formidler af strukturerede indlån, jf. betragtning nr. 40 til præambelen i MiFID II.

Formålet med forslaget er at sikre, at bestemmelserne finder samme anvendelse på strukturerede indlån som på andre strukturerede produkter og på den måde sikre en ensartet investorbekyttelse på såvel produktniveau som på EU-plan.

Forslaget gennemfører dele af artikel 1, stk. 4, litra a og b, MiFID II, hvorefter bl.a. artikel 16, stk. 2, 3, 1. afsnit, og 6, og artikel 23 i MiFID II tillige finder anvendelse på strukturerede indlån.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for realkreditinstitutter.

Ved strukturerede indlån forstås indlån som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser, jf. § 5, stk. 1, nr. 67 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For nærmere information om § 72, stk. 2, nr. 1, 2 og 5, i lov om finansiel virksomhed og baggrunden for bestemmelserne henvises til de specielle bemærkninger til § 3, nr. 30, i lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2006-2007, tillæg A, s. 443.

Til nr. 19 (§ 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder en række af selskabslovens bestemmelser med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af lov om finansiel virksomhed, tilsvarende anvendelse på sparekasser. Bestemmelserne i selskabsloven, omfatter bl.a. regler om afholdelse af generalforsamling og selskabets ledelse.

Det foreslås, at § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., i selskabsloven også skal finde anvendelse på sparekasser på samme måde, som de øvrige bestemmelser nævnt i § 84, stk. 1. Forslaget indebærer således, at § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ændres, således at § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på sparekasser, med de nødvendige tilpasninger og de afvigelser, der fremgår af lov om finansiel virksomhed.

§ 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., i selskabsloven indeholder krav om en vurderingsberetning, hvis kapitalandele indbetales i andre værdier end kontanter.

Med forslaget indføres et krav om, at sparekasser skal udarbejde en vurderingsberetning for det aktiv, der indbetales som betaling for den udstedte garantkapital, når garantkapitalen ikke erhverves kontant. Hvis der indskydes aktiver som nævnt i § 38, stk. 1, i selskabsloven, er der ikke pligt til at udarbejde en vurderingsberetning, såfremt sparekassens bestyrelse udarbejder en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, i selskabsloven.

Det foreslås endvidere, at henvisningen i § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til selskabslovens § 96, stk. 2, rettes til § 96, stk. 1, og at henvisningen til selskabslovens § 97, stk. 3, rettes til § 98. Disse to ændringer er ikke af indholdsmæssig karakter. Ændringerne skyldes alene det forhold, at der ved en tidligere opdatering af henvisningerne i § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved en fejl blev indført forkerte paragrafhenvvisninger til selskabsloven. Med dette forslag rettes der op på dette. § 84, stk. 1, vil således herefter retteligt henvises til § 96, stk. 1, i selskabsloven, som vedrører indkaldelse til generalforsamling og til § 98 i selskabsloven, som vedrører det materiale, der skal gøres tilgængeligt for aktionærene inden afholdelse af generalforsamling.

Til nr. 20 (§ 88, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med § 88, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder en række af selskabslovens bestemmelser med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af lov om finansiel virksomhed, tilsvarende anvendelse på andelskasser. Bestemmelserne i selskabsloven, omfatter bl.a. regler om afholdelse af generalforsamling og selskabets ledelse.

Det foreslås, at § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., i selskabsloven også skal finde anvendelse på andelskasser på samme måde, som de øvrige bestemmelser nævnt i § 88, stk. 1. Forslaget indebærer således, at § 88, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ændres, således at § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på andelskasser, med de nødvendige tilpasninger og de afvigelser, der fremgår af lov om finansiel virksomhed.

§ 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., i selskabsloven indeholder krav om en vurderingsberetning, hvis kapitalandele indbetales i andre værdier end kontanter.

Med forslaget indføres et krav om, at andelskasser skal udarbejde en vurderingsberetning for det aktiv, der indbetales som betaling for den udstedte andelskapital, når andelskapitalen ikke erhverves kontant. Hvis der indskydes aktiver som nævnt i § 38, stk. 1, i selskabsloven, er der ikke pligt til

at udarbejde en vurderingsberetning, såfremt andelskassens bestyrelse udarbejder en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, i selskabsloven.

Det foreslås endvidere, at henvisningen i § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til selskabslovens § 96, stk. 2, rettes til § 96, stk. 1, og at henvisningen til selskabslovens § 97, stk. 3, rettes til § 98. Disse to ændringer er ikke af indholdsmæssig karakter. Ændringerne skyldes alene det forhold, at der ved en tidligere opdatering af henvisningerne i § 84, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved en fejl blev indført forkerte paragrafhenvvisninger til selskabsloven. Med dette forslag rettes der op på dette. § 84, stk. 1, vil således herefter retteligt henvises til § 96, stk. 1, i selskabsloven, som vedrører indkaldelse til generalforsamling og til § 98 i selskabsloven, som vedrører det materiale, der skal gøres tilgængeligt for aktionærene inden afholdelse af generalforsamling.

Med lov nr. 616 af 12. juni 2013 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister blev selskabslovens § 80, stk. 4, ophævet. Der er ikke efterfølgende foretaget en konsekvensrettelse af henvisningen i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås derfor, at henvisning til § 80, stk. 1-4, rettes til § 80, stk. 1-3.

Til nr. 21 (§ 125 i, stk. 2-4, i lov om finansiel virksomhed)

Af gældende ret fremgår, at et realkreditinstitut til enhver tid skal have en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutets samlede uvægtede udlån.

Det foreslås i *stk. 2*, at et realkreditinstitut der er udpeget som et systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, skal have et gældsbufferkrav, der har et niveau, dog minimum 2 pct., der sikrer at det samlede krav til instituttets kapitalgrundlag og gældsbuffer udgør mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver, jf. dog det forslåede *stk. 4*.

Med bestemmelsen foreslås supplerende regler i forhold til fastsættelsen af gældsbufferkravet. Bestemmelserne finder anvendelse på systemisk vigtigt realkreditinstitutter og sikrer, at det samlede krav til instituttets gældsbufferkrav og kapitalkrav mindst udgør 8 procent af instituttets samlede passiver.

Ved kapitalgrundlag forstås det samlede kapitalkrav inklusiv solvensbehov og kapitalbufferkrav, jf. § 125 i, stk. 4, nr. 1-4, der bliver *stk. 7*, nr. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Lovændringen er med til at understøtte og øge sikkerheden for, at den foretrukne afviklingsstrategi for de danske systemisk vigtige finansielle institutter kan gennemføres.

Det bemærkes, at gældsbufferen for realkreditinstitutter altid skal udgøre mindst 2 pct. af realkreditinstituttets samlede uvægtede udlån. Der lægges ikke med lovforslaget op til en ændring heraf. Gældsbufferen kan således i medfør af lovforslaget kun justeres opad, såfremt det er nødvendigt for at opfylde kravet i stk. 2.

Ydermere bemærkes det, at det samlede krav for gældsbuffer og kapitalgrundlag passiver på mindst 8 pct. senest skal være opfyldt den 1. januar 2022. Dette ændrer ikke ved indfasningen af gældsbufferen, som indfases frem til 2020, jf. § 6, stk. 7, i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring for gældsbufferen for systemisk vigtige realkreditinstitutter skal evalueres senest i 2021. Evalueringen skal ske i lyset af bl.a. udviklingen af NEP-krav i europæisk regi, herunder også i lyset af effekterne af Basel IV standarderne m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at et realkreditinstitut der indgår i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtig, jf. §§ 308 og 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegneede passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., der sikrer at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegneede passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens passiver.

Med bestemmelsen foreslås supplerende regler i forhold til fastsættelsen af gældsbufferkravet. Bestemmelserne finder anvendelse på et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtig, jf. §§ 308 og 310, hvor der skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegneede passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3.

Bestemmelsen sikrer, at det samlede krav til koncernens eller instituttets gældsbufferkrav, kapitalkrav og krav til nedskrivningsegneede passiver mindst udgør 8 procent af koncernens samlede passiver.

Ved kapitalgrundlag forstås det samlede kapitalkrav inklusiv solvensbehov og kapitalbufferkrav, jf. § 125 i, stk. 4, nr. 1-4, der bliver stk. 7, nr. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Ved samlede krav i stk. 3, forstås at kravet til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegneede passiver tilsammen udgøre mindst 8 pct. af koncernens passiver.

Lovændringen er med til at understøtte og øge sikkerheden for, at den foretrukne afviklingsstrategi for de danske systemisk vigtige finansielle institutter kan gennemføres. Med det nye krav sikres endvidere, at niveauet for nedskrivningsegneede passiver sammenholdt med gældsbufferkravet er internationalt konformt, da det vil svare til det krav til nedskrivningsegneede passiver, der generelt som minimum beregnes for større pengeinstitutkoncerner i det styrkede bank-samarbejde.

Det bemærkes, at gældsbufferen for realkreditinstitutter altid skal udgøre mindst 2 pct. af realkreditinstituttets samlede uvægtede udlån. Der lægges ikke med lovforslaget op til en ændring heraf. Gældsbufferen kan således i medfør af lovforslaget kun justeres opad, såfremt det er nødvendigt for at opfylde kravet i stk. 3.

Ydermere bemærkes det, at det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegneede passiver på mindst 8 pct. senest skal være opfyldt den 1. januar 2022. Dette ændrer ikke ved indfasningen af gældsbufferen, som indfases frem til 2020, jf. § 6, stk. 7 i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring for gældsbufferen for systemisk vigtige koncerner, hvori der indgår et realkreditinstitut skal evalueres senest i 2021. Evalueringen skal ske i lyset af bl.a. udviklingen af NEP-krav i europæisk regi, herunder også i lyset af effekterne af Basel IV standarderne m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at for et realkreditinstitut, der er udpeget som et systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, der indgår i en international koncern, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis den internationale koncerns samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegneede passiver der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver. Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegneede passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet til minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.

Med bestemmelserne foreslås supplerende regler i forhold til fastsættelsen af gældsbufferkravet. Bestemmelserne finder anvendelse på systemisk vigtige realkreditinstitutter, jf. §§ 308 og 310, der indgår i en international koncern.

For at fastslå, om det samlede krav er tilstrækkeligt til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegneede passiver, der

mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, skal Finanstilsynet undersøge, hvilket samlet krav af nedskrivningsegne passiver koncernen de facto har. I den forbindelse vil Finanstilsynet vurdere koncernens nationale tilsyns- og afviklingsmyndigheds metoder til at fastsætte det samlede krav.

Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet i stedet for til et niveau, minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.

Det bemærkes, at gældsbufferen for realkreditinstitutter altid skal udgøre mindst 2 pct. af realkreditinstituttets samlede uvægtede udlån. Der lægges ikke med lovforslaget op til en ændring heraf. Gældsbufferen kan således i medfør af lovforslaget kun justeres opad, såfremt det er nødvendigt for at opfylde kravet i stk. 4.

Ydermere bemærkes det, at det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegne passiver på mindst 8 pct. senest skal være opfyldt den 1. januar 2022. Dette ændrer ikke ved indfasningen af gældsbufferen, som indfases frem til 2020, jf. § 6, stk. 7 i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring for gældsbufferen for både for systemisk vigtige realkreditinstitutter, systemisk vigtige koncerner, hvori der indgår et realkreditinstitut, og for systemisk vigtige realkreditinstitutter der indgår i en international koncern skal evalueres senest i 2021. Evalueringen skal ske i lyset af bl.a. udviklingen af NEP-krav i europæisk regi, herunder også i lyset af effekterne af Basel IV standarderne m.v.

Stk. 2-6 bliver som følge af lovforslaget herefter til stk. 5-9.

Der henvises nærmere herom til pkt. 2.15. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (§ 125 i, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 125 i, stk. 4, at kapital- og gældsinstrumenterne, som nævnt i § 125 i, stk. 3, ikke samtidig må anvendes til at opfylde kravet til kapitalgrundlag, jf. artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, det individuelle solvenskrav, jf. §

124, stk. 3, det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, eller kravet til kapitalgrundlag, jf. artikel 500, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Med lovforslaget indsættes et nyt stk. 2-4, i § 125 i. Som følge heraf ændres henvisningen til stk. 3 i § 125 i, stk. 4, som bliver stk. 7, til stk. 6.

Til nr. 23 (§ 125 i, stk. 7, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 125 i, stk. 4, at kapital- og gældsinstrumenter, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, ikke samtidig må anvendes til at opfylde en række af de øvrige kapitalkrav, der stilles til et realkreditinstitut i form af bl.a. kapitalgrundlaget, det individuelle solvensbehov, det individuelle solvenskrav, og det kombinerede kapitalbufferkrav.

Det foreslås, at kapital og gældsinstrumenter som nævnt i stk. 6 ikke samtidig må anvendes til at opfylde kravet ned nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.

Som følge af, at Basel I gulvkravet ophørte ved udgangen af 2017, udgår § 125 i, stk. 5, nr. 5. I stedet indsættes der et nyt nr. nr. 5, hvorefter kapital- og gældsinstrumenter, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, ikke samtidig må anvendes til at opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.

Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet i § 125 i, stk. 1-4, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, jf. § 125 i, stk. 7, nr. 1-5.

Med tilføjelsen af et nyt nr. 5 sikres det at de kapital- og gældsinstrumenter, der anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet, endvidere ikke må anvendes til at opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver, som fastsættes i overensstemmelsen med § 266.

Der henvises nærmere herom til pkt. 2.15. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (§ 125 i, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 125 i, stk. 5 gælder der for kapital- og gældsinstrumenter omfattet af § 125 i, stk. 3, nr. 2-4, at kapital- og gældsinstrumenterne skal have en oprindelig løbetid på mindst 2 år og at der skal være en hensigtsmæssig spredning i kapital- og gældsinstrumenternes forfaldstid.

Med lovforslagets § 1, nr. 21 indsættes nyt stk. 2-4. Som følge heraf ændres henvisningen i § 125 i, stk. 5, der bliver stk. 8, fra § 125 i, stk. 3, nr. 2-4 til § 125 i, stk. 6, nr. 2-4.

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 25 (§ 125 i, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 125 i, stk. 6, kan Finanstilsynet bestemme, at gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering.

Bestemmelsen § 125 i, stk. 6, der bliver stk. 9 nyaffattes.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan bestemme, at gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering, og at gældsbufferkravet opgjort efter stk. 3, kan for den del der er over 2 pct., opfyldes med udstedelser, jf. stk. 6-8, fra modervirksomheden, hvis denne er et pengeinstitut.

Lovforslagets *stk. 9, nr. 1*, fastslår, at Finanstilsynet har mulighed for ved konkret afgørelse at bestemme, at et realkreditinstitut skal opfylde gældsbufferkravet helt eller delvist med kapitalinstrumenter, hvor det skal fremgå af vilkårene for kapitalinstrumenterne, at disse kan konverteres eller nedskrives, såfremt Finanstilsynet vurderer, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, enten ved at Finanstilsynet selv påbyder konvertering eller nedskrivning, eller hvor realkreditinstituttet overgår til afvikling i regi af Finansiell Stabilitet efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Et sådant krav vil alene blive stillet, hvis det konkret viser sig nødvendigt at udstede denne type kapitalinstrumenter, eller hvis det på europæisk plan bliver standard.

Lovforslagets *stk. 9, nr. 2*, fastslår at Finanstilsynet har mulighed for, i det tilfælde hvor gældsbufferkravet, som følge af forslagets *stk. 3*, vil være opgjort til at være større end 2%, at give et moderselskab i en koncern lov til at opfylde differencen med udstedelser, jf. *stk. 6-8*, hvis moderselskabet er et pengeinstitut. Dette sikrer at forøgelsen af kravet ligger i modervirksomheden, hvilket vil være mere hensigtsmæssigt i en potentiel afviklingssituation.

Til nr. 26 (§ 179, nr. 2 og § 180, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 179, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, så-

fremt et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4.

Ligeledes kan Finanstilsynet ifølge § 180, stk. 1, nr. 2, påbyde en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i en finansiell virksomhed, såfremt et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiell virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisninger til § 64 i § 179, *stk. 1, nr. 2*, og § 180, *stk. 1, nr. 2*.

Til nr. 27 (§ 224, stk. 1, nr. 1 i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 224, stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab, hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder, jf. § 342, stk. 2.

Det foreslås, at hvidvaskloven indsættes i § 224, stk. 1, nr. 1.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse som pengeinstitut, realkreditinstitut, forsikringsselskab, fondsmæglerselskab eller

investeringsforvaltningsselskab som følge af virksomhedens gentagne eller grove overtrædelser af hvidvaskloven.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden systematisk har undladt at identificere og kontrollere kunder i overensstemmelse med hvidvasklovens bestemmelser om kundekendingsprocedurer

Ændringen skal styrke Finanstilsynets mulighed for at sikre, at hvidvaskloven overholdes af finansielle virksomheder.

Finansielle virksomheder har en væsentlig samfundsmæssig rolle i forhold til at sikre, at det finansielle system ikke misbruges til hvidvask af penge eller til terrorfinansiering, og at tilliden til det finansielle system derved skades.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet virksomheden ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til, og for finansielle virksomheder vil det som regel betyde, at virksomheden helt må ophøre med at eksistere.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk først være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet og dette ikke er sket.

Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for den finansielle virksomhed, før tilladelsen inddrages, eller at forholdene i den finansielle virksomhed indebærer, at virksomheden ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorison. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække virksomhedens tilladelse, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold i virksomheden, at forholdet anmeldes til politiet eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af virksomhedens hvidvaskansvarlige eller direktør eller påbud om nedlægges af bestyrelseshverv.

En virksomheds manglende efterlevelse af påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige, jf. hvidvaskloven § 51 a, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 4, vil som udgangspunkt være en grov overtrædelse af hvidvaskloven, der kan føre til inddragelse af tilladelsen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

En afgørelse om inddragelse af en finansiell virksomheds tilladelse træffes af Finanstilsynets bestyrelse i medfør af § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, og kan påklages til Erhvervsankenævnet, jf. § 372, stk. 1, i samme lov.

Til nr. 28 (§ 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Efter § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed anses et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det ikke opfylder eller i nær fremtid forventes ikke at opfylde kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 1, nr. 2, eller § 225, stk. 1.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 224 a, stk. 1, nr. 1, således at denne også omfatter § 224, stk. 1, nr. 1.

Efter § 224, stk. 1, nr. 1, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive bl.a. pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af lov om finansiell virksomhed, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Med forslaget vil et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I således også anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende i tilfælde omfattet af § 224, stk. 1, nr. 1, dvs. hvor Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen på baggrund af grove eller gentagne overtrædelser af den finansielle lovgivning. Med forslag til ændring af § 224, stk. 1, nr. 1 omfatter bestemmelsen endvidere grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

At et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende er den første betingelse for, at et institut kan tages under afvikling af Finansiell Stabilitet. Hvis Finanstilsynet inddrager et instituts tilladelse, uden at det opfylder betingelserne for afvikling gennem Finansiell Stabilitet, vil instituttet skulle afvikles ved likvidation, konkurs, sammenlægning eller på anden måde, jf. § 227 i lov om finansiell virksomhed. Finansiell Stabilitet har afviklingsværktøjer, som gør, at eventuelle velfungerende dele af forretningen kan fø-

res videre, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for § 224 a, stk. 1, nr. 1, er i overensstemmelse med EBA's retningslinjer af 6. august 2015 for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i BRRD.

Til nr. 29 (§ 266, stk. 3, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Af gældende ret fremgår det, at realkreditinstitutter er undtaget fra det individuelle krav til nedskrivningsegne passiver, der følger af § 266, stk. 1. I forhold til kravet til et konsolideret NEP-krav på koncernniveau, der følger af § 266, stk. 3, er der med den eksisterende formulering af bestemmelsen uklarhed om, hvorvidt det konsoliderede NEP-krav skal opgøres uden hensyntagen til de forpligtelser og det kapitalgrundlag, der vedrører et realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Med forslaget til et nyt 2. pkt. i § 266, stk. 3, præciseres det, at koncernens realkreditinstitut(ter) ved fastsættelsen af kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau ikke er omfattet af konsolideringen.

Lovændringen slår dermed fast, at Finanstilsynet ved fastsættelse af et konsolideret krav til nedskrivningsegne passiver for en koncern, som indeholder et eller flere realkreditinstitutter, ikke skal medregne dem i konsolideringen. Det betyder, at realkreditinstitutets forpligtelser og kapitalgrundlag ikke skal indgå i beregningen af det NEP-krav, der på konsolideret niveau stilles til koncernen. For realkreditinstitutter gælder derimod gældsbufferkravet, herunder den nye supplerende regel i § 125 i, stk. 2, der indsættes med lovforslagets § 1, nr. 21, og som sikrer et niveau på mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Dette gælder uanset om den foretrukne afviklingsstrategi for koncernen er en koncernspecifik afviklingsstrategi ("single-point-of-entry") eller en selskabsspecifik afviklingsstrategi ("multiple-points-of-entry").

Der er i dag ikke nogen regulering af, om de nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde NEP-kravet, samtidig kan anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af gældsbufferkravet eller de kapitalgrundlagskrav, der gælder for et realkreditinstitut i koncernen. Det hænger sammen med, at der efter gældende ret ikke er adgang til, at NEP-midlerne kan udstedes gennem realkreditinstituttet. Der henvises til pkt. 2.16 i de almindelige bemærkninger. Henset til at det med lovforslaget § 1, nr. 8, bliver muligt, at lade passiver, der udstedes af realkreditinstituttet, indgå i opfyldelse af koncernens NEP-krav, ind-

sættes der et nyt 3. pkt. i § 266, stk. 3, der skal sikre, at det samme instrument ikke både benyttes til at opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver og henholdsvis gældsbufferen og realkreditinstitutets kapitalgrundlagskrav. Ændringen skal ses sammen med det krav, der følger af forslaget til det nye § 125 i, stk. 7, nr. 5 og § 267, stk. 3, nr. 2.

Til nr. 30 (§ 267, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 267 i lov om finansiel virksomhed, at nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser. Det følger af stk. 2, at der ved nedskrivningsegne forpligtelser forstås de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificeres som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som der kan gennemføres bail-in på, jf. § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke er undtaget bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvis forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år, hvis forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat, hvis gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I, hvis forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen og hvis forpligtelsen ikke hidrører fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordnen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Med ændringen foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 267 i lov om finansiel virksomhed. Med bestemmelsen får Finanstilsynet mulighed for at tillade, at passiver udstedt fra et realkreditinstitut i koncernen kan anvendes til at opfylde kravet til de nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau. For at Finanstilsynet kan give en sådan tilladelse, skal en række forudsætninger være opfyldt.

Det følger af forslaget til bestemmelsens nr. 1, at det er en forudsætning for tilladelsen kan gives, at de det fremgår eksplicit i kontrakten for det pågældende instrumenter, at dette i afviklingssituationen skal kunne nedskrives og konverteres uden brug af bail-in værktøjet. Med reglen sikres det, at afviklingsmyndigheden kan nedskrive og konvertere de udstedte instrumenter, således at instrumenterne kan bruges til at tabsabsorbere og rekaptalisere instituttet eller koncernen.

Ved bail-in forstås nedskrivning af forpligtelser eller konvertering af forpligtelser til egenkapital. Det følger af bemærkningerne til § 24 til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at der ved bail-in forstås, at ikke-efterstillede kreditorer samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18, pålægges at bære en del af en virksomheds

eller enheds tab, ved at disse kreditorers krav på virksomheden eller enheden helt eller delvist nedskrives og/eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, jf. Folketingsprotokollen 2014-15, A, L 100 som fremsat, side 58.

Det følger af bestemmelsens nr. 2, at de pågældende instrumenter ikke samtidig må anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet i § 125, stk. 4. Med kravet sikres det, at de samme instrumenter ikke bruges til opfyldelse af flere krav. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 23, og § 1, nr. 29. Der henvises i øvrigt til punkt 2.17 i de almindelige bemærkninger.

Endeligt følger det af bestemmelsens nr. 3, at passiver ikke må udgøre en afviklingshindring, jf. § 262 i lov om finansiel virksomhed. Med bestemmelsen sikres det, at det er Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, der ud fra instituttets eller koncernens afviklingsplan, jf. § 259 i lov om finansiel virksomhed, vurderer, om udstedelserne vil udgøre en afviklingshindring, jf. §§ 262 og 263 i lov om finansiel virksomhed.

Vurderingen baseres på, hvorvidt det er muligt og troværdigt for Finansiell Stabilitet enten at opløse instituttet eller koncernen via konkurslovgivningen eller via de særlige afviklingsværktøjer, jf. kapitel 4 i lov nr. 333 af 31. marts 2015 om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, uden at skabe betydelige negative effekter for det finansielle system. Et institut eller en koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Finansiell Stabilitet kan afvikle eller restrukturere instituttet eller koncernen ved at anvende de forskellige afviklingstiltag op-listet i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller ved konkursbehandling. I vurderingen ligger bl.a., om instituttet eller koncernen er indrettet til at kunne levere de nødvendige oplysninger og gennemføre de nødvendige handlinger i forbindelse med afviklingen, og om den planlagte afvikling rent faktisk kan gennemføres. Derudover skal de i afsnit C i bilaget til BRRD op-listede aspekter tages i betragtning ved vurderingen. Ydermere, oplister den delegerede forordning (EU) 2016/1075 i artikel 26-31 de kategorier, som afviklingshindringer kan indgå i, bl.a. finansielle ressourcer, struktur og operationelle forhold, juridiske forhold osv.

Der er således tale om en konkret vurdering, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet tager stilling til om udstedelserne vil udgøre en afviklingshindring i forhold til instituttets eller koncernens fortrukne afviklingsstrategi.

Det kan f.eks. være hvis realkreditinstituttet har udstedt passiver, som kræver brug af bail-in værktøjet for at kunne nedskrives eller konverteres og som i henhold til konkursordenen skal bære tab eller konverteres før eller samtidig med de

passiver, der er udstedt af realkreditinstituttet til opfyldelsen af det konsoliderede NEP-krav.

Lovændringen sikrer dermed, at Finanstilsynet under visse betingelser kan tillade, at koncernerne kan opfylde deres krav til nedskrivningseggede passiver på konsolideret niveau ved udstedelser fra realkreditinstitutter.

Til nr. 31 (§ 313 a, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 313 a, at § 64, stk. 1-5, omhandlende kravene til egnethed og hæderlighed, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre en række henvisninger til § 64 i § 313 a, stk. 1.

Til nr. 32 (§ 348, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 348, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med bestemmelserne i §§ 43, 57 og 72.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så Finanstilsynet fremover også kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil således kunne give påbud om, at en værdipapirhandler skal ophøre med at meddele sine kunder, at værdipapirhandlerens investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag, hvis dette ikke er tilfældet. Et påbud vil ligeledes kunne meddeles et selskab der yder skønsmæssig porteføljepleje og som uretmæssigt modtager og beholder betalinger fra andre end kunden selv.

Med den foreslåede ændring har Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for sådanne tredjelandsselskaber, der yder uafhængig rådgivning og skønsmæssig porteføljepleje her i landet.

For en nærmere beskrivelse af §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed henvises der til bemærkningerne til bestemmelserne i forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og

retsplejeloven, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 159 som fremsat, side 50.

Til nr. 33-37 (§351, stk. 1, 2 og 4-7 i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan efter § 351, stk. 1, påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør, der efter de gældende § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a, ikke kan bestride stillingen.

Efter § 351, stk. 2, kan Finanstilsynet påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv, dersom at personen efter de gældende § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a, ikke kan bestride hvervet. For bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber tillige, dersom personen ikke efter § 64 b, stk. 1, kan bestride hvervet.

Efter § 351, stk. 4, kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en nøgleperson i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, hvis denne efter § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.

Efter § 351, stk. 5, kan Finanstilsynet påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, hvis denne efter § 64, stk. 2 eller 3, ikke kan bestride stillingen.

Efter § 351, stk. 6, kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat, der er udpeget som nøgleperson jf. § 71, stk. 3, eller § 312 a, stk. 1, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 64, stk. 8, eller at nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 313 a. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv.

Efter § 351, stk. 7, fastsætter Finanstilsynet varigheden af påbud meddelt efter stk. 2.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr.

13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre en række henvisninger til § 64 i §§ 351, stk. 1-2 og 4-7.

Til nr. 38 (§ 354, stk. 6, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens § 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden eller fra Finansiell Stabilitet, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne, er underlagt samme tavshedspligt. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Et samtykke fra den, som tavshedspligten har til hensigt at beskytte, berettiger heller ikke de førnævnte personer at videregive de fortrolige oplysninger.

Fortrolige oplysninger kan dog videregives i en række særlige tilfælde. Det følger bl.a. af § 354, stk. 6, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, hvis det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20 og 27, kan ifølge § 354, stk. 15, alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansie-

ringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Tavshedspligten følger de fortrolige oplysninger. Modtagere af de fortrolige oplysninger er underlagt en tavshedspligt, der svarer til den lovbestemte tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Den pågældende clearinginstitution, der har modtaget de fortrolige oplysninger, vil dermed være underlagt den samme tavshedspligt, som gælder for Finanstilsynets ansatte, jf. § 354, stk. 8, i lov om finansiell virksomhed.

Med lovforslaget indsættes en henvisning i § 354, stk. 6, nr. 22, til § 354, stk. 15, hvorefter der vil gælde et krav om samtykke, før der kan ske videregivelse af fortrolige oplysninger, som er indhentet fra andre kompetente tilsynsmyndigheder i EU til clearinginstitutioner m.v. Forslaget indebærer, at Finanstilsynet skal indhente en udtrykkelig tilladelse til videregivelse af fortrolige oplysninger fra de kompetente tilsynsmyndigheder, som Finanstilsynet har modtaget oplysningerne fra, hvis Finanstilsynet skal kunne videregive de fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v., jf. bemærkningerne til § 1, nr. 39.

Med bestemmelsen foretages en direktivnær implementering af artikel 61, stk. 2, i CRD IV.

Til nr. 39 (§ 354, stk. 15, i lov om finansiell virksomhed)

Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger. Det gælder også for personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne.

Fortrolige oplysninger kan dog videregives i en række særlige tilfælde. Det følger bl.a. af § 354, stk. 6, nr. 22, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, hvis det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser

eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.

Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20 og 27, kan ifølge § 354, stk. 15, alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Med forslaget vil videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20, 22 og 27, alene kunne ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Til-

synsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Med lovforslaget ændres § 354, stk. 15, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet skal indhente et samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger fra de kompetente tilsynsmyndigheder i EU, som Finanstilsynet har modtaget oplysningerne fra, hvis Finanstilsynet skal kunne videregive de fortrolige oplysninger til clearinginstitutioner m.v.

Samtykket skal udgøre en frivillig, specifik og informeret viljetilkendegivelse, hvorved den pågældende tilsynsmyndighed giver udtrykkelig tilladelse til, at oplysningerne videregives til clearinginstitutioner m.v.

Med bestemmelsen foretages en direktivnær implementering af artikel 61, stk. 2, i CRD IV.

Til nr. 40 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 354 e, stk. 2, offentliggør Finanstilsynet påtaler, påbud eller tvangsbøder i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1-3, § 64 a, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 77 d, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre 354 e, stk. 2.

Til nr. 41 (§363, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 363 i lov om finansiel virksomhed, at Forvaltningsinstitutet for Lokale Pengeinstitutter årligt betaler en afgift til Finanstilsynet. Afgiften udgør 49,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgifter betalt efter §§ 361 og 362 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 363 i lov om finansiel virksomhed, således at det ikke længere fremgår af bestemmelsen, at Forvaltningsinstitutet for Lokale Pengeinstitutter betaler en afgift til Finanstilsynet.

Finanstilsynets tilsyn med Forvaltningsinstitutet for Lokale Pengeinstitutter har i praksis været begrænset til løbende indberetning af Forvaltningsinstitutets årsregnskab, herunder revisionen af samme, og høring ved vedtægtsændringer. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.18.3 i de almindelige bemærkninger.

Med forslaget udgår Forvaltningsinstitutet for Lokale Pengeinstitutter af afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed. Forvaltningsinstitutet for Lokale Pengeinstitutter kan herefter ikke opkræves og er ikke forpligtet til at betale afgift til Finanstilsynet.

Til nr. 42 (§ 372 b i lov om finansiel virksomhed)

Reglerne om begrænsninger for store eksponeringer er fastsat i CRR.

Reglerne indebærer bl.a., at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I ikke må påtage sig en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som overstiger 25 pct. af instituttets justerede kapitalgrundlag, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR.

Fondsmæglerselskaber I er nærmere defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed.

En række eksponeringer er undtaget fra reglerne om begrænsninger for store eksponeringer i artikel 395, stk. 1, i CRR. Disse eksponeringer er oplyst i artikel 400, stk. 1, i CRR.

Den kompetente myndighed kan endvidere helt eller delvist fritage de eksponeringer, som er nævnt i artikel 400, stk. 2, litra a-k, jf. artikel 400, stk. 2, i CRR.

I relation til CRR er det Finanstilsynet, som er udpeget som den kompetente myndighed, jf. § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Der foreslås indført en bestemmelse som en ny § 372 b i lov om finansiel virksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte regler om fritagelse af de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i CRR, fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer. Med den foreslåede § 372 b bemyndiges Finanstilsynet endvidere til at fritage de nævnte eksponeringer i medfør af den overgangsordning, som følger af artikel 493, stk. 3, i CRR. Det er de samme eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, og artikel 493, stk. 3, i CRR.

Det giver navnlig mulighed for, at visse eksponeringer med særlig lille risiko kan fritages for den generelle begrænsning.

Finanstilsynet kan i medfør af den foreslåede bemyndigelse vælge helt eller delvist at fritage de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i CRR. Det vil sige, at Finanstilsynet kan fritage en eller flere af de eksponeringer, som er oplyst i artikel 400, stk. 2, i CRR.

Finanstilsynet vil i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse udstede en bekendtgørelse om, hvilke eksponeringer der er fritaget.

Det primære indhold i en sådan bekendtgørelse forventes at være en videreførelse af de fritagelsesmuligheder, som fremgik af bekendtgørelse om store engagementer inden ikrafttrædelsen af CRR. Bekendtgørelsen blev ophævet som følge af, at området i stedet blev reguleret i CRR.

Finanstilsynet vil udnytte den foreslåede bemyndigelse i overensstemmelse med forordningen. Efter udløb af den overgangsordning, som følger af artikel 493, stk. 3, i CRR, vil udnyttelsen ske i overensstemmelse med de betingelser, der fremgår af artikel 400, stk. 3, i CRR, herunder ved underretning af EBA om udnyttelsen.

Den bekendtgørelse, som udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelse, vil forventeligt i al væsentlighed afspejle Finanstilsynets hidtidige administration af reglerne og vil i al væsentlighed afspejle den tidligere gældende bekendtgørelse om store engagementer, ifølge hvilken bl.a. særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, jf. artikel 400, stk. 2, litra a, visse concerninterne eksponeringer, dvs. eksponeringer, som et institut har mod sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, jf. artikel 400, stk. 2, litra c, fordringer på og andre eksponeringer mod institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør instituttets egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta, jf. artikel 400, stk. 2, litra f, og lovbestemte garantier, som anvendes, når realkreditlån udbetales inden endelig registrering i tingbogen, jf. artikel 400, stk. 2, litra j, var undtaget for den generelle begrænsning.

Indholdet forventes dermed som udgangspunkt at indebære, at de nævnte eksponeringer fremadrettet er fritaget for begrænsningen, ligesom det var tilfældet i medfør af i den tidligere gældende bekendtgørelse om store engagementer.

Der forventes således ikke en ændring af praksis på området.

Til nr. 43 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om finansiel virksomhed, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende § 64, stk. 1-4 og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen til § 64, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, til § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i § 373, stk. 1.

Det foreslås desuden at indsætte en henvisning til § 313 b i lov om finansiel virksomhed i § 373, stk. 1, hvorefter overtrædelse af bestemmelsen i § 313 b kan straffes med bøde

fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 313 b i lov om finansiel virksomhed er efter gældende ret ikke strafbelagt.

Ved en fejl er § 313 b i lov om finansiel virksomhed ikke blevet strafbelagt i forbindelse med bestemmelsens indførelse i lov om finansiel virksomhed. § 313 b, foreslås derfor strafbelagt med nærværende lovforslag for at rette op herpå.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af § 313 b i lov om finansiel virksomheder er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk finansielt institut (G-SIFI).

Det betyder, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk finansielt institut (G-SIFI) kan straffes med bøde, hvis instituttet bevilger eksponering mod eller modtager sikkerhedsstillelse fra ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, uden at eksponeringen er godkendt af direktionen. Det samme gælder, hvis virksomheder, hvor nøglepersoner er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør. Tilsvarende gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindste 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen. Dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Muligheden for bøde forudsættes anvendt i særligt grove tilfælde, eksempelvis hvor Finanstilsynet har givet påbud til instituttet for overtrædelse af § 312 a, og at instituttet uagtet påbuddet fortsætter bevilling af eks-

poneringer mod nøglepersoner uden direktionens godkendelse.

Til nr. 44 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 2, at overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 4 og 5, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 64, stk. 8, 2. pkt., § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-4, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 283, stk. 1 og 2, § 264, stk. 2, §§ 312-312 b, § 343 t, stk. 1, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Med dette lovforslags § 1, nr. 13, nyaffattes kravene til egenhed og hæderlighed i § 64, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at ophæve de gældende §

64, stk. 1-4, og samle kravene til egnethed og hæderlighed i et nyt § 64, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13. Det betyder samtidig, at § 64, stk. 5-8, bliver til § 64, stk. 2-5. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen til § 64, stk. 8, 2. pkt. til § 64, stk. 5, 2. pkt., i § 373, stk. 2.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten i lov om kapitalmarkeder)

Den foreslåede tilføjelse til fodnoten til lov om kapitalmarkederes titel er en konsekvens af, at lovforslaget indeholder ændringer som følge af SFTR.

SFTR gælder umiddelbart i Danmark og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om kapitalmarkeder, som sikrer, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af forordningen.

Til nr. 2 (fodnoten i lov om kapitalmarkeder)

Den foreslåede tilføjelse til fodnoten til lov om kapitalmarkederes titel er en konsekvens af, at lovforslaget indeholder ændringer som følge af prospektforordningen.

Artikel 3, stk. 2, i prospektforordningen giver de enkelte medlemslande mulighed for at fritage udbud af omsættelige værdipapirer under 8 mio. euro fra prospektpligt, forudsat at der ikke samtidig eller senere anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet. Den mulighed foreslås udnyttet med lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder angiver anvendelsesområdet for prospektreglerne i kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder. Det fremgår af bestemmelsen, at reglerne i kapitalmarkedslovens kapitel 3 gælder for optagelse af omsættelige værdipapirer til handel på et reguleret marked og offentlige udbud af omsættelige værdipapirer over 5 mio. euro i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Grænsen på 5 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder.

Det følger af artikel 1, stk. 1, i prospektforordningen og artikel 1, stk. 1, i prospektdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel) at reguleringen fastsætter kravene til udarbejdelse, godkendelse og udsendelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden. Bestemmelserne er enslydende. Artikel 1, stk. 1, i prospektforordningen finder anvendelse

se fra den 21. juli 2019, ligesom størstedelen af forordningen gør. Frem til 21. juli 2019 fremgår anvendelsesområdet for prospektreglerne af prospektdirektivet, som er gennemført i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at anvendelsesområdet for prospektreglerne i kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder ændres således, at udgangspunktet herefter er, at der er prospektpligt for alle udbud til offentligheden af omsættelige værdipapirer. Ændringen foreslås for at bringe opbygningen af reglerne i kapitalmarkedsloven i overensstemmelse med opbygningen af reglerne i prospektforordningen. Dermed muliggøres anvendelse af de undtagelser forordningen giver allerede pr. 21. juli 2018. Der foreslås ingen ændringer i relation til prospektkravet i forbindelse med optagelse til handel af omsættelige værdipapirer på et reguleret marked.

Ændringen betyder, at der som udgangspunkt skal anmodes Finanstilsynet om godkendelse af et prospekt til optagelse af omsættelige værdipapirer til handel på et reguleret marked og ved offentlige udbud af omsættelige værdipapirer i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre prospektet er undtaget som følge af reglerne i lovens § 11, stk. 1.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslagene til ændring af undtagelserne for prospektpligt i § 11, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 1, nr. 1-2, i lov om kapitalmarkeder)

§ 11, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder angiver en række undtagelser fra pligten til at få godkendt et prospekt forud for et udbud til offentligheden, jf. § 10, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Undtagelsen omfatter en række aktører. De omhandlede aktører er f.eks. medlemslande, centralbanker m.v., hvorfor prospekter ikke anses nødvendige henset til den sikkerhed, der vurderes at være forbundet med sådanne udstedelser. For så vidt angår institutter for kollektiv investering, så er disse omfattet af anden regulering, jf. lov om investeringsforeninger m.v. og FAIF-loven.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, stk. 2 og 3, artikel 2, stk. 1, litra a, artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1 og 2, i prospektdirektivet.

For en nærmere gennemgang af de enkelte undtagelser i gældende ret henvises til Folketingstidende 2016-17, A, L 155 som fremsat, side 101-103.

Det følger af artikel 1, stk. 3, i prospektforordningen, at der ikke efter forordningen er prospektpligt for udbud til offentligheden af værdipapirer med en samlet værdi i Unionen på mindre end 1 mio. euro. Grænsen på 1 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder.

Det følger af artikel 3, stk. 2, i prospektforordningen, at de enkelte medlemslande, forudsat at udbuddet ikke er omfattet af kravet om meddelelse efter forordningens artikel 25 og den samlede værdi af ethvert sådant udbud i Unionen er mindre end et pengebeløb på 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder, kan beslutte at fritage udbud af omsættelige værdipapirer til offentligheden fra prospektpligt.

Bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 2, finder anvendelse fra den 21. juli 2018, jf. bestemmelsen i artikel 49, stk. 2, i prospektforordningen. Forordningen som helhed finder anvendelse fra 21. juli 2019.

Det foreslås, at der tilføjes to undtagelser til § 11, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der tilføjes et nyt *nr. 1* i § 11, stk. 1, om undtagelse af udbud af omsættelige værdipapirer under 1 mio. euro fra prospektpligt i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i prospektforordningen. Grænsen på 1 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder. De enkelte medlemslande må ikke i medfør af artikel 1, stk. 3, sætte forordningens regler om prospekter i kraft for udbud under 1 mio. euro. De enkelte medlemslande kan dog fastsætte særlige nationale krav i det omfang, at kravene ikke udgør en uforholdsmæssig eller unødvendig byrde.

Da der ikke i dansk ret er særlige regler for prospekter ud over de EU-retlige regler, betyder det, at der aldrig er prospektpligt for udbud af omsættelige værdipapirer til offentligheden under 1 mio. euro. Grænsen på 1 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder. Det betyder eksempelvis, at hvis en udbyder foretager flere udbud i en given aktie over en løbende periode på 12 måneder, skal udbuddene kumuleres ved beregningen af, om grænsen på 1 mio. euro er nået.

Det er kursværdien af det offentlige udbud og eventuelle omkostninger (eksempelvis gebyrer), der pålægges investorerne, der skal lægges til grund ved beregningen af, om grænsen på 1 mio. euro er nået. Endvidere er det den af Danmarks Nationalbank offentliggjorte valutakurs ved udbuddets start, der skal lægges til grund ved beregningen af, om udbuddet er over eller under 1 mio. euro, hvis udbuddet er i danske kroner.

Det foreslås, at der tilføjes et nyt *nr. 2* i § 11, stk. 1, om undtagelse af udbud af omsættelige værdipapirer under 8 mio. euro fra prospektpligt. Undtagelsen finder kun anvendelse, hvis der ikke samtidig eller senere anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. § 14, stk. 3, jf. § 36 i bekendtgørelse nr. 1176 af 31. oktober 2017 om prospekter. Grænsen på 8 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder. Det betyder eksempelvis, at hvis en udsteder foreta-

ger flere udbud over en løbende periode på 12 måneder, skal udbuddene kumuleres ved beregningen af, om grænsen på 8 mio. euro er nået.

Med den foreslåede bestemmelse udnyttes muligheden i prospektforordningens artikel 3, stk. 2, til at fritage udbud under 8 mio. euro fra prospektpligten. Undtagelsen er betinget af, at der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet. Bestemmelsen medfører, at der for en stor del af de udbud, der er rettet mod danske investorer og foretaget af udstedere med hjemland i Danmark, der kræver et prospekt, vil være en reel prospektgrænse for udbud til offentligheden ved 8 mio. euro.

Udstedere og udbydere kan efter § 36 i bekendtgørelse om prospekter anmode om et godkendelsescertifikat. Certifikatet medfører, at det godkendte prospekt også kan anvendes ved udbud i de lande certifikatet er rettet til. Hvis der ikke var mulighed for et certifikat, ville udbyderen skulle have et prospekt godkendt i hvert af de lande, hvor der foretages et udbud. Certifikaterne letter derfor muligheden for udbud i flere EU/EØS-lande m.v.

Undtagelsen vil medføre, at grænsen for prospektpligt ved et offentligt udbud af omsættelige værdipapirer, der kun er rettet mod danske investorer, er 8 mio. euro. Hvis udbuddet til offentligheden af omsættelige værdipapirer er rettet mod investorer i både Danmark og et eller flere andre EU/EØS-lande m.v., hvor grænsen i alle lande er hævet til 8 mio. euro, vil der heller ikke være prospektpligt, hvis udbuddet er under 8 mio. euro. Det skyldes, at der i det pågældende tilfælde ikke er behov for et certifikat for udbuddet af omsættelige værdipapirer, idet det pågældende udbud er undtaget i samtlige de lande, hvori det udbydes offentligt.

For udbud foretaget af udstedere med hjemland i Danmark rettet mod investorer i Danmark og investorer i et EU/EØS-land m.v., hvor grænsen for prospektpligt er 1 mio. euro, vil der være prospektpligt for udbud over 1 mio. euro. I det tilfælde skal Finanstilsynet godkende prospektet for udbuddet af omsættelige værdipapirer. Finanstilsynet kan i forlængelse af godkendelsen udstede et certifikat til den kompetente myndighed i det EU/EØS-land m.v., hvor udbuddet af omsættelige værdipapirer også ønskes foretaget.

Til nr. 5 (§ 11, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende bestemmelse i lov om kapitalmarkeder § 11, stk. 2, giver mulighed for at en udsteder, udbyder eller fysisk eller juridisk person, der anmoder om optagelse til handel af omsættelige værdipapirer, der er nævnt i den gældende lovs § 11, stk. 1, nr. 3, 5 og 8, kan udforme et prospekt i overensstemmelse med reglerne i lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen gælder også for offentlige udbud af omsættelige værdipapirer, hvor udbuddet i et eller flere EU/EØS-lande er under 5 mio. euro.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, stk. 3, i prospektdirektivet og er i overensstemmelse med artikel 4 i prospektforordningen.

Det foreslås, at *stk. 2* nyaffattes. Med nyaffattelsen vil en udsteder, udbyder eller fysisk eller juridisk person, der anmoder om optagelse til handel, af omsættelige værdipapirer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 2, 5, 7 og 10, kunne udforme og få godkendt et prospekt for et udbud, der ikke er omfattet af kravet om prospektpligt. Prospektet skal være udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder og regler udstedt i medfør af § 12, stk. 3.

Den nyaffattende bestemmelse viderefører muligheden i den eksisterende lovs § 11, stk. 2, til i visse tilfælde at kunne få godkendt et prospekt, selvom der ikke er pligt til det.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse udvides til også at omfatte de nye undtagelser, der foreslås indsat med lovforslagets § 2, nr. 4. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at en udsteder eller en udbyder vil kunne få godkendt et prospekt for et udbud, der ikke er omfattet af reglerne.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en valgfri mulighed for udstedere og udbydere af omsættelige værdipapirer. Der kan være forskellige årsager til, at en udsteder m.v. ønsker et prospekt godkendt, selvom der ikke er prospektpligt. Bestemmelsen sikrer denne mulighed. Muligheden kan eksempelvis anvendes, hvis en udsteder ønsker at foretage flere udbud under 1 mio. euro i forskellige EU/EØS-lande m.v. Der er mulighed for, at de enkelte lande har fastsat nationale regler for disse udbud. For ikke at skulle opfylde de forskellige (mulige) nationale regler kan udstederen i stedet vælge at få godkendt et prospekt efter de fælles europæiske regler. Herefter kan prospektet anvendes i alle de lande, hvor udbuddet skal foretages.

Ændringen af bestemmelsen medfører, at den gældende bestemmelse i § 11, stk. 2, 2. pkt. bliver overflødig. Det skyldes, at muligheden i det gældende 2. pkt. for at få godkendt et prospekt for et udbud, der falder under grænsen for prospektpligt, er indsat i den nye bestemmelses 1. led.

Begrebet udbyder skal forstås i overensstemmelse med gældende ret, hvorefter der ved udbyder forstås den fysiske eller juridiske person, der udbyder de pågældende omsættelige værdipapirer, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 155 som fremsat, side 100.

Til nr. 6 (§ 58 a i lov om kapitalmarkeder)

Meddelelsespligten for operatører af et reguleret marked og udbydere af en dataindberetningstjenestes eksterne revisor er ikke reguleret i dag.

Det foreslås, at pålægge en pligt for en ekstern revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste om straks at meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver afgørelse vedrørende selskabet, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse eller som særlig vedrører selskabets virksomhed, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 1.

Ifølge den foreslåede § 58 a, stk. 1, nr. 2 indtræder pligten tillige ved forhold, som påvirker selskabets fortsatte aktivitet.

Endelig foreslås det i § 58 a, stk. 1, nr. 3 at pligten tillige indtræder hvis revisor bliver vidende om forhold der kan føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres. Betingelserne finder anvendelse alternativt.

Lovforslaget gennemfører artikel 77, stk. 1, i MiFID II i lov om kapitalmarkeder. Bestemmelsen omhandler krav til ekstern revisors meddelelsespligt.

I praksis vil der straks skulle gives meddelelse fra den eksterne revisor til Finanstilsynet, hvis den eksterne revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste eksempelvis opdager alvorlige problemer med - eller væsentlig risiko for alvorlige problemer med - tekniske funktioner, IT-sikkerhed eller manglende styring af væsentlige processer, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Endvidere skal den eksterne revisor straks meddele Finanstilsynet, hvis revisor vil nægte at påtage regnskabet eller modificere konklusionen i revisionspåtegningen på regnskabet for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 3.

Straks betyder, at den eksterne revisor skal give meddelelse til Finanstilsynet med det samme, den pågældende har den fornødne viden om forhold omfattet af bestemmelsen. Den eksterne revisor kan således ikke vente til der er bedre tid eller på udarbejdelse af dokumenter m.v.

Det foreslås i stk. 2, at udstrække meddelelsespligten til tillige at omfatte ethvert forhold og enhver afgørelse, omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor bliver vidende om som ekstern revisor for et selskab, der har snævre forbindelser med operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjeneste.

Det betyder, at hvis en revisor for et selskab, der eksempelvis besidder 20 procent af kapitalen i en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste, ved revisionen af selskabet opdager, at der er forhold hos operatøren af det regulerede marked eller udbyderen af dataindberetningstjenesten, som kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører operatøren af det regulerede marked eller udbyderen af en dataindberetningstjenestes virksomhed, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 1, eller der er forhold, som kan påvirke operatøren af det regulerede marked eller udbyder af en dataindberetningstjenestes fortsatte virksomhed, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 2, eller forhold, som kan føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres for operatøren af det regulerede marked eller udbyderen af dataindberetningstjenesten, jf. § 58 a, stk. 1, nr. 3, så skal revisor straks give meddelelse herom til Finanstilsynet, jf. § 58 a, stk. 2.

Ved snævre forbindelser forstås en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem kapitalinteresser (besiddelser af mindst 20 procent af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed direkte eller gennem kontrol), koncernforhold (moder- og dattervirksomheder), eller en situation, hvor de fysiske eller juridiske personer er fast knyttet til samme person i et kontrolforhold.

En operatør af et reguleret marked er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 7, som en fysisk eller juridisk person, der er meddelt tilladelse efter §§ 59 eller 127, og hvis virksomhed består i at drive et reguleret marked.

En udbyder af dataindberetningstjenester er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 13, som en godkendt offentliggørelsesordning (APA), en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation (CTP) eller en godkendt indberetningsmekanisme (ARM).

Til nr. 7 (§ 105 i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af den gældende § 105 i lov om kapitalmarkeder, at erhvervsministeren fastsætter regler om egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, pligt til at udføre ordrer på de for kunden mest gunstige betingelser og øvrige regler for behandling af kundeordrer, der gennemføres via en organiseret handelsfacilitet (OHF). Bestemmelsen er endnu ikke anvendt.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 105 udvides, så bemyndigelsen også kan anvendes af erhvervsministeren til at udstede regler om generelle principper om investorbeskyttelse og oplysninger til kunder. Herved sikres det, at reglerne i bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbeskyttelse

ved værdipapirhandel, der fastsætter de grundlæggende regler om investorbeskyttelse på værdipapirhandelsområdet, kan udvides til at omfatte ordrer, der gennemføres via en organiseret handelsfacilitet.

Den foreslåede ændring gennemfører art. 20, stk. 8, i MiFID II.

Til nr. 8 (§ 211, stk. 2, nr. 9, i lov om kapitalmarkeder)

§ 211, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder angiver de direktiver og forordninger, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Der foreslås indført et nyt nr. i § 211, stk. 2, hvoraf følger, at Finanstilsynet påser overholdelsen af SFTR.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 16, stk. 1, artikel 22, 26 og 28 i SFTR. Artikel 16, stk. 1, fastsætter ved henvisning til en række forordninger og direktiver på det finansielle område, hvem der skal være kompetent myndighed til at påse overholdelsen af SFTR. I Danmark vil det i medfør af henvisningerne være Finanstilsynet, der skal udpeges som kompetent myndighed. Artikel 22 fastsætter, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af SFTR, herunder mulighed for med navns nævnelse at offentliggøre en overtrædelse af forordningen, jf. nærmere herom i artikel 26. Artikel 28 indeholder sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af artikel 13 og 14.

Med den foreslåede bestemmelse får Finanstilsynet kompetence til at påse, om fysiske og juridiske personer, for hvem forordningen finder anvendelse, jf. artikel 2 i SFTR, overholder de forpligtelser, der følger af SFTR.

I forbindelse med udførelsen af sit tilsyn får Finanstilsynet også mulighed for at anvende de beføjelser, der eksempelvis er nævnt i §§ 214 og 215, i lov om kapitalmarkeder. § 214 vedrører Finanstilsynets mulighed for at kræve alle oplysninger m.v., som Finanstilsynet skønner nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af reglerne i SFTR. § 215 omhandler Finanstilsynets mulighed for uden retskendelse at kunne foretage tilsyns- og kontrolundersøgelser på forretningssteder hos virksomheder omfattet af SFTR. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 215, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 155 som fremsat, side 308 ff.

Finanstilsynet får med bestemmelsen bl.a. også mulighed for at give påbud for overtrædelser af forordningen, jf. § 220, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, og efterfølgende at offentliggøre et påbud til en virksomhed eller en fysisk person, jf. § 234, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Se nærmere om Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af reaktioner i medfør af kapitalmarkedsloven i bemærkningerne til §§ 234

-240, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 155 som fremsat, side 339 ff.

Til nr. 9 (§ 244, stk. 1 i lov om kapitalmarkeder)

Med bestemmelsen ophæves § 244, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen i stk. 1, fastlægger bl.a., at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede § 244 a, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Bestemmelsen viderefører den gældende § 244, stk. 1, uden indholdsmæssige ændringer og er alene af lovtekniske hensyn flyttet til den foreslåede bestemmelse i § 244 a.

Til nr. 10 (§ 244 a i lov om kapitalmarkeder)

Med § 244 a videreføres den gældende § 244, stk. 1, jf. de særlige bemærkninger til lovforslagets § 2 nr. 9.

Den generelle fravigelse af underskrivelseskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingskridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i § 244 a i lov om kapitalmarkeder hvorfor den nuværende udgår af loven.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, dvs. til modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågælden-

de virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være

kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 11 (§ 247 i lov om kapitalmarkeder)

Meddelelsespligten for ekstern revisor for operatører af et reguleret marked og udbydere af en dataindberetningstjeneste, er ikke reguleret i dag.

§ 247 i lov om kapitalmarkeder er en straffebestemmelse, og det er i bestemmelsen angivet, hvilke overtrædelser af lov om kapitalmarkeder, der kan straffes med bøde.

Med lovforslaget, foreslås at tilføje en henvisning til den foreslåede § 58 a, hvorefter den eksterne revisors tilsidesættelse af meddelelsespligten kan straffes med bøde. I praksis vil Finanstilsynet straffe førstegangsforsøelser, der ikke er grove, med påbud. Ved gentagne, eller grove overtrædelser, af bestemmelsen kan bødestraf anvendes.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af § 58 a, er den eksterne revisor, da meddelelsespligten i medfør af lovforslagets § 2, nr. 6 påhviler den enkelte eksterne revisor.

Ved ekstern revisor forstås den revisor, som er valgt på selskabets generalforsamling til at forestå revisionen, eller som er udpeget af det valgte revisionsfirma, og som underskriver revisionspåtegningen på selskabets årsregnskab. Det betyder, at det er den valgte/udpegede eksterne revisor, og ikke det revisionsfirma revisoren repræsenterer, der kan straffes med bøde, hvis revisor tilsidesætter sin meddelelsespligt.

Det følger af § 255, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

Til nr. 12 (§ 253 b, i lov om kapitalmarkeder)

Den foreslåede bestemmelse i § 253 b, stk. 1, fastlægger, hvilke overtrædelser af reglerne i SFTR der straffes med bøde.

§ 253 b, stk. 2, fastlægger, hvilke overtrædelser af reglerne i SFTR der kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 22, stk. 6, i SFTR, hvorefter medlemslandene kan beslutte ikke at fastsætte regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelser, der i forvejen er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Derudover gennemfører bestemmelsen artikel 28, hvorefter sanktioner og andre foranstaltninger, der er indført i henhold til UCITS-direktivet og FAIF-direktivet skal finde anvendelse på overtrædelser af artikel 13 og 14.

Det følger af § 255, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven fremgår, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en ræk-

ke tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

En fysisk person kan endvidere gøres ansvarlig, i det omfang en strafbar handling er udført på vegne af og til gavn for den juridiske person.

Ved udmåling af bøder efter § 253 b, skal der lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Dette følger af § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

For en nærmere beskrivelse af udmålingen af bøder henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 155 som fremsat, side 380ff.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af artikel 4, stk. 1, 4-6 og 9-10, og artikel 15, stk. 1-2, i SFTR straffes med bøder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Nedenfor anføres en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler, herunder forpligtelser vedrørende de enkelte artikler i SFTR, der strafbelægges med lovforslaget:

Artikel 4, stk. 1, i SFTR indeholder en indberetningspligt for modparter i værdipapirfinansieringstransaktioner. Oplysningerne skal omfatte oplysninger om enhver værdipapirfinansieringstransaktion, som de har indgået, og enhver ændring eller ophævelse heraf og skal gives til et transaktionsregister, der er registeret i henhold til artikel 5 eller anerkendt i henhold til artikel 19 i SFTR. Oplysningerne skal indberettes senest den første arbejdsdag efter transaktionens indgåelse, ændring eller ophævelse. Artikel 4, stk. 1, 2. afsnit, angiver, hvornår indberetningspligten, som fastsat i første afsnit, gælder for værdipapirfinansieringstransaktioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, er ifølge artikel 4, stk. 3, 1. pkt., den finansielle modpart, når den finansielle modpart indgår en værdipapirfinansieringstransaktion med en ikkefinansiell modpart, som på balancetidspunktet ikke overskrider grænserne for mindst to af de tre kriterier i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU. Den finansielle modpart er i dette tilfælde ansvarlig for indberetning på vegne af begge modparter.

Da der i artikel 4, stk. 1, er tale om en indberetningspligt, vil det være objektivt konstaterbart, om pligten er overholdt.

Ifølge artikel 4, stk. 3, 2. pkt., er ansvarssubjektet administrationsselskabet på vegne af investeringsinstituttet, hvis investeringsinstituttet, der administreres af administrationsselskabet, er modpart i værdipapirfinansieringstransaktioner.

Afslutningsvist er ansvarssubjektet ifølge artikel 4, stk. 3, 3. pkt., den FAIF, der forvalter en alternativ investeringsfond (AIF) som er modpart i værdipapirfinansieringstransaktionen. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis ansvarssubjektet ikke foretager en indberetning eller foretager en mangelfuld eller fejlagtig indberetning.

Artikel 4, stk. 4, i SFTR indeholder en pligt for modparter til at føre en fortegnelse indeholdende oplysninger om enhver værdipapirfinansieringstransaktion, de har indgået, ændret eller ophævet, i mindst fem år efter transaktionens ophævelse.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 4, er modparter som forstået efter artikel 3, stk. 1, nr. 2), i SFTR. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis ansvarssubjektet ikke fører eller fører en mangelfuld fortegnelse indeholdende oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner. Det vil endvidere udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis fortegnelsen ikke opbevares i fem år.

Artikel 4, stk. 4, indeholder en pligt til at føre en fortegnelse og opbevare informationer. Det vil være objektivt konstaterbart, om pligten er overholdt.

Artikel 4, stk. 5, i SFTR indeholder en pligt for modparterne til at sikre, at oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner indberettes til ESMA, i de tilfælde hvor der ikke findes et transaktionsregister, der kan registrere disse oplysninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er modparter som forstået efter artikel 3, stk. 1, nr. 2), i SFTR. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis ansvarssubjektet ikke indberetter oplysningerne til ESMA.

Artikel 4, stk. 5, indeholder en indberetningspligt og det vil være objektivt konstaterbart, om pligten er overholdt.

Artikel 4, stk. 6, i SFTR indeholder en pligt for transaktionsregistre til bl.a. at overholde de relevante bestemmelser om fortrolighed, integritet og beskyttelse af oplysninger, for så

vidt angår de oplysninger, der modtages i henhold til denne artikel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er transaktionsregistre. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis ansvarssubjektet ikke sikrer oplysningernes fortrolighed.

Artikel 4, stk. 6, indeholder en pligt til bl.a. at sikre overholdelse af de relevante bestemmelser om fortrolighed, integritet og beskyttelse af oplysninger. Det vil være muligt at konstatere overtrædelse af bestemmelsen, ved at vurdere hvorvidt transaktionsregisteret er indrettet sådan, at disse forpligtelser overholdes. Der er dermed også her tale om objektive konstaterbare forhold.

Artikel 4, stk. 9, i SFTR pålægger ESMA at udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af artikel 4 og sikre overensstemmelse med den indberetning, der foretages i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012 og internationalt vedtagne standarder. Dette har foreløbigt udmøntet sig i udformningen af "Udkast til teknisk gennemførelsesstandarder om indhold af indberetninger til transaktionsregistre efter SFTR" (Draft RTS on the details of reports to be reported to TRs under SFTR), som blev offentliggjort af ESMA den 31. marts 2017 i "Final Report – Technical standards under SFTR and certain amendments to EMIR". Udkastet indeholder krav til indholdet af de indberetninger til transaktionsregistre, som skal foretages efter SFTR. For at sikre ensartet anvendelse af forordningens artikel 4 indeholder udkastet et bilag med et skema, som skal anvendes ved indberetning til transaktionsregistre.

Artikel 4, stk. 10, i SFTR pålægger ESMA at udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 4, stk. 1, og så vidt muligt sikre overensstemmelse med den indberetning, der foretages i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, og for at sikre harmonisering af formater mellem transaktionsregistre. Dette har foreløbigt udmøntet sig i udformningen af "Udkast til teknisk gennemførelsesstandarder om format og hyppighed af indberetninger til transaktionsregistre efter SFTR" (Draft ITS on format and frequency of the reports to TRs under SFTR), som blev offentliggjort af ESMA den 31. marts 2017 i "Final Report – Technical standards under SFTR and certain amendments to EMIR". Udkastet indeholder krav til format og hyppighed af indberetninger til transaktionsregistre. Udkastet indeholder i bilaget skemaer, som skal anvendes ved indberetninger.

Artikel 15, stk. 1, i SFTR angiver de betingelser, der skal være opfyldt, før en modpart har ret til at genanvende et finansielt instrument, der er modtaget som sikkerhed. Artikel 15, stk. 1, 2. pkt., angiver, at den modtagende modpart

mindst skriftligt skal underrette modparten om de risici og konsekvenser, der kan opstå i tilfælde af den modtagende parts misligholdelse.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den modtagende modpart, som forstået efter artikel 3, stk. 1, nr. 2), i SFTR. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis den modtagende modpart ikke skriftligt underretter modparten om de risici og konsekvenser, der kan være forbundet med at give samtykke til ret til anvendelse af sikkerhed, der er stillet i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, jf. artikel 15, stk. 1, litra a.

Artikel 15, stk. 2, i SFTR angiver to betingelser, der mindst begge skal være opfyldt, for at en modpart kan udøve sin ret til at genanvende et finansielt instrument. Betingelserne er, at genanvendelsen skal finde sted i overensstemmelse med betingelserne i aftalen om sikkerhedsstillelse, jf. artikel 15, stk. 1, litra b, i SFTR og at de finansielle instrumenter, der modtages i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse, overføres fra kontoen tilhørende den modpart, der stiller sikkerheden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er modparten som forstået efter artikel 3, stk. 1, nr. 2), i SFTR. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis modparten ikke sikrer, at genanvendelsen finder sted i overensstemmelse med betingelserne i aftalen om sikkerhedsstillelse, jf. stk. 1, litra b), i bestemmelsen.

Med forslaget indføres mulighed for at give bødestraf for overtrædelser af de forpligtelser, der følger af artikel 4, stk. 1, 4-6 og 9-10, og artikel 15, stk. 1-2, og som påhviler juridiske og fysiske personer i henhold til SFTR.

Det foreslås i *stk. 2* at fastsætte en hjemmel til straf for overtrædelse af artikel 13 og 14 i SFTR.

Bestemmelsen gennemfører artikel 28 i forordningen, hvorefter medlemslandene skal fastsætte sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af artikel 13 og 14 tilsvarende dem, der er fastsat for overtrædelse af UCITS-direktivet og FAIF-direktivet.

UCITS-direktivet er implementeret i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber og lov om investeringsforeninger m.v. for så vidt angår investeringsforeninger m.v. Straffebestemmelserne er § 373 i lov om finansiel virksomhed, hvor straffen er bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, og § 190 i lov om investeringsforeninger m.v., hvor straffen er bøde. FAIF-direktivet er implementeret i FAIF-loven. Straffebestemmelsen er § 190 i denne lov, hvor straffen er bøde eller fængsel i indtil 4 måneder. På den baggrund lægges der med forslaget op til at strafbelægge ar-

tikel 13 og 14 i SFTR med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Nedenfor anføres en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler, herunder forpligtelser vedrørende de enkelte artikler i SFTR, der straffelægges med lovforslaget:

Artikel 13, stk. 1, i SFTR indeholder et oplysningskrav til investeringsinstitutters administrationsselskaber, investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er. Oplysningskravet indbefatter, at de skal oplyse deres investorer om deres brug af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swapspå en måde, som er nærmere defineret i artiklens litra a) og b). En total return swap er en swap, hvor den ene part betaler foruddefinerede betalinger baseret på en fast eller variabel rente, og den anden part foretager betalinger, som baserer sig på et underliggende aktivs cashflow og værdiændringer.

For investeringsinstitutters administrationsselskaber og investeringsinstitutters investeringsselskaber gælder det, at oplysningerne skal gives i halvårs- og årsberetninger, jf. artikel 68 i direktiv 2009/65/EF. For FAIF'er gælder det, at oplysningerne skal gives i årsrapporten, jf. artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er investeringsinstitutters administrationsselskaber, investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis et investeringsinstituts administrationsselskab, et investeringsinstituts investeringsselskaber eller en FAIF undlader at give de oplysninger til deres investorer, som kræves efter bestemmelsen.

Artikel 13, stk. 2, i SFTR indeholder krav til, hvilke data oplysningerne om værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps skal indeholde. Oplysningerne skal indeholde de data, der er anført i afdeling A i bilaget til SFTR.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er investeringsinstitutters administrationsselskaber, investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse, hvis et investeringsinstituts administrationsselskab, et investeringsinstituts investeringsselskaber eller en FAIF ikke giver de oplysninger, der kræves efter bestemmelsen til deres investorer.

Artikel 13, stk. 3, i SFTR giver ESMA mulighed for at udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartet offentliggørelse af data. Heri kan der tages hensyn til de særlige karakteristika ved forskellige typer af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps samt udviklingen inden for markedspraksis. I mod-

sætning til andre beføjelser til at udarbejde tekniske gennemførelsesstandarder i SFTR er denne bemyndigelse frivillig. ESMA har vurderet, at offentliggørelseskravene i bilaget til SFTR giver en tilstrækkelig tydelig basis for anvendelse af UCITS og AIF'er. Ydermere vurderer ESMA, at der ikke er nogen markedspraksis angående offentliggørelseskravene, som kan begrunde, at der udarbejdes udkast til tekniske gennemførelsesstandarder. ESMA er af denne grund af den opfattelse, at yderligere specificering af offentliggørelseskravene i bilaget til SFTR ikke vil være hensigtsmæssig på nuværende tidspunkt. ESMA vil dog overvåge udviklingen i markedspraksis såvel som kvaliteten af de indberettede data for at fastslå, hvorvidt bemyndigelsen skal anvendes fremadrettet. Disse overvejelser fremgår af s. 16-17 i "Final Report – Technical standards under SFTR and certain amendments to EMIR" som offentliggjort af ESMA den 31. marts 2017.

Artikel 14, stk. 1, i SFTR indeholder et indholdskrav til investeringsinstitutters prospekt. Indholdskravet betyder, at det i prospektet skal oplyses, hvilke værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps henholdsvis investeringsinstitutters administrationsselskab eller investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er har tilladelse til at bruge, og det skal klart fremgå, at disse transaktioner og instrumenter anvendes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er investeringsinstitutter. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse, hvis et investeringsinstituts prospekt ikke indeholder oplysninger om, hvilke værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps som henholdsvis investeringsinstitutters administrationsselskab eller investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er har tilladelse til at bruge.

Artikel 14, stk. 2, i SFTR indeholder krav til, hvilke informationer prospekter og oplysninger til investorer, jf. stk. 1, skal omfatte. Prospekterne og oplysningerne til investorerne skal indeholde de informationer, der er anført i afdeling B i bilaget til SFTR.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er investeringsinstitutter. Det vil eksempelvis udgøre en overtrædelse af bestemmelsen, hvis prospekter og oplysninger til investorer, jf. artikel 14, stk. 1, ikke omfatter de informationer, der er anført i afdeling B i bilaget til SFTR.

Artikel 14, stk. 3, i SFTR giver ESMA mulighed for at udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder. Dette kan ske for at afspejle udviklingen inden for markedspraksis eller for at sikre ensartet offentliggørelse af data. I modsætning til andre beføjelser til at udarbejde tekniske gennemførelsesstandarder i SFTR er denne bemyndigelse frivillig. ESMA har vurderet, at offentliggørelseskravene i bilaget til SFTR giver en tilstrækkelig tydelig base for anvendelse af

UCITS og AIF'er. Ydermere vurderer ESMA, at der ikke er nogen markedspraksis angående offentliggørelseskravene, som kan begrunde, at der udarbejdes udkast til tekniske gennemførelsesstandarder. ESMA er af denne grund af den opfattelse, at yderligere specificering af offentliggørelseskravene i bilaget til SFTR ikke vil være hensigtsmæssig på nuværende tidspunkt. ESMA vil dog overvåge udviklingen i markedspraksis såvel som kvaliteten af de indberettede data for at fastslå, hvorvidt bemyndigelsen skal anvendes fremadrettet. Disse overvejelser fremgår af s. 16-17 i "Final Report – Technical standards under SFTR and certain amendments to EMIR" som offentliggjort af ESMA den 31. marts 2017.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 7, i hvidvaskloven)

Forsikringsmæglere skal have tilladelse for at måtte udøve forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013 om forsikringsformidling. Lovbekendtgørelsen bliver erstattet af lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling når erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Med denne lov udgår begrebet forsikringsmægler og erstattes i stedet af forsikringsformidler.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre § 1, stk. 1, nr. 7, således, at den omfatter forsikringsformidlere i stedet for forsikringsmæglere.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 2, 4. pkt., i hvidvaskloven)

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, at den daglige ledelse i virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i henhold til § 8, stk. 2, § 18, stk. 3, og § 19, stk. 1, nr. 3. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering og kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Den person, som er udpeget i medfør af § 7, stk. 2, kaldes i daglig tale den hvidvaskansvarlige. Det er en vigtig forudsætning for at varetage rollen som hvidvaskansvarlig, at personen har de nødvendige kompetencer til at sikre virksomhedens overholdelse af lovgivningen og har tilstrækkelig indflydelse på virksomhedens ledelse og (øvrige) ansatte i forhold til at sikre forankring af procedurer, processer og beslutninger med henblik på overholdelse af lovgivningen.

De omfattede virksomheder er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, sparevirksomheder, udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, forsikringsformidlere, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, øvrige virksomheder og

personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af aktiviteterne som nævnt i lovens bilag 1 samt danske UCITS, alternative investeringsfonde, investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt, og valuta-vekslingsvirksomheder.

Den hvidvaskansvarlige har en særlig rolle i forhold til at sikre, at virksomheden lever op til hvidvaskloven, herunder at virksomheden udøver et effektivt forsvar mod eventuelle forsøg på at misbruge virksomheden til hvidvask af udbytte fra kriminelle handlinger eller finansiering af terrorisme. De hvidvaskansvarlige skal påse, at virksomheden skal have interne regler herom, som tager udgangspunkt i virksomhedens egne forhold, dvs. risikoanalyse af virksomhedens forretningsmodel, kundetyper, produkter m.v. og at der foreligger beskrivelser for hvordan risici kan imødegås og hvilke krav virksomheden er underlagt i forhold til hvidvaskloven. Ligeledes skal den hvidvaskansvarlige godkende politikker, kontroller og procedurer, forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer og korrespondentforbindelser uden for EU.

Det er væsentligt, at den hvidvaskansvarlige er i stand til at sikre tilstrækkelig forankring i virksomheden af foranstaltninger, som virksomheden skal træffe for at sikre overholdelse af lovgivningen.

Det foreslås at indsætte et nyt 4. pkt. i § 7, stk. 2, hvorefter personen, der ansættes som hvidvaskansvarlig, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og ikke må have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Forslaget indebærer, at virksomheden inden udpegningen af en ansat som hvidvaskansvarlig skal vurdere, om den ansatte har et tilstrækkeligt godt omdømme eller har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at den ansatte ikke vil varetage stillingen som hvidvaskansvarlig på forsvarlig måde. Har den ansatte ikke et godt omdømme eller har den ansatte udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at den ansatte ikke vil varetage stillingen som hvidvaskansvarlig på forsvarlig måde, kan virksomheden ikke udpege den pågældende ansatte til hvidvaskansvarlig.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at ansatte, der er hvidvaskansvarlige, har et godt omdømme i offentligheden og en høj standard for personlig adfærd. Bestemmelsen skal desuden sikre til, at virksomheden har fokus på, at den hvidvaskansvarlige, udover faglige kompetencer, jf. § 7, stk. 2, 3. pkt., i hvidvaskloven, også har de rette personlige kompetencer til at varetage stillingen på forsvarlig måde.

Vurderingen skal foretages af virksomheden. Finanstilsynet skal således ikke egnetheds- og hæderlighedsvurdere den

ansatte ved tiltræden som hvidvaskansvarlig, med mindre den ansatte samtidig tiltræder en stilling som direktør eller nøgleperson i virksomhed og underlægges krav til egnethed og hæderlighed i medfør af § 45 i hvidvaskloven eller anden finansiel lovgivning.

Som eksempler på en udvist adfærd, der giver grund til at antage, at en ansat ikke vil varetage stillingen som hvidvaskansvarlig på forsvarlig måde kan nævnes, situationer, hvor den ansatte eller en virksomhed, som personen har været ansat i som hvidvaskansvarlig eller ledelsesmedlem, har fået alvorlige reaktioner fra en offentlig myndighed enten i forbindelse med udøvelsen af sin rolle eller for virksomhedens foranstaltninger til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Virksomheden skal som hidtil vurdere, om den ansatte har tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke

virksomhedens risikoesponering og dermed være hvidvaskansvarlig, jf. § 7, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 3 (§ 48, stk. 6, i hvidvaskloven)

Finanstilsynet har i dag mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke overholder bestemmelserne i hvidvaskloven, jf. § 46, nr. 4. Finanstilsynet har endvidere mulighed for at inddrage en hvidvaskregistrering for en virksomhed eller en anden juridisk person omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller hvis en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerede indflydelse.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven. Inddrages en virksomheds eller en persons registrering, skal virksomheden eller personen indstille sin drift inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist herfor.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden eller personen systematisk har undladt at identificere og kontrollere kunder i overensstemmelse med hvidvasklovens bestemmelser om kundekendingsprocedurer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indgribende reaktionsmulighed for Finanstilsynet, idet virksomheden eller personen omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 8, ved en

inddragelse af registreringen mister muligheden for at udøve de aktiviteter i hvidvasklovens bilag 1, som registreringen vedrører.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af registrering vil typisk være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet og dette ikke er sket. Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for den pågældende virksomhed eller person, før registrering inddrages, eller at forholdene indebærer, at virksomheden eller personen ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene rettes op ved en mindre indgribende reaktion, end at trække registreringen, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold, at forholdet anmeldes til politiet eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige.

En afgørelse om inddragelse af en registrering vil skulle træffes af Finanstilsynets bestyrelse i medfør af hvidvasklovens § 47, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

En afgørelse om inddragelse af registrering vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet i medfør af § 76 i hvidvaskloven.

Til nr. 4 (§ 51 a i hvidvaskloven)

Finanstilsynet har ikke i dag mulighed for at påbyde en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, i hvidvaskloven at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, i samme lov, med mindre personen samtidig er direktør eller nøgleperson og dermed underlagt krav til egnethed og hæderlighed i medfør af § 45, stk. 1, i hvidvaskloven eller anden finansiel lovgivning. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 3, nr. 2.

Det foreslås at indsætte en ny § 51 a i hvidvaskloven. Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis personen ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme, eller hvis personens adfærd giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde, jf. § 7, stk. 2, 4. pkt.

Virksomheden skal selv gribe ind over for en hvidvaskansvarlig, der ikke længere har et godt omdømme, eller som har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke længere vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de tilfælde, hvor virksomheden mod forventning

ikke selv har afsat den hvidvaskansvarlige. I det tilfælde vil den pågældende virksomhed modtage et påbud om at afsætte den hvidvaskansvarlige inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Efterlever en virksomhed ikke påbuddet, vil Finanstilsynet kunne inddrage virksomhedens tilladelse eller registrering som følge af manglende overholdelse af hvidvaskloven.

Finanstilsynet vil desuden i henhold til § 80 i hvidvaskloven kunne pålægge ugentlige bøder eller dagsbøder, hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet. Bøderne anses for at være et bedre tvangsmiddel til at sikre et hurtigt, effektivt og mindre indgribende indgreb end muligheden for at inddrage en virksomheds tilladelse. Muligheden for at inddrage en tilladelse vil som udgangspunkt kun finde anvendelse i særlige situationer, hvor alle andre indgrebsmuligheder er udtømte. En anden indgrebsmulighed vil være påbud om afsættelse af direktøren i en finansiel virksomhed.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at påbud meddelt efter stk. 1 kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet, af virksomheden og af den person, som påbuddet vedrører.

Dette betyder, at såfremt den virksomhed eller den person, som påbuddet vedrører, ønsker at Finanstilsynet skal indbringe sagen for domstolene, da skal virksomheden eller personen anmode Finanstilsynet herom.

Der stilles ingen formkrav til anmodningen. Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke virksomheden eller den person, som påbuddet retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje eller fra at indbringe afgørelsen for Erhvervsankenævnet.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende.

Forslaget indebærer, at fristen for indgivelse af anmodning til Finanstilsynet starter fra den dato, den pågældende modtager Finanstilsynets påbud. Fristen udløber senest 4 uger efter, at den pågældende er blevet meddelt påbuddet. Udløber 4 ugers fristen på en helligdag, forlænges fristen til førstkommande hverdag efter helligdagen.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at Finanstilsynet skal indbringe sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.

Det foreslås i stk. 2, 4. pkt., at sagen skal anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Til § 4

Til nr. 1 og 2 (§ 3, stk. 3 og 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, i den gældende lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter de betingelser, der skal være opfyldt, for at Finanstilsynet kan give tilladelse til at drive virksomhed som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler. Bestemmelsen indeholder ikke krav til ejere af kvalificerede ejerandele eller en regulering af snævre forbindelser.

Der foreslås en ny bestemmelse, hvorefter virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, ud over de krav der allerede gælder i medfør af lovens § 3, stk. 3, skal opfylde yderligere betingelser, for at opnå tilladelse som investeringsrådgiver. Det foreslås, at ejere af kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal opfylde de kriterier, der er oplyst i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det er endvidere en betingelse, at der ikke må foreligge snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed mellem ansøgeren og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Yderligere er det en betingelse, at lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med ikke må kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, jf. artikel 3, stk. 2, litra a, i MiFID II.

De nye betingelser skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan give en virksomhed tilladelse som investeringsrådgiver. Det er ikke en betingelse, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå en tilladelse som finansiel rådgiver eller boligkreditformidler. For at tydeliggøre, at betingelserne i den foreslåede stk. 4 udgør et supplement til kravene i stk. 3, når en virksomhed søger om tilladelse som investeringsrådgiver, foreslås det, at der indsættes en henvisning til stk. 4 i stk. 3.

Ved investeringsrådgiver forstås, jf. § 2, nr. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning

vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at ejere af kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed skal opfylde kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed om erhvervelse af en kvalificeret andel. Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning, skal sikre, at hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejerens sandsynlige indflydelse på virksomheden.

Ved en kvalificeret andel forstås, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden.

Bestemmelsen medfører, at en enejer af en investeringsrådgivningsvirksomhed i selskabsform vil være omfattet af bestemmelsen. Det samme gælder øvrige ejere, der har en kvalificeret ejerandel i virksomheden eller som besidder en andel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af investeringsrådgivningsvirksomheden.

Samtlige ejere af kvalificerede ejerandele skal opfylde kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Det følger af denne bestemmelse, at Finanstilsynet skal sikre, at hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejeren af en kvalificeret ejerandels sandsynlige indflydelse på virksomheden. Ved vurderingen indgår bl.a. ejerens omdømme og økonomiske forhold samt hensynet til, at virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen. Der henvises til bemærkningerne til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love, jf. folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 91, side 2753.

I *stk. 4, nr. 2*, foreslås det, at der ikke må foreligge snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiell virksomhed, mellem ansøgeren og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan undersøge, om den pågældende virksomhed efterlever de regler, den er underlagt, og at tilstedeværelsen af snævre forbindelser ikke vanskeliggør tilsynets opgaver.

Snævre forbindelser er defineret i § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiell virksomhed og vil foreligge ved direkte eller indirekte forbindelser inden for en koncern, kapitalinteresser,

hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighedernes eller kapitalen i en virksomhed, eller flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed.

Det må i hvert enkelt tilfælde være en konkret vurdering, hvornår en snævre forbindelse er tilstrækkelig til at vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, hvori bl.a. indgår en vurdering af: ejerstrukturen, den formelle og den reelle ledelsesstruktur, hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene midlertidig uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden, risikoen ved den virksomhed, som drives i virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og selskabernes geografiske placering. F.eks. kan visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebidsidelser og aktionæroverenskomster bevirke, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke må kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Snævre forbindelser skal forstås i overensstemmelse med i § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiell virksomhed, jf. nærmere herom ovenfor.

Til nr. 3 (§ 4, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

§ 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter krav om egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver og en boligkreditformidler.

Det følger af bestemmelsen, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver eller boligkreditformidler skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen må ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Den pågældende må ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

Den pågældende må endvidere ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Bestemmelsen gælder derimod ikke de pågældende medlemmer af ledelsen hos en investeringsrådgiver.

Det foreslås, for at gennemføre art 9, stk. 4, jf. art. 3, stk. 2, litra a, i MiFID II, at også medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en investeringsrådgiver skal være omfattet af denne bestemmelse.

Bestemmelsen medfører, at direktions- og bestyrelsesmedlemmer, der ikke lever op til bestemmelsens krav ikke kan være medlem af bestyrelsen hos en investeringsrådgiver. Direktions- og bestyrelsesmedlemmer, der efter indtrædelsen i bestyrelsen, bliver pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven og når overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, vil af Finanstilsynet kunne blive pålagt at fratæde deres hverv, jf. § 14 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 4 (§ 4 a, stk. 2, nr. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4 a pålægger Finanstilsynet at oprette og føre et offentligt register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal, jf. 4a, stk. 2, indeholde oplysninger om navne på personer i ledelsen for den finansielle rådgivningsvirksomhed, investeringsrådgiverens virksomhed eller for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.

Derudover skal registret indeholde oplysninger om, hvilke andre lande ud over Danmark, der ydes boligkreditformidling i, inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

I praksis anses alle boligkreditformidlere i Danmark som ikke-bundne formidlere, idet de ikke handler på vegne af kun én kreditgiver, en gruppe af kreditgivere eller et antal kreditgivere eller grupper, der ikke præsenterer en flertal af markedet og på deres fulde og ubetingede ansvar.

Det foreslås, at der i bestemmelsen tilføjes et nyt nr. 3, der udvider det offentlige register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med oplysninger om hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej.

Dermed bringes bestemmelsen i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere § 4 a i overensstemmelse med ordlyden i artikel 29, stk. 4, litra c, i EU-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/17/EU om for-

brugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, hvoraf det fremgår, at det af medlemsstaterne etablerede register over boligkreditformidlere tillige skal indeholde oplysninger om, hvorvidt den enkelte boligkreditformidler er bundet eller ej.

Den foreslåede ændring betyder, at det fremover også skal fremgå af registret, hvorvidt boligkreditformidlere er bundne eller ej.

Pengeinstitutter, der i medfør af lov om finansiell virksomhed § 7 har tilladelse som kreditinstitut, er undtaget fra anvendelsesområdet for lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 1, stk. 3, nr. 4.

Bunden kreditformidler skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7, i EU-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/17/EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, som enhver kreditformidler, der handler på vegne af kun én kreditgiver, kun én gruppe eller et antal kreditgivere eller grupper, der ikke repræsenterer et flertal af markedet og på deres fulde og ubetingede ansvar:

Artiklen er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 332 af 7. april 2016 om god skik for boligkredit, § 3, nr. 6, hvor der imidlertid anvendes betegnelsen "tilknyttet boligkreditformidler" i stedet for direktivets betegnelse "bunden boligkreditformidler". Denne betegnelse vil blive ændret i en kommende ændringsbekendtgørelse, sådan at der opnås sproglig konsistens med direktivteksten.

Til nr. 5 (§ 7, stk. 5 og 6 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås med denne bestemmelse, at der indsættes to bemyndigelsesbestemmelser i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Bestemmelsen er ny og indeholder en hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte regler, der gennemfører bestemmelsen i art. 16, stk. 6 og 7, jf. art. 3, stk. 2, litra c, i MiFID II om sikring og opbevaring af dokumentation for udførte tjenesteydelser og aktiviteter.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler for investeringsrådgivere og finansielle rådgivere, der svarer til § 10 i bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om organisatoriske krav til værdipapirhandlere. Denne bestemmelse fastsætter en forpligtelse til at opbevare fyldestgørende doku-

mentation for udførte tjenesteydelser og aktiviteter i forbindelse med virksomhed som værdipapirhandler. Dette omfatter bl.a. optagelse af telefonsamtaler og opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer, der vedrører modtagelse, formidling og udførelse af sådanne ordrer.

Databeskyttelsesreglerne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016, herunder reglerne om de registreredes rettigheder, finder som udgangspunkt anvendelse for den behandling af personoplysninger, der finder sted som led i finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Det foreslås i *stk. 6*, at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for distribution af produkter og tjenester.

Bestemmelsen er ny og skal anvendes til at implementere de krav til virksomhedernes produktudvikling og distribution, der følger af artikel 16, stk. 3, i MiFID II og den tilhørende regulering, som er udstedt i Kommissionens delegerede direktiv 2017/593/EU af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser. Disse regler finder også anvendelse på investeringsrådgivere, jf. art. 3, stk. 2, litra c.

Reglerne er allerede gennemført for værdipapirhandlere m.v., jf. bekendtgørelse nr. 922 af 6. juli 2017 om produktgodkendelsesprocesser. Denne bekendtgørelse vil blive ændret, så den også omfatter investeringsrådgivere og finansielle rådgivere.

Den foreslåede ændring vil ligeledes blive anvendt til at implementere tilsvarende krav fra retningslinjer udstedt af den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) (EBA-GL-2015-18 Retningslinjer for produktudviklings- og produktstyringsprocesser for detailbankprodukter).

Fælles for MiFID II og EBA's retningslinjer er, at de vil beskrive, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser skal gælde for distributører af finansielle produkter.

Finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil som udgangspunkt være omfattet af reglerne for distributører, med mindre de er involveret i udformningen af produktet. I så fald vil de være omfattet af reglerne for produktudviklere.

Reglerne for distributører vil bl.a. omfatte krav om etablering af produktudvikling og produktstyringsprocesser, indhentelse af relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, de pågældende produkters målgruppe og karakteristika, ligesom en distributør vil blive forpligtet til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov.

Til nr. 6 (§ 11, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 11, stk. 6, at Finanstilsynet skal underrette Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en virksomhed omfattet af loven kan have lidt tab som følge af, at den finansielle rådgiver eller boligkreditformidleren har overtrådt regler om god skik. Ved god skik forstås både den generelle bestemmelse herom i § 7, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, samt regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2.

Da investeringsrådgivere også er omfattet af loven, foreslås det at udvide, Finanstilsynets underretningspligt, så den også finder anvendelse ved en investeringsrådgivers overtrædelse af regler om god skik.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 7 (§ 14 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås, at § 62, stk. 1 og 4, i lov om finansiell virksomhed skal finde tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Ifølge § 62, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer eller ophæve den stemmeret, der er knyttet til den kapitalandel, der tilhører ejeren af en kvalificeret ejerandel, såfremt kapitalejeren ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1 kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital, jf. § 62, stk. 4 i lov om finansiell virksomhed.

Det følger af § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed at Finanstilsynet skal sikre, at hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejeren af en kvalificeret ejerandels sandsyn-

lige indflydelse på virksomheden. Ved vurderingen indgår bl.a. ejerens omdømme og økonomiske forhold samt hensynet til, at virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen. Der henvises til bemærkningerne til L 91 som fremsat, jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 2753 for en mere udførlig beskrivelse af forarbejderne til § 61 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er ny og skal sikre gennemførelsen af MiFID II art. 10, jf. art. 3, stk. 2, litra a.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

§ 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter betingelserne for, at Finanstilsynet kan inddrage en finansiel rådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse. Dette kan ske, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt anmoder herom, ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder, har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis eller ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på investeringsrådgivere.

Med den foreslåede ændring af § 15, stk. 1, vil Finanstilsynet også kunne inddrage en investeringsrådgivers tilladelse i de tilfælde, der følger af bestemmelsen. Herved gennemføres art. 8, jf. § 3, stk. 2, litra a, i MiFID II.

Til nr. 9 (§ 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 18, stk. 1, 1. pkt., at reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers eller boligkreditformidlers navn.

Det beror på en fejl, at det ikke udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at der i forbindelse med offentliggørelse af en reaktion til en investeringsrådgiver skal ske offentliggørelse af investeringsrådgiverens navn.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen, så det tydeligt fremgår, at der i forbindelse med offentliggørelse af en reaktion til en investeringsrådgiver skal ske offentliggørelse af investeringsrådgiverens navn.

Til nr. 10 (§ 23, stk. 3, i lov om finansiel rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

§ 23 stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 23, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 4, nr. 11, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 24 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 11 (§ 24 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 24 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 24 er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsatte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlede en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udfor-

met på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere § 24.

Det foreslås i § 24, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes,

at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 5

Til nr. 1 (fodnoten til lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslaget nyaffattes fodnoten til lov om investeringsforeninger.

Pengemarkedsforeningsforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om investeringsforeninger m.v., som sikrer, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med overholdelse af forordningen, jf. bl.a. pkt. 2.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Af lovtekniske årsager foreslås det at nyaffatte fodnoten til lov om finansiel virksomhed. Med nyaffattelsen foretages en redaktionel ændring af fodnoten.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ifølge § 3, stk. 5, skal investeringsforeninger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter tilføje "(pengemarkedsforening)" efter deres navn. Afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter skal tilføje "(pengemarkedsafdeling)" efter deres navn. Hvis investeringsforeningen tilføjer "(kort pengemarkedsforening)" eller hvis en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal foreningen eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, Finanstilsynet udsteder efter § 146, nr. 3. Finanstilsynet har ikke anvendt hjemlen i § 146, nr. 3 om placering af midler.

Det foreslås at ophæve § 3, stk. 5, fordi pengemarkedsforeninger fremadrettet reguleres i pengemarkedsforordningen. Reglerne i forordningen gælder umiddelbart i Danmark og overflødiggør derfor de tilsvarende nationale regler i lov om investeringsforeninger.

Forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder medlemsstaterne at indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af forordningen, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningen om pengemarkedsforeninger.

Det hidtidige stk. 6, bliver herefter stk. 5.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ifølge § 3, stk. 7, skal SIKAV'er, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter tilføje "(pengemarkeds-SIKAV)" efter deres navn. Afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter skal tilføje "(pengemar-

kedsafdeling)" efter deres navn. Hvis SIKAV'en tilføjer "(kort pengemarkeds-SIKAV)" eller hvis en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal SIKAV'en eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, Finanstilsynet udsteder efter § 146, nr. 3. Finanstilsynet har ikke anvendt hjemlen i § 146, nr. 3 om placering af midler.

Det foreslås, at ophæve § 3, stk. 7, fordi pengemarkeds-SIKAV'er fremadrettet reguleres i forordningen om pengemarkedsforeninger. Reglerne i forordningen gælder umiddelbart i Danmark og overflødiggør derfor de tilsvarende nationale regler i lov om investeringsforeninger m.v.

Forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder medlemsstaterne at indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af forordningen, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningen om pengemarkedsforeninger.

Det hidtidige stk. 8, bliver herefter stk. 6.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ifølge § 3, stk. 9, skal værdipapirfonde, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter tilføje "(pengemarkedsfond)" efter deres navn. Afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter skal tilføje "(pengemarkedsafdeling)" efter deres navn. Hvis værdipapirfonden tilføjer "(kort pengemarkedsfond)" eller hvis en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal værdipapirfonden eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, Finanstilsynet udsteder efter § 146, nr. 3. Finanstilsynet har ikke anvendt hjemlen i § 146, nr. 3 om placering af midler.

Det foreslås, at ophæve bestemmelsen fordi pengemarkedsfonde fremadrettet reguleres i forordningen om pengemarkedsforeninger. Reglerne i forordningen gælder umiddelbart i Danmark og overflødiggør derfor de tilsvarende nationale regler i lov om investeringsforeninger m.v.

Forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder medlemsstaterne at indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af forordningen, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningen om pengemarkedsforeninger.

Det hidtidige stk. 10, bliver herefter stk. 7.

Til nr. 5 og 6 (§ 110, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om investeringsforeninger)

Ifølge § 110, stk. 1., kan Finanstilsynet bl.a. inddrage en dansk UCITS' eller afdelings tilladelse, hvis den danske UCITS eller afdeling ikke udøver virksomhed i en periode

på over 6 måneder, eller gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.

Med dette lovforslags § 5, nr. 7, indsættes et nyt nummer i § 110, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse for en dansk UCITS, der har direkte kundekontakt, hvis den pågældende UCITS ikke overholder reglerne i hvidvaskloven.

Som følge heraf foreslås to mindre konsekvensændringer i lov om investeringsforeninger m.v. § 110, stk. 1, nr. 4 og 5. Ændringen er af lovteknisk karakter. Der tiltænkes ingen ændring i den gældende retstilstand.

Til nr. 7 (§ 110, stk. 1, nr. 6, i lov om investeringsforeninger)

Efter § 110, stk. 1, kan Finanstilsynet inddrage eller suspendere en dansk UCITS' eller afdelings tilladelse, hvis den danske UCITS eller afdeling anmoder herom, ikke længere opfylder betingelserne for at få tilladelse, ikke påbegynder virksomhed senest 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, ikke udøver virksomhed i en periode på over 6 måneder eller gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en dansk UCITS' eller afdelings tilladelse hvis den danske UCITS eller afdeling gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse som UCITS eller afdeling som følge af virksomhedens grove eller gentagne overtrædelse af hvidvaskloven. Virksomheden skal indstille sin drift inden for den frist, som Finanstilsynet fastsætter i sin afgørelse om inddragelsen af tilladelsen.

Muligheden for at inddrage en UCITS eller afdelings tilladelse, foreslås indført for at styrke Finanstilsynets mulighed for at sikre, at hvidvaskloven overholdes af virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet.

UCITS har således ligesom finansielle virksomheder en væsentlig samfundsmæssig rolle i forhold til at sikre, at det finansielle system ikke misbruges til hvidvask af penge eller til terrorfinansiering, og at tilliden til det finansielle system derved skades.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet UCITS'en eller afdelingen ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket.

Det må som udgangspunkt forudsættes, at en mindre indgribende reaktion anvendes over for UCITS'en eller afdelingen, før tilladelsen inddrages. Kan forholdene i UCITS'en eller afdelingen rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække tilladelsen og kan tilliden til den finansielle sektor opretholdes, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at UCITS'en retter op på de kritisable forhold i virksomheden, eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af virksomhedens hvidvaskansvarlige eller direktør eller påbud om nedlæggelse af bestyrelseshverv.

En virksomheds manglende efterlevelse af påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige, jf. hvidvaskloven § 51 a, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 4, vil som udgangspunkt være en grov overtrædelse af hvidvaskloven, der kan føre til inddragelse af tilladelsen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

En afgørelse om inddragelse af tilladelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet i medfør af § 189 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 8 (§ 146, nr. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 146, nr. 3, giver Finanstilsynet bemyndigelse til at udstede nærmere regler om korte pengemarkedsforeningers, korte pengemarkeds-SIKAV'ers og pengemarkedsfondes afdelings placering af deres midler.

Det foreslås at ophæve § 146, nr. 3, idet danske UCITS, der udelukkende investerer i penge-markedsinstrumenter fremadrettet reguleres i forordningen om pengemarkedsforeninger. Reglerne i forordningen gælder umiddelbart i Danmark og overflødiggor derfor de tilsvarende nationale regler i lov om investeringsforeninger m.v.

Forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder medlemsstaterne at indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af forordningen, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningen om pengemarkedsforeninger.

Til nr. 9 (§ 161, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 161, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. angiver den regulering, som Finanstilsynet påser overholdelsen af. Det er regler udstedt i medfør af UCITS-direktivet, overholdelse af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af lo-

ven, undtagen § 60, stk. 1 og 2, og § 63 b. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 14, stk. 1 og 3. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at Finanstilsynet skal påse overholdelsen af forordningen om pengemarkedsforening og regler udstedt i medfør heraf.

Forordningen om pengemarkedsforeninger fastsætter en række nye krav til investeringsinstitutter, der investerer i kortfristede pengemarkedsinstrumenter. Der er bl.a. krav om, hvordan de skal organisere sig og navnepligt, hvilke instrumenter, som de må investere i, sprednings-regler og om indberetning af oplysninger om pengemarkedsforeningernes investeringer.

Det betyder, at Finanstilsynet som en del af sit løbende tilsyn og på undersøgelser tillige skal føre tilsyn med, at danske UCITS overholder forordningen om pengemarkedsforeningers regler.

Til nr. 10 (§ 170, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ved § 2, nr. 25, i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love, jf. lov nr. 1549 af 13. december 2016, blev der i § 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger indsat en henvisning til markedsføringslovens § 27 a. Ændringen trådte i kraft den 1. januar 2017.

Ved § 46 i lov om markedsføring, jf. lov nr. 426 af 3. maj 2017 blev der ligeledes ændret i § 170, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger. Ved ændringen blev der foretaget en justering af alle henvisninger til markedsføringsloven som følge af den nye markedsføringslov. Ændringen tog ikke højde for den før omtalte ændring af § 170, stk. 1 i lov om investeringsforeninger, hvorfor ændringen lovteknisk ikke er korrekt foretaget.

Med nærværende forslag til ændring af § 170, stk. 1, 2. pkt., bliver fejlen i lov nr. 426 af 3. maj 2017 rettet.

Til nr. 11 (§ 185, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 185 stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 185, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 5, nr. 12, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 186 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 12 (§ 186 i lov om investeringsforeninger)

Efter § 186, stk. 1 i lov om investeringsforeninger m.v. kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 186 er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der

kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om investeringsforeninger m.v. § 186.

Det foreslås i § 186, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig

efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 13 (§ 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

I den gældende § 190, stk. 1, straffelægges § 3, stk. 1-9, med bøde eller fængsel. § 3, stk. 1-9 indeholder regler om, hvilke virksomheder, der skal have tilladelse som danske UCITS, om masterinstitutter, om eneret til at drive virksomhed som UCITS, om navnepligt og navnebeskyttelse for de forskellige typer af UCITS. Overtrædelse af disse regler kan straffes med bøde eller fængsel.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 190, stk. 1, til lovens § 3, stk. 1-9 til § 3, stk. 1-6. Forslaget er en konsekvensrettelser som følge af, at det i forslaget § 5, nr. 2-4 foreslås at ophæve § 3, stk. 5, 7 og 9.

Til nr. 14 (§ 190, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 190 i lov om investeringsforeninger m. v. er en straffebestemmelse. Det følger af bestemmelsen, at overtrædelser af lov om investeringsforeningen kan straffes med enten bøde eller fængsel. Forældelsesfristen for straffeansvar for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Det følger af artikel 40, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeningers, at de kompetente myndigheder skal fastsætte regler om sanktioner og andre foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af forordningen. Disse sanktioner og foranstaltninger skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Det foreslås derfor at indsætte en hjemmel i § 190 til at straffe overtrædelse af forordningen om pengemarkedsforeningers artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1, med bøde.

Med forslaget indføres mulighed for at give bødestraf for overtrædelser af forordningen om pengemarkedsforeninger for en række forpligtelser, der påhviler en pengemarkedsforening og de personer, der leder den.

En pengemarkedsforening er et investeringsinstitut, som kun investerer i kortfristede penge-markedsinstrumenter. I Danmark kan et investeringsinstitut, som reguleres af forordningen, antage andre juridiske former end en forening. En pengemarkedsforening efter forordningen kan også være en pengemarkeds-SIKAV, en pengemarkeds fond eller en pengemarkeds alternativ investeringsfond.

Traditionelt er det den danske UCITS's ledelse, der har ansvaret for at overholde en række pligter. Det er derfor også som hovedregel ledelsen, der kan pålægges ansvar og straf for overtrædelse af forordningen om pengemarkedsforeninger. Der kan dog forekomme situationer, hvor overtrædelsen er begået af en anden person, som ikke indgår i UCITS'ens ledelse, og hvor ledelsen ikke har eller burde have haft kendskab til lovovertrædelsen. I sådanne situationer vil også andre ansatte kunne straffes efter bestemmelsen. Selve UCITS'en kan ikke pålægges straf.

Langt de fleste af de bestemmelser, der er strafsanktioneret efter § 190, er indsat i loven med henblik på at beskytte UCITS'ens medlemmers eller investorers interesser. Overtrædelse af disse regler vil typisk ikke berige medlemmerne eller investorerne, men påføre dem tab eller risiko for tab. Pålægges UCITS'en straf i form af bøde, vil medlemmerne eller investorerne, men ikke ledelsen, de facto betale bøden for, at UCITS'ens ledelse har overtrådt de regler, som skulle tjene til medlemmernes eller investorernes beskyttelse. Dermed vil truslen om straf ikke virke afskrækkende på de, som begår lovovertrædelsen.

En investeringsforenings ledelse består af foreningens bestyrelse og dens direktør eller medlemmer af direktionen. Såfremt foreningen ikke har ansat en direktør, men har overladt den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, vil det være investeringsforvaltningsselskabets direktør, der vil ifalde straf, jf. § 48, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

En SIKAV's ledelse består af SIKAV'ens bestyrelse og direktøren for SIKAV'ens investeringsforvaltningsselskab, som varetager den daglige ledelse af SIKAV'en, jf. § 49, stk. 1 og 2 i lov om investeringsforeninger m.v.

Ved en SIKAV forstås en UCITS, der er organiseret i selskabsform. SIKAV'ers egenskaber er reguleret i § 7 i lov om investeringsforeninger m.v.

En værdipapirfonds ledelse består af bestyrelsen og direktionen for værdipapirfondens investeringsforvaltningsselskab, jf. § 53 i lov om investeringsforeninger m.v.

Ved en værdipapirfond forstås en UCITS, der er organiseret som en fond. Værdipapirfondes nærmere egenskaber er reguleret i § 8 i lov om investeringsforeninger m.v.

Hvis pengemarkedsforeningen er organiseret som en investeringsforening eller en SIKAV er det alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV, der er strafsobjekter ved overtrædelse af forordningen om pengemarkedsforeninger artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk.

1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 35, stk. 1, artikel 36, og artikel 44, stk. 1.

Ved overtrædelse af artikel 19-21, artikel 23, artikel 27, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3 og artikel 37, stk. 1-3, er strafssubjektet direktøren for investeringsforeningen eller dens eller SIKAV's investeringsforvaltningsselskab.

Hvis pengemarkedsforeningen er organiseret som en værdipapirfond er det alle medlemmer af bestyrelsen for og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for den pågældende værdipapirfond, der er strafssubjekter ved overtrædelse af forordningen om pengemarkedsforeninger artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1.

Ved overtrædelse af artikel 19-21, artikel 23, artikel 27, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 1-3, er strafssubjektet direktøren i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Ved fastsættelse af bødestørrelsen skal der lægges vægt på størrelsen af den risiko, som overtrædelsen har udsat investorerne for, overtrædelsens grovhed og om der er sket gentagne overskridelser.

Nedenfor anføres en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler, herunder forpligtigelser vedrørende de enkelte artikler i pengemarkedsforeningsforordningen, der strafbelægges med lovforslaget:

Artikel 4, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at et institut for kollektiv investering ikke kan etableres, markedsføres eller forvaltes i Den Europæiske Union som en pengemarkedsforening, medmindre det er blevet godkendt i overensstemmelse med forordningen.

Bestemmelsen indeholder en godkendelsespligt og det vil være objektivt konstaterbart om der er opnået en godkendelse.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende investeringsforening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er

ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 6 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at de UCITS, der investerer efter en pengemarkedsstrategi kan og skal anvende betegnelsen pengemarkedsforening.

Bestemmelsen er f.eks. overtrådt, hvis en forening, der investerer i pengemarkedsinstrumenter ud fra en strategi om at opnå pengemarkedsrenten, ikke benytter ordet pengemarkedsforening som en del af foreningens navn. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening anvender ordet pengemarkedsforening som en del af foreningens navn.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 7, stk. 1-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening og en forvalter af en pengemarkedsforening til enhver tid skal overholde reguleringen for pengemarkedsforeninger.

Det betyder f.eks. at forvalteren som daglig ledelse skal sørge for at pengemarkedsforeningens formue til enhver tid overholder de investerings- og spredningsregler der gælder for den pågældende type af pengemarkedsforening. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening overholder disse grænser.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 9 i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer, hvilke typer finansielle aktiver en pengemarkedsforening må investere i.

Det betyder f.eks. at pengemarkedsforeningen f.eks. ikke må investere i aktier, fordi aktier ikke er et pengemarkedsinstrument. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i ikke investerbare aktiver som f.eks. aktier.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssub-

jektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 10, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller nærmere krav, som de finansielle instrumenter skal opfylde for, at en pengemarkedsforening må investere i dem.

Det betyder f.eks. at pengemarkedsforeningen f.eks. ikke må investere i pengemarkedsinstrumenter, der har en restløbetid på mere end 397 dage. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 11, stk. 1-3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, hvilke gældsbreve og securitiseringer med sikkerhed i konkrete aktiver, som de forskellige typer af pengemarkedsforeninger må investere i.

Det betyder f.eks. at en pengemarkedsforening med kort løbetid f.eks. kun må investere i sådanne gældsbreve, der har en restløbetid på 397 dage eller mindre. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 12-14 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, hvilke indlån i kreditinstitutter, afledte finansielle instrumenter og genkøbsaftaler, som pengemarkedsforeninger må investere i.

Det betyder f.eks. at pengemarkedsforeningen kun må placere deres midler i indlån i pengeinstitutter, der til enhver tid kan hæves. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 15, stk. 1-5, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer de krav, som omvendte genkøbsaftaler skal opfylde som betingelse for at pengemarkedsforeninger har adgang til at indgå sådanne aftaler. En omvendt genkøbsaftale er en aftale, hvorved en part modtager værdipapirer eller rettigheder knyttet til et værdipapir fra en modpart og samtidig forpligter sig til at sælge dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere.

Det betyder f.eks. at pengemarkedsforeningen kun må placere deres midler i en omvendt genkøbsaftale, der til enhver tid kan opsiges med et varsel på højst to arbejdsdage. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med en sådan investeringsrestriktion.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, i forordningen om pengemarkedsforeninger fastsætter grænser for, hvor stor en andel af formuen en pengemarkedsforening må investere i andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger.

F.eks. må en pengemarkedsforening ikke placere sine midler i andele i en anden pengemarkedsforening, der kan placere mere end 10 pct. af sine aktiver i andele i andre pengemarkedsforeninger, eller som besidder andele i den erhvervende pengemarkedsforening. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 17, stk. 1-6, og 8-9, og artikel 18, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til den risikospredning, som en pengemarkedsforening skal iagttage i forbindelse med sin investering af formuen.

F.eks. må en pengemarkedsforening ikke placere mere end 10 pct. af sine midler i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som en enkelt enhed har udstedt. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 19-21 i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav om, at en pengemarkedsforening skal indføre, implementere og konsekvent anvende en forsvarlig intern procedure for kreditkvalitetsvurdering. Der stilles krav til, hvordan denne procedure for intern kreditkvalitetsvurdering skal indrettes, hvilke faktorer, der skal medtages i vurderingen og hvorledes en pengemarkedsforening skal kunne dokumentere dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.

F.eks. må en pengemarkedsforening ikke alene basere sin kreditvurdering på et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har en intern kreditvurderingsprocedure, fordi foreningen skal have forretningsgange og arbejdsbeskrivelser herfor, og foreningen skal dokumentere anvendelsen af den interne kreditvurdering.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 23 i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til ledelsen om, hvordan de forskellige ledelsesniveauer skal føre kontrol med den interne procedure for kreditkvalitetsvurderingen. F.eks. skal den daglige ledelse og bestyrelsen for en pengemarkedsforening godkende den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Det vil f.eks. være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis den daglige ledelse eller bestyrelsen for en pengemarkedsforening ikke har godkendt foreningens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse og bestyrelsen for en pengemarkedsforening har godkendt foreningens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering, fordi disse godkendelser skal dokumenteres.

Artikel 24, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer den maksimale varighed for porteføljen i pen-

gemarkedsforeninger med kort løbetid. F.eks. må porteføljen i en pengemarkedsforening med kort løbetid højst have en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på 60 dage.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis porteføljen i en pengemarkedsforening med kort løbetid har en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på over 60 dage. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med denne investeringsrestriktion, fordi man på en undersøgelse kan beregne porteføljens vægtede gennemsnitlig renteløbetid.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 25, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer den maksimale varighed for porteføljen i standard pengemarkedsforeninger. F.eks. må porteføljen i en standard pengemarkedsforening højst have en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på 6 måneder.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis porteføljen i en standardpengemarkedsforening har en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på over 6 måneder. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkedsforening har investeret i strid med denne investeringsrestriktion, fordi man på en undersøgelse kan beregne porteføljens vægtet gennemsnitlig renteløbetid.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 26 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at hvis en pengemarkedsforening anmoder om eller finansierer en ekstern kreditvurdering af pengemarkedsforeningen, så skal foreningen eller dens forvalter klart angive dette i pengemarkedsforeningens prospekt og i alle meddelelser til investorerne.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening undlader at angive i sit prospekt, at den finansierer en ekstern kreditvurdering af foreningen. En sådan overtrædelse vil ikke være objektivt konstaterbart i alle tilfælde. I så tilfælde vil det være op til myndighederne at løfte bevisbyrden for overtrædelse.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investe-

ringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 27 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af en pengemarkedsforening skal indføre, implementere og anvende procedurer for at forudsige effekten af samtidig indløsninger fra flere investorer.

Hvis forvalteren af en pengemarkedsforening ikke har og anvender en sådan procedure vil det være en overtrædelse af bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en pengemarkedsforening har og anvender en sådan, fordi disse procedurer og deres anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 28, stk. 1-5, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at alle pengemarkedsforeninger skal indføre solide stresstestprocesser, der giver mulighed for at identificere mulige hændelser eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kan have ugunstige konsekvenser for pengemarkedsforeningen. Bestemmelsen stiller ligeledes krav om hvilke faktorer, som stresstesten skal baseres på. Det kan f.eks. være hypotetiske ændringer i likviditetsniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, og hypotetiske ændringer i kreditrisikoniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, herunder kredithændelser og ratinghændelser

Hvis forvalteren af en pengemarkedsforening ikke har og ikke anvender en sådan stresstestproces vil det være en overtrædelse af bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en pengemarkedsforening har og anvender en sådan stresstestproces, fordi den og dens anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til, hvor ofte og hvorledes en pengemarkedsforenings aktiver skal værdiansættes. F.eks. skal en pengemarkedsforenings aktiver værdiansættes mindst dagligt.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkedsforeningens aktiver ikke værdiansættes dagligt. Det vil være objektivt konstaterbart, om aktiverne værdiansættes dagligt, fordi værdiansættelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 30, stk. 3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at nettoaktivværdien af en pengemarkedsforenings formue skal beregnes og offentliggøres mindst dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkedsforeningen undlader at beregne nettoaktivværdien af en pengemarkedsforenings formue og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af nettoaktivværdien og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 31, stk. 3-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi, jf. forordningens artikel 2, nr. 11, skal beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og, at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel skal beregnes, overvåges løbende og offentliggøres dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkedsforeningen undlader at beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 32, stk. 3-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og, at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel skal beregnes, overvåges løbende og offentliggøres dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkedsforeningen undlader at beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 33 i forordningen om pengemarkedsforeninger foreskriver, hvorledes pengemarkedsforeninger skal fastsætte kurserne for udstedelser og indløsninger af andele i deres forening.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening fastsætter en udstedelses- eller indløsningskurs, der ikke opfylder kravene i bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om udstedelses- eller indløsningskursen opfylder kravene, fordi beregningen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 34, stk. 1 og 3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal indføre, implementere og konsekvent anvende forsvarlige og omhyggelige likviditetsforvaltningsprocedurer til kontrol af de ugentlige likviditetstærskler, der gælder for sådanne pengemarkedsforeninger samt hvilke handlinger pengemarkedsforeningerne skal foretage sig, hvis likviditetstærsklerne overskrides.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi ikke har og ikke anvender en forsvarlig og omhyggelig likviditetsforvaltningsprocedure. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en sådan pengemarkedsforening har og anvender en sådan likviditetsforvaltningsprocedure, fordi den og dens anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 35, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder en pengemarkedsforening at modtage ekstern støtte.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening modtager støtte fra f.eks. en tilknyttet distributør. En sådan overtrædelse vil ikke altid være objektivt konstaterbar i alle tilfælde. I så tilfælde vil det være op til myndighederne at løfte bevisbyrden for overtrædelse.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 36 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening regelmæssigt skal offentliggøre en række oplysninger om foreningen, dens investeringer og om risikoen ved investering i pengemarkedsforeningen. Det er bl.a. oplysning om hvilken type pengemarkedsforening, den er ifølge forordningens artikel 3, stk. 1.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening undlader at offentliggøre f.eks., hvilken type pengemarkedsforening, den er ifølge forordningens artikel 3, stk. 1. En sådan overtrædelse vil være objektivt konstaterbar, fordi offentliggørelsen skal kunne dokumenteres.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 37, stk. 1-3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af pengemarkedsforeninger for hver pengemarkedsforening, som den pågældende forvalter, skal indberette nærmere angivne oplysninger til

pengemarkedsforeningens kompetente myndighed mindst hvert kvartal. Det kan f.eks. være resultaterne af stresstestene.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening undlader at indberette f.eks., resultaterne af stresstestene til myndighederne. En sådan overtrædelse vil være objektiv konstaterbar, fordi myndighederne ikke vil have modtaget indberetningerne.

Ansvarssubjektet er medlemmer af direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Artikel 44, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at eksisterende investeringsinstitutter, der investerer i aktiver med kort løbetid, og som har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen, senest den 21. januar 2019 skal indgive en ansøgning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedlagt al dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere, at de overholder bestemmelserne i forordningen.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis et eksisterende investeringsinstitut, undlader at indgive en ansøgning til Finanstilsynet senest den 21. januar 2019, om godkendelse som pengemarkedsforening i overensstemmelse med forordningen. En sådan overtrædelse vil være objektiv konstaterbar, når Finanstilsynet konstaterer, at investeringsinstituttet ikke har indgivet en sådan ansøgning.

Ansvarssubjektet er medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende forening eller SIKAV eller i investeringsforvaltningsselskabet. I værdipapirfonde er ansvarssubjektet medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonden.

Til § 6

Til nr. 1 (fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.'s titel)

Med lovforslaget nyaffattes fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.

Pengemarkedsforeningsforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, som sikrer, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med overholdelse af forordningen, jf. bl.a. pkt. 2.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Af lovtekniske årsager foreslås det at nyaffatte fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

§ 3 i FAIF-loven indeholder definitioner af begreber, som bruges i loven.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 12* med definition af en alternativ investeringsfond med variabel kapital (AIF-SIKAV), hvorved forstås en alternativ investeringsfond stiftet i medfør af afsnit VIII, som et selskab med en eller flere investorer, hvis vedtægter angiver, at foreningen er en AIF-SIKAV, og som har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde, som har ansvaret for at forvalte AIF-SIKAV'en.

Selskabstypen AIF-SIKAV svarer til selskabstypen SIKAV'er i lov om investeringsforeninger m.v. I henhold til § 3, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. må SIKAV'er alene anvendes til brug for danske UCITS og har eneret og pligt til at bruge betegnelsen SIKAV, hvorfor det er nødvendigt at anvende en anden betegnelse for denne selskabstype, når den anvendes til brug for etableringen af en alternativ investeringsfond.

Afsnit VIII indeholder strukturbestemmelser for kapitalforeninger. En kapitalforening defineres i § 3, nr. 11, i FAIF-loven som en alternativ investeringsfond stiftet i medfør af lovens afsnit VIII, som en forening med en eller flere investorer, hvis formål er at skabe et afkast til foreningens investorer i likvide midler, herunder valuta, eller finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiell virksomhed og som forvaltes af en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Kravet om, at en AIF-SIKAV skal udpege en forvalter til administration af AIF-SIKAV'en, svarer til, at en SIKAV omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. skal udpege et investeringsforvaltningsselskab eller administrationselskab til administration af SIKAV'en. En forvalter kan få tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i FAIF-loven. Ifølge § 10 a i lov om finansiell virksomhed kan et investeringsforvaltningsselskab desuden forvalte en eller flere alternative investeringsfonde, hvis selskabet får tilladelse hertil i medfør af § 11 i FAIF-loven.

En AIF-SIKAV har alene en bestyrelse og ingen direktion. Der er ingen begrænsninger i, hvilke aktiver en AIF-SIKAV må investere i. Investorerne kan derfor i vedtægterne for foreningen selv fastsætte hvilke typer af aktiver fonden må investere i.

En vigtig forskel mellem en AIF-SIKAV og en kapitalforening er, at en kapitalforening kun må investere i finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiell virksomhed samt likvide midler herunder valuta, hvorimod der ikke foreslås begrænsninger i, hvilke aktiver en AIF-SIKAV kan investere i. Det kan således fastsættes i vedtægterne for en AIF-SIKAV, hvilke aktiver den kan investere i. Dermed kan selskabstypen AIF-SIKAV anvendes til at etablere en europæisk langsigtet investeringsfond (ELTIF), som skal kunne investere både i ejerandele og fysiske aktiver samt foretage udlån.

Det foreslås desuden at indsætte et nyt *nr. 13* med definition af en AIF-værdipapirfond, hvorved forstås en alternativ investeringsfond som er en økonomisk enhed, der ikke er en juridisk enhed, som er etableret af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde og hvis fondsbestemmelser angiver, at fonden er en AIF-værdipapirfond.

Selskabstypen AIF-værdipapirfond svarer til værdipapirfonde i lov om investeringsforeninger m.v. I henhold til lovens § 3, stk. 8, må værdipapirfonde alene anvendes til brug for danske UCITS og har eneret og pligt til at bruge betegnelsen værdipapirfond, hvorfor det er nødvendigt at anvende en anden betegnelse for denne selskabstype, når den anvendes til brug for etableringen af en alternativ investeringsfond.

En AIF-værdipapirfond bliver en selvstændig økonomisk enhed, men ikke en juridisk enhed. Det betyder, at en AIF-værdipapirfond ikke vil være en juridisk person, der kan være part i retssager og at den ikke vil få en selvstændig ledelse. Rent juridisk bliver en AIF-værdipapirfond en del af den FAIF, der har oprettet den. Økonomisk derimod bliver den en selvstændig enhed, og de midler, som tilhører en AIF-værdipapirfond, vil alene skulle anvendes til fordel for investorerne og, de vil skulle holdes adskilte fra FAIF'ens øvrige midler.

En AIF-værdipapirfond vil kun kunne etableres af bestyrelsen i en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde eller af et investeringsselskab, der har en sådan tilladelse, jf. § 10 a i lov om finansiell virksomhed.

Forvalterens bestyrelse vil som den øverste myndighed skulle træffe beslutninger om en AIF-værdipapirfonds forhold f.eks. ændring af fondsbestemmelserne og ophør. Forvalteren vil udgøre den daglige ledelse i en AIF-værdipapirfond, da den ikke vil kunne have sin egen direktion. Et særligt kendetegn ved en AIF-værdipapirfond vil være, at investorerne ikke får nogen indflydelse på ledelsen af AIF-værdipapirfonden, således som de har i både kapitalforeninger og i AIF-SIKAV'er.

Der er ingen begrænsninger i, hvilke aktiver en AIF-værdipapirfond må investere i, men der vil ikke være noget til hindre for, at det i vedtægterne for fonden fastsættes hvilke typer af aktiver fonden må investere i. Dermed kan en AIF-værdipapirfond anvendes til at etablere en europæisk langsigtet investeringsfond (ELTIF), som skal kunne investere både i ejerandele og fysiske aktiver samt foretage udlån.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

I § 6, stk. 2 henvises til § 3, stk. 1, nr. 27.

Som følge af forslaget om at indsætte to nye numre i § 3, stk. 1, ændres henvisningen i § 6, stk. 2, fra § 3, stk. 1, nr. 27 til § 3, stk. 1, nr. 29.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

I § 11, stk. 6, henvises til § 3, stk. 1, nr. 38.

Som følge af forslaget om at indsætte to nye numre i § 3, stk. 1, ændres henvisningen i § 11, stk. 6, fra § 3, stk. 1, nr. 38 til § 3, stk. 1, nr. 40.

Til nr. 5 (§ 17, nr. 7 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Finanstilsynet vil inddrage en tilladelse for en forvalter af alternative investeringsfonde, helt eller delvis, herunder forbyde markedsføring af de alternative investeringsfonde, hvis en forvalter f.eks. ikke længere overholder betingelserne for at udøve skønsommæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, såfremt forvalteren har tilladelse hertil, eller hvis forvalteren ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Med dette lovforslags § 6, nr. 6, indsættes et nyt nummer i § 17 i FAIF-loven, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse for en forvalter af alternative investeringsfonde, der har direkte kundekontakt, hvis forvalteren ikke overholder reglerne i hvidvaskloven.

Som følge heraf foreslås en mindre konsekvensændring i § 17, stk. 1, nr. 7, i FAIF-loven.

Ændringen er af lovteknisk karakter. Der tiltænkes ingen ændring i den gældende retstilstand.

Til nr. 6 (§ 17, nr. 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Det følger af § 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet inddrager en forvalter af alternative investeringsfondes tilladelser efter denne lov helt eller delvis, herunder forbyder markedsføring af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, hvis en forvalter anmoder om dette, har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis, ikke længere opfylder betingelserne for at få en tilladelse, gør sig skyldig i grov eller gentagne overtrædelse af regler i denne lov eller af regler, der er udstedt i medfør af loven, ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, ikke udøver aktiviteter omfattet af tilladelsen til at forvalte alternative investeringsfonde i en periode på over 6 måneder, ikke længere overholder betingelserne for at udøve skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, såfremt forvalteren har tilladelse hertil, eller ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Det foreslås med tilføjelsen af et nyt nr. 8, at Finanstilsynet kan inddrage en forvalter af alternative investeringsfondes tilladelse, hvis forvalteren gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde som følge af virksomhedens grove eller gentagne overtrædelse af hvidvaskloven. Virksomheden skal indstille sin drift inden for den frist, som Finanstilsynet fastsætter i sin afgørelse om inddragelse af tilladelsen.

Muligheden for at inddrage en forvalter af alternative investeringsfondes tilladelse, foreslås indført for at styrke Finanstilsynets mulighed for at sikre, at hvidvaskloven overholdes af virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.

Virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet har således en væsentlig samfundsmæssig rolle i forhold til at sikre, at det finansielle system ikke misbruges til hvidvask af penge eller til terrorfinansiering, og at tilliden til det finansielle system derved skades.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet virksomheden ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket.

Det må som udgangspunkt forudsættes, at en mindre indgribende reaktion anvendes over for virksomheden, før tilladelsen inddrages. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved

en mindre indgribende reaktion, end at trække virksomhedens tilladelse og kan tilliden til den finansielle sektor opretholdes, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold i virksomheden, eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af virksomhedens hvidvaskansvarlige eller direktør eller påbud om nedlæggelse af bestyrelseshverv.

En virksomheds manglende efterlevelse af påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige, jf. hvid-vaskloven § 51 a, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 4, vil som udgangspunkt være en grov overtrædelse af hvidvaskloven, der kan føre til inddragelse af tilladelsen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

En afgørelse om inddragelse af tilladelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet i medfør af § 189 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Til nr. 7 (§28, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

I § 28, stk. 4, henvises til § 3, stk. 1, nr. 27.

Som følge af forslaget om at indsætte to nye numre i § 3, stk. 1, ændres henvisningerne i § 28, *stk. 4*, fra § 3, *stk. 1, nr. 27* til § 3, *stk. 1, nr. 29*.

Til nr. 8 (Overskriften til afsnit VIII, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

Overskriften til det gældende afsnit VIII i FAIF-loven er ”Strukturbestemmelser for kapitalforeninger”.

Det foreslås at ændre overskriften til ”Afsnit VIII. Strukturbestemmelser for kapitalforeninger« til »Strukturbestemmelser for kapitalforeninger, AIF-SIKAV’er og AIF-værdipapirfonde”.

Den foreslåede ændring er en følge af at der indføres en adgang til også at etablere alternative investeringsfonde som AIF-SIKAV’ER og AIF-værdipapirfonde. Disse nye selskabstyper foreslås omfattet af strukturbestemmelserne i afsnit VIII. Formålet med ændringen er således at præcisere, at reglerne i afsnit VIII tillige gælder for de nye selskabstyper.

Til nr. 9 (§ 133, stk. 1,1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

I henhold til § 133, stk. 1, i FAIF-loven kan en kapitalforening stiftes af en eller flere stiftere. Både fysiske og juridiske personer og offentlige myndigheder, som har den fornødne handleevne og retsevne, kan stifte en kapitalforening. Personligt drevne virksomheder kan således ikke stifte en

kapitalforening. Der stilles ikke særlige krav til en stifters nationalitet og bopæl. En stifter må ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Kravet om retsevne indebærer eksempelvis, at et anparts- eller aktieselskab, som selv er under stiftelse og derfor endnu ikke har opnået retsevne, ikke kan være stifter af en kapitalforening. Et kapital-selskab opnår først retsevne som juridisk person, når stiftelsen er registreret i Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås at ændre § 133, stk. 1, 1. pkt., så det fremgår, at bestemmelsen tillige finder anvendelse på en AIF-SIKAV. Forslaget betyder, at der vil være de samme krav til stiftere af AIF-SIKAV'er, som der er til stiftere af kapitalforeninger. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås, at alternative investeringsfonde også skal kunne etableres som AIF-SIKAV'er.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 133 stk. 1, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 164.

Til nr. 10 (§ 133, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

I henhold til § 133, stk. 2, i FAIF-loven skal kapitalforeningens stifterne underskrive et stiftelsesdokument, som skal indeholde foreningens vedtægter. Der er ikke andre krav til indholdet af stiftelsesdokumentet og vedtægterne end hvad der følger af lovens § 134, stk. 1 og 2, og § 137, stk. 1. I henhold til § 134, stk. 1, skal vedtægterne indeholde vilkår om, at foreningens kapital kan variere. Efter § 134, stk. 2, skal vedtægterne indeholde bestemmelser om, hvordan foreningen kan opdeles i afdelinger baseret på en bestemt del af aktiverne. Efter § 137, stk. 1, skal vedtægterne indeholde bestemmelser om, at når afdelingerne kan opdeles i andelsklasser så kan bestyrelsen opdele nyetablerede afdelinger i andelsklasser, og at bestyrelsen kan opdele en eksisterende afdeling i andelsklasser efter investorernes beslutning herom på en generalforsamling. Stiftelsesdokumentet skal som minimum udtrykke stifternes vilje til stiftelse af kapitalforeningen.

Der er som udgangspunkt ikke krav om afholdelse af stiftende generalforsamling. Hvis stifterne ikke i forbindelse med stiftelsen har foretaget valg af bestyrelse og revisor, skal stifterne dog senest to uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet afholde generalforsamling til valg af bestyrelse og revisor.

Det foreslås at ændre § 133, stk. 2, så det fremgår, at bestemmelsen tillige finder anvendelse på en AIF-SIKAV. Forslaget betyder, at der vil være samme krav til stiftelsesdokumentet, valg af bestyrelse og afholdelse af generalforsamling for en AIF-SIKAV, som der er til stiftelsesdokumentet for en kapitalforening.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 132 stk. 2, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 164.

Til nr. 11 (§ 133, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3, hvorefter en AIF-værdipapirfond alene kan etableres af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Da en AIF-værdipapirfond ikke er en juridisk enhed, skal den ikke stiftes som en kapitalforening eller en AIF-SIKAV. Den etableres i stedet ved, at forvalterens bestyrelse træffer beslutning herom. Det betyder, at en AIF-værdipapirfond ikke er en juridisk person, der kan være part i retssager og, at den ikke har en selvstændig ledelse. Rent juridisk er en AIF-værdipapirfond en del af den FAIF, der har oprettet den. Økonomisk derimod er den en selvstændig enhed, og de midler, som tilhører en AIF-værdipapirfond, skal alene anvendes til fordel for investorerne og, de skal holdes adskilte fra FAIF'ens øvrige midler.

En forvalter kan få tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i FAIF-loven. Ifølge § 10 a i lov om finansiel virksomhed kan et investeringsforvaltningsselskab desuden forvalte en eller flere alternative investeringsfonde, hvis selskabet får tilladelse hertil i medfør af § 11 i FAIF-loven.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at det foreslås, at alternative investeringsfonde også skal kunne etableres som AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 12 (§ 134, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

Ifølge den gældende § 134, stk. 1, i FAIF-loven kan en kapitalforenings foreningskapital variere på de vilkår, der er fastsat i foreningens vedtægter. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og i afdelingen.

Lovens § 134, stk. 2, indeholder et krav om, at kapitalforeninger skal organiseres med en eller flere afdelinger. Hver afdeling skal være baseret på en bestemt del af aktiverne. Det betyder, at man altid ved hvilke aktiver der tilhører en afdeling. Medmindre andet fremgår af vedtægterne, er det bestyrelsen, der kan etablere nye afdelinger og foretage de hermed forbundne ændringer af vedtægterne.

Det foreslås at nyaffatte § 134, stk. 1, hvorefter en kapitalforening eller en AIF-SIKAV efter § 134, stk. 1, 1. pkt. skal have en forenings- eller selskabskapital. Kapitalen kan vari-

ere i henhold til de nærmere bestemmelser, som er fastsat herom i vedtægterne.

I § 134, stk. 1, 2. pkt. foreslås, at en AIF-værdipapirfond skal have en fondskapital. Fondskapitalen kan variere i henhold til de nærmere bestemmelser, som er fastsat herom i fondsbestemmelserne.

I § 134, stk. 1, 3. pkt. foreslås, at enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, er investor i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden og afdelingen.

Vedtægterne for en kapitalforening eller en AIF-SIKAV og fondsbestemmelserne for en AIF-værdipapirfond skal angive de vilkår, hvorpå forenings-, selskabs- eller fondskapitalen kan variere. Denne variation fremkommer ved, at der udstedes nye andele eller indløses andele fra investorerne. Der vil således komme til at gælde de samme regler for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde om kapital og om, hvem der er investor, som der i dag gælder for kapitalforeninger.

Med forslaget bliver AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde omfattet af § 134, stk. 1.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 134, stk. 2, hvorefter kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde skal organiseres med en eller flere afdelinger. Hvis der etableres flere afdelinger skal hver afdeling være baseret på en bestemt del af aktiverne efter vedtægternes eller fondsbestemmelsernes bestemmelser herom. Bestyrelsen for en kapitalforening eller en AIF-SIKAV kan etablere nye afdelinger og foretage hermed forbundne vedtægtsændringer, medmindre andet fremgår af vedtægterne. Bestyrelsen for en AIF-værdipapirfonds forvalter kan etablere nye afdelinger, medmindre andet fremgår af fondsbestemmelserne.

Vedtægterne for en kapitalforening eller en AIF-SIKAV og fondsbestemmelserne for en AIF-værdipapirfond skal indeholde bestemmelser om, hvordan foreningen eller fonden kan opdeles i afdelinger baseret på en bestemt del af aktiverne. Der vil således komme til at gælde de samme regler for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde om opdeling i og etablering af afdelinger, som der i dag gælder for kapitalforeninger.

Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, men ikke en juridisk enhed. Det betyder, at en afdeling ikke er en juridisk person, der kan være part i retssager og, at den ikke har en selvstændig ledelse. Rent juridisk er afdelingen en del af den kapitalforening, AIF-SIKAV eller for AIF-værdipapirfondens vedkommende den FAIF, hvori den er oprettet. Økonomisk derimod er afdelingen en selvstændig enhed, og

de midler, som tilhører en afdeling, skal alene anvendes til fordel for investorerne i den pågældende afdeling og, de skal holdes adskilte fra kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens øvrige midler.

Investorer i en afdeling af en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond har derfor ikke nogen økonomisk interesse i afdelinger, som de ikke har investeret i.

Til nr. 13 (§ 134, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

Den gældende § 134, stk. 3, i FAIF-loven regulerer de enkelte afdelingers hæftelse. Hver afdeling hæfter kun for deres egne forpligtelser og sin andel af de omkostninger, der er fælles for alle afdelingerne i en kapitalforening. En afdeling hæfter dog også subsidiært og solidarisk for andre afdelingers andele af fællesomkostninger, hvis der ved en retslig opfølgning er konstateret, at de pågældende afdelinger ikke kan opfylde deres forpligtelser til at betale deres andel af fællesomkostningerne.

Det foreslås, at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen tillige gælder for en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond. Forslaget betyder, at reglerne om hæftelse mellem afdelingerne i en kapitalforening også vil gælde mellem afdelingerne i AIF-SIKAV'er og mellem afdelingerne i AIF-værdipapirfonde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 133, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 164.

Til nr. 14 (§ 134, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge den gældende § 134, stk. 4, i FAIF-loven kan en afdeling opdeles i andelsklasser efter vedtægternes bestemmelser herom.

Det foreslås, at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen tillige finder anvendelse, hvis muligheden for opdelingen i andelsklasser fremgår af fondsbestemmelserne for en AIF-værdipapirfond. AIF-SIKAV'er har vedtægter ligesom kapitalforeninger. De er derfor omfattet af ordlyden af bestemmelsen som den er affattet i dag.

Herefter vil der gælde de samme regler for opdeling i andelsklasser af afdelinger i kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 133 stk. 4, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 164.

Til nr. 15 (§ 134, stk. 5, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 134, stk. 5, i FAIF-loven hæfter en investor i en afdeling ikke personligt for kapitalforeningens eller afdelingens forpligtelser. Investoren hæfter alene med sit indskud.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen tillige finder anvendelse på AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde. Derved udvides de regler, der gælder for investorenes hæftelse i kapitalforeninger, til også at gælde for hæftelsen i AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 16 (§ 134, stk. 6 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til den gældende § 134, stk. 6, i FAIF-loven skal alle investorer i en kapitalforening have samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i kapitalforeningen. Alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor dog skal have mindst én stemme.

Det følger desuden af den gældende § 134, stk. 7, at det skal fremgå af en kapitalforenings vedtægter, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen vil aflægge årsrapport.

Det foreslås at nyaffatte § 134, stk. 6. I § 134, stk. 6, 1. pkt. foreslås, at alle investorer i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden.

I § 134, stk. 6, 2. pkt. foreslås, at alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen.

Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV dog skal have mindst én stemme.

Bestemmelsen sikrer, at alle investorer i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV, uanset hvilken eller hvilke afdelinger investoren har investeret i, har de samme rettigheder for så vidt angår forhold, der ikke er afdelingsspecifikke, men som vedrører alle investorerne i en kapitalforening eller en AIF-

SIKAV, f.eks. muligheden for at deltage i valg af bestyrelsesmedlemmer. Det foreslås endvidere, at alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen.

Forhold, der ikke er afdelingsspecifikke, men som vedrører alle investorerne i en kapitalforening eller AIF-SIKAV er f.eks. muligheden for at deltage i valg af bestyrelsesmedlemmer.

Forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen kunne f.eks. være udbytteprocenten i den pågældende afdeling.

Som udgangspunkt skal principperne om samme rettigheder på henholdsvis foreningsniveau og afdelingsniveau forstås som samme rettigheder pr. andel. Har en investor således dobbelt så mange andele som en anden investor, har førstnævnte også dobbelt så mange stemmer. Udgangspunktet kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte (f.eks. kupon) og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor dog skal have mindst én stemme.

Investorerne i AIF-værdipapirfonde har ikke stemmeret i spørgsmål om AIF-værdipapirfondens forhold, fordi der ikke er nogen medlemsindflydelse i AIF-værdipapirfonde, således som der er i både kapitalforeninger og i AIF-SIKAV'er. Fonden ledes af fondens forvalter og investorerne har ingen indflydelse på dens drift.

Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV dog skal have mindst én stemme. Det vil f.eks. komme til at betyde, at det kun er investorerne i en andelsklasse, der kan stemme om forhold der er specifikke for den pågældende andelsklasse.

Hensigten med nyaffattelsen har været at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen, så den også gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 134, stk. 7, hvorefter det skal fremgå af en kapitalforenings eller en AIF-SIKAV's vedtægter eller af en AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden vil aflægge årsrapport.

Hovedreglen er at selskaber m.v. aflægger årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015 (årsregnskabsloven). Finansielle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet skal dog som hovedregel aflægge årsregnskab efter Finanstilsynets bekendtgø-

relse om finansielle rapporter for den relevante type virksomhed. F.eks. skal pengeinstitutter aflægge regnskab efter Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Der stilles ikke særlige krav til, hvilke regler en alternativ investeringsfond skal aflægge regnskab efter. Det vil afhænge af, hvilken juridisk form fonden har. Er den f.eks. et aktieselskab, skal den aflægge regnskab efter årsregnskabsloven. For kapitalforeningers, AIF-SIKAV'ers og AIF-værdipapirfondes vedkommende er der mulighed for at aflægge regnskab efter årsregnskabsloven eller efter Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014.

Det vil være generalforsamlingen i en kapitalforening eller i en AIF-SIKAV, der som øverste myndighed træffer beslutning om, hvilke regler en alternativ investeringsfond skal aflægge regnskab efter. Tilsvarende vil det være bestyrelsen for forvalteren for en AIF-værdipapirfond, der som øverste myndighed træffer beslutning om, hvilke regler AIF-værdipapirfonden skal aflægge regnskab efter.

Ligesom det er gældende for kapitalforeninger, skal der ikke ske indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen.

Til nr. 17 (§ 135 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til den gældende § 135, stk. 1, i FAIF-loven har kapitalforeninger eneret til at benytte betegnelsen kapitalforening i deres navn. En kapitalforenings forvalter udgør kapitalforeningens daglige ledelse, jf. § 135, stk. 2, i loven.

Det foreslås at nyaffatte § 135, så bestemmelsen udvides til også at gælde for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det foreslås i *stk. 1*, at en kapitalforening har eneret og pligt til i deres navn at benytte begrebet kapitalforening.

Det foreslås i *stk. 2*, at en AIF-SIKAV har eneret og pligt til i deres navn at benytte begrebet AIF-SIKAV eller alternativ investeringsfond med variabel kapital.

Det foreslås i *stk. 3*, at en AIF-værdipapirfond har eneret og har pligt til i deres navn at benytte begrebet AIF-værdipapirfond.

Bestemmelserne i *stk. 1-3* skal sikre, at en kapitalforening, AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond entydigt kan identificeres som en sådan, ikke mindst af hensyn til Erhvervsstyrelsens registrering af kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er, men også af hensyn til deres andre interessenter. Bestemmelserne er ikke til hinder for, at en kapitalforening, AIF-

SIKAV eller en AIF-værdipapirfond i sit navn f.eks. også angiver, at den er en hedgeforening eller en hedgefond, idet denne betegnelse frit kan anvendes efter ophævelse af eneretten til denne betegnelse i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at en kapitalforenings, AIF-SIKAV's eller AIF-værdipapirfondes forvalter udgør foreningens eller fondens daglige ledelse.

Det betyder, at der for disse selskabsformer skal udpeges en forvalter eller et investeringsforvaltningsselskab, der har tilladelse til at administrere sådanne alternative investeringsfonde. En kapitalforening, AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond kan ikke selv ansætte personale til at forvalte foreningen.

Til nr. 18 (§ 136, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge den gældende § 136, stk. 1, i FAIF-loven skal en kapitalforenings forvalter, når kapitalforeningen er stiftet, anmelde den til registrering i Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges et eksemplar af kapitalforeningens stiftelsesdokument og vedtægter.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen.

I § 136, *stk. 1, 1. pkt.* foreslås, at når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er stiftet eller AIF-værdipapirfond etableret, skal forvalteren foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen.

I § 136, *stk. 1, 2. pkt.* foreslås, at, anmeldelsen af en kapitalforening eller en AIF-SIKAV skal vedlægges et eksemplar af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens stiftelsesdokument og vedtægter.

Derved udvides anvendelsesområdet for bestemmelsen, så den også gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det kan bemærkes, at Erhvervsstyrelsen herefter vil registrere kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en og tildele foreningen et CVR-nr. Ved anmeldelse til Erhvervsstyrelsen indestår forvalteren for, at kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en lever op til kravene for kapitalforeninger eller AIF-SIKAV'er på anmeldelsestidspunktet, herunder at foreningens eller fondens formål er at skabe et afkast til sine investorer ved investering i de aktiver som den må investere i, at kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens vedtægter angiver, de er en kapitalforening henholdsvis en AIF-SIKAV, at kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'ene har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde, og at kapitalforeningen har angivet »kapitalfor-

ening« i kapitalforeningens navn, at AIF-SIKAV'en har angivet »AIF-SIKAV« i AIF-SIKAV'ens navn.

Til nr. 19 (§ 136, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 136, stk. 2, i FAIF-loven kan en kapitalforening, som endnu ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen, ikke erhverve rettigheder og indgå forpligtelser. Kapitalforeningen kan heller ikke være part i retssager bortset fra søgsmål om stiftelsen og har således ikke retsevne, før den bliver registreret i Erhvervsstyrelsen. Det er en følge af, at kapitalforeningen ikke bliver en selvstændig juridisk eller økonomisk enhed før den er registreret.

Det foreslås at ændre *stk. 2, 1. pkt.*, så tidspunktet for, hvornår kapitalforeningen kan erhverve retsevne, er det samme for AIF-SIKAV'er.

Det bemærkes, at en AIF-værdipapirfond alene bliver en selvstændig økonomisk enhed efter stiftelsen, og at den ikke skal registreres i Erhvervsstyrelsen, fordi den ikke er en juridisk enhed. Juridisk er den en del af den FAIF, som administrerer den, derfor får de ikke retsevne.

Det foreslås desuden at ændre *stk. 2, 2. pkt.*, så tidspunktet for, hvornår kapitalforeningen kan være part i retssager bortset fra søgsmål om stiftelsen, tillige gælder for en AIF-SIKAV.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 135, stk. 2, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 166.

Til nr. 20 (§ 136, stk. 3, 1.pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 136, stk. 3, i FAIF-loven, at de, der har indgået eller som har et medansvar for en forpligtigelse, der er indgået på vegne af kapitalforeningen inden den er registreret, hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk herfor. Ved registreringen overtager kapitalforeningen disse forpligtelser.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen tillige gælder for en AIF-SIKAV.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 135, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 166.

Til nr. 21 (§ 136, stk. 4 og 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til den gældende § 136, stk. 4, i FAIF-loven skal en kapitalforenings forvalter anmelde ændringer i kapitalforeningens vedtægter til Erhvervsstyrelsen, der foretager de fornødne registreringer.

Det følger af § 136, stk. 5, i loven, at selskabslovens kapitel 2, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 finder anvendelse på kapitalforeninger med de fornødne tilpasninger. Uanset bestemmelsen i § 9, stk. 1, i selskabsloven skal anmeldelse af vedtægtsændringer være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 4 uger efter at beslutningen om at ændre vedtægterne er truffet.

Det foreslås at nyaffatte § 136, stk. 4, således at når en kapitalforening eller en AIF-SIKAV har ændret sine vedtægter, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde ændringerne til Erhvervsstyrelsen, der foretager de nødvendige registreringer. Herved udvides bestemmelsen til også at gælde for AIF-SIKAV'er.

Erhvervsstyrelsen gør vedtægterne offentligt tilgængelige i styrelsens it-system, og det sikres derfor, at det løbende er de seneste vedtægter, der er tilgængelige.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 136, stk. 5, hvorefter selskabslovens kapitel 2, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 finder anvendelse på kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er med de fornødne tilpasninger. Uanset bestemmelsen i selskabslovens § 9, stk. 1, skal anmeldelse af vedtægtsændringer være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 4 uger efter at beslutningen om ændringen er truffet. Derved udvides den gældende regel til også at omfatte AIF-SIKAV'er.

Selskabslovens regler finder anvendelse med de fornødne tilpasninger, fordi kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er ikke er aktieselskaber eller anpartsselskaber. Når reglerne i selskabsloven eksempelvis nævner »kapitalselskab« og »det centrale ledelsesorgan«, skal det forstås som henholdsvis kapitalforening eller AIF-SIKAV'en og kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens bestyrelse. Bestemmelsen fastsætter en hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan registrere f.eks. til- og afgang af medlemmer af ledelsen og revisionen vedrørende disse former for AIF'er efter de regler, der gælder for registrering af kapitalselskaber. Kapitel 2 i selskabsloven fastsætter generelle regler for Erhvervsstyrelsens registrering og frister, mens henvisningerne til § 366 og § 367, stk. 1 og 4, vedrører straffebestemmelser og henvisningen i § 371 vedrører klageadgang. Efter § 366 og § 367, stk. 1 og 4, i selskabsloven kan undladelse af at anmelde forhold til Erhvervsstyrelsen straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Der henvises til bemærkningerne til §§ 9-23, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 i selskabsloven, jf. Folketingstidende 2008-2009, L 170, tillæg A, side 5279.

Det foreslås at fristen på fire uger for anmeldelse til registrering kun omfatter vedtægtsændringer, mens andre anmeldelser er omfattet af de almindelige regler for anmeldelse. Det medfører, at andre anmeldelser til registrering, f.eks. af nye medlemmer af ledelsen eller en ny revisor, skal anmeldes til registrering senest to uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet, jf. § 9, stk. 1, i selskabsloven, idet kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er her skal følge de almindelige regler. Dette svarer til, hvad der gælder for investeringsforeninger.

Til nr. 22 (§ 136, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 136, stk. 6, i FAIF-loven skal enhver anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, som en forvalter foretager efter bestemmelserne om kapitalforeninger i denne lov, vedlægges en erklæring afgivet af forvalteren, hvoraf det fremgår, at de anmeldte forhold er i overensstemmelse med bestemmelserne om kapitalforeninger i denne lov.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen tillige gælder for en AIF-SIKAV.

Forslaget betyder, at kravet om, at en anmeldelse til Erhvervsstyrelsen skal vedlægges en erklæring om, at de anmeldte forhold er i overensstemmelse med de gældende regler på området, også vil gælde for AIF-SIKAV'ere.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 135, stk. 6, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 166.

Til nr. 23 (§ 137, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 137, stk. 1, i FAIF-loven kan bestyrelsen, når vedtægterne i en kapitalforening indeholder bestemmelser om, at afdelingerne kan opdeles i andelsklasser, uden videre opdele afdelingen i andelsklasser ved etableringen af en ny afdeling uden videre eller opdele en eksisterende afdeling i andelsklasser efter investorernes beslutning herom på en generalforsamling.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at den tillige gælder for en AIF-SIKAV. Forslaget betyder, at afdelinger i AIF-SIKAV'er tillige kan opdeles i andelsklasser, hvis denne mulighed fremgår af AIF-SIKAV'ens vedtægter.

Til nr. 24 (§ 137, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

Efter § 137, stk. 1, kan bestyrelsen, når vedtægterne i en kapitalforening indeholder bestemmelser om, at afdelingerne kan opdeles i andelsklasser, ved etablering af en ny afdeling

uden videre opdele afdelingen i andelsklasser og opdele en eksisterende afdeling i andelsklasser efter investorernes beslutning herom på en generalforsamling.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2. Ifølge den foreslåede bestemmelse vil det være bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, der træffer beslutninger som nævnt i stk. 1. Forslaget skyldes, at det er bestyrelsen for en AIF-værdipapirfondens forvalter, der træffer alle beslutninger vedrørende fondens forhold. Det vil herefter være bestyrelsen for forvalteren af AIF-værdipapirfonden, som træffer beslutning om nye afdelinger skal opdeles i andelsklasser. Det samme gælder for opdeling af eksisterende afdelinger i andelsklasser, fordi der i en AIF-værdipapirfond ikke er nogen generalforsamling, hvor investorer kan træffe beslutninger om fondens forhold.

Til nr. 25 (§ 138 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 138 i FAIF-loven skal en kapitalforening, der modtager midler fra detailinvestorer, på sin egen eller sin forvalters hjemmeside oplyse, hvilke andelsklasser der er oprettet, og give oplysninger om de karakteristika, der gælder for hver andelsklasse samt om principperne for fordeling af omkostninger mellem andelsklasserne.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at den tillige gælder for en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond. Forslaget betyder, at AIF-SIKAV'ere og AIF-værdipapirfonde får en tilsvarende forpligtelse til at offentliggøre oplysninger om oprettede andelsklasser, hvis de modtager midler fra detailinvestorer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 137, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 166.

Til nr. 26 (§ 139, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 139, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsforvaltere m.v. har kapitalforeningen hjemsted det samme sted som forvalteren, hvis en kapitalforening har udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted (hovedkontor) i Danmark.

Det foreslås, at indsætte ordene »eller AIF – SIKAV« efter ordet »kapitalforening« og »AIF-SIKAV'en « efter ordet »kapitalforeningen«. Dermed ændres § 139, stk. 1, så det fremgår, at bestemmelsen tillige gælder for en AIF-SIKAV. AIF-værdipapirfonde foreslås ikke omfattet af bestemmelsen, fordi de juridisk er en del, af den forvalter, som har oprettet dem. De har derfor automatisk samme hjemsted som deres forvalter.

Til nr. 27 (§ 139, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 139, stk. 2, i loven, at hvis kapitalforeningen har udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted (hovedkontor) i et andet land end Danmark, skal kapitalforeningen indgå aftale med en repræsentant om repræsentation af kapitalforeningen her i landet. Kapitalforeningen har hjemsted der, hvor repræsentanten har hjemsted (hovedkontor), og hovedkontor der, hvor forvalteren har hovedkontor.

Der foreslås at ny affatte § 139, stk. 2, således at, hvis en kapitalforening eller en AIF-SIKAV har udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et andet land, skal kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en indgå aftale med en repræsentant om repræsentation af kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en her i landet. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en har hjemsted der, hvor repræsentanten har hjemsted, og hovedkontor der, hvor forvalteren har hovedkontor.

Ved hovedkontor forstås det sted, hvor ledelsen har sæde eller hvor størstedelen af de administrative funktioner udføres.

Forslaget indebærer alene at den gældende regel udvides til at omfatte AIF-SIKAV'er.

En kapitalforening eller en AIF-SIKAV, der er stiftet i Danmark men som administreres i udlandet, kan ikke have hjemsted i udlandet, fordi den stadig er en dansk kapitalforening henholdsvis en dansk AIF-SIKAV, der er reguleret af denne lov. Det er usædvanligt, at hovedkontoret ikke er beliggende der, hvor kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en har sit hjemsted, men det kan være en konsekvens af den grænseoverskridende administration.

Repræsentanten kan være en advokat m.v. Forslaget skal ses på baggrund af selskabsretlige principper om, at et selskab er dansk, når det har hjemsted her i landet. Repræsentanten repræsenterer kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en i Danmark således, at myndighederne kan kontakte kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en hos repræsentanten.

AIF-værdipapirfonde foreslås ikke omfattet af bestemmelsen, fordi de juridisk er en del af den forvalter, som har oprettet dem. AIF-værdipapirfonde, der er oprettet af en forvalter i et andet land kan derfor ikke være en dansk AIF-værdipapirfond omfattet af denne lov.

Til nr. 28 (§ 140, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at nyaffatte § 140.

Efter den gældende § 140, stk. 1, træffes en beslutning om likvidation af en afdeling i en kapitalforening af generalforsamlingen.

Det foreslås i § 140, stk. 1, at beslutning om likvidation af en afdeling i en kapitalforening eller AIF-SIKAV træffes af generalforsamlingen. Beslutning om likvidation af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, hvorefter også AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde bliver omfattet af den regel der er gældende for kapitalforeninger.

Da en AIF-værdipapirfond ikke er en selvstændig juridisk person udøves de kompetencer, som i en forening er tillagt generalforsamlingen af værdipapirfondens forvalter. Har en afdeling aldrig haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling i henhold til den foreslåede § 142.

Efter den gældende § 140, stk. 2, skal generalforsamlingens beslutning om likvidation indeholde en bestemmelse om, hvem der skal være likvidator. Likvidator træder i bestyrelsens og forvalterens sted.

Der foreslås i § 140, stk. 2, at en beslutning om likvidation skal indeholde en bestemmelse om, hvem der skal være likvidator. Likvidator træder i bestyrelsens og forvalterens sted.

Det foreslås endvidere, at skifte ordet generalforsamling ud med begrebet en beslutning. Hermed opnås, at bestemmelsen vil kunne finde anvendelse for både kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er, hvor det er generalforsamlingen, der træffer beslutningen, og AIF-værdipapirfonde, hvor det er forvalterens bestyrelse, der træffer beslutningen.

Efter den gældende § 140, stk. 3, kan likvidator kan til enhver tid afsættes af generalforsamlingen.

Der foreslås en nyaffattelse af § 140, stk. 3, for, at den også skal kunne dække AIF-værdipapirfonde, som ikke har en generalforsamling. Det foreslås, at likvidator til enhver tid kan afsættes af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens generalforsamling eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.

Til nr. 29 (§ 141, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 141, stk. 5, i FAIF-loven skal likvidator forestå, at der udarbejdes et likvidationsregnskab, som godkendes af generalforsamlingen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det for kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens vedkommende er general-

forsamlingen og for AIF-værdipapirfondens forvalters vedkommende er bestyrelsen, der skal godkende likvidationsregnskabet.

Forslaget indebærer alene, at den gældende regel udvides til at omfatte likvidatorer af AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 30 (§ 141, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 141, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger m.v. anses en kapitalforening for afviklet, når likvidation af kapitalforeningens eneste eller sidste afdeling er gennemført. Når en kapitalforening er afviklet i henhold til 1. pkt., skal likvidator anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges det af generalforsamlingen godkendte likvidationsregnskab og en erklæring afgivet af likvidator, hvoraf det fremgår, at likvidationen er gennemført i overensstemmelse med bestemmelserne om likvidation i denne lov.

Det foreslås at en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når likvidation af foreningens eller fondens eneste eller sidste afdeling er gennemført. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er afviklet i henhold til 1. pkt., skal likvidator anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges det likvidationsregnskab, der er godkendt af generalforsamlingen eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, og en erklæring afgivet af likvidator, hvoraf det fremgår, at likvidationen er gennemført i overensstemmelse med bestemmelserne om likvidation i denne lov.

Når kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en er slettet fra Erhvervsstyrelsens register, ophører dens juridiske proces og partsevne. En likvidator pålægges ikke pligt til at anmelde afviklingen af en AIF-værdipapirfond til Erhvervsstyrelsen, fordi denne ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen. Når AIF-værdipapirfonden er slettet fra Erhvervsstyrelsens register, ophører det som en økonomisk enhed.

Forslaget indebærer alene, at den gældende regel udvides til at omfatte AIF-SIKAV'er.

Bestemmelsen er nødvendig, da Erhvervsstyrelsen ved behandling af anmeldelse om afvikling alene forestår registrering af afviklingen og ikke foretager en materiel prøvelse af afviklingen.

Til nr. 31 (Overskriften før § 142 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Overskriften før § 142 i FAIF-loven er "Afvikling af kapitalforeninger og afdelinger uden investorer".

Det foreslås at ændre overskriften til "Afvikling af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er, AIF-værdipapirfonde og afdelinger uden investorer".

Den foreslåede ændring er en følge af at der indføres en adgang til også at etablere alternative investeringsfonde som AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde. Disse nye former foreslås omfattet af muligheden for afvikling i lovens § 142, når der ikke er investorer i AIF-SIKAV'en eller fonden. Formålet med ændringen af overskriften er således at præcisere, at denne regel tillige gælder for de nye selskabstyper.

Til nr. 32 (§ 142 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge § 142, stk. 1, i FAIF-loven kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af kapitalforeningen eller afdelingen, hvis en kapitalforening eller en afdeling aldrig har haft investorer. Når en kapitalforening eller afdeling er afviklet i henhold til stk. 1, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2.

Det foreslås at nyaffatte § 142. Forslaget indebærer alene, at den gældende bestemmelse tillige omfatter AIF-SIKAV'er.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis en kapitalforening, AIF-SIKAV eller en afdeling aldrig har haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af foreningen, selskabet eller afdelingen.

En kapitalforening, AIF-SIKAV eller en af deres afdelinger, der ikke har haft nogen investorer, har ikke nogen investorer at tage hensyn til ved afvikling af foreningen eller afdelingen, hvorfor likvidationsformen er unødvendig. I øvrigt kan en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en af deres afdelinger uden investorer ikke afholde en generalforsamling, fordi der ikke er nogen investorer til at møde op for at træffe beslutning om afvikling. Det er derfor naturligt, at det er bestyrelsen, der træffer beslutning om afvikling når en AIF-SIKAV eller en afdeling ikke har nogen investorer.

Det foreslås i *stk. 2*, at når en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en afdeling er afviklet i henhold til stk. 1, skal foreningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen skal derefter afregistrere kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en.

Til nr. 33 (§ 143, stk. 1, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 143, stk. 1, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. træffes beslutningen om afvikling af en andelsklasse i en kapitalforening af andelsklassens investorer på en generalforsamling, jf. dog stk. 2.

Det foreslås at indsætte »en kapitalforening« efter »eller en AIF-SIKAV« i § 143, stk. 1, 1. pkt.

Efter forslaget skal beslutningen om afvikling af en andelsklasse i en AIF-SIKAV ligeledes træffes af andelsklassens investorer på en generalforsamling, jf. dog stk. 2.

Hvis andelsklassens investorer ikke ønsker deres andele overført til en anden andelsklasse, gennemføres afviklingen, ved at afdelingen indløser samtlige andele, som er udstedt i andelsklassen.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 1, 1. pkt. så det for kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens vedkommende er generalforsamlingen og for AIF-værdipapirfondens forvalters vedkommende er bestyrelsen, der træffer beslutningen om afviklingen af en andelsklasse.

Det er kun de investorer, der har andele i en andelsklasse i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV, som har stemmeret ved afstemning om, hvorvidt en andelsklasse skal afvikles. For AIF-værdipapirfonde er det bestyrelsen for forvalteren af AIF-værdipapirfonden, der beslutter om en andelsklasse skal afvikles. Afvikling af en andelsklasse gennemføres formløst ved, at kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden overfører investorernes andele til en anden andelsklasse i samme afdeling. Ønsker investorerne ikke, at deres andele overføres til en anden andelsklasse, indløser foreningen, selskabet eller fonden de andele, der er udstedt i den pågældende andelsklasse, og afdelingen sælger de hertil svarende aktiver. Hvis investorerne i en andelsklasse eller forvalterens bestyrelse har truffet beslutning om at overføre deres andele til en anden andelsklasse i afdelingen, kan en investor, der ikke ønsker overførsel af sine andele til en anden andelsklasse kræve sig indløst på almindelig vis mod at betale de dertil knyttede omkostninger. Hvis investorerne i en andelsklasse på en generalforsamling eller forvalterens bestyrelse derimod har truffet beslutning om, at investorerens andele skal indløses, skal en investor, der ønsker overførsel af sine andele til en anden andelsklasse, rette sig efter flertallets beslutning og lade sig indløse. Dette er dog ikke til hinder for, at en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond kan tilbyde en sådan mindretalsinvestor at få overført sin andel til en anden andelsklasse i afdelingen, men investoren har ikke krav på et sådant tilbud i forbindelse med afvikling.

Forslaget indebærer alene, at den gældende bestemmelse tillige omfatter AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 34 (§ 143, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 143, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. træffes beslutningen om afvikling af en andelsklasse i en kapitalforening af andelsklassens investorer på en generalforsamling, jf. dog stk. 2. Hvis andelsklassens investorer ikke ønsker deres andele overført til en anden andelsklasse, gennemføres afviklingen ved, at afdelingen indløser samtlige andele, som er udstedt i andelsklassen.

I § 143, stk. 1 foreslås det at indsætte efter 1. pkt. som nyt pkt., at beslutning om afvikling af en andelsklasse i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter. Det skyldes, at investorerne i en AIF-værdipapirfond ikke har indflydelse på fondens forhold.

Til nr. 35 (§ 143, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 143, stk. 2, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af en andelsklasse, der aldrig har haft investorer.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 2, så det præciseres, at det er bestyrelsen for foreningen AIF-SIKAV'en eller forvalteren for AIF-værdipapirfonden, der træffer beslutning om afvikling af en andelsklasse, der aldrig har haft investorer.

Den foreslåede stk. 2, omhandler den situation, hvor en andelsklasse ikke har nogen investorer. I disse situationer er der ikke nogen investorer at tage hensyn til ved afvikling af andelsklassen og i øvrigt er der ikke nogen investorer, der på en generalforsamling i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV kan træffe beslutning om afvikling. Beslutning herom ligger derfor naturligt hos bestyrelsen for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en.

Forslaget indebærer alene, at den gældende bestemmelse tillige omfatter AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 36 (§ 144 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge § 144 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. finder selskabslovens §§ 233 og 234 anvendelse på kapitalforeninger og afdelinger heraf med de fornødne tilpasninger. Reglerne i selskabslovens omhandler bl.a., hvem der kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling og konkurs samt om ændring af et selskabs navn, når det er under rekonstruktion eller konkursbehandling.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at den tillige gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Med de fornødne tilpasninger menes, at »selskabs« skal forstås som »kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens«, at »det centrale ledelsesorgan« skal forstås som »bestyrelsen« for kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller for forvalteren af en AIF-værdipapirfond, at »kapitalselskabet« og »selskabet« skal forstås som »kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfondens«. Endvidere skal henvisningen i § 233, stk. 3, til § 226 forstås som § 145 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Endelig finder § 233, stk. 5, og § 234, stk. 1, ikke anvendelse på kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipapirfonde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 144, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 168.

Til nr. 37 (§ 145, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 145, stk. 1, kan Finanstilsynet anmode skifteretten på kapitalselskabets hjemsted om at opløse en kapitalforening, hvis kapitalforeningen ikke har en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Det foreslås, at ændre »på kapitalselskabets hjemsted om at opløse en kapitalforening, hvis kapitalforeningen« til: »på kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens hjemsted om at opløse en kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvis foreningen eller selskabet«.

Til nr. 38-41, (§ 145, stk. 2-6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 145 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde fastlægger de nærmere regler for tvangsopløsning af en kapitalforening, hvis den ikke har en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Efter § 145, stk. 2, kan Finanstilsynet fastsætte en frist, inden for hvilken kapitalforeningen kan udpege en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Ifølge stk. 3, skal Finanstilsynets beslutning om at oversende en kapitalforening til tvangsopløsning i skifteretten offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system

Ifølge stk. 4, skal kapitalforeningen beholde sit navn med tilføjelsen ”under tvangsopløsning.

Ifølge stk. 5 kan skifteretten udnævne en eller flere likvidatorer og en revisor. Skifteretten eller den, som retten har bemyndiget hertil, træffer afgørelser om kapitalforeningens

forhold og omkostningerne ved opløsningen betales om fornødent af statskassen.

Ifølge stk. 6, skal skifteretten når bobehandlingen er afsluttet, meddele dette til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, som registrerer kapitalforeningens opløsning i styrelsens it-system.

Det foreslås at ændre de pågældende bestemmelser, så det fremgår, at de tillige gælder for en AIF-SIKAV. Forslaget betyder, at AIF-SIKAV'er vil blive tvangsopløst på samme måde som en kapitalforening, hvis de ikke har en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 144, stk. 1-6, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 168 og 169.

Til nr. 42 (§ 145, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I perioden fra kapitalforeningens oversendelse til skifteretten og til der er udpeget en likvidator, må bestyrelsen i kapitalforeningen alene foretage dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for kapitalforeningen og dens kreditorer, jf. § 145, stk. 7 i FAIF-loven.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen. Det foreslås i § 145, stk. 7, 1. pkt., at bestyrelsen i kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en alene må foretage dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en og deres kreditorer, i perioden fra kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens oversendelse til skifteretten og til der er udpeget en likvidator.

Udpegelsen af likvidator skal være endelig

Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsen skal være tilbageholdende med, hvilke dispositioner, de træffer.

Den foreslåede formulering indebærer alene, at den gældende bestemmelse også omfatter AIF-SIKAV'er.

Til nr. 43 og 44 (§ 145, stk. 8 og 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 145, stk. 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde bestemmer, at tidligere medlemmer af bestyrelsen og ledelsen i kapitalforeningens tidligere forvalter er forpligtet til at bistå likvidator efter likvidators tiltræden i fornødent omfang med oplysninger om kapitalforeningens virke frem til likvidationens indtræden. Bestyrelsen og ledelsen i kapitalforeningens forvalter skal herunder give likvidator de op-

lysninger, som måtte være nødvendige for likvidators vurdering af bestående og fremtidige krav.

I § 145, stk. 9, bestemmes, at likvidator kan anmode skifteretten om at indkalde tidligere medlemmer af kapitalforeningens bestyrelse og ledelsen i kapitalforeningens forvalter til møde i skifteretten med henblik på indhentelse af oplysninger i henhold til stk. 8.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at den tillige gælder for AIF-SIKAV'er.

Tidligere medlemmer af bestyrelsen og ledelsen i kapitalforeningens tidligere forvalter skal efter likvidators tiltræden bistå likvidator med oplysninger om kapitalforeningens virke frem til likvidationens indtræden, herunder oplysninger, der er nødvendige for likvidators vurdering af bestående og fremtidige krav. Likvidator kan anmode skifteretten om at indkalde tidligere medlemmer af kapitalforeningens bestyrelse og ledelsen i kapitalforeningens forvalter til at møde i skifteretten med at indhente sådanne oplysninger, jf. stk. 8 og 9.

Det foreslås at ændre de pågældende bestemmelser, så det fremgår, at de tillige gælder for en AIF-SIKAV. Forslaget betyder, at AIF-SIKAV'er får en tilsvarende proces for tvangsopløsningen af disse selskabsformer, hvis de ikke har en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 144, stk. 8-9, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 168.

Til nr. 45 (§ 146, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m. v.)

§ 146 i FAIF-loven fastsætter regler om fusioner af to kapitalforeninger eller to afdelinger i en kapitalforening.

Ifølge § 146, stk. 1, kan en kapitalforening fusionere med en anden kapitalforening, og en afdeling i en kapitalforening kan fusionere med en anden afdeling i en kapitalforening. Forud for fusionen skal de fusionerende enheder offentliggøre en fusionsplan. En fusion af kapitalforeninger gennemføres ved, at den ophørende kapitalforening overdrager sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening, jf. stk. 2.

Det foreslås at nyaffatte § 146, stk. 1 og 2, som følge af, at bestemmelsen om fusioner tillige skal omfatte AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det foreslås i § 146, stk. 1, 1. pkt., at en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond kan fusionere med

en anden kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond.

Det foreslås i § 146, stk. 1, 2. pkt., at en afdeling i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond kan fusionere med en anden afdeling i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond. Forud for fusionen skal de fusionerende enheder offentliggøre en fusionsplan. Der er ikke fastsat nærmere regler om fusionsplanens indhold.

Bestemmelsen indebærer, at afdelinger i de tre former for AIF'er kan fusionere med hinanden selv om de kommer fra forskellige former.

Det foreslås i § 146, stk. 2, at en fusion af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipapirfonde gennemføres ved at den ophørende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond overdrager sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.

Til nr. 46 (§ 147, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge § 147, stk. 1, i FAIF-loven træffes en beslutning om fusion i den ophørende enhed af generalforsamlingen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at beslutning i den ophørende enhed også kan træffes af bestyrelsen for en alternativ værdipapirfonds forvalter. Forslaget betyder, at den gældende bestemmelse tillige gælder for en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond.

Til nr. 47 (§ 148, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 148, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter regler for, hvornår en kapitalforening anses for afviklet i tilfælde af en fusion.

Det følger af § 148, stk. 1, at en kapitalforening, som ophører ved fusion, anses for afviklet, når kapitalforeningen har overdraget sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening og investorerne i den ophørende kapitalforening har fået ombyttet deres andele med andele i den fortsættende kapitalforening.

Det foreslås at nyaffatte § 148, stk. 1, hvorefter en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, som ophører ved fusion, anses for afviklet, når kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden har overdraget sine afdelinger til den fortsættende enhed og investorerne i den ophørende enhed har fået ombyttet deres andele med andele i den fortsættende enhed.

Når en enhed er afviklet er den ophørt med at eksistere. Dette sker når alle afdelinger i overensstemmelse med aftalegrundlaget er overført til den fortsættende enhed.

Til nr. 48 (§ 148, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 148, stk. 3, anses en kapitalforening for afviklet, når foreningens eneste eller sidste afdeling er fusioneret med en afdeling fra en anden kapitalforening og denne afdeling er den fortsættende enhed.

Det foreslås at nyaffatte § 148, stk. 3, hvorefter en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling er fusioneret med en afdeling fra en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, og denne afdeling er den fortsættende enhed

Med forslaget bliver AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 49 (§ 148, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 148, stk. 4, skal en kapitalforenings forvalteranmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen når kapitalforeningen er afviklet.

Det foreslås at der i § 148, stk. 4, efter »en kapitalforening« indsættes »eller en AIF-SIKAV«, og efter »skal kapitalforeningens« indsættes »eller AIF-SIKAV'ens«.

Forslaget indebærer, at forvalteren af en AIF-SIKAV'er og så skal anmelde afviklingen af AIF-SIKAV'en, og at reglerne om afvikling i tilfælde af en fusion tillige gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Forslaget sikrer, at der ikke bliver en »tom skal« tilbage, når alle afdelinger i en kapitalforening, en AIF-SIKAV er fusioneret ud af foreningen eller selskabet. Når alle afdelinger fusioneres ud, behøver man således ikke en selvstændig afvikling af disse enheder.

Til nr. 50 (§ 149, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 149 i FAIF-loven fastlægger regler for spaltningen af en afdeling i en kapitalforening.

Ifølge § 149, stk. 1, kan en afdeling i en kapitalforening spaltes. Forud for spaltningen skal kapitalforeningen offentliggøre en spaltningsplan.

Det foreslås at ændre § 149, stk. 1, så det fremgår, at der også kan ske spaltning af en afdeling i en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond.

Forslaget betyder, at reglerne i § 149 om spaltning af en afdeling tillige gælder for en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 148, stk. 1, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 169.

Til nr. 51 og 52 (§ 150, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 150, stk. 1, i FAIF-loven træffes beslutning om spaltning af en afdeling i en kapitalforening af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om modtagelse af en del af en anden afdelings aktiver og forpligtelser som led i en spaltning træffes i den modtagende afdeling af bestyrelsen, jf. stk. 2.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 1*, således, at beslutning om spaltning af en afdeling i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV træffes af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om spaltning af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter. Den foreslåede nye affattelse indebærer alene, at den nuværende bestemmelse udvides til at omfatte AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det foreslås desuden at ændre *stk. 2*, så det er bestyrelsen for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller bestyrelsen i forvalteren af AIF-værdipapirfonden, der kan træffe beslutning om modtagelse af en del af en anden afdelings aktiver og forpligtelser som led i en spaltning.

Forslaget betyder, at det er investorerne i en afdeling, der træffer beslutning om spaltning af en afdeling af en kapitalforening eller en AIF-SIKAV, mens det er bestyrelsen for en forvalter af en AIF-værdipapirfond, der træffer beslutning om spaltning af en afdeling af en AIF-værdipapirfond.

Til nr. 53 (§ 152, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 152 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter regler for, hvornår en kapitalforening eller en afdeling heraf anses for afviklet som følge af en spaltning.

I henhold til § 152, stk. 2, anses en kapitalforening for afviklet, når kapitalforeningens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre kapitalforeninger.

Når en kapitalforening er afviklet i henhold til stk. 2, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 3.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 2*, så en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre enheder.

Forslaget indebærer, at reglerne om afvikling i tilfælde af en spaltning tillige gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde. Forslaget sikrer, at der ikke bliver en »tom skal« tilbage, når alle afdelinger i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond er spaltet ud af foreningen eller fonden. Når alle afdelinger spaltes ud, behøver man således ikke en selvstændig afvikling af disse enheder. Det samme gælder for afdelingers vedkommende når afdelingen har overdraget samtlige sine aktiver og forpligtelser til en modtagende afdeling.

Til nr. 54 (§ 152, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter stk. 3, skal en kapitalforenings forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen, når en kapitalforening er afviklet i henhold til stk. 2.

Det foreslås efter »en kapitalforening« at indsætte ordene »eller AIF-SIKAV« og efter »skal kapitalforeningens« at indsætte »eller AIF-SIKAV'ens«.

Dermed skal forvalteren af en AIF-SIKAV anmelde afviklingen af AIF-SIKAV'en til Erhvervsstyrelsen.

Forslagene indebærer, at reglerne om afvikling i tilfælde af en spaltning tillige gælder for AIF-SIKAV'er. Forslaget sikrer, at der ikke bliver en »tom skal« tilbage, når alle afdelinger i en kapitalforening eller en AIF-SIKAV er spaltet ud af foreningen eller selskabet. Når alle afdelinger spaltes ud, behøver man således ikke en selvstændig afvikling af disse enheder. Det samme gælder for afdelingers vedkommende når afdelingen har overdraget samtlige sine aktiver og forpligtelser til en modtagende afdeling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 151, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 170.

Til nr. 55 og 56 (§ 153, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 153 i FAIF-loven regulerer muligheden for at flytte en afdeling fra en kapitalforening til bl.a. en anden kapitalforening.

I henhold til § 153, stk. 1, kan en afdeling i en kapitalforening overflyttes til en anden kapitalforening. Ved overflytning bliver investorerne i den overflyttede afdeling investorer i den kapitalforening, som afdelingen overflyttes til, jf. stk. 2.

Det foreslås at ændre *stk. 1*, så en afdeling i en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond kan overflyttes til en anden AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.

Det foreslås desuden at ændre *stk. 2*, så betegnelsen kapitalforening ændres til en kapitalforening, en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond.

Forslagene indebærer, at reglerne om overflytning af en afdeling tillige gælder for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Formålet med reglen er at gøre det let og ubureaukratisk at overflytte en afdeling i sin helhed fra en enhed til en anden enhed.

Bemærkningerne til § 152, stk. 1-2, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L175 som fremsat, side 150.

Til nr. 57 (§ 154 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I henhold til § 154, stk. 1 og 2, i FAIF-loven træffes en beslutning om overflytning af en afdeling i den kapitalforening, hvor afdelingen overflyttes fra, af afdelingens investorer på generalforsamlingen, mens en beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, hvor afdelingen overflyttes til, af bestyrelsen. En kapitalforening anses for afviklet, når foreningens eneste eller sidste afdeling er overflyttet til en anden kapitalforening, og kapitalforeningens forvalter skal anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 3 og 4.

Det foreslås at nyaffatte § 154, så reglerne om, hvem der har kompetencen til at træffe beslutning om overflytning af en afdeling og afviklingen af en kapitalforening i den forbindelse, også gælder for en AIF-SIKAV og en AIF-værdipapirfond.

Det foreslås i *stk. 1*, at beslutning om overflytning af en afdeling i den kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvor afdelingen overflyttes fra, træffes af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om overflytning af en afde-

ling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter.

I kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er er det kun afdelingens investorer, der kan deltage i en sådan beslutning. I AIF-værdipapirfonde har investorerne ingen beslutningskompetencer i fonden. Beslutninger vedrørende fondens forhold træffes alene af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.

Det foreslås i *stk. 2*, at beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, hvor afdelingen overflyttes til, af bestyrelsen for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller af forvalteren af en AIF-værdipapirfond.

Det vil sige, at hvis investorerne i en AIF-værdipapirfond er utilfredse med forvalterens bestyrelses beslutninger, så har de ingen mulighed for at omgøre den. De må sælge deres andele og dermed forlade fonden.

Det foreslås i *stk. 3*, at en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når foreningens eller fondens eneste eller sidste afdeling er overflyttet til en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.

Det foreslås i *stk. 4*, at når en kapitalforening, AIF-SIKAV er afviklet i henhold til *stk. 3*, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.

Nyaffattelsen indebærer alene at de gældende regler om hvem, der er kompetent til at træffe beslutning om overflytning af afdelinger også kommer til at omfatte AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Til nr. 58 (§ 155, stk. 1, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ifølge § 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. påser Finanstilsynet overholdelsen af regler udstedt i medfør af FAIF-direktivet, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 27 b.

Finanstilsynet kontrollerer endvidere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og i delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Finanstilsynet påser yderligere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136.

Finanstilsynet påser endelig overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet også skal påse overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og regler udstedt i medfør heraf.

Forordningen om pengemarkedsforeninger fastsætter en række nye krav til investeringsinstitutter, der investerer i kortfristede pengemarkedsinstrumenter. Der er krav om, hvordan de skal organisere sig og navnepligt, hvilke instrumenter, som de må investere i, spredningsregler og om indberetning af oplysninger om pengemarkedsforeningernes investeringer.

Det betyder, at Finanstilsynet som en del af sit løbende tilsyn og på undersøgelser tillige skal føre tilsyn med, at danske forvaltere af alternative investeringsfonde overholder reglerne i forordningen om pengemarkedsforeninger.

Til nr. 59 (§ 185, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 185 stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 185, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 6, nr. 60, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 186 i FAIF-loven.

Til nr. 60 (§ 186 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Efter § 186, stk. 1, i FAIF-loven kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens *stk. 2*, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elek-

tronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 186 er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingskridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. § 186.

Det foreslås i § 186, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når

det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almin-

deligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 61 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 190 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en straffebestemmelse. Det følger af bestemmelsen, at overtrædelser af lov om alternative investeringsfonde m.v., kan straffes med bøde eller fængsel. Forældelsesfristen for straffansvar for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Det følger af forordningen om pengemarkedsforeningers artikel 40, stk. 1, at de kompetente myndigheder skal fastsætte regler om sanktioner og andre foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af forordningen. Disse sanktioner og foranstaltninger skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Det foreslås derfor at indsætte en hjemmel i § 190, stk. 1, til at straffe overtrædelse af forordningen om pengemarkedsforeningers artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1, med bøde.

Med forslaget indføres mulighed for at give bødestraf for overtrædelser af forordningen om pengemarkedsforeninger for en række forpligtelser, der påhviler en pengemarkedsforening og de personer, der leder den.

En pengemarkedsforening er et investeringsinstitut, som kun investerer i kortfristede pengemarkeds-instrumenter. I Danmark kan et investeringsinstitut, som reguleres af forordningen, antage andre juridiske former end en alternativ investeringsfond. En pengemarkedsforening efter forordningen kan også være en pengemarkeds-SIKAV, en pengemarkedsfond eller en pengemarkeds investeringsforening.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer forvalteren af AIF'en. Det er derfor forvalteren, der har ansvaret for at overholde en række pligter vedrørende indretning og drift af AIF'en. Det er derfor også forvalteren, der kan pålægges ansvar og straf efter stk. 1.

Hvis pengemarkedsforeningen er organiseret som en AIF, er det forvalteren af den pågældende AIF, der er strafsubjekt ved overtrædelse af pengemarkedsforordningens artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1.

Ved fastsættelse af bødestørrelsen skal der lægges vægt på størrelsen af den risiko, som overtrædelsen har udsat investorerne for, overtrædelsens grovhed og, om der er sket gentagne overskridelser.

Nedenfor anføres en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler, herunder forpligtigelser vedrørende de enkelte artikler i pengemarkedsforeningsforordningen, der strafbelægges med lovforslaget:

Artikel 4, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at et institut for kollektiv investering ikke kan etableres, markedsføres eller forvaltes i Den Europæiske Union som en penge-markedsforening, medmindre det er blevet godkendt i overensstemmelse med forordningen.

Bestemmelsen indeholder en godkendelsespligt og det vil være objektivt konstaterbart om der er opnået en godkendelse.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 4, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 6 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at de AIF'er, der investerer efter en pengemarkedsstrategi kan og skal anvende betegnelsen pengemarkeds-AIF.

Bestemmelsen er f.eks. overtrådt, hvis en AIF, der investerer i pengemarkedsinstrumenter ud fra en strategi om at opnå pengemarkedsrenten, ikke benytter ordet pengemarkeds-AIF som en del af foreningens navn. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF anvender ordet pengemarkeds-AIF som en del af AIF'ens navn

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 6 er forvalteren.

Artikel 7, stk. 1-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening og en forvalter af en pengemarkedsforening til enhver tid skal overholde reguleringen for pengemarkedsforeninger.

Det betyder f.eks. at forvalteren som daglig ledelse skal sørge for at pengemarkeds-AIF'ens formue til enhver tid overholder de investerings- og spredningsregler, der gælder for den pågældende type af pengemarkeds-AIF. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF overholder disse grænser.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 7, stk. 1-4, er forvalteren.

Artikel 9 i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer, hvilke typer finansielle instrumenter en pengemarkedsforening må investere i og, hvilke aktiviteter de ikke må beskæftige sig med.

Det betyder f.eks. at pengemarkeds-AIF'en f.eks. ikke må investere i aktier, fordi aktier ikke er et pengemarkedsinstrument. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i ikke investerbare aktiver som f.eks. aktier.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 9 er forvalteren.

Artikel 10, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller nærmere krav, som de finansielle instrumenter skal opfylde for, at en pengemarkedsforening må investere i dem.

Det betyder f.eks. at pengemarkeds-AIF'en f.eks. ikke må investere i pengemarkedsinstrumenter, der har en restløbetid på mere end 397 dage. Det vil være objektivt konstaterbart,

om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 10, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 11, stk. 1-3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, hvilke gældsbreve og securitiseringer med sikkerhed i konkrete aktiver, som de forskellige typer af pengemarkeds-AIF'er må investere i.

Det betyder f.eks. at en pengemarkeds-AIF med kort løbetid f.eks. kun må investere i sådanne gældsbreve, der har en restløbetid på 397 dage eller mindre. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 11, stk. 1-3, er forvalteren.

Artikel 12-14 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, hvilke indlån i kreditinstitutter, afledte finansielle instrumenter og genkøbsaftaler, som pengemarkedsforeninger må investere i.

Det betyder f.eks. at pengemarkeds-AIF'er kun må placere deres midler i indlån i pengeinstitutter, der til enhver tid kan hæves. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 12-14 er forvalteren.

Artikel 15, stk. 1-5, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer de krav, som omvendte genkøbsaftaler skal opfylde som betingelse for at pengemarkeds-AIF'er har adgang til at indgå sådanne aftaler. En omvendt genkøbsaftale er en aftale, hvorved en part modtager værdipapirer eller rettigheder knyttet til et værdipapir fra en modpart og samtidig forpligter sig til at sælge dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere.

Det betyder f.eks., at pengemarkeds-AIF'en kun må placere deres midler i en omvendt genkøbsaftale, der til enhver tid kan opsiges med et varsel på højst to arbejdsdage. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med en sådan investeringsrestriktion.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 15, stk. 1-5, er forvalteren.

Artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer pengemarkeds-AIF'ers adgang til at erhverve andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger.

F.eks. må en pengemarkeds-AIF ikke placere sine midler i andele i en anden pengemarkedsforening, der kan placere mere end 10 pct. af sine aktiver i andele i andre pengemarkedsforeninger, eller som besidder andele i den erhvervende pengemarkeds-AIF. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, er forvalteren.

Artikel 17, stk. 1-6, og stk. 8-9, samt artikel 18, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til den risikospredning, som en pengemarkedsforening skal iagttage i forbindelse med sin investering af formuen.

F.eks. må en pengemarkeds-AIF ikke placere mere end 10 pct. af sine midler i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som en enkelt enhed har udstedt. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med disse investeringsrestriktioner.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 17, stk. 1-6, og stk. 8-9, samt artikel 18, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 19-21 i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav om, at en pengemarkeds-AIF skal indføre, implementere og konsekvent anvende en forsvarlig intern procedure for kreditkvalitetsvurdering. Der stilles krav til, hvordan denne procedure for intern kreditkvalitetsvurdering skal indrettes, hvilke faktorer, der skal medtages i vurderingen og, hvorledes en pengemarkeds-AIF skal kunne dokumentere dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.

F.eks. må en pengemarkeds-AIF ikke alene basere sin kreditvurdering på et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har en intern kreditvurderingsprocedure, fordi AIF'en skal have forretningsgange og arbejdsbeskrivelser herfor, og AIF'en skal dokumentere anvendelsen af den interne kreditvurdering.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 19-21 er forvalteren.

Artikel 23 i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til ledelsen om, hvordan de forskellige ledelsesniveauer skal føre kontrol med den interne procedure for kreditkvalitetsvurderingen. F.eks. skal den daglige ledelse og bestyrelsen for en pengemarkeds-AIF godkende den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.

Det vil f.eks. være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis den daglige ledelse eller bestyrelsen for en pengemarkeds-AIF ikke har godkendt AIF'ens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse og bestyrelsen for en pengemarkeds-AIF har godkendt AIF'ens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering, fordi disse godkendelser skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 23 er forvalteren.

Artikel 24, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer den maksimale varighed for porteføljen i pengemarkeds-AIF'er med kort løbetid. F.eks. må porteføljen i en pengemarkeds-AIF med kort løbetid højst have en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på højst 60 dage.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis porteføljen i en pengemarkeds-AIF med kort løbetid har en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på over 60 dage. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med denne investeringsrestriktion, fordi man på en undersøgelse kan beregne porteføljens vægtet gennemsnitlig renteløbetid.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 24, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 25, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger regulerer den maksimale varighed for porteføljen i standard pengemarkeds-AIF'er. F.eks. må porteføljen i en standard pengemarkeds-AIF højst have en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på højst 6 måneder.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis porteføljen i en standardpengemarkeds-AIF har en vægtet gennemsnitlig renteløbetid på over 6 måneder. Det vil være objektivt konstaterbart, om en pengemarkeds-AIF har investeret i strid med denne investeringsrestriktion, fordi man på en undersøgelse kan beregne porteføljens vægtet gennemsnitlig renteløbetid.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 25, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 26 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at hvis en pengemarkeds-AIF anmoder om eller finansierer en ekstern kreditvurdering af pengemarkeds-AIF'en, så skal AIF'en eller dens forvalter klart angive dette i pengemarkeds-AIF'ens prospekt og i alle meddelelser til investorerne.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 26 er forvalteren.

Artikel 27 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af en pengemarkeds-AIF skal indføre, implementere og anvende procedurer for at forudsige effekten af samtidig indløsninger fra flere investorer.

Hvis forvalteren af en pengemarkeds-AIF ikke har og ikke anvender en sådan procedure vil det være en overtrædelse af bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en pengemarkeds-AIF har og anvender en sådan, fordi disse procedurer og deres anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 27 er forvalteren.

Artikel 28, stk. 1-5, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at alle pengemarkeds-AIF'er skal indføre solide stresstestprocesser, der giver mulighed for at identificere mulige hændelser eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kan have ugunstige konsekvenser for pengemarkeds-AIF'en. Bestemmelsen stiller ligeledes krav om hvilke faktorer, som stresstesten skal baseres på. Det kan f.eks. være hypotetiske ændringer i likviditetsniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, og hypotetiske ændringer i kreditrisikoniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, herunder kredithændelser og ratinghændelser.

Hvis forvalteren af en pengemarkeds-AIF ikke har og anvender en sådan stresstestproces vil det være en overtrædelse af bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en pengemarkeds-AIF har og anvender en sådan stresstestproces, fordi den og dens anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 28, stk. 1-5, er forvalteren.

Artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, i forordningen om pengemarkedsforeninger stiller krav til, hvor ofte og hvorledes en pengemarkedsforenings aktiver skal værdiansættes. F.eks. skal en pengemarkeds-AIF's aktiver værdiansættes mindst dagligt.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkeds-AIF'ens aktiver ikke værdiansættes dagligt. Det vil være objektivt konstaterbart, om aktiverne værdiansættes dagligt, fordi værdiansættelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, er forvalteren.

Artikel 30, stk. 3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at nettoaktivværdien af en pengemarkeds-AIF's formue skal beregnes og offentliggøres mindst dagligt og offentliggøres på pengemarkeds-AIF'ens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkeds-AIF'en undlader at beregne nettoaktivværdien af en pengemarkeds-AIF's formue og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkeds-AIF'ens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af nettoaktivværdien og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 30, stk. 3, er forvalteren.

Artikel 31, stk. 3-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en statsgældsaseret pengemarkeds-AIF med konstant nettoaktivværdi, jf. forordningens artikel 2, nr. 11, skal beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel skal beregnes og overvåges løbende og offentliggøres dagligt på pengemarkeds-AIF'ens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkeds-AIF'en undlader at beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkeds-AIF'ens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 31, stk. 3-4, er forvalteren.

Artikel 32, stk. 3-4, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel skal beregnes, overvåges løbende og offentliggøres dagligt på pengemarkedsforeningens hjemmeside.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis pengemarkeds-AIF'en undlader at beregne den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel mindst dagligt og offentliggøre den mindst dagligt på pengemarkeds-AIF'ens hjemmeside. Det vil være objektivt konstaterbart, om dette er sket, fordi beregningen af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og offentliggørelsen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 32, stk. 3-4, er forvalteren.

Artikel 33 i forordningen om pengemarkedsforeninger foreskriver, hvorledes pengemarkedsforeninger skal fastsætte kurserne for udstedelser og indløsninger af andele i deres foreninger.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkeds-AIF fastsætter en udstedelses- eller indløsningskurs, der ikke opfylder kravene i bestemmelsen. Det vil være objektivt konstaterbart, om udstedelses- eller indløsningskursen opfylder kravene, fordi beregningen skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 33 er forvalteren.

Artikel 34, stk. 1 og 3, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal indføre, implementere og konsekvent anvende forsvarlige og omhyggelige likviditetsforvaltningsprocedurer til kontrol af de ugentlige likviditetstærskler, der gælder for sådanne pengemarkedsforeninger samt hvilke handlinger pengemarkedsforeningerne skal foretage sig, hvis likviditetstærsklerne overskrides.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkeds-AIF med konstant nettoaktivværdi ikke har og anvender en forsvarlige og omhyggelige likviditetsforvaltningsprocedure. Det vil være objektivt konstaterbart, om den daglige ledelse for en sådan pengemarkedsforening har og anvender en sådan likviditetsforvaltnings-procedure, fordi den og dens anvendelse skal dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 34, stk. 1 og 3, er forvalteren.

Artikel 35, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger forbyder en pengemarkedsforening at modtage ekstern støtte.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkeds-AIF modtager støtte fra f.eks. en tilknyttet distributør. En sådan overtrædelse vil ikke altid være objektivt konstaterbar i alle tilfælde.

I så tilfælde vil det være op til myndighederne at løfte bevisbyrden for overtrædelse.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 35, stk. 1, er forvalteren.

Artikel 36 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at en pengemarkedsforening regelmæssigt skal offentliggøre en række oplysninger om foreningen, dens investeringer og om risikoen ved investering i pengemarkedsforeningen.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkedsforening undlader at offentliggøre f.eks. hvilken type pengemarkedsforening, den er ifølge forordningens artikel 3, stk. 1. En sådan overtrædelse vil være objektivt konstaterbar, fordi offentliggørelsen skal kunne dokumenteres.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 36 er forvalteren.

Artikel 37, stk. 1-3 i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at forvalteren af pengemarkedsforeninger for hver pengemarkedsforening, som den pågældende forvalter, skal indberette nærmere angivne oplysninger til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed mindst hvert kvartal. Det kan f.eks. være resultaterne af stresstestene.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en pengemarkeds-AIF undlader at indberette f.eks. resultaterne af stresstestene til myndighederne. En sådan overtrædelse vil være objektivt konstaterbar, fordi myndighederne ikke vil have modtaget indberetningerne.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 37, stk. 1-3, er forvalteren.

Artikel 44, stk. 1, i forordningen om pengemarkedsforeninger bestemmer, at eksisterende investeringsinstitutter, der investerer i aktiver med kort løbetid, og som har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen, senest den 21. januar 2019 skal indgive en ansøgning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedlagt al dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere, at de overholder bestemmelserne i denne forordning.

Det vil være en overtrædelse af bestemmelsen, hvis et eksisterende investeringsinstitut, undlader at indgive en ansøgning til Finanstilsynet senest den 21. januar 2019 om godkendelse som pengemarkeds-AIF, -forening, -SIKAV eller -fond i overensstemmelse med forordningen. En sådan overtrædelse vil være objektiv konstaterbar, når Finanstilsynet konstaterer, at investeringsinstituttet ikke har indgivet en sådan ansøgning.

Ansvarssubjektet for straf for manglende overholdelse af artikel 44, stk. 1, er forvalteren.

Til § 7

Til nr. 1 og 2 (§ 29, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om forsikringsformidling)

Efter § 28, stk. 1 kan Finanstilsynet inddrage en forsikringsformidlers tilladelse, hvis virksomheden anmoder herom, virksomheden ikke gør brug af tilladelsen, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse, virksomheden ikke har udøvet virksomhed som forsikringsformidler eller genforsikringsformidler i en samlet periode på over 6 måneder, har opnået tilladelse på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis, virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter kapitel 2, der er rejst tiltale mod indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 9, stk. 1, nr. 3, eller virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

Med dette lovforslags § 7, nr. 3, indsættes et nyt nummer i § 29, stk. 1, i forsikringsformidlingsloven, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse for en forsikringsformidler, når denne formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, hvis forsikringsformidleren gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Som følge heraf foreslås to mindre konsekvensændringer i lov om forsikringsformidling § 29, stk. 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 3 (§ 29, stk. 1, nr. 8 i lov om forsikringsformidling)

Med lovforslaget indføres hjemmel til at Finanstilsynet kan inddrage tilladelse for en forsikringsformidler, når denne formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, hvis virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indgribende reaktionsmulighed for Finanstilsynet, idet en forsikringsformidler ved en inddragelse af tilladelse ikke længere kan distribuere forsikringer, som er omfattet af hvidvaskloven.

Det må som udgangspunkt forudsættes, at en mindre indgribende reaktion anvendes over for virksomheden, før tilladelsen inddrages. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion, end at trække virksomhedens tilladelse og kan tilliden til den finansielle sektor oprettholdes, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold i virksomheden, eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af virksomhedens hvidvaskansvarlige eller direktør eller påbud om nedlæggelse af bestyrelseshverv.

En virksomheds manglende efterlevelse af påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige, jf. hvidvaskloven § 51 a, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 4, vil som udgangspunkt være en grov overtrædelse af hvidvaskloven, der kan føre til inddragelse af tilladelsen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

En afgørelse om inddragelse af tilladelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet i medfør af § 37 i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 4 (§ 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

§ 44 i lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling vedrører lovens ikrafttræden m.v. Det fremgår af bestemmelsen, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det skyldes, at en række medlemslande havde anmodet Kommissionen om at fremsætte et forslag, der ændrer ikrafttrædelsesdatoen for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (herefter forsikringsdistributionsdirektivet). Kommissionen har på tidspunktet for nærværende lovforslag fremsættelse fremsat forslag om at udsætte ikrafttrædelsesdatoen for forsikringsdistributionsdirektivet til den 1. oktober 2018. Dette afventer endelig behandling i Europa-Parlamentet. Et ændringsdirektiv forventes tidligst vedtaget ultimo marts 2018.

Med lovforslaget indsættes et nyt stk. 2 hvorefter erhvervsministeren kan ophæve lov nr. 362 af 19. maj 2004 om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013.

Ved lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling er der foretaget en nyaffattelse af den i dag gældende lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22.

august 2013. Den nugældende lov skal derfor ophæves samtidig med, at lov nr. 41 af 22. januar 2018 sættes i kraft.

Da det fortsat ikke er endeligt, hvorvidt ikrafttrædelsesdatoen for forsikringsdistributionsdirektivet udsættes til den 1. oktober 2018, er der ligeledes fortsat usikkerhed om ikrafttrædelsesdatoen for loven. Det betyder, at der dermed også er usikkerhed om, hvornår den i dag gældende lov om forsikringsformidling skal ophæves.

Det foreslås derfor at indsætte et *stk. 2* i den nye lovs ikrafttrædelsesbestemmelse, som bemyndiger erhvervsministeren til at ophæve den nugældende lov ved bekendtgørelse.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 22, stk. 3 i lov om betalingskonti)

§ 22, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 22, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 8, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 23 i lov om betalingskonti, jf. lov nr. 375 af 27. april 2016.

Til nr. 2 (§ 23 i lov om betalingskonti)

Efter § 23 i lov om betalingskonti kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenligning af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 23 er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at ind-

sætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om betalingskonti § 23.

Det foreslås i § 23 at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elek-

troniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 13 a, stk. 3 i lov om kapitalindskud i kreditinstitutter)

§ 13 a, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 13 a, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 9, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 13 b i lov om kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 15. september 2009.

Til nr. 2 (§ 13 b i lov om kapitalindskud i kreditinstitutter)

Efter § 13 b, stk. 1, i lov om kapitalindskud i kreditinstitutter kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 13 b er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obli-

torisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingskridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om kapitalindskud i kreditinstitutter § 13 b.

Det foreslås i § 13 b, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elek-

troniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 9 d, stk. 3 i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 9 d, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 9 d, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 10, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 9 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015.

Til nr. 2 (§ 9 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter § 9 e, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 9 e er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om tilsyn med firmapensionskasser § 9 e.

Det foreslås i § 9 e, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig ad-

gang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentli-

ge digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 36 a, stk. 3 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 36 a, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 36 a, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 11, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 36 b i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 21. august 2015.

Til nr. 2 (§ 36 b i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Efter § 36 b, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 36 b er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskrivelseskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingskridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. § 36 b.

Det foreslås i § 36 b, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå

meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 60, stk. 2, nr. 1, i lov om betalinger)

§ 60 i lov om betalinger fastsætter krav til tilladelse til og drift af virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8 til lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger.

Efter § 60, stk. 2, nr. 1 skal en udbyder af kontooplysningstjenester drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, og virksomheden har en bestyrelse og en direktion.

Det foreslås med ændringen af § 60, stk. 2, nr. 1, at ophæve kravet om, at udbydere af kontooplysningstjenester skal drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et anpartsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, og virksomheden har en bestyrelse og direktion. Det indebærer, at udbydere af kontooplysningstjenester fremover ikke skal drives i en særlig selskabsform, lige som at det ikke længere er et krav, at virksomheden har en bestyrelse og direktion.

Artikel 33, stk. 1, i 2. betalingstjenestedyretiv giver udbydere af kontooplysningstjenester mulighed for at drive virksomheden som både fysisk og juridisk person.

Bestemmelsen implementerer artikel 33, stk. 1, i 2. betalingstjenestedyretiv. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 2 (§ 60, stk. 2, nr. 3, i lov om betalinger)

§ 60 i lov om betalinger fastsætter krav til tilladelse til og drift af virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8 til lov om betalinger.

Efter § 60, stk. 2, nr. 3 skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i en udbyder af kontooplysningstjenester opfylde kravene til egnethed og hæderlighed, jf. den gældende § 30.

Det foreslås med ændringen af § 60, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 2, at indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, og den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30 i lov om betalinger, for at kunne opnå tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, jf. § 60, stk. 1.

Drives en kontooplysningstjeneste som en enkeltmandsvirksomhed uden en bestyrelse eller en direktion, skal kravene til egnethed og hæderlighed opfyldes af henholdsvis indehaveren og den eller de ledelsesansvarlige.

Om baggrunden for kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1, og oplysningsforpligtelsen i § 30, stk. 2, og en nærmere beskrivelse af disse, henvises til de specielle bemærkninger til § 30, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 157 som fremsat, side 139ff.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, jf. dette lovforslags § 12, nr. 1.

For at sikre en sund og forsigtig ledelse af udbydere af kontooplysningstjenester uanset selskabsform, skal kravene til ledelsens egnethed og hæderlighed også gælde for henholdsvis indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, og den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Tidligere blev der udelukkende stillet krav til virksomhedernes bestyrelse og direktion. Dette var tilstrækkeligt, da loven ikke gav mulighed for andre selskabsformer end aktie- og anpartsselskaber, samt fonde med begrænset ansvar, og det var et krav, at udbyderne havde en bestyrelse og direktion.

Med lovforslaget ophæves kravet om selskabsform og kravet om, at udbyderen skal have en bestyrelse og direktion. Kravene om egnethed og hæderlighed vil finde anvendelse for alle udbydere af kontooplysningstjenester.

Bestemmelsen implementerer artikel 5, stk. 1, litra n, jf. artikel 33, stk. 1, i PSD2

Til nr. 3 (§ 60, stk. 3, nr. 1, i lov om betalinger)

Det følger af § 60, stk. 3, hvilke oplysningskrav, der skal opfyldes for at få en tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester, og hvilke af lov om betalingers regler, der gælder for udbydere kontooplysningstjenester.

Efter § 60, stk. 3, nr. 1, skal en udbyder af kontooplysningstjenester i sin ansøgning om tilladelse komme med oplysninger om virksomhedens retlige form med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter.

Det foreslås, at det ubetingede krav i § 60, stk. 3, nr. 1, om at oplysninger om retlig form skal ledsages af en kopi af stiftelsesdokument og vedtægter skal ophæves.

Ophævelsen indebærer, at det ikke længere er et ubetinget krav, at stiftelsesdokumenter og vedtægter skal følge en ansøgning. Kravet foreslås opretholdt i praksis for virksomheder, der af andre regler kræves at udfærdige pågældende dokumenter. Oplysninger om retlig form dokumenteres naturligt ved stiftelsesdokumenter og vedtægter i de virksomheder, hvor der ved anden lov eller kutyme er krav om, at den type dokumenter udfærdiges.

Hvis en udbyder af kontooplysningstjenester ikke drives i en selskabsform, hvor lovgivningen i øvrigt stiller krav om vedtægter og stiftelsesdokument, vil der ikke gælde noget krav om, at kopi af stiftelsesdokument og vedtægter skal ledsage oplysninger om udbyderens retlige form.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, jf. dette lovforslags § 13, nr. 1. Det præciseres hermed, at der hvor lovgivningen i øvrigt ikke stiller krav om stiftelsesdokument og vedtægter, er disse dokumenter ikke nødvendige for at opfylde oplysningskravene i § 60, stk. 3, i lov om betalinger.

Bestemmelsen implementerer artikel 5, stk. 1, litra p, jf. artikel 33, stk. 1 i 2. betalingstjenestedirektiv.

Til nr. 4 (§ 60, stk. 3, nr. 11, i lov om betalinger)

§ 60 i lov om betalinger fastsætter krav til tilladelse til og drift af virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8 til lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger. Det følger af § 60, stk. 3, hvilke oplysningskrav der skal opfyldes for at få en tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester, og hvilke af lov om betalingers regler, der gælder for udbydere kontooplysningstjenester.

Efter § 60, stk. 3, nr. 11, skal en udbyder af kontooplysningstjenester i sin ansøgning om tilladelse komme med oplysninger om bestyrelsesmedlemmer, direktører og, hvor det er

relevant, indehaveren eller den ledelsesansvarlige for instituttets e-penge- eller betalingstjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 30 er opfyldt.

Det foreslås med nyaffattelsen af § 60, stk. 3, nr. 11, at kravet om, at oplysninger om bestyrelsesmedlemmer og direktører, til brug for vurderingen af personernes egnethed og hæderlighed i § 30, også skal gælde for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Ændringen betyder, at en ansøgning om tilladelse til at udbyde kontooplysningstjeneste skal indeholde oplysninger, til brug for vurdering af om kravene til egnethed og hæderlighed opfyldes af henholdsvis indehaveren og den eller de ledelsesansvarlige hvis kontooplysningstjenesten udbydes i en virksomhed, der drives som en enkeltmandsvirksomhed eller som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, jf. dette lovforslags § 12, nr. 1.

Kravene til oplysninger om ledelsens egnethed og hæderlighed skal, for at Finanstilsynet kan give tilladelse efter § 60, også gælde for henholdsvis indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, og den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Samtidigt ophæves kravet om, at ansøgningen skal indeholde oplysninger, der dokumenterer, at den ledelsesansvarlige for instituttets e-penge- eller betalingstjenesteaktiviteter, opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Udfører virksomheden e-penge- eller betalingstjenesteaktiviteter, kan de ikke få tilladelse efter § 60 i lov om betalinger. I disse tilfælde henvises der til lov om betalingers øvrige tilladelsesbestemmelser i §§ 8, 9, 50, og 51.

Bestemmelsen implementerer artikel 5, stk. 1, litra n, jf. artikel 33, stk. 1, i PSD2.

Til nr. 5 (§ 60, stk. 5, i lov om betalinger)

§ 60 i lov om betalinger fastsætter krav til tilladelse til og drift af virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8 til lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger.

Efter § 60, stk. 5, kan Finanstilsynet undlade at give en tilladelse i henhold til stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke opfylder kravene i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, hvis oplysningerne i henhold

til stk. 2 er ufuldstændige, eller hvis ansvarsforsikringen ikke lever op til kravene i stk. 4 eller reglerne udstedt i medfør af stk. 7.

Det foreslås med ændringen af § 60, stk. 5, at henvisningen til stk. 7 ændres til stk. 8. Ændringen er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 7, jf. dette forslags § 13, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 60, stk. 7 i lov om betalinger)

§ 60 i lov om betalinger fastsætter krav til tilladelse til og drift af virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8 til lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger.

Det foreslås, at indsætte en ny § 60, stk. 7. Det foreslås, at kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1, og oplysningsforpligtelsen i § 30, stk. 2, i lov om betalinger til hver en tid skal gælde for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en udbyder af kontooplysningstjenester, indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis en udbyder af kontooplysningstjenester drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Om baggrunden for kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1 og oplysningsforpligtelsen i § 30, stk. 2, og en nærmere beskrivelse af disse, henvises til de specielle bemærkninger til § 30, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 157 som fremsat, side 139 ff.

I de tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af en bestyrelse eller direktion ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, er Finanstilsynets sanktionsmuligheder herudover at nægte en udbyder af kontooplysningstjenesters tilladelse efter den foreslåede § 60, stk. 2, nr. 2, eller inddrage en eksisterende tilladelse til at drive virksomhed i henhold til § 135, stk. 1, nr. 5, i lov om betalinger. Dog forudsætter inddragelse efter § 134 a, stk. 7, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene til egnethed og hæderlighed, manglende efterlevelse af påbud om henholdsvis afsættelse af en direktør eller et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv.

I henhold til den foreslåede § 152, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af § 30, stk. 2, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, straffes med bøde. Overtrædelse af § 30, stk. 2, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, vil omfatte den situation, hvor et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en udbyder af kontooplysningstjenester ikke har meddelt Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i § 30, stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i § 30, stk. 1 nr. 3 og 4, hvis forholdene efterfølgende ændres. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er det medlem af bestyrelsen eller direktionen, som undlader at

meddele oplysninger efter § 30, stk. 2, jf. den foreslåede § 60, stk. 7.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at reglerne om egnethed og hæderlighed til hver en tid skal være opfyldt af ledelsesmedlemmer i udbydere af kontooplysningstjenester eller indehavere af udbydere af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed. Dette følger allerede, for virksomheder der drives som kapital selskab, implicit af Finanstilsynets mulighed for at inddrage de pågældende virksomheders tilladelser, hvis de ikke længere opfylder kravene for at meddele dem tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, i lov om betalinger.

For at sikre en sund og forsigtig ledelse af udbydere af kontooplysningstjenester uanset selskabsform, skal kravene til ledelsens egnethed og hæderlighed også gælde for henholdsvis indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, og den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Tidligere blev der udelukkende stillet krav til virksomhedernes bestyrelse og direktion. Dette var tilstrækkeligt, da loven ikke før gav mulighed for andre selskabsformer end aktie- og anpartsselskaber, samt fonde med begrænset ansvar, og der var krav om, at udbydere havde en bestyrelse og direktion.

Da andre virksomhedstyper, der ikke nødvendigvis har en bestyrelse og direktion, nu er tilladt, skal der også til disse virksomheder stilles krav om egnethed og hæderlighed for at sikre sund og forsigtig ledelse.

Bestemmelsen implementerer artikel 33 i 2. betalingssteddirektiv.

Til nr. 7 (§ 134 a i lov om betalinger)

Finanstilsynet kan efter § 134 i lov om betalinger påbyde epengeinstitutter og betalingsinstitutter, at afsætte et ledelsesmedlem på baggrund af manglende overholdelse af reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1, i lov om betalinger.

Den foreslåede bestemmelse i § 134 a fastlægger reglerne om Finanstilsynets muligheder for at afsætte et ledelsesmedlem hos en udbyder af kontooplysningstjenester.

Det foreslås i stk. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, ikke kan varetage stillingen som direktør.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1, jf. den foreslåede § 60, stk. 7. Fristen for overholdelse af påbuddet sættes under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder. Fristen er typisk 14 dage fra meddelelsen af påbuddet.

Efterkommer operatøren eller udbyderen ikke påbuddet, har Finanstilsynet muligheden for at inddrage udbyderens tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, ikke kan varetage hvervet.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind direkte over for bestyrelsesmedlemmer i udbydere af kontooplysningstjenester, som ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, ved at påbyde vedkommende at nedlægge sit hverv. Det vil være mindre indgribende over for udbyderen og dennes fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse. Fristen for overholdelse af påbuddet sættes under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder. Fristen er typisk 14 dage fra meddelelsen af påbuddet.

Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor udbyderen mod forventning ikke selv har afsat den pågældende direktør, eller det pågældende bestyrelsesmedlem ikke selv har nedlagt sit hverv.

Finanstilsynet kan påbyde et bestyrelsesmedlem, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, at nedlægge sit hverv.

Det foreslås i 1. pkt. i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. den foreslåede § 60, stk. 7. Finanstilsynet fastsætter efter 2. pkt. en frist for efterlevelse af påbuddet.

Finanstilsynet kan i 3. pkt. under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter efter 3. pkt. en frist for efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester midlertidigt at fjerne en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem midlertidigt at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det er en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til udbyderen af kontooplysningstjenester, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for et ledelsesmedlem på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører en udbyder af kontooplysningstjenester skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende ledelsesmedlem har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af denne bestemmelse, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være direktør eller bestyrelsesmedlem i en udbyder af kontooplysningstjenester, i tilfælde hvor denne midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der under straffesagen nedlagt påstand om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne til egnethed og hæderlighed i § 30, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det kan bl.a. ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til virksomheden, jf. det foreslåede stk. 1, eller et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 2, og den, som påbuddet retter sig imod, forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 5. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og retlighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Inden Finanstilsynet påbyder en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod. I denne fase vil bestyrelsen have mulighed for af egen drift at afsætte en direktør. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet bestyrelsen i Finanstilsynet, jf. § 130, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og stk. 2, § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. det foreslåede § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.

Det kan ikke forventes, at en person straks efter afslutningen af dennes konkurs eller en gældssanering på ny kan anses for at opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde.

Finanstilsynets afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet af den udbyder af kontooplysningstjenester eller det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. § 143.

Det foreslås i *stk. 5*, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 til udbyderen af kontooplysningstjenester og af den person, som påbuddet vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Der stilles ingen formkrav til anmodningen. Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke den pågældende udbyder og den person, som påbuddet retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten efter gældende praksis mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet, da Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed er særligt byrdefulde for ansøgeren. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Bestemmelsen vil især være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede.

I tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv eller fratræde sin stilling, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for at kunne forlange et afslag på ansøgning om tilbagekal-

delse indbragt for domstolene af Finanstilsynet som efter det foreslåede stk. 6, hvor der gives mulighed for at kunne forlange et påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det indebærer, at ansøgeren vil kunne forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsubegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. Tidsbegrænsningen for, hvornår et afslag kan forlanges indbragt for domstolene, foreslås indført for at sikre, at ikke ethvert afslag på tilbagekaldelse af et påbud vil kunne forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Dette skyldes, at der må forventes at forløbe en tilstrækkelig tidsperiode fra påbuddet er udstedt, til forholdene, der har dannet grundlag for det af Finanstilsynet udstedte påbud eller har dannet grundlag for at en domstol har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse, har ændret sig.

De foreslåede begrænsninger har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til enhver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

Det foreslås i *stk. 7*, at har en udbyder af kontooplysningstjenester ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2-3.

Derved sikres Finanstilsynet en sanktionsmulighed, som vil kunne benyttes i de situationer, hvor udbyder af kontooplysningstjenester eller en person ignorerer et påbud.

Det foreslås i *stk. 8*, at drives en udbyder af kontooplysningstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.

Forslaget medfører, at i de tilfælde hvor en udbyder af kontooplysningstjenester drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, får Finanstilsynet de samme muligheder for at kunne gribe ind over for de ledelsesansvarlige i udbyderen som i de tilfælde, hvor udbyderen drives som en juridisk person med en egentlig direktion og/eller bestyrelse. På den måde sikres en effektiv håndhævelse af lovens § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7, for så vidt angår udbydere af kontooplysningstjenester, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Med den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af udbyderen. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den for udbyderen ledelsesansvarlige.

Et bestyrelsesmedlem, som ikke efterkommer et påbud udstedt af Finanstilsynet i medfør af det foreslåede stk. 1-3, foreslås straffet med bøde, jf. den foreslåede § 152, stk. 3.

Med den foreslåede ændring præciseres Finanstilsynets mulighed for udstede påbud i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne om egnethed og hæderlighed i udbydere af kontooplysningstjenester.

Ændringen er desuden en konsekvens af, at kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester ophæves, jf. forslaget § 12, nr. 1.

For at sikre en sund og forsigtig ledelse, kan der udstedes påbud for manglende overholdelse af reglerne om egnethed og hæderlighed, til udbydere af kontooplysningstjenester. Der skal derfor kunne udstedes påbud til henholdsvis indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, og den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne om egnethed og hæderlighed.

Til nr. 8-11 (§ 135 i lov om betalinger)

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut. Finanstilsynet kan også inddrage en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester, hvis virksomheden ikke længere opfylder nogle nærmere bestemte krav. Heriblandt hvis den ikke har udøvet virksomhed som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester i en periode på over 6 måneder.

Med forslaget til ændringen af *stk. 1*, tilføjes udbydere af kontooplysningstjenester til opremsningen af virksomheder, for hvilke Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed.

Med ændringen præciseres det, at udbydere af kontooplysningstjenester også er omfattet af bestemmelsen. Ændringen tydeliggør dette, da en tilladelse til at udbyde af kontooplysningstjenester efter lovens systematik er en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester. Finanstilsynet kan således fortsat inddrage tilladelsen for en udbyder af kontooplysningstjenester.

Ændringen har ikke indflydelse på gældende ret.

For udbydere af kontooplysningstjenester implementerer bestemmelsen artikel 33, jf. artikel 5 i 2. betalingsdienstedirektiv.

Det foreslås med indsættelsen af § 135, stk. 2, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvor der er rejst tiltale mod indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. det foreslåede § 60, stk. 7.

Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at udbyde kontooplysningstjenester, når udbyderen er en enkeltmandsvirksomhed, allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst mod indehaveren i en sag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, og indtil straffesagen er afsluttet, hvis en domfældelse vil indebære, at indehaveren ikke længere vil opfylde kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. det foreslåede § 60, stk. 7. Det er en forudsætning for at kunne inddrage tilladelsen efter stk. 1, nr. 6, at der er rejst tiltale mod den pågældende indehaver.

Den foreslåede bestemmelse svarer til det foreslåede § 134 a, stk. 3, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester, der ikke er en enkeltmandsvirksomhed, midlertidigt at afsætte en direktør eller en ledelsesansvarlig eller påbyde et bestyrelsesmedlem midlertidigt at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet.

Ændringen er en konsekvens af, at kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester foreslås ophævet, jf. forslaget § 12, nr. 1.

En indehaver af en udbyder af kontooplysningstjenester kan ikke på tilsvarende måde som en direktør, en ledelsesansvarlig eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv, i tilfælde af at der er rejst tiltale mod den pågældende. Konsekvensen af, at der rejses tiltale mod en indehaver af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, er derfor, at Finanstilsynet i medfør af den foreslåede § 135, stk. 1, nr. 6, kan inddrage tilladelsen til at udbyde kontooplysningstjenester.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til udbyderen af kontooplysningstjenester, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for en ejer på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører en udbyder af kontooplysningstjenesters kunder skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mis-

tanke om, at det pågældende ledelsesmedlem har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om tilladelsen midlertidigt skal inddrages i medfør af denne bestemmelse, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at inddrage tilladelsen over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være ejer af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der under straffesagen nedlagt påstand om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne til egnethed og hæderlighed i § 30, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det kan bl.a. ske ved, at Finanstilsynet inddrager virksomhedens tilladelse, jf. stk. 1, og den, som får inddraget sin tilladelse, forlanger, at inddragelsen indbringes for domstolene, jf. den foreslåede stk. 4. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets inddragelse af tilladelse kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Bestemmelsen implementerer artikel 33, jf. artikel 5 i 2. betalingstjenestedirektiv.

Det foreslås med ændringen, at henvisningen til nr. 4-7 ændres til nr. 4-8 i § 135, stk. 2. Ændringen er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 6.

Det foreslås med indførelsen af § 135 stk. 4, 1. pkt., at inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 9, stk. 1, nr. 2-5, og inddragelse i henhold til stk. 2, kan forlanges indbragt for domstolene af indehaveren en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, da Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed er særligt byrdefulde for ansøgeren.

Det foreslås i § 135, stk. 4, 2. pkt., at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet ind-

bringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke den pågældende indehaver, som en afgørelse om inddragelse af tilladelse retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten efter gældende praksis mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde tilladelsen, mens sagen verserer for retten.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede § 134 a, stk. 5, som giver mulighed for at prøve påbud om, at en udbyder af kontooplysningstjenester skal afsætte en direktør, eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv, ved domstolene.

Ændringen er en konsekvens af, at kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester foreslås ophævet, jf. forslagens § 12, nr. 1.

Med ophævelsen skal også personer kunne være parter i Finanstilsynets afgørelser. Ophævelsen indebærer, at det er muligt, at drive udbydere af kontooplysningstjenester i form af en enkeltmandsvirksomhed. For denne type virksomhed er der identitet mellem virksomheden og indehaveren. Det er således indehaveren, der er adressat for Finanstilsynets afgørelser rettet mod virksomheden.

Det betyder, at indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed ikke kan afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv, når indehaveren ikke opfylder kravene om hæderlighed i lovens § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. den foreslåede § 60, stk. 7. Det samme gælder i de tilfælde hvor der rejses tiltale mod en indehaver af en udbyder af kontooplysningstjenester i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i lovens § 30, stk. 1, nr. 3, jf. den foreslåede § 60, stk. 7.

Konsekvensen af manglende opfyldelse af kravene i lovens § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. den foreslåede § 60, stk. 7, eller af at der rejses tiltale mod indehaveren, er derfor, at Finanstilsynet kan inddrage indehaverens tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester jf. den foreslåede § 135, stk. 1, nr. 6.

Af retssikkerhedsmæssige årsager foreslås det med lovforslagets § 135, stk. 4, at Finanstilsynets inddragelse af tilladelse i henhold til den foreslåede § 135, stk. 1, nr. 6, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet.

Bestemmelsen implementerer artikel 33, jf. artikel 5 i 2. betalingstjenestedirektiv.

Til nr. 12-14 (§ 142 i lov om betalinger)

§ 142 i lov om betalinger indeholder en opregning af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet i sager omfattet af lov om betalinger eller regler udstedt i medfør af loven. Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Som part betragtes ifølge § 142, stk. 1, virksomheder, som Finanstilsynets afgørelser truffet i medfør af lov om betalinger eller regler udstedt i medfør af loven retter sig mod.

Med ændringen af § 142, stk. 1, vil den virksomhed og den person, som Finanstilsynets har truffet eller vil træffe afgørelse over for, anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Ændringen er en konsekvens af, at kravet om selskabsform for udbydere af kontooplysningstjenester foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 1.

Med ændringen skal også personer kunne være parter i Finanstilsynets afgørelser. Ophævelsen indebærer, at det er muligt at drive udbydere af kontooplysningstjenester i form af en enkeltmandsvirksomhed. For denne type virksomhed er der identitet mellem virksomheden og indehaveren. Det er således indehaveren, der er adressat for Finanstilsynets afgørelser rettet mod virksomheden.

Ændringen indebærer, at alle virksomheder, uanset selskabsform, bliver omfattet af partsbestemmelsen. Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses den virksomhed eller person, der udbyder elektroniske penge, betalingstjenester, eller kontooplysningstjenester uden tilladelse, jf. lovens §§ 8, 9, 50, 51 og 60, som part i forhold til Finanstilsynet. Dette vil typisk være i en sag, hvor Finanstilsynet udsteder et påbud til en virksomhed uden tilladelse om at ophøre med at udbyde elektroniske penge, betalingstjenester eller kontooplysningstjenester.

Med ændringen præciseres det, at også virksomheder og personer, der udbyder kontooplysningstjenester uden tilladelse, er omfattet af partsbegrebet.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at for så vidt angår den del af sagen, som vedrører en virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udbyde elektroniske penge, betalingstjenester eller kontooplysningstjenester, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og § 60, som part i forhold til Finanstilsynet.

Med nyaffattelsen udgår henvisningen til §§ 61-62, da der ikke gives tilladelse efter disse bestemmelser.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses som part i forhold til Finanstilsynet, et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller den eller de ledelsesansvarlige eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlige for at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, når tilsynet giver en virksomhed afslag på tilladelse til at udøve virksomhed som e-pengeinstitut, betalingsinstitut, udbyder af kontooplysningstjenester eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 135. Dette vil eksempelvis være i det tilfælde, hvor Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse til at udøve virksomhed bl.a. på grund af, at Finanstilsynet ikke kan godkende et medlem af virksomhedens bestyrelse. I dette tilfælde vil bestyrelsesmedlemmet være at anse som part i forhold til denne del af Finanstilsynets afgørelse om afslag på tilladelse.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses som part i forhold til Finanstilsynet, en virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov. Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet, jf. § 131, stk. 4, indhente oplysninger til bedømmelse af om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udøve virksomhed som udbyder. En virksomhed eller person, der modtager en sådan henvendelse, vil have partsstatus efter forslaget til nr. 4.

Det foreslås i stk. 2, nr. 5, at en virksomhed eller person, som Finanstilsynet træffer afgørelse om i henhold til denne lovs § 23 og § 24, er part for så vidt angår denne afgørelse.

Med bestemmelsen tilsigtes, at virksomheder eller personer, der ansøger om godkendelse af erhvervelse af kvalificerede andele, jf. § 21, er part for så vidt angår afgørelsen herom i henhold til § 23. Det tilsigtes ligeledes, at kapitalejere, der mister stemmeretten knyttet til deres kapitalandele, jf. § 24, er part for så vidt angår denne afgørelse.

På baggrund af ændringerne af reglerne om kontooplysningstjenester, ændres stk. 1, nr. 1 og nr. 2, og stk. 1, nr. 3, udgår. Af lovtekniske årsager nyaffattes bestemmelsen. For så

vidt angår de foreslåede nr. 3-5, er der tale om en ændring uden materiel betydning.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*, der angiver, at dem, der er part i Finanstilsynets sager om egnethed og hæderlighed, er det berørte e-pengeinstitut, betalingsinstitut eller den berørte udbyder af kontooplysningstjenester og det bestyrelsesmedlem eller den direktør eller ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler. Det foreslås endvidere, at det i samme bestemmelse angives, at virksomheder også er part i Finanstilsynets påbud efter henholdsvis § 134 og den foreslåede § 134 a.

Med afgørelser om egnethed og hæderlighed forstås Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en direktør, et bestyrelsesmedlem, eller en ledelsesansvarlig i et e-pengeinstitut, en udbyder af betalingstjenester eller en udbyder af kontooplysningstjenester opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 30 og § 60, stk. 7. Med afgørelser om egnethed og hæderlighed forstås endvidere Finanstilsynets påbud efter henholdsvis § 134 og den foreslåede § 134 a i lov om betalinger om afsættelse af en direktør eller en ledelsesansvarlig eller om et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv som følge af, at den pågældende ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Med det berørte e-pengeinstitut, den berørte udbyder af betalingstjenester eller kontooplysningstjenester forstås den virksomhed, hvori det pågældende bestyrelsesmedlem, som afgørelsen omhandler, sidder i bestyrelsen, eller den virksomhed, hvori den pågældende direktør eller ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler, er ansat. Afgørelsen handler om hvervet eller stillingen i det berørte e-pengeinstitut, den berørte udbyder af betalingstjenester eller kontooplysningstjenester.

Med den person, som afgørelsen omhandler, forstås den person, hvis egnethed og hæderlighed er genstand for vurdering.

Er der tale om en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, vil der være identitet mellem virksomheden, og den person, som afgørelsen omhandler. Indehaveren af en udbyder, der er en enkeltmandsvirksomhed, vil derfor være part efter det foreslåede 142, stk. 1.

Finanstilsynets påbud efter henholdsvis § 134 og den foreslåede § 134 a omfatter påbud til virksomheder om afsættelse af direktører eller de ledelsesansvarlige, der ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og påbud til bestyrelsesmedlemmer om nedlæggelse af bestyrelshvervet som følge af, at den pågældende ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og egnethed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler, er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse. Bestemmelsen

er en tilføjelse (et supplement) til partsbegrebet i § 142, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse er en præcisering af de gældende bestemmelser om partsstatus i lov om betalinger for så vidt angår Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed. Præciseringen bringer formuleringen i overensstemmelse med § 355, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 15 (§ 149, stk. 3 i lov om betalinger)

§ 149, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 149, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 12, nr. 16, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 150 i lov om betalinger.

Til nr. 16 (§ 150 i lov om betalinger)

Efter § 150, stk. 1, i lov om betalinger kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 150 er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Den generelle fravigelse af underskrivelseskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32

b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om betalinger § 150.

Det foreslås i § 150, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning

eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 17-18 (§ 152 i lov om betalinger)

Bestemmelsen i § 152 fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om betalinger, der kan straffes.

Med ændringen af *stk. 2*, foreslås det, at overtrædelse af den foreslåede § 60, stk. 7, jf. § 30 stk. 2, i lov om betalinger straffes med bøde.

Ændringen betyder, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i § 30, stk. 2, jf. § 60, stk. 7, om forhold, der har indflydelse på Finanstilsynets vurdering af en persons egnethed og hæderlighed, for ledelsesmedlemmer i udbydere af kontooplysnings tjenester, eller indehavere af udbydere af kontooplysnings tjenester, der er enkeltmandsvirksomheder, kan straffes med bøde.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform, jf. dette lovforslags § 12, nr. 1. Den foretages for at sikre at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen kan straffes uanset selskabsform og tilladelsestype. Ændringen sikrer desuden, at reglerne er i overensstemmelse med Finanstilsynet øvrige regler om oplysningsforpligtelse vedrørende forhold, der har indflydelse på Finanstilsynets vurdering af en persons egnethed og hæderlighed.

Med ændringen af *stk. 3*, foreslås det, at overtrædelse af den foreslåede § 134 a straffes med bøde.

Ændringen betyder, at en virksomhed eller en person, der ikke efterkommer et påbud efter den foreslåede § 134 a straffes med bøde. Den foreslåede § 134 a omfatter påbud til udbydere af kontooplysnings tjenester om afsættelse af direktører eller de ledelsesansvarlige, der ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og påbud til bestyrelsesmedlemmer om nedlæggelse af bestyrelseshvervet som følge af, at den pågældende ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og egnethed.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af kravet om selskabsform jf. dette lovforslags § 12, nr. 1. Den foretages for at sikre at manglende efterlevelse af påbud kan straffes uanset selskabsform og tilladelsestype. Reglerne kommer dermed i overensstemmelse med Finanstilsynet øvrige regler om påbud vedrørende Finanstilsynets vurdering af en persons egnethed og hæderlighed.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelserne, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter bestemmelser i straffeloven.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 5 a, stk. 3 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

§ 5 a, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 5 a, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 13, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 5 b i lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 851 af 25. juni 2014.

Til nr. 2 (§ 5 b i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Efter § 5 b, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet og erhvervsministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 5 b er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes auto-

matisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om et skibsfinansieringsinstitut § 5 b.

Det foreslås i § 5 b, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig

efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 20, stk. 3 i lov om ejendomskreditselskaber)

§ 20, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 20, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 14, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 20 a i lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 30. august 2017.

Til nr. 2 (§ 20 a i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 20 a, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 20 a er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der

kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om ejendomskreditselskaber § 20 a.

Det foreslås i § 20 a, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig

efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signatur infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 27 h, stk. 3 i lov om arbejdsmarkedets tillægspension)

§ 27 h, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 27 h, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 15, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 27, i lov om arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014.

Til nr. 2 (§ 27 i i lov om arbejdsmarkedets tillægspension)

Efter § 27 i, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedets tillægspension kan erhvervsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 27 i er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlede en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation

af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om arbejdsmarkedets tillægspension § 27.

Det foreslås i § 27, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndig-

heden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 10 h, stk. 3 i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond)

§ 10 h, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 10 h, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 16, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 10, i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014.

Til nr. 2 (§ 10 i i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond)

Efter § 10 i, stk. 1, i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond kan erhvervsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 10 i er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskrivelseskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation

af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond § 10 i.

Det foreslås i § 10, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndig-

heden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 17

Til nr. 1 (§ 76 c, stk. 3 i lov om arbejdsskadesikring)

§ 76 c, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 76 c, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 17, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 76 d i arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 27. februar 2017.

Til nr. 2 (§ 76 d i lov om arbejdsskadesikring)

Efter § 76 d, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring kan erhvervsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 76 d er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation

af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om arbejdsskadesikring § 76 d.

Det foreslås i § 76 d, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndig-

heden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 18

Til nr. 1 (§ 18 c, stk. 3 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser)

§ 18 c, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 18 c, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 18, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 18 d i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015.

Til nr. 2 (§ 18 d, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser)

Efter § 18 d, stk. 1, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 18 d er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begundelsen for at indsatte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december 2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Ef-

terretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlings-skridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser § 18 d.

Det foreslås i § 18 d, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbydere o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 19

Til nr. 1 (§ 15 a, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

§ 15 a, stk. 3, fastlægger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås at ophæve § 15 a, stk. 3.

Ophævelsen skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 19, nr. 2, indsættes en tilsvarende bestemmelse i § 15 b i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 8. september 2017.

Til nr. 2 (§ 15 b i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Efter § 15 b i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Endvidere kan erhvervsministeren efter bestemmelsens stk. 2, fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 15 b er ikke udnyttet af erhvervsministeren.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Begrundelsen for at indsætte bestemmelsen var, at der ikke i forvaltningsloven på daværende tidspunkt var en bestemmelse omhandlende en generel fravigelse af underskriftskravet.

Den generelle fravigelse af underskriftskravet blev indført i forvaltningsloven ved lov nr. 1624 af 26. december

2013 om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Efter § 32 b i forvaltningsloven, skal de dokumenter, der udgår fra en forvaltningsmyndighed til borgere, virksomheder m.v. i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, være forsynet med en personlig underskrift eller være udført på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Bestemmelsen gælder, jf. forvaltningslovens § 32 b, stk. 2 og 3, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling eller for dokumenter hvorved der kvitteres, rykkes eller foretages andre sagsbehandlingskridt, der ikke er væsentlige.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 32 b regulerer således det samme område som den nuværende bestemmelse i lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber § 15 b.

Det foreslås i § 15 b, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er den pågældende tilsynsmyndighed adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynsmyndigheden sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« bruges om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, såfremt dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed, får de tilsigtede retsvirkninger. Det antages for eksempel, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer (sammenbrud i den digitale signaturinfrastruktur, generelle strømafbrydelser, generelle problemer hos myndighedens internetudbyder o.l.), må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 20

Til nr. 1 (§ 13, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Der er ikke i de gældende regler en sådan kategori af gældsforpligtelser, der betales efter simple forpligtelser i henhold til konkurslovens § 97. Derfor er forpligtelsernes placering i prioritetsordenen ved konkurs i dag kun reguleret kontraktuelt, hvor en aftalt efterstillelse vil skulle respekteres af Finansiell Stabilitet eller ved konkurs.

Det foreslås, at der i loven indføres en ny kreditorklasse, der vil finde anvendelse ved restrukturering eller afvikling af en virksomhed og ved insolvensbehandling i medfør af konkursloven.

Med den foreslåede bestemmelse indføres en ny kategori af gældsforpligtelser, der i henhold til konkursordenen betales efter simple fordringer, jf. § 97 i konkursloven, men før øvrige fordringer i medfør af § 98 i konkursloven og før relevante kapitalinstrumenter. Relevante kapitalinstrumenter omfatter hybrid kernekapital og supplerende kapital, jf. definitionen i § 2, nr. 20, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Hvis Finansiell Stabilitet restrukturere eller afvikler en virksomhed, der har udstedt forpligtelser omfattet af den foreslåede § 13, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, vil nedskrivning eller konvertering som udgangspunkt ske i medfør af reglerne om bail-in, jf. lovens §§ 24-28. Aftalegrundlaget for forpligtelserne kan imidlertid også selvstændigt indeholde bestemmelser, der udløser en nedskrivning eller konvertering i nærmere angivne situationer ("triggere"), hvorved nedskrivning og konvertering sker uden Finansiell Stabilitets formelle anvendelse af bail-in-reglerne. Herved vil realkreditinstitutter, som er undtaget for reglerne om bail-in, også kunne udstede forpligtelser omfattet af den foreslåede § 13, stk. 3.

Gældsforpligtelser der er udstedt før lovens ikrafttræden og kontraktuelt er placeret efter simple fordringer, jf. § 97 i konkursloven, men før øvrige fordringer i medfør af § 98 i konkursloven og før relevante kapitalinstrumenter, vil med forbehold for det specifikke aftalegrundlag være ligestillet i prioritetsordenen med den foreslåede nye kategori af gældsforpligtelser.

Hvis realkreditinstitutter udsteder gældsforpligtelser omfattet af den foreslåede kategori, som i henhold til afviklingsplan og krav fra Finanstilsynet i en afviklingssituation skal kunne nedskrives eller konverteres, er det nødvendigt, at aftalegrundlaget for forpligtelserne indeholder bestemmelser om kontraktuel nedskrivning eller konvertering. Det skyldes, at realkreditinstitutter er undtaget fra bail-in, hvorfor forpligtelserne skal kunne nedskrives eller konverteres uden anvendelse af bail-in. Såfremt forpligtelser skal kunne anvendes uden brug af bail-in, må der heller ikke være passiver, der i henhold til konkursordenen skal bære tab eller konverteres før den nye kategori af forpligtelser, men som kræver, at der kan gennemføres bail-in for at kunne nedskrives eller konverteres.

Idet den nye kategori af simple gældsforpligtelser først skal absorbere tab efter eventuelle øvrige fordringer i medfør af § 98 i konkursloven har absorberet tab, kan sådanne fordringer efter omstændighederne potentielt udgøre en afviklingshindring i realkreditinstitutter, hvor Finansiell Stabilitet er afskåret fra anvendelse af bail-in-reglerne til tabsabsorbering for fordringer omfattet af § 98 i konkursloven. Der vil derfor i afviklingsplanlægningen for realkreditinstitutter skulle tages højde for håndteringen af eventuelle fordringer i medfør af konkurslovens § 98, idet den nye kategori af simple gældsforpligtelser først kan anvendes til tabsabsorbering efter eventuelle § 98 fordringer har absorberet tab.

Ved den foreslåede lovændring, fastsættes det i § 13, stk. 3, hvilke krav, der stilles til den nye kategori af gældsforpligtelser. I medfør af *nr. 1* skal gældsforpligtelserne have en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst 1 år. Forpligtelser med mindre end 1 år til udløb kan stadig anvendes til tabsabsorbering og rekapitalisering. Det er derfor blot et krav, at forpligtelserne har en oprindelig løbetid på minimum 1 år. Kravet skal ses i sammenhæng med kravene til, hvilke forpligtelser der kan anvendes til opfyldelse af NEP-kravet, jf. § 267 i lov om finansiell virksomhed, hvor forpligtelserne skal have en restløbetid på mindst 1 år for at kunne medgå i opgørelsen af NEP-kravet.

Det foreslås i § 13, stk. 3, *nr. 2*, at gældsforpligtelserne ikke må være derivater eller have indbyggede afledte finansielle instrumenter (indeholde integrerede derivater). Kravet skal sikre, at gældsforpligtelsens hovedstol og dermed tabsabsorberingsevne er kendt, og ikke afhængig af underliggende forhold. En henvisning i gældsforpligtelsen til en reference-rente bør ikke i sig selv betyde at forpligtelsen anses for at være et instrument med et integreret derivat. Men der må ikke til forpligtelsen være tilknyttet et derivat-lignende element. Kravet skal endvidere sikre, at gældsforpligtelsen reelt kan benyttes til tabsabsorbering i en afvikling eller konkurs. Forpligtelser der har en fast hovedstol, der kan indfries i henhold til kontraktbestemmelserne eller der skal tilbagebetales ved forfald, kan anses for at være tilstrækkeligt tabsabsorberende selvom afkastet er bundet op på et referen-

ceaktiv. Det afgørende er således, at hovedstolen er kendt på forhånd, således at der kan foretages bail-in heraf.

Endeligt følger det af den foreslåede § 13, stk. 3, nr. 3, at der i den relevante kontraktmæssige dokumentation for udstedelsen udtrykkeligt skal henvises til udstedelsens placering i prioritetsordenen ved konkurs. Hvis der er tale om en udstedelse, hvor der udarbejdes prospekt, skal prospektet ligeledes udtrykkeligt angive forpligtelsens placering i prioritetsordenen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1 i ændringsdirektivet til BRRD.

Til nr. 2 (§ 14 a, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Bestemmelsen gennemfører artikel 37, stk. 8, i BRRD, som ikke var medtaget i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Bestemmelsen sikrer, at hvis der indledes rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling mod virksomheder eller enheder, der er eller har været under restrukturering eller afvikling af Finansiell Stabilitet, finder konkurslovens regler om omstødelse ikke anvendelse på afviklingsforanstaltninger, som er foretaget af Finansiell Stabilitet.

I henhold til artikel 37, stk. 8, i BRRD er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at insolvensretlige regler om omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelse af afviklingsværktøjer eller anvendelsen af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

I den foreslåede bestemmelse fastslås det, at der ikke kan ske omstødelse i henhold til konkurslovens regler herom, hvis en virksomhed eller enhed, efter at have været under afvikling under Finansiell Stabilitet, overgår til rekonstruktion eller konkursbehandling.

Bestemmelsen finder alene anvendelse på afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet, jf. § 2, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, herunder overdragelse af aktiver, rettigheder eller passiver fra virksomheder eller enheder, samt anvendte offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

Dette sikrer, at afviklingsforanstaltninger foretaget af Finansiell Stabilitet ikke kan omstødes, hvis en virksomhed eller enhed tages under insolvensbehandling. Dette skal sikre en endelighed i Finansiell Stabilitets afviklingsforanstaltninger med henblik på at kunne restrukturere eller afvikle virksomheden på den bedst mulige måde, idet muligheden for at kunne rejse krav om omstødelse kan give en usikkerhed,

som potentielt kan afspejles i den pris, Finansiell Stabilitet kan opnå ved salg af aktiver og passiver i en afviklingssituation.

Finansiell Stabilitets afviklingsforanstaltninger sker i henhold til en uafhængig vurderingspersons værdiansættelse, ligesom den foreslåede bestemmelse ikke ændrer på princippet om, at ingen kreditorer må stilles økonomisk dårligere, end de ville have været, hvis virksomheden var taget under konkursbehandling.

Andre dispositioner, herunder dispositioner foretaget inden Finansiell Stabilitet har iværksat restrukturering eller afvikling, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Til § 21

Til nr. 1 (§ 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86 i lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love)

De nævnte bestemmelser vedrører de nødvendige tilpasninger som følge af CSDR. CSDR har til formål at harmonisere værdipapirafviklingen i EU. Forordningen trådte i kraft den 18. september 2014, men har først skulle finde anvendelse for de enkelte værdipapircentraler (CSD'er), når de har fået tilladelse i medfør af forordningen.

Med bestemmelsen ophæves § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love. Loven er en ændringslov til bl.a. lov om værdipapirhandel m.v., og de nævnte bestemmelser vedrører ændringer til lov om værdipapirhandel m.v.

Lov om kapitalmarkeder trådte i kraft den 3. januar 2018. Samtidig blev lov om værdipapirhandel m.v. ophævet. De nævnte bestemmelser er ikke blevet sat i kraft. De nævnte bestemmelser ophæves derfor som konsekvens heraf.

Bestemmelserne er afspejlet i lov om kapitalmarkeder.

Til § 22

Til nr. 1 (§ 1, nr. 3-5, i lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love)

De nævnte bestemmelser er ændringer til § 14 i lov om værdipapirhandel m.v., som omhandler krav til årsrapporter for regulerede markeder. De nævnte bestemmelser har ikke været sat i kraft, fordi de har afventet, at Erhvervsstyrelsens it-systemer blev klar til at kunne håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter og videreformidle disse til Finanstilsynet.

Med bestemmelsen ophæves § 1, nr. 3-5, i lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love.

Lov om kapitalmarkeder trådte i kraft den 3. januar 2018. Samtidig blev lov om værdipapirhandel m.v. ophævet. De nævnte bestemmelser er ikke blevet sat i kraft. De nævnte bestemmelser ophæves derfor som konsekvens heraf.

Til § 23

Til nr. 1 (Fodnoten til lov om kreditaftaler)

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel ændres som konsekvens af, at der med lovforslagets § 23, nr. 2, foreslås gennemført den nødvendige ændring af kreditaftalelovens § 7 a som følge af, at forbrugerkreditdirektivets § 5 ændres i medfør af benchmarkforordningens artikel 57, stk. 1.

Til nr. 2 (§ 7 a, stk. 3, i lov om kreditaftaler)

Efter kreditaftalelovens § 7 a, stk. 1, skal en kreditgiver, inden en forbruger bindes af en kreditaftale, give forbrugeren en række oplysninger, der er nødvendige for at sammenligne forskellige tilbud og træffe en informeret beslutning om indgåelse af en kreditaftale. Kreditaftalelovens § 7 a gennemfører forbrugerkreditdirektivet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke i kreditaftalelovens § 7 a, således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i benchmarkforordningen, oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i kreditaftalelovens bilag 2.

Den foreslåede ændring medfører, at hvis en kreditaftale benytter et benchmark, skal kreditgiveren eller kreditformidleren oplyse navnet på benchmarket og administratoren heraf og om de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i kreditaftalelovens bilag 2.

Begreberne "kreditaftale", "kreditgiver", "kreditformidler" og "forbruger" skal efter den foreslåede ændring forstås i overensstemmelse med definitionerne heraf i kreditaftalelovens § 4, nr. 1 ("forbruger"), nr. 2 ("kreditgiver"), nr. 3 ("kreditaftale") og nr. 6 ("kreditformidler").

Efter kreditaftalelovens § 4, nr. 1, forstås der ved en forbruger en person, der i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af loven, hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Efter kreditaftalelovens § 4, nr. 2, forstås ved en kreditgiver en fysisk eller juridisk person, der yder eller giver tilsagn om at yde kredit som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed.

Efter kreditaftalelovens § 4, nr. 3, forstås der ved en kreditaftale en aftale, hvorved en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde en forbruger kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel ordning undtagen aftaler om løbende levering af tjenesteydelser eller varer af samme art, hvor forbrugeren betaler for ydelserne eller varerne i rater, så længe de leveres.

Efter kreditaftalelovens § 4, nr. 6, forstås der ved en kreditformidler en fysisk eller juridisk person, der ikke optræder som kreditgiver, og som mod betaling af et honorar, der kan antage form af penge eller en anden aftalt form for finansiel modydelse, som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed præsenterer kreditaftaler for forbrugere eller tilbyder kreditaftaler til forbrugere (§ 4, nr. 6, litra a), bistår forbrugere ved at udføre andet forberedende arbejde med henblik på kreditaftaler end det, der er omfattet i litra a (§ 4, nr. 6, litra b), eller indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgiverens vegne (§ 4, nr. 6, litra c).

Et benchmark defineres i benchmarkforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 3, som ethvert indeks, der bruges som en reference ved fastlæggelsen af det beløb, som skal betales i henhold til et finansielt instrument eller en finansiel kontrakt, eller et indeks, der anvendes til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater med det formål at spore udbyttet af et sådant indeks, fastsætte allokeringen af aktiver for en portefølje eller beregne de resultatbetingede gebyrer.

En administrator defineres i benchmarkforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 6, som en fysisk eller juridisk person, der har kontrol med leveringen af et benchmark.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.18.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 7 a, stk. 6 i lov om kreditaftaler)

Det følger af kreditaftalelovens § 7 a, stk. 5, at hvis aftalen på forbrugers anmodning er indgået ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som ikke gør det muligt at give oplysningerne i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1 og 2, navnlig i det tilfælde, der er omhandlet i bestemmelsens stk. 4, skal kreditgiveren give forbrugeren de pågældende oplysninger i komplet form ved brug af formularen i lovens bilag 2 umiddelbart efter kreditaftalens indgåelse.

Det foreslås, at henvisningen i bestemmelsen til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 4, ændres til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 5.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 23, nr. 2, foreslås at indsætte et nyt stykke i kreditaftalelovens § 7 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.18.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 7 a, stk. 10 i lov om kreditaftaler)

Det følger af kreditaftalelovens § 7 a, stk. 9, at bestemmelsens stk. 1-8 ikke finder anvendelse på leverandører af varer eller tjenesteydelser, der accessorisk optræder som kreditformidlere. I disse tilfælde skal kreditgiveren sikre, at forbrugeren forud for aftaleindgåelsen modtager oplysningerne efter stk. 1-8.

Det foreslås, at henvisningen i bestemmelsen til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 1-8, ændres til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 1-9.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 23, nr. 2, foreslås at indsætte et nyt stykke i kreditaftalelovens § 7 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.18.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 7 b, stk. 3, 4. pkt. i lov om kreditaftaler)

Efter kreditaftalelovens § 7 b, stk. 3, skal oplysningerne efter bestemmelsens stk. 1 og 2 gives på papir eller på et andet varigt medium, og alle oplysningerne skal være lige fremtrædende. Oplysningerne skal gives ved hjælp af formularen i lovens bilag 3. For så vidt angår kreditaftaler, der sikres ved pant eller anden rettighed knyttet til fast ejendom, skal kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren dog anvende oplysningsskemaet i ESIS i lovens bilag 5. § 7 a, stk. 10, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at henvisningen i bestemmelsens 4. pkt., til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 10, 2. pkt., ændres til kreditaftalelovens § 7 a, stk. 11, 2. pkt.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 23, nr. 2, foreslås at indsætte et nyt stykke i kreditaftalelovens § 7 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.18.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 24

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 2, nr. 2-5, som ændrer lov om kapitalmarkeder, træder i kraft den 21. juli 2018. Det følger af artikel 49, stk. 2, at forordningens artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 2, finder anvendelse fra den 21. juli 2018. Ikrafttrædelsestidspunktet vil herefter svare til ikrafttrædelsestidspunktet for de artikler i prospektforordningen, som lovforslaget vedrører.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 7, som ændre lov om forsikringsformidling træder i kraft når erhvervsministeren fastsætter tidspunkt herfor. Det følger af § 44 i lov om forsikringsformidling, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2 og 3. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter og fastsætte overgangsregler.

Det foreslås i *stk. 4* at indføre en overgangsordning, hvorved det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningseggede passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, som affattet ved § 1, nr. 21, senest skal være opfyldt den 1. januar 2022. Bestemmelsen sikrer at systemisk vigtige realkreditinstitutter, jf. §§ 308 og 310, systemisk vigtige koncerner der indeholder et realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, og systemisk vigtige realkreditinstitutter, som indgår i en international koncern, har tid nok til at udstede gældsinstrumenter og opbygge kapital, så de den 1. januar 2022 skal opfylde det fulde samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningseggede passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, som affattet ved § 1, nr. 21.

Det foreslås i *stk. 5* indført en overgangsordning, hvorved den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, der indfører en ny kategori af gældsforpligtelser, der betales efter simple forpligtelser i henhold til konkurslovens § 97, finder anvendelse på gældsforpligtelser, der er udstedt den 1. januar 2018 eller senere. Bestemmelsen skal sikre, at udstedelser, som de omfattede virksomheder udsteder efter dette tidspunkt kan blive omfattet af den foreslåede placering i prioritetsordenen ved

konkurs, hvis de i øvrigt opfylder kravene i den foreslåede bestemmelse. Ved den foreslåede ændring sikres det således, at de omfattede virksomheder kan opfylde kravet til nedskrivningsegnete passiver ved at udstede sådanne gældsforpligtelser allerede den 1. januar 2018 eller senere, hvilket efterkommer et ønske herom fra sektoren. Sektorens ønske skyldes, at sikkerhed om udstedelsernes placering i den nationale konkursorden potentielt kan nedbringe virksomhedernes omkostninger ved udstedelserne. Gældsforpligtelser der er udstedt før den 1. januar 2018, og kontraktuelt er placeret samme sted i konkursordenen som den foreslåede nye kategori af gældsforpligtelser, er ligestillet i prioritetsordenen med den nye kategori af gældsforpligtelser.

Der foreslås i *stk. 6* indsat en ordensbestemmelse, så regler fastsat i medfør af § 3, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som ændret ved denne lovs § 4, nr. 2.

Der er med hjemmel i den gældende § 3, stk. 6, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, udstedt bekendtgørelse nr. 1255 af 1. november 2013 om finansielle rådgiveres ansvarsforsikring, garanti-stillelse og behandling af betroede midler.

Til § 25

Forslagets § 25 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog de foreslåede *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets §§ 1, nr. 1-19 og 21-44, §§ 2-6, 8, 12-14 og 20, som ændrer i lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, hvidvaskloven, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om betalingskonti, lov om indskyder og investorgarantiordning, lov om betalinger, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om ejendomscreditselskaber, lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne ved kongelig anordning med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 1, nr. 1-18 og 21-44, §§ 2-8, 10-14, 19, 20 og 23, som ændrer i lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, hvidvaskloven, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om forsikringsformidling, lov om betalingskonti, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om indskyder og investorgarantiordning, lov om betalinger, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om ejendomscreditselskaber, lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og lov om kreditaftaler kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 667 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 34 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og senest ved § 45 i lov nr. 41 af 22. januar 2018, foretages følgende ændringer:

Lov om finansiel virksomhed

§ 1. ---

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 6, §§ 70 og 71, § 75, § 79 a, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 3 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 77 a-77 d, §§ 170-175, §§ 176-178, § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a og 313-313 b desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 175 b og 175 c desuden anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. For tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 6« til: »§ 64, stk. 3«.

2. I § 1, stk. 6, ændres »§§ 6, 6 a, 6 b, 33 og 43, § 347, stk. 1, og § 348« til: »§§ 6, 6 a, 6 b, 33, 43, 46 a, 46 b, § 347, stk. 1, § 348 og § 373, stk. 3 og 5,«.

vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 33 og 43, § 347, stk. 1, og § 348 anvendelse.

Stk. 7-16. ---

§ 5 ---

Nr. 1-66) ---

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes som nr. 67:

»

67) **Struktureret indlån:** Indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.«

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 6 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og de øvrige myndigheder, jf. § 6, stk. 1, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i

4. § 6, *stk. 3*, ophæves.

5. § 6 a affattes således:

medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

§ 9 a. ---

Stk. 2. En tilknyttet agent, jf. stk. 1, kan udføre følgende:

- 1) Markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituts ydelser.

Nr. 2-5) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3-6. ---

§ 33 a. ---

Stk. 2. ---

»§ 6 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

6. § 9 a, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»

- 1) Markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituttets investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser.«

7. I § 9 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Agenter tilknyttet et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut, jf. stk. 1, der er formidler af, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at

Nr. 1-6) ---

7) filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 46 a, 46 b og 71, § 72, stk. 1, 2 og 5, og § 77 e i denne lov, §§ 88-95, 98-109, 114 og 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4-5. ---

Danske finansielle virksomheders virksomhed i udlandet

8. I § 33 a, stk. 3, nr. 7 ændres »§ 72, stk. 1, 2 og 5,« til: »§ 72, stk. 1, 2 og 6«.

9. I overskriften før § 38 indsættes efter »Danske finansielle virksomheders«: »og visse finansieringsinstitutters«.

10. Efter § 38 a indsættes:

»§ **38 b.** Et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal give meddelelse til Finanstilsynet forud for, at finansieringsinstituttet etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansieringsinstituttet skal sammen med meddelelsen give Finanstilsynet de oplysninger, som er nævnt i § 38, stk. 1, og oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet sender oplysninger som nævnt i stk. 1 og oplysninger om moderselskabernes risikoeksponeringsbeløb til værtslandets tilsynsmyndigheder senest tre måneder efter modtagelsen af oplysningerne.«

§ 46 a. ---

11. I § 46 a indsættes som stk. 2:

§ 46 b. ---

Stk. 2. ---

§ 64. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse

Stk. 3. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal opfylde følgende:

- 1) Må ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

12. I § 46 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

13. § 64, stk. 1-4 ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,

2) Må ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.	4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,
3) Må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab.	5) må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab, og
4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.	6) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.«

Stk. 4. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 5. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 3 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 6. Stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, og stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Stk. 7. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for generalagenter, jf. § 35.

Stk. 8. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke læn-

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 2-5.

14. I § 64, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1,« og »stk. 2 og 3« til: »stk. 1, nr. 2-6«.

15. I § 64, stk. 6, der bliver stk. 3, ændres »Stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, og stk. 4 og 5« til: »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2«.

16. I § 64, stk. 7, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 1-5« til: »Stk. 1-2«.

17. I § 64, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »Stk. 1-5« til: »Stk. 1-2«, og i stk. 8, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1«.

gere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i stk. 1-3.

§ 72. ---

Stk. 2-3. ---

18. I § 72 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 2, nr. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der sælger, rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

Stk. 4-6. ---

§ 84. Selskabslovens §§ 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, og §§ 136-138 og 140-143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på sparekasser.

Stk. 2. ---

§ 88. Selskabslovens § 80, stk. 1-4, §§ 81, 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, og §§ 136-138 og 140-143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

Stk. 2. ---

§ 125 i. ---

19. I § 84, *stk. 1*, ændres »§ 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a,« til: »§ 96, stk. 1, §§ 98, 100 a,«, og »og §§ 136-138 og 140-143« ændres til: »§§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt.«

20. I § 88, *stk. 1*, ændres »§ 80, stk. 1-4« til: »§ 80, stk. 1-3«, »§ 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 100 a,« ændres til: »§ 96, stk. 1, §§ 98, 100 a,«, og »og §§ 136-138 og 140-143« ændres til: »§§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt.«

21. I § 125 i indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»

Stk. 2. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at instituttets krav til kapitalgrundlag og gældsbuffer tilsammen udgør mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtig, jf. §§ 308 og 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegneede passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, dog minimum 2 pct., jf. stk. 1, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegneede passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Stk. 4. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt realkreditinstitut, jf. §§ 308 og 310, der indgår i en international koncern, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis den internationale koncerns samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegneede passiver der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver. Hvis den internationale koncerns samlede krav ikke er tilstrækkelige til at sikre, at koncernen har nedskrivningsegneede passiver, der mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstituttet til minimum 2 pct., dog således, at det samlede krav til realkreditinstituttets gældsbuffer og kapitalgrundlag udgør mindst 8 pct. af realkreditinstituttets samlede passiver.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 5-9.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Kapital- og gældsinstrumenterne som nævnt i stk. 3 må ikke samtidig anvendes til at opfylde

Nr. 1-4) ---

5) kravet til kapitalgrundlag, jf. artikel 500, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

Stk. 5. For gældsbufferkrav, der opfyldes med kapital- og gældsinstrumenter omfattet af stk. 3, nr. 2-4, gælder følgende:

Nr. 1-2) ---

Stk. 6. Finanstilsynet kan bestemme, at gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning eller konvertering.

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, såfremt

Nr. 1) ---

22. I § 125 i, stk. 4, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3« til: »stk. 6«.

23. § 125 i, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 7, nr. 5, affattes således:

»

5) kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.«

24. I § 125 i, stk. 5, der bliver stk. 8, ændres »stk. 3,« til: »stk. 6,«.

25. § 125 i, stk. 6, der bliver stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan bestemme, at:

- 1) Gældsbufferkravet for et realkreditinstitut skal opfyldes helt eller delvis med kapital- og gældsinstrumenter med kontraktuel mulighed for nedskrivning og konvertering.
- 2) Gældsbufferkravet opgjort efter stk. 3, kan for den del der er over 2 pct., opfyldes med udstedelser, jf. stk. 6-8, fra modervirksomheden, hvis denne er et pengeinstitut.«

- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, eller

26. I § 179, nr. 2, og § 180, nr. 2, ændres »§ 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4« til: »§ 64, stk. 1, nr. 3, 4 og 6«.

Nr. 3) ---

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed, såfremt

Nr. 1) ---

- 2) et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, eller

26. I § 179, nr. 2, og § 180, nr. 2, ændres »§ 64, stk. 3, nr. 1, 2 og 4« til: »§ 64, stk. 1, nr. 3, 4 og 6«.

Nr. 3) ---

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab,

- 1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og

27. I § 224, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »denne lov,«: »hvidvaskloven,«.

om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter,

Nr. 2-4) ---

Stk. 2-8. ---

§ 224 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis

- 1) virksomheden overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at virksomheden i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 1, nr. 2, eller § 225, stk. 1,

28. I § 224 a, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 224, stk. 1, nr. 2,« til: »§ 224, stk. 1, nr. 1 eller 2,«.

Nr. 2-3) ---

Stk. 2-3. ---

§ 266 ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Modervirksomheder omfattet af stk. 1 og 2, der er underlagt konsolideret tilsyn, skal tilsvarende opfylde kravet i stk. 1 på konsolideret niveau.

29. I § 266, stk. 3, fastsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ved fastsættelsen af kravet i stk. 1 på konsolideret niveau er koncernens realkreditinstitut ikke omfattet af konsolideringen. Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde kravet i stk. 1 på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af kravene i § 125 i, stk. 1-4, eller de krav der følger af § 125 i, stk. 8, nr. 1-5.«

Stk. 4-6. ---

§ 267. ---

Stk. 2. ---

31. I § 267 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I en koncern, hvor der indgår et realkreditinstitut, og hvor der er fastsat et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningseggede passiver på konsolideret niveau, jf. § 266, stk. 3, kan Finanstilsynet tillade, at passiver udstedt fra et realkreditinstitut i koncernen anvendes til at opfylde kravet til de nedskrivningseggede passiver på konsolideret niveau, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De pågældende instrumenter skal i afviklingssituationen kontraktuelt kunne nedskrives og konverteres uden brug af bail-in værktøjet.
- 2) De pågældende instrumenter må ikke samtidig anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet i § 125 i, stk. 7.
- 3) Det må ikke udgøre en afviklingshindring, at det konsoliderede krav til nedskrivningseggede passiver opfyldes af passiver udstedt fra realkreditinstituttet.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Stk. 3. ---

§ 313 a. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

§ 348. ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 43, 57 og 72. Finanstilsynet kan i den forbindelse foretage inspektionsbesøg i filialer af administrationselskaber og investeringsselskaber.

§ 351. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a, ikke kan bestride stillingen.

31. I § 313 a, ændres »§ 64, stk. 1-5« til: »§ 64, stk. 1-2«.

32. I § 348, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§§ 43,«: »46 a, 46 b,«.

33. I § 351, stk. 1, 2 og 5, ændres »§ 64, stk. 2 eller 3,« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2-6,«.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a, eller for et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab også § 64 b, stk. 1, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 eller 3, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, eller § 312 a, stk. 1, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 64, stk. 8, eller at nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 313 a. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 7. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 2 eller stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,

34. I § 351, stk. 4, ændres »§ 64, stk. 2 og 3,« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2-6,«.

33. I § 351, stk. 1, 2 og 5, ændres »§ 64, stk. 2 og 3,« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2-6,«.

35. I § 351, stk. 6, 1. pkt., ændres tre steder »§ 64, stk. 3, nr. 1« til: »§ 64, stk. 1, nr. 3«

36. I § 351, stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 8« til: »§ 64, stk. 5«.

37. I § 351, stk. 7, ændres »§ 64, stk. 2 eller stk. 3, nr. 2, 3 eller 4« til: »§ 64, stk. 1, nr. 2 og 4-6«.

eller § 64 b, stk. 1, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 8-10. ---

§ 354. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

Nr. 1-21) ---

- 22) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

38. I § 354, stk. 6, nr. 22, indsættes efter »clearingen«: », jf. dog stk. 15«.

Nr. 23-43) ---

Stk. 7-14. ---

Stk. 15. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20 og 27, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system

39. I § 354, stk. 15, indsættes efter »20«: », 22«.

og om oprettelse af et europæisk Udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Stk. 16. ---

354 e. ---

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1-3, § 64 a, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 77 d, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige

40. I § 354 e, stk. 2, ændres »§ 64, stk. 1-3« til: »§ 64, stk. 1«.

krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ligeledes ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 3-5. ---

§ 363. Pengeinstitutter, virksomheder omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 4, nævnte og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter betaler årligt 49,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. ----

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2-5, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1, 2, 5 og 6, § 11, stk. 1, 9 og 10, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 44-46 a, § 46 b, stk. 1, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 64 a, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, § 106 b, § 106 c, § 106 d, stk. 1-5, § 107 a og § 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1,

41. I § 363, stk. 1, ændres », andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 5, nævnte og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter« til: »og andre sparevirksomheder end dem nævnt i § 361, stk. 1, nr. 5,«.

42. Efter § 372 a indsættes i *kapitel 23*:

»Øvrige bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om fritagelse af de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer.«

43. I § 373, stk. 1, ændres »§ 64, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2« til: »§ 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«, og efter »§ 248 b, stk. 1,« indsættes: »§ 313 b,«.

jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, § 126 c, stk. 1-3, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1, § 126 f, 1. pkt., § 126 g, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154, 156 og 170-175 a, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200 og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 334, § 343 v, stk. 1, § 343 ø, stk. 1, og § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 4 og 5, § 38 a, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 64, stk. 8, 2. pkt., § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-4, § 77 e, stk. 1, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a,

44. I § 373, *stk. 2*, ændres »§ 64, stk. 8, 2. pkt.« til: »§ 64, stk. 5, 2. pkt.«

stk. 9 og 10, § 283, stk. 1 og 2, § 264, stk. 2, §§ 312-312 b, § 336 a, stk. 2 og 3, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3-12. ---

§ 2

I lov om kapitalmarkeder, lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2018, foretages følgende ændringer:

Lov om kapitalmarkeder

Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Kommissionens direktiv 2007/14/EF af 8. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende, nr. L 69, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014, EU-Tidende, nr. L 257, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 1 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2016 af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2014, nr. L173, side 1,«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1,«.

2. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1011/2016/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1011/2016/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12«.

gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 1. ---

Stk. 2. Reglerne i kapitel 3 gælder for optagelse af omsættelige værdipapirer til handel på et reguleret marked og offentlige udbud af omsættelige værdipapirer over 5 mio. euro i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Grænsen på 5 mio. euro beregnes over en periode på 12 måneder.

Stk. 3-12. ---

§ 11. § 10 gælder ikke for:

3. I § 1, stk. 2, 1. pkt., udgår »over 5 mio. euro«, og 2. pkt. ophæves.

4. I § 11, stk. 1, indsættes som nye numre:

»

- 1) Udbud af omsættelige værdipapirer under 1 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder.
- 2) Udbud af omsættelige værdipapirer under 8 mio. euro beregnet over en periode på 12 måneder, hvis der ikke anmodes om et godkendelsescertifikat for udbuddet, jf. § 14, stk. 3.«

Nr. 1-8 bliver herefter nr. 3-10.

Nr. 1-8) ---

Stk. 2. En udsteder, udbyder eller fysisk eller juridisk person, der anmoder om optagelse til handel, der er nævnt i stk. 1, nr. 3, 5 og 8, kan dog udforme et prospekt i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør af § 12, stk. 3. 1. pkt. gælder også for offentlige udbud, hvor udbuddet i et eller flere lande inden for Den Europæiske Union eller i et eller flere lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er under 5 mio. euro.

5. § 11, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* En udsteder, udbyder eller fysisk eller juridisk person, der anmoder om optagelse til handel af omsættelige værdipapirer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 2, 5, 7 og 10, kan dog udforme et prospekt i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør af § 12, stk. 3.«

Stk. 3. ---

6. Efter § 58 indsættes før afsnit V:

»Oplysningspligt for revisorer for operatører af et reguleret marked eller udbydere af en dataindberetningstjeneste

§ 58 a. En ekstern revisor for en operatør af et reguleret marked eller en udbyder af en dataindberetningstjeneste skal straks meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver afgørelse vedrørende selskabet, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan

- 1) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjenestes virksomhed,
- 2) påvirke operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjenestes fortsatte aktivitet, eller
- 3) føre til nægtelse af at påtegne regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

Stk. 2. Meddelelsespligten omfatter tillige ethvert forhold og enhver afgørelse omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor bliver vidende om som revisor for et selskab, der har snævre forbindelser med operatøren af et reguleret marked eller udbyderen af en dataindberetningstjeneste.«

§ 105. Erhvervsministeren fastsætter regler om egenheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, pligt til at udføre ordrer på de for kunden mest gunstige betingelser og øvrige regler for behandling af kundeordrer, der gennemføres via en organiseret handelsfacilitet (OHF).

§ 211. ---

7. I § 105 indsættes efter »fastsætter regler om«: »generelle principper om investorbeskyttelse, oplysninger til kunder,«.

Stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af:

Nr. 1-8) ---

§ 244. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 2-3. ---

§ 247. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af § 10, § 12, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24, § 25, 1. pkt., § 26, stk. 1 og 3, § 27, stk. 1 og 3, § 29, stk. 1 og 3, §§ 30-33, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, § 39, stk. 1, §§ 40, 45 og 47, § 51, stk. 1, § 53, § 56, stk. 1 og 3, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, § 61, stk. 3, § 63, § 64, stk. 1 og 3, § 65, stk. 1-6, § 66, stk. 1 og 2, § 67, § 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 71, 73, 75 og 76, § 77, stk. 2, § 78, stk. 1-3, §§ 79-82, § 86, stk. 1, § 88, stk. 2, §§ 90-93, 95 og 98-101, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, §§ 104, 106 og 107, § 108, stk. 1-3, § 109, § 110, stk. 1, § 111, stk. 1, § 114, § 115, stk. 1-4, § 116, § 117, stk. 2-4, §§ 118-120, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 124, stk. 1, § 125, § 127 a, § 129, stk. 1, § 130, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 131, § 132, stk. 1 og 4, §§ 133-135, § 136, stk. 1, 4 og 5, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1, 3-5 og 7, § 140, § 140 a, § 142, stk. 1, § 145, § 146, stk. 1 og 2, § 147, stk.

8. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 9:

»

9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse.«

9. § 244, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

10. Efter § 244 indsættes:

»§ 244 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

11. I § 247 indsættes efter »§58, stk. 1,«: »§ 58 a,«.

2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 147, stk. 4, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 149-162 og § 241.

12. Efter 253 a indsættes:

»§ 253 b. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 4-6, og artikel 15, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse. Endvidere straffes med bøde overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af artikel 4, stk. 9 og 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder overtrædelse af artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 14, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse. Endvidere straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2365/2015/EU af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

§ 3

I hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret ved § 9 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Hvidvaskloven

§ 1. Denne lov finder anvendelse på følgende virksomheder og personer:

Nr. 1-6) ---

7) Forsikringsmæglere, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer.

1. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »Forsikringsmæglere« til: »Forsikringsformidlere«.

Nr. 8-21) ---

Stk. 2-5. ---

§ 7. ---

Stk. 2. Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i henhold til § 8, stk. 2, § 18, stk. 3, og § 19, stk. 1, nr. 3. Personen kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering.

2. I § 7, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Personen skal endvidere have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.«

Stk. 3. ---

§ 48. ---

Stk. 2-5. ---

3. I § 48 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov.«

4. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis personen ikke har tilstrækkeligt godt omdømme eller personens adfærd giver grund til at antage,

at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde, jf. § 7, stk. 2, 4. pkt.

Stk. 2. Påbud meddelt efter stk. 1 kan af virksomheden og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

§ 4

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 666 af 8. juni 2017, og senest ved § 5 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

§ 3. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, når følgende betingelser er opfyldt:

Nr. 1-5) ---

Stk. 4-6. ---

§ 3. ---

St. 2-3. ---

1. I § 3, *stk. 3*, indsættes efter »opfyldt«: », jf. dog *stk. 4*«, og i *nr. 1* ændres »*stk. 4*« til: »*stk. 5*«.

2. I § 3 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal endvidere opfylde følgende betingelser for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, jf. *stk. 3*:

- 1) Kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, når virksomheder er ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed
- 2) Der må ikke foreligge snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, mellem ansøgeren og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 3) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med, jf. § 5, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 4. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver eller boligkreditformidler skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

St. 2-4. ---

§ 4 a. ---

Stk. 2. Registeret, jf. stk. 1, skal indeholde følgende oplysninger:

Nr. 1-2) ---

3. I § 4, stk. 1, indsættes efter »en finansiel rådgiver«: », en investeringsrådgiver«.

4. I § 4 a, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»

- 3) Oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej.«

§ 7. ---

Stk. 2-4. ---

5. I § 7 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.«

§ 11. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en virksomhed omfattet af loven kan have lidt tab, som følge af at den finansielle rådgiver eller boligkreditformidleren har overtrådt § 7, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2.

6. I § 11, *stk. 6*, ændres »den finansielle rådgiver eller boligkreditformidleren« til: »virksomheden«.

Stk. 7. ---

7. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. § 62, stk. 1 og 4, i lov om finansiell virksomhed finder tilsvarende anvendelse på investeringsrådgivere.«

§ 15. Finanstilsynet kan inddrage en finansiell rådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden

8. I § 15, *stk. 1*, indsættes efter »en finansiell rådgivers«: », en investeringsrådgivers«.

Nr. 1-5) ---

Stk. 2-3. ---

§ 18. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation

9. I § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »den finansielle rådgivers«: », investeringsrådgivers«.

fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v.

Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 2-6. ---

§ 23. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

10. § 23, stk. 3, ophæves.

§ 24. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden personlig underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

Lov om investeringsforeninger m.v.

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse

11. § 24 affattes således:

»§ 24. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbeholdtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 2 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 46 i lov nr. 426 af 3. maj 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-

af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42-61, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. Loven gengiver dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 1-15, og Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16-27. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver med-

Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42-61, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I Loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 1-15, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myn-

lemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 3. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Investeringsforeninger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkedsforening)« efter deres navn, og afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkedsafdeling)« efter deres navn. Hvis investeringsforeningen tilføjer »(kort pengemarkedsforening)« eller en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal foreningen eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, Finanstilsynet udsteder efter § 146.

Stk. 6. ---

Stk. 7. SIKAV'er, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkeds-SIKAV)« efter deres navn, og afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkedsafdeling)« efter deres navn. Hvis SIKAV'en tilføjer »(kort pengemarkeds-SIKAV)« eller en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal SIKAV'en eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, som Finanstilsynet udsteder i medfør af § 146.

Stk. 8. ---

Stk. 9. Værdipapirfonde, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkedsfond)« efter deres navn, og afdelinger, der udelukkende investerer i pengemarkedsinstrumenter, skal tilføje »(pengemarkedsafdeling)« ef-

digheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16-27, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8-45. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 3, stk. 5, *ophæves.*

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

3. § 3, stk. 7, *ophæves.*

Stk. 8 bliver stk. 6.

4. § 3, stk. 9, *ophæves.*

Stk. 10 bliver stk. 7.

ter deres navn. Hvis værdipapirfonden tilføjer »(kort pengemarkedsfond)« eller en afdeling, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, tilføjer »(kort)« til sit navn, skal værdipapirfonden eller afdelingen opfylde betingelserne i de bestemmelser, som Finanstilsynet udsteder i medfør af § 146.

Stk. 10. ---

§ 110. Finanstilsynet kan inddrage eller suspendere en dansk UCITS' eller afdelings tilladelse, hvis den danske UCITS eller afdeling

Nr. 1-3) ---

- 4) ikke udøver virksomhed i en periode på over 6 måneder eller
- 5) gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.

5. I § 110, stk. 1, nr. 4, ændres »måneder eller« til »måneder,«.

6. I § 110, stk. 1, nr. 5, ændres »loven.« til »loven, eller«.

7. I § 110, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»

6) gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.«

stk. 2-3. ---

§ 146. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

Nr. 1-2) ---

- 3) korte pengemarkedsforeningers, pengemarkeds-SIKAV'ers og pengemarkedsfondes afdelingers placering af deres midler.

8. § 146, nr. 3 ophæves.

§ 161. Finanstilsynet påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), af loven og af de regler, der er udstedt i med-

9. I § 161 indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:

”Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og regler fastsat i medfør heraf.”

før af loven, undtagen § 60, stk. 1 og 2, og § 63 b. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 14, stk. 1 og 3. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2-4. ---

§ 170. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis, jf. § 29, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, § 27 a²⁾ og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter bestemmelsen i 1. pkt. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupprepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. kapitel 23 a i retsplejeloven.

Stk. 2. ---

§ 185. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 186. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter si-

10. I § 170, stk. 1, 2. pkt., ændres »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, § 27 a og § 28« til: »Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34«.

11. § 185, stk. 3, ophæves.

12. § 186 affattes således:

»§ 186. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

destilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-9, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, § 18, stk. 2 og 4, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-6, § 52, stk. 1-6, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1-4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 103 a, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 5, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af § 14 a, stk. 2 og 3, §§ 38 og 46, § 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, § 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 63 a, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. ---

13. I § 190, *stk. 1*, ændres »§ 3, stk. 1-9« til »§ 3, stk. 1-6.«

14. I § 190 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, straffes med bøde.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 6

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 4 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og senest ved § 35 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Fodnoten. 1) Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophæ-

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring

velse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. Loven indeholder desuden bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1.

af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I Loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8-45. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

§ 3. I denne lov forstås ved:

Nr. 1-11) ---

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 11 som nye numre:

»

- 12) AIF-SIKAV: En alternativ investeringsfond, jf. nr. 1, stiftet efter reglerne i afsnit VIII, som et selskab med en eller flere investorer, hvis vedtægterne angiver, at selskabet er en alternativ investeringsfond med variabel kapital, og som har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde, og som har ansvaret for at forvalte AIF-SIKAV'en.
- 13) AIF-værdipapirfond: En alternativ investeringsfond, jf. nr. 1, som er etableret af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde, og hvis fondsbestemmelser angiver, at fonden er en AIF-værdipapirfond.«

Nr. 12-48 bliver herefter nr. 14-50.

Nr. 12-48) ---

§ 6. ---

Stk. 2. Aktiver, der er erhvervet via gearing, jf. § 3, stk. 1, nr. 27, skal medregnes i opgørelsen over aktiverne i henhold til stk. 1, nr. 1.

3. I § 6, *stk. 2*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 27« til: »§ 3, stk. 1, nr. 29«.

Stk. 3-6. ---

§ 11. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 3, stk. 1, nr. 38, i en forvalter, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at forvalteren bliver en dattervirksomhed.

4. I § 11, *stk. 6*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 38« til: »§ 3, stk. 1, nr. 40«.

Stk. 7. ---

§ 17. Finanstilsynet inddrager en forvalter af alternative investeringsfondes tilladelser efter denne lov helt eller delvis, herunder forbyder markedsføring af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, hvis en forvalter

Nr. 1-6) ---

7) ikke længere overholder betingelserne for at udøve skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, såfremt forvalteren har tilladelse hertil, eller

5. I § 17, *nr. 7*, udgår »eller«.

6. I § 17 indsættes efter nr. 7 som nyt nr.:

Nr. 8) ---

§ 28. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Aktiver, som den alternative investeringsfond har erhvervet via gearing, jf. § 3, stk. 1, nr. 27, skal medregnes i opgørelsen over fondens aktiver i henhold til stk. 3.

Stk. 5-9. ---

Afsnit VIII

Strukturbestemmelser for kapitalforeninger

§ 133. En kapitalforening kan stiftes af en eller flere stiftere. En stifter må ikke være under konkurs eller rekonstruktionsbehandling. Hvis en stifter er en fysisk person, skal personen være myndig, og personen må ikke være under værgemål efter § 5 i værgemålsloven eller under samværgemål efter § 7 i værgemålsloven. Hvis en stifter er en juridisk person, skal denne være beføjet til at erhverve rettigheder, indgå forpligtelser og være part i retssager.

Stk. 2. Stifterne skal underskrive et stiftelsesdokument, der skal indeholde kapitalforeningens vedtægter. Hvis der ikke i forbindelse med stiftelsen af kapitalforeningen er foretaget valg af bestyrelse og revisor, skal stifterne senest 2 uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet afholde generalforsamling til valg af bestyrelse og revisor.

»

8) ikke overholder hvidvaskloven, eller«

Nr. 8 bliver herefter nr. 9.

7. I § 28, *stk. 4*, ændres »§ 3, stk.1, nr. 27« til: »§ 3, stk.1, nr. 29«.

8. I *overskriften* til afsnit VIII indsættes efter »kapitalforeninger«: », AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde«.

9. I § 133, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »En kapitalforening«: » eller en AIF-SIKAV«.

10. I § 133, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«, og i *2. pkt.* indsættes efter »kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

11. I § 133 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En AIF-værdipapirfond kan alene etableres af en forvalter af alternative investeringsfonde, der

§ 134. En kapitalforening skal have en foreningskapital, der kan variere efter de vilkår, som er fastsat i kapitalforeningens vedtægter. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og afdelingen.

Stk. 2. Kapitalforeninger skal organiseres med en eller flere afdelinger hver baseret på en bestemt del af aktiverne efter vedtægternes bestemmelser herom. Bestyrelsen kan etablere nye afdelinger og foretage hermed forbundne vedtægtsændringer, medmindre andet fremgår af vedtægterne.

Stk. 3. Hver afdeling hæfter kun for sine egne forpligtelser. Hver afdeling hæfter dog også for sin andel af de omkostninger, der er fælles for afdelingerne i en kapitalforening. Er der forgæves foretaget retsforfølgning, eller er det på anden måde godtgjort, at en afdeling ikke kan opfylde sine forpligtelser efter 2. pkt., hæfter de øvrige afdelinger solidarisk for afdelingens andel af de fælles omkostninger.

Stk. 4. En afdeling kan opdeles i andelsklasser efter vedtægternes bestemmelser herom.

Stk. 5. En investor i en afdeling hæfter ikke personligt for kapitalforeningens eller afdelingens forpligtelser. Investoren hæfter alene med sit indskud.

har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.«

12. § 134, stk. 1 og 2, affattes således:

»En kapitalforening eller AIF-SIKAV skal have en forenings- eller selskabskapital, der kan variere efter de vilkår, som er fastsat i vedtægterne. En AIF-værdipapirfond skal have en fondskapital, der kan variere efter de vilkår, som er fastsat i AIF-værdipapirfondens fondsbestemmelser. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond, betegnes som investor i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden og afdelingen.

Stk. 2. En kapitalforening, AIF-SIKAV og AIF-værdipapirfond skal organiseres med en eller flere afdelinger hver baseret på en bestemt del af aktiverne efter vedtægternes eller fondsbestemmelsernes bestemmelser herom. Bestyrelsen for en kapitalforening eller en AIF-SIKAV kan etablere nye afdelinger og foretage hermed forbundne vedtægtsændringer, medmindre andet fremgår af vedtægterne. Bestyrelsen for en AIF-værdipapirfonds forvalter af alternative investeringsfonde kan etablere nye afdelinger, medmindre andet fremgår af fondsbestemmelserne.«

13. I § 134, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »kapitalforening«: », en AIF-SIKAV eller i en AIF-værdipapirfond«.

14. I § 134, stk. 4, indsættes efter »vedtægternes«: »eller fondsbestemmelsernes«.

15. I § 134, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »kapitalforeningens«: », AIF-SIKAV'ens, AIF-værdipapirfondens«.

Stk. 6. Alle investorer i en kapitalforening skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i kapitalforeningen. Alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor dog skal have mindst én stemme.

Stk. 7. Det skal fremgå af en kapitalforenings vedtægter, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen vil aflægge årsrapport.

§ 135. Kun kapitalforeninger kan og skal i deres navn benytte betegnelsen kapitalforening.

Stk. 2. En kapitalforenings forvalter udgør kapitalforeningens daglige ledelse.

§ 136. Når en kapitalforening er stiftet, skal kapitalforeningens forvalter anmelde den til registrering i Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges et eksemplar af kapitalforeningens stiftelsesdokument og vedtægter.

16. § 134, stk. 6 og 7, affattes således:

»*Stk. 6.* Alle investorer i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller alternativ AIF-værdipapirfond skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden. Alle investorer i en afdeling skal have de samme rettigheder, for så vidt angår forhold, som alene vedrører investorerne i afdelingen. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. kan fraviges som følge af etablering af andelsklasser, udstedelse af andele uden ret til udbytte og fastsættelse af regler om stemmeretsbegrænsning, idet enhver investor i en kapitalforening eller AIF-SIKAV dog mindst skal have én stemme.

Stk. 7. Det skal fremgå af en kapitalforenings eller AIF-SIKAV's vedtægter eller af AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden vil aflægge årsrapport.«

17. § 135 affattes således:

»**§ 135.** En kapitalforening har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen kapitalforening.

Stk. 2. En AIF-SIKAV har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen AIF-SIKAV eller alternativ investeringsfond med variabel kapital.

Stk. 3. En AIF-værdipapirfond har eneret og er pligtig til i sit navn at benytte betegnelsen AIF-værdipapirfond.

Stk. 4. En kapitalforenings, AIF-SIKAV's eller AIF-værdipapirfonds forvalter udgør foreningens eller fondens daglige ledelse.«

18. § 136, stk. 1, affattes således:

»Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er stiftet eller AIF-værdipapirfond etableret, skal forvalteren foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen. Anmel-

Stk. 2. En kapitalforening, som endnu ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen, kan ikke som sådan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser. Kapitalforeningen kan heller ikke være part i retssager bortset fra søgsmål om stiftelsen.

Stk. 3. For en forpligtelse, der før registreringen indgås på vegne af en kapitalforening, hæfter de, der har indgået forpligtelsen eller har medansvar herfor, personligt, uden begrænsning og solidarisk. Ved registreringen overtager kapitalforeningen disse forpligtelser.

Stk. 4. Når en kapitalforening har ændret sine vedtægter, skal kapitalforeningens forvalter anmelde ændringerne til Erhvervsstyrelsen, der foretager de nødvendige registreringer.

Stk. 5. Kapitel 2, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på kapitalforeninger. Uanset bestemmelsen i § 9, stk. 1, i selskabsloven skal anmeldelse af vedtægtsændringer være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 4 uger efter at beslutningen om at ændre vedtægterne er truffet.

Stk. 6. Enhver anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, som en forvalter foretager efter bestemmelserne om kapitalforeninger i denne lov, skal vedlægges en erklæring afgivet af forvalteren, hvoraf det fremgår, at de anmeldte forhold er i overensstemmelse med bestemmelserne om kapitalforeninger i denne lov.

Stk. 7. ---

delsen af en kapitalforening eller en AIF-SIKAV skal vedlægges et eksemplar af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV's stiftelsesdokument og vedtægter.«

19. I § 136, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«, og i 2. pkt. ændres »Kapitalforeningen« til: »En kapitalforening eller AIF-SIKAV«.

20. I § 136, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en kapitalforening«: », eller AIF-SIKAV«, og i 2. pkt. indsættes efter »kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

21. § 136, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV har ændret sine vedtægter, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV's forvalter anmelde ændringerne til Erhvervsstyrelsen, der foretager de nødvendige registreringer.

Stk. 5. Kapitel 2, § 366, § 367, stk. 1 og 4, og § 371 i selskabsloven finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipapirfonde. Uanset bestemmelsen i § 9, stk. 1, i selskabsloven skal anmeldelse af vedtægtsændringer være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 4 uger efter at beslutningen om ændringen er truffet.«

22. I § 136, stk. 6, indsættes to steder efter »kapitalforeninger«: »eller AIF-SIKAV'er«.

§ 137. Når vedtægterne i en kapitalforening indeholder bestemmelser om, at afdelingerne kan opdeles i andelsklasser, kan bestyrelsen

Nr. 1-2) ---

Stk. 2-4. ---

§ 138. En kapitalforening, der modtager midler fra detailinvestorer, skal på sin eller sin forvalters hjemmeside oplyse, hvilke andelsklasser der er oprettet, herunder give oplysninger om de karakteristika, der gælder for hver andelsklasse, og om principperne for fordeling af omkostninger mellem andelsklasserne.

§ 139. Har en kapitalforening udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted (hovedkontor) i Danmark, har kapitalforeningen hjemsted det samme sted som forvalteren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Har en kapitalforening udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted (hovedkontor) i et andet land, skal kapitalforeningen indgå aftale med en repræsentant om repræsentation af kapitalforeningen her i landet. Kapitalforeningen har hjemsted der, hvor repræsentanten har hjemsted (hovedkontor), og hovedkontor der, hvor forvalteren har hovedkontor.

§ 140. Beslutning om likvidation af en afdeling i en kapitalforening træffes af generalforsamlingen.

23. I § 137, *stk. 1*, ændres »Når vedtægterne i en kapitalforening« til: »Når vedtægterne i en kapitalforening eller AIF-SIKAV«.

24. I § 137 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Er der tale om en AIF-værdipapirfond, er det bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, der træffer beslutninger som nævnt i stk. 1.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

25. I § 138 indsættes efter »En kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«.

26. I § 139, *stk. 1*, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV«, og efter »kapitalforeningen«: indsættes: »eller AIF-SIKAV'en«.

27. § 139, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Har en kapitalforening eller AIF-SIKAV udpeget en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et andet land, skal kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en indgå aftale med en repræsentant om repræsentation af kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en her i landet. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en har hjemsted der, hvor repræsentanten har hjemsted, og hovedkontor der, hvor forvalteren har hovedkontor.«

28. § 140, affattes således:

Stk. 2. Generalforsamlingens beslutning om likvidation skal indeholde en bestemmelse om, hvem der skal være likvidator. Likvidator træder i bestyrelsens og forvalterens sted.

Stk. 3. Likvidator kan til enhver tid afsættes af generalforsamlingen.

§ 141. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Likvidator skal forestå, at der udarbejdes et likvidationsregnskab, som godkendes af generalforsamlingen.

Stk. 6. En kapitalforening anses for afviklet, når likvidation af kapitalforeningens eneste eller sidste afdeling er gennemført. Når en kapitalforening er afviklet i henhold til 1. pkt., skal likvidator anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges det af generalforsamlingen godkendte likvidationsregnskab og en erklæring afgivet af likvidator, hvoraf det fremgår, at likvidationen er gennemført i overensstemmelse med bestemmelserne om likvidation i denne lov.

Afvikling af kapitalforeninger og afdelinger uden investorer

»§ 140. Beslutning om likvidation af en afdeling i en kapitalforening eller AIF-SIKAV træffes af generalforsamlingen. Beslutning om likvidation af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.

Stk. 2. En beslutning om likvidation skal indeholde en bestemmelse om, hvem der skal være likvidator. Likvidator træder i bestyrelsens og forvalterens sted.

Stk. 3. Likvidator kan til enhver tid afsættes af kapitalforeningens eller AIF-SIKAV's generalforsamling eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter.«

29. I § 141, stk. 5, ændres »generalforsamlingen« til: »kapitalforeningens eller AIF-SIKAV's generalforsamling eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter«.

30. § 141, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* En kapitalforening, en AIF-SIKAV eller en AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når likvidation af kapitalforeningens eller fondens eneste eller sidste afdeling er gennemført. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er afviklet i henhold til 1. pkt., skal likvidator anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen. Anmeldelsen skal vedlægges det likvidationsregnskab, der er godkendt af generalforsamlingen eller af bestyrelsen for AIF-værdipapirfondens forvalter, og en erklæring afgivet af likvidator, hvoraf det fremgår, at likvidationen er gennemført i overensstemmelse med bestemmelserne om likvidation i denne lov.«

31. Overskriften før § 142 affattes således:

»*Afvikling af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er, AIF-værdipapirfonde og afdelinger uden investorer*«

§ 142. Har en kapitalforening eller en afdeling aldrig haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af kapitalforeningen eller afdelingen.

Stk. 2. Når en kapitalforening eller afdeling er afviklet i henhold til stk. 1, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.

§ 143. Beslutning om afvikling af en andelsklasse i en kapitalforening træffes af andelsklassens investorer på en generalforsamling, jf. dog stk. 2. Hvis andelsklassens investorer ikke ønsker deres andele overført til en anden andelsklasse, gennemføres afviklingen, ved at afdelingen indløser samtlige andele, som er udstedt i andelsklassen.

Stk. 2. Har en andelsklasse aldrig haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af andelsklassen.

§ 144. De for selskaber gældende regler om konkurs i §§ 233 og 234 i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på kapitalforeninger og afdelinger heraf.

§ 145. Finanstilsynet kan anmode skifteretten på kapitalselskabets hjemsted om at opløse en kapitalforening, hvis kapitalforeningen ikke har en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken kapitalforeningen kan udpege en forvalter, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde

Stk. 3. Finanstilsynets beslutning om at oversende en kapitalforening til tvangsopløsning i skifteretten offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

32. § 142 affattes således:

»**§ 142.** Har en kapitalforening, AIF-SIKAV, eller en afdeling aldrig haft investorer, kan bestyrelsen træffe beslutning om afvikling af foreningen, selskabet eller afdelingen.

Stk. 2. Når en kapitalforening eller AIF-SIKAV er afviklet i henhold til stk. 1, skal foreningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.«

33. I § 143, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »en kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«.

34. I § 143, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2.«: »Beslutning om afvikling af en andelsklasse i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter.«

35. I § 143, stk. 2, indsættes efter »bestyrelsen«: »for foreningen eller forvalteren for AIF-værdipapirfonden«.

36. I § 144 indsættes efter »kapitalforeninger«: », AIF-SIKAV'er, AIF-værdipapirfonde«.

37. § 145, stk. 1, ændres »på kapitalselskabets hjemsted om at opløse en kapitalforening, hvis kapitalforeningen« til: »på kapitalforeningens eller AIF-SIKAV's hjemsted om at opløse en kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvis foreningen ELLER selskabet«.

38. I § 145, stk. 2, indsættes efter »kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

39. I § 145, stk. 3, indsættes efter » en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV«.

Stk. 4. Kapitalforeningen skal beholde sit navn med tilføjelsen »under tvangsopløsning«.

Stk. 5. Skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer. Skifteretten kan tillige udnævne en revisor. For tvangsopløsningen gælder i øvrigt bestemmelserne om likvidation i § 141, således at skifteretten eller den, som retten har bemyndiget hertil, træffer afgørelser i kapitalforeningens forhold. Omkostningerne ved opløsningen betales om fornødent af statskassen.

Stk. 6. ---

Stk. 7. I perioden fra kapitalforeningens oversendelse til skifteretten og til der er udpeget en likvidator, må bestyrelsen i kapitalforeningen foretage dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for kapitalforeningen og dens kreditorer.

Stk. 8. Efter likvidators tiltræden er tidligere medlemmer af bestyrelsen og ledelsen i kapitalforeningens tidligere forvalter forpligtet til at bistå likvidator i fornødent omfang med oplysninger om kapitalforeningens virke frem til likvidationens indtræden. Bestyrelsen og ledelsen i kapitalforeningens forvalter skal herunder give likvidator de oplysninger, som måtte være nødvendige for likvidators vurdering af bestående og fremtidige krav.

Stk. 9. Likvidator kan anmode skifteretten om at indkalde tidligere medlemmer af kapitalforeningens bestyrelse og ledelsen i kapitalforeningens forvalter til møde i skifteretten med henblik på indhentelse af oplysninger i henhold til stk. 8.

§ 146. En kapitalforening kan fusionere med en anden kapitalforening, og en afdeling i en kapitalforening kan fusionere med en anden afdeling i en kapitalforening. Forud for fusionen skal de fusionerende enheder offentliggøre en fusionsplan.

40. I § 145, *stk. 4*, indsættes efter »Kapitalforeningen«: »eller AIF-SIKAV'en«.

41. I § 145, *stk. 5, 3. pkt.*, og *stk. 6*, indsættes efter »kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

42. § 145, *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* I perioden fra kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens oversendelse til skifteretten og til der er udpeget en likvidator, må bestyrelsen alene foretage dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for foreningen, selskabet og deres kreditorer.«

43. I § 145, *stk. 8*, indsættes tre steder efter »kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

44. I § 145, *stk. 9*, indsættes efter »medlemmer af kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«, og efter »ledelsen i kapitalforeningens« indsættes: »eller AIF-SIKAV'ens«.

45. § 146, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond kan fusionere med en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond. En afdeling i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond kan fusionere med en anden

Stk. 2. En fusion af kapitalforeninger gennemføres, ved at den ophørende kapitalforening overdrager sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening.

Stk. 3-6. ---

§ 147. Beslutning om fusion træffes i den ophørende enhed af generalforsamlingen.

Stk. 2. ---

§ 148. En kapitalforening, som ophører ved fusion, anses for afviklet, når kapitalforeningen har overdraget sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening og investorerne i den ophørende kapitalforening har fået ombyttet deres andele med andele i den fortsættende kapitalforening.

Stk. 2. ---

Stk. 3. En kapitalforening anses for afviklet, når foreningens eneste eller sidste afdeling er fusioneret med en afdeling fra en anden kapitalforening og denne afdeling er den fortsættende enhed.

Stk. 4. Når en kapitalforening er afviklet i henhold til stk. 1 eller stk. 3, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. ---

afdeling i en kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond. Forud for fusionen skal de fusionerende enheder offentliggøre en fusionsplan.

Stk. 2. En fusion af kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er eller AIF-værdipapirfonde gennemføres ved, at den ophørende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond overdrager sine afdelinger til den fortsættende kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.«

46. I § 147, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»For en AIF-værdipapirfond træffes beslutningen af forvalterens bestyrelse.«

47. § 148, *stk. 1*, affattes således:

»En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, som ophører ved fusion, anses for afviklet, når kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden har overdraget sine afdelinger til den fortsættende enhed og investorerne i den ophørende enhed har fået ombyttet deres andele med andele i den fortsættende enhed.«

48. § 148, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når foreningens, selskabets eller fondens eneste eller sidste afdeling er fusioneret med en afdeling fra en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, og denne afdeling er den fortsættende enhed.«

49. I § 148, *stk. 4*, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller en AIF-SIKAV«, og efter »skal kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

§ 149. En afdeling i en kapitalforening kan spaltes. Forud for spaltningen skal kapitalforeningen offentliggøre en spaltningssplan.

Stk. 2-5. ---

§ 150. Beslutning om spaltning af en afdeling i en kapitalforening træffes af afdelingens investorer på generalforsamlingen.

Stk. 2. Beslutning om modtagelse af en del af en anden afdelings aktiver og forpligtelser som led i en spaltning træffes i den modtagende afdeling af bestyrelsen.

§ 152. ---

Stk. 2. En kapitalforening anses for afviklet, når kapitalforeningens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre kapitalforeninger.

Stk. 3. Når en kapitalforening er afviklet i henhold til stk. 2, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 4. ---

50. I § 149, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »i en kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«», og efter »skal kapitalforeningen« indsættes: », AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden««.

51. § 150, stk. 1, affattes således:

»Beslutning om spaltning af en afdeling i en kapitalforening eller AIF-SIKAV træffes af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om spaltning af en afdeling i en AIF-værdipapirfond træffes af bestyrelsen for fondens forvalter.«

52. I § 150, stk. 2, indsættes efter »af bestyrelsen«: »for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller af forvalteren af AIF-værdipapirfonden«.

53. § 152, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre enheder.« AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling ved en spaltning har overdraget alle afdelingens aktiver og forpligtelser til afdelinger i en eller flere andre enheder.«

54. I § 152, stk. 3, indsættes efter »en kapitalforening«: »eller AIF-SIKAV« og efter »skal kapitalforeningens«: »eller AIF-SIKAV'ens«.

§ 153. En afdeling i en kapitalforening kan overflyttes til en anden kapitalforening.

Stk. 2. Ved overflytning bliver investorerne i den overflyttede afdeling investorer i den kapitalforening, som afdelingen overflyttes til.

Stk. 3. ---

§ 154. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, hvor afdelingen overflyttes fra, af afdelingens investorer på generalforsamlingen.

Stk. 2. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, hvor afdelingen overflyttes til, af bestyrelsen.

Stk. 3. En kapitalforening anses for afviklet, når foreningens eneste eller sidste afdeling er overflyttet til en anden kapitalforening.

Stk. 4. Når en kapitalforening er afviklet i henhold til stk. 3, skal kapitalforeningens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.

§ 155. Finanstilsynet påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 27 b. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter

55. I § 153, *stk. 1*, indsættes efter »i en kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«, og efter »en anden kapitalforening« indsættes: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond«.

56. I § 153, *stk. 2*, indsættes efter »kapitalforening«: », AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond««.

57. § 154 affattes således:

»§ 154. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening eller AIF-SIKAV, hvor afdelingen overflyttes fra, af afdelingens investorer på generalforsamlingen. Beslutning om overflytning af en afdeling i en AIF-værdipapirfond, træffes af bestyrelsen for forvalteren af den fond, som afdelingen kommer fra.

Stk. 2. Beslutning om overflytning af en afdeling træffes i den kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond, hvor afdelingen overflyttes til, af bestyrelsen for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en eller af forvalteren af en AIF-værdipapirfond.

Stk. 3. En kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond anses for afviklet, når kapitalforeningens, AIF-SIKAV'ens eller AIF-værdipapirfondens eneste eller sidste afdeling er overflyttet til en anden kapitalforening, AIF-SIKAV eller AIF-værdipapirfond.

Stk. 4. Når en kapitalforening eller en AIF-SIKAV er afviklet i henhold til stk. 3, skal kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens forvalter anmelde afviklingen til Erhvervsstyrelsen.«

58. I § 155, *stk. 1*, 2.pkt., indsættes efter »om europæiske venturekapitalfonde«: »og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og regler fastsat i medfør heraf.«

og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136. Finanstilsynet påser desuden overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Stk. 2-6. ---

§ 185. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 186. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 190. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 15, stk. 4, § 20, stk. 1-8, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk.

59. § 185, stk. 3, ophæves.

60. § 186 affattes således:

»§ 186. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

61. I § 190, stk. 2, indsættes efter »stk. 3, 1.-7. pkt.,«: »samt artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7,

1-3, § 22 a, stk. 1, § 27 a, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 28 a, § 136 a, stk. 2 og 3, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., straffes med bøde.

stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og stk. 6, artikel 17, stk. 1-6 og stk. 8-9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21, artikel 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26, artikel 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3-4, artikel 32, stk. 3-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3 og artikel 44, stk. 1 i Europaparlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger,«.

Stk. 3-9. ---

§ 7

I lov om forsikringsformidling, lov nr. 41 af 22. januar 2018 foretages følgende ændringer:

Lov om forsikringsformidling

§ 29. Finanstilsynet kan inddrage en forsikringsformidlers og en genforsikringsformidlers tilladelse efter § 3, når

Nr. 1-5) ---

- 6) der er rejst tiltale mod indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 9, stk. 1, nr. 3, eller
- 7) virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

1. I § 29, *stk. 1, nr. 6*, ændres »§ 9, stk. 1, nr. 3, eller« til: »§ 9, stk. 1, nr. 3,«.

2. I § 29, *stk. 1, nr. 7*, ændres »forsikringsdistribution.« til »forsikringsdistribution, eller«.

3. I § 29, *stk. 1*, indsættes som *nr. 8*:

»

- 8) gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.«

Stk. 2-4. ---

§ 44. ---

4. I § 44 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Erhvervsministeren kan ophæve lov nr. 362 af 19. maj 2004 om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013.«

§ 8

I lov om betalingskonti, jf. lov nr. 375 af 27. april 2016, som ændret bl.a. ved § 49 i lov nr. 426 af 3. maj 2017, § 156 i lov nr. 652 af 8. juni 2017 og senest ved 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om betalingskonti

§ 22. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 23. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

1. § 22, *stk. 3*, ophæves.

2. § 23 affattes således:

»§ 23. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

§ 9

I lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 15. september 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, § 21 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og § 52 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

§ 13 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 13 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at myndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af de pågældende myndigheder som afsender.

1. § 13 a, *stk. 3*, ophæves.

2. § 13 b affattes således:

»§ 13 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 10

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ænd-
ret senest ved § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, fore-
tages følgende ændringer:

Lov om tilsyn med firmapensionskasser

§ 9 d. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressa-
ten for meddelelsen.

§ 9 e. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identi-
fikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter si-
destilles med afgørelser og dokumenter med per-
sonlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som afsender.

1. § 9 d, stk. 3, ophæves.

2. § 9 e affattes således:

»§ 9 e. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 11

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 21. august 2015, som ændret senest ved § 10 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv.

§ 36 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 36 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og erhvervs- og vækstministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet eller erhvervs- og vækstministeren som afsender.

1. § 36 a, stk. 3, ophæves.

2. § 36 b affattes således:

»§ 36 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 12

I lov om betalinger, jf. lov nr. 652 af 8. juni 2017, som senest ændret ved § 8 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om betalinger

§ 60. ---

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, når følgende krav er opfyldt:

- 1) Virksomheden drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, og virksomheden har en bestyrelse og en direktion.

1. § 60, stk. 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-6 bliver herefter nr. 1-5.

Nr. 2) ---

- 3) Medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30.

2. I § 60, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 2, indsættes efter »direktion«: », indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige for en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion,«.

Nr. 4-6) ---

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse i henhold til stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene i stk. 2 er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde:

- 1) Virksomheden drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, og virksomheden har en bestyrelse og en direktion.

3. § 60, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»

- 1) Oplysninger om virksomhedens retlige form.«

Nr. 2-10) ---

- 11) Oplysninger om bestyrelsesmedlemmer, direktører og, hvor det er relevant, indehaveren eller den ledelsesansvarlige for instituttets e-penge- eller betalingstjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 30 er opfyldt.

4. § 60, stk. 3, nr. 11, affattes således:

»

- 11) Oplysninger i henhold til § 30 om bestyrelsesmedlemmer, direktøren, indehaveren af udbyder, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.«

Stk. 4. ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan undlade at give en tilladelse i henhold til stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke opfylder kravene i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, hvis oplysningerne i henhold til stk. 2 er ufuldstændige, eller hvis ansvarsforsikringen ikke

5. I § 60, stk. 5, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

lever op til kravene i stk. 4 eller reglerne udstedt i medfør af stk. 7.

Stk. 6. ---

6. I § 60 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsen eller direktionen i en udbyder af kontooplysningstjenester, indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis en udbyder af kontooplysningstjenester drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

Stk. 7. ---

7. Efter § 134 indsættes:

»§ 134 a. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et

medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af udbyderen af kontooplysningstjenester og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har udbyderen af kontooplysningstjenester ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 8. Drives en udbyder af kontooplysningstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.«

§ 135. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut eller en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester, hvis virksomheden

Nr. 1-5) ---

8. To steder i § 135, stk. 1, ændres »eller betalingsinstitut« til: », betalingsinstitut eller udbyder af kontooplysningstjeneste«.

9. I § 135, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2 Finanstilsynet kan endvidere inddrage en virksomheds tilladelse som udbyder af kontooplysningstjeneste, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Nr. 6-7) ---

Stk. 2. Inddragelse af en tilladelse, jf. stk. 1, nr. 4-7, offentliggøres af Finanstilsynet.

10. I § 135, stk. 2, ændres »nr. 4-7« til: »nr. 4-7 og stk. 2«.

11. I § 135 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, som følge af manglende opfyldelse af kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1, nr. 2-5, og inddragelse i henhold til stk. 2, kan af indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodningen herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelsen af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes form.«

§ 142. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene virksomheder, som Finanstilsynet har truffet

12. I § 142, stk. 1, ændres »alene virksomheder« til: »virksomheder eller personer«.

eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udbyder elektroniske penge eller betalingstjenester uden tilladelse, jf. §§ 8, 9, 50 og 51.
- 2) En virksomhed eller person, som ansøger om tilladelse til at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60-62.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlig for at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, når tilsynet giver en virksomhed afslag på tilladelse til at udøve virksomhed som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 135.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 132, stk. 4.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse afsagt af Finanstilsynet om denne persons egnethed eller hæderlighed i henhold til § 10, stk. 1, nr. 4, jf. § 30, i henhold til § 53 eller i henhold til § 134.

13. § 142, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udbyder elektroniske penge, betalingstjenester eller kontooplysningstjenester uden tilladelse, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 2) En virksomhed eller person, som ansøger om tilladelse til at udstede elektroniske penge, udbyde betalingstjenester eller udbyde kontooplysningstjenester, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse, direktion, den eller de ledelsesansvarlige eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlig for at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, når tilsynet giver en virksomhed afslag på tilladelse til at udøve virksomhed som e-pengeinstitut, betalingsinstitut, udbyder af kontooplysningstjenester eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 135..
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 132, stk. 4.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet i henhold til denne lovs §§ 23 og 24.«

- 6) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet i henhold til denne lovs § 23 og § 24.

§ 149. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 150. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden personlig underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

§ 152. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 21, stk. 1, §§ 22 og 25, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 28, § 29, stk. 1, nr. 1, § 30, stk. 2, § 36, stk. 1, § 37, stk. 1, 3. pkt., § 38, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 40, § 43, stk. 1 og stk. 7,

14. I § 142 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Som part i Finanstilsynets afgørelse om egnethed og hæderlighed anses både det berørte epengeinstitut, betalingsinstitut eller den berørte udbyder af kontooplysningstjenester og det bestyrelsesmedlem eller den direktør eller den ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 134 og 134 a.«

15. § 149, *stk. 3*, ophæves.

16. § 150 affattes således:

»§ 150. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

17. I § 152, *stk. 2*, indsættes efter »§ 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt.,«: »§ 60, stk. 7,«.

4. pkt., og stk. 10, § 44, § 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt., § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 3 og 4, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1-6, §§ 68, 69, 70, 71 og 72, § 75, stk. 3, §§ 76-78 og 80, § 81, stk. 1, § 83, stk. 2, §§ 84, 85, 86, 87, 88 og 89, § 90, stk. 2-4, § 91, stk. 1-4, § 92, stk. 2 og 3, § 94, stk. 1 og 2, § 95, § 96, stk. 1-3, § 101, stk. 1, § 110, stk. 1, § 117, § 118, stk. 1 og 2, § 120, stk. 1, § 121, stk. 2, 1. pkt., § 122, stk. 1, § 123, stk. 1 og 2, § 124, stk. 2 og 4, § 125, stk. 2-6, § 126, stk. 1, § 127, stk. 1-3, og § 128, stk. 1 og 5, samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001, artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner straffes med bøde.

Stk. 3. En virksomhed eller person, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 134, § 141, § 144 eller § 145, stk. 2, eller undlader at meddele oplysninger efter § 132, § 144, stk. 2, eller § 145, stk. 3, straffes med bøde.

18. I § 152, stk. 3, ændres »§ 134, § 141, § 144« til: »§§ 134, 134 a, 141, 144«.

§ 13

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbeholdtgørelse nr. 851 af 25. juni 2014, som ændret ved § 8 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om et skibsfinansieringsinstitut

§ 5 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 5 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og erhvervs- og vækstministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Lov om ejendomscreditselskaber

§ 20. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 20 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Så-

1. § 5 a, *stk. 3*, ophæves.

2. § 5 b affattes således:

»§ 5 b. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 14

I lov om ejendomscreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 30. august 2017, som ændret ved § 6 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 20, *stk. 3*, ophæves.

2. § 20 a affattes således:

»§ 20 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

danne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender.

§ 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret senest ved § 12 i 1547 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 27 h. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 27 i. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender

1. § 27 h, *stk. 3*, ophæves.

2. § 27 i affattes således:

»§ 27 i. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 16

I lov om Lønmodtagernes dyrtidsfond, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som
ændret senest ved § 11 i 1547 af 19. december
2017, foretages følgende ændringer:

Lov om Lønmodtagernes dyrtidsfond

§ 10 h. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 10 i. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender

1. § 10 h, stk. 3, ophæves.

2. § 10 i affattes således:

»§ 10 i. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 17

I arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 27. februar 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 285 af 29. marts 2017 og § 8 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

Arbejdsskadesikringsloven

§ 76 c. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 76 d. Erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender.

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser

§ 18 c. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

1. § 76 c, *stk. 3*, ophæves.

2. § 76 d affattes således:

»§ 76 d. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 18

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 18 c, *stk. 3*, ophæves.

§ 18 d. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender.

§ 15 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 15 b. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektro-

2. § 18 d affattes således:

»**§ 18 d.** En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 19

I lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 8. september 2017 foretages følgende ændringer:

1. § 18 c, stk. 3, ophæves.

2. § 15 b affattes således:

»**§ 15 b.** En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

nisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet som afsender.

§ 20

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 18 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 666 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder

§ 13. ---

Stk. 2. ---

1. I § 13 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Gældsforpligtelser omfattet af denne bestemmelse betales umiddelbart efter simple fordringer i medfør af konkurslovens § 97, men er foranstillet øvrige fordringer i medfør af konkurslovens § 98 samt relevante kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gældsforpligtelserne har en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst 1 år.
- 2) Gældsforpligtelserne er ikke derivater og har ingen indbyggede afledte finansielle instrumenter.
- 3) Aftalegrundlaget og i givet fald prospektet for udstedelsen henviser udtrykkeligt til placeringen i prioritetsordenen ved konkurs.«

2. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Indledes der rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling mod virksomheder eller enheder, der er eller har været under restrukturering eller afvikling af Finansiell Stabilitet, finder

konkurslovens regler om omstødelse ikke anvendelse på afviklingsforanstaltninger, som er foretaget af Finansiell Stabilitet.«

ler konkursbehandling mod virksomheder eller enheder, der er eller har været under restrukturering eller afvikling af Finansiell Stabilitet, finder konkurslovens regler om omstødelse ikke anvendelse på afviklingsforanstaltninger, som er foretaget af Finansiell Stabilitet.«

§ 21

I lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love foretages følgende ændring:

lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, foretages følgende ændringer:

Nr. 1. ---

2. § 7, stk. 1, affattes således:

»I denne lov forstås ved en operatør af et reguleret marked et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger.«

3. I § 7, stk. 2, ændres »De virksomheder, der er nævnt i stk. 1,« til: »En virksomhed som nævnt i stk. 1«.

4. I § 7, stk. 4, udgår »§ 60, stk. 4,«.

5. I § 7 a indsættes som stk. 3 og 4:

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

»Stk. 3. I denne lov forstås ved en central modpart (CCP) en virksomhed med tilladelse i henhold til afsnit I, III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen).

Stk. 4. I denne lov forstås ved en værdipapircentral (CSD) en virksomhed med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og værdipapircentraler (CSD'er).«

6. § 8, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

7. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) at selskabet har en aktiekapital, der mindst udgør 8 mio. kr.,«.

8. § 8, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

9. I § 8 b, stk. 2, ændres »§ 8, stk. 5,« til: »§ 8, stk. 3,«.

Nr. 10-14. ---

15. I § 11 udgår », af en clearingcentral, af en værdipapircentral«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

16. I § 12, stk. 2, udgår », værdipapirclearingvirksomhed« og »registreringsvirksomhed samt«.

Nr. 17-19. ----

20. I § 12 f, stk. 1, udgår »clearingcentraler og værdipapircentraler,«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

Nr. 21. ---

22. I § 13, stk. 1 og 2, og to steder i § 13, stk. 3, udgår »nr. 1 og 2,«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

23. § 13, stk. 4, ophæves.

Nr. 24-25. ---

26. I § 50, stk. 7, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP) eller en værdipapircentral (CSD)«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

27. §§ 51-53 ophæves.

28. I overskriften til *kapitel 16* ændres »en clearingcentral« til: »en central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD)«.

29. § 54, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

30. I § 54, stk. 2, der bliver stk. 1, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.

31. I § 54, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«, og »betingelserne i stk. 4.« ændres til: »værdipapircentralens (CSD'ens) regler.«

32. I § 54, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 2, 2. pkt., ændres »Clearingcentralen« til: »Værdipapircentralen (CSD'en)«.

33. § 54, stk. 4 og 5, ophæves.

34. I § 55, stk. 1 og stk. 4, 1. pkt., og to steder i stk. 7, 1. pkt., og i § 56, stk. 2, ændres »clearingcentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.

35. I § 55, stk. 1, ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«.

36. To steder i § 56, stk. 2, ændres »clearingcentralens« til: »værdipapircentralens (CSD'ens)«.

37. I § 57, stk. 1, § 57 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 57 c, stk. 1 og 2, § 57 d, stk. 3, 1. pkt., og § 57 e, stk. 1, 2 og 3, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD)«.

38. To steder i § 57, stk. 2, ændres »clearingcentralen« til: »den centrale modpart (CCP'en), værdipapircentralen (CSD'en)«.

39. I § 57, stk. 3 og 4, § 57 b, stk. 4, og § 57 d, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.

40. I § 57, stk. 3, ændres »Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF« til: »Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer,«.

41. I § 57 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med clearingcentralens eller betalingssystemets regler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er) og betalingssystemer, der er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med den centrale modparts (CCP'ens), værdipapircentralens (CSD'ens) eller betalingssystemets regler«.

Nr. 42-46. ---

47. I § 59, stk. 2, der bliver stk. 1, § 59, stk. 3, 1. og 2. pkt., der bliver § 59, stk. 2, 1. og 2. pkt., to steder i § 62, stk. 1, to steder i § 62, stk. 5, i § 64, stk. 1-3 og stk. 4, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 66, stk. 1 og 4, § 67, 2. pkt., § 68, stk. 4, § 69, 1. pkt., § 70, § 71, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 74, § 75, stk. 1, to steder i § 75, stk. 2, 1. pkt., i § 77, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., § 78, nr. 3, to steder i § 80, stk. 1, 1. pkt., i § 80, stk. 2, § 81, stk. 1 og 4, og § 82, stk. 3, ændres »værdipapircentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

48. I § 59, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.

Nr. 49-50. ---

51. *Kapitel 20* ophæves.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og *86*, ophæves.

52. I overskriften til *kapitel 21* indsættes efter »værdipapircentral«: »(CSD)«.

53. I § 62, *stk. 1, nr. 6*, og *stk. 4*, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er) og værdipapircentraler (CSD'er)«.

54. I § 62, *stk. 5*, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP)«.

55. § 63 ophæves.

56. I § 64, *stk. 1*, ændres »central« til: »værdipapircentral (CSD)«.

57. I § 64, *stk. 4, 2. pkt.*, § 66, *stk. 3*, to steder i § 68, *stk. 2*, i § 71, *stk. 2*, § 75, *stk. 2, 3. pkt.*, og § 77, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.

58. I § 65, *stk. 2*, indsættes efter »værdipapircentralers«: »(CSD'ers)«.

59. I § 68, *stk. 3*, indsættes efter »værdipapircentralens«: »(CSD'ens)«.

60. I § 68, *stk. 5*, § 76, *stk. 2*, § 78, *nr. 2*, § 82, *stk. 1*, og § 82 *a* indsættes efter »værdipapircentral«: »(CSD's)«.

61. § 82 ophæves.

62. I § 82 *a* udgår », og for statens bidrag til en værdipapircentral samlede kapitalberedskab, jf. § 82«.

Nr. 63. ---

64. I § 83, *stk. 11*, udgår »§ 52, *stk. 1* og *2*, § 54, *stk. 4*,«.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og *86*, ophæves.

65. I § 83, *stk. 12*, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD)«, og »clearingcentralen« ændres til: »den centrale modpart (CCP'en) eller værdipapircentralen (CSD'en)«.

Nr. 66-67. ---

68. I § 84 *b, stk. 1*, indsættes efter »et registreret betalingssystem,«: »en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD)«,.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og 86, ophæves.

Nr. 69-70. ---

71. I § 86, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 87, *stk. 1*, udgår », clearingcentraler, værdipapircentraler«.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og 86, ophæves.

72. I § 87, *stk. 5*, udgår », en clearingcentral, en værdipapircentral«.

Nr. 73. ---

74. I § 88, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »markeder,« til: »markeder eller«, og »clearingcentraler eller værdipapircentraler« udgår.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og 86, ophæves.

Nr. 75. ---

76. I § 91, *stk. 1*, udgår »§ 60, *stk. 2-4*,«.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og 86, ophæves.

77. I § 91, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »§ 60, *stk. 2-4*,« til: »lov om behandling af personoplysninger og bestemmelser, der er fastsat i medfør heraf, *jf. stk. 1*,«.

78. I § 92, *stk. 1*, udgår »en clearingcentral og en værdipapircentral,«.

Nr. 79. ---

80. I § 92, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår », en clearingcentral eller en værdipapircentral«.

1. § 2, *nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84* og 86, ophæves.

81. § 92, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

Nr. 82. ---

83. I § 93, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 51,«, »§ 52, stk. 1, 2. pkt.,« og »§ 60, stk. 1, 2. pkt.,«.

84. I § 93, stk. 1, 2. pkt., udgår »§ 52, stk. 1. 1. pkt.,« og »§ 60, stk. 1, 1. pkt.,«.

Nr. 85. ---

86. I § 95, stk. 1, ændres »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral,« til: »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en central modpart, (CCP), en værdipapircentral (CSD),«, og efter »i medfør heraf« indsættes: »eller efter afsnit III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller afsnit III og IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

1. § 2, nr. 2-9, 15, 16, 20, 22, 23, 26-41, 47, 48, 51-62, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76-78, 80, 81, 83, 84 og 86, ophæves.

§ 22

I lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love foretages følgende ændring:

lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love

§ 1

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 4 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, foretages følgende ændringer:

Nr. 1-2. ---

3. § 14, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den godkendte årsrapport for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for selskaber med intern revision tillige den interne revisionschefs revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen efter stk. 1.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

4. I § 14, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres to steder »stk. 4« til: »stk. 5«.

5. § 14, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporterne skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.«

Nr. 6-43. ---

1. § 1, nr. 3-5, ophæves.

§ 23

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1336 af 26. november 2015, som ændret senest ved lov nr. 637 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EU-Tidende 2008, nr. L 133, side 66, Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34.

§ 7 a. ---

Stk. 2. ---

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EU-Tidende 2008, nr. L 133, side 66 som ændret ved Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning 1093/2010/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning 596/2014/EU, EU-tidende 2016, nr. L 171, side 1. «

2. I § 7 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der som bilag kan tilknyttes formularen i lovens bilag 2.«

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Hvis aftalen på forbrugers anmodning er indgået ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som ikke gør det muligt at give oplysningerne i overensstemmelse med stk. 1 og 2, navnlig i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 4, skal kreditgiveren give forbrugeren de pågældende oplysninger i komplet form ved brug af formularen i lovens bilag 2 umiddelbart efter kreditaftalens indgåelse

3. I § 7 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

Stk. 6-8. ---

Stk. 9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse på leverandører af varer eller tjenesteydelser, der accessorisk optræder som kreditformidlere. I disse tilfælde skal kreditgiveren sikre, at forbrugeren forud for aftaleindgåelsen modtager oplysningerne efter stk. 1-8.

4. I § 7 a, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres to steder »stk. 1-8« til: »stk. 1-9«.

Stk. 10. ---

§ 7 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Oplysningerne efter stk. 1 og 2 gives på papir eller på et andet varigt medium, og alle oplysningerne skal være lige fremtrædende. Oplysningerne kan gives ved hjælp af formularen i lovens bilag 3. For så vidt angår kreditaftaler, der sikres ved pant eller anden rettighed knyttet til fast ejendom, skal kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren dog anvende oplysningsskemaet ESIS i denne lovs bilag 5. § 7 a, stk. 10, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

5. I § 7 b, stk. 3, 4. pkt., ændres »§ 7 a, stk. 10, 2. pkt.« til: »§ 7 a, stk. 11, 2. pkt.«

Stk. 4-8. ---

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2 og 4.

Stk. 2. § 2, nr. 2-5, træder i kraft den 21. juli 2018.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter ikrafttræden af § 7.

Stk. 4. Det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningseggede passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, som affattet ved § 1, nr. 21, skal senest være opfyldt den 1. januar 2022.

Stk. 5. § 20, nr. 1, finder anvendelse for gældsforpligtelser, der er udstedt den 1. januar 2018 eller senere

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 3, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret ved denne lovs § 4, nr. 2.

§ 25

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-16 og 18-34, §§ 2-6, 8, 12-14 og 20 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Loven kan endvidere sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. §§ 1, nr. 1-15 og 18-34, §§ 2-8, 10-14, 19 og 20 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Loven kan endvidere sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/2365**af 25. november 2015****om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den verdensomspændende finanskriser, der opstod i 2007-2008, har afsløret overdrevent spekulative aktiviteter, alvorlige huller i lovgivningen, ineffektivt tilsyn, uigennemsigtige markeder og alt for komplekse produkter i det finansielle system. Unionen har vedtaget en række foranstaltninger for at gøre banksystemet mere solidt og stabilt, herunder skærpede kapitalkrav, regler om bedre governance og tilsyn og afviklingsordninger, og for at sikre, at det finansielle system udfylder sin rolle, der er at anvende kapitalen til finansiering af realøkonomien. De fremskridt, der er gjort med etableringen af bankunionen, er også af afgørende betydning i denne sammenhæng. Krisen har imidlertid også understreget behovet for at forbedre gennemsigtigheden og overvågningen ikke blot i den traditionelle banksektor, men også på områder, hvor banklignende kreditformidling finder sted, såkaldte skyggebanksaktiviteter, hvis omfang er alarmerende og allerede er blevet anslået at udgøre næsten halvdelen af det regulerede banksystem. Eventuelle mangler i forbindelse med disse aktiviteter, der er sammenlignelige med de aktiviteter, som kreditinstitutter udfører, vil kunne påvirke resten af den finansielle sektor.

(2) Som led i deres arbejde med at lægge rammer for skyggebanksaktiviteter har Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010⁵⁾, identificeret de risici, som værdipapirfinansieringstransaktioner indebærer. I forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner kan der opstå gearing, procyklalitet og indbyrdes afhængighed på de finansielle markeder. Navnlige manglen på gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner forhindrer regulerings- og tilsynsmyndighederne samt investorerne i at foretage en korrekt vurdering og overvågning af de respektive banklignende risici og graden af indbyrdes afhængighed i det finansielle system i perioden før og under finanskrisen. Den 29. august 2013 vedtog FSB på denne baggrund en politikramme med titlen »Styrkelse af tilsynet med og reguleringen af skyggebanksaktiviteter« (»FSB's politikramme«) vedrørende

skyggebanksrisici inden for værdipapirudlånsforretninger og genkøbsaftaler (repoer), som blev godkendt i september 2013 af G20-lederne.

(3) FSB offentliggjorde den 14. oktober 2014 en lovgivningsramme for haircuts i forbindelse med ikke-centralt cleared værdipapirfinansieringstransaktioner. I mangel af clearing er der store risici forbundet med sådanne operationer, hvis der ikke stilles passende sikkerhed for dem. Mens øget gennemsigtighed vedrørende genanvendelse af kundeaktiver vil være et første skridt i retning af at gøre det lettere for modparter at analysere og forebygge risici, forventes FSB senest i 2016 at afslutte sit arbejde med en række anbefalinger om haircuts i forbindelse med ikkecentralt cleared værdipapirfinansieringstransaktioner for at forebygge overdreven gearing og mindske koncentrationsrisikoen og misligholdelsesrisikoen.

(4) Den 19. marts 2012 offentliggjorde Kommissionen en grønbog om skyggebanksaktiviteter. På grundlag af den omfattende feedback, der blev modtaget, og under hensyn til den internationale udvikling udstedte Kommissionen den 4. september 2013 en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Skyggebanks — Hvordan tackle nye kilder til risici i den finansielle sektor«. I meddelelsen blev det understreget, at den komplekse og uigennemsigtige karakter af værdipapirfinansieringstransaktioner gør det vanskeligt at identificere modparter og overvåge risikokoncentrationen og også medfører opbygning af overdreven gearing i det finansielle system.

(5) I oktober 2012 vedtog en højtstående ekspertgruppe med Erkki Liikanen som formand en rapport om en reform af strukturen af Unionens banksektor. I rapporten behandles bl.a. samspillet mellem det traditionelle banksystem og skyggebanksystemet. Der peges i rapporten på risiciene ved skyggebanksaktiviteter, f.eks. høj gearing og procyklikalitet, og der opfordres til at begrænse den indbyrdes afhængighed mellem bankerne og skyggebanksystemet, som var en kilde til afsmitning i den systemomfattende bankkrise. Der stilles i rapporten også forslag om visse strukturelle foranstaltninger, der skal afhjælpe de resterende svagheder i Unionens banksektor.

(6) Strukture reformerne i Unionens banksystem behandles i et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU. Hvis bankerne pålægges strukturelle foranstaltninger, kan det imidlertid medføre, at nogle aktiviteter flyttes til mindre regulerede områder som f.eks. skyggebanksektoren. Forslaget bør derfor ledsages af bindende gennemsigtigheds- og indberetningskrav vedrørende værdipapirfinansieringstransaktioner som fastsættes i nærværende forordning. Gennemsigtighedsbestemmelserne i nærværende forordning supplerer således nævnte forslag.

(7) Denne forordning opfylder behovet for at forbedre gennemsigtigheden af markederne for værdipapirfinansieringstransaktioner og dermed af det finansielle system. For at sikre lige konkurrencevilkår og international konvergens følger denne forordning FSB's politikramme. Den skaber en EU-ramme, inden for hvilken detaljerede oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner effektivt kan indberettes til transaktionsregistre, og oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner samt total return swaps meddeles investorerne i institutter for kollektiv investering. Definitionen af værdipapirfinansieringstransaktioner i nærværende forordning omfatter ikke derivataftaler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁶⁾. Den omfatter dog transaktioner, der sædvanligvis benævnes likviditetsswaps og sikrede swaptransaktioner, som ikke falder ind under definitionen af derivataftaler i forordning (EU) nr. 648/2012. Behovet for international konvergens forstærkes af, at aktiviteter, der i øjeblikket udøves af traditionelle banker, som følge af reformen af strukturen i Unionens banksektor kan tænkes at blive flyttet til skyggebanksektoren og omfatte finansielle og ikkefinansielle enheder. Der kan derfor opstå endnu mindre gennemsigtighed for regulerings- og tilsynsmyndighederne med hensyn til disse aktiviteter, hvilket kan forhindre dem i at få et tilfredsstillende overblik over risiciene i forbindelse med værdi-

papirfinansieringstransaktioner. Dette vil yderligere forstærke de allerede veletablerede forbindelser mellem den regulerede banksektor og skyggebanksektoren på bestemte markeder.

(8) Udviklingen i markedspraksis og den teknologiske udvikling gør det muligt for markedsdeltagere at anvende andre transaktioner end værdipapirfinansieringstransaktioner som finansieringskilde, til styring af likviditet og forvaltning af sikkerhedsstillelse, som strategi til afkastforbedring, til dækning af shortselling eller til udbytteskattearbitrage. Sådanne transaktioner kan have en tilsvarende økonomisk virkning og medføre lignende risici som værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder procyklikalitet forårsaget af udsving i aktivernes værdi og volatilitet, løbetidsændring eller omdannelse af likviditet som følge af finansiering af langfristede eller illikvide aktiver med kortfristede eller likvide aktiver og finansiell afsmitning, der hidrører fra den indbyrdes afhængighed mellem transaktionskæder, hvor sikkerhedsstillelse anvendes.

(9) Som reaktion på de spørgsmål, som rejses i FSB's politikramme, og på den udvikling, der forventes som følge af reformen af strukturen i Unionens banksektor, må medlemsstaterne påregnes at vedtage divergerende nationale foranstaltninger, som vil kunne skabe hindringer for et velfungerende indre marked og være skadelige for markedsdeltagerne og den finansielle stabilitet. Manglen på harmoniserede gennemsigtighedsbestemmelser gør det desuden vanskeligt for de nationale myndigheder at sammenligne dataene på mikroniveau fra forskellige medlemsstater og dermed at forstå de risici, som de enkelte markedsdeltagere i realiteten udgør for systemet. Det er derfor nødvendigt at forhindre, at der opstår sådanne forvridninger og forhindringer i Unionen. Retsgrundlaget for denne forordning bør derfor være artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som fortolket i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis.

(10) De nye bestemmelser om gennemsigtighed bør derfor fastsætte, at der skal indberettes oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der foretages af alle markedsdeltagere, uanset om de er finansielle eller ikkefinansielle enheder, herunder om sammensætningen af sikkerhedsstillelsen, hvorvidt sikkerhedsstillelsen står til rådighed med henblik på genanvendelse eller er blevet genanvendt, om substitution af sikkerhedsstillelsen ved dagens afslutning og om de anvendte haircuts. For at minimere yderligere driftsomkostninger for markedsdeltagerne bør de nye bestemmelser og standarder være baseret på eksisterende infrastrukturer, operationelle processer og formater, som er blevet indført i forbindelse med indberetning af derivataftaler til transaktionsregistre. I den forbindelse bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (»ESMA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁷⁾, i det omfang det er muligt og relevant, minimere overlapninger og undgå uoverensstemmelser mellem de tekniske standarder, der er vedtaget i henhold til nærværende forordning, og dem, der er vedtaget i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012. Den retlige ramme, der er fastlagt ved nærværende forordning, bør i videst muligt omfang være den samme som rammen i forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår indberetning af derivataftaler til transaktionsregistre, der er registreret med henblik herpå. Dette bør også gøre det muligt for transaktionsregistre, der er registreret eller anerkendt i henhold til nævnte forordning, at udføre den funktion som transaktionsregister, der pålægges med nærværende forordning, hvis de opfylder visse yderligere kriterier, med forbehold af gennemførelsen af en forenklet registreringsproces.

(11) Med henblik på at sikre konsekvens og effektivitet i forhold til ESMA's beføjelser til at pålægge sanktioner, bør de markedsdeltagere, der falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, med henvisning til forordning (EU) nr. 648/2012 være underlagt bestemmelserne i nævnte forordning vedrørende ESMA's beføjelser som specificeret for så vidt angår procedurereglerne ved de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 64, stk. 7, i nævnte forordning.

(12) Transaktioner med medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) bør undtages fra pligten til at indberette værdipapirfinansieringstransaktioner til transaktionsregistre. Med henblik på at sikre, at regulerings- og tilsynsmyndighederne får et tilfredsstillende overblik over risiciene i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner, der foretages af de enheder, som de regulerer eller fører tilsyn med, bør de relevante myndigheder og medlemmerne af ESCB dog arbejde tæt sammen. Et sådant samarbejde bør gøre det muligt for regulerings- og tilsynsmyndighederne at opfylde deres respektive forpligtelser og mandater. Et sådant samarbejde bør være fortroligt og betinget af en begrundet anmodning fra de relevante kompetente myndigheder og bør kun finde sted med henblik på at gøre det muligt for disse myndigheder at opfylde deres respektive forpligtelser under behørig hensyntagen til principperne og kravene om centralbankernes uafhængighed og udførelsen af deres funktioner som pengepolitiske myndigheder, herunder udførelsen af operationer vedrørende penge- og valutapolitikken samt politikken for finansiel stabilitet, som medlemmerne af ESCB har retlig beføjelse til at udføre. Medlemmerne af ESCB bør kunne afvise at udlevere oplysninger, hvis transaktionerne indgås af dem under udførelsen af deres funktioner som pengepolitiske myndigheder. De bør give den myndighed, der fremsætter anmodningen, meddelelse om enhver sådan afvisning sammen med begrundelsen herfor.

(13) Oplysninger om de iboende risici på værdipapirfinansieringsmarkederne bør lagres centralt og være let og direkte tilgængelige for bl.a. ESMA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁸⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁹⁾, de relevante kompetente myndigheder, ESRB og de relevante centralbanker i ESCB, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med udførelsen af dens opgaver inden for en fælles tilsynsmekanisme i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹⁰⁾, med henblik på identificering og overvågning af risici for den finansielle stabilitet som følge af skyggebanksaktiviteter foretaget af regulerede og ikkeregulerede enheder. ESMA bør tage hensyn til de tekniske standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012 vedrørende transaktionsregistre for derivataftaler, og videreudviklingen af disse tekniske standarder, når ESMA udarbejder eller foreslår at revidere de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er fastsat i denne forordning. ESMA bør desuden bestræbe sig på at sikre, at de relevante kompetente myndigheder, ESRB og de relevante centralbanker i ESCB, herunder ECB, har direkte og øjeblikkelig adgang til de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, herunder at definere og gennemføre pengepolitikken samt overvåge de finansielle markeders infrastrukturer. For at sikre dette bør ESMA fastsætte vilkårene og betingelserne for adgang til sådanne oplysninger i udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

(14) Det er nødvendigt at indføre bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og skærpe deres forpligtelse til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør de kompetente myndigheder udveksle de oplysninger, der er relevante for udøvelsen af deres funktioner, med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning, herunder i situationer, hvor overtrædelser eller mistanke om overtrædelser af forordningen eventuelt berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. En streng tavshedspligt er nødvendig for at sikre, at udvekslingen af oplysninger fungerer gnidningsløst, og at særlige rettigheder respekteres. Uden at dette berører national straffe- eller skattelovgivning, bør de kompetente myndigheder, ESMA, organer eller andre fysiske eller juridiske personer end de kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner. Dette bør imidlertid ikke hindre, at nationale organer med ansvar for bekæmpelse, efterforskning eller korrektion af tilfælde af dårlig forvaltning udøver deres funktioner i overensstemmelse med national ret.

(15) Værdipapirfinansieringstransaktioner anvendes i vidt omfang af forvaltere af institutter for kollektiv investering med henblik på effektiv porteføljevaltning. Sådant anvendelse kan have betydelig indvirkning på resultaterne i disse institutter for kollektiv investering. Værdipapirfinansieringstransaktioner kan anvendes enten til at opfylde investeringsmålsætninger eller til at forbedre afkastet. Forvalterne anvender også total return swaps, som har virkninger, der svarer til værdipapirfinansieringstransaktioner. Værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps anvendes i vidt omfang af forvaltere af institutter for kollektiv investering med henblik på eksponering over for bestemte strategier eller for at forbedre deres afkast. Anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps kan øge den generelle risikoprofil i instituttet for kollektiv investering, samtidig med at investorerne ikke i tilstrækkelig grad bliver informeret om anvendelsen af dem. Det er af afgørende betydning at sikre, at investorerne i sådanne institutter for kollektiv investering kan træffe informerede valg og vurdere den samlede risiko- og afkastprofil i institutter for kollektiv investering. Ved vurderingen af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps bør instituttet for kollektiv investering vurdere transaktionens indhold ud over dens juridiske form.

(16) Investeringer, der foretages på grundlag af ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger om investeringsstrategien i et institut for kollektiv investering, kan medføre store tab for investorerne. Det er derfor afgørende, at institutter for kollektiv investering offentliggør alle relevante detaljerede oplysninger i tilknytning til deres anvendelse af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps. Fuldstændig gennemsigtighed er desuden særlig vigtig inden for institutter for kollektiv investering, idet de samlede aktiver, der er omfattet af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, ikke ejes af forvalterne af institutter for kollektiv investering, men af deres investorer. Fyldestgørende information om værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps er derfor et vigtigt redskab til at skabe sikkerhed mod mulige interessekonflikter.

(17) De nye bestemmelser om gennemsigtighed i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps hænger nøje sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹¹⁾ og 2011/61/EU¹²⁾, idet nævnte direktiver danner den retlige ramme for oprettelse, forvaltning og markedsføring af institutter for kollektiv investering.

(18) Institutter for kollektiv investering kan drives som institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) forvaltet af administrationsselskaber for investeringsinstitut eller af investeringselskaber for investeringsinstitut, som er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som alternative investeringsfonde (AIF'er) forvaltet af forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som er meddelt tilladelse eller er registreret i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye bestemmelser om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, der indføres ved denne forordning, supplerer og bør finde anvendelse i tillæg til bestemmelserne i de nævnte direktiver.

(19) For at gøre investorerne opmærksomme på de risici, der er forbundet med anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, bør forvaltere af institutter for kollektiv investering i periodiske rapporter fremlægge oplysninger om den brug, de måtte have gjort af disse teknikker. De eksisterende periodiske rapporter, som investeringsinstitutters administrationsselskaber eller investeringsinstitutters investeringselskaber og FAIF'er skal udarbejde, bør suppleres med de yderligere oplysninger om anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps. ESMA bør i forbindelse med yderligere præcisering af indholdet af disse periodiske rapporter tage hensyn til den administrative byrde og de særlige karakteristika ved forskellige typer værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps.

(20) Investeringspolitikken i et institut for kollektiv investering med hensyn til værdipapirfinansierings-transaktioner og total return swaps bør klart fremgå af de dokumenter, der forelægges forud for aftaleindgåelsen, f.eks. prospektet for investeringsinstitutters vedkommende og de oplysninger, som skal gives investorerne forud for indgåelse af en aftale, for AIF'ers vedkommende. Dette bør sikre, at investorerne forstår og kan vurdere de iboende risici, før de beslutter at investere i et givet investeringsinstitut eller en given AIF.

(21) Genanvendelse af sikkerhedsstillelse skaber likviditet og gør det muligt for modparter at begrænse finansieringsomkostningerne. Det har imidlertid en tendens til at skabe komplekse sikkerhedskæder mellem traditionelle bankaktiviteter og skyggebanksaktiviteter, hvilket medfører risici for den finansielle stabilitet. Den manglende gennemsigtighed vedrørende det omfang, i hvilket finansielle instrumenter, der er stillet som sikkerhed, er blevet genanvendt, og de respektive risici i tilfælde af konkurs kan undergrave tilliden til modparter og forøge risiciene for den finansielle stabilitet.

(22) For at øge gennemsigtigheden vedrørende genanvendelse bør der indføres minimumsoplysningskrav. Genanvendelse bør kun finde sted, hvis den modpart, der stiller sikkerhed, har fuldt kendskab og udtrykkeligt har givet sit samtykke hertil. Udøvelse af retten til genanvendelse bør derfor fremgå af den værdipapirkonto, der tilhører den modpart, som stiller sikkerhed, medmindre denne konto er omfattet af et tredjelandets lovgivning, der kan indeholde andre passende midler til at afspejle genanvendelsen.

(23) Selv om anvendelsesområdet for reglerne om genanvendelse i nærværende forordning er bredere end det i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF¹³⁾ fastsatte, ændrer denne forordning ikke anvendelsesområdet for nævnte direktiv, men bør snarere ses som et supplement til nævnte direktiv. De betingelser, hvorpå modparter har ret til at genanvende og til at udøve denne ret, bør på ingen måde begrænse beskyttelsen af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret i henhold til direktiv 2002/47/EF. På baggrund heraf bør eventuelle overtrædelser af gennemsigtighedskravene vedrørende genanvendelse ikke berøre national ret om en transaktions gyldighed eller virkning.

(24) I denne forordning fastsættes der strenge bestemmelser om information til modparter om genanvendelse, som ikke bør berøre anvendelsen af sektorspecifikke bestemmelser, der er tilpasset bestemte aktører, strukturer og situationer. Bestemmelserne om genanvendelse i denne forordning bør derfor f.eks. kun anvendes på institutter for kollektiv investering og depoter eller kunder i investeringsselskaber, i det omfang der ikke i de retlige rammer for institutter for kollektiv investering eller for beskyttelse af kundeaktiver findes strengere bestemmelser om genanvendelse, da disse udgør en *lex specialis* og har forrang frem for bestemmelserne i denne forordning. Denne forordning bør navnlig ikke berøre eventuelle bestemmelser i EU-retten eller national lovgivning, der begrænser modparter mulighed for at foretage genanvendelse af finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed af modparter eller andre personer end modparter. Anvendelsen af kravene vedrørende genanvendelse bør udskydes til seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden for at give modparter tilstrækkelig tid til at tilpasse deres udestående aftaler om sikkerhedsstillelse, herunder masteraftaler, og sikre, at nye aftaler om sikkerhedsstillelse er i overensstemmelse med denne forordning.

(25) For at sikre konsekvent terminologi internationalt anvender denne forordning udtrykket »genanvendelse« i tråd med FSB's politikramme. Dette bør dog ikke føre til manglende konsekvens i gældende EU-ret, og det bør navnlig ikke berøre betydningen af udtrykket »genanvendelse« i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU.

(26) For at sikre, at modparter overholder de i denne forordning fastsatte forpligtelser, og at de får samme behandling i hele Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive og forholds-

mæssige, og som har afskrækkende virkning. Derfor bør de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som fastsættes i denne forordning, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og niveauet af administrative bøder. Det er hensigtsmæssigt, at sanktioner og andre foranstaltninger, der er fastsat i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, anvendes på overtrædelser af de forpligtelser vedrørende gennemsigtighed vedrørende institutter for kollektiv investering, der er fastsat i denne forordning.

(27) De sanktionsbeføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder, bør ikke berøre ECB's enekompetence i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013 til at inddrage kreditinstitutters tilladelser med henblik på tilsyn.

(28) Bestemmelser i denne forordning vedrørende ansøgningen om registrering af transaktionsregistre og tilbagemækning af registreringen påvirker ikke de retsmidler, der er fastsat i kapitel V i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(29) Tekniske standarder i sektoren for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er i besiddelse af særdeles specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at denne myndighed udarbejder udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. ESMA bør sikre effektive administrative procedurer og indberetningsprocedurer i forbindelse med udarbejdelsen af tekniske standarder. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010 på følgende områder: de detaljerede oplysninger, der skal indberettes vedrørende de forskellige typer værdipapirfinansieringstransaktioner, specifikationer vedrørende ansøgningen om registrering af et transaktionsregister eller om udvidelse af dets registrering, specifikationer vedrørende de procedurer, som transaktionsregistre skal anvende til at kontrollere de detaljerede oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der indberettes til dem, hyppigheden af og specifikationer vedrørende offentliggørelse af samt krav og adgang til transaktionsregisterdata og om nødvendigt nærmere angivelse af indholdet af bilaget.

(30) Kommissionen bør tillægges beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010 at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA vedrørende formatet for og hyppigheden af rapporter, formatet for ansøgningen om registrering af et transaktionsregister eller om udvidelse af dets registrering samt procedurerne for og formen af udveksling af oplysninger om sanktioner og andre foranstaltninger med ESMA.

(31) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af listen over enheder, der er undtaget fra denne forordnings anvendelsesområde, og for så vidt angår typen af gebyrer, de tilfælde, hvor der kræves gebyr, gebyrernes størrelse og den måde, hvorpå transaktionsregistre skal betale dem. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at træffe afgørelser om vurderingen af bestemmelser fra tredjelande med henblik på anerkendelse af tredjelands transaktionsregistre og for at undgå potentielt overlappende eller

modstridende krav. Vurderingen, der danner grundlaget for afgørelser om ækvivalensen af indberetningskravene i et tredjeland, bør ikke berøre den ret, som et transaktionsregister, der er etableret i det pågældende tredjeland og anerkendt af ESMA, har til at levere indberetningstjenester til enheder, der er etableret i Unionen, idet en afgørelse om anerkendelse bør være uafhængig af en sådan vurdering med henblik på en afgørelse om ækvivalens.

(33) Trækkes en gennemførelsesretsakt om ækvivalens tilbage, bør modparter automatisk på ny være omfattet af alle kravene i denne forordning.

(34) Hvis det er relevant, bør Kommissionen samarbejde med myndigheder i tredjelande med henblik på at undersøge gensidigt understøttende løsninger for at sikre konsekvens mellem denne forordning og de krav, der er fastsat af disse tredjelande, og derved undgå eventuelle overlapninger i den forbindelse.

(35) Målene for denne forordning, nemlig at øge gennemsigtigheden af visse aktiviteter på de finansielle markeder, såsom anvendelse af værdipapirfinansieringstransaktioner og genanvendelse af sikkerhedsstillelse, med henblik på at muliggøre overvågning og identifikation af de dermed forbundne risici, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(36) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til et forsvar, retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, frihed til at drive egen virksomhed, ejendomsretten samt adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol. Denne forordning skal anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁴⁾ og afgav udtalelse den 11. juli 2014¹⁵⁾.

(38) Enhver udveksling eller videregivelse af personoplysninger, som kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller transaktionsregistre foretager, bør ske i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹⁶⁾. Enhver udveksling eller videregivelse af personoplysninger, som ESMA, EBA eller EIOPA foretager, bør ske i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001.

(39) Med bistand fra ESMA bør Kommissionen overvåge og udarbejde rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om den internationale anvendelse af indberetningspligten i denne forordning. Fristen for forelæggelse af Kommissionens rapporter bør tage den forudgående effektive anvendelse af denne forordning i betragtning.

(40) På grundlag af resultatet af det arbejde, der er udført i de relevante internationale fora, og med bistand fra ESMA, EBA og ESRB, bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort i de internationale bestræbelser på at mindske de risici, der er forbundet med værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder FSB's anbefalinger om haircuts i forbindelse med ikkecentralt cleared værdipapirfinansieringstransaktioner, og om disse anbefalingers hensigtsmæssighed for EU-markeder.

(41) Anvendelsen af gennemsigtighedskravene i denne forordning bør udskydes for at give transaktionsregistre tilstrækkelig tid til at søge om tilladelse til og anerkendelse af deres aktiviteter som fastsat i denne forordning og modparter og institutter for kollektiv investering tilstrækkelig tid til at overholde disse krav. Det er navnlig hensigtsmæssigt at udskyde anvendelsen af de yderligere gennemsigtighedskrav for institutter for kollektiv investering under hensyntagen til de retningslinjer for kompetente myndigheder og investeringsinstitutters administrationsselskaber, som ESMA udstedte den 18. december 2012, og som fastlægger en fakultativ ramme for investeringsinstitutters administrationsselskaber vedrørende oplysningspligt, og behovet for at mindske den administrative byrde for forvaltere af institutter for kollektiv investering. For at sikre en effektiv gennemførelse af indberetningen af værdipapirfinansieringstransaktioner er det nødvendigt med en gradvis anvendelse af kravene efter modpartstype. En sådan tilgang bør tage hensyn til modpartens reelle evne til at overholde indberetningsforpligtelserne i denne forordning.

(42) De nye ensartede bestemmelser om gennemsigtigheden af værdipapirfinansieringstransaktioner og visse over-the-counter-derivater (OTC-derivater), nemlig total return swaps, som er fastsat i denne forordning, hænger nøje sammen med reglerne i forordning (EU) nr. 648/2012, da disse OTC-derivater er omfattet af indberetningskravene i nævnte forordning. For at sikre et sammenhængende anvendelsesområde for begge sæt gennemsigtigheds- og indberetningskrav, er det nødvendigt med en klar afgrænsning mellem OTC-derivater og børshandlede derivater, uanset om disse aftaler handles i Unionen eller på markeder i tredjelande. Definitionen af OTC-derivater i forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor ændres for at sikre, at den samme type derivataftaler identificeres som enten OTC-derivater eller børshandlede derivater, uanset om disse aftaler handles i Unionen eller på markeder i tredjelande.

(43) Forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes der bestemmelser om gennemsigtigheden af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på:

a) en modpart i en værdipapirfinansieringstransaktion, hvis denne modpart er etableret:

i) i Unionen, herunder alle dens filialer, uanset hvor de er beliggende

ii) i et tredjeland, hvis værdipapirfinansieringstransaktionen indgås som led i aktiviteter under en filial i Unionen af den pågældende modpart

b) administrationsselskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) samt investeringsinstitutters investeringsselskaber, jf. direktiv 2009/65/EF

c) forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2011/61/EU

d) en modpart, der anvender genanvendelse, hvis denne modpart er etableret:

i) i Unionen, herunder alle dens filialer, uanset hvor de er beliggende

ii) i et tredjeland, hvis genanvendelsen enten:

— finder sted som led i aktiviteter under en filial i Unionen af den pågældende modpart eller

— vedrører finansielle instrumenter, der er tilvejebragt som led i en aftale om sikkerhedsstillelse af en modpart, der er etableret i Unionen, eller en filial i Unionen af en modpart, der er etableret i et tredjeland.

2. Artikel 4 og 15 finder ikke anvendelse på:

a) medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), andre af medlemsstaternes organer med lignende funktioner og andre offentlige organer i Unionen, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri

b) Den Internationale Betalingsbank.

3. Artikel 4 finder ikke anvendelse på transaktioner, hvor et medlem af ESCB er modpart.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre listen i nærværende artikels stk. 2.

Kommissionen forelægger med henblik herpå og inden vedtagelsen af sådanne delegerede retsakter Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer den internationale behandling af centralbanker og offentlige organer, der har ansvar for eller som deltager i forvaltningen af den offentlige gæld.

Nævnte rapport skal indeholde en sammenlignende analyse af behandlingen af centralbanker og de pågældende organer inden for de retlige rammer i et antal tredjelande. Konkluderes det i rapporten, at det, navnlig henset til den sammenlignende analyse og potentielle virkninger, er nødvendigt at fritage disse tredjelandes centralbankers og organers pengepolitiske forpligtelser for artikel 15, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt, der tilføjer dem til listen i denne artikels stk. 2.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »transaktionsregister«: en juridisk person, der på central vis indsamler og vedligeholder optegnelser over værdipapirfinansieringstransaktioner

2) »modpart«: en finansiell eller en ikkefinansiell modpart

3) »finansiell modpart«:

a) et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹⁷⁾

b) et kreditinstitut, som er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹⁸⁾ eller forordning (EU) nr. 1024/2013

- c) et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹⁹⁾
- d) et investeringsinstitut og, hvor dette er relevant, dets administrationsselskab, som er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2009/65/EF
- e) en AIF administreret af FAIF'er, som er meddelt tilladelse, eller som er registreret i henhold til direktiv 2011/61/EU
- f) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, som er meddelt tilladelse, eller som er registreret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF²⁰⁾
- g) en central modpart, som er meddelt tilladelse i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012
- h) en værdipapircentral, som er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014²¹⁾
- i) en enhed i et tredjeland, der ville kræve tilladelse eller registrering i henhold til de lovgivningsmæssige retsakter, der er omhandlet i litra a)-h), hvis den var etableret i Unionen
- 4) »ikkefinansiel modpart«: andre selskaber end de i nr. 3) omhandlede enheder, der er etableret i Unionen eller et tredjeland
- 5) »etableret«:
- a) hvis modparten er en fysisk person: som har sit hovedkontor
- b) hvis modparten er en juridisk person: som har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- c) hvis modparten i henhold til national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted: som har sit hovedkontor
- 6) »filial«: et forretningssted, som ikke er hovedkontor, og som er del af en modpart, og som ikke har status som juridisk person
- 7) »udlån af værdipapirer eller råvarer« eller »indlån af værdipapirer eller råvarer«: en transaktion, hvorved en modpart overdrager værdipapirer eller råvarer betinget af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer eller råvarer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette er udlån af værdipapirer eller råvarer for den modpart, der overdrager værdipapirer eller råvarer, og indlån af værdipapirer eller råvarer for den modpart, til hvilken de overdrages
- 8) »buy/sell-back-forretning« eller »sell/buy-back-forretning«: en transaktion, hvorved en modpart køber eller sælger værdipapirer, råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer eller råvarer med aftale om henholdsvis at sælge eller købe værdipapirer, råvarer eller sådanne garanterede rettigheder af samme type tilbage til en nærmere angiven pris på et senere tidspunkt, idet denne transaktion udgør en buy/sell-back-forretning for den modpart, der køber værdipapirerne, råvarerne eller de garanterede rettigheder, og en sell/buy-back-forretning for den modpart, der sælger disse, forudsat at en sådan buy/sell-back- eller sell/buy-back-forretning ikke er omfattet af en genkøbsaftale eller af en omvendt genkøbsaftale som omhandlet i nr. 9)
- 9) »genkøbstransaktion«: en transaktion, der er omfattet af en aftale, hvorved en modpart overdrager værdipapirer, råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer eller råvarer, når denne garanti gives af en anerkendt børs, der er indehaver af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver en modpart mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en be-

stemt råvare til mere end en modpart ad gangen med forbehold af forpligtelse til at tilbagekøbe dem, eller andre værdipapirer eller råvarer af samme type til en nærmere angiven pris på et senere tidspunkt, der er eller bliver nærmere angivet af overdrageren, idet der er tale om en genkøbsaftale for den modpart, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale for den modpart, der køber dem

10) »marginlån«: en transaktion, hvorved en modpart yder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer; dette omfatter ikke andre lån, som er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer

11) »værdipapirfinansieringstransaktion«:

a) en genkøbstransaktion

b) udlån af værdipapirer eller råvarer og indlån af værdipapirer eller råvarer

c) en buy/sell-back-forretning eller en sell/buy-back-forretning

d) et marginlån

12) »genanvendelse«: en modtagende modparts anvendelse i eget navn og for egen regning eller for en anden modparts, herunder eventuelt en fysisk persons, regning af finansielle instrumenter modtaget i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse; en sådan anvendelse omfatter overdragelse af ejendomsret eller udøvelse af en brugsret i henhold til artikel 5 i direktiv 2002/47/EF, men omfatter ikke likvidation af et finansielt instrument i tilfælde af misligholdelse ved den modpart, der stiller sikkerheden

13) »aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/47/EF, der er indgået mellem modparter med henblik på at sikre en forpligtelse

14) »aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning«: en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2002/47/EF, der er indgået mellem modparter med henblik på at sikre en forpligtelse

15) »aftale om sikkerhedsstillelse«: en aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret og en aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning

16) »finansielt instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2014/65/EU

17) »råvare«: en råvare som defineret i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006²²⁾

18) »total return swap«: en derivataftale som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) nr. 648/2012, hvorved en modpart overdrager det samlede økonomiske resultat, herunder indtægter fra renter og gebyrer, gevinster og tab som følge af prisudsving og kredittab, af en referenceforpligtelse til en anden modpart.

KAPITEL II

VÆRDIPAPIRFINANSIERINGSTRANSAKTIONERS GENNEMSIGTIGHED

Artikel 4

Indberetningspligt vedrørende værdipapirfinansieringstransaktioner og beskyttelse af oplysninger

1. Modparter i værdipapirfinansieringstransaktioner skal indberette oplysninger om enhver værdipapirfinansieringstransaktion, som de har indgået, og enhver ændring eller ophævelse heraf, til et transaktionsregister, der er registreret i henhold til artikel 5 eller anerkendt i henhold til artikel 19. Oplysningerne skal indberettes senest den første arbejdsdag efter transaktionens indgåelse, ændring eller ophævelse.

Indberetningspligten fastsat i første afsnit gælder for værdipapir-finansieringstransaktioner, der:

- a) var indgået inden den i artikel 33, stk. 2, litra a), omhandlede relevante anvendelsesdato, og som udestår på denne dato, hvis:
  - i) disse værdipapirfinansieringstransaktioners restløbetid på denne dato overstiger 180 dage, eller
  - ii) disse værdipapirfinansieringstransaktioner er uden fast løbetid og udestår 180 dage efter denne dato
- b) indgås på eller efter den i artikel 33, stk. 2, litra a), omhandlede relevante anvendelsesdato.

De værdipapirfinansieringstransaktioner, der er omhandlet i andet afsnit, litra a), skal indberettes senest 190 dage efter den relevante anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 33, stk. 2, litra a).

2. En modpart, der er omfattet af indberetningspligten, kan overlade det til en anden at indberette oplysningerne om værdipapirfinansieringstransaktioner.

3. Indgår en finansiel modpart en værdipapirfinansieringstransaktion med en ikkefinansiel modpart, som på balancetidspunktet ikke overskrider grænserne for mindst to af de tre kriterier i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU²³⁾, er den finansielle modpart ansvarlig for indberetningen på vegne af begge modparter.

Er et investeringsinstitut, der administreres af et administrationsselskab, modpart i værdipapirfinansieringstransaktioner, er administrationsselskabet ansvarlig for indberetningen på vegne af det pågældende investeringsinstitut.

Er en AIF modpart i værdipapirfinansieringstransaktioner, er dens FAIF ansvarlig for indberetningen på vegne af den pågældende AIF.

4. Modparter skal føre en fortegnelse indeholdende oplysninger om enhver værdipapirfinansieringstransaktion, de har indgået, ændret eller ophævet, i mindst fem år efter transaktionens ophævelse.

5. Hvis der ikke findes et transaktionsregister, der kan registrere oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, skal modparterne sikre, at disse oplysninger indberettes til Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (»ESMA«).

I så fald sikrer ESMA, at alle de relevante enheder, der er nævnt i artikel 12, stk. 2, har adgang til alle de oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, som er nødvendige for, at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.

6. Transaktionsregistre og ESMA skal for så vidt angår de oplysninger, der modtages i henhold til denne artikel, overholde de relevante bestemmelser om fortrolighed, integritet og beskyttelse af oplysninger og skal overholde de forpligtelser, der navnlig er fastsat i artikel 80 i forordning (EU) nr. 648/2012. I forbindelse med nærværende artikel forstås henvisninger i artikel 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikel 9 i nævnte forordning og til »derivataftaler« som henvisninger til henholdsvis nærværende artikel og »værdipapirfinansieringstransaktioner«.

7. En modpart, der indberetter oplysninger om en værdipapirfinansieringstransaktion til et transaktionsregister eller ESMA, eller en enhed, som indberetter disse oplysninger på vegne af en modpart, anses ikke for at have overtrådt en eventuel begrænsning med hensyn til videregivelse af oplysninger, som gælder i henhold til en aftale eller en lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig eller administrativ bestemmelse.

8. Denne videregivelse er ikke ansvarspådragende for den indberettende enhed eller dens ledelse eller personale.

9. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel og sikre overensstemmelse med den indberetning, der foretages i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012 og internationalt vedtagne standarder, udarbejder ESMA i snævert samarbejde med og under hensyn til ESCB's behov udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med specifikationer af oplysningerne i de i nærværende artikels stk. 1 og 5 omhandlede indberetninger for de forskellige typer værdipapirfinansieringstransaktioner, der som minimum omfatter:

a) værdipapirfinansieringstransaktionens parter og, såfremt der ikke er sammenfald, den berettigede modtager af rettigheder og forpligtelser i henhold til transaktionen

b) nominelt beløb, valuta, aktiver anvendt til sikkerhedsstillelse og deres type, kvalitet og værdi, den metode, der er anvendt til at stille sikkerheden, hvorvidt sikkerhedsstillelsen kan genanvendes, hvorvidt sikkerhedsstillelsen er blevet genanvendt, hvis den kan skelnes fra andre aktiver, eventuel substituering af sikkerhedsstillelsen, reporenten, vederlaget eller margenlånesatsen, haircut, valørdatoen, løbetiden, den første mulige opsigelsesfrist og markedsegmentet

c) afhængig af værdipapirfinansieringstransaktionen oplysninger om følgende:

i) geninvestering af kontanter anvendt som sikkerhedsstillelse

ii) værdipapirer eller råvarer, som udlånes eller indlånes.

ESMA skal ved udarbejdelsen af disse udkast til tekniske standarder tage højde for særlige tekniske forhold i forbindelse med aktivporteføljer og skal give mulighed for indberetning af positionsdata vedrørende sikkerhedsstillelse, hvis det er relevant.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1 og så vidt muligt sikre overensstemmelse med den indberetning, der foretages i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, og for at sikre harmonisering af formater mellem transaktionsregistre udarbejder ESMA i snævert samarbejde med og under hensyn til ESCB's behov udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med specifikationer af formatet og hyppigheden af de indberetninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 5, for de forskellige typer værdipapirfinansieringstransaktioner.

Formatet skal navnlig omfatte:

- a) globale identifikatorer for juridiske enheder (LEI-koder) eller midlertidige LEI-koder, indtil systemet vedrørende globale identifikatorer for juridiske enheder er fuldt gennemført
- b) internationale identifikationsnumre for værdipapirer (ISIN-koder) og
- c) unikke handelsidentifikatorer.

ESMA tager ved udviklingen af disse udkast til tekniske standarder hensyn til den internationale udvikling og de standarder, der er vedtaget på EU-plan eller globalt plan.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL III

REGISTRERING AF OG TILSYN MED ET TRANSAKTIONSREGISTER

Artikel 5

Registrering af et transaktionsregister

1. Et transaktionsregistre skal med henblik på artikel 4 registreres hos ESMA på de vilkår og efter den procedure, der er fastsat i nævnte artikel.
2. For at være berettiget til at blive registreret i henhold til denne artikel skal et transaktionsregister være en juridisk person, der er etableret i Unionen, anvende procedurer til at kontrollere, at de oplysninger, der indberettes til det i henhold til artikel 4, stk. 1, er fuldstændige og korrekte, og opfylde de krav, der er fastsat i artikel 78, 79 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012. I forbindelse med denne artikel forstås henvisninger i artikel 78 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikel 9 i nævnte forordning som henvisninger til artikel 4 i nærværende forordning.
3. Registreringen af et transaktionsregister gælder for hele Unionens område.
4. Et registreret transaktionsregister skal til enhver tid overholde betingelserne for registrering. Et transaktionsregister skal omgående underrette ESMA om eventuelle væsentlige ændringer i betingelserne for registrering.
5. Et transaktionsregister indgiver en af følgende til ESMA:
  - a) en ansøgning om registrering
  - b) en ansøgning om en udvidelse af registreringen med henblik på denne forordnings artikel 4 i tilfælde af et transaktionsregister, der allerede er registreret i henhold til afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 648/2012.
6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig.

Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken transaktionsregistret skal fremlægge supplerende oplysninger.

Når ESMA har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA transaktionsregistret herom.

7. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer indholdet af samtlige følgende:

a) de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede procedurer, som transaktionsregistre skal anvende for at kontrollere, at de oplysninger, der indberettes til dem i henhold til artikel 4, stk. 1, er fuldstændige og korrekte

b) den ansøgning om registrering, der er omhandlet i stk. 5, litra a)

c) en forenklet ansøgning om en udvidelse af registreringen, jf. stk. 5, litra b), for at undgå overlappende krav.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og 2 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med specifikationer af formatet af begge følgende:

a) den ansøgning om registrering, der er omhandlet i stk. 5, litra a)

b) den ansøgning om en udvidelse af registreringen, der er omhandlet i stk. 5., litra b)

For så vidt angår første afsnit, litra b), udarbejder ESMA et forenklet format for at undgå overlappende procedurer.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 6

Underretning af og samråd med de kompetente myndigheder inden registreringen eller udvidelsen af registreringen

1. Er et transaktionsregister, der ansøger om registrering eller en udvidelse af registreringen, en enhed, som er meddelt tilladelse eller er registreret af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret, underretter og hører ESMA hurtigst muligt denne kompetente myndighed, inden transaktionsregistret registreres.

2. ESMA og den relevante kompetente myndighed udveksler alle oplysninger, der er nødvendige for transaktionsregistrets registrering eller udvidelsen af registreringen, og for tilsynet med, at enheden opfylder betingelserne for dets registrering eller tilladelse i den medlemsstat, hvor den er etableret.

Artikel 7

Behandling af ansøgningen

1. ESMA skal senest 40 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 5, stk. 6, behandle ansøgningen om registrering på grundlag af transaktionsregistrets opfyldelse af dette kapitel og vedtager en fuldt begrundet afgørelse om registrering eller en afgørelse om nægtelse af registrering.
2. En afgørelse, som ESMA har truffet i henhold til stk. 1, får virkning på den femte arbejdsdag efter vedtagelsen.

Artikel 8

Underretning om ESMA's afgørelser om registrering eller udvidelse af registreringen

1. Vedtager ESMA en afgørelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, eller trækker registreringen tilbage, jf. artikel 10, stk. 1, underretter ESMA transaktionsregistret herom inden for fem arbejdsdage med en fuldstændig begrundelse for afgørelsen.

ESMA underretter hurtigst muligt den i artikel 6, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om sin afgørelse.

2. ESMA underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1.
3. ESMA offentliggør på sit websted en liste over alle transaktionsregistre, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest fem arbejdsdage efter vedtagelsen af en afgørelse i henhold til stk. 1.

Artikel 9

ESMA's beføjelser

1. De beføjelser, der er tillagt ESMA i henhold til artikel 61-68, 73 og 74 i forordning (EU) nr. 648/2012 sammenholdt med bilag I og II dertil, udøves også med hensyn til nærværende forordning. Henvisninger i nævnte forordnings bilag I til artikel 81, stk. 1 og 2, i nævnte forordning forstås som henvisninger til henholdsvis artikel 12, stk. 1 og 2, i nærværende forordning.
2. De beføjelser, som i medfør af artikel 61, 62 og 63 i forordning (EU) nr. 648/2012 er tillagt ESMA, en embedsmand derfra eller anden person bemyndiget af ESMA, må ikke anvendes til at kræve videregivelse af oplysninger eller dokumenter, som er underlagt ret til fortrolighed.

Artikel 10

Tilbagetrækning af registreringen

1. Med forbehold af artikel 73 i forordning (EU) nr. 648/2012 trækker ESMA registreringen af et transaktionsregister tilbage, hvis transaktionsregistret:
  - a) udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har leveret tjenester i de seks forudgående måneder
  - b) har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
  - c) ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering.

2. ESMA underretter uden unødigt forsinkelse den i artikel 6, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om enhver afgørelse om at trække registreringen af et transaktionsregister tilbage.

3. Hvis den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor transaktionsregistret leverer tjenester og udøver aktiviteter, finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan den anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af registreringen af det pågældende transaktionsregister er opfyldt. Hvis ESMA beslutter sig for ikke at trække registreringen af det pågældende transaktionsregister tilbage, giver ESMA en fuldstændig begrundelse for sin afgørelse.

4. Den i denne artikels stk. 3 nævnte kompetente myndighed er den myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a) og b), i nærværende forordning.

Artikel 11

Tilsynsgebyrer

1. ESMA pålægger transaktionsregistre gebyrer i overensstemmelse med denne forordning og i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2. Disse gebyrer skal stå i rimeligt forhold det pågældende transaktionsregisters omsætning og fuldt ud dække ESMA's nødvendige omkostninger i forbindelse med registrering og anerkendelse af og tilsyn med transaktionsregistre samt godtgørelse af omkostninger, som de kompetente myndigheder måtte pådrage sig som følge af en eventuel delegering af opgaver i henhold til artikel 9, stk. 1, i denne forordning. I det omfang artikel 9, stk. 1, i denne forordning henviser til artikel 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, forstås henvisninger til artikel 72, stk. 3, i nævnte forordning som henvisninger til stk. 2 i nærværende artikel.

Er et transaktionsregister allerede registreret i henhold til afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) 648/2012, tilpasses de gebyrer, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, kun for at afspejle yderligere nødvendige udgifter og omkostninger i forbindelse med registrering og anerkendelse af og tilsyn med transaktionsregistre i henhold til nærværende forordning.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30 for yderligere at præcisere gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, gebyrernes størrelse og betalingsmåden.

Artikel 12

Gennemsigtighed og tilgængelighed af oplysninger i transaktionsregistre

1. Transaktionsregistre offentliggør regelmæssigt og på en lettilgængelig måde de samlede indberettede positioner opdelt på værdipapirfinansieringstransaktionstyper.

2. Transaktionsregistre indsamler og opbevarer oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner og sikrer, at følgende enheder har direkte og øjeblikkelig adgang til disse oplysninger, således at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater:

a) ESMA

b) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«)

c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) (»EIOPA«)

d) ESRB

- e) den kompetente myndighed, som fører tilsyn med handelspladserne for de indberettede transaktioner
- f) de relevante medlemmer af ESCB, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med udførelsen af dens opgaver inden for en fælles tilsynsmekanisme i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013
- g) de relevante myndigheder i et tredjeland, for hvilket der er vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 19, stk. 1
- h) de tilsynsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF²⁴⁾
- i) de relevante EU-værdipapir- og -markedstilsynsmyndigheder, hvis respektive tilsynsmæssige forpligtelser og mandater omfatter transaktioner, markeder, deltagere og aktiver, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde
- j) Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009²⁵⁾
- k) de afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU²⁶⁾
- l) Den Fælles Afviklingsinstans, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014²⁷⁾
- m) de myndigheder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1.

3. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA i snævert samarbejde med ESCB og under hensyn til de i stk. 2 omhandlede enheders behov udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) hyppigheden og indholdet af de aggregerede positioner, der er omhandlet i stk. 1, og de nærmere oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der er omhandlet i stk. 2
- b) de operationelle standarder, der er nødvendige, for at muliggøre rettidig, struktureret og omfattende:
  - i) indsamling af data af transaktionsregistre
  - ii) aggregering og sammenligning af data imellem transaktionsregistre
- c) indholdet af de oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede enheder skal have adgang til, under hensyntagen til deres mandat og deres specifikke behov
- d) de betingelser og vilkår, på hvilke de i stk. 2 omhandlede enheder skal have direkte og øjeblikkelig adgang til oplysninger i transaktionsregistre.

Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal sikre, at de oplysninger, som offentliggøres i henhold til stk. 1, ikke gør det muligt at identificere nogen part i en værdipapirfinansieringstransaktion.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL IV

GENNEMSIGTIGHED OVER FOR INVESTORER

Artikel 13

Gennemsigtighed for institutter for kollektiv investering i periodiske rapporter

1. Investeringsinstitutters administrationsselskaber, investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er oplyser investorer om deres brug af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps på følgende måde:

a) for investeringsinstitutters administrationsselskaber og investeringsinstitutters investeringsselskaber vedkommende: i halvårs- og årsberetningerne, jf. artikel 68 i direktiv 2009/65/EF.

b) for FAIF'ers vedkommende: i årsrapporten, jf. artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.

2. Oplysningerne om værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps skal omfatte de data, der er anført i afdeling A i bilaget.

3. Med henblik på at sikre ensartet offentliggørelse af data, men også for at tage hensyn til de særlige karakteristika ved forskellige typer værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps kan ESMA under hensyntagen til kravene i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU samt udviklingen inden for markedspraksis udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere angiver indholdet af afdeling A i bilaget.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 14

Gennemsigtighed for institutter for kollektiv investering i dokumenter, der forelægges forud for aftaleindgåelse

1. Det skal fremgå af investeringsinstitutters prospekt, jf. artikel 69 i direktiv 2009/65/EF, og af de oplysninger, som FAIF'er forelægger investorer, jf. artikel 23, stk. 1 og 3, i direktiv 2011/61/EU, hvilke værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps henholdsvis investeringsinstitutters administrationsselskaber eller investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er har tilladelse til at bruge, og det skal klart fremgå, at disse transaktioner og instrumenter anvendes.

2. Prospektet og oplysningerne til investorer, jf. stk. 1, skal omfatte de data, der er anført i afdeling B i bilaget.

3. Med henblik på at afspejle udviklingen inden for markedspraksis eller sikre ensartet offentliggørelse af data kan ESMA under hensyntagen til kravene i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere angiver indholdet af afdeling B i bilaget.

ESMA tager i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. første afsnit, hensyn til behovet for at give tilstrækkelig tid, før standarderne anvendes.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED VEDRØRENDE GENANVENDELSE

Artikel 15

Genanvendelse af finansielle instrumenter, der er modtaget i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse

1. Modparters ret til at genanvende finansielle instrumenter, der er modtaget som sikkerhed, er underlagt mindst begge følgende betingelser:

a) Den modpart, der stiller sikkerheden, er af den modtagende modpart skriftligt blevet behørigt underrettet om de risici og konsekvenser, der kan være forbundet med en af følgende:

i) at give samtykke til ret til anvendelse af sikkerhed, der er stillet i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, jf. artikel 5 i direktiv 2002/47/EF

ii) at indgå en aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret.

b) Den modpart, der stiller sikkerheden, har på forhånd udtrykkeligt givet samtykke i form af sin underskrift, skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, til en aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, hvis betingelser giver ret til anvendelse i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2002/47/EF, eller har udtrykkeligt accepteret at stille sikkerhed gennem en aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret.

For så vidt angår første afsnit, litra a), skal den modpart, der stiller sikkerheden, mindst skriftligt underrettes om de risici og konsekvenser, der kan opstå i tilfælde af den modtagende parts misligholdelse.

2. Modparters udøvelse af deres ret til genanvendelse er underlagt mindst begge følgende betingelser:

a) Genanvendelsen finder sted i overensstemmelse med betingelserne i aftalen om sikkerhedsstillelse, jf. stk. 1, litra b).

b) De finansielle instrumenter, der modtages i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse, overføres fra kontoen tilhørende den modpart, der stiller sikkerheden.

Uanset første afsnit, litra b), skal genanvendelsen, når en modpart i en aftale om sikkerhedsstillelse er etableret i et tredjeland, og den konto, der tilhører den modpart, som stiller sikkerheden, føres i og er omfattet af et tredjelands lovgivning, dokumenteres enten ved en overførsel fra den konto, der tilhører den modpart, som stiller sikkerheden, eller ved andre passende midler.

3. Denne artikel berører ikke strengere sektorspecifik lovgivning, navnlig direktiv 2009/65/EF og 2014/65/EU, og national lovgivning, der har til formål at sikre et højere beskyttelsesniveau for modparter, der stiller sikkerhed.

4. Denne artikel berører ikke national ret vedrørende en transaktions gyldighed eller virkning.

KAPITEL VI

TILSYN OG KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 16

Udpegning af kompetente myndigheder og deres beføjelser

1. I forbindelse med denne forordning omfatter de kompetente myndigheder følgende:

- a) for finansielle modparter: kompetente myndigheder eller nationale kompetente myndigheder som omhandlet i forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 1024/2013 og (EU) nr. 909/2014 og i direktiv 2003/41/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU og 2014/65/EU og tilsynsmyndigheder som omhandlet i direktiv 2009/138/EF
- b) for ikkefinansielle modparter: de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012
- c) med henblik på denne forordnings artikel 13 og 14 for så vidt angår investeringsinstitutters administrationsselskaber og investeringsinstitutters investeringsselskaber: de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 97 i direktiv 2009/65/EF
- d) med henblik på denne forordnings artikel 13 og 14 for så vidt angår FAIF'er: de kompetente myndigheder udpeget i henhold til artikel 44 i direktiv 2011/61/EU.

2. De kompetente myndigheder udøver de beføjelser, som de er blevet tillagt ved de i stk. 1 nævnte bestemmelser, og fører tilsyn med, at forpligtelserne fastsat i denne forordning opfyldes.

3. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d), overvåger investeringsinstitutters administrationsselskaber, investeringsinstitutters investeringsselskaber og FAIF'er, der er etableret på deres område, for at kontrollere, at de kun anvender værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, hvis de overholder artikel 13 og 14.

Artikel 17

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De i artikel 16 omhandlede kompetente myndigheder og ESMA samarbejder tæt med hinanden og udveksler oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, navnlig for at afdække og afhjælpe overtrædelser af denne forordning.

2. En kompetent myndighed må kun afvise en anmodning om samarbejde og udveksling af oplysninger i overensstemmelse med stk. 1 under en af følgende særlige omstændigheder:

- a) hvis der allerede er indledt retslige procedurer med hensyn til samme forhold og mod de samme personer ved myndighederne i medlemsstaten for den kompetente myndighed, der modtager anmodningen, eller
- b) hvis disse personer allerede har fået endelig dom for samme forhold i medlemsstaten for den kompetente myndighed, der modtager anmodningen.

I tilfælde af en sådan afvisning giver den kompetente myndighed den anmodende myndighed og ESMA meddelelse herom og giver så detaljerede oplysninger som muligt.

3. De enheder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, og de relevante medlemmer af ESCB arbejder tæt sammen i overensstemmelse med de i nærværende stykke fastsatte betingelser.

Et sådant samarbejde skal være fortroligt og betinget af en begrundet anmodning fra de relevante kompetente myndigheder og kun med henblik på at gøre det muligt for disse myndigheder at opfylde deres respektive forpligtelser.

Uanset første og andet afsnit kan medlemmer af ESCB dog afvise at give oplysninger, hvis de pågældende transaktioner indgås af dem som led i udførelsen af deres funktioner som pengepolitiske myndigheder.

I tilfælde af en afvisning som omhandlet i tredje afsnit giver det relevante medlem af ESCB den anmodende myndighed meddelelse om afvisningen sammen med en begrundelse herfor.

Artikel 18

Tavshedspligt

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i henhold til denne forordning, er underlagt de betingelser om tavshedspligt, der er fastsat i stk. 2 og 3.

2. Alle personer, der arbejder eller har arbejdet for de enheder, som er omhandlet i artikel 12, stk. 2, og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 16, for ESMA, EBA og EIOPA eller for revisorer og eksperter, der handler på de kompetente myndigheders eller ESMA's, EBA's eller EIOPA's vegne, er pålagt tavshedspligt. Ingen af de fortrolige oplysninger, som disse personer modtager i forbindelse med deres hverv, må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at enkelte modparter, transaktionsregistre og andre personer ikke kan identificeres, med forbehold af national straffe- eller skattelovgivning eller denne forordning.

3. Med forbehold af national straffe- eller skattelovgivning må de kompetente myndigheder, ESMA, EBA, EIOPA, organer eller fysiske eller juridiske personer ud over de kompetente myndigheder, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kun anvende dem i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner, for de kompetente myndigheders vedkommende, inden for denne forordnings anvendelsesområde og, for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende, til det formål, hvortil de fik disse oplysninger, eller i forbindelse med administrative eller retslige procedurer, der specifikt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner, eller begge. Den myndighed, der modtager oplysningerne, må dog anvende dem til ikkekommercielle formål, hvis ESMA, EBA, EIOPA, den kompetente myndighed eller en anden myndighed, et andet organ eller en anden person, der har meddelt oplysningerne, giver samtykke hertil.

4. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at ESMA, EBA, EIOPA, de kompetente myndigheder eller de relevante centralbanker udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning og anden lovgivning, der finder anvendelse på investeringsselskaber, kreditinstitutter, pensionskasser, forsikrings- og genforsikringsformidlere, forsikringsselskaber, regulerede markeder eller markedsoperatører, eller på anden måde med samtykke fra den kompetente myndighed eller en anden myndighed eller et organ eller en fysisk eller juridisk person, som har meddelt oplysningerne.

5. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, der ikke er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

KAPITEL VII

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 19

Ækvivalens og anerkendelse af transaktionsregistre

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår, at et tredjeland retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at:

a) transaktionsregistre, som er meddelt tilladelse i det pågældende tredjeland, opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i denne forordning

b) der i det pågældende tredjeland løbende føres effektivt tilsyn med transaktionsregistre og foretages effektiv håndhævelse af deres forpligtelser

c) der garanteres tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndighederne deler med tredjeparter, og at denne tavshedspligt mindst svarer til den i denne forordning fastsatte tavshedspligt, og

d) transaktionsregistre, som er meddelt tilladelse i det pågældende tredjeland, er underlagt en retligt bindende forpligtelse, som kan håndhæves, til at give direkte og øjeblikkelig adgang til oplysningerne for de enheder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, skal også angive de relevante myndigheder i et tredjeland, som har ret til at få adgang til oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der opbevares i transaktionsregistre, som er etableret i Unionen.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

2. Er transaktionsregistre, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, ikke i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland underlagt en retligt bindende forpligtelse, som kan håndhæves, til at give direkte og øjeblikkelig adgang til oplysninger for de enheder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, forelægger Kommissionen henstillinger til Rådet med henblik på forhandling af internationale aftaler med dette tredjeland om gensidig adgang til og udveksling af oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der opbevares i transaktionsregistre, som er etableret i det pågældende tredjeland, for at sikre, at alle de i artikel 12, stk. 2, omhandlede enheder har direkte og øjeblikkelig adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

3. Et transaktionsregister, der er etableret i et tredjeland, må først levere tjenester og aktiviteter til enheder, der er etableret i Unionen, med henblik på artikel 4, efter at ESMA har anerkendt det i overensstemmelse med kravene i nærværende artikels stk. 4.

4. Et transaktionsregister som omhandlet i stk. 3 skal indgive en af følgende til ESMA:

a) en ansøgning om anerkendelse

b) en ansøgning om udvidelse af registreringen med henblik på artikel 4 i denne forordning i tilfælde af et transaktionsregister, der allerede er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012.

5. En ansøgning som omhandlet i stk. 4 skal ledsages af alle nødvendige oplysninger, herunder mindst de oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere, at transaktionsregistret er meddelt tilladelse og underlagt effektivt tilsyn i et tredjeland, som opfylder alle følgende kriterier:

a) Kommissionen har ved en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 1 fastslået, at tredjelandet har en ækvivalentt regulerings- og tilsynsramme, der kan håndhæves.

b) De relevante myndigheder i tredjelandet har indgået en samarbejdsordning med ESMA, som mindst indeholder bestemmelser om:

i) en mekanisme til udveksling af oplysninger mellem ESMA og enhver anden EU-myndighed, der opfylder forpligtelser som følge af en eventuel delegation af opgaver i henhold til artikel 9, stk. 1, på den ene side og de relevante kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland på den anden side og

ii) procedurer for samordning af tilsynsaktiviteter.

ESMA anvender forordning (EF) nr. 45/2001 for så vidt angår videregivelse af personoplysninger til et tredjeland.

6. Senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, om ansøgningen er fuldstændig. Hvis ESMA fastslår, at ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken det ansøgende transaktionsregister skal give supplerende oplysninger.

7. ESMA underretter senest 180 arbejdsdage efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning skriftligt det ansøgende transaktionsregister, om anerkendelse er givet eller afvises, med en fyldestgørende begrundelse herfor.

8. ESMA offentliggør på sit websted en liste over transaktionsregistre, der er anerkendt i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 20

Indirekte adgang til oplysninger for myndigheder

ESMA kan indgå samarbejdsordninger med relevante myndigheder i tredjelande, der skal opfylde deres respektive forpligtelser og mandater vedrørende gensidig udveksling af oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, som stilles til rådighed for ESMA af EU-transaktionsregistre i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, og oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner, der indsamles og opbevares af myndigheder i et tredjeland, forudsat at der garanteres tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndighederne deler med tredjeparter.

Artikel 21

Ækvivalens af indberetning

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår, at et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer:

a) er ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4

b) sikrer beskyttelse af tavshedspligte, som er ækvivalent med den, der er fastsat i denne forordning

c) effektivt anvendes og håndhæves på en retfærdig og ikkeforvridende måde, således at de sikrer effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland, og

d) sikrer, at de enheder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, enten har direkte adgang til oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner i henhold til artikel 19, stk. 1, eller har indirekte adgang til oplysninger om værdipapirfinansieringstransaktioner i henhold til artikel 20.

2. Har Kommissionen vedtaget en gennemførelsesretsakt om ækvivalens vedrørende et tredjeland som omhandlet i denne artikels stk. 1, anses modparter, der indgår en transaktion, som er omfattet af denne forordning, for at have opfyldt kravene fastsat i artikel 4, hvis mindst en af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, og modparterne har opfyldt de relevante forpligtelser i dette tredjeland for så vidt angår den pågældende transaktion.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

Kommissionen overvåger i samarbejde med ESMA, om de tredjelands, for hvilke der er vedtaget en gennemførelsesretsakt om ækvivalens, effektivt gennemfører de krav, der er ækvivalente med de i artikel 4 fastsatte krav, og aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Afslører rapporten utilstrækkelig eller usammenhængende anvendelse af ækvivalenskravene fra tredjelandets myndigheders side, overvejer Kommissionen inden for 30 kalenderdage efter forelæggelsen af rapporten, om anerkendelsen af, at tredjelandets retlige rammer er ækvivalente, skal trækkes tilbage.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVE SANKTIONER OG ANDRE ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER

Artikel 22

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører artikel 28 og medlemsstaternes ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger for mindst overtrædelser af artikel 4 og 15.

Hvis de i første afsnit omhandlede bestemmelser finder anvendelse på juridiske personer, bemyndiger medlemsstaterne de kompetente myndigheder til i tilfælde af en overtrædelse at anvende sanktioner i overensstemmelse med betingelserne i national lovgivning over for medlemmer af ledelsesorganet og over for andre enkeltpersoner, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for overtrædelserne.

2. Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i henhold til stk. 1 skal være effektive og forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

3. Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 har valgt at indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de i nævnte stykke omhandlede bestemmelser, sikrer de, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at tage kontakt til de retslige, retsforfølgende eller strafferetlige myndigheder inden for deres jurisdiktion for at indhente specifikke oplysninger om strafferetlige efterforskninger eller straffesager, der er indledt for mulige overtrædelser af artikel 4 og 15, og til at give andre kompetente myndigheder og ESMA sådanne oplysninger, således at disse kan opfylde deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og, hvis det er relevant, med ESMA i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

De kompetente myndigheder kan samarbejde med andre medlemsstats kompetente myndigheder og relevante myndigheder i tredjelands om udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder om at lette inddrivelse af bøder.

4. Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med national lovgivning de kompetente myndigheder beføjelse til at anvende mindst følgende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1:

a) et påbud, som pålægger den person, der er ansvarlig for overtrædelserne, at bringe den pågældende adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage den

b) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den ansvarlige person og overtrædelsens art i overensstemmelse med artikel 26

c) inddragelse eller suspendering af tilladelsen

d) et midlertidigt forbud for personer, der har ledelsesmæssigt ansvar, eller fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for en sådan overtrædelse, mod at varetage ledelsesfunktioner

e) pålæggelse af administrative bøder inden for et loft på mindst tre gange den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelserne, såfremt disse beløb kan beregnes af den relevante myndighed, selv hvis disse sanktioner overstiger de i litra f) og g) omhandlede beløb

f) for fysiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 12. januar 2016

g) for juridiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst:

i) 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 12. januar 2016 eller op til 10 % af den juridiske persons samlede årlige omsætning ifølge det seneste foreliggende regnskab, der er godkendt af ledelsesorganet, for overtrædelser af artikel 4

ii) 15 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 12. januar 2016 eller op til 10 % af den juridiske persons samlede årlige omsætning ifølge det seneste foreliggende regnskab, der er godkendt af ledelsesorganet, for overtrædelser af artikel 15.

Hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante årlige omsætning med henblik på første stykkes litra g), nr. i) og ii), den samlede årlige omsætning eller den tilsvarende type indtægter i overensstemmelse med den relevante regnskabsordning ifølge det seneste foreliggende konsoliderede regnskab, der er godkendt af ledelsesorganet for det øverste moderselskab.

Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente myndigheder har yderligere beføjelser end dem, der er omhandlet i dette stykke, og medlemsstaterne kan også fastsætte et bredere omfang af sanktioner og et højere niveau for sanktionerne end dem, der er fastsat i dette stykke.

5. En overtrædelse af artikel 4 berører ikke gyldigheden af betingelserne for en værdipapirfinansieringstransaktion eller parternes mulighed for at håndhæve betingelserne for en værdipapirfinansieringstransaktion. En overtrædelse af artikel 4 medfører ikke erstatningskrav over for en part i en værdipapirfinansieringstransaktion.

6. Medlemsstaterne kan beslutte at undlade at fastsætte regler for administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, jf. stk. 1, hvis de i nævnte stykke omhandlede overtrædelser allerede er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning inden den 13. januar 2018. Hvis med-

lemsstaterne beslutter sig for at undlade at fastsætte regler for administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, giver de Kommissionen og ESMA detaljeret meddelelse om de relevante dele af deres strafferet.

7. Medlemsstaterne giver senest den 13. juli 2017 Kommissionen og ESMA meddelelse om bestemmelserne vedrørende stk. 1, 3 og 4. De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 23

Fastlæggelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de fastlægger typen af og niveauet for administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, tager hensyn til alle relevante forhold, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og dens varighed
- b) graden af ansvar for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, under hensyn til faktorer som f.eks. en juridisk persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
- d) størrelsen af opnået fortjeneste eller undgået tab for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, for så vidt disse beløb kan beregnes
- e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det berører kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons opnåede fortjeneste eller undgåede tab
- f) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået.

De kompetente myndigheder kan tage hensyn til yderligere faktorer foruden dem, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med fastlæggelse af typen af og niveauet for administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger.

Artikel 24

Indberetning af overtrædelser

1. De kompetente myndigheder indfører effektive ordninger for at muliggøre indberetning af faktiske eller potentielle overtrædelser af artikel 4 og 15 til de andre kompetente myndigheder.
2. De ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte:
  - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger af overtrædelser af artikel 4 eller 15 og opfølgning heraf, herunder etablering af sikre kommunikationskanaler for sådanne indberetninger
  - b) hensigtsmæssig beskyttelse af kontraktansatte, der indberetter overtrædelser af artikel 4 eller 15, eller som beskyldes for overtrædelser af disse artikler, mod gengældelsesforanstaltninger, forskelsbehandling eller andre former for uretfærdig behandling
  - c) beskyttelse af personoplysninger både vedrørende den person, der indberetter overtrædelsen af artikel 4 eller 15, og den person, der hævdes at have begået overtrædelsen, herunder beskyttelse af deres identitet, i

alle faser af proceduren, idet der dog må gives oplysninger, hvis dette kræves i henhold til national lovgivning som led i efterforskning eller efterfølgende retslige procedurer.

3. Modparter skal have passende interne procedurer for deres ansatte, således at disse kan indberette overtrædelser af artikel 4 og 15.

Artikel 25

Udveksling af oplysninger med ESMA

1. De kompetente myndigheder giver årligt ESMA sammenfattede og detaljerede oplysninger om alle de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de har pålagt i henhold til artikel 22. ESMA offentliggør sammenfattede oplysninger i en årlig rapport.

2. Hvis medlemsstaterne har valgt at indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelser af de i artikel 22 omhandlede bestemmelser, skal deres kompetente myndigheder årligt til ESMA indberette anonymiserede og sammenfattede oplysninger om al strafferetlig efterforskning, der er foretaget, og alle strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

3. Hvis den kompetente myndighed har offentliggjort oplysninger om en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning eller en strafferetlig sanktion, underretter den på samme tid ESMA herom.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udveksling af oplysninger, jf. stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 13. januar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 26

Offentliggørelse af afgørelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres websted offentliggør afgørelser om pålæggelse af en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning for overtrædelse af artikel 4 eller 15, umiddelbart efter at den person, der er omfattet af den pågældende afgørelse, er blevet underrettet om afgørelsen, jf. dog nærværende artikels stk. 4.

2. De oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, skal mindst omfatte, hvilken type og art overtrædelse der er tale om, og identiteten af den person, der er omfattet af afgørelsen.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på afgørelser, der pålægger foranstaltninger af efterforskningsmæssig art.

Finder en kompetent myndighed efter en vurdering i det enkelte tilfælde, at offentliggørelse af identiteten på den juridisk person, der er omfattet af afgørelsen, eller af personoplysninger om en fysisk person ville være uforholdsmæssig, eller ville en sådan offentliggørelse bringe en igangværende efterforskning eller de finansielle markeders stabilitet i fare, skal den forholde sig på en af følgende måder:

- a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen, indtil årsagerne til udsættelsen ikke længere gør sig gældende
- b) offentliggøre afgørelsen i anonym form i overensstemmelse med national lovgivning, hvis det ved en sådan offentliggørelse sikres, at de pågældende personoplysninger beskyttes effektivt, og i givet fald udsætte offentliggørelsen af de relevante oplysninger i en rimelig periode, hvis det må forventes, at årsagerne til offentliggørelse i anonym form ikke længere vil gøre sig gældende i løbet af den pågældende periode
- c) undlade at offentliggøre afgørelsen, hvis den kompetente myndighed finder, at offentliggørelse i overensstemmelse med litra a) eller b) ikke i tilstrækkelig grad vil sikre:
- i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare
- ii) forholdsmæssighed af offentliggørelse af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

4. Hvis afgørelsen appelleres til en national retslig, administrativ eller anden myndighed, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af denne appel. Desuden offentliggøres enhver afgørelse om at annullere en afgørelse, der er appelleret.

5. De kompetente myndigheder underretter ESMA om alle de administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der er pålagt, men ikke offentliggjort, jf. stk. 3, litra c), herunder eventuelle appelsager i denne forbindelse og resultatet heraf. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom vedrørende strafferetlige sanktioner, der er pålagt, og videregiver disse til ESMA. ESMA vedligeholder en central database over de administrative sanktioner, andre administrative foranstaltninger og strafferetlige sanktioner, der meddeles den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Databasen må kun være tilgængelig for kompetente myndigheder, og den skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som de kompetente myndigheder giver.

6. De kompetente myndigheder sikrer, at afgørelser, der offentliggøres i overensstemmelse med denne artikel, forbliver tilgængelige på deres websted mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i disse afgørelser forbliver på den kompetente myndigheds websted i den periode, der er nødvendig i henhold til de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 27

Klageret

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser og foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne forordning, er behørigt begrundet og kan prøves ved en domstol. Retten til at indbringe en afgørelse gælder også, hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, som indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

Artikel 28

Sanktioner og andre foranstaltninger i forbindelse med artikel 13 og 14

Sanktioner og andre foranstaltninger, der er indført i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, finder anvendelse på overtrædelser af artikel 13 og 14 i denne forordning.

KAPITEL IX

REVISION

Artikel 29

Rapporter og revision

1. Kommissionen forelægger efter høring af ESMA senest 36 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 9, en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen, effektiviteten og forholdsmæssigheden af forpligtelserne i denne forordning sammen med eventuelle hensigtsmæssige forslag. Denne rapport skal navnlig omfatte en oversigt over lignende indberetningspligter fastsat i tredjelande under hensyntagen til arbejdet på internationalt plan. Den skal også fokusere på indberetning af eventuelle relevante transaktioner, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, under hensyntagen til en eventuel væsentlig udvikling inden for markedspraksis, og på den mulige indvirkning på niveauet af gennemsigtighed i værdipapirfinansieringstransaktioner.

ESMA forelægger med henblik på den i første afsnit omhandlede rapport senest 24 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 9, og efterfølgende hvert tredje år, eller oftere hvis der opstår en væsentlig udvikling inden for markedspraksis, en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om effektiviteten af indberetningen under hensyntagen til hensigtsmæssigheden af enklidsidet indberetning, navnlig for så vidt angår indberetningens omfang og kvalitet samt en reduktion af indberetninger til transaktionsregistre, og om en væsentlig udvikling inden for markedspraksis med fokus på transaktioner, der har et formål eller en virkning, som svarer til værdipapirfinansieringstransaktioner.

2. Efter afslutning af og under hensyntagen til arbejdet på internationalt plan skal de i stk. 1 omhandlede rapporter også identificere væsentlige risici ved kreditinstitutters og børsnoterede selskabers anvendelse af værdipapirfinansieringstransaktioner og analysere, om det er hensigtsmæssigt, at disse enheder giver yderligere oplysninger i deres periodiske rapporter.

3. Kommissionen forelægger senest den 13. oktober 2017 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridtene i de internationale bestræbelser på at begrænse de risici, der er forbundet med værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder FSB's anbefalinger om haircuts i forbindelse med ikkecentralt cleared værdipapirfinansieringstransaktioner, og om disse anbefalingers hensigtsmæssighed for EU-markeder. Kommissionen forelægger denne rapport sammen med eventuelle hensigtsmæssige forslag.

Med henblik herpå forelægger ESMA senest den 13. oktober 2016 i samarbejde med EBA og ESRB og under behørig hensyntagen til de internationale bestræbelser en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der indeholder en vurdering af:

- a) hvorvidt anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner fører til opbygning af en betydelig gearing, som den gældende lovgivning ikke tager højde for,
- b) hvis det er relevant, de foreliggende muligheder for at imødegå en sådan opbygning
- c) hvorvidt der er behov for yderligere foranstaltninger for at mindske procyklaliteten af denne gearing.

ESMA's rapport skal desuden indeholde en vurdering af den kvantitative indvirkning af FSB's anbefalinger.

4. Kommissionen forelægger efter høring af ESMA senest 39 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 9, og senest seks måneder efter ESMA's forelæggelse af hver af de rapporter som er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 11, navnlig hvorvidt de gebyrer, der er blevet pålagt transaktionsregistre, står i et rimeligt forhold til det pågældende transaktionsregisters omsætning og er begrænset til fuldt ud at dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering og anerkendelse af og tilsyn med transaktionsregistre samt godtgørelse af eventuelle omkostninger, som de kompetente myndigheder måtte pådrage sig under udførelse af arbejde i medfør af denne forordning, navnlig som følge af en eventuel delegation af opgaver i henhold til artikel 9, stk. 1.

Med henblik på Kommissionens rapporter som omhandlet i første afsnit forelægger ESMA senest 33 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 9, og efterfølgende hvert tredje år, eller oftere hvis der opstår en væsentlig udvikling inden for markedspraksis, en rapport for Kommissionen om de gebyrer, der er pålagt transaktionsregistre i overensstemmelse med denne forordning. Disse rapporter skal som minimum fastsætte ESMA's nødvendige udgifter til registrering og anerkendelse af og tilsyn med transaktionsregistre, de omkostninger, som de kompetente myndigheder har pådraget sig under udførelse af arbejde i medfør af denne forordning, navnlig som følge af en eventuel delegation af opgaver, samt de gebyrer, der er pålagt transaktionsregistre, og om de står i rimeligt forhold til transaktionsregistrenes omsætning.

5. ESMA offentliggør efter høring af ESRB en årlig rapport om de samlede mængder værdipapirfinansieringstransaktioner efter modparts- og transaktionstype på grundlag af de oplysninger, der er indberettet i henhold til artikel 4.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 12. januar 2016.
3. Den i artikel 2, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 4, eller artikel 11, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet

inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF²⁸). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁹).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 32

Ændringer af forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, nr. 7), affattes således:

»7)

»OTC-derivat« eller »OTC-derivataftale«: derivataftale, hvis gennemførelse ikke finder sted på et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF eller på et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til denne forordnings artikel 2a«.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Afgørelser om ækvivalens med henblik på definitionen af OTC-derivat

1. Med henblik på denne forordnings artikel 2, nr. 7), anses et tredjelandsmarked for at svare til et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, hvis det opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med kravene i afsnit III i nævnte direktiv, og er underlagt effektivt løbende tilsyn og effektiv løbende håndhævelse i det pågældende tredjeland som fastslået af Kommissionen efter proceduren i nærværende artikels stk. 2.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår, at et tredjelandsmarked opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med kravene i afsnit III i direktiv 2004/39/EF, og er underlagt effektivt løbende tilsyn og effektiv løbende håndhævelse i det pågældende tredjeland med henblik på anvendelse af stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 86, stk. 2.

3. Kommissionen og ESMA offentliggør på deres websteder en liste over de markeder, der anses for at være ækvivalente i henhold til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2. Denne liste ajourføres regelmæssigt.«

3) Artikel 81, stk. 3, affattes således:

»3. Et transaktionsregister gør de nødvendige oplysninger tilgængelige for følgende enheder, for at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater:

- a) ESMA
- b) EBA
- c) EIOPA
- d) ESRB
- e) den kompetente myndighed, som fører tilsyn med CCP'er, der har adgang til transaktionsregistre
- f) den kompetente myndighed, som fører tilsyn med handelspladserne for de indberettede kontrakter
- g) de relevante medlemmer af ESCB, herunder ECB i forbindelse med udførelsen af dens opgaver inden for en fælles tilsynsmekanisme i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013³⁰⁾
- h) de relevante myndigheder i et tredjeland, der har indgået en international aftale med Unionen, jf. artikel 75
- i) de tilsynsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF³¹⁾
- j) de relevante EU-værdipapir- og -markedstilsynsmyndigheder, hvis respektive tilsynsmæssige forpligtelser og mandater omfatter aftaler, markeder, deltagere og underliggende aktiver, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde
- k) de relevante myndigheder i et tredjeland, der har indgået en samarbejdsordning med ESMA, jf. artikel 76
- l) Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009³²⁾
- m) de afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU³³⁾
- n) Den Fælles Afviklingsinstans, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 806/2014
- o) kompetente myndigheder eller nationale kompetente myndigheder som omhandlet i forordning (EU) nr. 1024/2013 og (EU) nr. 909/2014, og direktiv 2003/41/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU og 2014/65/EU, og tilsynsmyndigheder som omhandlet i direktiv 2009/138/EF
- p) de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 5.

Artikel 33

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den 12. januar 2016, bortset fra:
  - a) artikel 4, stk. 1, der finder anvendelse:
    - i) 12 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 4, stk. 9, for finansielle modparter som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra a) og b), og

enheder i et tredjeland som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra i), og som ville kræve tilladelse eller registrering i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra a) og b), hvis de var etableret i Unionen

ii) 15 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 4, stk. 9, for finansielle modparter som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra g) og h), og enheder i et tredjeland som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra j), og som ville kræve tilladelse eller registrering i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra g) og h), hvis de var etableret i Unionen

iii) 18 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 4, stk. 9, for finansielle modparter som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra c)-f), og enheder i et tredjeland som omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra i), og som ville kræve tilladelse eller registrering i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3, nr. 3), litra c)-f), hvis de var etableret i Unionen, og

iv) 21 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 4, stk. 9, for ikkefinansielle modparter

b) artikel 13, der finder anvendelse fra den 13. januar 2017

c) artikel 14, der finder anvendelse fra den 13. juli 2017 for så vidt angår institutter for kollektiv investering, som er omfattet af direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, og som er oprettet inden den 12. januar 2016

d) artikel 15, der finder anvendelse fra den 13. juli 2016, herunder for aftaler om sikkerhedsstillelse, som er gældende på denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand

BILAG

Afdeling A — Oplysninger, der skal fremgå af investeringsinstitutters halvårs- og årsberetninger og af AIF'ers årsberetninger

Generelle data:

— omfanget af værdipapirer og råvarer, der er udlånt, i forhold til den samlede mængde aktiver, der kan udlånes, defineret som fraregnet kontanter og likvide midler

— omfanget af aktiver, der indgår i hver type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swap, udtrykt som et absolut beløb (i instituttet for kollektiv investerings valuta) og som en andel af de aktiver, som instituttet for kollektiv investering forvalter.

Koncentrationsdata:

— de ti største udstedere af sikkerhedsstillelse blandt alle værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps (opdeling af omfanget af sikkerhedsstillelse og råvarer, der er modtaget, efter udsteders navn)

— de ti vigtigste modparter for hver type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swap (modpartens navn og udestående transaktioners bruttomængde).

Aggregerede transaktionsdata for hver type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swap opdelt i følgende kategorier:

— sikkerhedens art og kvalitet

— sikkerhedens løbetid fordelt efter følgende løbetidsgrupper: under en dag, en dag til en uge, en uge til en måned, en til tre måneder, tre måneder til et år, over et år, uden fast løbetid

— sikkerhedens valuta

— værdipapirfinansieringstransaktioners og total return swaps' løbetid fordelt efter følgende løbetidsgrupper: under en dag, en dag til en uge, en uge til en måned, en til tre måneder, tre måneder til et år, over et år, uden fast løbetid

— land, som modparterne er etableret i

— afregning og clearing (f.eks. treparts-, med central modpart, bilateralt).

Data om genanvendelse af sikkerhedsstillelse:

— andelen af modtaget sikkerhed, der er genanvendt, i forhold til det maksimumsbeløb, der fremgår af prospektet eller oplysningerne til investorerne

— afkast til instituttet for kollektiv investering af geninvestering af kontant sikkerhedsstillelse.

Opbevaring af sikkerhed, som instituttet for kollektiv investering har modtaget som led i værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps:

Antal depotforvaltere og deres navne samt omfanget af aktiver stillet som sikkerhed, der opbevares af hver depotforvalter.

Opbevaring af sikkerhed, som instituttet for kollektiv investering har stillet som led i værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps:

Andel sikkerhed på særskilte konti eller samlekonti eller på andre konti.

Data om afkast og omkostninger for hver type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swaps opdelt mellem instituttet for kollektiv investering, forvalteren af instituttet for kollektiv investering og tredjeparter (f.eks. låneagenten) i absolutte tal og som en procentdel af det samlede afkast af den pågældende type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swap.

Afdeling B — Oplysninger, der skal indgå i investeringsinstitutters prospekt og i AIF'ers oplysninger til investorerne

- Generel beskrivelse af de værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, der anvendes af instituttet for kollektiv investering, og baggrunden for anvendelse af dem.
- Generelle oplysninger, der skal indberettes for hver type værdipapirfinansieringstransaktion og total return swap:
  - typer af aktiver, der kan være omfattet heraf
  - maksimumsandel af forvaltede aktiver, der kan være omfattet heraf
  - forventet andel af forvaltede aktiver, der vil være omfattet af hver af disse.
- Kriterier, der anvendes til at udvælge modparter (herunder retlig status, oprindelsesland og minimumskreditvurdering).
- Acceptabel sikkerhed: beskrivelse af acceptabel sikkerhed med hensyn til aktivtyper, udsteder, løbetid og likviditet samt politik for sikkerhedens diversificering og korrelation.
- Værdiansættelse af sikkerheden: beskrivelse af den anvendte metode til værdiansættelse af sikkerheden og begrundelsen herfor og af, om der anvendes daglig markedsværdiansættelse og daglige variationsmarginer.
- Risikoforvaltning: beskrivelse af risiciene ved værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps samt risiciene ved forvaltning af sikkerhed, f.eks. operationelle og likviditetsmæssige risici, modparts- og opbevaringsrisici, retlige risici og eventuelt risici som følge af genanvendelse heraf.
- Nærmere redegørelse for, hvordan aktiver, der er omfattet af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, og modtaget sikkerhed opbevares (f.eks. hos en depotforvalter).
- Nærmere redegørelse for eventuelle restriktioner (lovmæssige eller selvvalgte) vedrørende genanvendelse af sikkerhedsstillelse.
- Politik for deling af afkast af værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps: beskrivelse af andelen af indtægten fra værdipapirfinansieringstransaktioner og total return swaps, der returneres til instituttet for kollektiv investering, og af de omkostninger og gebyrer, der afsættes til forvalteren eller tredjeparter (f.eks. låneagenten). Det skal også fremgå af prospektet eller oplysningerne til investorerne, hvorvidt disse parter er tilknyttet forvalteren.

- 1) EUT C 336 af 26.9.2014, s. 5.
- 2) EUT C 451 af 16.12.2014, s. 59.
- 3) EUT C 271 af 19.8.2014, s. 87.
- 4) Europa-Parlamentets holdning af 29.10.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.11.2015.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
- 10) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 15) EUT C 328 af 20.9.2014, s. 3.
- 16) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU EØS-relevant tekst (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).
- 22) Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigthed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1).
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).
- 27) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).
- 28) Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).
- 29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 30) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).
- 31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
- 32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1).
- 33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2399**af 12. december 2017****om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters
prioritetsrækkefølge ved insolvens**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet (Total Loss-absorbing Capacity, TLAC) (»TLAC-standarden«), der blev godkendt af G20 i november 2015. Formålet med TLAC-standarden er at sikre, at globale systemisk vigtige banker (G-SIB'er), kaldet globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i EU-regelsættet, har den tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, der er nødvendig for at hjælpe med at sikre, at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling kan videreføres uden skatteydernes midler (offentlige midler) eller uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015 med titlen »Hen imod fuldførelsen af bankunionen« gav Kommissionen tilsagn om, at den inden udgangen af 2016 ville fremsætte et lovgivningsforslag, som ville gøre det muligt at gennemføre TLAC-standarden i EU-retten inden den internationalt fastsatte tidsfrist i 2019.

(2) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i EU-retten skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (»MREL«), der finder anvendelse på alle institutter i Unionen som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴⁾. Da TLAC og MREL har samme mål om at sikre, at institutter i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt. Konkret foreslog Kommissionen, at det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden for G-SII'er (»TLAC-minimumskravet«) og kriterierne for passiver, der anvendes til at efterkomme den pågældende standard, bør indføres i EU-retten gennem ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁵⁾, mens det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er samt relevante kriterier bør indføres gennem målrettede ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014⁶⁾.

Dette direktiv, der vedrører usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens, supplerer ovennævnte retsakter, som foreslået ændret, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁷⁾.

(3) På baggrund af disse forslag og for at sikre retssikkerhed for markederne og for de enheder, der er omfattet af MREL og TLAC, er det vigtigt at sikre rettidig klarhed om kriterierne for de passiver, der anvendes for at efterleve MREL-kravet og den EU-ret, der gennemfører TLAC, og at indføre passende overgangsbestemmelser for nedskrivningsrelevansen af passiver udstedt inden det reviderede kriterium træder i kraft.

(4) Medlemsstaterne bør sikre, at institutter har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet, samtidig med at en indvirkning på skatteyderne søges undgået. Dette bør opnås, ved at institutterne til stadighed overholder et TLAC-minimumskrav, der skal gennemføres i EU-retten ved en ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, og med et krav om kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. direktiv 2014/59/EU.

(5) I henhold til TLAC-standarden skal G-SII'er med visse undtagelser opfylde TLAC-minimumskravet med efterstillede forpligtelser, der ved insolvens er efterstillet forpligtelser, som er udelukket fra TLAC («krav om efterstillelse»). Ifølge TLAC-standarden skal efterstillelse opnås gennem retsvirkningerne af en kontrakt (kendt som kontraktmæssig efterstillelse), lovgivningen i en given jurisdiktion (kendt som lovbestemt efterstillelse) eller en given selskabsstruktur (kendt som strukturel efterstillelse). Når det kræves i henhold til direktiv 2014/59/EU, bør institutter, der falder inden for nævnte direktivs anvendelsesområde, opfylde deres selskabsspecifikke krav med efterstillede forpligtelser for at minimere risikoen for et sagsanlæg fra kreditorer, fordi kreditorernes tab ved afvikling er større end de tab, de ville have lidt ved almindelig insolvensbehandling (princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere).

(6) En række medlemsstater har ændret eller er i gang med at ændre prioritetsrækkefølgen ved insolvens for usikret ikke-efterstillet gæld i deres nationale insolvensret, således at deres institutter på en mere effektiv måde kan opfylde kravet om efterstillelse og dermed lette afvikling.

(7) De nationale regler, som er blevet vedtaget indtil videre, er meget forskellige. Det forhold, at der ikke er nogen ensartede EU-regler, skaber usikkerhed for både udstedende institutter og investorer og vil sandsynligvis gøre det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter. Fraværet af harmoniserede EU lovgivning vil sandsynligvis ligeledes fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, da institutternes omkostninger ved at opfylde kravet om efterstillelse og investorernes omkostninger, når de køber gældsinstrumenter udstedt af institutter, kan være meget forskellige i Unionen.

(8) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 10. marts 2016 om bankunionen⁸⁾ Kommissionen til at fremlægge forslag om yderligere reduktion af de retlige risici for fordringer ud fra princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, og i sine konklusioner af 17. juni 2016 opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte et forslag til en fælles tilgang til bankkreditorrækkefølgen for at forbedre retssikkerheden i tilfælde af afvikling.

(9) Det er derfor nødvendigt at fjerne væsentlige hindringer for det indre markeds funktion og undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmonisering af reglerne i EU om bankkreditorrækkefølgen og for at undgå sådanne hindringer og fordrejninger i fremtiden. Det passende retsgrundlag for dette direktiv er derfor artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(10) For mest muligt at reducere omkostningerne til overholdelse af kravet om efterstillelse og enhver negativ indvirkning på finansieringsomkostningerne bør dette direktiv give medlemsstaterne mulighed for i givet fald at opretholde den eksisterende klasse af almindelig usikret ikke-efterstillet gæld, der er billigere for institutter at udstede end andre efterstillede forpligtelser. For at forbedre institutters afviklingsmuligheder bør dette direktiv imidlertid pålægge medlemsstaterne at etablere en ny klasse af »ikkeprivilegeret« seniorgæld, der ved insolvens bør stilles før kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede forpligtelser,

der ikke anses for kapitalgrundlag, men efter andre ikke-eftersillede forpligtelser. Institutter bør fortsat frit kunne udstede gæld i både klassen af seniorgæld og klassen af »ikkeprivilegeret« seniorgæld. Med forbehold af andre valgmuligheder og undtagelser, som TLAC-standarden fastsætter for opfyldelse af kravet om efterstillelse, bør det af disse to klasser kun være »ikkeprivilegeret« seniorgæld, der skal kunne opfylde kravet om efterstillelse. Dette har henblik på at gøre det muligt for institutter at anvende den billigere almindelige seniorgæld til finansieringsmæssige eller andre operationelle formål og udstede gæld i den nye klasse af »ikkeprivilegeret« seniorgæld for at opnå finansiering og samtidig opfylde kravet om efterstillelse. Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette flere klasser af andre almindelige usikrede forpligtelser, forudsat at de med forbehold af andre valgmuligheder og undtagelser fastsæt i TLAC-standarden sikrer, at kun klassen af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter kan opfylde kravet om efterstillelse.

(11) For at sikre, at den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter opfylder kriterierne som beskrevet i TLAC-standarden og som fastsat i direktiv 2014/59/EU og dermed forbedrer retssikkerheden, bør medlemsstaterne sikre, at disse gældsinstrumenter har en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst et år, at de ikke indeholder indbyggede derivater og ikke selv er derivater, og at der i den relevante kontraktmæssige dokumentation for udstedelsen, og såfremt relevant i prospektet, henvises udtrykkeligt til deres lavere prioritet ved almindelig insolvensbehandling. Gældsinstrumenter med variabel rente, der er afledt af en bredt anvendt referencerente, som f.eks. Euribor eller Libor, og gældsinstrumenter, der ikke er denomineret i udstederens nationale valuta, bør, forudsat at tilbagebetaling af hovedstolen og renter er denomineret i samme valuta, ikke alene på grund af disse træk anses for at være gældsinstrumenter med indbyggede derivater. Dette direktiv bør ikke berøre eventuelle krav i national lovgivning om at registrere gældsinstrumenter i udstederens virksomheds register for forpligtelser, for at de opfylder betingelserne for klassen af ikkeprivilegerede seniorgældsinstrumenter som fastsat i dette direktiv.

(12) For at forbedre investorernes retssikkerhed bør medlemsstaterne sikre, at almindelige usikrede gældsinstrumenter og andre almindelige usikrede forpligtelser, der ikke er gældsinstrumenter, har en højere prioritet i henhold til national insolvensret end den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at den nye klasse af »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter har en højere prioritet end kapitalgrundlagsinstrumenter og har en højere prioritet end eventuelle eftersillede forpligtelser, der ikke anses for kapitalgrundlag.

(13) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte harmoniserede regler om prioritetsrækkefølgen ved insolvens for usikrede gældsinstrumenter i EU's regelsæt for genopretning og afvikling og navnlig at øge bail-in-ordningens effektivitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre andre valgmuligheder og undtagelser, som TLAC-standarden fastsætter for opfyldelse af kravet om efterstillelse.

(14) Nærværende direktivs ændringer til direktiv 2014/59/EU bør finde anvendelse på usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt på eller efter nærværende direktivs anvendelsesdato. Af hensyn til retssikkerheden, og for at reducere overgangsomkostningerne så meget som muligt, er det imidlertid nødvendigt at indføre passende garantier for så vidt angår prioritetsrækkefølgen ved insolvens for fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der er udstedt før denne dato. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at prioritetsrækkefølgen ved insolvens for alle udestående usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, som institutter har udstedt inden denne dato, er underlagt medlemsstaternes love som vedtaget pr. 31. december 2016. I det omfang visse nationale love som vedtaget pr. 31. december 2016 allerede forfølger målet om at gøre det muligt for institutter at udstede eftersillede forpligtelser, bør en del af eller alle udestående

usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der er udstedt inden nærværende direktivs anvendelsesdato, kunne have samme prioritetsrækkefølge ved insolvens som de »ikkeprivilegerede« seniorgældsinstrumenter, der er udstedt på nærværende direktivs betingelser. Desuden bør medlemsstaterne efter den 31. december 2016 og inden nærværende direktivs ikrafttrædelsesdato være i stand til at tilpasse deres nationale lovgivning om prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for anvendelsen af den pågældende lovgivning med henblik på at opfylde betingelserne i nærværende direktiv. I så fald bør kun usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt inden anvendelsen af den pågældende nye nationale lovgivning fortsat være underlagt medlemsstaternes love som vedtaget pr. 31. december 2016.

(15) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at fastsætte, at dette direktiv fortsat bør finde anvendelse, når de udstedende enheder ikke længere er omfattet af EU-regelsættet for genopretning og afvikling, navnlig fordi de har afhændet deres kredit- eller investeringsaktiviteter til tredjemand.

(16) Dette direktiv harmoniserer prioritet ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter og omfatter ikke prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud ud over de eksisterende gældende bestemmelser i direktiv 2014/59/EU. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstaternes nuværende eller fremtidige nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, som omfatter prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud, for så vidt at denne prioritetsrækkefølge ikke er harmoniseret ved direktiv 2014/59/EU, uanset hvornår indskuddene er foretaget. Senest den 29. december 2020 bør Kommissionen gennemgå anvendelsen af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens og navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer heraf.

(17) For at sikre retssikkerhed for markederne og for de enkelte institutter og for at fremme en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet bør dette direktiv træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, nr. 48), affattes således:

»48)

»gældsinstrumenter«:

i) med henblik på anvendelsen af artikel 63, stk. 1, litra g) og j), obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter, og

ii) med henblik på anvendelsen af artikel 108 obligationer og andre former for omsættelig gæld og instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld.«

2) Artikel 108 affattes således:

»Artikel 108

Prioritetsrækkefølge ved insolvens

1. Medlemsstaterne sikrer i deres nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling:
  - a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for almindelige usikrede kreditorers fordringer:
    - i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveauet i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU
    - ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen
  - b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):
    - i) dækkede indskud
    - ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.
2. Medlemsstaterne sikrer, at almindelige usikrede fordringer for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling har en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:
  - a) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år
  - b) gældsinstrumenterne indeholder ikke indbyggede derivater og er ikke selv derivater
  - c) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i nærværende stykke.
3. Medlemsstaterne sikrer, at usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), har en højere prioritet i henhold til deres nationale retsregler om almindelig insolvensbehandling end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)-d).
4. Medlemsstaterne sikrer, uden at det berører stk. 5 og 7, at deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling som vedtaget pr. 31. december 2016 finder anvendelse på prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), inden datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 (*1).
5. Såfremt en medlemsstat efter den 31. december 2016 og inden den 28. december 2017 har vedtaget en national lov vedrørende prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for den pågældende nationale lovs anvendelse, finder stk. 4 ikke anvendelse på fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for den pågældende nationale lovs anvendelse, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:

a) i henhold til den pågældende nationale lov og for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), har almindelige usikrede fordringer ved almindelig insolvensbehandling en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:

- i) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år
  - ii) gældsinstrumenterne indeholder ikke indbyggede derivater og er ikke selv derivater, og
  - iii) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i henhold til den pågældende nationale lov
- b) i henhold til den pågældende nationale lov har usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i litra a), en højere prioritet ved almindelig insolvensbehandling end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)- d).

På datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører direktiv (EU) 2017/2399, har usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b), den samme prioritet som den, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

6. Med henblik på stk. 2, litra b), og stk. 5, første afsnit, litra a), nr. ii), anses gældsinstrumenter med variabel rente, der er afledt af en bredt anvendt referencerente, og gældsinstrumenter, der ikke er denomineret i udstederens nationale valuta, forudsat, at tilbagebetaling af hovedstolen og renter er denomineret i samme valuta, ikke for at være gældsinstrumenter med indbyggede derivater alene på grund af disse træk.

7. Medlemsstater, der inden den 31. december 2016 vedtog en national lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, hvorved almindelige usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a-d), opdeles i to eller flere forskellige prioritetsrækkefølger, eller hvorved prioritetsrækkefølgen for almindelige usikrede fordringer vedrørende sådanne gældsinstrumenter ændres i forhold til alle andre almindelige usikrede fordringer med den samme prioritet, kan fastsætte, at gældsinstrumenter med den laveste prioritet blandt disse almindelige usikrede fordringer har den samme prioritet som fordringer, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2399 af 12. december 2017 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 96).«"

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 29. december 2018. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra datoen for deres ikrafttrædelse i national lovgivning.

2. Disse bestemmelser, nævnt i stk. 1, skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaternes nationale bestemmelser gældende inden datoen for dette direktivs ikrafttræden er i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne underretter i så tilfælde Kommissionen herom.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Gennemgang

Senest den 29. december 2020 gennemgår Kommissionen anvendelsen af artikel 108, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. Kommissionen skal navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens. Kommissionen forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

- 1) EUT C 132 af 26.4.2017, s. 1.
- 2) EUT C 173 af 31.5.2017, s. 41.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 30.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.12.2017.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
- 8) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1129**af 14. juni 2017****om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Denne forordning udgør et afgørende skridt i oprettelsen af kapitalmarkedsunionen som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 30. september 2015 med titlen »Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion«. Formålet med kapitalmarkedsunionen er at gøre det lettere for virksomheder at få adgang til mere diversificerede kapitalkilder i hele Den Europæiske Union (»Unionen«), at gøre markederne mere effektive og give investorer og sparere yderligere muligheder for at få deres penge til at arbejde for at øge væksten og skabe arbejdspladser.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF⁴⁾ blev der fastlagt harmoniserede principper og regler om det prospekt, der skal udarbejdes, godkendes og offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. I lyset af den lovgivningsmæssige og markeds-mæssige udvikling siden direktivet trådte i kraft, bør direktivet ophæves og erstattes af denne forordning.

(3) Videregivelse af oplysninger i forbindelse med udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked er af afgørende betydning for beskyttelsen af investorerne, idet informationsasymmetrien mellem investorer og udstedere fjernes. Harmoniseringen af sådan videregivelse af oplysninger gør det muligt at etablere en grænseoverskridende pasordning, der fremmer et effektivt fungerende indre marked for en bred vifte af værdipapirer.

(4) Forskellige tilgange ville føre til en fragmentering af det indre marked, da udstedere, udbydere og personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ville være underlagt forskellige regler i forskellige medlemsstater, og prospekter godkendtes i én medlemsstat, kunne forhindres i at blive an-

vendt i andre medlemsstater. Hvis der ikke indføres en harmoniseret ramme, som sikrer ensartet videregivelse og et emittentpas, der fungerer, i Unionen, vil forskelle i medlemsstaternes ret sandsynligvis skabe hindringer for, at det indre marked for værdipapirer fungerer tilfredsstillende. For at sikre, at det indre marked fungerer effektivt, og forbedre betingelserne for dets gennemførelse, navnlig med hensyn til kapitalmarkederne, og for at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse bør der derfor fastlægges en retlig ramme for prospekter på EU-plan.

(5) Når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, er det hensigtsmæssigt og nødvendigt, at oplysningsreglerne fastlægges i en forordning for at sikre, at bestemmelser, hvorved personer, som er involveret i udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked, pålægges direkte forpligtelser, anvendes på en ensartet måde i hele Unionen. Da en retlig ramme for bestemmelserne om prospekter nødvendigvis involverer foranstaltninger, der fastlægger præcise krav til alle de forskellige aspekter af prospekter, kan selv små afvigelser i tilgangen til et af disse aspekter føre til væsentlige hindringer for grænseoverskridende udbud af værdipapirer, for noteringer på flere regulerede markeder og for Unionens forbrugerbeskyttelsesregler. Derfor bør anvendelsen af en forordning, som gælder umiddelbart, uden at nationale regler er fornødne, mindske muligheden for, at der træffes divergerende foranstaltninger på nationalt plan, og sikre en ensartet tilgang og større retssikkerhed samt forebygge sådanne væsentlige hindringer. Anvendelsen af en forordning vil ligeledes styrke tilliden til markedsgennemsigtigheden i hele Unionen og mindske den reguleringsmæssige kompleksitet og selskabernes søge- og overholdelsesomkostninger.

(6) Evalueringen af Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2010/73/EU⁵⁾ har vist, at visse ændringer indført ved dette direktiv ikke har opfyldt deres oprindelige mål, og at der er behov for yderligere ændringer af prospektordningen i Unionen for at forenkle og forbedre dens anvendelse, øge dens effektivitet og styrke Unionens internationale konkurrenceevne og således bidrage til at mindske de administrative byrder.

(7) Formålet med denne forordning er at sikre investorbeskyttelsen og markedseffektiviteten og samtidig styrke det indre marked for kapital. Investorbeskyttelsen sikres gennem fremlæggelse af de oplysninger, som afhængigt af udstederens og værdipapirernes karakteristika er nødvendige for, at sætte investorerne i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning, og gennem regler om god forretningsskik. Desuden er sådanne oplysninger et effektivt middel til at styrke tilliden til værdipapirer, og de bidrager således til at sikre, at værdipapirmarkederne fungerer tilfredsstillende, og til at fremme udviklingen af disse. Den rette måde at gøre disse oplysninger tilgængelige på er ved at offentliggøre et prospekt.

(8) Oplysningskravene i denne forordning forhindrer ikke en medlemsstat eller en kompetent myndighed eller en børs i via sine regler at pålægge andre særlige krav i forbindelse med værdipapirers optagelse til handel på et reguleret marked, navnlig med hensyn til virksomhedskultur. Sådanne krav bør ikke direkte eller indirekte begrænse udarbejdelsen, indholdet og udsendelsen af et prospekt, der er godkendt af en kompetent myndighed.

(9) Værdipapirer, der ikke er kapitalandele, udstedt af en medlemsstat eller af en af dennes regionale eller lokale myndigheder, af et offentligt internationalt organ, som en eller flere medlemsstater er medlem af, af Den Europæiske Centralbank eller af medlemsstaternes centralbanker bør ikke omfattes af denne forordning og bør således ikke berøres heraf.

(10) For at sikre investorbeskyttelse bør forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt finde anvendelse både på værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele, som udbydes til offentligheden eller optages til handel på regulerede markeder. Visse værdipapirer omfattet af denne forordning giver ihændehaveren ret til at erhverve omsættelige værdipapirer eller modtage et kontant beløb gennem en kontant afregning, der er fastlagt under henvisning til andre instrumenter, navnlig omsættelige

værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, råvarer eller andre indekser eller målestokke. Denne forordning omfatter navnlig warrants og covered warrants, beviser, aktiebeviser og konverterbare obligationer, såsom værdipapirer, der kan konverteres efter investors eget valg.

(11) For at sikre, at prospektet godkendes og kan anvendes under pasordningen, og at der føres tilsyn med overholdelsen af denne forordning, er der behov for at udpege en kompetent myndighed for hvert prospekt. Det bør således fastlægges klart i denne forordning, hvilket hjemland der er bedst placeret til at godkende prospektet.

(12) Ved udbud af værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi i Unionen på mindre end 1 000 000 EUR vil omkostningerne til udarbejdelse af et prospekt i henhold til denne forordning sandsynligvis være uforholdsmæssigt store i forhold til det forventede provenu fra udbuddet. Forpligtelsen til at udarbejde et prospekt i henhold til denne forordning bør således ikke finde anvendelse på så små udbud. Medlemsstaterne bør ikke udstække forpligtelsen til udarbejdelse af et prospekt i henhold til denne forordning på udbud af værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi, der ligger under denne tærskel. Medlemsstaterne bør dog kunne opstille andre oplysningskrav på nationalt plan, i det omfang sådanne krav ikke udgør en uforholdsmæssig eller unødvendig byrde i forhold til sådanne udbud af værdipapirer.

(13) Da de finansielle markeder i Unionen desuden varierer i størrelse, bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden med en værdi på højst 8 000 000 EUR fra denne forordnings krav om at offentliggøre et prospekt. Medlemsstaterne bør navnlig have mulighed for selv at fastsætte en tærskel i deres nationale ret på mellem 1 000 000 EUR og 8 000 000 EUR for den samlede værdi af udbuddet i Unionen beregnet over en periode på 12 måneder, hvorunder fritagelsen bør finde anvendelse, idet der tages hensyn til det niveau for indenlandsk investorbeskyttelse, som de finder passende. Sådanne fritagne udbud af værdipapirer til offentligheden bør dog ikke være omfattet af pasordningen i denne forordning. Under denne tærskel bør medlemsstaterne have mulighed for at opstille andre oplysningskrav på nationalt plan, i det omfang sådanne krav ikke udgør en uforholdsmæssig eller unødvendig byrde i forhold til sådanne fritagne udbud af værdipapirer. Intet i denne forordning bør være til hinder for, at disse medlemsstater indfører regler på nationalt plan, som giver operatørerne af multilaterale handelsfaciliteter (»MHF'er«) mulighed for at fastlægge indholdet af det optagelsesdokument, som kræves fremlagt af udstederen ved den første optagelse af vedkommendes værdipapirer til handel, eller metoderne til gennemgang heraf.

(14) Optagelse af værdipapirer til handel på en MHF eller offentliggørelse af købs- og salgspriser betragtes ikke i sig selv som et udbud af værdipapirer til offentligheden og er derfor ikke omfattet af forpligtelsen til at udarbejde et prospekt i henhold til denne forordning. Der bør kun stilles krav om udarbejdelse af et prospekt, hvis der i disse tilfælde foreligger en henvendelse, der udgør et »udbud af værdipapirer til offentligheden« som defineret i denne forordning.

(15) Hvis udbuddet af værdipapirer kun er rettet mod en begrænset kreds af investorer, der ikke er kvalificerede investorer, er udarbejdelse af et prospekt en uforholdsmæssig stor byrde i lyset af det lille antal personer, som udbuddet er rettet mod, og der bør derfor ikke stilles krav om udarbejdelse af et prospekt. Det ville gælde f.eks. i forbindelse med et udbud rettet mod et begrænset antal slægtninge eller personligt bekendt til et selskabs ledelsesmedlemmer.

(16) Denne forordning bør, hvor det er relevant, fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF⁶⁾, i forbindelse med overtagelsestilbud, fusioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber.

(17) Tilskyndelse af direktører og ansatte til at erhverve værdipapirer i deres eget selskab kan have en positiv indvirkning på selskabernes ledelse og bidrage til at skabe værdi på lang sigt ved at fremme de

ansattes engagement og følelse af ejerskab, afstemme aktionærernes og de ansattes respektive interesser og give de ansatte investeringsmuligheder. De ansattes deltagelse i ejerskabet af deres selskab er navnlig vigtig i små og mellemstore virksomheder («SMV'er»), hvor enkelt ansatte ofte spiller en betydningsfuld rolle for selskabets succes. Der bør derfor ikke være nogen forpligtelse til offentliggørelse af et prospekt i forbindelse med udbud inden for rammerne af en medarbejderaktieordning i Unionen, såfremt der for at sikre investorbeskyttelsen gives adgang til et dokument med oplysninger om værdipapirernes antal og art samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen. For at sikre, at alle direktører og ansatte har lige adgang til medarbejderaktieordninger, uanset om deres arbejdsgever er etableret i eller uden for Unionen, bør der ikke længere stilles krav om en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandsmarkeder, forudsat at et dokument med sådanne oplysninger gøres tilgængeligt. Alle deltagere i medarbejderaktieordninger vil således blive behandlet ens og få de samme oplysninger.

(18) Udstedelser ved udvanding af aktier eller værdipapirer, som giver adgang til aktier, er ofte tegn på transaktioner med en væsentlig indvirkning på udstederens kapitalstruktur, forventede udvikling og finansielle situation, hvor oplysningerne i et prospekt er nødvendige. Derimod bør der, når en udsteder allerede har aktier optaget til handel på et reguleret marked, ikke stilles krav om et prospekt i forbindelse med en eventuel efterfølgende optagelse af aktier af samme klasse på det samme regulerede marked, herunder når sådanne aktier udstedes som følge af konvertering eller ombytning af andre værdipapirer eller er en følge af udøvelsen af rettigheder i henhold til andre værdipapirer, forudsat at de nyligt optagne aktier udgør en begrænset del i forhold til aktierne af samme klasse, der allerede er optaget på det samme regulerede marked, medmindre en sådan optagelse er kombineret med et udbud af værdipapirer til offentligheden omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Det samme princip bør mere generelt inde anvendelse på værdipapirer, som er fungible med værdipapirer, der allerede er optaget til handel på et reguleret marked.

(19) Denne forordning berører ikke de love, forskrifter og administrative bestemmelser, som vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁷⁾ i forbindelse med afvikling af kreditinstitutter, navnlig dets artikel 53, stk. 2, artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1 og 2, i de tilfælde, hvor der ikke er nogen forpligtelse til offentliggørelse af et prospekt.

(20) Fritagelser fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt i henhold til denne forordning bør kunne kombineres ved udbud af værdipapirer til offentligheden og/eller optagelse til handel på et reguleret marked, hvis betingelserne for disse fritagelser er opfyldt samtidig. Hvis eksempelvis et udbud på én gang er rettet til kvalificerede investorer, til ikkekvalificerede investorer, som forpligter sig til at investere mindst 100 000 EUR hver, til udstederens personale og derudover til et begrænset antal ikkekvalificerede investorer, der ikke overstiger det antal, som er fastsat i denne forordning, bør dette udbud være fritaget fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt.

(21) For at sikre et velfungerende engrosmarked for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og øge markedslividiteten er det vigtigt at indføre en særskilt lempeligere behandling for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, som optages til handel på et reguleret marked og er beregnet til kvalificerede investorer. En sådan lempeligere behandling bør indbefatte minimumsoplysningskrav, der er mindre byrdefulde end dem, der finder anvendelse på værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udbydes til private investorer, at der ikke er krav om, at prospektet skal indeholde et resumé, og mere fleksible sprogkrav. Den lempeligere behandling bør for det første finde anvendelse på værdipapirer, der ikke er kapitalandele, uanset deres pålydende værdi, som kun handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med sådanne værdipapirer, og for det andet på værdipapirer, der ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi pr. enhed på mindst 100 000 EUR, som afspejler den større investeringskapacitet for de investorer, som prospektet vedrører. Videre salg til ikkekvalificerede investorer af værdipapirer, der ikke er kapitalandele og kun handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med hen-

blik på handel med sådanne værdipapirer, bør ikke være tilladt, medmindre der i overensstemmelse med denne forordning udarbejdes et prospekt, som er hensigtsmæssigt for ikkekvalificerede investorer. Det er i den forbindelse afgørende, at markedsoperatørerne, når de etablerer sådanne regulerede markeder eller et specifikt segment heraf, ikke giver ikkekvalificerede investorer direkte eller indirekte adgang til det pågældende regulerede marked eller specifikke segment.

(22) Hvis værdipapirer tildeles uden et element af individuelt valg for modtageren, herunder ved tildeling af værdipapirer, der ikke kan ophæves, eller hvis tildelingen sker automatisk efter en retsafgørelse, såsom tildeling af værdipapirer til eksisterende kreditorer under en indenretlig insolvensbehandling, bør en sådan tildeling ikke anses som et udbud af værdipapirer til offentligheden.

(23) Udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om at få værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, som ikke er omfattet af forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, bør drage nytte af det fælles emittentpas, når de frivilligt vælger at overholde denne forordnings bestemmelser.

(24) I lyset af de særlige forhold, der kendetegner de forskellige typer værdipapirer, udstedere, udbud og optagelser, fastsætter denne forordning regler for forskellige former for prospekter — et standardprospekt, et engrosprospekt for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, et basisprospekt, et forenklet prospekt til brug ved sekundære udstedelser og et EU-vækstprospekt. Ved »prospekt« skal der i denne forordning derfor forstås alle disse former for prospekter, medmindre andet udtrykkeligt er anført.

(25) Offentliggørelse af oplysninger i et prospekt bør ikke være nødvendigt for udbud af værdipapirer til offentligheden, der er begrænset til kvalificerede investorer. Derimod bør ethvert videresalg til offentligheden eller offentlig handel gennem optagelse til handel på et reguleret marked kræve offentliggørelse af et prospekt.

(26) Et gyldigt prospekt, der er udarbejdet af udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, og som ved den endelige placering af værdipapirerne via finansielle formidlere eller ved et eventuelt videresalg af værdipapirerne er tilgængeligt for offentligheden, indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe informerede investeringsbeslutninger. Finansielle formidlere, der placerer eller efterfølgende videresælger værdipapirerne, bør derfor kunne anvende det oprindelige prospekt offentliggjort af udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, så længe prospektet er gyldigt og behørigt ajourført, og udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, samtykker til anvendelsen heraf. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, bør have mulighed for at stille betingelser for sådant samtykke. Samtykket til at bruge prospektet, herunder de eventuelle betingelser hertil, bør gives i form af en skriftlig aftale, som muliggør relevante parter bedømmelse af, hvorvidt videresalget eller den endelige placering af værdipapirerne er i overensstemmelse med aftalen. I tilfælde af at der er givet samtykke til anvendelse af prospektet, er det udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det oprindelige prospekt, der bør være ansvarlig for de heri anførte oplysninger og i tilfælde af et basisprospekt for at opstille og indgive de endelige vilkår, og der bør ikke kræves noget nyt prospekt. Såfremt udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det oprindelige prospekt, ikke samtykker til dets anvendelse, bør der dog stilles krav om, at den finansielle formidler offentliggør et nyt prospekt. I sådanne tilfælde bør den finansielle formidler være ansvarlig for oplysningerne i prospektet, herunder alle oplysninger, der er integreret ved henvisning, og i forbindelse med basisprospekter i de endelige vilkår.

(27) En harmonisering af de oplysninger, der skal indgå i prospektet, bør yde ensartet investorbeskyttelse på EU-plan. For at sætte investorer i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning bør disse oplysninger være tilstrækkelige og objektive samt affattet og fremlagt i en let analyserbar, koncis og forståelig form. De oplysninger, der medtages i prospektet, bør tilpasses prospekttypen, udstederens karakteri-

stika og forhold, værdipapirernes klasse og hvorvidt de investorer, som udbuddet er rettet til, udelukkende er kvalificerede investorer. Et prospekt bør ikke indeholde oplysninger, der ikke er væsentlige eller specifikke for den pågældende udsteder og de pågældende værdipapirer, da dette kunne sløre de oplysninger, der er relevante for investeringsbeslutningen, og således underminere investorbekyttelsen.

(28) Prospektresuméet bør være en nyttig informationskilde for investorer, navnlig private investorer. Det bør være en selvstændig del af prospektet med fokus på de nøgleoplysninger, som investorer har brug for til at kunne beslutte, hvilke udbud og optagelser til handel af værdipapirer de ønsker at undersøge nærmere ved at gennemgå prospektet som helhed for at træffe deres beslutning. Sådanne nøgleoplysninger bør indeholde de væsentligste karakteristika ved og risici forbundet med udstederen, eventuelle garantier samt de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked. Udbuddets generelle vilkår og betingelser bør ligeledes anføres.

(29) De risikofaktorer, der anføres i resuméet, bør være begrænset til de specifikke risici, der efter udstederens opfattelse er mest relevante for investoren, når investoren træffer en investeringsbeslutning. Beskrivelsen af risikofaktorerne i resuméet bør være relevant for det konkrete udbud og bør udelukkende udarbejdes til gavn for investorer og hverken indeholde generelle erklæringer om investeringsrisici eller begrænse ansvaret for udsteder, udbyder eller personer, der handler på deres vegne. De pågældende risikofaktorer bør, hvor det er relevant, fremhæve de risici, navnlig for private investorer, der er ved værdipapirer udstedt kreditinstitutter, som er omfattet af bail-in i henhold til direktiv 2014/59/EU.

(30) Prospektresuméet bør være kort, enkelt og letforståeligt for investorerne. Resuméet bør affattes i et almindeligt, ikketeknisk sprog, således at oplysningerne præsenteres på en lettilgængelig måde. Der bør ikke blot være tale om en række uddrag fra prospektet. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en maksimal længde for resuméet for at sikre, at investorerne ikke afholder sig fra at læse det, og for at tilskynde udstederne til at udvælge de oplysninger, som er væsentlige for investorerne. Under visse omstændigheder, som er fastsat i denne forordning, bør resuméets maksimale længde øges.

(31) For at sikre, at prospektresuméet har en ensartet struktur, bør det opdeles i hoved- og underoverskrifter med vejledende indhold, som udstederen bør udfylde med korte, fortællende beskrivelser, herunder med angivelse af tal, når det er relevant. Udstederne bør selv kunne udvælge de oplysninger, der efter deres opfattelse er væsentlige og relevante, så længe oplysningerne fremlægges på en rimelig og afbalanceret måde.

(32) Prospektresuméet bør i videst muligt omfang udformes efter det dokument med central information, der skal udarbejdes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014⁸⁾. Hvis værdipapirerne er omfattet af både nærværende forordning og forordning (EU) nr. 1286/2014, ville fuld genanvendelse af indholdet af dokumentet med central information i resuméet minimere udstedernes overholdelsesomkostninger og administrative byrder, og nærværende forordning letter derfor sådan genanvendelse. Kravet om udarbejdelse af et resumé bør imidlertid ikke opgives, når der er behov for et dokument med central information, da dette dokument ikke indeholder nøgleoplysninger om udstederen og udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel på et reguleret marked af de pågældende værdipapirer.

(33) Der bør ikke påhvile nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, unøjagtigt eller uoverensstemmende med de relevante dele af prospektet, eller ikke, når det læses sammen med prospektets øvrige dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer. Resuméet bør indeholde en klar advarsel herom.

(34) Udstedere, der gentagne gange rejser kapital på kapitalmarkederne, bør have mulighed for at anvende særlige formater for registreringsdokumenter og prospekter samt særlige indgivelses- og godkendelsesprocedurer, således at de får større fleksibilitet og kan gribe mulighederne på markedet. Disse formater og procedurer bør under alle omstændigheder være valgfri og efter udstedernes valg.

(35) Udstederne bør have mulighed for at udarbejde et prospekt i form af et basisprospekt i forbindelse med alle værdipapirer, der ikke er kapitalandele, herunder de, der udstedes løbende eller gentagne gange eller som led i et udbudsprogram.

(36) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at de endelige vilkår i basisprospekter udelukkende bør indeholde oplysninger vedrørende værdipapirnoten, der er specifikke for den enkelte udstedelse, og som kun kan fastslås i forbindelse med hver enkelt udstedelse. Sådanne oplysninger kan for eksempel indeholde det internationale identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN), pris ved udstedelse, udløbsdato, eventuel kupon, udnyttelsesdato, udnyttelseskurs, indfrielseskurs samt andre betingelser, der ikke er kendt i forbindelse med udarbejdelsen af basisprospektet. Hvis de endelige vilkår ikke indgår i basisprospektet, bør de ikke skulle godkendes af den kompetente myndighed, men kun indgives til denne. Andre nye oplysninger, der kan påvirke vurderingen af udstederen og af værdipapirerne, bør være medtages et tillæg til basisprospektet. Hverken de endelige vilkår eller et tillæg bør anvendes til at medtage en type værdipapirer, som ikke er beskrevet i basisprospektet i forvejen.

(37) I forbindelse med et basisprospekt bør udstederen kun udarbejde et resumé for den enkelte udstedelse for at reducere de administrative byrder og gøre dokumentet mere læsevenligt for investorerne. Dette udstedelsesspecifikke resumé bør vedlægges som bilag til de endelige vilkår og bør kun godkendes af den kompetente myndighed, hvis de endelige vilkår indgår i basisprospektet eller i et tillæg hertil.

(38) For at gøre basisprospektet mere fleksibelt og omkostningseffektivt bør en udsteder have mulighed for at udarbejde et basisprospekt som særskilte dokumenter.

(39) Løbende udstedere bør tilskyndes til at udarbejde deres prospekter som særskilte dokumenter, da dette kan reducere deres omkostninger til overholdelse af denne forordning og sætte dem i stand til at reagere hurtigt på markedsmuligheder. Udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, bør således have mulighed for, men ikke pligt til, at hvert regnskabsår at udarbejde og offentliggøre et universelt registreringsdokument med juridiske, forretningsmæssige og finansielle oplysninger samt regnskabs- og aktionæroplysninger og en beskrivelse af udstederen det pågældende regnskabsår. På betingelse af, at udstederen opfylder kriterierne i denne forordning, bør udstederen anses for at være en løbende udsteder fra det tidspunkt, hvor udstederen forelægger det universelle registreringsdokument til godkendelse hos den kompetente myndighed. Udarbejdelsen af et universelt registreringsdokument bør give udstederen mulighed for at holde oplysningerne ajourført og at udarbejde et prospekt, når markedsvilkårene bliver gunstige for et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked, ved at tilføje en værdipapirnote og et resumé. Det universelle registreringsdokument bør tjene flere formål, for så vidt som indholdet bør være det samme, uanset om udstederen efterfølgende anvender det i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der er kapitalandele, eller af værdipapirer, der ikke er kapitalandele. Oplysningskravene til det universelle registreringsdokument bør derfor baseres på oplysningskravene til værdipapirer, der er kapitalandele. Det universelle registreringsdokument bør tjene som referencekilde vedrørende udstederen og sikre investorer og analytikere de nødvendige minimumoplysninger til at foretage en informeret bedømmelse af selskabets forretningsaktiviteter, finansielle stilling, indtjening og forventede udvikling samt ledelses- og ejerstruktur.

(40) En udsteder, der har indgivet og fået et universelt registreringsdokument godkendt i to år i træk, kan betragtes som velkendt af den kompetente myndighed. Alle efterfølgende universelle registreringsdokumenter og eventuelle ændringer heraf bør derfor kunne indgives uden forudgående godkendelse og kontrolleres efterfølgende af den kompetente myndighed, hvis den pågældende kompetente myndighed finder det nødvendigt. Den enkelte kompetente myndighed bør bestemme hyppigheden af denne kontrol under hensyntagen til f.eks. myndighedens vurdering af udstederens risici, kvaliteten af udstederens tidligere fremlæggelser af oplysninger eller til, hvor lang tid der er gået siden den sidste kontrol af et indgivet universelt registreringsdokument.

(41) Så længe det ikke er blevet en integreret del af et godkendt prospekt, bør det være muligt at ændre det universelle registreringsdokument, enten frivilligt af udstederen — f.eks. i forbindelse med en væsentlig ændring af udstederens organisation eller finansielle situation — eller på den kompetente myndigheds anmodning i forbindelse med en kontrol efter indgivelsen, hvor myndigheden finder, at standarderne for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng ikke er opfyldt. Sådanne ændringer bør offentliggøres i henhold til samme ordninger som dem, der gælder for det universelle registreringsdokument. Navnlig bør udstederen, når den kompetente myndighed identificerer en væsentlig undladelse, fejl eller unøjagtighed, ændre sit universelle registreringsdokument og offentliggøre ændringen uden unødigt forsinkelse. Da der hverken er tale om et udbud til offentligheden eller om optagelse af værdipapirer til handel, bør proceduren for ændring af et universelt registreringsdokument være forskellig fra proceduren for udarbejdelse af tillæg til prospektet, der kun bør anvendes efter prospektets godkendelse.

(42) Når en udsteder udarbejder et prospekt som særskilte dokumenter, bør alle prospektets integrerede dele være undergivet godkendelse, herunder, hvor det er relevant, det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf, hvis dokumenterne tidligere er blevet indgivet til den kompetente myndighed, men ikke er blevet godkendt. Ændringer af det universelle registreringsdokument bør ikke skulle godkendes af den kompetente myndighed ved indgivelsen, men bør først godkendes, når alle prospektets integrerede dele indgives til godkendelse.

(43) For at fremskynde prospektudarbejdelsesprocessen og lette adgangen til kapitalmarkeder på en omkostningseffektiv måde bør løbende udstedere, der udarbejder et universelt registreringsdokument, kunne drage fordel af en hurtigere godkendelsesproces, da prospektets hoveddokument allerede enten er godkendt eller til rådighed for den kompetente myndigheds kontrol. Fristen for godkendelse af prospektet bør derfor forkortes, når registreringsdokumentet er et universelt registreringsdokument.

(44) Løbende udstedere bør have mulighed for at anvende et universelt registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf som en integreret del af et basisprospekt. Hvis en løbende udsteder har ret til at udarbejde et EU-vækstprospekt, et forenklet prospekt efter den forenklede oplysningsordning for sekundære udstedelser eller et engrosprospekt for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, bør den pågældende udsteder kunne anvende sit universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf som en integreret del af ethvert sådant prospekt i stedet for det specifikke registreringsdokument, der kræves i henhold til disse oplysningsordninger.

(45) Hvis en udsteder overholder procedurerne for indgivelse, udbredelse og opbevaring af regulerede oplysninger og overholder fristerne i artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁹⁾, bør udstederen have mulighed for at offentliggøre de års- og halvårsrapporter, der skal offentliggøres efter direktiv 2004/109/EF, som en del af det universelle registreringsdokument, medmindre udstederens værtland er et andet med henblik på denne forordning og direktiv 2004/109/EF, og medmindre det sprog, som det universelle registreringsdokument er affattet på, ikke opfylder betingelserne i artikel 20 i direktiv 2004/109/EF. Dette bør lette de administrative byrder, der er forbundet med indgivelse flere steder, uden

at det berører de oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden, eller tilsynet med disse rapporter i henhold til direktiv 2004/109/EF.

(46) For at undgå investeringsbeslutninger baseret på forældede oplysninger bør der fastlægges en tydelig gyldighedsfrist for prospektet. For at forbedre retssikkerheden bør prospektet være gyldigt fra tidspunktet for dets godkendelse, hvilket er et tidspunkt, som let kan kontrolleres af den kompetente myndighed. Et udbud af værdipapirer til offentligheden på grundlag af et basisprospekt bør kun videreføres efter udløbet af basisprospektets gyldighedsperiode, hvis et efterfølgende basisprospekt er godkendt og offentliggjort før udløbet af denne gyldighedsperiode og dækker det videreførte udbud.

(47) Oplysninger i et prospekt om beskatning af indtægter fra værdipapirerne kan i sagens natur kun være generiske og af begrænset informationsværdi for den enkelte investor. Da sådanne oplysninger ikke kun skal dække det land, hvor udsteder har sit registrerede hjemsted, men også de lande, hvor værdipapirerne udbydes eller søges optaget til handel på et reguleret marked ved hjælp af emittentpasset, er de omkostningstunge at tilvejebringe og kan vanskeliggøre grænseoverskridende udbud. Et prospekt bør derfor kun indeholde en advarsel om, at skattelovgivningen i investorens medlemsstat og i den medlemsstat, hvor udsteder har sit hjemsted, eventuelt kan have indvirkning på indtægterne fra værdipapirerne. Prospektet bør imidlertid stadig indeholde relevante oplysninger om beskatning, hvis den foreslåede investering indebærer en specifik beskatningsordning, f.eks. i forbindelse med investeringer i værdipapirer, hvor investorer begunstiges skattemæssigt.

(48) Når en klasse af værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, får investorerne løbende oplysninger fra udstederen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014¹⁰ og direktiv 2004/109/EF. Behovet for et fuldstændigt prospekt er derfor mindre presserende i forbindelse med en sådan udsteders efterfølgende udbud til offentligheden eller optagelser til handel på et reguleret marked. Der bør derfor være et særskilt, forenklet prospekt til rådighed, som kan anvendes ved sekundære udstedelser, og kravene til prospektets indhold bør lempes i forhold til den normale ordning under hensyntagen til de allerede offentliggjorte oplysninger. Investorerne har dog stadig behov for konsoliderede og velstrukturerede oplysninger, især når disse oplysninger ikke kræves offentliggjort løbende i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 og direktiv 2004/109/EF.

(49) Den forenkledede oplysningsordning for sekundære udstedelser bør være til rådighed for udbud til offentligheden fra udstedere, hvis værdipapirer handles på SMV-vækstmarkeder, da operatørerne på disse markeder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹¹ er underlagt et krav om at fastlægge og anvende regler, der sikrer, at der løbende videregives tilstrækkelige oplysninger.

(50) Den forenkledede oplysningsordning for sekundære udstedelser bør kun være til rådighed efter udløbet af en minimumsperiode efter den første optagelse af en udsteders klasse af værdipapirer til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked. En forsinkelse på 18 måneder bør sikre, at udstederen mindst én gang har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre en årsrapport i henhold til direktiv 2004/109/EF eller reglerne for en markedsoperatør på et SMV-vækstmarked.

(51) Et af de centrale mål for kapitalmarkedsunionen er at lette adgangen til finansiering på kapitalmarkeder for SMV'er i Unionen. Det er hensigtsmæssigt at udvide definitionen af SMV'er til også at omfatte SMV'er som defineret i direktiv 2014/65/EU for at sikre konsistens mellem denne forordning og direktiv 2014/65/EU. Da SMV'er normalt har behov for at rejse relativt mindre beløb end andre udstedere, kan omkostningerne til udarbejdelse af et standardprospekt være uforholdsmæssigt høje og eventuelt afholde dem fra at udbyde deres værdipapirer til offentligheden. På grund af deres størrelse og potentielt kortere levetid kan der samtidig være en specifik investeringsrisiko forbundet med SMV'er sammenlignet med større udstedere, og de bør videregive tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe deres inve-

steringsbeslutning. For at tilskynde SMV'er til at søge finansiering via kapitalmarkederne bør denne forordning også sikre, at der tages særligt hensyn til SMV-vækstmarkeder, som er et lovende instrument, der giver mindre selskaber i vækst mulighed for at rejse kapital. Sådanne markedspladsers succes afhænger dog af deres evne til at imødekomme de finansieringsbehov, som SMV'er i vækst har. Tilsvarende vil visse selskaber, der udbyder værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi i Unionen på højst 20 000 000 EUR, have gavn af lettere adgang til kapitalmarkedsfinansiering for at kunne vokse og bør have mulighed for at rejse midler, uden at omkostningerne herved bliver uforholdsmæssigt høje. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der med denne forordning indføres en særskilt proportional ordning med et EU-vækstprospekt, som er til rådighed for sådanne selskaber. Der bør skabes den rette balance mellem omkostningseffektiv adgang til finansielle markeder og investorbeskyttelse ved tilpasningen af indholdet af et EU-vækstprospekt. Som det er tilfældet også for andre typer prospekter, der er omfattet af denne forordning, bør et EU-vækstprospekt efter godkendelse være omfattet af pasordningen i denne forordning og bør derfor være gyldigt til ethvert udbud af værdipapirer til offentligheden i hele Unionen.

(52) De mere begrænsede oplysninger, som skal være indeholdt i EU-vækstprospekter, bør tilpasses, således at der er fokus på oplysninger, der er væsentlige og relevante i forbindelse med investering i de udbudte værdipapirer, og på behovet for at sikre, at der er et rimeligt forhold mellem selskabets størrelse og finansieringsbehov på den ene side og prospektudarbejdelsesomkostningerne på den anden side.

(53) Den proportionale oplysningsordning for EU-vækstprospekter bør ikke kunne anvendes, hvis et selskab allerede har værdipapirer, der er optaget til handel på regulerede markeder, så investorer på regulerede markeder har tillid til, at de udstedere, hvis værdipapirer de investerer i, er omfattet af et enkelt sæt oplysningsregler. Der bør derfor ikke være to forskellige sæt oplysningskrav på regulerede markeder afhængigt af udstederens størrelse.

(54) Det primære formål med at inkludere risikofaktorer i et prospekt er at sikre, at investorerne foretager en velbegrunnet vurdering af disse risici og således træffer investeringsbeslutninger med fuldt kendskab til de faktiske forhold. Risikofaktorerne bør derfor være begrænset til de risici, der er væsentlige og specifikke for udstederen og dennes værdipapirer, og som underbygges af indholdet i prospektet. Et prospekt bør ikke indeholde risikofaktorer, der er generiske og kun tjener som ansvarsfraskrivelse, da disse vil kunne sløre mere specifikke risikofaktorer, som investorerne bør være opmærksom på, og således betyde, at oplysningerne i prospektet ikke fremlægges i en let analyserbar, koncis og forståelig form. Blandt andet kan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold også udgøre specifikke og væsentlige risici for udstederen og dennes værdipapirer og bør i så fald oplyses. For at hjælpe investorerne med at identificere de væsentligste risici bør udstederen give en passende beskrivelse af og anføre hver enkelt risikofaktor i prospektet. Et begrænset antal risikofaktorer udvalgt af udstederen bør inkluderes i resuméet.

(55) En markedspraksis, som indebærer, at et godkendt prospekt ikke omfatter den endelige udbudspris og/eller antallet af værdipapirer, der udbydes til offentligheden, enten angivet som antallet af værdipapirer eller som en samlet nominal værdi, bør kunne accepteres, hvis det ikke er muligt at medtage en sådan udbudspris og/eller et sådant antal i prospektet, forudsat at der i så fald ydes investorbeskyttelse. Investorerne bør enten have en tilbagetrækningsret, når den endelige udbudspris eller det endelige antal af værdipapirer kendes, eller også bør det fremgå af prospektet, hvilken pris investorerne højst vil skulle betale for værdipapirerne, eller hvor mange værdipapirer der højst udstedes, eller efter hvilke værdiansættelsesmetoder og -kriterier og/eller betingelser værdipapirernes pris vil blive fastsat, og det bør indeholde en forklaring af de anvendte værdiansættelsesmetoder, såsom diskonteringsmetoden, en peergruppeanalyse eller enhver anden almindeligt anerkendt værdiansættelsesmetode. Værdiansættelsesmetoderne og -kriterierne bør være tilstrækkeligt præcise til, at prisen bliver forudsigelig, og til at sikre et investorbeskyttelsesniveau, der svarer til at oplyse den maksimale udbudspris. I den forbindelse ville en simpel henvisning til

metoden bookbuilding ikke være acceptabel som værdiansættelsesmetode eller -kriterium, hvis der ikke er angivet nogen maksimumpris i prospektet.

(56) Det bør under visse omstændigheder tillades, at følsomme oplysninger udelades af prospektet eller integrerede dele heraf gennem en dispensation givet af den kompetente myndighed for dermed at undgå situationer med betydelig skade for en udsteder.

(57) Medlemsstaterne offentliggør omfattende oplysninger om deres finansielle situation, som i almindelighed er tilgængelige for offentligheden. Hvis en medlemsstat garanterer et udbud af værdipapirer, bør det derfor ikke være nødvendigt at angive sådanne oplysninger i prospektet.

(58) Uden at det går ud over investorbeskyttelsen, vil det kunne lette prospektudarbejdelsen og mindske omkostningerne for udstederne, hvis udstederne får mulighed for at integrere oplysninger i et prospekt ved at henvide til dokumenter indeholdende de oplysninger, der skal indgå i prospektet, på den betingelse at de pågældende dokumenter er blevet offentliggjort elektronisk. Målet om at forenkle og mindske udgifterne ved at udarbejde prospekter bør dog ikke opnås på bekostning af de øvrige interesser, som skal beskyttes af prospektet, herunder oplysningers tilgængelighed. Det sprog, som de oplysninger, der integreres ved henvisning, gives på, bør følge sprogordningen for prospekter. Oplysninger, der integreres ved henvisning, bør kunne omfatte historiske oplysninger. Hvis sådanne oplysninger ikke længere er relevante som følge af væsentlige ændringer, bør dette dog klart angives i prospektet, og de opdaterede oplysninger bør også fremgå.

(59) Alle regulerede oplysninger som defineret i artikel 2, stk. 1, litra k), i direktiv 2004/109/EF bør kunne integreres ved henvisning i et prospekt. Udstedere, hvis værdipapirer handles på en MHF, og udstedere, der er fritaget fra at offentliggøre års- og halvårsrapporter i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/109/EF, bør ligeledes kunne integrere alle eller dele af deres årsregnskaber og delårsregnskaber, revisionsberetninger, regnskaber, ledelsesberetninger eller redegørelser for virksomhedsledelse ved henvisning i et prospekt, forudsat at de er offentliggjort elektronisk.

(60) Det er ikke alle udstedere, som har adgang til tilstrækkelige oplysninger og vejledning om kontrol- og godkendelsesprocessen og om de nødvendige skridt, der skal tages for at få et prospekt godkendt, da medlemsstaternes kompetente myndigheder har forskellige tilgange. Denne forordning bør eliminere disse forskelle ved at harmonisere kriterierne for kontrol af prospektet og harmonisere reglerne for de kompetente myndigheders godkendelsesprocesser ved at strømline dem. Det er vigtigt at sikre, at alle kompetente myndigheder har en konvergent tilgang ved kontrollen af, om oplysningerne i prospektet er fuldstændige, sammenhængende og forståelige, under hensyntagen til behovet for en proportional tilgang ved kontrol af prospekter baseret på udstederens forhold og på forholdene omkring udstedelsen. Vejledning i at ansøge om godkendelse af et prospekt bør være offentligt tilgængelig på de kompetente myndigheders websteder. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) bør spille en central rolle med hensyn til at fremme tilsynskonvergens på dette område ved at gøre brug af sine beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹²). ESMA bør navnlig gennemføre peerevalueringer af de kompetente myndigheders aktiviteter i henhold til nærværende forordning inden for en rimelig tidsfrist forud for revisionen af nærværende forordning og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

(61) For at lette adgang til medlemsstaternes markeder er det vigtigt, at de gebyrer, som de kompetente myndigheder opkræver for godkendelsen og indgivelsen af prospekter og tilknyttede dokumenter, er rimelige, forholdsmæssige og offentligt tilgængelige.

(62) Da internettet sikrer let adgang til oplysninger og for at sikre investorerne bedre adgang, bør godkendte prospekter altid offentliggøres elektronisk. Prospektet bør offentliggøres i et særligt afsnit på web-

stedet for udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller i givet fald på webstedet for de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder betalingsformidlere, eller på webstedet for det regulerede marked, hvor der søges om optagelse til handel indgives, eller for operatøren af MHF'en.

(63) Alle godkendte prospekter eller alternativt en liste over disse prospekter med links til de relevante websteders særskilte afsnit bør offentliggøres på webstedet for den kompetente myndighed i udstederens hjemland, og det enkelte prospekt bør af den kompetente myndighed videregives til ESMA sammen med de relevante klassificeringsoplysninger. ESMA bør oprette en central mekanisme til opbevaring af prospekter med gratis adgang for offentligheden og passende søgeværktøjer. For at sikre, at investorer har adgang til pålidelige oplysninger, der kan bruges og analyseres rettidigt og effektivt, bør visse oplysninger i prospekterne, såsom værdipapirers ISIN'er og udstederes, udbyderes og garanters identifikationskode for juridiske enheder («LEI-kode»), være maskinlæsbare, herunder når der gøres brug af metadata. Prospekter bør forblive offentligt tilgængelige i mindst ti år efter offentliggørelsen for at sikre, at de er offentligt tilgængelige lige så længe som de i direktiv 2004/109/EF omhandlede års- og halvårsrapporter. Investorerne bør altid på anmodning kunne få prospekter udleveret gratis på et varigt medium. Hvis en potentiel investor specifikt anmoder om et papireksemplar, bør den pågældende investor kunne modtage en trykt udgave af prospektet. Dette medfører dog ikke noget krav om, at udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den finansielle formidler opbevarer trykte eksemplarer af prospektet for at imødekomme sådanne eventuelle anmodninger.

(64) For at undgå at underminere offentlighedens tillid og skade velfungerende finansielle markeder er det også nødvendigt at harmonisere reglerne for annoncering. En fair og korrekt annoncering, som er i overensstemmelse med prospektets indhold, er af største betydning for beskyttelsen af investorerne, herunder private investorer. Uden at det berører pasordningen i denne forordning, er tilsynet med sådan annoncering en integreret del af de kompetente myndigheders opgaver. Denne forordnings krav til annoncering bør ikke berøre andre relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig vedrørende forbrugerbeskyttelse og urimelig handelspraksis.

(65) Enhver væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed, der kunne influere på vurderingen af investeringen, og som indtræffer efter prospektets offentliggørelse, men inden udbuddets endelige afslutning eller handelens start på et reguleret marked, bør kunne vurderes ordentligt af investorerne og kræver derfor, at der uden unødigt forsinkelse godkendes og udsendes et tillæg til prospektet.

(66) For at forbedre retssikkerheden bør de respektive frister for udstederens offentliggørelse af et tillæg til prospektet og for investorernes udøvelse af deres ret til at trække deres accept af udbuddet tilbage efter tillæggets offentliggørelse præciseres. På den ene side bør forpligtelsen til at supplere et prospekt gælde, hvis den væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed opstår inden udbudsperiodens udløb eller påbegyndelsen af handelen med sådanne værdipapirer på et reguleret marked, hvad end der sker sidst. På den anden side bør retten til at trække en accept tilbage kun gælde, når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, og den væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed indtraf eller blev konstateret inden udbudsperiodens udløb og værdipapiroverdragelsen. Tilbagetrækningsretten bør derfor være forbundet med tidspunktet for den væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed, der foranlediger et tillæg, og bør gælde under forudsætning af, at denne udløsende begivenhed er sket, mens udbuddet er åbent, og inden værdipapirerne overdrages. Den tilbagetrækningsret, som investorer indrømmes på grund af en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed, der indtraf eller konstateredes i løbet af et prospekts gyldighedsperiode, berøres ikke af det forhold, at det tilhørende tillæg offentliggøres efter udløbet af det pågældende prospekts gyldighedsperiode. I det konkrete tilfælde, at et udbud videreføres under to på hinanden følgende basisprospekter, fjerner det forhold, at udstederen er ved at få godkendt et efterfølgende basisprospekt, ikke forpligtelsen til at supplere det tidligere basisprospekt indtil ud-

løbet af dets gyldighed og indrømme de dermed forbundne tilbagetrækningsrettigheder. For at forbedre retssikkerheden bør tillægget til prospektet præcisere, hvornår tilbagetrækningsretten ophører. Finansielle formidlere bør oplyse investorer om deres rettigheder og lette proceduren, når investorer benytter sig af deres ret til at trække deres accept tilbage.

(67) Udstederens forpligtelse til at oversætte hele prospektet til alle relevante officielle sprog bremser grænseoverskridende udbud eller handel flere steder. For at lette grænseoverskridende udbud bør kun resuméet være tilgængeligt på det officielle sprog eller mindst et af de officielle sprog i værtslandet eller på et andet sprog, som accepteres af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

(68) Værtslandets kompetente myndighed bør være berettiget til at få tilsendt et certifikat fra hjemlandets kompetente myndighed, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning. Hjemlandets kompetente myndighed bør ligeledes give udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, meddelelse om det prospektgodkendelsescertifikat, der er sendt til værtslandet, for at give udstederen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, sikkerhed for, om og hvornår der rent faktisk er givet meddelelse. Enhver overførsel af dokumenter mellem kompetente myndigheder med henblik på meddelelse bør ske via en meddelellesportal, som oprettes af ESMA.

(69) I de tilfælde, hvor denne forordning giver en udsteder mulighed for at vælge hjemland med henblik på prospektgodkendelse, bør det sikres, at den pågældende udsteder kan benytte et registreringsdokument eller et universelt registreringsdokument, som allerede er godkendt af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat som en integreret del af sit prospekt. Der bør derfor indføres en indbyrdes meddelelsesordning mellem de kompetente myndigheder for at sikre, at sådanne registreringsdokumenter eller universelle registreringsdokumenter ikke kontrolleres eller godkendes af den kompetente myndighed, som godkender prospektet, og at de kompetente myndigheder kun er ansvarlige for den integrerede del af prospektet, som de har godkendt, herunder i tilfælde af at der efterfølgende udarbejdes et tillæg.

(70) For at sikre, at denne forordnings formål nås fuldt ud, bør anvendelsesområdet også omfatte værdipapirer, som udstedes af udstedere, der er underlagt tredjelands regler. Med henblik på at sikre udveksling af oplysninger og samarbejde med myndigheder i tredjelande med hensyn til effektiv håndhævelse af denne forordning, bør de kompetente myndigheder indgå samarbejdsordninger med de tilsvarende myndigheder i tredjelande. Enhver overførsel af personoplysninger, der sker på grundlag af disse ordninger, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹³⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁴⁾.

(71) Mange forskellige slags kompetente myndigheder i medlemsstaterne med forskellige ansvarsområder kan eventuelt skabe unødvendige omkostninger og overlappende ansvar, uden at det giver yderligere fordele. Der bør i hver medlemsstat udpeges én enkelt kompetent myndighed, som skal godkende prospekter og have ansvaret for at føre tilsyn med overholdelsen af denne forordning. Denne kompetente myndighed bør være af administrativ karakter og sikret uafhængighed af økonomiske aktører, samtidig med at interessekonflikter undgås. Udpegelsen af en kompetent myndighed for godkendelse af prospekter bør ikke udelukke samarbejde mellem den kompetente myndighed og tredjeparter, såsom bank- og forsikringsreguleringsmyndigheder eller noteringsmyndigheder, med henblik på at sikre effektiv kontrol og godkendelse af prospekter til gavn for såvel udstedere, investorer og markedsdeltagere som selve markederne. Den kompetente myndigheds uddelegering af opgaver til tredjeparter bør kun tillades, hvor uddelegeringen vedrører offentliggørelsen af godkendte prospekter.

(72) Det vil sikre effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har effektive værktøjer og stærke beføjelser og ressourcer. Denne forordning bør derfor navnlig fastsætte et minimumssæt af

tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør tillægges i overensstemmelse med national ret. Disse beføjelser bør, hvor national ret kræver det, udøves ved begæring til de kompetente judicielle myndigheder. Når de kompetente myndigheder og ESMA udøver deres beføjelser i henhold til denne forordning, bør de handle objektivt og uvildigt og træffe uafhængige beslutninger.

(73) Med henblik på at afsløre overtrædelser af denne forordning er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder har mulighed for at få adgang til lokaler med undtagelse af fysiske personers private boliger for at beslaglægge dokumenter. Adgang til sådanne lokaler er nødvendig, når der er rimelig mistanke om, at der findes dokumenter og andre oplysninger, som vedrører genstanden for en kontrol eller undersøgelse, og som eventuelt kan være relevant som bevis for overtrædelse af denne forordning. Desuden er adgang til sådanne lokaler nødvendig, når den person, over for hvem der er anmodet om oplysninger, undlader at efterkomme anmodningen, eller hvor der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, hvis den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at de dokumenter eller oplysninger, som anmodningen om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort.

(74) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser og for at sikre, at kravene i denne forordning opfyldes, er det vigtigt, at medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at overtrædelser af denne forordning er underlagt passende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger. Disse sanktioner og foranstaltninger bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning samt sikre en fælles tilgang i medlemsstaterne og en afskrækkende virkning. Denne forordning bør ikke indskrænke medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere administrative sanktioner.

(75) For at sikre, at de kompetente myndigheders afgørelser, der pålægger administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, har afskrækkende virkning på offentligheden i almindelighed, bør de normalt offentliggøres, medmindre den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning anser det for nødvendigt at vælge anonym offentliggørelse, at udsætte offentliggørelsen eller ikke at offentliggøre.

(76) Selv om medlemsstaterne bør have mulighed for at fastlægge regler om administrative og strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør der ikke stilles krav om, at medlemsstaterne fastlægger regler om administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning, der er undergivet strafferetlige sanktioner i deres nationale ret senest den 21. juli 2018. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtede til at pålægge både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de bør have mulighed for at gøre det, hvis deres nationale ret giver mulighed herfor. Opretholdelse af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning bør dog ikke begrænse eller på anden måde berøre de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater med henblik på denne forordning, herunder efter at de pågældende overtrædelser måtte være henvist til de kompetente judicielle myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning.

(77) Informanter kan eventuelt gøre de kompetente myndigheder opmærksomme på nye oplysninger, som hjælper dem med at afsløre og pålægge sanktioner i tilfælde af overtrædelser af denne forordning. Denne forordning bør derfor sikre, at der er indført passende ordninger til at gøre det muligt for informanter at advare de kompetente myndigheder om aktuelle eller potentielle overtrædelser af denne forordning og til at beskytte dem mod repressalier.

(78) For nærmere at fastlægge kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår mindstekravene til oplysninger i visse dokumenter, der skal gøres tilgængelige for offentligheden i forbindelse med en overtagelsestransaktion gennem et ombytningsstilbud, en fusion eller en spaltning, kontrollen, godkendelsen, indgivelsen og gennemgangen af det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf og de betingelser, hvorpå status som løbende udsteder fortages, formatet af prospektet, basisprospektet og de endelige vilkår og de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet, mindstekravene til oplysninger i det universelle registreringsdokument, de mere begrænsede oplysninger indeholdt i det forenklede prospekt i forbindelse med sekundære udstedelser og udstedelser foretaget af SMV'er, det mere begrænsede indhold, standardformatet og standarddrækketfølgen i EU-vækstprospektet samt det specifikke resumé heraf, kriterierne for udstederens vurdering og beskrivelse af risikofaktorer, kontrol og godkendelse af prospekterne og de generelle ækvivalenskriterier for prospekter udarbejdet af tredjelandsudstedere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁵). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(79) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til ækvivalensen af tredjelandes regler om prospekter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at træffe afgørelse om sådan ækvivalens. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁶).

(80) Tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser bør sikre passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er et organ med højt specialiseret viden, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt, at ESMA får til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der ikke indebærer politikbeslutninger, til forelæggelse for Kommissionen.

(81) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder udviklet af ESMA vedrørende indholdet af og formatet for fremlæggelsen af de vigtigste regnskabsoplysninger, der skal indgå i resuméet, de tilfælde, hvor det er muligt at udelade visse oplysninger fra prospektet, de oplysninger, der skal integreres ved henvisning, og yderligere dokumenttyper, der kræves i henhold til EU-retten, offentliggørelsen af prospektet, de nødvendige oplysninger for klassificering af prospekter i ESMA's opbevaringsmekanisme, bestemmelserne om annoncering, de situationer, hvor en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed vedrørende oplysningerne i prospektet nødvendiggør, at der offentliggøres et tillæg til prospektet, de tekniske ordninger, der er nødvendige for, at ESMA's meddelelsesportal fungerer, minimumsindholdet i samarbejdsordningerne med tilsynsmyndigheder i tredjelande og de modeller, der i den forbindelse skal anvendes, samt de oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder og ESMA som led i opfyldelsen af forpligtelsen til at samarbejde. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(82) Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udviklet af ESMA for så vidt angår standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendelsescertifikatet, prospektet, registreringsdokumentet, det universelle registreringsdokument et eventuelt tillæg hertil og oversættelsen heraf, tillægget til prospektet og oversættelsen af prospektet og/eller resuméet samt standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde og udveksling af oplys-

ninger mellem de kompetente myndigheder og procedurer og formularer for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og ESMA. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(83) Kommissionen bør ved udøvelsen af sine delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser efter denne forordning overholde følgende:

— behovet for at sikre de private investorers og SMV'ernes tillid til de finansielle markeder ved at fremme en høj gennemsigtighedsstandard på de finansielle markeder

— behovet for at tilpasse oplysningskravene til et prospekt under hensyntagen til udstederens størrelse og de oplysninger, som udsteder allerede er pålagt at offentliggøre i henhold til direktiv 2004/109/EF og forordning (EU) nr. 596/2014

— behovet for at lette SMV'ers adgang til kapitalmarkederne og samtidigt sikre, at investorerne har tillid til investering i sådanne selskaber

— behovet for at give investorerne en bred vifte af konkurrerende investeringsmuligheder og et oplysnings- og beskyttelsesniveau, der er tilpasset omstændighederne

— behovet for at sikre, at reglerne håndhæves konsekvent af uafhængige regulerende myndigheder, særligt med hensyn til bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet

— behovet for et højt gennemsigtighedsniveau og for høring af samtlige markedsdeltagere, Europa-Parlamentet og Rådet

— behovet for at fremme innovation på de finansielle markeder, hvis de skal være dynamiske og effektive

— behovet for at sikre systemisk stabilitet i finanssystemet gennem nøje og reaktiv overvågning af finansiel innovation

— betydningen af at mindske omkostningerne ved og øge adgangen til kapital

— behovet for på lang sigt at udligne omkostningerne og fordelene ved de enkelte gennemførelsesforanstaltninger for alle markedsdeltagere

— behovet for at skabe internationalt konkurrencedygtige finansielle markeder i Unionen uden i øvrigt at bremse den meget nødvendige udvidelse af internationalt samarbejde

— behovet for at stille samtlige markedsdeltagere på lige fod ved at indføre EU-regler, når det er hensigtsmæssigt

— behovet for at sikre sammenhæng med den øvrige EU-ret på det samme område, da misforhold i oplysningsniveau og manglende gennemsigtighed kan bringe markedernes funktion i fare og først og fremmest skade forbrugere og småinvestorer.

(84) Enhver behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning, såsom udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder, bør ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, og enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af ESMA bør ske i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

(85) Kommissionen bør senest den 21. juli 2022 gennemgå anvendelsen af denne forordning og navnlig vurdere, om oplysningsreglerne for sekundære udstedelser og for EU-vækstprospektet, det universelle registreringsdokument og prospektresuméet fortsat er hensigtsmæssige i forhold til opfyldelsen af målene for denne forordning. Rapporten bør navnlig indeholde en analyse af de relevante tal og tendenser vedrørende EU-vækstprospektet og en vurdering af, hvorvidt den nye ordning har den rette balance mellem investorbekyttelse og reducere af de administrative byrder for de selskaber, der har ret til at anvende ordningen. Ved gennemgangen bør det også vurderes, om udstedere, navnlig SMV'er, kan opnå LEI-koder og ISIN'er til en rimelig pris og inden for et rimeligt tidsrum.

(86) Anvendelsen af kravene i denne forordning bør udskydes, således at der kan vedtages delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, og således at de kompetente myndigheder og markedsdeltagerne kan tilpasse sig og lægge planer for anvendelsen af de nye foranstaltninger.

(87) Målene for denne forordning, nemlig at øge investorbekyttelsen og markedseffektiviteten og oprette kapitalmarkedsunionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af forordningens virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(88) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes navnlig i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(89) Den Europæiske Tilsynsførende for Databekyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og fritagelser

1. Denne forordning fastsætter kravene til udarbejdelse, godkendelse og udsendelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt i en medlemsstat.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på følgende former for værdipapirer:

- a) andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering bortset fra institutter af den lukkede type
- b) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes af en medlemsstat eller en af dennes regionale eller lokale myndigheder, af offentligretlige internationale organer, som en eller flere medlemsstater er medlem af, eller af Den Europæiske Centralbank eller medlemsstaternes centralbanker
- c) kapitalandele i medlemsstaternes centralbanker
- d) værdipapirer dækket af en ubetinget og uigenkaldelig garanti fra en medlemsstat eller en af dennes regionale eller lokale myndigheder

e) værdipapirer, der med henblik på at skaffe den nødvendige finansiering til deres almennyttige mål udstedes af medlemsstaternes statsanerkendte foreninger med juridisk personlighed eller statsanerkendte foreninger, som ikke arbejder med gevinst for øje

f) ikkefungible kapitalandele, hvis hovedformål er at give ihændeleveren ret til at opholde sig i en lejlighed eller anden form for fast ejendom eller en del heraf, og som ikke kan sælges, uden at denne rettighed fortabes.

3. Med forbehold af andet afsnit og artikel 4 finder denne forordning ikke anvendelse på udbud til offentligheden af værdipapirer med en samlet værdi i Unionen på mindre end 1 000 000 EUR, som beregnes over en periode på 12 måneder.

Medlemsstaterne udvider ikke forpligtelsen til udarbejdelse af et prospekt i overensstemmelse med denne forordning på udbud til offentligheden af de i første afsnit omhandlede værdipapirer. Medlemsstaterne kan dog i disse tilfælde opstille andre oplysningskrav på nationalt plan, i det omfang sådanne krav ikke udgør en uforholdsmæssig eller unødvendig byrde.

4. Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, jf. artikel 3, stk. 1, gælder ikke for følgende former for udbud af værdipapirer til offentligheden:

a) udbud af værdipapirer, der udelukkende er rettet til kvalificerede investorer

b) udbud af værdipapirer, der er rettet til færre end 150 fysiske eller juridiske personer pr. medlemsstat, som ikke er kvalificerede investorer

c) udbud af værdipapirer, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 100 000 EUR

d) udbud af værdipapirer, der er rettet til investorer, som erhverver værdipapirer for i alt mindst 100 000 EUR pr. investor for hvert særskilt udbud

e) aktier udstedt med henblik på ombytning af allerede udstedte aktier af samme klasse, såfremt udstedelsen af sådanne nye aktier ikke indebærer en forhøjelse af den udstedte aktiekapital

f) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en overtagelsestransaktion gennem et ombytningstilbud, såfremt der i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2, gøres et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udstederen tilgængeligt for offentligheden

g) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller spaltning, såfremt der i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2, gøres et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udstederen tilgængeligt for offentligheden

h) udbytte, der udbetales til eksisterende aktionærer i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet

i) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere direktører eller ansatte af deres arbejdsgiver eller et tilknyttet selskab, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen.

j) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes løbende eller ad gentagne gange af et kreditinstitut, hvor den samlede aggregerede værdi i Unionen for de udbudte værdipapirer er under 75 000 000 EUR pr. kreditinstitut beregnet over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer:

- i) ikke er underordnede, konverterbare eller ombyttelige og
- ii) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer og ikke er tilknyttet et afledt instrument.

5. Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, jf. artikel 3, stk. 3, gælder ikke ved optagelse til handel på et reguleret marked af:

a) værdipapirer, som er fungible med værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, forudsat at de over en periode på 12 måneder udgør mindre end 20 % af antallet af værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked

b) aktier, der udstedes ved konvertering eller ombytning af andre værdipapirer eller som følge af udøvelsen af rettigheder i henhold til andre værdipapirer, såfremt de heraf følgende aktier er af samme klasse som de aktier, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og forudsat at de heraf følgende aktier over en periode på 12 måneder udgør mindre end 20 % af antallet af aktier af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, jf. dog nærværende stykkes andet afsnit.

c) værdipapirer, der udstedes af en afviklingsmyndighed ved konvertering eller ombytning af andre værdipapirer, kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver som følge af udøvelsen af en beføjelse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, artikel 59, stk. 2, eller artikel 63, stk. 1 eller 2, i direktiv 2014/59/EU

d) aktier udstedt med henblik på ombytning af aktier af samme klasse, som allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, såfremt udstedelsen af sådanne nye aktier ikke indebærer en forhøjelse af den udstedte aktiekapital

e) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en overtagelsestransaktion gennem et ombytningstilbud, såfremt der i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2, gøres et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udstederen tilgængeligt for offentligheden

f) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller spaltning, såfremt der i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2, gøres et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udstederen tilgængeligt for offentligheden

g) aktier, der udbydes, tildeles eller skal tildeles gratis til eksisterende aktionærer, og udbytte, der udbetales i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt de nævnte aktier er af samme klasse som de aktier, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen

h) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere direktører eller ansatte af deres arbejdsgiver eller et tilknyttet selskab, forudsat at de nævnte værdipapirer er af samme klasse som de værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og forudsat at der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen

i) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes løbende eller ad gentagne gange af et kreditinstitut, hvor den samlede aggregerede værdi i Unionen for de udbudte værdipapirer er under 75 000 000 EUR pr. kreditinstitut beregnet over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer:

- i) ikke er underordnede, konverterbare eller ombyttelige og

ii) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer og ikke er tilknyttet et afledt instrument.

j) værdipapirer, der allerede er optaget til handel på et andet reguleret marked, på følgende betingelser:

i) at disse værdipapirer eller værdipapirer af samme klasse har været optaget til handel på dette andet regulerede marked i mere end 18 måneder

ii) at optagelsen til handel på dette andet regulerede marked, for så vidt angår værdipapirer, der første gang blev optaget til handel på et reguleret marked efter den 1. juli 2005, var tilknyttet et prospekt, der blev godkendt og offentliggjort i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF

iii) at prospektet for værdipapirer, der første gang blev optaget til notering efter den 30. juni 1983, undtagen i tilfælde henhørende under nr. ii), blev godkendt i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 80/390/EØF¹⁷⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF¹⁸⁾

iv) at de faste forpligtelser i forbindelse med handel på dette andet regulerede marked er opfyldt

v) at den person, der anmoder om at få optaget et værdipapir til handel på et reguleret marked under henvisning til fritagelsen i litra j), i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2, gør et dokument tilgængeligt for offentligheden i den medlemsstat, hvor det regulerede marked, som der søges om optagelse på, er etableret, hvis indhold er i overensstemmelse med artikel 7, bortset fra at resuméets maksimale længde, jf. artikel 7, stk. 3, øges med yderligere to A4-sider, og som er udarbejdet på et sprog, der er accepteret af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det regulerede marked, som der søges om optagelse på, er etableret, og

vi) det angives i dokumentet omhandlet i nr. v), hvor det seneste prospekt kan rekvireres, og hvor de finansielle oplysninger, som udstederen har offentliggjort i overensstemmelse med den faste oplysningspligt, findes.

Kravet om, at de heraf følgende aktier over en periode på 12 måneder skal udgøre mindre end 20 % af antallet af aktier af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked som omhandlet i første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) når et prospekt er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning eller direktiv 2003/71/EF i forbindelse med udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel på et reguleret marked af de værdipapirer, der giver adgang til aktierne

b) når de værdipapirer, der giver adgang til aktierne, blev udstedt inden den 20. juli 2017

c) når aktierne kan klassificeres som egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹⁹⁾, udstedt af et institut som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 3), som følge af konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter udstedt af det pågældende institut som følge af indtrædelsen af en udløsende hændelse som fastsat i nævnte forordnings artikel 54, stk. 1, litra a)

d) når aktierne kan klassificeres som anerkendt egenkapital eller anerkendt kernekapital som defineret i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF²⁰⁾ og er udstedt ved konvertering af andre værdipapirer for at opfylde forpligtelsen til at overholde det solvenskapitalkrav eller det minimumskapitalkrav, der er fastlagt i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4 og 5, i direktiv 2009/138/EF, eller det koncernsolvenskrav, der er fastlagt i afsnit III i direktiv 2009/138/EF.

6. De fritagelser fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, der er fastsat i stk. 4 og 5, kan kombineres med hinanden. Fritagelserne i stk. 5, første afsnit, litra a) og b), må dog ikke kombineres med hinanden, hvis dette kunne indebære en øjeblikkelig eller senere optagelse til handel på et reguleret marked over en periode på 12 måneder af over 20 % af det antal aktier af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, uden at et prospekt er blevet offentliggjort.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på supplerung af denne forordning ved fastlæggelse af mindstekravene til oplysninger i de dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra f) og g), og stk. 5, første afsnit, litra d) og e).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »værdipapirer«: omsættelige værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU, med undtagelse af pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2014/65/EU med en løbetid på mindre end 12 måneder
- b) »værdipapirer, der er kapitalandele«: aktier og andre omsættelige værdipapirer svarende til aktier i selskaber samt enhver anden form for omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve et af førnævnte værdipapirer som følge af en konvertering eller udøvelse af de dertil knyttede rettigheder, forudsat at sidstnævnte form for værdipapirer er udstedt af udstederen af de underliggende aktier eller af en enhed, der tilhører samme koncern som nævnte udsteder
- c) »værdipapirer, der ikke er kapitalandele«: alle værdipapirer, der ikke er kapitalandele
- d) »udbud af værdipapirer til offentligheden«: henvendelse til personer i enhver form og ved ethvert middel med tilstrækkelige oplysninger om udbudsbetingelserne og de udbudte værdipapirer, således at en investor bliver i stand til at træffe beslutning om køb eller tegning af disse værdipapirer. Denne definition finder også anvendelse ved placering af værdipapirer gennem finansielle formidlere
- e) »kvalificerede investorer«: personer eller enheder, der er opført i bilag II, afsnit I, punkt 1-4, til direktiv 2014/65/EU, og personer eller enheder, der på anmodning behandles som professionelle kunder i henhold til nævnte bilags afsnit II eller er anerkendt som godkendte modparter i henhold til artikel 30 i direktiv 2014/65/EU, medmindre de har indgået en aftale om at blive behandlet som ikkeprofessionelle kunder i henhold til nævnte bilags afsnit I, stk. 4. Med henblik på anvendelsen af nærværende litras første punktum meddeler investeringsselskaber og kreditinstitutter på udstederens anmodning deres kunders klassifikation til udstederen, forudsat at den relevante databeskyttelseslovgivning er overholdt
- f) »små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er« enhver af følgende:
- i) selskaber, der ifølge de seneste årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber opfylder mindst to af følgende tre kriterier: et gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret på mindre end 250, en samlet balance, der ikke overstiger 43 000 000 EUR, og en årlig nettoomsætning, der ikke overstiger 50 000 000 EUR
- ii) små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/65/EU
- g) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013

- h) »udsteder«: en juridisk enhed, der udsteder eller tilbyder at udstede værdipapirer
- i) »udbyder«: en juridisk enhed eller fysisk person, der udbyder værdipapirer til offentligheden
- j) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- k) »annoncering«: henvendelser med begge følgende karakteristika:
- i) henvendelsen vedrører et specifikt udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked
- ii) henvendelsen har specifikt til formål at fremme den potentielle tegning eller anskaffelse af værdipapirer
- l) »regulerede oplysninger«: regulerede oplysninger som defineret i artikel 2, stk. 1, litra k), i direktiv 2004/109/EF
- m) »hjemland«:
- i) for alle udstedere af værdipapirer etableret i Unionen, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- ii) for så vidt angår udstedelse af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 1 000 EUR, samt for så vidt angår udstedelse af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som giver ret til at erhverve omsættelige værdipapirer eller til at modtage et kontant beløb som følge af, at de konverteres, eller af, at de rettigheder, de giver, udøves, forudsat at udstederen af de værdipapirer, der ikke er kapitalandele, ikke er udsteder af de underliggende værdipapirer eller en enhed, der tilhører samme concern som sidstnævnte udsteder, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvor værdipapirerne skulle eller skal optages til handel på et reguleret marked, eller hvor værdipapirerne udbydes til offentligheden efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked. Det samme gælder for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udstedes i en anden valuta end euroen, forudsat at den mindste pålydende værdi er næsten lig med 1 000 EUR
- iii) for alle udstedere af værdipapirer etableret i tredjelande, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor værdipapirerne efter hensigten skal udbydes til offentligheden for første gang, eller hvor den første anmodning om optagelse til handel på et reguleret marked indgives, efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, med forbehold af efterfølgende valg foretaget af udstedere etableret i et tredjeland under en af følgende omstændigheder:
- hvis hjemlandet ikke var bestemt efter disse udsteders valg
- i henhold til artikel 2, stk. 1, litra i), nr. iii), i direktiv 2004/109/EF
- n) »værtsland«: den medlemsstat, hvor der foretages et udbud af værdipapirer til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked, når denne er forskellig fra hjemlandet
- o) »kompetent myndighed«: den myndighed, der udpeges af hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31, medmindre andet er fastsat i denne forordning
- p) »institutter for kollektiv investering bortset fra institutter af den lukkede type«: investeringsfonde og investeringsselskaber med begge følgende karakteristika:

- i) de rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer
- ii) deres andele tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte over disse institutters aktiver på ihændehavers begæring
- q) »andele i et institut for kollektiv investering«: værdipapirer, som udstedes af institutter for kollektiv investering, og som repræsenterer deltagernes rettigheder i disse institutters aktiver
- r) »godkendelse«: det positive udfald af hjemlandets kompetente myndigheds kontrol af, om oplysningerne i prospektet er fuldstændige, sammenhængende og forståelige
- s) »basisprospekt«: et prospekt, som er i overensstemmelse med artikel 8 og efter udstederens valg de endelige vilkår for udbuddet
- t) »arbejdsdage«: den relevante kompetente myndigheds arbejdsdage, uden lørdage, søndage og helligdage, som defineret i den nationale ret, der gælder for den pågældende kompetente myndighed
- u) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- v) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- w) »SMV-vækstmarked«: et SMV-vækstmarked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2014/65/EU
- x) »tredjelandsudsteder«: en udsteder, der er etableret i et tredjeland
- y) »udbudsperiode«: det tidsrum, hvor potentielle investorer kan købe eller tegne de pågældende værdipapirer
- z) »varigt medium«: ethvert instrument, der:
- i) sætter en kunde i stand til at lagre oplysninger, der er rettet personligt til den pågældende kunde, på en måde, der giver mulighed for fremover at tilgå dem igen, og i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt i forhold til oplysningernes formål, og
- ii) giver mulighed for uændret reproduktion af de lagrede oplysninger.

Artikel 3

Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt og fritagelse

1. Med forbehold af artikel 1, stk. 4, må værdipapirer først udbydes til offentligheden i Unionen, når der forinden er offentliggjort et prospekt i overensstemmelse med denne forordning.
2. Med forbehold af artikel 4 kan en medlemsstat beslutte at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden fra forpligtelsen i stk. 1 til at offentliggøre et prospekt, forudsat at:
  - a) disse udbud ikke er omfattet af kravet om meddelelse efter artikel 25, og
  - b) den samlede værdi af ethvert sådant udbud i Unionen er mindre end et pengebeløb på 8 000 000 EUR beregnet over en periode på 12 måneder.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og ESMA, om og hvordan de beslutter at anvende fritagelsen i henhold til første afsnit, herunder det pengebeløb, under hvilket fritagelsen for udbud i den pågældende medlemsstat finder anvendelse. De meddeler også Kommissionen og ESMA eventuelle efterfølgende ændringer af dette pengebeløb.

3. Med forbehold af artikel 1, stk. 5, må værdipapirer kun optages til handel på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt i Unionen, når der forinden er offentliggjort et prospekt i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 4

Frivilligt prospekt

1. Såfremt et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, jf. artikel 1, stk. 3, eller er fritaget fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, jf. artikel 1, stk. 4 eller 5, eller artikel 3, stk. 2, har en udsteder, udbyder eller person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ret til frivilligt at udarbejde et prospekt i overensstemmelse med denne forordning.

2. Et sådant frivilligt udarbejdet prospekt, der er godkendt af hjemlandets kompetente myndighed som fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, litra m), er forbundet med de samme rettigheder og forpligtelser som et prospekt, der er påkrævet i henhold til denne forordning, og er omfattet af alle denne forordnings bestemmelser under den pågældende kompetente myndigheds tilsyn.

Artikel 5

Efterfølgende videresalg af værdipapirer

1. Ethvert videresalg af værdipapirer, der tidligere var omfattet af en eller flere af de i artikel 1, stk. 4, litra a)-d), omhandlede former for udbud af værdipapirer til offentligheden, betragtes som et særskilt udbud, og definitionen i artikel 2, litra d), finder anvendelse for at afgøre, hvorvidt der er tale om et udbud af værdipapirer til offentligheden. Placering af værdipapirer gennem finansielle formidlere er betinget af offentliggørelse af et prospekt, medmindre en af de i artikel 1, stk. 4, litra a)-d), omhandlede fritagelser gælder med hensyn til den endelige placering.

Der stilles ikke krav om et yderligere prospekt ved videresalg af værdipapirer eller endelig placering af værdipapirer gennem finansielle formidlere, når der foreligger et gyldigt prospekt i overensstemmelse med artikel 12, og udstederen eller den person, som er ansvarlig for udarbejdelsen af dette prospekt, på grundlag af en skriftlig aftale erklærer sig indforstået med anvendelsen heraf.

2. Når prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som kun skal handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med sådanne værdipapirer, må værdipapirerne ikke videresælges til ikkekvalificerede investorer, medmindre der udarbejdes et prospekt i overensstemmelse med denne forordning, som er beregnet for ikkekvalificerede investorer.

KAPITEL II

UDARBEJDELSE AF PROSPEKTET

Artikel 6

Prospektet

1. Med forbehold af artikel 14, stk. 2, og artikel 18, stk. 1, skal et prospekt indeholde de nødvendige oplysninger, der er væsentlige for, at en investor kan foretage en velbegrundet vurdering af:

- a) udstederens og en eventuel garants aktiver og passiver, fortjeneste og tab, finansielle stilling og forventede udvikling
- b) de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne, og
- c) årsagerne til udstedelsen og dens konsekvenser for udstederen.

Oplysningerne kan variere afhængigt af følgende:

- a) de karakteristiske træk ved udstederen
- b) værdipapirernes klasse
- c) udstederens forhold
- d) hvis det er relevant, om de værdipapirer, der ikke er kapitalandele, har en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR eller kun skal handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med værdipapirerne.

2. Oplysningerne i et prospekt skal være skriftlige og fremlægges i en let analyserbar, koncis og forståelig form under hensyntagen til faktorerne i stk. 1, andet afsnit.

3. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kan udarbejde prospektet som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter.

Med forbehold af artikel 8, stk. 8, og artikel 7, stk. 1, andet afsnit, skal et prospekt, der består af særskilte dokumenter, indele de påkrævede oplysninger i et registreringsdokument, en værdipapirnote og et resumé. Registreringsdokumentet skal indeholde oplysninger om udstederen. Værdipapirnoten skal indeholde oplysninger om de værdipapirer, der udbydes til offentligheden, eller som skal optages til handel på et reguleret marked.

Artikel 7

Prospektresuméet

1. Prospektet skal indeholde et resumé med de nøgleoplysninger, som investorer har brug for til at forstå karakteren af og risiciene ved udstederen, garanten og de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked, og som læses sammen med prospektets andre dele for at gøre det lettere for investorerne at tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer.

Som en undtagelse fra første afsnit kræves der intet resumé, når prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, hvis:

a) disse værdipapirer kun skal handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med sådanne værdipapirer, eller

b) disse værdipapirer har en pålydende værdi pr. enhed på mindst 100 000 EUR.

2. Resuméets indhold skal være nøjagtigt, redeligt og klart og må ikke være ikke vildledende. Det læses som en indledning til prospektet og skal være i overensstemmelse med prospektets øvrige dele.

3. Resuméet udfærdiges som et kortfattet dokument skrevet på en koncis måde og med et omfang på højst syv A4-sider i trykt udgave. Resuméet skal:

a) udformes og opstilles således, at det er letlæseligt, med brug af en læsbar skriftstørrelse

b) skrives i et sprog og en stil, som fremmer forståelsen af oplysningerne, navnlig i et sprog, der er klart, ikketeknisk, koncist og forståeligt for investorer.

4. Resuméet opdeles i følgende fire afsnit:

a) en indledning, der indeholder advarsler

b) nøgleoplysninger om udstederen

c) nøgleoplysninger om værdipapirerne

d) nøgleoplysninger om udbuddet af værdipapirer til offentligheden og/eller optagelsen til handel på et reguleret marked.

5. Det i stk. 4, litra a), omhandlede afsnit skal indeholde:

a) værdipapirernes betegnelse og internationale identifikationsnummer (ISIN)

b) identitet og kontaktoplysninger for udstederen, herunder dennes identifikationskode for juridiske enheder (LEI-kode)

c) hvis det er relevant, identitet og kontaktoplysninger for udbyderen, herunder dennes LEI-kode, hvis udbyderen har status som juridisk person, eller for den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked

d) identitet og kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, der godkender prospektet, og, hvis denne er forskellig herfra, den kompetente myndighed, der godkendte registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument

e) datoen for godkendelse af prospektet.

Afsnittet skal indeholde følgende advarsler:

a) at resuméet bør læses som en indledning til prospektet

b) at enhver beslutning om investering i værdipapirerne af investoren bør træffes på baggrund af prospektet som helhed

c) såfremt det er relevant, at investor kan tabe hele eller en del af den investerede kapital, og hvor investors ansvar ikke er begrænset til det investerede beløb, en advarsel om, at investor kan tabe mere end den investerede kapital, og omfanget af et sådant potentielt tab

d) at den sagsøgende investor, hvis en sag vedrørende oplysningerne i prospektet indbringes for en domstol, eventuelt kan være forpligtet efter national ret til at betale omkostningerne i forbindelse med oversættelse af prospektet, inden sagen indledes

e) at kun de personer, som har indgivet resuméet og eventuelle oversættelser heraf, kan ifalde et civilretligt erstatningsansvar, men kun såfremt resuméet er misvisende, unøjagtigt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med prospektets øvrige dele, eller ikke, når det læses sammen med prospektets øvrige dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer

f) hvis det er relevant, den advarsel, der kræves i henhold til artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 1286/2014.

6. Det i stk. 4, litra b), omhandlede afsnit skal indeholde følgende oplysninger:

a) I et underafsnit med overskriften »Hvem er udstederen af værdipapirerne? « — en kort beskrivelse af udstederen af værdipapirerne, herunder mindst følgende:

i) udsteders domicil og retlige form, dennes LEI-kode, de regler, som udsteder er underlagt, samt indregistreringsland

ii) udsteders hovedvirksomhed

iii) udsteders større aktionærer, herunder om udsteder direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af andre og af hvem

iv) de centrale administrerende direktørers identitet

v) revisorernes identitet.

b) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtige regnskabsoplysninger om udsteder? « — udvalgte vigtige historiske regnskabsoplysninger, angivet for hvert regnskabsår i den periode, som de historiske regnskabsoplysninger vedrører, og eventuelle efterfølgende midlertidige regnskabsperioder ledsaget af sammenlignelige oplysninger for den samme periode i det foregående regnskabsår. Kravet om sammenlignelige balanceoplysninger opfyldes ved fremlæggelse af balanceoplysninger fra årets udgang. Vigtige regnskabsoplysninger omfatter, hvor det er relevant:

i) proforma regnskabsoplysninger

ii) en kort beskrivelse af eventuelle forbehold i revisionsrapporten om de historiske regnskabsoplysninger.

c) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtigste risici, der er specifikke for udstederen? « — en kort beskrivelse af de væsentligste risikofaktorer i prospektet, der er specifikke for udstederen, uden at dette overstiger det samlede antal risikofaktorer i stk. 10.

7. Det i stk. 4, litra c), omhandlede afsnit skal indeholde følgende oplysninger:

a) I et underafsnit med overskriften »Hvad er værdipapirernes vigtigste karakteristika? « — en kort beskrivelse af de værdipapirer, der udbydes til offentligheden og/eller optages til handel på et reguleret marked, herunder som minimum en beskrivelse af:

i) deres type, klasse og ISIN

ii) hvis det er relevant, deres valuta, pålydende værdi, antal udstedte værdipapirer samt værdipapirernes vilkår

iii) de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne

iv) værdipapirernes relative anciennitet i udstederens kapitalstruktur i tilfælde af insolvens, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om deres placering i rangordenen og den potentielle indvirkning på investeringen i tilfælde af en afvikling inden for rammerne af direktiv 2014/59/EU

v) eventuelle indskrænkninger i værdipapirernes omsættelighed

vi) udbytte- eller udbetalingspolitik, hvis det er relevant.

b) I et underafsnit med overskriften »Hvor vil værdipapirerne blive handlet? « — en indikation af, om værdipapirerne er eller vil blive genstand for en ansøgning om optagelse til handel på et reguleret marked eller til handel på en MHF, og angivelse af alle de markeder, hvor værdipapirerne handles eller vil blive handlet.

c) I et underafsnit med overskriften »Er der en garanti knyttet til værdipapirerne? «, hvis der er knyttet en garanti til værdipapirerne, følgende oplysninger:

i) en kort beskrivelse af garantiens art og omfang

ii) en kort beskrivelse af garanten, herunder dennes LEI-kode

iii) relevante vigtige regnskabsoplysninger med henblik på at vurdere garantens evne til at opfylde sine forpligtelser efter garantien og

iv) en kort beskrivelse af de væsentligste risikofaktorer vedrørende garanten, som efter artikel 16, stk. 3, er medtaget i prospektet, uden at dette overstiger det samlede antal risikofaktorer i stk. 10.

d) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtigste risici, der er specifikke for værdipapirerne? « — en kort beskrivelse af de væsentligste risikofaktorer i prospektet, der er specifikke for værdipapirerne, uden at dette overstiger det samlede antal risikofaktorer i stk. 10.

Hvis der skal udarbejdes et dokument med central information efter forordning (EU) nr. 1286/2014, kan udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, erstatte indholdet i dette stykke med oplysningerne i artikel 8, stk. 3, litra c)-i), i forordning (EU) nr. 1286/2014. Når forordning (EU) nr. 1286/2014 finder anvendelse, kan hver medlemsstat, der med henblik på nærværende forordning fungerer som hjemland, kræve, at udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, skal erstatte indholdet i dette stykke med oplysningerne i artikel 8, stk. 3, litra c)-i), i forordning (EU) nr. 1286/2014 i prospekter, der er godkendt af dens kompetente myndighed.

Når indhold erstattes i henhold til andet afsnit, øges resuméets maksimale længde i stk. 3 med yderligere tre A4-sider. Indholdet af dokumentet med central information skal medtages i et særskilt afsnit af resuméet. Det skal fremgå tydeligt af dette afsnits sideopsætning, at det drejer sig om indholdet af dokumentet med central information i artikel 8, stk. 3, litra c)-i), i forordning (EU) nr. 1286/2014.

Hvis et enkelt resumé i overensstemmelse med artikel 8, stk. 9, tredje afsnit, dækker flere værdipapirer, som kun er forskellige med hensyn til visse yderst begrænsede detaljer, såsom prisen ved udstedelse eller forfaldsdatoen, øges resuméets maksimale længde i stk. 3 med to A4-sider. Såfremt der i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2014 kræves udarbejdet et dokument med central information for disse værdipapi-

rer, og udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, erstatter indhold som omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, øges resuméets maksimale længde dog med yderligere tre A4-sider for hvert yderligere værdipapir.

Hvis resuméet indeholder de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra c), øges resuméets maksimale længde i stk. 3 med yderligere én A4-side.

8. Det i stk. 4, litra d), omhandlede afsnit skal indeholde følgende oplysninger:

a) I et underafsnit med overskriften »På hvilke betingelser og i henhold til hvilken tidsplan kan jeg investere i dette værdipapir? « — hvor det er relevant, de generelle vilkår, betingelserne og den forventede tidsplan for udbuddet, de nærmere oplysninger om optagelsen til handel på et reguleret marked, fordelingsplanen, beløb og procentdel for umiddelbar udvanding som følge af udbuddet og et estimat over de samlede udgifter ved udstedelsen og/eller udbuddet, herunder anslåede udgifter, som investor pålægges af udstederen eller udbyderen.

b) Hvis udbyderen ikke er udstederen, i et underafsnit med overskriften »Hvem er udbyder og/eller den person, der anmoder om optagelse til handel? « — en kort beskrivelse af udbyderen af værdipapirerne og/eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, herunder udbyderens domicil og retlige form, de regler, som udstederen er underlagt, samt udbyderens indregistreringsland.

c) I et underafsnit med overskriften »Hvorfor udarbejdes dette prospekt? « — en kort beskrivelse af årsagerne til udbuddet eller til optagelsen til handel på et reguleret marked samt, hvis det er relevant

i) det samlede forventede nettoprovenu og anvendelsen heraf

ii) en angivelse af, om udbuddet er omfattet af en garantiaftale på grundlag af en fast forpligtelse, med angivelse af en eventuel del, der ikke er dækket

iii) en angivelse af de væsentligste interessekonflikter vedrørende udbuddet eller optagelsen til handel.

9. Udstederen kan tilføje underoverskrifter under de enkelte afsnit beskrevet i stk. 6, 7 og 8, hvis det skønnes nødvendigt.

10. Det samlede antal risikofaktorer i de afsnit af resuméet, der er omhandlet i stk. 6, litra c), og stk. 7, litra c), nr. iv), og stk. 7, første afsnit, litra d), må ikke overstige 15.

11. Resuméet må ikke indeholde krydshenvisninger til andre dele af prospektet eller indeholde oplysninger via henvisning.

12. Hvis der i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2014 skal udarbejdes et dokument med central information for værdipapirer, der udbydes til offentligheden, og et hjemland kræver, at udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, erstatter indholdet af dokumentet med central information i overensstemmelse med denne artikels stk. 7, andet afsnit, andet punktum, anses de personer, der rådgiver om eller sælger værdipapirerne på vegne af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, for i udbudsperioden at have opfyldt forpligtelsen til at levere dokumentet med central information i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) nr. 1286/2014, forudsat at de i stedet leverer resuméet af prospektet til de pågældende investorer i henhold til de frister og på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 13 og 14.

13. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet af og formatet for fremlæggelsen af de vigtige regnskabsoplysninger, der er omhandlet i stk. 6, litra

b), og de relevante vigtige regnskabsoplysninger, der er omhandlet i stk. 7, litra c), nr. iii), idet der tages hensyn til de forskellige former for værdipapirer og udstedere og sikres, at de fremlagte oplysninger er koncise og forståelige.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Basisprospektet

1. For værdipapirer, der ikke er kapitalandele, herunder alle former for warrants, kan prospektet efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelsen til handel på et reguleret marked, bestå af et basisprospekt, der indeholder de nødvendige oplysninger om udstederen og de værdipapirer, der udbydes til offentligheden, eller som skal optages til handel på et reguleret marked.

2. Et basisprospekt skal indeholde følgende oplysninger:

a) en »skabelon for de endelige vilkår«, som skal udfyldes i forbindelse med hver udstedelse, og som angiver de valgmuligheder, der er til rådighed med hensyn til de oplysninger, der vil blive fastsat i de endelige vilkår for udbuddet

b) adressen på det websted, hvor de endelige vilkår vil blive offentliggjort.

3. Hvis et basisprospekt indeholder valgmuligheder med hensyn til de oplysninger, der kræves i den relevante værdipapirnote, skal det fastsættes i de endelige vilkår, hvilke af valgmulighederne der er relevante for den pågældende udstedelse ved en henvisning til de relevante afsnit i basisprospektet eller ved en gentagelse af disse oplysninger.

4. De endelige vilkår udformes som et separat dokument eller indgår i basisprospektet eller i et tillæg hertil. De endelige vilkår udarbejdes i en let analyserbar og forståelig form.

De endelige vilkår indeholder kun oplysninger om værdipapirnoten og anvendes ikke til at supplere basisprospektet. I sådanne tilfælde finder artikel 17, stk. 1, litra b), anvendelse.

5. Er de endelige vilkår hverken inkluderet i basisprospektet eller i et tillæg, skal udsteder gøre dem tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21 og indgive dem til hjemlandets kompetente myndighed så hurtigt som praktisk muligt efter udbuddet af værdipapirer til offentligheden og om muligt inden påbegyndelsen af udbuddet af værdipapirer til offentligheden eller optagelsen til handel på et reguleret marked.

I de endelige vilkår indsættes en klar og tydelig erklæring, som angiver:

a) at de endelige vilkår er udarbejdet med henblik på denne forordning og skal læses i sammenhæng med basisprospektet og et eventuelt tillæg hertil for at få alle de relevante oplysninger

b) hvor basisprospektet og et eventuelt tillæg hertil er offentliggjort i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21

c) at et resumé af den konkrete udstedelse er knyttet som bilag til de endelige vilkår.

6. Et basisprospekt kan udarbejdes som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter.

Hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, har indgivet et registreringsdokument for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, eller et universelt registreringsdokument i henhold til artikel 9 og vælger at udarbejde et basisprospekt, skal basisprospektet bestå af følgende:

- a) de oplysninger, der indgår i registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument
- b) de oplysninger, som ellers ville indgå i den relevante værdipapirnote med undtagelse af de endelige vilkår, hvis de endelige vilkår ikke indgår i basisprospektet.

7. De specifikke oplysninger om de forskellige værdipapirer i basisprospektet skal være klart adskilt.

8. Der udarbejdes først et resumé, når de endelige vilkår indgår i basisprospektet eller et tillæg hertil eller er indgivet, og dette resumé skal være specifikt for den konkrete udstedelse.

9. Resuméet af den konkrete udstedelse er undergivet samme krav som de endelige vilkår som fastsat i denne artikel og knyttes som bilag til dem.

Resuméet af den konkrete udstedelse skal overholde artikel 7 og indeholde følgende:

- a) nøgleoplysningerne i basisprospektet, herunder nøgleoplysningerne om udstederen
- b) nøgleoplysningerne i de relevante endelige vilkår, herunder de nøgleoplysninger, der ikke indgik i basisprospektet.

Hvis de endelige vilkår vedrører flere værdipapirer, som kun er forskellige med hensyn til visse yderst begrænsede detaljer, såsom prisen ved udstedelse eller forfaldsdatoen, kan der vedlægges et enkelt resumé af den konkrete udstedelse for alle disse værdipapirer, forudsat at de oplysninger, der henviser til de forskellige værdipapirer, er klart adskilt.

10. Oplysningerne i basisprospektet suppleres om nødvendigt i overensstemmelse med artikel 23.

11. Et udbud af værdipapirer til offentligheden kan videreføres efter udløbet af det basisprospekt, der dannede grundlag for udbuddet, forudsat at et efterfølgende basisprospekt godkendes og offentliggøres senest på det tidligere basisprospekts sidste gyldighedsdato. I de endelige vilkår for et sådant udbud skal der være en tydelig advarsel på den første side, hvor den sidste gyldighedsdato for det tidligere basisprospekt angives, og hvor det ligeledes angives, hvor det efterfølgende basisprospekt vil blive offentliggjort. Det efterfølgende basisprospekt skal indeholde eller via henvisning integrere skabelonen for de endelige vilkår for det første basisprospekt og henviser til de endelige vilkår, der er relevante for det videreførte udbud.

En tilbagetrækningsret i henhold til artikel 23, stk. 2, finder ligeledes anvendelse på investorer, der har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer i det tidligere basisprospekts gyldighedsperiode, medmindre de allerede har fået leveret værdipapirerne.

Artikel 9

Det universelle registreringsdokument

1. Enhver udsteder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller en MHF, kan hvert regnskabsår udarbejde et registreringsdokument i form af et universelt registreringsdokument, der beskri-

ver selskabets organisation, forretningsaktiviteter, finansielle stilling, indtjening og forventede udvikling samt ledelses- og ejerstruktur.

2. Enhver udsteder, der vælger at udarbejde et universelt registreringsdokument hvert regnskabsår, forelægger dokumentet for den kompetente myndighed i hjemlandet til godkendelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2 og 4.

Når udsteder har fået et universelt registreringsdokument godkendt af den kompetente myndighed i to på hinanden følgende regnskabsår, kan efterfølgende universelle registreringsdokumenter indgives til den kompetente myndighed uden forudgående godkendelse.

Hvis udsteder herefter ikke indgiver et universelt registreringsdokument for et regnskabsår, fortabes retten til at indgive uden forudgående godkendelse, og alle efterfølgende universelle registreringsdokumenter forelægges den kompetente myndighed til godkendelse, indtil betingelsen i andet afsnit er opfyldt på ny.

Udstederen skal i sin ansøgning til den kompetente myndighed angive, om det universelle registreringsdokument forelægges med henblik på godkendelse eller indgives uden forudgående godkendelse.

Hvis den udsteder, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, anmoder om meddelelse af sit universelle registreringsdokument i henhold til artikel 26, forelægger udstederen sit universelle registreringsdokument til godkendelse, herunder eventuelle ændringer heraf, som er indgivet tidligere.

3. Udstedere, der inden den 21. juli 2019 har fået et registreringsdokument, der er udarbejdet i overensstemmelse med bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004²¹⁾, godkendt af en kompetent myndighed i mindst to på hinanden følgende regnskabsår og derefter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/71/EF har indgivet eller fået godkendt et sådant registreringsdokument hvert år, kan indgive et universelt registreringsdokument uden forudgående godkendelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, fra den 21. juli 2019.

4. Efter godkendelse eller indgivelse uden forudgående godkendelse gøres registreringsdokumentet og de i denne artikels stk. 7 og 9 omhandlede ændringer heraf tilgængelige for offentligheden uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21.

5. Det universelle registreringsdokument skal opfylde sprogkravene i artikel 27.

6. Oplysninger kan ved henvisning integreres i et universelt registreringsdokument på de betingelser, der er fastsat i artikel 19.

7. Efter indgivelsen eller godkendelsen af et universelt registreringsdokument kan udstederen til enhver tid ajourføre oplysningerne i dokumentet ved at indgive en ændring heraf til den kompetente myndighed. Med forbehold af artikel 10, stk. 3, første og andet afsnit, kræver indgivelsen af ændringen til den kompetente myndighed ikke godkendelse.

8. Den kompetente myndighed kan til enhver tid gennemgå indholdet af ethvert universelt registreringsdokument, der er blevet indgivet uden forudgående godkendelse, samt indholdet af eventuelle ændringer heraf.

Den kompetente myndigheds gennemgang består af en kontrol af, om oplysningerne i det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf er fuldstændige, sammenhængende og forståelige.

9. Hvis den kompetente myndighed under gennemgangen konstaterer, at det universelle registreringsdokument ikke opfylder standarderne for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng, eller at der er behov for ændringer eller yderligere oplysninger, meddeler den det til udstederen.

Udstederen skal først tage hensyn til en anmodning om ændring eller yderligere oplysninger fra den kompetente myndighed til udstederen i det næste universelle registreringsdokument, der indgives for det følgende regnskabsår, medmindre udstederen ønsker at anvende det universelle registreringsdokument som en del af et prospekt forelagt til godkendelse. I dette tilfælde indgiver udstederen en ændring til det universelle registreringsdokument senest ved indgivelsen af den i artikel 20, stk. 6, omhandlede ansøgning.

Når den kompetente myndighed meddeler udsteder, at myndighedens anmodning om ændring eller yderligere oplysninger vedrører en væsentlig undladelse, fejl eller unøjagtighed, der kan formodes at vildlede offentligheden med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for en velbegrundet vurdering af udstederen, skal udstederen uanset andet afsnit indgive en ændring til det universelle registreringsdokument uden unødigt forsinkelse.

Den kompetente myndighed kan anmode om, at udstederen udarbejder en konsolideret version af det ændrede universelle registreringsdokument, hvis en sådan konsolideret version er nødvendig for at sikre, at oplysningerne i det pågældende dokument er forståelige. En udsteder kan frivilligt medtage en konsolideret version af dennes ændrede universelle registreringsdokument i et bilag til ændringen.

10. Stk. 7 og 9 finder kun anvendelse, hvis det universelle registreringsdokument ikke anvendes som en del af et prospekt. Når et universelt registreringsdokument anvendes som en del af et prospekt, finder alene artikel 23 om tillæg til prospektet anvendelse mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbuddet af værdipapirer til offentligheden eller i givet fald påbegyndelsen af handelen på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst.

11. En udsteder, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, første eller andet afsnit, eller i stk. 3, har status som løbende udsteder og drager i overensstemmelse med artikel 20, stk. 6, fordel af den hurtigere godkendelsesproces, forudsat at:

a) udstederen ved indgivelsen eller forelæggelsen til godkendelse af hvert universelt registreringsdokument skriftligt bekræfter over for den kompetente myndighed, at alle regulerede oplysninger, som udstederen i henhold til direktiv 2004/109/EF skulle offentliggøre, hvis de var relevante, og i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, efter dennes bedste overbevisning er blevet indgivet og offentliggjort i overensstemmelse med disse retsakter igennem de seneste 18 måneder eller i løbet af perioden, siden forpligtelsen til at offentliggøre regulerede oplysninger begyndte, alt efter hvad der er kortest, og

b) udstederen, hvis den kompetente myndighed har foretaget en gennemgang som omhandlet i stk. 8, har ændret sit universelle registreringsdokument i overensstemmelse med stk. 9.

Hvis udsteder ikke opfylder ovennævnte betingelser, fortabes status som løbende udsteder.

12. Hvis det universelle registreringsdokument indgivet til eller godkendt af den kompetente myndighed offentliggøres senest fire måneder efter regnskabsårets udløb og indeholder de oplysninger, der skal offentliggøres i årsrapporten som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2004/109/EF, anses udstederen for at have opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre årsrapporten i henhold til nævnte artikel.

Hvis det universelle registreringsdokument eller en ændring heraf indgives til eller godkendes af den kompetente myndighed og offentliggøres senest tre måneder efter udløbet af regnskabsårets første seks måneder og indeholder de oplysninger, der skal offentliggøres i halvårsrapporten som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2004/109/EF, anses udstederen for at have opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre halvårsrapporten i henhold til nævnte artikel.

I de tilfælde, der er omhandlet i første og andet afsnit, skal udstederen:

a) medtage en krydsreferenceliste i det universelle registreringsdokument, der viser, hvor de enkelte elementer, der skal indgå i års- og halvårsrapporterne, fremgår i det universelle registreringsdokument

b) indgive det universelle registreringsdokument i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF og gøre det tilgængeligt for den officielt udpegede mekanisme, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 21, stk. 2

c) medtage en ansvarserklæring i det universelle registreringsdokument, hvor betegnelserne i artikel 4, stk. 2, litra c), og artikel 5, stk. 2, litra c), i direktiv 2004/109/EF anvendes.

13. Stk. 12 finder kun anvendelse, hvis udstederens hjemland med henblik på denne forordning ligeledes er hjemlandet med henblik på direktiv 2004/109/EF, og hvis det sprog, som det universelle registreringsdokument er affattet på, opfylder betingelserne i nævnte direktivs artikel 20.

14. Kommissionen vedtager senest den 21. januar 2019 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning gennem specificering af kriterierne for kontrol og gennemgang af det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf samt procedureerne for godkendelse og indgivelse af disse dokumenter og de betingelser, hvorpå status som løbende udsteder fortabes.

Artikel 10

Prospekter bestående af særskilte dokumenter

1. En udsteder, der allerede har fået et registreringsdokument godkendt af en kompetent myndighed, skal kun udarbejde værdipapirnoten og i givet fald resuméet, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. I dette tilfælde godkendes værdipapirnoten og resuméet særskilt.

Hvis der efter godkendelsen af registreringsdokumentet er indtruffet en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed vedrørende oplysningerne i registreringsdokumentet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, forelægges et tillæg til registreringsdokumentet til godkendelse senest samtidig med værdipapirnoten og resuméet. Retten til at trække en accept tilbage i henhold til artikel 23, stk. 2, gælder ikke i dette tilfælde.

Registreringsdokumentet og tillægget, i givet fald ledsaget af værdipapirnoten og resuméet, udgør et prospekt, når det er blevet godkendt af den kompetente myndighed.

2. Efter godkendelse gøres registreringsdokumentet tilgængeligt for offentligheden uden unødigt forsinkelse og i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21.

3. En udsteder, der allerede har fået et universelt registreringsdokument godkendt af den kompetente myndighed eller indgivet et universelt registreringsdokument uden forudgående godkendelse i henhold til artikel 9, stk. 2, andet afsnit, skal kun udarbejde værdipapirnoten og resuméet, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.

Hvis det universelle registreringsdokument allerede er blevet godkendt, godkendes værdipapirnoten, resuméet og alle ændringer af det universelle registreringsdokument indgivet efter godkendelsen af det universelle registreringsdokument særskilt.

Hvis en udsteder har indgivet et universelt registreringsdokument uden forudgående godkendelse, skal hele dokumentationen, herunder ændringer af det universelle registreringsdokument, godkendes, selv om disse dokumenter fortsat udgør særskilte dokumenter.

Det universelle registreringsdokument ændret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 7 eller 9, ledsaget af værdipapirnoten og resuméet, udgør et prospekt, når det er blevet godkendt af den kompetente myndighed.

Artikel 11

Ansvar i tilknytning til prospektet

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansvaret for de oplysninger, der gives i et prospekt og eventuelle tillæg her til, som minimum påhviler udstederen eller dennes administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, udbyderen, den person, der anmoder om optagelsen til handel på et reguleret marked, eller garanten, alt efter omstændighederne. De personer, der er ansvarlige for prospektet og eventuelle tillæg, angives tydeligt i prospektet med navn og stillingsbetegnelse, eller, når det drejer sig om juridiske personer, deres navn og vedtægtsmæssige hjemsted samt en erklæring fra dem om, at oplysningerne i prospektet efter deres bedste overbevisning er i overensstemmelse med fakta, og at der i prospektet ikke er udeladt oplysninger, som må forventes at kunne påvirke dets indhold.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, forskrifter og administrative bestemmelser om civilretligt ansvar finder anvendelse på de personer, der er ansvarlige for oplysningerne i prospektet.

Medlemsstaterne sikrer dog, at der ikke påhviler nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet i henhold til artikel 7 eller det specifikke resumé af et EU-vækstprospekt i henhold til artikel 15, stk. 1, andet afsnit, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre:

a) det er misvisende, unøjagtigt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med prospektets øvrige dele, eller

b) det ikke, når det læses sammen med prospektets øvrige dele, giver nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer.

3. Ansvar for de oplysninger, der gives i et registreringsdokument eller i et universelt registreringsdokument, påhviler kun de personer, der er omhandlet i stk. 1, hvis registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument anvendes som en del af et godkendt prospekt.

Første afsnit finder anvendelse med forbehold af artikel 4 og 5 i direktiv 2004/109/EF, hvis oplysningerne i nævnte artikler er indeholdt i et universelt registreringsdokument.

Artikel 12

Prospektets, registreringsdokumentets og det universelle registreringsdokuments gyldighed

1. Et prospekt er, uanset om der er tale om et enkelt dokument eller et prospekt bestående af særskilte dokumenter, gyldigt i 12 måneder efter godkendelsen til udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, forudsat at det er suppleret med eventuelt nødvendige tillæg i henhold til artikel 23.

Er der tale om et prospekt, som består af særskilte dokumenter, løber gyldighedsperioden fra værdipapirnotens godkendelse.

2. Et tidligere godkendt registreringsdokument er gyldigt til brug som en integreret del af et prospekt i 12 måneder efter godkendelsen.

Udløbet af gyldighedsperioden for et sådant registreringsdokument berører ikke gyldigheden af et prospekt, som det udgør en integreret del af.

3. Et universelt registreringsdokument er gyldigt til brug som en integreret del af et prospekt i 12 måneder efter godkendelsen som omhandlet i artikel 9, stk. 2, første afsnit, eller efter dets indgivelse som omhandlet i artikel 9, stk. 2, andet afsnit.

Udløbet af gyldighedsperioden for et sådant universelt registreringsdokument berører ikke gyldigheden af et prospekt, som det udgør en integreret del af.

KAPITEL III

PROSPEKTETS INDHOLD OG FORMAT

Artikel 13

Mindstekrav til oplysningerne og format

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende formatet af prospektet, basisprospektet og de endelige vilkår samt skemaerne, der angiver, hvilke specifikke oplysninger, der skal indgå i et prospekt, herunder LEI-koder og ISIN'er, idet gentagelse af oplysninger undgås, når et prospekt består af særskilte dokumenter.

Der tages i fastlæggelsen af de forskellige prospektskemaer navnlig hensyn til følgende:

- a) de forskellige former for oplysninger, som investorerne har behov for vedrørende værdipapirer, der er kapitalandele, i forhold til værdipapirer, der ikke er kapitalandele; der skal anvendes en ensartet fremgangsmåde for oplysninger, der skal indgå i prospektet for værdipapirer, som har et lignende økonomisk rationale, navnlig afledte instrumenter
- b) de forskellige former og karakteristika for udbud og optagelser til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele
- c) det anvendte format og de oplysninger, der skal indgå i basisprospekter for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, herunder alle former for warrants
- d) i givet fald udstederens karakter af offentlig
- e) i givet fald den særlige karakter af udstederens aktiviteter.

Med henblik på andet afsnit, litra b), fastsætter Kommissionen ved fastlæggelsen af de forskellige prospektskemaer specifikke oplysningskrav til prospekter, der vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som:

- a) kun skal handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med sådanne værdipapirer, eller
- b) har en pålydende værdi pr. enhed på mindst 100 000 EUR.

Disse oplysningskrav skal være hensigtsmæssige og tage hensyn til de pågældende investorers informationsbehov.

2. Kommissionen vedtager senest den 21. januar 2019 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning gennem fastlæggelsen af skemaet over mindstekrav til oplysninger, der skal indgå i det universelle registreringsdokument.

Dette skema skal sikre, at det universelle registreringsdokument indeholder alle de nødvendige oplysninger om udstederen, således at det samme universelle registreringsdokument ligeledes kan anvendes i forbindelse med efterfølgende udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der er kapitalandele, eller værdipapirer, der ikke er kapitalandele. Med hensyn til regnskabsoplysningerne, gennemgangen af drift og regnskaber samt den forventede udvikling og redegørelsen for virksomhedsledelse tilpasses disse oplysninger så vidt muligt til de oplysninger, der skal offentliggøres i årsrapporterne og halvårsrapporterne som omhandlet i artikel 4 og 5 i direktiv 2004/109/EF, herunder ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse.

3. De delegerede retsakter omhandlet i stk. 1 og 2 baseres på de standarder for regnskabsmæssige og andre oplysninger, der fastlægges af internationale børstilsynsorganisationer, navnlig Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO), og på bilag I, II og III til denne forordning.

Artikel 14

Forenklet oplysningsordning for sekundære udstedelser

1. Følgende personer kan vælge at udarbejde et forenklet prospekt i overensstemmelse med den forenkledede oplysningsordning for sekundære udstedelser i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked:

a) udstedere, hvis værdipapirer vedvarende har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked i mindst de seneste 18 måneder, og som udsteder værdipapirer, som er fungible med eksisterende værdipapirer, der tidligere er blevet udstedt

b) udstedere, hvis værdipapirer, der er kapitalandele, vedvarende har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked i mindst de seneste 18 måneder, og som udsteder værdipapirer, der ikke er kapitalandele

c) udbydere af værdipapirer, der vedvarende har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked i mindst de seneste 18 måneder.

Det forenkledede prospekt består af et resumé som omhandlet i artikel 7, et specifikt registreringsdokument, der kan anvendes af de personer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), b) og c), og en specifik værdipapirnote, der kan anvendes af de personer, der er omhandlet i nævnte afsnits litra a) og c).

2. Uanset artikel 6, stk. 1, og med forbehold af artikel 18, stk. 1, skal det forenkledede prospekt indeholde de relevante mere begrænsede oplysninger, som er nødvendige for at sætte investorerne i stand til at forstå:

a) udstederens forventede udvikling og eventuelle betydelige ændringer i udstederens og garantens forretningsaktiviteter og finansielle stilling, der er indtruffet siden udgangen af det sidste regnskabsår

b) de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne

c) årsagerne til udstedelsen og dens indvirkning på udstederen, herunder på udstederens generelle kapitalstruktur, og anvendelsen af provenuet.

Oplysningerne i det forenkledede prospekt skal være skriftlige og fremlægges i en let analyserbar, koncis og forståelig form og sætte investorer i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning. Der skal også tages hensyn til de regulerede oplysninger, der allerede er blevet offentliggjort i henhold til direktiv 2004/109/EF, hvor det er relevant, og forordning (EU) nr. 596/2014.

3. Kommissionen vedtager senest den 21. januar 2019 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge de skemaer, som præciserer de mere begrænsede oplysninger, der skal inkluderes under den forenkledede oplysningsordning, der er omhandlet i stk. 1.

Skemaerne skal navnlig omfatte:

- a) de årlige og halvårslige regnskabsoplysninger, der er blevet offentliggjort i løbet af de 12 måneder forud for godkendelsen af prospektet
- b) resultatforventninger og -prognoser, hvor det er relevant
- c) et koncist resumé af de relevante oplysninger, som er fremlagt efter forordning (EU) nr. 596/2014 i løbet af de 12 måneder forud for godkendelsen af prospektet
- d) risikofaktorer
- e) for kapitalandele erklæringen om arbejdskapital, erklæringen om kapitalisering og gældssituation, oplysninger om relevante interessekonflikter og transaktioner med nærtstående parter, større aktionærer og, hvor det er relevant, proforma-regnskabsoplysninger.

Kommissionen tager, når den præciserer de mere begrænsede oplysninger, der skal inkluderes under den forenkledede oplysningsordning, hensyn til behovet for at gøre det lettere at rejse kapital på kapitalmarkederne og vigtigheden af at mindske kapitalomkostningerne. For at undgå at pålægge udstederne unødvendige byrder tager Kommissionen, når den præciserer de mere begrænsede oplysninger, også hensyn til de oplysninger, som en udsteder allerede er pålagt at offentliggøre i henhold til direktiv 2004/109/EF, hvis det er relevant, og forordning (EU) nr. 596/2014. Kommissionen tilpasser også de mere begrænsede oplysninger, således at der fokuseres på de oplysninger, der er relevante for sekundære udstedelser og proportionale.

Artikel 15

EU-vækstprospektet

1. Følgende fysiske eller juridiske personer kan vælge at udarbejde et EU-vækstprospekt efter den proportionale oplysningsordning i denne artikel i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden, hvis de ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked:

- a) SMV'er
- b) udstedere, som ikke er SMV'er, når disses værdipapirer handles eller skal handles på et SMV-vækstmarked, forudsat at disse udstedere havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 500 000 000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår
- c) andre udstedere end dem, der er nævnt i litra a) og b), hvis den samlede værdi af udbuddet af værdipapirer til offentligheden i Unionen ikke overstiger 20 000 000 EUR beregnet over en periode på 12 måneder, og forudsat at disse udstedere ikke har værdipapirer, der handles på en MHF, og at de i det foregående regnskabsår havde et gennemsnitligt antal ansatte på op til 499

d) udbydere af værdipapirer, der udstedes af de udstedere, der er omhandlet i litra a) og b).

Et EU-vækstprospekt under den proportionale oplysningsordning er et dokument i et standardformat, der er affattet i et enkelt sprog, og som det er nemt for udstedere at udfylde. Det omfatter et specifikt resumé, der er baseret på artikel 7, et specifikt registreringsdokument og en specifik værdipapirnote. Oplysningerne i EU-vækstprospektet fremlægges i en standardrækkefølge i overensstemmelse med den delegerede retsakt, som er omhandlet i stk. 2.

2. Kommissionen vedtager senest den 21. januar 2019 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere det mere begrænsede indhold, standardformatet og standardrækkefølgen i EU-vækstprospektet samt det mere begrænsede indhold og standardformatet i det specifikke resumé.

Det specifikke resumé må ikke pålægge udstederne ekstra byrder eller omkostninger, da der alene stilles krav om de relevante oplysninger, der allerede indgår i EU-vækstprospektet. Når Kommissionen præciserer det specifikke resumés standardformat, tilpasser den kravene for at sikre, at det er kortere end resuméet efter artikel 7.

Når Kommissionen præciserer det mere begrænsede indhold, standardformatet og standardrækkefølgen i EU-vækstprospektet, tilpasser den kravene for at fokusere på:

- a) de oplysninger, som er væsentlige og relevante for investorerne, når de træffer en investeringsbeslutning
- b) behovet for at sikre proportionalitet mellem selskabets størrelse og omkostningerne ved at udarbejde et prospekt.

Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til følgende:

- a) behovet for at sikre, at EU-vækstprospektet er betydeligt lettere end standardprospektet for så vidt angår de administrative byrder og omkostningerne for udstederne
- b) behovet for at lette SMV'ers adgang til kapitalmarkederne og minimere SMV'ernes omkostninger og samtidigt sikre, at investorerne har tillid til investering i sådanne selskaber
- c) de forskellige former for oplysninger, som investorerne har behov for i forbindelse med værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele.

Disse delegerede retsakter baseres på bilag IV og V.

Artikel 16

Risikofaktorer

1. Risikofaktorerne i et prospekt skal være begrænset til risici, der er specifikke for udstederen og/eller værdipapirerne og af væsentlig betydning for muligheden for at træffe en informeret investeringsbeslutning, som underbygget af indholdet i registreringsdokumentet og værdipapirnoten.

Ved udarbejdelsen af prospektet skal udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, vurdere risikofaktorernes væsentlighed baseret på sandsynligheden for, at de indtræffer, og det forventede omfang af deres negative virkninger.

Hver enkelt risikofaktor skal beskrives tilstrækkelig udførligt med en forklaring om, hvordan den påvirker udstederen eller de værdipapirer, der udbydes eller skal optages til handel. Der kan også gives oplysning

om vurderingen af de i andet afsnit omhandlede risikofaktoreres væsentlighed ved at anvende en kvalitativ skala med lav, middel eller høj.

Risikofaktorerne fremlægges i et begrænset antal kategorier afhængigt af deres art. Inden for hver kategori skal de væsentligste risikofaktorer nævnes først i overensstemmelse med den vurdering, der er omhandlet i andet afsnit.

2. Risikofaktorer skal også omfatte de risici, der følger af et værdipapirs placering i rangordenen, og indvirkningen på den forventede størrelse af eller det forventede tidspunkt for betalinger til indehaverne af værdipapiret i tilfælde af konkursbehandling eller enhver anden lignende procedure, herunder, hvor det er relevant, et kreditinstituts insolvens eller dets afvikling eller omstrukturering i henhold til direktiv 2014/59/EU.

3. Hvis der er knyttet en garanti til værdipapirerne, skal prospektet indeholde de specifikke og væsentlige risikofaktorer vedrørende garanten, i det omfang de er relevante for garantens evne til at opfylde sine forpligtelser efter garantien.

4. Med henblik på at tilskynde til passende og fokuseret offentliggørelse af risikofaktorer udarbejder ES-MA retningslinjer til brug for de kompetente myndigheder ved deres gennemgang af risikofaktorerens særlige karakter og væsentlighed og af beskrivelsen af risikofaktorer på tværs af kategorier afhængigt af deres art.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning gennem specificering af kriterier for vurderingen af risikofaktorerens særlige karakter og væsentlighed og for beskrivelsen af risikofaktorer på tværs af kategorier afhængigt af deres art.

Artikel 17

Endelig udbudspris og endeligt antal værdipapirer

1. Når den endelige udbudspris og/eller det endelige antal værdipapirer, der skal udbydes til offentligheden, hvad end dette er udtrykt som antallet af værdipapirer eller en samlet nominal værdi, ikke kan indgå i prospektet:

a) kan købs- eller tegningsaccepter for værdipapirerne trækkes tilbage i mindst to arbejdsdage, efter at den endelige udbudspris og/eller det endelige antal af værdipapirer, der vil blive udbudt til offentligheden, er indgivet, eller

b) skal følgende oplyses i prospektet:

i) maksimumsprisen og/eller det maksimale antal værdipapirer, i det omfang de er til rådighed, eller

ii) værdiansættelsesmetoderne og -kriterierne og/eller betingelserne, i henhold til hvilke den endelige udbudspris vil blive fastsat, og en forklaring på enhver anvendt værdiansættelsesmetode.

2. Den endelige udbudspris og det endelige antal værdipapirer indgives til hjemlandets kompetente myndighed og gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med ordningerne i artikel 21, stk. 2.

Artikel 18

Udeladelse af oplysninger

1. Hjemlandets kompetente myndighed kan tillade, at visse af de oplysninger, der normalt skal indgå i prospektet eller integrerede dele heraf, udelades, hvis den finder, at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) videregivelsen af sådanne oplysninger ville stride mod den offentlige interesse
- b) videregivelsen af sådanne oplysninger ville tilføje udstederen eller en eventuel garant betydelig skade, forudsat at udeladelsen af sådanne oplysninger ikke kan formodes at medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for en velbegrunnet vurdering af udstederen eller en eventuel garant og af de rettigheder, der er knyttet til de værdipapirer, som prospektet vedrører
- c) sådanne oplysninger er af mindre betydning for et specifikt udbud eller en specifik optagelse til handel på et reguleret marked og vil ikke indvirke på vurderingen af udstederens, udbyderens eller den eventuelle garants finansielle stilling og forventede udvikling.

Den kompetente myndighed forelægger hvert år ESMA en rapport om de oplysninger, som den har givet tilladelse til at udelade.

2. Med forbehold for, at der skal ske en hensigtsmæssig oplysning af investorerne, skal prospektet eller de integrerede dele heraf, hvor visse af de oplysninger, der skal indgå i et prospekt eller de integrerede dele heraf, undtagelsesvis ikke er relevante for udstederens eller en eventuel garants aktivitetsområde eller retlige udformning eller for de værdipapirer, som prospektet vedrører, indeholde andre oplysninger, der svarer til de krævede oplysninger, medmindre der ikke findes sådanne oplysninger.

3. Når værdipapirer er garanteret af en medlemsstat, har en udsteder, udbyder eller person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked ret til at udelade oplysninger om den pågældende medlemsstat, ved udarbejdelsen af et prospekt i overensstemmelse med artikel 4.

4. ESMA kan eller, hvis Kommissionen anmoder herom, skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tilfælde, hvor oplysninger kan udelades i overensstemmelse med stk. 1, og tager i den forbindelse hensyn til de i stk. 1 omhandlede rapporter fra de kompetente myndigheder til ESMA.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19

Integrering ved henvisning

1. Oplysninger kan integreres ved henvisning i et prospekt til et eller flere tidligere eller samtidigt elektronisk offentliggjorte dokumenter udarbejdet på et sprog, der opfylder kravene i artikel 27, og hvis de findes i et af de følgende dokumenter:

- a) dokumenter, der er godkendt af en kompetent myndighed eller indgivet til den i overensstemmelse med denne forordning eller direktiv 2003/71/EF
- b) dokumenter som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra f)-i), og artikel 1, stk. 5, litra e)-h), og artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra j), nr. v)

- c) regulerede oplysninger
- d) årsregnskaber og delårsregnskaber
- e) revisionsberetninger og regnskaber
- f) ledelsesberetninger som omhandlet i kapitel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU²²⁾
- g) redegørelser for virksomhedsledelse som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2013/34/EU
- h) rapporter om fastsættelsen af værdien af et aktiv eller selskab
- i) aflønningsrapporter som omhandlet i artikel 9b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF²³⁾
- j) årsrapporter eller enhver af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU²⁴⁾
- k) stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter.

Sådanne oplysninger skal være de senest tilgængelige for udstederen.

Hvis det kun er visse dele af et dokument, der er integreret ved henvisning, anføres det i prospektet, at de dele, der ikke er integreret, enten ikke er relevante for investor eller er dækket i en anden del af prospektet.

2. Når de integrerer oplysninger ved henvisning, skal udstedere, udbydere og personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, sikre oplysningernes tilgængelighed. Der skal navnlig være en krydsreferenceliste i prospektet, så investorerne let kan identificere specifikke oplysningselementer, og prospektet skal indeholde hyperlinks til alle dokumenter, der indeholder oplysninger integreret ved henvisning.

3. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, forelægger, om muligt sammen med det første udkast af prospektet indgivet til den kompetente myndighed og under alle omstændigheder i forbindelse med gennemgangen af prospektet, alle oplysninger, der er integreret ved henvisning i prospektet, i søgbar elektronisk form, medmindre sådanne oplysninger allerede er blevet godkendt af eller indgivet til den kompetente myndighed, der skal godkende prospektet.

4. ESMA kan eller, hvis Kommissionen anmoder herom, skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at opdatere den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede liste over dokumenter ved at tilføje yderligere dokumenttyper, som efter EU-retten skal indgives til eller godkendes af en offentlig myndighed.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL IV

ORDNINGER FOR GODKENDELSE OG OFFENTLIGGØRELSE AF PROSPEKTET

*Artikel 20***Kontrol og godkendelse af prospektet**

1. Et prospekt må ikke offentliggøres, medmindre den relevante kompetente myndighed har godkendt det eller alle dets integrerede dele i overensstemmelse med artikel 10.

2. Den kompetente myndighed meddeler udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, sin afgørelse vedrørende prospektets godkendelse inden for ti arbejdsdage efter indgivelsen af udkastet til prospekt.

Hvis den kompetente myndighed ikke træffer afgørelse om prospektet inden for den frist, der er fastlagt i dette stykkes første afsnit og stk. 3 og 6, anses undladelse heraf ikke for en godkendelse af ansøgningen.

Den kompetente myndighed underretter ESMA om godkendelsen af prospektet og eventuelle tillæg hertil hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ved udgangen af den første arbejdsdag, efter at udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, har fået meddelelse om denne godkendelse.

3. Den i stk. 2, første afsnit, omhandlede frist forlænges til 20 arbejdsdage, hvis udbuddet til offentligheden vedrører værdipapirer udstedt af en udsteder, som ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden.

Fristen på 20 arbejdsdage gælder kun for den første indgivelse af udkastet til prospekt. Hvis der efter stk. 4 er behov for yderligere indsendelser, finder tidsfristen i stk. 2, første afsnit, anvendelse.

4. Hvis den kompetente myndighed vurderer, at udkastet til prospekt ikke opfylder de standarder for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng, der er nødvendige for dets godkendelse, og/eller at der er behov for ændringer eller supplerende oplysninger:

a) underretter myndigheden udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, herom straks og senest inden for fristerne i stk. 2, første afsnit, eller i givet fald stk. 3, regnet fra indgivelsen af udkastet til prospekt og/eller de supplerende oplysninger, og

b) præciserer myndigheden klart, hvilke ændringer eller supplerende oplysninger der er behov for.

I sådanne tilfælde finder fristerne i stk. 2, første afsnit, først anvendelse fra den dato, hvor et revideret udkast til prospekt eller de yderligere oplysninger, der anmodes om, forelægges den kompetente myndighed.

5. Hvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, er ude af stand til eller ikke er villig til at foretage de nødvendige ændringer eller forelægge de supplerende oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 4, har den kompetente myndighed ret til at afvise godkendelse af prospektet og afslutte gennemgangen. I et sådant tilfælde giver den kompetente myndighed udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, meddelelse om sin beslutning og angiver begrundelsen herfor.

6. Uanset stk. 2 og 4 reduceres fristerne i stk. 2, første afsnit, og stk. 4 til fem arbejdsdage for prospekter, der består af særskilte dokumenter udarbejdet af de i artikel 9, stk. 11, omhandlede løbende udstedere,

herunder løbende udstedere, der benytter meddelelsesproceduren i artikel 26. Den løbende udsteder underretter den kompetente myndighed mindst fem arbejdsdage inden den forventede dato for indgivelse af en ansøgning om godkendelse.

En løbende udsteder indgiver en ansøgning til den kompetente myndighed med de nødvendige ændringer af det universelle registreringsdokument, hvor det er relevant, den værdipapirnote og det resumé, der er forelagt til godkendelse.

7. De kompetente myndigheder vejleder på deres websteder om kontrol- og godkendelsesprocessen for at fremme en effektiv og rettidig godkendelse af prospekter. Sådant vejledning skal omfatte kontaktoplysninger med henblik på godkendelse. Udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, skal have mulighed for at kommunikere og interagere direkte med personalet hos den kompetente myndighed under hele prospektgodkendelsesprocessen.

8. Efter anmodning fra udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kan hjemlandets kompetente myndighed henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at det forinden meddeles ESMA, og at den pågældende kompetente myndighed er indforstået hermed. Hjemlandets kompetente myndighed videregiver i elektronisk form den indgivne dokumentation sammen med beslutningen om henvisning til den kompetente myndighed i den anden medlemsstat på dagen for dens afgørelse. En sådan henvisning meddeles udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, inden for tre arbejdsdage efter datoen for hjemlandets kompetente myndigheds afgørelse. Fristen i stk. 2, første afsnit, og stk. 3 finder anvendelse fra datoen for hjemlandets kompetente myndigheds afgørelse. Artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010 finder ikke anvendelse på henvisningen af godkendelsen af prospektet i henhold til nærværende stykke. Når henvisningen af godkendelsen af prospektet er afsluttet, anses den kompetente myndighed, som godkendelsen af prospektet er blevet henvist til, med henblik på denne forordning for at være den kompetente myndighed i hjemlandet for det pågældende prospekt.

9. Denne forordning berører ikke den kompetente myndigheds ansvar, som fortsat afgøres udelukkende efter national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale bestemmelser om den kompetente myndigheds ansvar kun finder anvendelse på medlemsstatens egen kompetente myndigheds godkendelse af prospekter.

10. De gebyrer, som hjemlandets kompetente myndighed opkræver for godkendelsen af prospekter, af dokumenter, der er beregnet til at blive integrerede dele af prospekter i henhold til artikel 10, eller af tillæg til prospekter samt for indgivelsen af universelle registreringsdokumenter, ændringer heraf og endelige vilkår, skal være rimelige og proportionale og som minimum offentliggøres på den kompetente myndigheds websted.

11. Kommissionen vedtager senest den 21. januar 2019 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning gennem præcisering af kriterierne for kontrol af prospekter, navnlig af, om oplysningerne i prospektet er fuldstændige, forståelige og sammenhængende, og procedurerne for godkendelse af prospektet.

12. ESMA anvender sine beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 til at fremme tilsynsmæssig konvergens af de kompetente myndigheders kontrol- og godkendelsesprocesser ved vurderingen af, om oplysningerne i prospektet er fuldstændige, sammenhængende og forståelige. Med henblik herpå udarbejder ESMA retningslinjer til de kompetente myndigheder om tilsyn med og håndhævelse af prospek-

ter, som omfatter undersøgelse af overholdelsen af nærværende forordning og af eventuelle delegerede retsakter og gennemførelsesakter, der er vedtaget i henhold hertil. Navnlig fremmer ESMA konvergens med hensyn til effektiviteten af og metoderne og tidspunktet for de kompetente myndigheders kontrol af oplysningerne i et prospekt, idet der navnlig anvendes peerevalueringer i henhold til stk. 13.

13. Med forbehold af artikel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 tilrettelægger og udfører ESMA som minimum en peerevaluering af de kompetente myndigheders kontrol- og godkendelsesprocedurer, herunder de kompetente myndigheders indbyrdes meddelelser om godkendelse. Peerevalueringen omfatter ligeledes en vurdering af indvirkningen af de kompetente myndigheders forskellige tilgange til kontrol og godkendelse på udstederes muligheder for at rejse kapital i Unionen. Rapporten om peerevalueringen offentliggøres senest den 21. juli 2022. I forbindelse med peerevalueringen tager ESMA hensyn til udtalelser eller rådgivning fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder omhandlet i artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21

Offentliggørelse af prospektet

1. Når prospektet er godkendt, gøres det tilgængeligt for offentligheden af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, i rimelig tid inden og senest ved påbegyndelsen af udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer.

I tilfælde af et første udbud til offentligheden af aktier i en klasse, der optages til handel på et reguleret marked for første gang, skal prospektet gøres tilgængeligt for offentligheden mindst seks arbejdsdage før udbuddets afslutning.

2. Prospektet betragtes, uanset om der er tale om et enkelt dokument eller et prospekt bestående af særskilte dokumenter, som tilgængeligt for offentligheden, når det er offentliggjort i elektronisk form på et af følgende websteder:

- a) webstedet for udsteder, udbyder eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked
- b) webstedet for de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder betalingsformidlere
- c) webstedet for det regulerede marked, hvor der søges optagelse til handel, eller, hvis der ikke søges optagelse til handel på et reguleret marked, webstedet for operatøren af MHF'en.

3. Prospektet offentliggøres i et særligt afsnit på webstedet, der er let tilgængeligt. Resuméet skal kunne downloades og udskrives og være i en søgbar elektronisk form, der ikke kan ændres.

Der skal i samme afsnit som prospektet, herunder om nødvendigt via hyperlinks, være adgang til dokumenterne med oplysninger integreret ved henvisning i prospektet, tillæggene til og/eller de endelige vilkår for prospektet samt en særskilt kopi af resuméet.

Det skal klart angives i den særskilte kopi af resuméet, hvilket prospekt den vedrører.

4. Adgang til prospektet må ikke være betinget af gennemførelsen af en registreringsproces, accept af en ansvarsfraskrivelse, der begrænser det juridiske ansvar, eller betaling af et gebyr. Advarsler med angivelse af, i hvilken eller hvilke jurisdiktioner et udbud eller en optagelse til handel foretages, betragtes ikke som en ansvarsfraskrivelse, der begrænser det juridiske ansvar.

5. Hjemlandets kompetente myndighed offentliggør på sit websted alle godkendte prospekter eller som minimum listen over godkendte prospekter, herunder et hyperlink til de i stk. 3 omhandlede særlige afsnit på webstedet, og den anfører værtslandet eller værtslandene, hvis prospekterne meddeles i henhold til artikel 25. Den offentliggjorte liste, herunder hyperlinkene, ajourføres, og de enkelte elementer forbliver tilgængelige på webstedet som minimum i det i stk. 7 omhandlede tidsrum.

Samtidig med at den kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om godkendelsen af et prospekt eller af eventuelle tillæg hertil, sender den ESMA en elektronisk kopi af prospektet og af eventuelle tillæg hertil samt de oplysninger, der er nødvendige, for ESMA's klassificering i den i stk. 6 omhandlede opbevaringsmekanisme og for udarbejdelsen af den i artikel 47 omhandlede rapport.

Værtslandets kompetente myndighed offentliggør på sit websted oplysninger om alle meddelelser modtaget i henhold til artikel 25.

6. ESMA offentliggør på sit websted uden unødigt forsinkelse alle prospekter modtaget fra de kompetente myndigheder, herunder eventuelle tillæg hertil, endelige vilkår og tilknyttede oversættelser, hvor det er relevant, samt oplysninger om det eller de enkelte værtslande, hvis prospekterne meddeles i henhold til artikel 25. Offentliggørelse sikres gennem en opbevaringsmekanisme, der giver offentligheden gratis adgang og søgefunktioner.

7. Alle godkendte prospekter forbliver offentligt tilgængelige i elektronisk form i mindst ti år efter offentliggørelsen på de i stk. 2 og 6 omhandlede websteder.

Hvis der anvendes hyperlinks til oplysninger, der er integreret ved henvisning i prospektet, tillæggene til og/eller de endelige vilkår for prospektet, skal sådanne hyperlinks være funktionelle i den periode, der er omhandlet i første afsnit.

8. Et godkendt prospekt skal indeholde en tydelig advarsel om, hvornår prospektets gyldighed udløber. Det skal også fremgå af advarslen, at forpligtelsen til at supplere et prospekt i tilfælde af væsentlige nye omstændigheder, fejl eller unøjagtigheder ikke finder anvendelse, når et prospekt ikke længere er gyldigt.

9. I tilfælde af et prospekt, der omfatter flere særskilte dokumenter og/eller integrerer oplysninger ved henvisning, kan de dokumenter og oplysninger, der udgør prospektet, offentliggøres og distribueres særskilt, såfremt de pågældende dokumenter gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med stk. 2. Hvis et prospekt omfatter flere særskilte dokumenter i henhold til artikel 10, anføres det i hvert af disse integrerede dokumenter, med undtagelse af de dokumenter, der er integreret ved henvisning, at de kun udgør en del af prospektet, og hvor de øvrige integrerede dokumenter er tilgængelige.

10. Den tekst og det format, som prospektet og eventuelle tillæg til prospektet består af, og som gøres tilgængelige for offentligheden, skal til enhver tid være identisk med den originale udgave, der er godkendt af hjemlandets kompetente myndighed.

11. Enhver potentiel investor kan på anmodning få en kopi af prospektet udleveret vederlagsfrit på et varigt medium fra udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne. Hvis en potentiel investor specifikt anmoder om en papirudgave, skal udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller en finansiel formidler, der placerer eller sælger værdipapirerne, udlevere en trykt udgave af prospektet. Udleveringen er begrænset til de jurisdiktioner, hvor udbuddet af værdipapirerne til offentligheden foretages, eller hvor optagelsen til handel på et reguleret marked sker i henhold til denne forordning.

12. ESMA kan eller, hvis Kommissionen anmoder herom, skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kravene vedrørende offentliggørelse af prospektet yderligere.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de oplysninger, der er nødvendige, til klassificering af de prospekter, der er omhandlet i stk. 5, og de praktiske ordninger til at sikre, at disse data, herunder værdipapirers ISIN og udstederes, udbyderes og garanters LEI-koder, er maskinlæsbare.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 21. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 22

Annoncering

1. Enhver annoncering, der vedrører enten et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, skal overholde de principper, der er indeholdt i stk. 2-5. Stk. 2-4 og stk. 5, litra b), finder kun anvendelse i tilfælde, hvor udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, er omfattet af forpligtelsen til at udarbejde et prospekt.
2. Det skal fremgå af annonceringen, at der er eller vil blive offentliggjort et prospekt, og angives, hvor det er eller vil blive tilgængeligt for investorerne.
3. Det skal fremgå tydeligt af annonceringen, at det drejer sig om annoncering. De oplysninger, der indgår i annonceringen, må ikke være unøjagtige eller misvisende og skal stemme overens med oplysningerne i prospektet, hvis prospektet allerede er offentliggjort, eller med de oplysninger, der skal være i prospektet, hvis prospektet endnu ikke er offentliggjort.
4. Alle oplysninger vedrørende udbuddet af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, der fremlægges mundtligt eller skriftligt, skal stemme overens med oplysningerne i prospektet, også selv om fremlæggelsen ikke sker i annonceringsøjemed.
5. I tilfælde af, at en udsteder eller udbyder mundtligt eller skriftligt fremlægger væsentlige oplysninger rettet til en eller flere udvalgte investorer, skal sådanne oplysninger, alt efter hvad der er relevant, enten:
  - a) fremlægges for alle andre investorer, som udbuddet er rettet til, i de tilfælde, hvor der ikke kræves offentliggjort et prospekt i henhold til artikel 1, stk. 4 eller 5, eller
  - b) medtages i prospektet eller et tillæg til prospektet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i de tilfælde, hvor et prospekt skal offentliggøres.
6. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, skal have beføjelse til at udøve kontrol med overholdelsen af stk. 2-4, når der annonceres i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked.

Den kompetente myndighed i hjemlandet bistår om nødvendigt den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, med at vurdere, om annonceringen stemmer overens med oplysningerne i prospektet.

Uden at dette berører artikel 32, stk. 1, udgør en kompetent myndigheds kontrol af annonceringen ikke en forudsætning for, at udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked kan ske i et værtsland.

Brugen af enhver af de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er fastsat i artikel 32, i forbindelse med et værtslands kompetente myndigheds håndhævelse af nærværende artikel meddeles uden unødigt forsinkelse til den kompetente myndighed i udstederens hjemland.

7. Værtslandenes kompetente myndigheder må kun opkræve gebyrer, der er forbundet med udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til denne artikel. Gebyrernes størrelse offentliggøres på de kompetente myndigheders websteder. Gebyrerne skal være ikkediskriminerende, rimelige og forholdsmæssige i forhold til tilsynsopgaverne. Værtslandenes kompetente myndigheder må ikke pålægge yderligere krav eller administrative procedurer end dem, der kræves til udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til denne artikel.

8. Uanset stk. 6 kan to kompetente myndigheder indgå en aftale, hvorefter den kompetente myndighed i hjemlandet med henblik på udøvelsen af kontrol med annonceringens overholdelse af kravene i grænseoverskridende situationer bevarer kontrollen med denne overholdelse. Enhver sådan aftale meddeles ESMA. ESMA offentliggør og ajourfører regelmæssigt en liste over sådanne aftaler.

9. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere bestemmelserne om annoncering i stk. 2- 4, herunder for at præcisere bestemmelserne om annoncering og for at etablere procedurer for samarbejde mellem den kompetente myndighed i hjemlandet og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. ESMA udarbejder i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 retningslinjer og henstillinger rettet til de kompetente myndigheder vedrørende den kontrol, de udøver i henhold til nærværende artikels stk. 6. Disse retningslinjer og henstillinger skal tage hensyn til behovet for at sikre, at sådan kontrol ikke vanskeliggør meddelelsesproceduren i artikel 25, samtidig med at de administrative byrder for udstedere, der foretager grænseoverskridende udbud i Unionen, minimeres.

11. Denne artikel berører ikke andre gældende bestemmelser i EU-retten.

Artikel 23

Tillæg til prospektet

1. Enhver væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed vedrørende oplysningerne i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræffer eller konstateres mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og afslutningen af udbudsperioden eller starten af handlen på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst, skal angives i et tillæg til prospektet uden unødigt forsinkelse.

Et sådant tillæg godkendes efter samme fremgangsmåde som et prospekt inden for fem arbejdsdage og offentliggøres i overensstemmelse med ordninger, som mindst svarer til dem, der gjaldt på tidspunktet for det oprindelige prospekts offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 21. Resuméet og eventuelle oversættelser heraf skal også om nødvendigt suppleres for at tage højde for de nye oplysninger i tillægget.

2. Når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, har investorer, der allerede inden offentliggørelsen af tillægget har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer, i to arbejdsdage efter tillæggets offentliggørelse ret til at trække deres accept tilbage, såfremt den væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed som omhandlet i stk. 1 indtraf eller blev konstateret inden afslutningen af udbudsperioden eller værdipapiroverdragelsen, alt efter hvad der sker først. Denne periode kan forlænges af udstederen eller udbyderen. Sidste dato for tilbagetrækningsretten skal fremgå af tillægget.

Tillægget skal indeholde en tydelig erklæring om tilbagetrækningsretten, der klart angiver:

- a) at en tilbagetrækningsret kun indrømmes de investorer, som allerede inden offentliggørelsen af tillægget havde indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer, og hvor værdipapirerne endnu ikke var blevet leveret til investorerne på det tidspunkt, hvor den væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed indtraf eller blev konstateret
- b) i hvilket tidsrum investorerne kan udøve deres tilbagetrækningsret, og
- c) hvem investorerne kan kontakte, hvis de ønsker at udøve deres tilbagetrækningsret.

3. Hvis værdipapirerne købes eller tegnes gennem en finansiell formidler, skal den finansielle formidler oplyse investorerne om muligheden for, at der offentliggøres et tillæg, hvor og hvornår det i givet fald vil blive offentliggjort, og at den finansielle formidler i så fald vil bistå dem i at udøve deres ret til at trække accepten tilbage.

Den finansielle formidler kontakter investorerne den dag, hvor tillægget offentliggøres.

Hvis værdipapirerne købes eller tegnes direkte fra udstederen, skal udstederen oplyse investorerne om muligheden for, at der offentliggøres et tillæg, hvor det i givet fald vil blive offentliggjort, og at de i så fald kan have ret til at trække accepten tilbage.

4. Hvis udstederen udarbejder et tillæg vedrørende oplysninger i basisprospektet, der kun vedrører en eller flere individuelle udstedelser, gælder investorerens ret til i henhold til stk. 2 at trække deres accept tilbage kun for den eller de relevante udstedelser og ikke for eventuelle andre udstedelser af værdipapirer, der er omfattet af basisprospektet.

5. I tilfælde af, at den i stk. 1 omhandlede væsentlige nye omstændighed, fejl eller unøjagtighed kun vedrører oplysningerne i et registreringsdokument eller et universelt registreringsdokument, og dette registreringsdokument eller universelle registreringsdokument samtidig anvendes som en integreret del af flere prospekter, udarbejder og godkendes kun ét tillæg. I dette tilfælde nævnes alle de omfattede prospekter i tillægget.

6. I forbindelse med kontrollen af et tillæg inden godkendelse kan den kompetente myndighed anmode om, at tillægget i et bilag indeholder en konsolideret version af det således supplerede prospekt, registreringsdokument eller universelle registreringsdokument, hvis en sådan konsolideret version er nødvendig for at sikre, at oplysningerne i prospektet er forståelige. En sådan anmodning betragtes som en anmodning om supplerende oplysninger efter artikel 20, stk. 4. En udsteder kan under alle omstændigheder frivilligt medtage en konsolideret version af det således supplerede prospekt, registreringsdokument eller universelle registreringsdokument i et bilag til tillægget.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de situationer, hvor en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed vedrørende oplysningerne i prospektet nødvendiggør, at der offentliggøres et tillæg til prospektet.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL V

GRÆNSEOVERSKRIDENDE UDBUD OG OPTAGELSE TIL HANDEL PÅ ET REGULERET MARKED SAMT SPROGORDNING

Artikel 24

Virkning i Unionen af prospektets godkendelse

1. Når et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked finder sted i en eller flere medlemsstater eller i en anden medlemsstat end hjemlandet, er det prospekt, der er godkendt i hjemlandet, samt eventuelle tillæg hertil gyldigt for udbud til offentligheden eller optagelse til handel i et hvilket som helst antal værtslande, såfremt ESMA og den kompetente myndighed i hvert værtsland har modtaget en meddelelse i overensstemmelse med artikel 25, jf. dog artikel 37. Værtslandenes kompetente myndigheder foretager ikke godkendelse eller anden administrativ behandling af prospekter og tillæg, der er godkendt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, eller af de endelige vilkår.

2. Hvis der inden for den periode, der er anført i artikel 23, stk. 1, indtræffer eller konstateres en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed, kræver hjemlandets kompetente myndighed, at offentliggørelse af et tillæg godkendes i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1. ESMA og værtslandets kompetente myndighed kan underrette hjemlandets kompetente myndighed om behovet for nye oplysninger.

Artikel 25

Meddelelse af prospekter og tillæg og underretning om de endelige vilkår

1. På anmodning af udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, giver hjemlandets kompetente myndighed senest en arbejdsdag efter modtagelse af denne anmodning eller, når anmodningen indgives sammen med prospektudkastet, senest en arbejdsdag efter godkendelsen af prospektet den kompetente myndighed i værtslandet meddelelse via et godkendelsescertifikat, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning, samt en elektronisk kopi af nævnte prospekt.

Det i første afsnit omhandlede meddelelse ledsages i givet fald af en oversættelse af prospektet og et eventuelt resumé, som udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, har ladet udarbejde.

Samme procedure følges for eventuelle tillæg til prospektet.

Udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, får meddelelse om godkendelsescertifikatet samtidig med den kompetente myndighed i værtslandet.

2. Såfremt bestemmelserne i artikel 18, stk. 1 og 2, har fundet anvendelse, anføres dette i certifikatet sammen med begrundelsen herfor.
3. Hjemlandets kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om prospektets eller et eventuelt tillægs godkendelsescertifikat, samtidig med at værtslandets kompetente myndighed får meddelelse herom.
4. Er de endelige vilkår i et tidligere meddelt basisprospekt hverken inkluderet i basisprospektet eller i et tillæg, underretter hjemlandets kompetente myndighed elektronisk den kompetente myndighed i det eller de relevante værtslande og ESMA herom så hurtigt som muligt efter indgivelsen.
5. De kompetente myndigheder opkræver ikke gebyr for meddelelsen eller modtagelsen af meddelelsen om prospekter og tillæg hertil eller for eventuelle tilknyttede tilsynsaktiviteter, hverken i hjemlandet eller i det eller de enkelte værtslande.
6. ESMA opretter en meddelelsesportal, hvortil hver kompetent myndighed uploader de godkendelsescertifikater og elektroniske kopier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og i artikel 26, stk. 2, og de endelige vilkår i basisprospekter, med henblik på de meddelelser og underretninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 3 og 4 og i artikel 26.

Alle overførsler af de pågældende dokumenter mellem kompetente myndigheder finder sted gennem denne meddelelsesportal.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske ordninger, der er nødvendige for den i stk. 6 omhandlede meddelelsesportals funktion.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af nærværende forordning og tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendelsescertifikatet, prospektet, eventuelle tillæg hertil og oversættelsen af prospektet og/eller resuméet.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 26

Meddelelse af registreringsdokumenter eller universelle registreringsdokumenter

1. Denne artikel finder kun anvendelse på udstedelse af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, jf. artikel 2, litra m), nr. ii), og på udstedere, der er etableret i et tredjeland, jf. artikel 2, litra m), nr. iii), hvis det hjemland, der er valgt med henblik på godkendelse af prospektet, i henhold til disse bestemmelser ikke er den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har godkendt det registreringsdokument eller universelle

registreringsdokument, der er udarbejdet af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked.

2. En kompetent myndighed, der har godkendt et registreringsdokument eller et universelt registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf, giver på anmodning af udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for et sådant dokumentes udarbejdelse, hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet meddelelse via et godkendelsescertifikat, hvoraf det fremgår, at registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning, samt en elektronisk kopi af nævnte dokument. Denne meddelelse foretages senest en arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen eller, når anmodningen indgives sammen med udkastet til registreringsdokument eller universelt registreringsdokument, senest en arbejdsdag efter godkendelsen af det pågældende dokument.

Den i første afsnit omhandlede meddelelse ledsages, hvor det er relevant, af en oversættelse af det registreringsdokument eller det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf, som udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for sådanne dokumenters udarbejdelse, har ladet udarbejde.

Udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelse af registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf, får meddelelse om godkendelsescertifikatet samtidig med hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet.

Såfremt bestemmelserne i artikel 18, stk. 1 og 2, har fundet anvendelse, anføres dette i certifikatet sammen med begrundelsen herfor.

Den kompetente myndighed, der har godkendt registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer heraf, giver ESMA meddelelse om de pågældende dokumenters godkendelsescertifikat, samtidig med at hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet får meddelelse herom.

De pågældende kompetente myndigheder opkræver ikke gebyr for meddelelsen eller modtagelsen af meddelelsen af registreringsdokumenter eller universelle registreringsdokumenter og eventuelle ændringer heraf eller for eventuelle tilknyttede tilsynsaktiviteter.

3. Et registreringsdokument eller et universelt registreringsdokument, som der er givet meddelelse om i henhold til stk. 2, kan anvendes som en integreret del af et prospekt, der indgives til godkendelse til hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet.

Hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet foretager hverken kontrol af eller godkender det meddelte registreringsdokument eller universelle registreringsdokument og eventuelle ændringer hertil og godkender alene værdipapirnoten og resuméet, og det først efter at have modtaget meddelelsen.

4. Et registreringsdokument eller et universelt registreringsdokument, som der er givet meddelelse om i henhold til stk. 2, skal indeholde et tillæg med nøgleoplysningerne om udstederen som omhandlet i artikel 7, stk. 6. Godkendelsen af registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument skal omfatte tillægget.

Meddelelsen ledsages, hvor det er relevant i henhold til artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 27, stk. 3, andet afsnit, af en oversættelse af tillægget til registreringsdokumentet eller det universelle registrerings-

dokument, som udstederen, udbyderen eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelse af registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument, har ladet udarbejde.

Ved udarbejdelsen af resuméet gengiver udstederen, udbyderen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, indholdet af tillægget uændret i den del, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b). Hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet kontrollerer ikke den pågældende del af resuméet.

5. Hvis der inden for den periode, der er anført i artikel 23, stk. 1, indtræffer eller konstateres en væsentlig ny omstændighed, fejl eller unøjagtighed som vedrører oplysningerne i registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument, skal det tillæg, der kræves i henhold til artikel 23, forelægges til godkendelse af den kompetente myndighed, der godkendte registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument. Det pågældende tillæg meddeles hjemlandets kompetente myndighed for godkendelse af prospektet senest en arbejdsdag efter godkendelsen efter proceduren i nærværende artikels stk. 2 og 3.

Hvis et registreringsdokument eller universelt registreringsdokument samtidig anvendes som en integreret del af flere prospekter, jf. artikel 23, stk. 5, skal tillægget meddeles hver af de kompetente myndigheder, der har godkendt de pågældende prospekter.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne forordning og tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendelsescertifikatet vedrørende registreringsdokumentet, det universelle registreringsdokument, eventuelle tillæg hertil og oversættelsen heraf.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 27

Sprogordning

1. Når der kun foretages udbud af værdipapirer til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i hjemlandet, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af hjemlandets kompetente myndighed.

2. Når der foretages udbud af værdipapirer til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater, bortset fra hjemlandet, udarbejder udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, efter eget valg prospektet enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

Den kompetente myndighed i hvert værtsland kræver, at det i artikel 7 omhandlede resumé er tilgængeligt på det officielle sprog eller mindst et af de officielle sprog i værtslandet eller på et andet sprog, som accepteres af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, men stiller ikke krav om oversættelse af andre dele af prospektet.

Med henblik på hjemlandets kompetente myndigheds kontrol og godkendelse udarbejder udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, efter eget valg prospektet enten på et sprog, der accepteres af denne myndighed, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

3. Når der foretages udbud af værdipapirer til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i mere end en medlemsstat, herunder hjemlandet, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af den kompetente myndighed i hjemlandet, og udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, gør det efter eget valg også tilgængeligt enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i hvert værtsland, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

Den kompetente myndighed i hvert værtsland kræver, at det i artikel 7 omhandlede resumé er tilgængeligt på det officielle sprog eller mindst et af de officielle sprog i værtslandet eller på et andet sprog, som accepteres af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, men stiller ikke krav om oversættelse af andre dele af prospektet.

4. De endelige vilkår for og resuméet af den konkrete udstedelse udfærdiges på samme sprog som det godkendte basisprospekt.

Når de endelige vilkår i henhold til artikel 25, stk. 4, meddeles den kompetente myndighed i værtslandet eller, hvis der er mere end et værtsland, de kompetente myndigheder i værtslandene, er de endelige vilkår og resuméet, der er knyttet dertil som bilag, omfattet af følgende sprogkrav:

a) resuméet af den konkrete udstedelse, der er knyttet som bilag til de endelige vilkår, skal være tilgængeligt på det officielle sprog eller i det mindste et af de officielle sprog i værtslandet eller på et andet sprog, som værtslandets kompetente myndighed accepterer, i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, eller i givet fald stk. 3, andet afsnit

b) hvis basisprospektet skal oversættes i henhold til stk. 2 eller i givet fald stk. 3, er de endelige vilkår og resuméet af den konkrete udstedelse, der er knyttet som bilag dertil, undergivet de samme krav om oversættelse som basisprospektet.

5. Når prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og der ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater, udarbejder udstederen, udbyderen eller den person, der ansøger om optagelse til handel på et reguleret marked, efter eget valg prospektet enten på et sprog, der accepteres af hjem- og værtslandenes kompetente myndigheder, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finans kredse, hvis:

a) disse værdipapirer kun skal handles på et reguleret marked eller et specifikt segment heraf, som kun kvalificerede investorer kan få adgang til med henblik på handel med sådanne værdipapirer, eller

b) disse værdipapirer har en pålydende værdi på mindst 100 000 EUR pr. enhed.

KAPITEL VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM UDSTEDERE ETABLERET I TREDJELANDE

Artikel 28

Udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til denne forordning

Hvis en tredjelandsudsteder agter at udbyde værdipapirer til offentligheden i Unionen eller at anmode om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked, der er etableret i Unionen, på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til denne forordning, skal vedkommende have sit prospekt godkendt i overensstemmelse med artikel 20 af den kompetente myndighed i sit hjemland.

Når et prospekt er blevet godkendt i overensstemmelse med første afsnit, er det forbundet med de samme rettigheder og forpligtelser som et prospekt under denne forordning, og prospektet og tredjelandsudstederen er undergivet alle denne forordnings bestemmelser under tilsyn af hjemlandets kompetente myndighed.

Artikel 29

Udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til reglerne i et tredjeland

1. Den kompetente myndighed i en tredjelandsudsteders hjemland kan godkende et prospekt, der er udarbejdet i overensstemmelse med og undergivet tredjelandsudstederens nationale regler, med henblik på udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, hvis:

a) de oplysningskrav, der er fastlagt i det pågældende tredjelands regler, svarer til kravene efter denne forordning, og

b) den kompetente myndighed i hjemlandet har indgået samarbejdsordninger med tredjelandsudstederens relevante tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 30.

2. I tilfælde af et udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer udstedt af en tredjelandsudsteder i en anden medlemsstat end hjemlandet finder kravene i artikel 24, 25 og 27 anvendelse.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge generelle ækvivalenskriterier på grundlag af kravene i artikel 6, 7, 8 og 13.

På grundlag af ovennævnte kriterier kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesafgørelse, der fastslår, at oplysningskrav, som er indført ved et tredjelands nationale regler, svarer til kravene i denne forordning. En sådan gennemførelsesafgørelse vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.

Artikel 30

Samarbejde med tredjelande

1. Med henblik på artikel 29 og, når det skønnes nødvendigt, med henblik på artikel 28 indgår medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejdsordninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande om udveksling af oplysninger med tredjelandes tilsynsmyndigheder og håndhævelse i tredjelande af de forpligtelser, der følger af denne forordning, medmindre tredjelandet i henhold til en gældende delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849²⁵) er opført på den liste over jurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system. Disse samarbejdsordninger skal som minimum sikre en effektiv udveksling af oplysninger, som gør det muligt for de kompetente myndigheder at varetage deres opgaver i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed skal underrette ESMA og de andre kompetente myndigheder, når den påtænker at indgå en sådan ordning.

2. Med henblik på artikel 29 og, når det skønnes nødvendigt, med henblik på artikel 28 fremmer og koordinerer ESMA udviklingen af samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder og de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande.

Når det er nødvendigt, fremmer og koordinerer ESMA også udvekslingen mellem kompetente myndigheder af oplysninger, der er modtaget fra tilsynsmyndigheder i tredjelande, og som kan være relevante, når der skal træffes foranstaltninger efter artikel 38 og 39.

3. De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsordninger om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande, hvis de videregivne oplysninger er omfattet af en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er fastsat i artikel 35. En sådan udveksling af oplysninger skal være beregnet på de pågældende kompetente myndigheders udførelse af deres opgaver.

4. ESMA kan eller, hvis Kommissionen anmoder herom, skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge minimumsindholdet i samarbejdsordningerne omhandlet i stk. 1 og det dertil hørende modeldokument.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL VII

ESMA OG KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 31

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en enkelt kompetent administrativ myndighed med ansvar for at varetage de opgaver, der følger af denne forordning, og for at sikre, at forordningens bestemmelser anvendes. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater herom.

Den kompetente myndighed skal være uafhængig af markedsdeltagere.

2. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndighed at uddelegere den elektroniske offentliggørelse af godkendte prospekter og dertil hørende dokumenter til tredjeparter.

Enhver sådan uddelegering af opgaver skal ske på grundlag af en specifik afgørelse, hvori følgende angives:

- a) de opgaver, der skal varetages, og betingelserne for udførelsen af opgaverne,
- b) en klausul, der forpligter den pågældende tredjepart til at handle og være organiseret således, at interessekonflikter undgås, og det sikres, at oplysninger, der fremkommer i forbindelse med udførelsen af de uddelegerede opgaver, ikke anvendes urimeligt eller til at forhindre konkurrence og
- c) alle ordninger, der er truffet mellem den kompetente myndighed og den tredjepart, som opgaverne uddelegeres til.

Det endelige ansvar for at føre tilsyn med overholdelsen af denne forordning og for at godkende prospektet påhviler den kompetente myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om enhver afgørelse om at uddelegere opgaver som omhandlet i andet afsnit, herunder om de nøjagtige betingelser, der gælder for uddelegeringen.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke en medlemsstats mulighed for at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske europæiske områder, for hvis forbindelser udadtil den pågældende medlemsstat er ansvarlig.

Artikel 32

Kompetente myndigheders beføjelser

1. For at kunne varetage deres opgaver i henhold til denne forordning skal de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret som minimum have følgende tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser:

a) at kræve, at udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, inkluderer yderligere oplysninger i prospektet, hvis dette er nødvendigt af hensyn til investorbekyttelsen

b) at kræve, at udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, og personer, der kontrollerer dem eller kontrolleres af dem, tilvejebringer oplysninger og dokumenter

c) at kræve, at revisorer og medlemmer af udstederens ledelse, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, samt finansielle formidlere, der har til opgave at forestå udbuddet af værdipapirer til offentligheden eller søge om optagelse til handel på et reguleret marked, tilvejebringer oplysninger

d) at stille et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked i bero i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage, for hver gang der er begrundet mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt

e) at forbyde eller stille annoncering i bero eller kræve, at udstedere, udbydere, personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller relevante finansielle formidlere indstiller eller stiller annoncering i bero i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage, for hver gang der er begrundet mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt

f) at forbyde et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked, hvis de finder, at denne forordning er blevet overtrådt, eller hvis der er begrundet mistanke om, at den vil blive overtrådt

g) at stille handelen på et reguleret markedet MHF eller en OHF i bero eller kræve, at de relevante regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er gør det, i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage, for hver gang der er begrundet mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt

h) at forbyde handel på et reguleret marked, en MHF eller OHF, hvis de finder, at denne forordning er blevet overtrådt

i) at offentliggøre det forhold, at en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ikke overholder sine forpligtelser

j) at stille kontrollen af et prospekt forelagt til godkendelse i bero eller stille et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelsen til handel på et reguleret marked i bero eller begrænse udbuddet eller opta-

gelsen, hvis den kompetente myndighed gør brug af sine beføjelser til at indføre et forbud eller en restriktion i henhold til artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014²⁶⁾, indtil forbuddet eller restriktionen er ophørt

k) at nægte at godkende et prospekt udarbejdet af en bestemt udsteder, udbyder eller person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, i højst fem år, hvis udstederen, udbyderen, eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, har overtrådt denne forordning gentagne gange og alvorligt

l) at offentliggøre eller kræve, at udstederen offentliggør, alle væsentlige oplysninger, som kan påvirke vurderingen af de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, for at sikre investorbeskyttelsen eller et velfungerende marked

m) at stille handelen med værdipapirerne i bero eller kræve, at det relevante regulerede marked eller den relevante MHF eller OHF gør det, hvis den kompetente myndighed mener, at udstederens situation gør, at handel ville være til skade for investorernes interesser

n) at gennemføre kontrolbesøg og undersøgelser på andre steder end i fysiske personers private boliger og med henblik herpå skaffe sig adgang til lokaler for at få adgang til dokumenter og andre oplysninger i enhver form, når der er begrundet mistanke om, at dokumenter og andre oplysninger vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være af relevans som bevis for en overtrædelse af denne forordning.

Den kompetente myndighed kan, hvis det er nødvendigt i henhold til national ret, bede de relevante judicielle myndigheder om at tage stilling til anvendelsen af de beføjelser, der er omhandlet i første afsnit.

I tilfælde, hvor godkendelse af et prospekt nægtes i henhold til første afsnit, litra k), underretter den kompetente myndighed ESMA herom, hvorefter ESMA underretter de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.

I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er ESMA berettiget til at deltage i de i første afsnit, litra n), omhandlede kontrolbesøg på stedet, såfremt kontrolbesøgene udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder udøver deres i stk. 1 omhandlede funktioner og beføjelser på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på deres eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente judicielle myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

4. Denne forordning berører ikke love eller forskrifter vedrørende overtagelsestilbud, fusioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber, der gennemfører direktiv 2004/25/EF, og som indfører yderligere krav end kravene i denne forordning.

5. En person, der stiller oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning, anses ikke for at have overtrådt nogen af de fortrolighedskrav, som måtte være fastlagt ved kontrakter, love, forskrifter eller administrative bestemmelser, og kan ikke på nogen måde drages til ansvar for en sådan underretning.

6. Stk. 1-3 berører ikke en medlemsstats mulighed for at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske europæiske områder, for hvis forbindelser udadtil den pågældende medlemsstat er ansvarlig.

Artikel 33

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden og ESMA med henblik på anvendelsen af denne forordning. De udveksler oplysninger uden unødigt forsinkelse og samarbejder om undersøgelses-, tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 38 har valgt at fastlægge strafferetlige sanktioner for overtrædelse af denne forordning, sikrer de, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de judicielle myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af denne forordning og forsyne andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA med henblik på anvendelsen af denne forordning.

2. En kompetent myndighed kan kun nægte at reagere på en anmodning om oplysninger eller en anmodning om at samarbejde om en undersøgelse under følgende særlige omstændigheder:

- a) når efterkommelse af anmodningen kan forventes at få negativ indvirkning på medlemsstatens egen undersøgelse, håndhævelsesaktiviteter eller en strafferetlig efterforskning
- b) når der allerede er indledt retsforfølgning for de samme handlinger og mod de samme personer ved den anmodede medlemsstats myndigheder
- c) når der i forhold til disse personer allerede er afsagt en endelig dom for de samme handlinger i den anmodede medlemsstat.

3. De kompetente myndigheder leverer efter anmodning omgående alle oplysninger, der er nødvendige med henblik på denne forordning.

4. Den kompetente myndighed kan anmode om bistand fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrolbesøg eller undersøgelser på stedet.

En anmodende kompetent myndighed underretter ESMA om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. I tilfælde af et kontrolbesøg eller en undersøgelse på stedet med grænseoverskridende virkninger koordinerer ESMA besøget eller undersøgelsen, hvis en af de kompetente myndigheder anmoder herom.

Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at gennemføre et kontrolbesøg eller en undersøgelse på stedet, kan den foretage følgende:

- a) selv foretage kontrolbesøget eller undersøgelsen på stedet

b) tillade, at den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, deltager i et kontrolbesøg eller en undersøgelse på stedet

c) tillade, at den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, selv gennemfører kontrolbesøget eller undersøgelsen på stedet

d) udpege revisorer eller sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget eller undersøgelsen på stedet

e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

5. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist, eller hvor der ikke er reageret på anmodningen inden for en rimelig frist, for ESMA. Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan ESMA i de i dette stykkes første punktum omhandlede tilfælde handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan eller, hvis Kommissionen anmoder herom, skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 34

Samarbejde med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA med henblik på anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver, i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedureerne og formatet for udvekslingen af oplysninger som omhandlet i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Tavshedspligt

1. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, der vedrører forretnings- eller driftsmæssige vilkår og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som værende fortrolige og er undergivet krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente

myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne meddeles, erklærer, at oplysningerne kan videregives, eller når videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag.

2. Tavshedspligten gælder enhver person, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed eller for en tredjepart, hvortil den kompetente myndighed har delegeret sine beføjelser. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i medfør af EU-ret eller national ret.

Artikel 36

Databeskyttelse

For så vidt angår medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal de kompetente myndigheder udføre deres opgaver med henblik på anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

For så vidt angår ESMA's behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal den overholde forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 37

Forholdsregler

1. Når den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten har klare og påviselige grunde til at tro, at udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller de finansielle formidlere med ansvar for udbuddet af værdipapirer til offentligheden har begået uregelmæssigheder eller overtrådt deres forpligtelser efter denne forordning, forelægger den dette for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller de finansielle formidlere med ansvar for udbuddet af værdipapirer til offentligheden på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, fortsat overtræder denne forordning, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed og ESMA alle passende foranstaltninger for at beskytte investorerne og underretter Kommissionen og ESMA herom uden unødigt forsinkelse.

3. Hvis en kompetent myndighed er uenig i en foranstaltning, der er truffet af en anden kompetent myndighed i henhold til stk. 2, kan den indbringe sagen for ESMA. ESMA kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVE SANKTIONER OG ANDRE ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER

Artikel 38

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser efter artikel 32 og medlemsstaternes ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret sørge for, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe passende andre administrative foranstaltninger, der er effektive, står i et ri-

meligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal som minimum ved gælde for:

a) overtrædelser af artikel 3, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1-11, artikel 8, artikel 9, artikel 10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 1, artikel 16, stk. 1, 2 og 3, artikel 17, artikel 18, artikel 19, stk. 1-3, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1-4 og 7-11, artikel 22, stk. 2-5, artikel 23, stk. 1, 2, 3 og 5, og artikel 27

b) manglende samarbejde eller imødekommenhed i forbindelse med en undersøgelse eller en kontrol eller anmodning omfattet af artikel 32.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastlægge bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i første afsnit, hvis overtrædelserne omhandlet i nævnte afsnits litra a) eller b) senest den 21. juli 2018 allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i deres nationale ret. Hvis de beslutter dette, skal medlemsstaterne i detaljer meddele Kommissionen og ESMA de relevante dele af deres strafferet.

Medlemsstaterne skal senest den 21. juli 2018 i detaljer meddele Kommissionen og ESMA de i første og andet afsnit omhandlede bestemmelser. De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelser til som minimum at pålægge følgende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i forbindelse med de i stk. 1, litra a), anførte overtrædelser:

a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art nævnes i overensstemmelse med artikel 42

b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed at bringe den adfærd, der udgør en overtrædelse, til ophør

c) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

d) for juridiske personer administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i den nationale valuta, den 20. juli 2017 eller 3 % af den pågældende juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste tilgængelige regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt.

Hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante EU-regler på regnskabsområdet ifølge det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt

e) for fysiske personer administrative maksimumbøder på mindst 700 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i den nationale valuta den 20. juli 2017.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger og højere administrative maksimumbøder end dem, der er omhandlet i denne forordning.

*Artikel 39***Udøvelse af tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner**

1. Ved fastsættelsen af arten og niveauet af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger tager de kompetente myndigheder hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver
- d) overtrædelsens indvirkning på private investorers interesser
- e) størrelsen af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, eller tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) villigheden hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at dette dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons opnåede fortjeneste eller undgåede tab
- g) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
- h) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet efter overtrædelsen for at hindre gentagelse.

2. Ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger efter artikel 38 samarbejder de kompetente myndigheder tæt for at sikre, at udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser og de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de pålægger, er effektive og hensigtsmæssige efter denne forordning. De samordner deres indsats med henblik på at undgå dobbeltarbejde og overlapning ved udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, og når de pålægger administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

*Artikel 40***Klageadgang**

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, er behørigt begrundet og kan prøves ved en domstol.

Med henblik på artikel 20 gælder klageadgangen også, hvis den kompetente myndighed hverken har truffet en afgørelse om at godkende eller afvise en ansøgning om godkendelse eller har fremsat anmodning om ændringer eller supplerende oplysninger i forbindelse med ansøgningen inden for fristerne i artikel 20, stk. 2, 3 og 6.

Artikel 41

Indberetning af overtrædelser

1. De kompetente myndigheder indfører effektive mekanismer for at fremme og muliggøre indberetning til dem af faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning.
2. De mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
  - a) specifikke procedurer for modtagelse af indberetninger om faktiske eller mulige overtrædelser og opfølgningen herpå, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger
  - b) passende beskyttelse af ansatte, der arbejder i henhold til en ansættelseskontrakt og indberetter overtrædelser, mod som minimum repressalier, diskrimination og andre former for urimelig behandling fra arbejdsgivers eller tredjeparters side
  - c) beskyttelse af identiteten på og personoplysninger om både den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som påstås at være ansvarlig for en overtrædelse, i alle procedurens faser, medmindre videregivelse af oplysninger herom er påkrævet i henhold til national ret i forbindelse med videre efterforskning eller efterfølgende retsforfølgning.
3. Medlemsstaterne kan indføre økonomiske incitamentter til personer, der tilbyder relevante oplysninger om faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning, som tildeles i overensstemmelse med national ret, hvis sådanne personer ikke har andre forud eksisterende retlige eller kontraktmæssige forpligtelser til at indberette sådanne oplysninger, og forudsat at oplysningerne er nye, og at de fører til pålæg af en administrativ eller strafferetlig sanktion eller til, at der træffes en anden administrativ foranstaltning, for en overtrædelse af denne forordning.
4. Medlemsstaterne stiller krav om, at arbejdsgivere, der udøver aktiviteter, som er reguleret som finansielle tjenesteydelser, har passende procedurer til, at deres ansatte kan indberette faktiske eller mulige overtrædelser internt gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal.

Artikel 42

Offentliggørelse af afgørelser

1. En afgørelse, som pålægger en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning for overtrædelse af denne forordning, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der er genstand for afgørelsen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen omfatter som minimum oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.
2. Når offentliggørelse af juridiske enheders identitet eller af fysiske personers identitet eller personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være uforholdsmæssig efter en vurdering fra sag til sag af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når sådan offentliggørelse ville bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder gør et af følgende:
  - a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere,

b) offentliggør afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger,

c) undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:

i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare

ii) proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne afgørelser for så vidt angår foranstaltninger, der anses at være af mindre karakter.

Ved en afgørelse om anonym offentliggørelse af en sanktion eller foranstaltning som omhandlet i første afsnit, litra b), kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udsættes i en rimelig periode, hvis det forudses, at grundene til anonym offentliggørelse i det tidsrum vil ophøre med at eksistere.

3. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning kan indbringes for de relevante judicielle eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med eventuelle efterfølgende oplysninger om udfaldet af en sådan appel. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

4. De kompetente myndigheder sikrer, at en offentliggørelse i overensstemmelse med denne artikel forbliver tilgængelig på deres officielle websted i mindst fem år efter dens offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt i overensstemmelse med de relevante databeskyttelsesregler.

Artikel 43

Indberetning af sanktioner til ESMA

1. Den kompetente myndighed giver årligt ESMA sammenfattede oplysninger om alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 38. ESMA offentliggør oplysningerne i en årlig rapport.

Hvis en medlemsstat har valgt at fastlægge strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 38, stk. 1, for overtrædelser af de i nævnte stykke omhandlede bestemmelser, forsyner dens kompetente myndigheder årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

2. Har den kompetente myndighed offentliggjort administrative sanktioner, andre administrative foranstaltninger eller strafferetlige sanktioner, indberetter den dem samtidig til ESMA.

3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om alle de administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til artikel 42, stk. 2, første afsnit, litra c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og udfaldet af disse. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA fører en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder må have adgang til denne database, og den skal ajourføres på baggrund af de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

KAPITEL IX

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER*Artikel 44***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 7, artikel 9, stk. 14, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 5, artikel 20, stk. 11, og artikel 29, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 20. juli 2017.
3. Den i artikel 1, stk. 7, artikel 9, stk. 14, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 5, artikel 20, stk. 11, og artikel 29, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 7, artikel 9, stk. 14, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 5, artikel 20, stk. 11, og artikel 29, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 45***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF²⁷). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Ophævelse

1. Direktiv 2003/71/EF ophæves med virkning fra den 21. juli 2019, undtagen:
  - a) artikel 4, stk. 2, litra a) og g), i direktiv 2003/71/EF, som ophæves med virkning fra den 20. juli 2017, og
  - b) artikel 1, stk. 2, litra h), og artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/71/EF, som ophæves med virkning fra den 21. juli 2018.
2. Henvisninger til direktiv 2003/71/EF betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI til denne forordning.
3. Prospekter godkendt i overensstemmelse med national lovgivning til gennemførelse af direktiv 2003/71/EF inden den 21. juli 2019 er fortsat omfattet af den pågældende nationale lovgivning indtil udløbet af deres gyldighedsperiode, eller indtil der er forløbet tolv måneder efter den 21. juli 2019, alt efter hvilken dato der indtræder først.

Artikel 47

ESMA-rapport om prospekter

1. ESMA offentliggør hvert år på grundlag af de dokumenter, der offentliggøres via den i artikel 21, stk. 6, omhandlede mekanisme, en rapport med statistikker over godkendte og meddelte prospekter i Unionen og en analyse af tendenser under hensyntagen til:
  - a) de forskellige typer udstedere, navnlig de i artikel 15, stk. 1, litra a)-d), omhandlede kategorier af personer, og
  - b) de forskellige typer udstedelser, navnlig den samlede værdi af udbuddene, typerne af omsættelige værdipapirer, markedspladstyperne og de pålydende værdier.
2. Rapporten omhandlet i stk. 1 skal navnlig omfatte:
  - a) en analyse af, i hvilket omfang oplysningsordningerne i artikel 14 og 15 og det universelle registreringsdokument omhandlet i artikel 9 anvendes i hele Unionen
  - b) statistikker over basisprospekter og endelige vilkår og over prospekter udarbejdet som særskilte dokumenter eller som et enkelt dokument
  - c) statistikker over den gennemsnitlige og samlede værdi af udbud til offentligheden af værdipapirer omfattet af denne forordning, som er iværksat af unoterede selskaber, selskaber, hvis værdipapirer handles på MHF'er, herunder SMV-vækstmarkeder, og selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder. I sådanne statistikker foretages, hvor det er relevant, en opdeling mellem første udbud til offentligheden og efterfølgende udbud og mellem værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele

d) statistikker om anvendelsen af meddelelsesprocedurerne i artikel 25 og 26, herunder en fordeling pr. medlemsstat af antallet af godkendelsescertifikater meddelt i forbindelse med prospekter, registreringsdokumenter og universelle registreringsdokumenter.

Artikel 48

Revision

1. Inden den 21. juli 2022 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, i givet fald ledsaget af et lovgivningsforslag.

2. Rapporten skal vurdere bl.a., om prospektresuméet, oplysningsordningerne i artikel 14 og 15 og det universelle registreringsdokument omhandlet i artikel 9 fortsat er hensigtsmæssige i lyset af de forfulgte mål. Rapporten skal navnlig indeholde følgende:

a) antallet af personers EU-vækstprospekter i hver af de fire kategorier, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a)-d), og en analyse af udviklingen af hvert antal og af tendenser i valget af markedspladser, som de personer, der har ret til at anvende EU-vækstprospektet, vælger

b) en analyse af, om EU-vækstprospektet sikrer en passende balance mellem investorbeskyttelse og reduktion af de administrative byrder for de personer, der har ret til at anvende det.

3. På grundlag af analysen omhandlet i stk. 2 skal det i rapporten vurderes, om eventuelle ændringer af denne forordning er nødvendige for at gøre det lettere for mindre selskaber at rejse kapital, samtidig med at der sikres en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse, herunder om der er behov for at tilpasse de relevante tærskler.

4. Desuden skal rapporten vurdere, om udstedere, navnlig SMV'er, kan opnå LEI-koder og ISIN'er til en rimelig pris og inden for et rimeligt tidsrum. I rapporten tages hensyn til resultaterne af den i artikel 20, stk. 13, omhandlede peerevaluering.

Artikel 49

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Med forbehold af artikel 44, stk. 2, finder denne forordning anvendelse fra den 21. juli 2019, undtagen artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 2, som finder anvendelse fra den 21. juli 2018, og artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c, artikel 1, stk. 5, andet afsnit, som finder anvendelse fra den 20. juli 2017.

3. Medlemsstaterne træffer senest den 21. juli 2019 de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme artikel 11, artikel 20, stk. 9, og artikel 31, 32 og 38-43.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. juli 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

H. DALLI

Formand

BILAG I

PROSPEKT

I. Resumé

II. Navne på direktører, øverste ledelse, rådgivere og revisorer

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre enkeltpersoner, der er involveret i selskabets udbud eller optagelse til handel; disse personer er de ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

III. Statistikker om udbuddet og forventet tidsplan

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om udbuddets forløb og kortlægge vigtige datoer vedrørende udbuddet.

A. Statistikker om udbuddet

B. Metode og forventet tidsplan

IV. Væsentlige oplysninger

Formålet er at sammenfatte væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

A. Udvalgte finansielle oplysninger

B. Kapitalisering og gældssituation (kun for kapitalandele)

C. Årsager til udbuddet og anvendelse af proventet

D. Risikofaktorer

V. Oplysninger om selskabet

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Det er også hensigten at tilvejebringe oplysninger

---

om tilstrækkeligheden og egnetheden af selskabets materielle anlægsaktiver samt om dets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af kapacitet.

- A. Selskabets historie og udvikling
- B. Forretningsoversigt
- C. Organisationsstruktur
- D. Materielle anlægsaktiver

VI. Gennemgang af drift og regnskaber samt forventet udvikling

Formålet er at tilvejebringe ledelsens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for de hidtidige omfattede regnskabsperioder, og ledelsens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets fremtidige finansielle situation og driftsresultater.

- A. Driftsresultater
- B. Likviditet og kapitalressourcer
- C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
- D. Tendenser

VII. Direktører, øverste ledelse og ansatte

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets direktører og ledelse, som giver investorerne mulighed for at vurdere deres erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

- A. Direktører og øverste ledelse
- B. Vederlag
- C. Bestyrelsens arbejdspraksis
- D. Ansatte
- E. Aktionærforhold

VIII. Større aktionærer og transaktioner med nærtstående parter

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kan kontrollere eller have indflydelse på selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer, der er tilknyttet selskabet, og hvorvidt vilkårene for sådanne transaktioner er rimelige for selskabet.

- A. Større aktionærer
- B. Transaktioner med nærtstående parter
- C. Ekspert- og rådgiverinteresser

IX. Regnskabsoplysninger

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der

kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaberne, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

A. Konsoliderede regnskaber og andre regnskabsoplysninger

B. Betydelige ændringer

X. Nærmere oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbuddet og værdipapireernes optagelse til handel, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

A. Udbud og optagelse til handel

B. Fordelingsplan

C. Markeder

D. Værdipapirihædere, der ønsker at sælge

E. Udvanding af ejerandele (kun for kapitalandele)

F. Omkostninger ved udstedelsen

XI. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hvoraf de fleste har lovbestemt karakter, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

A. Aktiekapital

B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter

C. Væsentlige kontrakter

D. Ombytningskontrol

E. Advarsel om skattemæssige konsekvenser

F. Dividender og betalingsformidlere

G. Ekspertudtalelser

H. Dokumentationsmateriale

I. Øvrige oplysninger

BILAG II

REGISTRERINGS-DOKUMENT

I. Navne på direktører, øverste ledelse, rådgivere og revisorer

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre enkeltpersoner, der er involveret i selskabets udbud eller optagelse til handel; disse personer er de ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

II. Væsentlige oplysninger om udstederen

Formålet er at sammenfatte væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Udvalgte finansielle oplysninger
- B. Kapitalisering og gældssituation (kun for kapitalandele)
- C. Risikofaktorer i relation til udstederen

III. Oplysninger om selskabet

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Det er også hensigten at tilvejebringe oplysninger om tilstrækkeligheden og egnetheden af selskabets materielle anlægsaktiver samt om dets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af kapacitet.

- A. Selskabets historie og udvikling
- B. Forretningsoversigt
- C. Organisationsstruktur
- D. Materielle anlægsaktiver

IV. Gennemgang af drift og regnskaber samt forventet udvikling

Formålet er at tilvejebringe ledelsens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for de hidtidige omfattede regnskabsperioder, og ledelsens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets fremtidige finansielle situation og driftsresultater.

- A. Driftsresultater
- B. Likviditet og kapitalressourcer
- C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
- D. Tendenser

V. Direktører, øverste ledelse og ansatte

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets direktører og ledelse, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere deres erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

- A. Direktører og øverste ledelse
- B. Vederlag
- C. Bestyrelsens arbejdspraksis
- D. Ansatte
- E. Aktionærforhold

VI. Større aktionærer og transaktioner med nærtstående parter

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kan kontrollere eller have indflydelse på selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer, der er tilknyttet selskabet, og hvorvidt vilkårene for sådanne transaktioner er rimelige for selskabet.

A. Større aktionærer

B. Transaktioner med nærtstående parter

C. Ekspert- og rådgiverinteresser

VII. Regnskabsoplysninger

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaberne, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

A. Konsoliderede regnskaber og andre regnskabsoplysninger

B. Betydelige ændringer

VIII. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hvoraf de fleste har lovbestemt karakter, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

A. Aktiekapital

B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter

C. Væsentlige kontrakter

D. Ekspertudtalelser

E. Dokumentationsmateriale

F. Øvrige oplysninger

BILAG III

VÆRDIPAPIRNOTE

I. Navne på direktører, øverste ledelse, rådgivere og revisorer

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre enkeltpersoner, der er involveret i selskabets udbud eller optagelse til handel; disse personer er de ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

II. Statistikker om udbuddet og forventet tidsplan

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om udbuddets forløb og kortlægge vigtige datoer vedrørende udbuddet.

A. Statistikker om udbuddet

B. Metode og forventet tidsplan

III. Væsentlige oplysninger om udstederen

Formålet er at sammenfatte væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

A. Kapitalisering og gældssituation (kun for kapitalandele)

B. Oplysninger om arbejdskapital (kun for kapitalandele)

C. Årsager til udbuddet og anvendelse af provenu

D. Risikofaktorer

IV. Væsentlige oplysninger om værdipapirerne

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om de værdipapirer, der udbydes til offentligheden og/eller optages til handel.

A. En beskrivelse af den type og klasse værdipapir, der udbydes til offentligheden og/eller optages til handel

B. Den anvendte valuta ved udstedelsen

C. Den relative anciennitet af værdipapirerne i udstederens kapitalstruktur i tilfælde af udstederens insolvens, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om værdipapirernes placering i rangordenen og den potentielle indvirkning på investeringen i tilfælde af en afvikling efter direktiv 2014/59/EU

D. Udbytteudbetalingspolitikken, bestemmelserne om rentebetaling eller en beskrivelse af de underliggende værdipapirer, herunder den metode, der anvendes til at fastsætte forholdet mellem de underliggende værdipapirer og kursen, samt en angivelse af, hvor der kan fås oplysninger om de underliggende værdipapirers tidligere og fremtidige præstation og deres volatilitet

E. En beskrivelse af eventuelle rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne, herunder eventuelle begrænsninger i rettighederne, og proceduren for at udøve disse rettigheder

V. Ekspertinteresser

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om de transaktioner, som selskabet har indgået med eksperter eller rådgivere, der beskæftiges mod honorar.

VI. Nærmere oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbuddet og værdipapirernes optagelse til handel, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

A. Udbud og optagelse til handel

B. Fordelingsplan

C. Markeder

D. Værdipapirihædere, der ønsker at sælge

E. Udvanding af ejerandele (kun for kapitalandele)

F. Omkostninger ved udstedelsen

VII. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hvoraf de fleste har lovbestemt karakter, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

A. Ombytningskontrol

B. Advarsel om skattemæssige konsekvenser

C. Dividender og betalingsformidlere

D. Ekspertudtalelser

E. Dokumentationsmateriale

BILAG IV

REGISTRERINGS-DOKUMENT FOR EU-VÆKSTPROSPEKTET

I. Ansvar for registreringsdokumentet

Formålet er at identificere udstederen og dennes repræsentanter og andre enkeltpersoner, der er involveret i selskabets udbud; disse personer er de ansvarlige for udarbejdelse af registreringsdokumentet.

II. Strategi, resultater og erhvervmiljø

Formålet er at oplyse om selskabets strategi og mål vedrørende udvikling og fremtidige resultater og tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser, dets investeringer og de faktorer, der påvirker forretningerne. Der skal desuden medtages de oplysninger om risikofaktorer, der er specifikke for selskabet, og relevante oplysninger om tendenser.

III. Virksomhedsledelse

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets direktører og ledelse, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere deres erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

IV. Årsregnskaber og centrale præstationsindikatorer

Formålet er at præcisere, hvilke årsregnskaber og centrale præstationsindikatorer der skal medtages i dokumentet for de to seneste regnskabsår (for værdipapirer, der er kapitalandele) eller det seneste regnskabsår (for værdipapirer, der ikke er kapitalandele) eller den kortere periode, hvori udsteder har drevet virksomhed.

V. Gennemgang af drift og regnskaber (kun for værdipapirer, der er kapitalandele, udstedt af selskaber med en markedsværdi på over 200 000 000 EUR).

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om den finansielle tilstand og driftsresultater, hvis de beretninger, der er fremlagt og udarbejdet i henhold til artikel 19 og 29 i direktiv 2013/34/EU for de perioder, som de historiske regnskabsoplysninger vedrører, ikke er medtaget i EU-vækstprospektet.

VI. Oplysninger om aktionærene

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om rets- og voldgiftssager, interessekonflikter og transaktioner med nærtstående parter samt oplysninger om aktiekapitalen.

BILAG V

VÆRDIPAPIRNOTE FOR EU-VÆKSTPROSPEKTET

I. Ansvar for værdipapirnoten

Formålet er at identificere udstederen og dennes repræsentanter og andre enkeltpersoner, der er involveret i selskabets udbud eller optagelse til handel; disse personer er de ansvarlige for udarbejdelse af prospektet.

II. Erklæring om arbejdskapital og erklæring om kapitalisering og gældssituationen (kun for værdipapirer der er kapitalandele, udstedt af selskaber med en markedsværdi på over 200 000 000 EUR).

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udstederens kapitalisering og gældssituation og oplysninger om, hvorvidt arbejdskapitalen er tilstrækkelig til at dække udsteders nuværende behov, eller hvordan udsteder i modsat fald agter at fremskaffe den nødvendige yderligere arbejdskapital.

III. Vilkår og betingelser for værdipapirerne

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om vilkårene og betingelserne for værdipapirerne og en beskrivelse af eventuelle rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne. Der skal desuden medtages oplysninger om de risikofaktorer, der er specifikke for værdipapirerne.

IV. Nærmere oplysninger om udbuddet og den forventede tidsplan

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbuddet og, hvis det er relevant, optagelsen til handel på en MHF, herunder den endelige udbudspris og det endelige antal værdipapirer (enten angivet som antallet af værdipapirer eller som deres samlede nominelle værdi), som vil blive udbudt, årsagerne til udbuddet, fordelingsplanen for værdipapirerne, anvendelsen af provenuet fra udbuddet, udgifterne i forbindelse med udstedelse og udbud og udvanding af ejerandele (kun for værdipapirer, der er kapitalandele).

V. Oplysninger om garanten

Formålet er i givet fald at tilvejebringe oplysninger om garanten for værdipapirerne, herunder væsentlige oplysninger om den garanti, der er knyttet til værdipapirerne, risikofaktorerne og regnskabsoplysninger, der er specifikke for garanten.

(jf. artikel 46)

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 1, stk. 2, litra d)
Artikel 1, stk. 2, litra e)	Artikel 1, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 2, litra f)	—
Artikel 1, stk. 2, litra g)	Artikel 1, stk. 2, litra f)
Artikel 1, stk. 2, litra h)	Artikel 1, stk. 3

Artikel 1, stk. 2, litra i)	—
Artikel 1, stk. 2, litra j)	Artikel 1, stk. 4, litra j), og artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra i)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 4
Artikel 1, stk. 4	—
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, stk. 1, litra g)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 2, litra h)
Artikel 2, stk. 1, litra i)	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, stk. 1, litra j)	Artikel 2, litra j)
Artikel 2, stk. 1, litra k)	—
Artikel 2, stk. 1, litra l)	—
Artikel 2, stk. 1, litra m)	Artikel 2, litra m)
Artikel 2, stk. 1, litra n)	Artikel 2, litra n)
Artikel 2, stk. 1, litra o)	Artikel 2, litra p)
Artikel 2, stk. 1, litra p)	Artikel 2, litra q)
Artikel 2, stk. 1, litra q)	Artikel 2, litra r)
Artikel 2, stk. 1, litra r)	Artikel 2, litra s)
Artikel 2, stk. 1, litra s)	—
Artikel 2, stk. 1, litra t)	—
Artikel 2, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 4, litra a)
Artikel 3, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 4, litra b)
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 4, litra d)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 1, stk. 4, litra c)
Artikel 3, stk. 2, litra e)	—
Artikel 3, stk. 2, andet og tredje afsnit	Artikel 5, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 1, stk. 4, litra e)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 1, stk. 4, litra f)
Artikel 4, stk. 1, litra c)	Artikel 1, stk. 4, litra g)
Artikel 4, stk. 1, litra d)	Artikel 1, stk. 4, litra h)
Artikel 4, stk. 1, litra e)	Artikel 1, stk. 4, litra i)
Artikel 4, stk. 1, andet til femte afsnit	—
Artikel 4, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra d)
Artikel 4, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra e)
Artikel 4, stk. 2, litra d)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra f)
Artikel 4, stk. 2, litra e)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra g)
Artikel 4, stk. 2, litra f)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra h)
Artikel 4, stk. 2, litra g)	Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra b) og c)

Artikel 4, stk. 2, litra h)
Artikel 4, stk. 3
Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 4, første afsnit
Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, første punktum
Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, andet punktum
Artikel 5, stk. 5
Artikel 6, stk. 1
Artikel 6, stk. 2
Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2, litra a)
Artikel 7, stk. 2, litra b)
Artikel 7, stk. 2, litra c)
Artikel 7, stk. 2, litra d)
Artikel 7, stk. 2, litra e)
Artikel 7, stk. 2, litra f)
Artikel 7, stk. 2, litra g)
Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 8, stk. 2
Artikel 8, stk. 3
Artikel 8, stk. 3a
Artikel 8, stk. 4
Artikel 8, stk. 5, første afsnit
Artikel 8, stk. 5, andet afsnit
Artikel 9, stk. 1
Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 3
Artikel 9, stk. 4
Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 3
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2
Artikel 12, stk. 3
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2
Artikel 13, stk. 3
Artikel 13, stk. 4
Artikel 13, stk. 5
Artikel 13, stk. 6
Artikel 13, stk. 7
Artikel 1, stk. 5, første afsnit, litra j)
Artikel 1, stk. 7
Artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 14, stk. 2
Artikel 7
Artikel 6, stk. 3
Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 10
Artikel 8, stk. 5, og artikel 25, stk. 4
Artikel 8, stk. 4
Artikel 13, stk. 1, og artikel 7, stk. 13
Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2
Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 13, stk. 1), andet afsnit, litra c)
Artikel 13, stk. 1), andet afsnit, litra c)
Artikel 15, stk. 2
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra d)
Artikel 14, stk. 3
Artikel 13, stk. 3
—
Artikel 17, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 17, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 17, stk. 2
Artikel 18, stk. 1
Artikel 18, stk. 2
Artikel 18, stk. 3
Artikel 18, stk. 4, første afsnit
—
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2
Artikel 19, stk. 1
Artikel 19, stk. 2
Artikel 19, stk. 4
Artikel 10, stk. 1, første afsnit
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit
—
Artikel 20, stk. 1
Artikel 20, stk. 2
Artikel 20, stk. 3
Artikel 20, stk. 4
Artikel 20, stk. 8
Artikel 20, stk. 9
—

Artikel 14, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 21, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	—
Artikel 14, stk. 4	Artikel 21, stk. 5
Artikel 14, stk. 4a	Artikel 21, stk. 6
Artikel 14, stk. 5	Artikel 21, stk. 9
Artikel 14, stk. 6	Artikel 21, stk. 10
Artikel 14, stk. 7	Artikel 21, stk. 11
Artikel 14, stk. 8	Artikel 21, stk. 12
Artikel 15, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 22, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 22, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	Artikel 22, stk. 4
Artikel 15, stk. 5	Artikel 22, stk. 5
Artikel 15, stk. 6	Artikel 22, stk. 6
Artikel 15, stk. 7	Artikel 22, stk. 9
Artikel 16, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 23, stk. 2
Artikel 16, stk. 3	Artikel 23, stk. 7
Artikel 17, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 24, stk. 2
Artikel 18, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 18, stk. 2	Artikel 25, stk. 2
Artikel 18, stk. 3, første afsnit	Artikel 25, stk. 3
Artikel 18, stk. 3, andet afsnit	Artikel 21, stk. 5
Artikel 18, stk. 4	Artikel 25, stk. 8
Artikel 19, stk. 1	Artikel 27, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 27, stk. 2
Artikel 19, stk. 3	Artikel 27, stk. 3
Artikel 19, stk. 4	Artikel 27, stk. 5
Artikel 20, stk. 1	Artikel 29, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 29, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 29, stk. 3
Artikel 21, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
Artikel 21, stk. 1a	Artikel 34, stk. 1
Artikel 21, stk. 1b	Artikel 34, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 31, stk. 2
Artikel 21, stk. 3, litra a)	Artikel 32, stk. 1, litra a)
Artikel 21, stk. 3, litra b)	Artikel 32, stk. 1, litra b)
Artikel 21, stk. 3, litra c)	Artikel 32, stk. 1, litra c)
Artikel 21, stk. 3, litra d)	Artikel 32, stk. 1, litra d)
Artikel 21, stk. 3, litra e)	Artikel 32, stk. 1, litra e)
Artikel 21, stk. 3, litra f)	Artikel 32, stk. 1, litra f)
Artikel 21, stk. 3, litra g)	Artikel 32, stk. 1, litra g)
Artikel 21, stk. 3, litra h)	Artikel 32, stk. 1, litra h)
Artikel 21, stk. 3, litra i)	Artikel 32, stk. 1, litra i)
Artikel 21, stk. 3, andet afsnit	Artikel 32, stk. 1, andet afsnit
Artikel 21, stk. 4, litra a)	Artikel 32, stk. 1, litra l)

Artikel 21, stk. 4, litra b)	Artikel 32, stk. 1, litra m)
Artikel 21, stk. 4, litra c)	—
Artikel 21, stk. 4, litra d)	Artikel 32, stk. 1, litra n)
Artikel 21, stk. 4, andet afsnit	Artikel 32, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 21, stk. 5	Artikel 31, stk. 3, og artikel 32, stk. 6
Artikel 22, stk. 1	Artikel 35, stk. 2
Artikel 22, stk. 2, første afsnit	Artikel 33, stk. 1
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 22, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 33, stk. 5
Artikel 22, stk. 3	—
Artikel 22, stk. 4	Artikel 33, stk. 6 og 7
Artikel 23, stk. 1	Artikel 37, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 37, stk. 2
Artikel 24, stk. 1	Artikel 45, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 45, stk. 2
Artikel 24, stk. 2a	—
Artikel 24, stk. 3	—
Artikel 24a	Artikel 44
Artikel 24b	Artikel 44
Artikel 24c	Artikel 44
Artikel 25, stk. 1	Artikel 38, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 42
Artikel 26	Artikel 40
Artikel 27	—
Artikel 28	Artikel 46
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 48
Artikel 31a	—
Artikel 32	Artikel 49
Artikel 33	—

- 1) EUT C 195 af 2.6.2016, s. 1.
- 2) EUT C 177 af 18.5.2016, s. 9.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 5.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.5.2017.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 327 af 11.12.2010, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 15) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- 16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 17) Rådets direktiv 80/390/EØF af 17. marts 1980 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs (EFT L 100 af 17.4.1980, s. 1).
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- 21) Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1).
- 22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).
- 27) Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1131**af 14. juni 2017****om pengemarkedsforeninger****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Pengemarkedsforeninger stiller kortfristet finansiering til rådighed for finansielle institutioner, virksomheder og den offentlige sektor. Ved at stille finansiering til rådighed for disse enheder bidrager pengemarkedsforeninger til at finansiere Unionens økonomi. Disse enheder bruger deres investeringer i pengemarkedsforeninger som en effektiv måde til at sprede deres kreditrisiko og -eksponering frem for udelukkende at anvende bankindlån.

(2) På efterspørgselssiden er pengemarkedsforeninger forvaltningsværktøjer for kortfristet likviditet, der giver en høj grad af likviditet, diversificering og værdistabilitet for den investerede kapital kombineret med et markedsbaseret afkast. Pengemarkedsforeninger anvendes især af virksomheder, der ønsker at investere deres overskydende likvide midler med kort tidshorisont. Pengemarkedsforeninger udgør derfor et vigtigt led mellem udbud af og efterspørgsel efter kortfristet likviditet.

(3) En række hændelser under finanskrisen viste, at bestemte træk ved pengemarkedsforeninger gør dem sårbare, når der er vanskeligheder på finansmarkederne, i hvilket tilfælde pengemarkedsforeninger kan sprede eller forværre risiciene i det finansielle system. Når prisen på de aktiver, som en pengemarkedsforening har investeret i, begynder at falde, navnlig i situationer med markedsstress, kan pengemarkedsforeningerne ikke altid overholde løftet om straksindløsning og om at bevare kapitalværdien af en andel eller kapitalandel, som pengemarkedsforeningen har udstedt til investorerne. Denne situation, som ifølge Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) kan være særlig alvorlig for pengemarkedsforeninger med konstant eller stabil nettoaktivværdi, kunne udløse betragtelige og pludselige indløsningskrav, der potentielt kan udløse bredere makroøkonomiske konsekvenser.

(4) Indløsningskrav i stort omfang kunne tvinge pengemarkedsforeninger til at sælge nogle af deres investeringsaktiver i et faldende marked og dermed potentielt sætte gang i en likviditetskrise. Under disse forhold kan emitterterne stå over for alvorlige finansieringsvanskeligheder, hvis markederne for commercial paper og andre pengemarkedsinstrumenter tørrer ud. Dette kan igen medføre, at markedet for kortfristet

finansiering smittes, og resultere i direkte og store vanskeligheder for finansieringen af finansielle institutioner, virksomheder og den offentlige sektor og dermed for hele økonomien.

(5) Formueforvaltere kan med opbakning fra sponsorer beslutte at yde skønsmæssig støtte for at bevare deres pengemarkedsforeningers likviditet og stabilitet. Sponsorer er ofte tvunget til at støtte de pengemarkedsforeninger, de sponsorerer, som mister værdi, på grund af risikoen for deres omdømme og frygten for, at panikken kan brede sig til sponsorerens øvrige virksomheder. Afhængigt af pengemarkedsforeningens størrelse og omfanget af indløsningspresset, kan sponsorstøtten nå et omfang, som overstiger deres umiddelbart tilgængelige ressourcer. Derfor bør en pengemarkedsforening ikke modtage ekstern støtte.

(6) For at bevare det indre markeds integritet og stabilitet er det nødvendigt at fastsætte regler om pengemarkedsforeningers virksomhed, navnlig om sammensætningen af deres portefølje. Disse bestemmelser har til formål at gøre pengemarkedsforeningerne mere modstandsdygtige og begrænse den afsmittende virkning. Det er nødvendigt med fælles regler i Unionen for at sikre, at pengemarkedsforeningerne kan imødekomme indløsningskrav fra investorerne, særlig i situationer med markedsstress. Det er også nødvendigt med fælles regler om pengemarkedsforeningers portefølje for at sikre, at pengemarkedsforeninger kan efterkomme betragtelige og pludselige indløsningskrav fremsat af en stor gruppe investorer.

(7) Desuden er det nødvendigt med fælles regler om pengemarkedsforeninger for at sikre, at markedet for kortfristet finansiering for finansielle institutioner, virksomheder, der udsteder kortfristede gældsværdipapirer, og den offentlige sektor fungerer smidigt. De skal også sikre, at pengemarkedsforeningernes investorer behandles lige, og undgå, at investorer, der indløser sent, stilles ringere, hvis indløsninger suspenderes midlertidigt, eller hvis pengemarkedsforeningen likvideres.

(8) Der bør ske harmonisering af tilsynskrav i tilknytning til pengemarkedsforeninger gennem fastlæggelse af klare regler, som pålægger pengemarkedsforeninger og deres forvaltere i hele Unionen direkte forpligtelser. En sådan harmonisering vil fremme pengemarkedsforeningers stabilitet som en kilde til kortfristet finansiering for offentlige sektorer og virksomhedssektoren i hele Unionen. Det vil også sikre, at pengemarkedsforeninger forbliver et pålideligt værktøj i forbindelse med den europæiske industris likviditetsstyringsbehov.

(9) Retningslinjerne om en fælles definition af de europæiske pengemarkedsforeninger, vedtaget af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg den 19. maj 2010 med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for pengemarkedsforeninger i Unionen, blev ét år efter deres ikrafttræden kun anvendt af 12 medlemsstater, hvilket viser, at der fortsat er forskellige nationale regler. Med forskellige nationale tilgange kan der ikke rettes op på sårbarhederne på pengemarkederne i Unionen, og risikoen for afsmittende virkninger kan ikke nedsættes, hvilket bringer det indre markeds funktionsmåde og stabilitet i fare, som det skete under finanskrisen. Disse fælles regler for pengemarkedsforeninger bør derfor give et højt investorbeskyttelsesniveau og bør forebygge og mindske eventuelle risici for afsmittende virkninger forårsaget af et massivt stormløb på pengemarkedsforeninger

(10) Hvis der ikke findes en forordning med regler for pengemarkedsforeninger, risikerer man, at der fortsat vedtages forskellige regler på nationalt plan. Sådanne regler kan fortsætte med at forårsage alvorlige konkurrenceforvridninger som følge af store forskelle i vigtige investeringsbeskyttelsesstandarder. Divergerende krav vedrørende porteføljesammensætning, investerbare aktiver, disses løbetid, likviditet og diversificering, samt vedrørende kreditkvaliteten for emittenter og pengemarkedsinstrumenter medfører forskellige investorbeskyttelsesniveauer på grund af de forskellige risikoniveauer, der er knyttet til investeringsforslag i sammenhæng med pengemarkedsforeninger. Det er derfor af afgørende betydning, at der vedtages et ensartet sæt regler for at undgå afsmittende virkninger på markedet for kortfristet finansiering, idet sådanne virkninger ville bringe stabiliteten af Unionens finansielle marked i fare. For at afværge sy-

stemiske risici bør pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi kun operere i Unionen som statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.

(11) De nye regler om pengemarkedsforeninger er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF⁴⁾, som udgør den retlige ramme for oprettelse, forvaltning og markedsføring af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) i Unionen, og også på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU⁵⁾, som udgør den retlige ramme for oprettelse, forvaltning og markedsføring af alternative investeringsfonde (AIF'er) i Unionen.

(12) I Unionen kan institutter for kollektiv investering drives som institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) forvaltet af forvaltere af investeringsinstitutter eller investeringselskaber, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som alternative investeringsfonde (AIF'er) forvaltet af forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), der har erhvervet tilladelse eller er registreret i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye regler for pengemarkedsforeninger bygger på de gældende retlige rammer, der er fastlagt ved disse direktiver, herunder de retsakter der er vedtaget med henblik på deres gennemførelse, og bør derfor finde anvendelse som supplement til disse direktiver. Forvaltnings- og markedsføringsreglerne i de gældende retlige rammer bør desuden anvendes på pengemarkedsforeninger under hensyn til, om de er investeringsinstitutter eller AIF'er. På samme måde bør reglerne om grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og etableringsret i direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU anvendes tilsvarende på pengemarkedsforeningers grænseoverskridende aktiviteter. Samtidig bør en række regler om investeringsinstitutters investeringspolitik, der er fastsat i kapitel VII i direktiv 2009/65/EF, udtrykkelig ikke finde anvendelse.

(13) Der bør gælde harmoniserede regler for institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers. For investeringsinstitutter og AIF'er, der som mål har at tilbyde afkast svarende til pengemarkedsrenten eller bevare investeringens værdi, og som søger at opnå disse mål ved at investere i aktiver med kort løbetid som f.eks. pengemarkedsinstrumenter eller indlån, eller indgår omvendte genkøbsaftaler eller visse derivataftaler udelukkende med det formål at afdække risici ved andre af deres investeringer, bør overholdelse af de nye regler for pengemarkedsforeninger være obligatorisk.

(14) Det særegne ved pengemarkedsforeninger skyldes kombinationen af de aktiver, som de investerer i, og de mål, de forfølger. Målet om at tilbyde et afkast svarende til pengemarkedsrenten og målet om at bevare en investerings værdi udelukker ikke hinanden gensidigt. En pengemarkedsforening kan forfølge et af disse mål eller begge samtidigt.

(15) Målet om at tilbyde afkast svarende til pengemarkedsrenten skal forstås i bred betydning. Det forventede afkast behøver ikke at være fuldstændig i overensstemmelse med Eonia, Libor, Euribor eller en anden relevant pengemarkedsrente. Hvis et investeringsinstitut eller en AIF har som mål at overgå pengemarkedsrenten med en lille margin, bør dette ikke medføre, at investeringsinstituttet eller AIF'en ikke er omfattet af de i denne forordning omhandlede nye fælles regler.

(16) Målet om at bevare værdien af investeringen skal ikke forstås som en kapitalgaranti ydet af en pengemarkedsforening. Det skal forstås som en målsætning, som et investeringsinstitut eller en AIF søger at forfølge. Et fald i investeringernes værdi medfører ikke, at instituttet for kollektiv investering antages at have ændret sit mål om at bevare en investerings værdi.

(17) Det er vigtigt, at investeringsinstitutter og AIF'er, der har pengemarkedsforeningers kendetegn, identificeres som pengemarkedsforeninger, og at deres evne til løbende at være i overensstemmelse med de nye fælles regler for pengemarkedsforeninger konkret kontrolleres. Der bør derfor være kompetente myndigheder, der godkender pengemarkedsforeninger. For investeringsinstitutter bør godkendelsen som pengemarkedsforening være en del af godkendelsen som investeringsinstitut i henhold til de harmoniserede

procedurer i direktiv 2009/65/EF. Da AIF'er ikke er omfattet af harmoniserede procedurer for erhvervelse af tilladelse og tilsyn i henhold til direktiv 2011/61/EU, er det nødvendigt at indføre fælles grundlæggende regler om godkendelse, der afspejler de gældende harmoniserede regler for investeringsinstitutter. Sådanne procedurer bør sikre, at forvalteren af en AIF, der er godkendt som en pengemarkedsforening, er en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der har erhvervet tilladelse i henhold til direktiv 2011/61/EU.

(18) For at sikre, at alle institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers, er omfattet af de nye fælles regler for pengemarkedsforeninger, bør anvendelsen af betegnelsen »pengemarkedsforening« eller andre betegnelser, der peger i retning af, at et institut for kollektiv investering har samme kendetegn som en pengemarkedsforening, forbydes, medmindre det pågældende institut er godkendt som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning. For at forhindre omgåelse af reglerne i denne forordning bør de kompetente myndigheder overvåge den markedspraksis, som følges af institutter for kollektiv investering, der er etableret eller markedsføres på deres område, for at kontrollere, at de ikke misbruger betegnelsen pengemarkedsforening eller udgiver sig for at være en pengemarkedsforening uden at overholde den nye retlige ramme.

(19) Da investeringsinstitutter og AIF'er kan have forskellige retlige former, der ikke nødvendigvis giver dem status som juridisk person, skal bestemmelserne i denne forordning om, at pengemarkedsforeninger skal handle, forstås sådan, at de vedrører forvalteren af pengemarkedsforeningen i tilfælde, hvor pengemarkedsforeningen er oprettet som et investeringsinstitut eller som en AIF, der ikke selv kan handle, fordi det eller den ikke har status som juridisk person.

(20) Regler om pengemarkedsforeningers portefølje bør klart fastlægge de kategorier af aktiver, der er investerbare for pengemarkedsforeninger, og på hvilke betingelser de er investerbare. For at sikre pengemarkedsforeningers integritet bør det også forbydes pengemarkedsforeninger at indgå bestemte finansielle transaktioner, der vil kunne udgøre en risiko for deres investeringsstrategi og mål.

(21) Pengemarkedsinstrumenter er omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, og omfatter skatkammerbeviser, kortfristede gældsbeviser udstedt af lokale myndigheder, indlånsbeviser, commercial papers, bankaccepter samt andre værdipapirer med middel eller kort løbetid. Pengemarkedsinstrumenter bør kun være investerbare for pengemarkedsforeninger, hvis de opfylder løbetidsgrænserne og af en pengemarkedsforening anses for at være af høj kreditkvalitet.

(22) Ud over det tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer i bankindskud i overensstemmelse med dets fondsbestemmelser eller vedtægter, bør det være muligt at tillade en pengemarkedsforening at besidde supplerende likvide aktiver, såsom et anfordringsindskud i en bank, som er tilgængeligt til enhver tid. Besiddelsen af sådanne supplerende likvide aktiver kan være berettiget, bl.a. for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger og i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i investerbare aktiver.

(23) Securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (ABCP'er), bør anses for at være investerbare, i det omfang de opfylder en række krav. Da visse securitiseringer under finanskrisen var særligt ustabile, bør securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver pålægges visse kvalitetskriterier, således at kun de securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som klarer sig godt, bør være investerbare. Indtil Europa-Parlamentets og Rådets forordning for simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering, som er foreslået (den foreslåede forordning om STS-securitisering), er vedtaget og finder anvendelse med henblik på nærværende forordning, bør det tillades pengemarkedsforeninger at investere i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver op til en grænse på 15 % af deres aktiver. Kommissionen bør vedtage en delegeret retsakt for at sikre, at kriteriet

for identifikation af STS-securitiseringer finder anvendelse med henblik på nærværende forordning. Når den nævnte delegerede retsakt finder anvendelse, bør pengemarkedsforeninger kunne investere i securitiseringer og gældsbreve op til en grænse på 20 % af deres aktiver, hvoraf op til 15 % bør kunne investeres i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som ikke er STS.

(24) Pengemarkedsforeninger bør kunne investere i indlån, i det omfang de til enhver tid kan trække deres penge tilbage. De praktiske muligheder for at hæve pengene ville blive hæmmet, hvis den dekort, der anvendes ved hævning før tiden, er så høj, at den overstiger de renter, der er påløbet før hævningen. Pengemarkedsforeninger bør derfor sørge for ikke at foretage indlån i et kreditinstitut, der anvender dekort over gennemsnittet, eller for lange indlån, hvis dette medfører for høj dekort.

(25) For at tage højde for forskellene i bankstrukturerne i Unionen, navnlig i mindre medlemsstater eller i medlemsstater, hvor der er en stærkt koncentreret banksektor, og hvor det ville være uøkonomisk for en pengemarkedsforening at benytte sig af tjenester fra et kreditinstitut i en anden medlemsstat, såsom hvis dette ville nødvendiggøre en valutaomregning med alle de dermed forbundne omkostninger og risici, bør en vis fleksibilitet i diversificeringskravene for indskud i det samme kreditinstitut være tilladt.

(26) Afledte finansielle instrumenter, der er investerbare for pengemarkedsforeninger, bør kun tjene det formål at afdække rente- og valutarisiko og bør som underliggende instrument kun have rentesatser, valutakurser, valutaer eller indeks, der repræsenterer disse kategorier. Anvendelse af derivater til andre formål eller med andre underliggende aktiver bør forbydes. Derivater bør kun anvendes som supplement til pengemarkedsforeningens strategi og ikke som det vigtigste værktøj til at nå foreningens mål. Hvis en pengemarkedsforening investerer i aktiver, der er udstedt i en anden valuta end pengemarkedsforeningens valuta, forventes det, at forvalteren af pengemarkedsforeningen afdækker hele valutarisikoen, herunder ved hjælp af derivater. Pengemarkedsforeninger bør have ret til at investere i afledte finansielle instrumenter, hvis instrumentet handles på et reguleret marked som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/65/EF eller over-the-counter (OTC), såfremt visse betingelser er opfyldt.

(27) Omvendte genkøbsaftaler bør kunne anvendes af pengemarkedsforeninger til at investere overskydende likviditet på meget kort sigt, forudsat at der stilles fuld sikkerhed for positionen. For at beskytte investorenes interesser er det nødvendigt at sikre, at sikkerhedsstillelsen i forbindelse med omvendte genkøbsaftaler er af høj kvalitet og ikke viser en høj grad af korrelation med modpartens resultater med henblik på at undgå negative indvirkninger, i tilfælde af at modparten ikke leverer resultaterne. Pengemarkedsforeninger bør desuden kunne investere i genkøbsaftaler op til en grænse på 10 % af deres aktiver. Ingen andre effektive porteføljeforvaltningsteknikker, herunder udlån og lån af værdipapirer, bør anvendes af pengemarkedsforeninger, da de kan have negativ indflydelse på pengemarkedsforeningernes opnåelse af deres mål.

(28) For at sætte grænser for pengemarkedsforeningers risikotagning er det væsentligt at begrænse modpartsrisikoen ved at fastsætte klare diversificeringskrav for pengemarkedsforeningers portefølje. Med henblik herpå bør der stilles fuld sikkerhed for de omvendte genkøbsaftaler, og der bør for at begrænse den operationelle risiko indføres et krav om, at en enkelt omvendt genkøbsaftale ikke bør udgøre mere end 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver. Alle OTC-derivater bør være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁶⁾.

(29) Af forsigtighedshensyn og for at undgå, at en pengemarkedsforening udøver en væsentlig indflydelse på ledelsen af en udstedende enhed, bør det undgås, at pengemarkedsforeninger i for høj grad koncentrerer deres investeringer i emissioner fra samme udstedende enhed.

(30) Pengemarkedsforeninger, der udelukkende opererer som medarbejderopsparingsordninger, bør kunne fravige visse betingelser, som finder anvendelse på investeringer i andre pengemarkedsforeninger, for

så vidt som deltagerne i sådanne ordninger, som er fysiske personer, er underlagt restriktive tilbagekøbsbetingelser, der ikke er knyttet til markedsudviklingen, men i stedet knyttet til særlige og foruddefinerede livsbegivenheder, såsom pensionering, og andre særlige omstændigheder, herunder, men ikke begrænset til erhvervelse af en primær bolig, skilsmisse, sygdom eller arbejdsløshed. Det er vigtigt for arbejdstagere at få lov til at investere i pengemarkedsforeninger, som anses for at være én af de sikreste kortsigtede investeringer. En sådan undtagelse bringer ikke denne forordnings mål om at sikre finansiel stabilitet i fare, eftersom arbejdstagere, der investerer i pengemarkedsforeninger via deres medarbejderopsparingsordninger, ikke kan indløse deres investering på anfordring. Indløsning kan kun finde sted i tilfælde af visse foruddefinerede livsforhold. Derfor vil arbejdstagere selv i situationer med markedsstress ikke kunne indløse deres investering i pengemarkedsforeninger.

(31) Pengemarkedsforeninger bør have som ansvar at investere i investerbare aktiver af høj kvalitet. Pengemarkedsforeninger bør derfor have en forsvarlig kreditkvalitetsvurderingsprocedure til bedømmelse af kreditkvaliteten af de pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som de har til hensigt at investere i. I overensstemmelse med EU-retten om begrænsning af overdreven afhængighed af kreditvurderinger er det vigtigt, at pengemarkedsforeninger ikke på mekanisk eller overdreven vis forlader sig på kreditvurderinger udstedt af kreditvurderingsbureauer. Pengemarkedsforeninger bør kunne anvende kreditvurderinger som et supplement til deres egen vurdering af kvaliteten af de investerbare aktiver. Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør foretage en ny vurdering af pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, hver gang der sker en væsentlig ændring, navnlig når forvalteren af en pengemarkedsforening bliver opmærksom på, at et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrev med sikkerhed i konkrete aktiver nedjusteres under de to højeste grader af kortfristet kreditværdighed af et kreditvurderingsbureau, som er reguleret og certificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009⁷). Med henblik herpå bør forvalteren af en pengemarkedsforening kunne indføre en intern procedure for udvælgelse af kreditvurderingsbureauer, som er afpasset efter pengemarkedsforeningens specifikke investeringsportefølje, samt for fastlæggelse af, hvor hyppigt pengemarkedsforeningen bør overvåge disse bureauers kreditvurderinger. Udvalget af kreditvurderingsbureauer bør være konsekvente over tid.

(32) På baggrund af det arbejde, der er udført med henblik på at reducere investorers overdrevne tillid til internationale organers kreditvurderinger, såsom IOSCO og FSB, samt i EU-retten, herunder forordning (EF) nr. 1060/2009 og Europa-Parlamentets og Rådes direktiv 2013/14/EU⁸), er det ikke hensigtsmæssigt at forbyde enheder, herunder pengemarkedsforeninger, at anmode om eller finansiere en ekstern kreditvurdering.

(33) For at undgå, at forvaltere af pengemarkedsforeninger anvender forskellige vurderingskriterier ved vurderingen af kreditrisikoen ved et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrev med sikkerhed i konkrete aktiver og dermed tildeler samme instrument forskellige risikokarakteristika, er det væsentligt, at forvaltere af pengemarkedsforeninger går ud fra samme kriterier. Med henblik herpå bør minimumskriteriet for vurderingen af et pengemarkedsinstrument, en securitisering og et gældsbrev med sikkerhed i konkrete aktiver harmoniseres. Som eksempler på interne kriterier for kreditkvalitetsvurdering kan nævnes kvantitative kendetegn vedrørende emittenten af instrumentet, f.eks. regnskabsnøgletal, udviklingen i balancen og rentabilitetsmål, der hver især vurderes og sammenlignes med sammenlignelige virksomheder og grupper i branchen, og kvalitative kendetegn vedrørende emittenten af instrumentet, såsom ledelseeffektivitet og selskabsstrategi, som hver især analyseres med henblik på at sikre, at emittentens overordnede strategi ikke har negativ indflydelse på emittentens fremtidige kreditkvalitet. Et positivt resultat af den interne kreditkvalitetsvurdering bør afspejle tilstrækkelig kreditværdighed for så vidt angår emittenten af instrumenterne og tilstrækkelig kreditkvalitet for så vidt angår instrumenterne.

(34) For at udvikle en gennemsigtig og kohærent intern procedure for kreditkvalitetsvurdering bør forvalteren af en pengemarkedsforening dokumentere proceduren og kreditkvalitetsvurderingerne. Dette krav bør sikre, at proceduren følger et klart sæt regler, der kan overvåges, og at der efter anmodning gives oplysninger om den anvendte metodologi til investorerne og de kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning.

(35) For at begrænse pengemarkedsforeningers porteføljerisiko er det vigtigt at fastsætte løbetidsbegrænsninger i form af en højest tilladt vægtet gennemsnitlig renteløbetid (WAM) og vægtet gennemsnitlig restlevetid (WAL).

(36) WAM anvendes til at måle en pengemarkedsforenings følsomhed over for skiftende pengemarkedsrenter. Når WAM bestemmes, bør forvaltere af pengemarkedsforeninger tage højde for indvirkningen af afledte finansielle instrumenter, indlån, genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler og lade effekten heraf afspejles i pengemarkedsforeningens renterisiko. Hvis en pengemarkedsforening indgår en swaptransaktion for at opnå eksponering for et fastrenteinstrument i stedet for en variabel rente, bør der tages hensyn hertil, når WAM bestemmes.

(37) WAL anvendes til at måle kreditrisikoen ved en pengemarkedsforenings portefølje: jo længere tilbagebetalingen af hovedstolen udskydes, desto højere er kreditrisikoen. WAL anvendes også til at begrænse likviditetsrisici ved en pengemarkedsforenings portefølje. I modsætning til beregningen af WAM er det ved beregningen af WAL for variabelt forrentede værdipapirer og strukturerede finansielle instrumenter ikke tilladt at bruge rentetilpasningstidspunkter, men kun den i det finansielle instrument fastsatte endelige dato for udløb. Den løbetid, der anvendes ved beregning af WAL, er restløbetiden indtil ubetinget indløsning, idet dette er den eneste dato, hvor forvaltningsselskabet med rimelighed kan forvente, at instrumentet vil være indløst. På grund af den særlige karakter af de underliggende aktiver for visse securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, i tilfælde af amortiserende instrumenter, bør WAL kunne baseres på beregningen af løbetiden for amortiserede instrumenter, enten på den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter eller på tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.

(38) For at styrke pengemarkedsforeningers evne til at efterkomme indløsningskrav og forhindre, at deres aktiver likvideres til stærkt nedsatte priser, bør pengemarkedsforeninger løbende have en minimumsmængde likvide aktiver med udløb inden for en dag eller en uge. Aktiver med udløb inden for en dag bør omfatte aktiver som f.eks. kontanter, værdipapirer, der forfalder inden for én arbejdsdag, og omvendte genkøbsaftaler. Aktiver med udløb inden for en uge bør omfatte aktiver som f.eks. kontanter, værdipapirer, der forfalder inden for én uge, og omvendte genkøbsaftaler. I tilfælde af statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet bør en begrænset procentdel af offentlige værdipapirer med en restløbetid på 190 dage, som kan afvikles inden for én arbejdsdag, også kunne medregnes i de ugentlige likviditetskrav. I tilfælde af pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi bør en begrænset procentdel af pengemarkedsinstrumenter eller investerbare pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele også kunne medregnes i de ugentlige likviditetskrav, forudsat at de kan afvikles inden for fem arbejdsdage. For at beregne andelen af aktiver med udløb inden for en dag og en uge bør den ubetingede indløsningsdato for aktivet anvendes. Der kan tages hensyn til en pengemarkedsforenings forvalters mulighed for at opsiges en kontrakt med kort varsel. Hvis f.eks. en omvendt genkøbsaftale kan opsiges med et forudgående varsel på en arbejdsdag, bør den tælle som et aktiv med udløb inden for en dag. Hvis forvalteren har mulighed for at hæve penge på en indlånskonto med et forudgående varsel på en arbejdsdag, bør den tælle som et aktiv med udløb inden for en dag. Når et finansielt instrument indbefatter en salgsoption, som frit kan udnyttes på daglig basis eller inden for fem arbejdsdage, og aftalekursen ligger tæt på den forventede værdi af instrumentet, bør det pågældende instrument betragtes som et aktiv med udløb inden for en dag eller en uge.

(39) Da pengemarkedsforeninger kan investere i aktiver med forskellige løbetidsintervaller, er det vigtigt, at investorerne kan skelne de forskellige kategorier af pengemarkedsforeninger fra hinanden. Pengemarkedsforeninger bør derfor klassificeres enten som pengemarkedsforeninger med kort løbetid eller som standardpengemarkedsforeninger. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid har som mål at tilbyde et afkast som pengemarkedsrenten og samtidig give det højeste mulige sikkerhedsniveau for investorerne. Med kort WAM og WAL holdes løbetidsrisikoen og kreditrisikoen ved pengemarkedsforeninger med kort løbetid på et lavt niveau.

(40) Standardpengemarkedsforeninger har som mål at give afkast, der er lidt højere end afkastet på pengemarkedet, og derfor investerer de i aktiver, der har længere løbetid. For at opnå disse bedre resultater bør standardpengemarkedsforeninger have lov til at anvende udvidede grænser for porteføljerisikoen, f.eks. WAM og WAL.

(41) I henhold til artikel 84 i direktiv 2009/65/EF har forvaltere af pengemarkedsforeninger i form af investeringsinstitutter mulighed for midlertidigt at udsætte indløsning i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det. I henhold til artikel 16 i direktiv 2011/61/EU og i artikel 47 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013⁹⁾ kan forvaltere af pengemarkedsforeninger i form af alternative investeringsfonde anvende særlige foranstaltninger, hvis foreningens aktiver bliver illikvide.

(42) For at sikre en hensigtsmæssig likviditetsforvaltning bør pengemarkedsforeninger indføre sunde politikker og procedurer til at kende deres investorer. De politikker, som forvalteren af en pengemarkedsforening indfører, bør bidrage til en forståelse af pengemarkedsforeningens investorbasis, i det omfang der kan forventes store indløsningskrav. For at undgå, at pengemarkedsforeningen udsættes for massive og pludselige indløsningskrav, bør opmærksomheden særlig rettes mod store investorer, der udgør en væsentlig andel af pengemarkedsforeningens aktiver, f.eks. hvis der er tale om en enkelt investor, der udgør mere end den andel, som består i aktiver med udløb inden for en dag. Forvalteren af en pengemarkedsforening bør i videst muligt omfang være opmærksom på dens investoreres identitet, også selv om de er repræsenteret ved klientkonti, portaler eller andre indirekte købere.

(43) Som led i forsigtighedsbaseret risikostyring bør pengemarkedsforeninger som minimum hvert halve år foretage stresstestning. Forvalteren af en pengemarkedsforening forventes at handle for at styrke pengemarkedsforeningens robusthed, når resultaterne af stresstestningen peger i retning af sårbarheder.

(44) For at afspejle den faktiske værdi af aktiverne bør opgørelse til markedsværdi være den foretrukne værdiansættelsesmetode. Det bør ikke være tilladt for en forvalter af en pengemarkedsforening at anvende opgørelse til modelværdi, hvis opgørelse til markedsværdi giver en pålidelig værdi af aktiverne, da opgørelse til modelværdi er tilbøjelig til at resultere i en mindre korrekt værdiansættelse. Aktiver som f.eks. skatkammerbeviser og kortfristede gældsbeviser udstedt af lokale myndigheder samt andre værdipapirer med middel eller kort løbetid forventes generelt at have en pålidelig værdiansættelse ved anvendelse af metoden med opgørelse til markedsværdi. Ved værdiansættelse af commercial papers eller indlånsbeviser bør forvalteren af en pengemarkedsforening kontrollere, om der findes en korrekt prisfastsættelse via et sekundært marked. Den genkøbspris, som emittenten tilbyder, skal også anses for at udgøre et godt skøn over værdien af et commercial paper. Visse aktiver kan være vanskelige at værdiansætte baseret på markedspriserne, f.eks. visse former for OTC-derivater, som handles i meget begrænset omfang. Hvis dette er tilfældet, og hvis opgørelse til markedsværdi ikke giver en pålidelig værdi af aktiverne, bør forvalteren af en pengemarkedsforening tildele aktivet en rimelig værdi ved at anvende opgørelse til modelværdi som værdiansættelsesmetode, f.eks. bør forvalteren af en pengemarkedsforening anvende markeddata, såsom afkast på sammenlignelige emissioner og sammenlignelige emittenter, eller ved at tilbagediskontere aktivets pengestrømme. Opgørelse til modelværdi anvender finansielle modeller til at tildele et aktiv en rime-

lig værdi. Sådanne modeller kan f.eks. udarbejdes af pengemarkedsforeningen, eller også kan pengemarkedsforeningen bruge eksisterende modeller fra eksterne parter, såsom dataudbydere.

(45) Statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi har som formål at bevare investeringens kapital og samtidig sikre en høj likviditetsgrad. De fleste statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi har en nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er sat til f.eks. 1 EUR, 1 USD eller 1 GBP, når de udlodder afkast til investorerne. Andre statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi akkumulerer afkast i foreningens nettoaktivværdi, samtidig med at de fastholder aktivets indre værdi på et konstant niveau.

(46) For at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet, bør de for så vidt angår visse aktiver også have tilladelse til at anvende den internationalt accepterede metode med opgørelse til amortiseret kostpris som fastsat i de af Unionen vedtagne anerkendte internationale regnskabsstandarder. Med henblik på at sikre, at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel overvåges løbende, bør statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet imidlertid også beregne værdien af sine aktiver ved hjælp af opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi.

(47) Da en pengemarkedsforening bør offentliggøre en nettoaktivværdi, der afspejler alle bevægelser i værdien af dens aktiver, bør den offentliggjorte nettoaktivværdi højst afrundes til det nærmeste basispoint, eller modværdien hertil. Når nettoaktivværdien offentliggøres i en bestemt valuta, f.eks. 1 EUR, bør den løbende værdiændring derfor finde sted for hver 0,0001 EUR. Hvis der er tale om en nettoaktivværdi på 100 EUR, bør den løbende værdiændring finde sted for hver 0,01 EUR. Dertil kommer, at pengemarkedsforeningen, såfremt den er en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, bør kunne offentliggøre den konstante nettoaktivværdi og forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi og nettoaktivværdien. I så fald beregnes den konstante nettoaktivværdi ved at afrunde nettoaktivværdien til nærmeste cent ved en nettoaktivværdi på 1 EUR (hver bevægelse på 0,01 EUR).

(48) For at kunne afbøde eventuelle investorindløsninger i situationer med alvorlig markedsstress bør statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet indføre bestemmelser for likviditetsafgifter og indløsningsgates med det formål at sikre investorbeskyttelse og eliminere »first mover«-fordelen. Likviditetsafgiften bør i tilstrækkelig grad afspejle pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og bør ikke udgøre et strafgebyr for at modsvare de tab, som indløsningen påfører andre investorer som følge af omdannelsen.

(49) Ekstern støtte til en pengemarkedsforening, som ydes med henblik på at bevare enten likviditet eller stabilitet, eller som i praksis har sådanne virkninger, øger risikoen for afsmittende virkninger mellem pengemarkedsforeningssektoren og resten af den finansielle sektor. Tredjeparter, herunder kreditinstitutter, andre finansielle institutioner eller juridiske enheder, som tilhører samme gruppe som pengemarkedsforeningen, og som yder en sådan støtte, kan have en interesse i at gøre det, enten fordi de har en økonomisk interesse i det forvaltningsselskab, der forvalter pengemarkedsforeningen, eller fordi de ønsker at undgå skade på deres omdømme, hvis deres navn sættes i forbindelse med en nødlidende pengemarkedsforening. Da disse tredjeparter ikke altid udtrykkeligt forpligter sig til at yde eller garantere støtten, er det ikke sikkert, at støtten vil blive ydet, når pengemarkedsforeningen har brug for den. Under disse omstændigheder bidrager den skønsommæssige karakter af sponsorstøtten til usikkerhed blandt markedsdeltagerne om, hvem der vil bære pengemarkedsforeningens tab, hvis sådanne opstår. Denne usikkerhed kan gøre pengemarkedsforeninger endnu mere sårbare over for stormløb i perioder med finansiell ustabilitet, når

brede finansielle risici er mere udtalte, og når der opstår tvivl om sponsorernes sundhed og deres evne til at yde støtte til tilknyttede pengemarkedsforeninger. Af disse årsager bør ekstern støtte til pengemarkedsforeninger forbydes.

(50) Investorer bør, før de investerer i en pengemarkedsforening, have klar information om, hvorvidt pengemarkedsforeningen er en pengemarkedsforening med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, og om pengemarkedsforeningen er en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi, en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet eller en pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi. For at undgå uberettigede forventninger fra investorenes side må det også klart anføres i alt markedsføringsmateriale, at en pengemarkedsforening ikke er et garanteret investeringsinstrument. Pengemarkedsforeninger bør også stille visse andre oplysninger til rådighed for investorer på en ugentlig basis, herunder løbetidsopdelingen af porteføljen, kreditprofilen og nærmere oplysninger om de ti største kapitalbesiddelser i pengemarkedsforeningen.

(51) I tillæg til den indberetning, der allerede kræves i henhold til direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU og for at sikre, at de kompetente myndigheder er i stand til at opdage, overvåge og reagere på risici i pengemarkedsforeningsmarkedet, bør pengemarkedsforeninger til deres kompetente myndigheder indberette en detaljeret liste med oplysninger om pengemarkedsforeningen, herunder vedrørende pengemarkedsforeningens type og kendetegn, porteføljeindikatorer og oplysninger om aktiverne i porteføljen. De kompetente myndigheder bør indsamle disse data på en ensartet måde i hele Unionen for at få et indgående kendskab til de vigtigste udviklingstendenser på pengemarkedsforeningsmarkedet. For at gøre det muligt at foretage en kollektiv analyse af potentielle virkninger af pengemarkedsforeningsmarkedet i Unionen bør sådanne data indberettes til Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁰⁾, som bør oprette en central database over pengemarkedsforeninger.

(52) Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed bør løbende kontrollere, om pengemarkedsforeningen er i stand til at opfylde kravene i denne forordning. De kompetente myndigheder bør derfor tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, herunder muligheden for at pålægge visse sanktioner og foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til denne forordning. Disse beføjelser bør ikke berøre eksisterende beføjelser efter direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU. De kompetente myndigheder for investeringsinstitutter eller AIF'er bør også kontrollere, at alle institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers, og som findes på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, opfylder kravene i denne forordning.

(53) Med henblik på at præcisere yderligere tekniske elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen for så vidt angår indførelsen af en krydshenvisning til kriterier for STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, fastsættelsen af de kvantitative og kvalitative likviditets- og kreditkvalitetskrav for aktiver samt specificering af kriterierne for kreditkvalitetsvurdering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(54) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør få til opgave at udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske

standarder, der skal forelægges for Kommissionen, vedrørende en indberetningsformular med oplysninger om pengemarkedsforeninger til de kompetente myndigheder.

(55) ESMA bør kunne udøve alle de beføjelser, der er tillagt den i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, med hensyn til denne forordning. ESMA bør også få til opgave at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

(56) Kommissionen bør senest den 21. juli 2022 foretage en evaluering af denne forordning. Denne evaluering bør tage højde for erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og analysere virkningerne på de forskellige økonomiske aspekter vedrørende pengemarkedsforeningerne. Den bør også tage højde for konsekvenserne for investorerne, pengemarkedsforeningerne og forvalterne af pengemarkedsforeninger i Unionen. Den bør endvidere indeholde en vurdering af den rolle, som pengemarkedsforeninger spiller i forbindelse med køb af gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne, samtidig med at der tages højde for de særlige karakteristika ved en sådan gæld, eftersom den spiller en afgørende rolle i forbindelse med medlemsstaternes finansieringsmuligheder. Endvidere bør evalueringen tage hensyn til den i artikel 509, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹²⁾ omhandlede rapport, nærværende forordnings indvirkning på kortfristede finansieringsmarkeder og den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan. Endelig bør Kommissionen senest den 21. juli 2022 forelægge en rapport om muligheden for at indføre en kvote på 80 % statsgæld i EU, da udstedelsen af kortfristede EU-statsgældsinstrumenter er reguleret i EU-retten, som derfor ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt begrundet en fortrinsbehandling i forhold til anden ikke-EU-statsgæld. I betragtning af den aktuelle knaphed på kortfristede EU-statsgældsinstrumenter og usikkerheden med hensyn til udviklingen af de nyligt oprettede pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet bør Kommissionen undersøge muligheden for at indføre en EU-kvotepå 80 % offentlig gæld i EU senest den 21. juli 2022, herunder en vurdering af, hvorvidt modellen med pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet er blevet et passende alternativ til ikke-EU-statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.

(57) De i denne forordning fastsatte nye fælles regler om pengemarkedsforeninger bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹³⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁴⁾.

(58) Målene for denne forordning, nemlig at sikre fælles tilsyns-, governance- og gennemsigtighedskrav, der gælder for pengemarkedsforeninger i hele Unionen, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til behovet for at skabe en balance mellem pengemarkedsforeningers sikkerhed og pålidelighed og velfungerende pengemarkeder og omkostningerne for de forskellige berørte parter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(59) I de nye fælles regler om pengemarkedsforeninger i denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig for så vidt angår forbrugerbeskyttelse, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og beskyttelse af personoplysninger. De nye fælles regler om pengemarkedsforeninger bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:**KAPITEL I****Almindelige bestemmelser****Artikel 1****Genstand og anvendelsesområde**

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser for pengemarkedsforeninger, der er etableret, forvaltes eller markedsføres i Unionen, om hvilke finansielle instrumenter der er investerbare for pengemarkedsforeninger, pengemarkedsforeningers portefølje og værdiansættelse af pengemarkedsforeningers aktiver samt om indberetningskravene vedrørende pengemarkedsforeninger.

Denne forordning finder anvendelse på institutter for kollektiv investering, der:

- a) kræver godkendelse som investeringsinstitutter eller er godkendt som investeringsinstitutter i henhold til direktiv 2009/65/EF eller er alternative investeringsfonde (AIF'er) i henhold til direktiv 2011/61/EU
- b) investerer i aktiver med kort løbetid, og
- c) har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen.

2. Medlemsstaterne må ikke indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »**aktiver med kort løbetid**«: finansielle aktiver med en restløbetid på ikke over to år
- 2) »**pengemarkedsinstrumenter**«: pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra o), i direktiv 2009/65/EF og instrumenter som omhandlet i artikel 3 i Kommissionens direktiv 2007/16/EF¹⁵⁾
- 3) »**værdipapirer**«: værdipapirer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), i direktiv 2009/65/EF og instrumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2007/16/EF
- 4) »**genkøbsaftale**«: en aftale, hvorved en part overdrager værdipapirer eller rettigheder knyttet hertil til en modpart og samtidig forpligter sig til at købe dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere
- 5) »**omvendt genkøbsaftale**«: en aftale, hvorved en part modtager værdipapirer eller rettigheder knyttet til et værdipapir fra en modpart og samtidig forpligter sig til at sælge dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere
- 6) »**udlån af værdipapirer**« og »**lån af værdipapirer**«: en transaktion, hvorved et institut eller dets modpart overdrager værdipapirer, på betingelse af at låntageren tilbageleverer værdipapirer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette betegnes »udlån af værdipapirer« for et institut, der overdrager værdipapirer, og »lån af værdipapirer« for et institut, til hvilket de overdrages

- 7) »**securitisering**«: securitisering som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) »**opgørelse til markedsværdi**«: værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder, herunder vekselkurser, skærmskurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere
- 9) »**opgørelse til modelværdi**«: en værdiansættelse, som skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et eller flere markedsinput
- 10) »**metode med opgørelse til amortiseret kostpris**«: en værdiansættelsesmetode, hvor der tages udgangspunkt i et aktivs erhvervelsesomkostninger, og hvor denne værdi justeres for amortisering af tillæg eller fradrag indtil udløb
- 11) »**statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi**«: en pengemarkedsforening,
- a) som forsøger at fastholde en uændret nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel
  - b) hvor indtægter i foreningen dagligt tilskrives og enten kan udbetales til investoren eller anvendes til at opkøbe flere andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen
  - c) hvor aktiverne værdiansættes normalt efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, og hvor nettoaktivværdien afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil i den pågældende valuta, og
  - d) som investerer mindst 99,5 % af sine aktiver i de i artikel 17, stk. 7, omhandlede instrumenter, i omvendte genkøbsaftaler sikret gennem statsgæld, jf. artikel 17, stk. 7, og i kontanter
- 12) »**pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet**«: en pengemarkedsforening, som opfylder de specifikke krav i artikel 29, 30 og 32 samt i artikel 33, stk. 2, litra b)
- 13) »**pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi**«: en pengemarkedsforening, som opfylder de specifikke krav i artikel 29 og 30 samt i artikel 33, stk. 1
- 14) »**pengemarkedsforening med kort løbetid**«: en pengemarkedsforening, der investerer i investerbare pengemarkedsinstrumenter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og er omfattet af de i artikel 24 fastsatte porteføljebestemmelser
- 15) »**standardpengemarkedsforening**«: en pengemarkedsforening, der investerer i investerbare pengemarkedsinstrumenter som omhandlet i artikel 10, stk. 1 og 2, og er omfattet af de i artikel 25 fastsatte porteføljebestemmelser
- 16) »**kreditinstitut**«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) »**pengemarkedsforeningens kompetente myndighed**«:
- a) for investeringsinstitutter: den kompetente myndighed for i investeringsinstituttets hjemland udpeget i henhold til artikel 97 i direktiv 2009/65/EF
  - b) for EU-baserede alternative investeringsfonde (EU-AIF'er): den kompetente myndighed i den alternative investeringsfonds hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, litra p), i direktiv 2011/61/EU
  - c) for ikke EU-baserede alternative investeringsfonde (ikke-EU-AIF'er) én af følgende:

i) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ikke-EU-AIF'en markedsføres i Unionen uden markedsføringspas

ii) den kompetente myndighed for den EU-FAIF, der forvalter ikke-EU-AIF'en, hvis ikke-EU-AIF'en markedsføres i Unionen med et markedsføringspas eller ikke markedsføres i Unionen

iii) den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten, hvis ikke-EU-AIF'en ikke forvaltes af en EU-FAIF og markedsføres i Unionen med et markedsføringspas

18) **»retligt forfald«**: det tidspunkt, hvor et værdipapirs hovedstol forfalder i sin helhed, og som ikke er omfattet af nogen optionalitet

19) **»vægtet gennemsnitlig renteløbetid« eller »WAM«**: den gennemsnitlige tid til retligt forfald eller, hvis denne tid er kortere, til næste rentetilpasning til en pengemarkedsrente, for alle de underliggende aktiver i pengemarkedsforeningen, der afspejler den relative beholdning af hvert aktiv

20) **»vægtet gennemsnitlig restlevetid« eller »WAL«**: den gennemsnitlige tid til retligt forfald for alle de underliggende aktiver i pengemarkedsforeningen, der afspejler den relative beholdning af hvert aktiv

21) **»restløbetid«**: længden af den resterende periode indtil et værdipapirs retlige forfald

22) **»shortselling«**: ethvert salg fra en pengemarkedsforenings side af et instrument, som pengemarkedsforeningen ikke ejer på det tidspunkt, hvor salgsaftalen indgås, herunder et salg, hvor pengemarkedsforeningen på tidspunktet for indgåelsen af aftalen har lånt eller aftalt at låne instrumentet til levering ved afviklingen, bortset fra:

a) en af parternes salg i henhold til en genkøbsaftale, hvor den ene part har forpligtet sig til at sælge et værdipapir til den anden part til en fastsat kurs, mens den anden part har forpligtet sig til at sælge værdipapiret tilbage på en senere dato til en anden fastsat kurs, eller

b) indgåelse af en future-kontrakt eller en anden derivatkontrakt, hvor det er aftalt at sælge værdipapirer til en fastsat kurs på en senere dato

23) **»forvalter af en pengemarkedsforening«**: i tilfælde af en pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, administrationsselskabet for investeringsinstituttet eller investeringsselskabet for investeringsinstituttet, hvis der er tale om selvadministrerede investeringsinstitutter, og, i tilfælde af at pengemarkedsforeningen er en AIF, en FAIF eller en internt forvaltet AIF.

Artikel 3

Typer af pengemarkedsforeninger

1. Pengemarkedsforeninger skal oprettes som én af følgende typer:

a) en pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi

b) en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi

c) en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet.

2. Godkendelsen af en pengemarkedsforening skal udtrykkeligt angive, hvilken en af de i stk. 1 fastsatte typer af pengemarkedsforening, der er tale om.

Artikel 4

Godkendelse af pengemarkedsforeninger

1. Et institut for kollektiv investering kan ikke etableres, markedsføres eller forvaltes i Unionen som en pengemarkedsforening, medmindre det er blevet godkendt i overensstemmelse med denne forordning.

En sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. Et institut for kollektiv investering, for hvilket der kræves godkendelse som et investeringsinstitut i henhold til direktiv 2009/65/EF og som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning for første gang, godkendes som en pengemarkedsforening som led i proceduren for godkendelse af investeringsinstitutter i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Et institut for kollektiv investering, som allerede er godkendt som investeringsinstitut i henhold til direktiv 2009/65/EF, kan ansøge om godkendelse som en pengemarkedsforening efter den procedure, der er fastsat i denne artikels stk. 4 og 5.

3. Et institut for kollektiv investering, der er en AIF, og som kræver godkendelse som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning, godkendes som en pengemarkedsforening efter godkendelsesproceduren i artikel 5.

4. Et institut for kollektiv investering kan ikke godkendes som en pengemarkedsforening, medmindre pengemarkedsforeningens kompetente myndighed finder det godtgjort, at pengemarkedsforeningen kan opfylde alle kravene i denne forordning.

5. Med henblik på godkendelse som en pengemarkedsforening skal instituttet for kollektiv investering til sin kompetente myndighed indgive følgende dokumentation:

a) pengemarkedsforeningens fondsbestemmelser eller vedtægter, herunder en angivelse af, hvilken en af de i artikel 3, stk. 1, fastsatte typer af pengemarkedsforening, der er tale om

b) angivelse af forvalteren af pengemarkedsforeningen

c) angivelse af depotselskabet

d) en beskrivelse af eller oplysninger om pengemarkedsforeningen, der er tilgængelige for investorer

e) en beskrivelse af eller oplysninger om de ordninger og procedurer, der er nødvendige for at overholde de i kapitel II til VII omhandlede krav

f) andre oplysninger eller anden dokumentation, som pengemarkedsforeningens kompetente myndighed kræver for at kunne kontrollere, om kravene i denne forordning er opfyldt.

6. De kompetente myndigheder underretter kvartalsvis ESMA om, hvilke godkendelser der er meddelt eller trukket tilbage i henhold til denne forordning.

7. ESMA fører et centralt offentligt register over alle pengemarkedsforeninger, der er godkendt i henhold til denne forordning, med registrering af pengemarkedsforeningens type, jf. artikel 3, stk. 1, hvorvidt der er tale om en pengemarkedsforening med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, pengemarkedsforeningens forvalter og pengemarkedsforeningens kompetente myndighed. Registeret skal være tilgængeligt i elektronisk form.

Artikel 5

Procedure for godkendelse af AIF'er som pengemarkedsforeninger

1. En AIF kan kun godkendes som en pengemarkedsforening, hvis pengemarkedsforeningens kompetente myndighed godkender en i henhold til direktiv 2011/61/EU allerede godkendt FAIF's ansøgning om at forvalte en pengemarkedsforening, som er en AIF, og også godkender fondsbestemmelserne og valget af depositar.

2. Ved indgivelse af ansøgningen om at forvalte pengemarkedsforeningen, som er en AIF, skal den godkendte FAIF fremlægge følgende for pengemarkedsforeningens kompetente myndighed:

a) den skriftlige aftale med depositaren

b) oplysninger om delegeringsaftaler for så vidt angår porteføljeforvaltning og risikostyring og administration vedrørende AIF'en

c) oplysninger om investeringsstrategierne, risikoprofilen og andre kendetegn for pengemarkedsforeninger, som er AIF'er, og som FAIF'en forvalter eller agter at forvalte.

Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed kan anmode FAIF'ens kompetente myndighed om præcisering og oplysninger hvad angår den i første afsnit omhandlede dokumentation eller om en erklæring om, hvorvidt pengemarkedsforeninger er omfattet af FAIF'ens forvaltningsgodkendelse. FAIF'ens kompetente myndighed skal svare inden ti arbejdsdage efter denne anmodning.

3. FAIF'en underretter straks pengemarkedsforeningens kompetente myndighed om enhver eventuel efterfølgende ændring i den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2.

4. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed afviser kun FAIF'ens ansøgning, i tilfælde af at et af følgende gør sig gældende:

a) FAIF'en overholder ikke denne forordning

b) FAIF'en overholder ikke direktiv 2011/61/EU

c) FAIF'en er ikke godkendt af sin kompetente myndighed til at forvalte pengemarkedsforeninger

d) FAIF'en har ikke forelagt den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2.

Før en ansøgning afvises, skal pengemarkedsforeningens kompetente myndighed høre FAIF'ens kompetente myndighed.

5. Godkendelse af en AIF som en pengemarkedsforening er ikke betinget af, at AIF'en forvaltes af en FAIF, der er godkendt i AIF'ens hjemland, eller at FAIF'en har eller delegerer aktiviteter i AIF'ens hjemland.

6. FAIF'en skal inden for en frist på to måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening.

7. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed undlader at give godkendelse af en AIF som pengemarkedsforening, hvis AIF'en retligt er forhindret i at markedsføre sine andele eller kapitalandele i sit hjemland.

Artikel 6

Anvendelse af betegnelsen pengemarkedsforening

1. Et investeringsinstitut eller en AIF må kun anvende betegnelsen »pengemarkedsforening« i tilknytning til sig selv eller de andele eller kapitalandele, det udsteder, hvis investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt i henhold til denne forordning.

Et investeringsinstitut eller en AIF må ikke anvende en vildledende eller ukorrekt betegnelse, der kan give formodning om, at der er tale om en pengemarkedsforening, medmindre investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening i henhold til denne forordning.

Et investeringsinstitut eller en AIF må ikke have kendetegn, som i alt væsentligt svarer til de i artikel 1, stk. 1, omhandlede kendetegn, medmindre investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening i henhold til denne forordning.

2. Anvendelsen af betegnelsen »pengemarkedsforening« eller af en anden betegnelse, der giver formodning om, at et investeringsinstitut eller en AIF er en pengemarkedsforening omfatter anvendelse i alle eksterne eller interne dokumenter, prospekter, rapporter, erklæringer, reklamer, meddelelser og breve og andet materiale, der er henvendt til eller i skriftlig, mundtlig, elektronisk eller anden form påtænkes distribueret til potentielle investorer eller indehavere af andele eller kapitalandele eller kompetente myndigheder.

Artikel 7

Gældende regler

1. En pengemarkedsforening og en forvalter af en pengemarkedsforening skal til enhver tid overholde denne forordning.

2. En pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, og forvalteren af pengemarkedsforeningen skal til enhver tid opfylde kravene i direktiv 2009/65/EF, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

3. En pengemarkedsforening, som er en AIF, og forvalteren af pengemarkedsforeningen skal til enhver tid opfylde kravene i direktiv 2011/61/EU, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

4. Forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at sikre overholdelse af bestemmelserne i denne forordning og hæfter for skade eller tab, der måtte opstå som følge af manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning.

5. Denne forordning er ikke til hinder for, at pengemarkedsforeninger anvender investeringsgrænser, der er mere restriktive end krævet i denne forordning.

KAPITEL II

Forpligtelser vedrørende pengemarkedsforeningers investeringspolitik

Afdeling I

Almindelige bestemmelser og investerbare aktiver

Artikel 8

Generelle principper

1. Består en pengemarkedsforening af flere investeringsafdelinger, betragtes hver afdeling som en separat pengemarkedsforening i forbindelse med kapitel II-VII.
2. Pengemarkedsforeninger, der er godkendt som investeringsinstitutter, er ikke omfattet af forpligtelserne vedrørende investeringsinstitutters investeringspolitik, jf. artikel 49, 50 og 50a, artikel 51, stk. 2, og artikel 52-57 i direktiv 2009/65/EF, medmindre det udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

Artikel 9

Investerbare aktiver

1. Pengemarkedsforeninger må kun investere i en eller flere af følgende kategorier af finansielle aktiver og kun på de betingelser, der er fastsat i denne forordning:
  - a) pengemarkedsinstrumenter, herunder finansielle instrumenter, som udstedes eller garanteres særskilt eller i fællesskab af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.
  - b) investerbare securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (ABCP)
  - c) indlån i kreditinstitutter
  - d) afledte finansielle instrumenter
  - e) genkøbsaftaler, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 14
  - f) omvendte genkøbsaftaler, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 15
  - g) andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger.
2. Pengemarkedsforeninger må ikke beskæftige sig med følgende aktiviteter:
  - a) investering i andre aktiver end dem, der er omhandlet i stk. 1
  - b) shortselling af et af følgende instrumenter: pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer, gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver og andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger

c) direkte eller indirekte eksponering i aktier eller råvarer, herunder via derivater, certifikater, der repræsenterer dem, indeks baseret på dem eller andre metoder eller instrumenter, som ville indebære eksponering for dem

d) indgåelse af aftaler om udlån eller lån af værdipapirer samt andre aftaler, der kan belaste pengemarkedsforeningens aktiver

e) indlån og udlån af likvide midler.

3. En pengemarkedsforening må besidde supplerende likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF.

Artikel 10

Investerbare pengemarkedsinstrumenter

1. Pengemarkedsforeninger må kun investere i pengemarkedsinstrumenter, der opfylder samtlige følgende krav:

a) de henhører under en af de kategorier af pengemarkedsinstrumenter, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b), c) eller h), i direktiv 2009/65/EF

b) de har et af følgende alternative kendetegn:

i) de har ved udstedelsen et retligt forfald på 397 dage eller mindre

ii) de har en restløbetid på 397 dage eller mindre

c) emittenterne af pengemarkedsinstrumenterne og kvaliteten af pengemarkedsinstrumentet er blevet vurderet positivt i henhold til artikel 19-22

d) i forbindelse med en pengemarkedsforenings investering i securitisering eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver skal kravene i artikel 11 være opfyldt.

2. Uanset stk. 1, litra b), skal standardpengemarkedsforeninger også kunne investere i pengemarkedsinstrumenter med en restløbetid indtil den ubetingede indløsningsdato på højst to år, forudsat at der er 397 dage eller mindre til næste rentetilpasningsdag. Derfor skal pengemarkedsinstrumenter med variabel rente og pengemarkedsinstrumenter med fast rente sikret med en swaftale ændres til en pengemarkedsrente eller et pengemarkedsindeks.

3. Stk. 1, litra c), finder ikke anvendelse på pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af Unionen, en statslig myndighed eller centralbanken i en medlemsstat, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, den europæiske stabilitetsmekanisme eller den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet.

Artikel 11

Investerbare securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver

1. Pengemarkedsforeninger må investere i såvel securitiseringer som i gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, såfremt securitiseringen eller gælds brevet med sikkerhed i konkrete aktiver er tilstrækkelig likvidt, har fået en positiv bedømmelse i henhold til artikel 19-22 og er et af følgende:

a) en securitisering som omhandlet i artikel 13 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61¹⁶⁾

b) et gældsbrief med sikkerhed i konkrete aktiver udstedt af et ABCP-program, som:

i) støttes fuldt ud af et reguleret kreditinstitut, der dækker alle likviditets-, kredit- og væsentlige udvandringsrisici samt løbende transaktionsomkostninger og løbende programmæssige ABCP-omkostninger, når dette er nødvendigt for at sikre investorerne fuld betaling af et beløb inden for rammerne af gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver

ii) ikke er en resecuritisering, og securitiseringens underliggende eksponeringer for hver ABCP-transaktion ikke omfatter en securitiseringsposition

iii) ikke omfatter en syntetisk securitisering som defineret i artikel 242, nr. 11), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) en simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering eller gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver.

2. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid kan investere i de i stk. 1 omhandlede securitiseringer eller gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver, hvis en af følgende betingelser efter omstændighederne er opfyldt:

a) det retlige forfald ved udstedelsen af securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er på to år eller mindre, og det resterende tidsforløb indtil den næste rentetilpasningsdato er 397 dage eller mindre

b) det retlige forfald ved udstedelsen eller restløbetiden af securitiseringerne eller gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), er 397 dage eller mindre

c) securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), er amortiserende instrumenter og har en WAL på to år eller mindre.

3. Standardpengemarkedsforeninger kan investere i de i stk. 1 omhandlede securitiseringer eller gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver, hvis en af følgende betingelser efter omstændighederne er opfyldt:

a) det retlige forfald ved udstedelsen eller restløbetiden af securitiseringerne og gældsbriefene med sikkerhed i konkrete aktiver, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), er på to år eller mindre, og det resterende tidsforløb indtil den næste rentetilpasningsdato er 397 dage eller mindre

b) securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), er amortiserende instrumenter og har en WAL på to år eller mindre.

4. Kommissionen vedtager senest seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den foreslåede forordning om STS-securitisering en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 45 med henblik på at ændre nærværende artikel ved at indføre en krydshenvisning til kriteriet for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver i de tilsvarende bestemmelser i nævnte forordning. Ændringen får virkning senest seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt eller fra datoen for anvendelsen af de tilsvarende bestemmelser i den foreslåede forordning om STS-securitisering, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Med henblik på første afsnit skal kriteriet for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbriefe med sikkerhed i konkrete aktiver mindst omfatte følgende:

a) krav vedrørende enkelhed hvad angår securitiseringen, herunder dens karakter af egentligt salg og overholdelsen af standarder i relation til garantistillelsen for eksponeringerne

b) krav vedrørende standardisering af securitiseringen, herunder risikotilbageholdelseskrav

- c) krav vedrørende gennemsigtighed i relation til securitiseringen, herunder tilvejebringelse af information til potentielle investorer
- d) for gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, ud over litra a), b) og c), krav vedrørende sponsoren og dennes støtte til ABCP-programmet.

Artikel 12

Investerbare indlån i kreditinstitutter

Pengemarkedsforeninger må kun investere i indlån i kreditinstitutter, der opfylder samtlige følgende krav:

- a) der er tale om indlån på anfordring eller indlån, der til enhver tid kan hæves
- b) indlånet forfalder inden for højst 12 måneder
- c) kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat eller, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, det er underkastet tilsynsregler, der efter en vurdering foretaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses for at svare til reglerne i EU-retten.

Artikel 13

Investerbare afledte finansielle instrumenter

Pengemarkedsforeninger må investere i afledte finansielle instrumenter, hvis disse er optaget til handel på et reguleret marked som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/65/EF eller OTC, og hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) det, der er underliggende i forhold til det afledte instrument, består af rentesatser, valutakurser eller valutaer eller indeks, der repræsenterer en af disse kategorier
- b) det afledte instrument tjener kun det formål at afdække rente- eller kursrisikoen ved andre af pengemarkedsforeningens investeringer
- c) modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsynsmæssig regulering og overvågning og tilhører de kategorier, som pengemarkedsforeningens kompetente myndighed har godkendt
- d) OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og kan til enhver tid sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på pengemarkedsforeningens initiativ.

Artikel 14

Investerbare genkøbsaftaler

Pengemarkedsforeninger må kun indgå investerbare genkøbsaftaler, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) den anvendes midlertidigt i højst syv arbejdsdage udelukkende med henblik på likviditetsforvaltning og ikke til andre end de i litra c) omhandlede investeringsformål

b) den modpart, der modtager aktiver overført af pengemarkedsforeningen som sikkerhed i forbindelse med genkøbsaftalen må ikke sælge, investere, pantsætte eller på anden måde overdrage disse aktiver uden pengemarkedsforeningens forudgående samtykke

c) det kontantbeløb, som pengemarkedsforeningen har modtaget som led i genkøbsaftalen, kan være:

i) indlån, jf. artikel 50, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/65/EF, eller

ii) investeret i aktiver, der er omhandlet i artikel 15, stk. 6, men må ikke investeres i investerbare aktiver som omhandlet i artikel 9 eller på anden vis overdrages eller genanvendes

d) det kontantbeløb, som pengemarkedsforeningen har modtaget som led i genkøbsaftalen, må ikke overstige 10 % af pengemarkedsforeningens aktiver

e) pengemarkedsforeningen har ret til at opsige aftalen til enhver tid med et forudgående varsel på højst to arbejdsdage.

Artikel 15

Investerbare omvendte genkøbsaftaler

1. Pengemarkedsforeninger må kun indgå omvendte genkøbsaftaler, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

a) pengemarkedsforeningen har ret til at opsige aftalen til enhver tid med et forudgående varsel på højst to arbejdsdage

b) markedsværdien af de aktiver, der modtages som led i den omvendte genkøbsaftale, svarer til enhver tid mindst til størrelsen af det udbetalte beløb.

2. De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, skal være pengemarkedsinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 10.

De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, må ikke sælges, geninvesteres, pantsættes eller på anden måde overdrages.

3. Securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver må ikke modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale.

4. De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, skal være tilstrækkeligt diversificeret med en maksimal eksponering over for en given udsteder på 15 % af pengemarkedsforeningens nettoaktivværdi, medmindre disse aktiver har form af pengemarkedsinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 17, stk. 7. Endvidere skal de aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, være udstedt af en enhed, der er uafhængig af modparten og ikke forventes at vise en høj grad af korrelation med modpartens resultater.

5. En pengemarkedsforening, der indgår en omvendt genkøbsaftale, skal sikre, at den kan tilbagekalde det fulde kontantbeløb til enhver tid enten på et akkumuleret grundlag eller på grundlag af opgørelse til markedsværdien. Hvis kontantbeløbet til enhver tid kan tilbagekaldes på grundlag af en opgørelse til markedsværdien, skal den omvendte genkøbsaftales opgørelse til markedsværdi anvendes til beregning af pengemarkedsforeningens nettoaktivværdi.

6. Uanset denne artikels stk. 2 kan en pengemarkedsforening som led i en omvendt genkøbsaftale modtage andre likvide værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter end dem, der opfylder betingelserne i artikel 10, forudsat at disse aktiver opfylder et af følgende krav:

a) de er udstedt eller garanteret af Unionen, en statslig myndighed eller centralbanken i en medlemsstat, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, den europæiske stabilitetsmekanisme eller den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, forudsat at der er givet en positiv vurdering i henhold til artikel 19-22

b) de er udstedt eller garanteret af en statslig myndighed eller centralbanken i et tredjeland, forudsat at der er givet en positiv vurdering i henhold til artikel 19-22.

Det skal i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365¹⁷⁾ over for pengemarkedsforeningens investorer oplyses, hvilke aktiver der er modtaget som led i en omvendt genkøbsaftale, jf. dette stykkes første afsnit.

De aktiver, der er modtaget som led i en omvendt genkøbsaftale, jf. dette stykkes første afsnit, skal overholde betingelserne i artikel 17, stk. 7.

7. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 45, tillægges Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning gennem specificering af kvantitative og kvalitative likviditetskrav for aktiver som omhandlet i stk. 6 og kvantitative og kvalitative kreditkvalitetskrav for aktiver som omhandlet nærværende artikels stk. 6, litra a).

I den forbindelse skal Kommissionen tage hensyn til den rapport, der er omhandlet i artikel 509, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt senest den 21. januar 2018.

Artikel 16

Investerbare andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger

1. En pengemarkedsforening kan erhverve andele eller kapitalandele i enhver anden pengemarkedsforening (»pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres«), forudsat at samtlige følgende krav er opfyldt:

a) højst 10 % af aktiverne i den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres, kan samlet set i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter investeres i andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger

b) den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres, besidder ikke andele eller kapitalandele i den erhvervende pengemarkedsforening.

En pengemarkedsforening, hvis andele eller kapitalandele er blevet erhvervet, må ikke investere i den erhvervende pengemarkedsforening i den periode, hvor den erhvervende pengemarkedsforening besidder andele eller kapitalandele i den.

2. En pengemarkedsforening kan erhverve andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger, forudsat at højst 5 % af dens aktiver investeres i en enkelt pengemarkedsforenings andele eller kapitalandele.

3. En pengemarkedsforening må samlet set højst investere 17,5 % af sine aktiver i andre pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele.

4. Andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger er investerbare for en pengemarkedsforening, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, er godkendt i henhold til denne forordning

b) hvis pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, forvaltes direkte eller ved uddelegering af samme forvalter som den erhvervende pengemarkedsforening eller af ethvert andet selskab, som forvalteren af den erhvervende pengemarkedsforening er tilknyttet i form af en fælles forvaltning eller kontrol eller i form af en væsentlig direkte eller indirekte beholdning, må forvalteren af pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, eller det andet selskab ikke opkræve afgifter for tegninger eller indløsninger på grundlag af den erhvervende pengemarkedsforenings investeringer i andele eller kapitalandele i den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres

c) hvis en pengemarkedsforening investerer 10 % eller mere af sine aktiver i andre pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele skal

i) den pågældende pengemarkedsforenings prospekt oplyse det maksimale niveau for de forvaltningsgebyrer, der kan opkræves af selve pengemarkedsforeningen og af de andre pengemarkedsforeninger, i hvilke den investerer

ii) årsrapporten angive den maksimale andel af de forvaltningsgebyrer, der opkræves af selve pengemarkedsforeningen og af de andre pengemarkedsforeninger, i hvilke den investerer.

5. Denne artikels stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på en pengemarkedsforening, som er en AIF, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 5, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemarkedsforeningen markedsføres udelukkende gennem en medarbejderopsparingsordning, der er omfattet af national ret, og som har fysiske personer som investorer

b) medarbejderopsparingsordningen omhandlet i litra a) giver kun investorerne mulighed for at indløse deres investering i henhold til restriktive indløsningsbetingelser, som er fastsat i national ret, hvilket indebærer, at indløsning kun kan finde sted under bestemte omstændigheder, som ikke er knyttet til markedsudviklingen.

Som undtagelse fra denne artikels stk. 2 og 3 kan en pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, erhverve andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger i overensstemmelse med artikel 55 eller artikel 58 direktiv 2009/65/EF på følgende betingelser:

a) pengemarkedsforeningen markedsføres udelukkende gennem en medarbejderopsparingsordning, der er omfattet af national ret, og som kun har fysiske personer som investorer

b) den i litra a) omhandlede medarbejderopsparingsordningen giver kun investorerne mulighed for at indløse deres investering i henhold til restriktive indløsningsbetingelser, som er fastsat i national ret, hvilket indebærer, at indløsning kun kan finde sted under bestemte omstændigheder, som ikke er knyttet til markedsudviklingen.

6. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid må kun investere i andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger med kort løbetid.

7. Standardpengemarkedsforeninger må investere i andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger med kort løbetid og i standardpengemarkedsforeninger.

Afdeling II

Bestemmelser om investeringspolitik

Artikel 17

Diversificering

1. En pengemarkedsforening må højst investere:

a) 5 % af sine aktiver i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der er udstedt af samme enhed

b) 10 % af sine aktiver i indlån i samme kreditinstitut, medmindre banksektorens struktur i den medlemsstat, hvor pengemarkedsforeningen er hjemmehørende, er af en sådan art, at der ikke findes et tilstrækkeligt antal levedygtige kreditinstitutter til at opfylde dette krav, og det ikke er økonomisk rentabelt for pengemarkedsforeningen at foretage indlån i en anden medlemsstat, i hvilket tilfælde den kan deponere op til 15 % af sine aktiver i samme kreditinstitut.

2. En pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi kan uanset stk. 1, litra a), investere op til 10 % af sine aktiver i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der er udstedt af samme enhed, forudsat at den samlede værdi af sådanne pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som pengemarkedsforeningen med variabel nettoaktivværdi besidder i hvert udstedende organ, i hvilket den investerer mere end 5 % af sine aktiver, ikke overstiger 40 % af værdien af dens aktiver.

3. Indtil datoen for anvendelsen af den i artikel 11, stk. 4, omhandlede delegerede retsakt må summen af alle en pengemarkedsforenings eksponeringer for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver ikke overstige 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

Fra datoen for anvendelsen af den i artikel 11, stk. 4, omhandlede delegerede retsakt må summen af alle en pengemarkedsforenings eksponeringer for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver ikke overstige 20 % af pengemarkedsforeningens aktiver, hvoraf op til 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver kan investeres i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der ikke opfylder kriterierne for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver.

4. Den samlede risikoeksponering over for en enkelt modpart til en pengemarkedsforening stammende fra OTC-derivattransaktioner, som opfylder betingelserne i artikel 13, må ikke overstige 5 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

5. De samlede likvide midler, der stilles til rådighed for en enkelt modpart til en pengemarkedsforening ved omvendte genkøbsaftaler, må ikke overstige 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

6. Uanset de enkelte grænser i stk. 1 og 4 må pengemarkedsforeninger ikke kumulere følgende, hvis det resulterer i, at over 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver investeres i en enkelt enhed:

a) investeringer i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver udstedt af den pågældende enhed

b) indlån i den pågældende enhed

c) afledte finansielle OTC-instrumenter, der giver modpartsrisikoeksponering over for den pågældende enhed.

Uanset det i første afsnit fastsatte krav om diversificering kan pengemarkedsforeningen, såfremt strukturen i det finansielle marked i den medlemsstat, hvor pengemarkedsforeningen er hjemmehørende, er af en sådan art, at der ikke findes et tilstrækkeligt antal rentable finansielle institutioner til at opfylde dette diversificeringskrav, og det ikke er økonomisk rentabelt for pengemarkedsforeningen at anvende finansielle institutioner i en anden medlemsstat, kombinere de typer investeringer, der er omhandlet i litra a), b) og c), dog op til et maksimum på højst 20 % af dens aktiver i en enkelt enhed.

7. Uanset stk. 1, litra a), kan en pengemarkedsforenings kompetente myndighed tillade, at en pengemarkedsforening, i overensstemmelse med princippet om risikospredning, investerer op til 100 % af sine aktiver i forskellige pengemarkedsinstrumenter, som særskilt eller i fællesskab er udstedt eller garanteret af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

a) pengemarkedsforeningen har pengemarkedsinstrumenter fra mindst seks forskellige emissioner fra den pågældende emittent

b) pengemarkedsforeningen begrænser investeringen i pengemarkedsinstrumenter fra den samme emission til højst 30 % af sine aktiver

c) pengemarkedsforeningen henviser i sine fondsbestemmelser eller vedtægter udtrykkeligt til alle myndigheder, institutioner eller organisationer som omhandlet i første afsnit, der særskilt eller i fællesskab udsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter, i hvilke den påtænker at investere over 5 % af sine aktiver

d) pengemarkedsforeningen nævner på en fremtrædende plads i sit prospekt og markedsføringsmateriale, at denne undtagelse anvendes, samt alle myndigheder, institutioner eller organisationer som omhandlet i første afsnit, der særskilt eller i fællesskab udsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter, i hvilke den påtænker at investere over 5 % af sine aktiver.

8. Uanset de enkelte grænser i stk. 1 må en pengemarkedsforening højst investere 10 % af sine aktiver i obligationer, som er udstedt af et enkelt kreditinstitut, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Navnlig investeres provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i overensstemmelse med lovgivningen i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som i tilfælde af misligholdelse fra udstederens side efter fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter.

I tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit omhandlede obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent, må den samlede værdi af disse investeringer ikke overstige 40 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

9. Uanset de enkelte grænser fastsat i stk. 1 må en pengemarkedsforening højst investere 20 % af sine aktiver i obligationer udstedt af et enkelt kreditinstitut, hvis kravene i artikel 10, stk. 1, litra f), eller artikel 11, stk. 1, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/61 er opfyldt, herunder eventuelle investeringer i aktiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

I tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit omhandlede obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent, må den samlede værdi af disse investeringer ikke overstige 60 % af pengemarkedsforeningens aktiver, herunder enhver eventuel investering i de aktiver, der er omhandlet i stk. 8, under overholdelse af de i dette stykke fastsatte grænser.

10. Selskaber, som indgår i samme koncern med henblik på konsoliderede regnskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹⁸⁾, eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, anses for at være en enkelt enhed ved beregning af de grænser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-6.

Artikel 18

Koncentration

1. En pengemarkedsforening må højst besidde 10 % af de pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som en enkelt enhed har udstedt.

2. Den i stk. 1 fastsatte grænse finder ikke anvendelse på besiddelser af pengemarkedsinstrumenter udstedt eller garanteret af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.

Afdeling III

Kreditkvaliteten af pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver

Artikel 19

Intern procedure for kreditkvalitetsvurdering

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal indføre, implementere og konsekvent anvende en forsvarlig intern procedure for kreditkvalitetsvurdering til bedømmelse af kreditkvaliteten af pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver under hensyn til instrumentets emittent og selve instrumentets karakteristika.

2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal sikre, at de oplysninger, der anvendes i forbindelse med den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering er af tilstrækkelig god kvalitet, ajourførte og stammer fra pålidelige kilder.

3. Den interne vurderingsprocedure skal være baseret på forsvarlige, systematiske og kontinuerlige vurderingsmetoder. De anvendte metoder skal valideres af forvalteren af en pengemarkedsforening på grundlag af historiske erfaringer og empirisk dokumentation, herunder backtestning.

4. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal sikre, at den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering overholder alle følgende generelle principper:

a) der skal indføres en effektiv procedure til at indhente og ajourføre relevante oplysninger om emittentens og instrumentets karakteristika

b) der skal vedtages og implementeres passende foranstaltninger til at sikre, at den interne kreditkvalitetsvurdering er baseret på en indgående analyse af alle tilgængelige og relevante oplysninger og tager hensyn til alle relevante faktorer, der påvirker emittentens kreditværdighed og instrumentets kreditkvalitet

c) den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal løbende overvåges, og alle kreditkvalitetsvurderinger skal mindst en gang om året tages op til revision

d) eftersom der i overensstemmelse med artikel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009 ikke må være mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger, skal forvalteren af en pengemarkedsforening gennemføre en ny kreditkvalitetsvurdering for et pengemarkedsinstrument, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, når der sker en væsentlig ændring, der kan påvirke den eksisterende vurdering af instrumentet

e) kreditkvalitetsvurderingsmetoderne skal mindst en gang om året tages op til revision af forvalteren af en pengemarkedsforening for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår, og vurderingen skal fremsendes af forvalteren af pengemarkedsforeningen til den kompetente myndighed. Hvis forvalteren af pengemarkedsforeningen får kendskab til fejl i kreditkvalitetsvurderingsmetoden eller i anvendelsen af denne, skal disse fejl straks korrigeres

f) hvis metoder, modeller eller vigtige udgangshypoteser, der anvendes i de interne procedurer for kreditkvalitetsvurdering, ændres, skal forvalteren af en pengemarkedsforening hurtigst muligt tage alle berørte interne kreditkvalitetsvurderinger op til revision.

Artikel 20

Intern kreditkvalitetsvurdering

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal anvende den i artikel 19 fastsatte procedure med henblik på at afgøre, om kreditkvaliteten af et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrief med sikkerhed i konkrete aktiver får en positiv vurdering. Hvis et kreditvurderingsbureau, der er registreret og godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, har fremlagt en kreditvurdering af det pågældende pengemarkedsinstrument, kan forvalteren af pengemarkedsforeningen tage hensyn til en sådan vurdering og til supplerende oplysninger og analyser i sin interne kreditkvalitetsvurdering, dog uden udelukkende eller på mekanisk vis at forlade sig på sådanne vurderinger i overensstemmelse med artikel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009.

2. Kreditkvalitetsvurderingen skal som minimum tage følgende faktorer og generelle principper i betragtning:

a) kvantificeringen af emittentens kreditrisiko og den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentets side

b) kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, herunder i lyset af den makroøkonomiske og finansmarkedsmæssige situation

c) pengemarkedsinstrumenters kortfristede natur

d) instrumentets aktivklasse

e) typen af emittent, hvor der som minimum skal sondres mellem følgende: nationale, regionale eller lokale myndigheder, finansielle selskaber og ikke-finansielle selskaber

f) for strukturerede finansielle instrumenter, den iboende operative risiko og modpartsrisikoen i den strukturerede finansielle transaktion, og i tilfælde af eksponering for securitiseringer, kreditrisikoen ved emittenten, strukturen af securitiseringen og kreditrisikoen ved de underliggende aktiver

g) instrumentets likviditetsprofil.

Forvalteren af en pengemarkedsforening kan i tillæg til de i dette stykke omhandlede faktorer og generelle principper tage hensyn til advarsler og indikatorer i forbindelse med vurderingen af et pengemarkedsinstruments kreditkvalitet, jf. artikel 17, stk. 7.

Artikel 21

Dokumentation

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal dokumentere dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og kreditkvalitetsvurderingen. I denne dokumentation skal indgå:

a) udformningen og virkemåden af dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering beskrevet på en måde, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at forstå og vurdere hensigtsmæssigheden af kreditkvalitetsvurderingsproceduren

b) baggrunden for og analysen til støtte for kreditkvalitetsvurderingen og for pengemarkedsforeningens forvalteres valg af kriteriet og revisionshyppigheden for kreditkvalitetsvurderingen

c) alle væsentlige ændringer af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering, herunder angivelse af, hvad der udløser sådanne ændringer

d) tilrettelæggelsen af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og strukturen af den interne kontrol

e) detaljerede oplysninger om tidligere interne kreditkvalitetsvurderinger af instrumenter, emittenter og, hvor det er relevant, anerkendte garantistillere

f) oplysninger om den eller de personer, der har ansvaret for den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.

2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal opbevare al den i stk. 1 omhandlede dokumentation i mindst tre fuldstændige årlige regnskabsperioder.

3. Den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal være nærmere beskrevet i pengemarkedsforeningens fondsbestemmelser eller vedtægter, og alle de i stk. 1 omhandlede dokumenter stilles på anmodning til rådighed for pengemarkedsforeningens kompetente myndigheder og for pengemarkedsforeningens forvalters kompetente myndigheder.

Artikel 22

Delegerede retsakter vedrørende kreditkvalitetsvurderingen

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 45 med henblik på at supplere denne forordning, idet den præciserer følgende:

- a) kriteriet vedrørende validering af kreditkvalitetsvurderingsmetoden, jf. artikel 19, stk. 3
- b) kriteriet for kvantificeringen af kreditrisikoen og for den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentet side, jf. artikel 20, stk. 2, litra a)
- c) kriteriet for at fastsætte kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, jf. artikel 20, stk. 2, litra b)
- d) betydningen af væsentlig ændring, jf. artikel 19, stk. 4, litra d).

Artikel 23

Governance i forbindelse med kreditkvalitetsvurdering

1. Den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal godkendes af den daglige ledelse, ledelsesorganet og, hvis en sådan findes, tilsynsfunktionen for en pengemarkedsforenings forvalter.

Disse parter skal have en god forståelse af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og de metoder, som forvalteren af en pengemarkedsforening anvender, samt et indgående kendskab til de dertil knyttede rapporter.

2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal aflægge rapport om pengemarkedsforeningens kreditrisikoprofil baseret på en analyse af pengemarkedsforeningens interne kreditkvalitetsvurdering til de i stk. 1 omhandlede parter. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, og hvor vigtige de er, idet der dog som minimum skal ske årlig rapportering.

3. Den daglige ledelse skal løbende sikre, at den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering fungerer efter hensigten.

Den daglige ledelse skal løbende holdes orienteret om, hvordan den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering fungerer, de områder, hvor der er konstateret mangler, og fremskridt med hensyn til bestræbelser og tiltag, der er gjort for at rette op på tidligere konstaterede mangler.

4. De interne kreditkvalitetsvurderinger og den jævnlige revision af disse, som forvalteren af en pengemarkedsforening skal foretage, må ikke foretages af personer, der udfører eller er ansvarlige for en pengemarkedsforenings porteføljevaltning.

KAPITEL III

Forpligtelser vedrørende pengemarkedsforeningers risikostyring

Artikel 24

Porteføljebestemmelser for pengemarkedsforeninger med kort løbetid

1. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid skal løbende opfylde samtlige følgende porteføljekrav:

- a) deres portefølje skal have en WAM på højst 60 dage
- b) deres portefølje skal have en WAL på højst 120 dage, jf. dog andet og tredje afsnit
- c) for pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal mindst 10 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag. Pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 10 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag
- d) for pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid skal mindst 7,5 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag. Pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 7,5 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag
- e) for pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal mindst 30 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage. Pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet eller statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 30 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge
- f) for pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid skal mindst 15 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage. Pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 15 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge
- g) ved beregningen omhandlet i litra e) kan de i artikel 17, stk. 7, omhandlede aktiver, som er meget likvide og kan indløses og afvikles inden for én arbejdsdag og har en restløbetid på op til 190 dage, også op til en grænse på 17,5 % af pengemarkedsforeningens aktiver medtages som aktiver med udløb inden for en uge i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet og i statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi
- h) ved beregningen omhandlet i litra f) kan pengemarkedsinstrumenter eller andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger medtages som aktiver med udløb inden for en uge i et pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid på op til en grænse på 7,5 % af dens aktiver, forudsat at de kan indløses og afvikles inden for fem arbejdsdage.

Med henblik på første afsnit, litra b), ved beregningen af WAL for værdipapirer, herunder strukturerede finansielle instrumenter, baserer en pengemarkedsforening med kort løbetid beregningen af løbetiden på

restløbetiden indtil instrumentets ubetingede indløsning. Omfatter et finansielt instrument en salgsoption, kan en pengemarkedsforening med kort løbetid dog basere beregningen af løbetiden på salgsoptionens udnyttelsesdato i stedet for restløbetiden, dog kun såfremt samtlige følgende betingelser til enhver tid er opfyldt:

- i) salgsoptionen kan frit udnyttes af pengemarkedsforeningen med kort løbetid på sin udnyttelsesdato
- ii) salgsoptionens aftalekurs vedbliver med at ligge tæt på den forventede værdi af instrumentet på udnyttelsesdatoen
- iii) investeringsstrategien for pengemarkedsforeningen med kort løbetid indebærer, at der er stor sandsynlighed for, at optionen vil blive udnyttet på udnyttelsesdatoen.

Uanset andet afsnit kan en pengemarkedsforening med kort løbetid ved beregningen af WAL for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver i stedet, i tilfælde af amortiserende instrumenter, basere beregningen af løbetiden på et af følgende:

- i) den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter
- ii) tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.

2. Såfremt de i denne artikel omhandlede grænser overskrides af grunde, som pengemarkedsforeningen ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegnings- eller indløsningsrettigheder, skal den pågældende pengemarkedsforening give prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til interesserne for indehaverne af andele eller kapitalandele.

3. Alle de i denne forordnings artikel 3, stk. 1, omhandlede pengemarkedsforeninger kan være pengemarkedsforeninger med kort løbetid.

Artikel 25

Porteføljebestemmelser for standardpengemarkedsforeninger

1. Standardpengemarkedsforeninger skal løbende opfylde samtlige følgende porteføljekrav:

- a) deres portefølje skal konstant have en WAM på højst seks måneder
- b) deres portefølje skal konstant have en WAL på højst 12 måneder, jf. dog andet og tredje afsnit.
- c) mindst 7,5 % af deres aktiver skal bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag. Standardpengemarkedsforeninger må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 7,5 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag
- d) mindst 15 % af deres aktiver skal bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage. Standardpengemarkedsforeninger må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 15 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge

e) ved beregningen omhandlet i litra d) kan pengemarkedsinstrumenter eller andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger medtages som aktiver med udløb inden for en uge på op til 7,5 % af dens aktiver, forudsat at de kan indløses og afvikles inden for fem arbejdsdage.

Med henblik på første afsnit, litra b), ved beregningen af WAL for værdipapirer, herunder strukturerede finansielle instrumenter, baserer en standardpengemarkedsforening beregningen af løbetiden på restløbetiden, indtil instrumentets ubetingede indløsning. Omfatter et finansielt instrument en salgsoption, kan en standardpengemarkedsforening dog basere beregningen af løbetiden på salgsoptionens udnyttelsesdato i stedet for restløbetiden, dog kun såfremt samtlige følgende betingelser til enhver tid er opfyldt:

- i) salgsoptionen kan frit udnyttes af standardpengemarkedsforeningen på sin udnyttelsesdato
- ii) salgsoptionens aftalekurs vedbliver med at ligge tæt på den forventede værdi af instrumentet på udnyttelsesdatoen
- iii) investeringsstrategien for standardpengemarkedsforeningen indebærer, at der er stor sandsynlighed for, at optionen vil blive udnyttet på udnyttelsesdatoen.

Uanset andet afsnit kan en standardpengemarkedsforening ved beregningen af WAL for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver i stedet, i tilfælde af amortiserende instrumenter, basere beregningen af løbetiden på et af følgende:

- i) den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter
- ii) tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.

2. Såfremt de i denne artikel omhandlede grænser overskrides af grunde, som standardpengemarkedsforeningen ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegnings- eller indløsningsrettigheder, skal den pågældende pengemarkedsforening give prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til interesserne for indehaverne af andele eller kapitalandele.

3. En standardpengemarkedsforening må ikke have form af en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet.

Artikel 26

Kreditvurderinger af pengemarkedsforeninger

En pengemarkedsforening, som anmoder om eller finansierer en ekstern kreditvurdering skal gøre dette i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af pengemarkedsforeningen angiver klart i pengemarkedsforeningens prospekt og i alle meddelelser til investorer, hvori den eksterne kreditvurdering nævnes, at kreditvurderingen fandt sted på opfordring af eller blev finansieret af pengemarkedsforeningen eller af forvalteren af pengemarkedsforeningen.

Artikel 27

Kend din kunde-politik

1. Med forbehold af de mere restriktive krav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁹⁾, skal forvalteren af en pengemarkedsforening indføre, implementere og anvende procedurer og udvise rettidig omhu med henblik på at forudsige effekten af samtidig indløsning fra flere investorer side, idet der som minimum skal tages højde for typen af investor, antallet af andele eller kapitalandele i

pengemarkedsforeningen, som ejes af en enkelt investor, samt udviklingen i ind- og udgående pengestrømme.

2. Hvis værdien af andele eller kapitalandele, der indehaves af en enkelt investor, overstiger en pengemarkedsforenings tilsvarende daglige likviditetskrav, skal forvalteren i tillæg til de i stk. 1 omhandlede faktorer overveje alle følgende faktorer:

a) identificerbare mønstre i investorers kontantbehov, herunder den cykliske udvikling i antallet af kapitalandele i pengemarkedsforeningen

b) de forskellige investorers risikoaversion

c) graden af forbindelser eller nær tilknytning mellem forskellige investorer i pengemarkedsforeningen.

3. Når investorer kanaliserer deres investeringer via en mellemmand, skal en pengemarkedsforenings forvalter kræve, at mellemmanden fremlægger de oplysninger, som kræves for at opfylde stk. 1 og 2, med henblik på at forvalte pengemarkedsforeningens likviditet og koncentration af investorer på hensigtsmæssig vis.

4. Forvaltere af en pengemarkedsforening skal sikre, at værdien af andele eller kapitalandele, der indehaves af en enkelt investor, ikke har væsentlig indflydelse på pengemarkedsforeningens likviditetsprofil, når den tegner sig for en væsentlig del af pengemarkedsforeningens samlede nettoaktivværdi.

Artikel 28

Stresstesting

1. Alle pengemarkedsforeninger skal indføre solide stresstestningsprocesser, der giver mulighed for at identificere mulige hændelser eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, der kan have ugunstige konsekvenser for pengemarkedsforeningen. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af en pengemarkedsforening skal vurdere de eventuelle indvirkninger, som disse hændelser eller ændringer kan få på pengemarkedsforeningen. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af pengemarkedsforening skal jævnligt gennemføre stresstestning for forskellige mulige scenarier.

Stresstestene skal være baseret på objektive kriterier og tage hensyn til konsekvenserne af alvorlige sandsynlige scenarier. I stresstestscenarierne skal der som minimum tages hensyn til referenceparametre, som omfatter følgende faktorer:

a) hypotetiske ændringer i likviditetsniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje

b) hypotetiske ændringer i kreditrisikoniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, herunder kredithændelser og ratinghændelser

c) hypotetiske bevægelser i rentesatserne og valutakurserne

d) hypotetiske indløsningsniveauer

e) hypotetiske udvidelser eller indsnævring i spændet mellem de indekser, som rentesatserne for porteføljepapirerne er tilknyttet

f) hypotetiske makrosystemiske rystelser, der påvirker økonomien som helhed.

2. I tilfælde af statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal stresstestene for forskellige scenarier desuden give et skøn over forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel.

3. Der skal gennemføres stresstestning med en hyppighed, der fastsættes af bestyrelsen for pengemarkedsforeningen, hvor det er relevant, eller af bestyrelsen for en pengemarkedsforenings forvalter, under hensyn til hvad der er et passende og hensigtsmæssigt interval i lyset af markedsvilkårene, og under hensyn til eventuelle påtænkte ændringer i pengemarkedsforeningens portefølje. Hyppigheden skal som minimum være hvert halve år.

4. Hvis stresstesten viser, at pengemarkedsforeningen er sårbar, skal en pengemarkedsforenings forvalter udarbejde en udførlig rapport med resultaterne af stresstesten sammen med et forslag til handlingsplan.

Hvor det er nødvendigt, træffer forvalteren af en pengemarkedsforening foranstaltninger til at styrke pengemarkedsforeningens robusthed, herunder foranstaltninger, der forbedrer likviditeten eller kvaliteten af pengemarkedsforeningens aktiver, og orienterer øjeblikkeligt pengemarkedsforeningens kompetente myndigheder om de foranstaltninger, der er truffet.

5. Den udførlige rapport med resultaterne af stresstesten og den foreslåede handlingsplan forelægges bestyrelsen for pengemarkedsforeningen, hvor det er relevant, eller af bestyrelsen for en pengemarkedsforenings forvalter. Bestyrelsen skal om nødvendigt ændre den foreslåede handlingsplan og godkende den endelige handlingsplan. Den udførlige rapport og handlingsplanen arkiveres i mindst fem år.

Den udførlige rapport og handlingsplanen forelægges pengemarkedsforeningens kompetente myndighed til vurdering.

6. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed fremsender den i stk. 5 omhandlede udførlige rapport til ESMA.

7. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på at fastsætte fælles referenceparametre for stresstestscenarierne, der skal indgå i stresstestene, under hensyn til de faktorer, der er anført i stk. 1. Retningslinjerne ajourføres mindst årligt under hensyn til den seneste markedsudvikling.

KAPITEL IV

Værdiansættelsesbestemmelser

Artikel 29

Værdiansættelse af pengemarkedsforeninger

1. En pengemarkedsforenings aktiver værdiansættes mindst dagligt.
2. En pengemarkedsforenings aktiver værdiansættes så vidt muligt ved en opgørelse til markedsværdi.
3. Ved anvendelse af opgørelse til markedsværdi:
  - a) værdiansættes en pengemarkedsforenings aktiver under anvendelse af den mere forsigtighedsbaserede del af købs- og salgsbuddet, medmindre aktivet kan handles til middeltkurs
  - b) må der kun anvendes markedsværdi af god kvalitet, som skal vurderes på grundlag af samtlige følgende faktorer:

- i) antallet af modparter og disses kvalitet
- ii) volumen og omsætning i markedet for det pågældende aktiv
- iii) emissionsstørrelsen og den andel af emissionen, som pengemarkedsforeningen påtænker at købe eller sælge.

4. Hvis det ikke er muligt at anvende opgørelse til markedsværdi, eller hvis kvaliteten af markedsdatoene ikke er tilfredsstillende, værdiansættes en pengemarkedsforenings aktiv konservativt gennem opgørelse til modelværdi.

Modellen skal give et præcist skøn over det pågældende aktivs indre værdi på grundlag af følgende ajourførte nøglefaktorer:

- a) volumen og omsætning i markedet for det pågældende aktiv
- b) emissionsstørrelsen og den andel af emissionen, som pengemarkedsforeningen påtænker at købe eller sælge
- c) markedsrisikoen, renterisikoen og kreditrisikoen i forbindelse med det pågældende aktiv.

Når opgørelse til modelværdi anvendes, må metoden med opgørelse til amortiseret kostpris ikke anvendes.

5. En værdiansættelse foretaget i overensstemmelse med stk. 2, 3, 4, 6 og 7 meddeles de kompetente myndigheder.

6. Uagtet stk. 2, 3 og 4 kan aktiverne i en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi endvidere også værdiansættes under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris.

7. Uanset stk. 2 og 4 kan aktiverne i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, der har en restløbetid på op til 75 dage, ud over opgørelsen til markedsværdi, jf. stk. 2 og 3, og opgørelsen til modelværdi, jf. stk. 4, undtagelsesvis værdiansættes under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris.

Metoden med opgørelse til amortiseret kostpris anvendes kun i forbindelse med værdiansættelsen af et aktiv i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, når prisen på det pågældende aktiv, som er beregnet i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4, ikke afviger fra prisen på det pågældende aktiv, som er beregnet i overensstemmelse med første afsnit i nærværende stykke, med mere end 10 basispoint. I tilfælde af en sådan afvigelse beregnes prisen på det pågældende aktiv i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.

Artikel 30

Beregning af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel

1. En pengemarkedsforening beregner en nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle en pengemarkedsforenings aktiver og summen af alle pengemarkedsforeningens passiver gennem opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi eller begge divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen.

2. Nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel afrundes til nærmeste basispoint eller modværdien hertil, hvis nettoaktivværdien offentliggøres i en valutaenhed.

3. Nettoaktivværdien af en pengemarkedsforenings andel eller kapitalandel beregnes og offentliggøres mindst dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 31

Beregning af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi

1. En statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi beregner den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle sine aktiver, som er værdiansat efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, jf. artikel 29, stk. 6, og summen af sine passiver divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele.
2. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil, hvis den konstante nettoaktivværdi offentliggøres i en valutaenhed.
3. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi beregnes mindst dagligt.
4. Forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 overvåges løbende og offentliggøres dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 32

Beregning af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet

1. En pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet beregner den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle sine aktiver, som er værdiansat efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, jf. artikel 29, stk. 7, og summen af sine passiver divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele.
2. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil, hvis den konstante nettoaktivværdi offentliggøres i en valutaenhed.
3. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet beregnes mindst dagligt.
4. Forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 overvåges løbende og offentliggøres dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 33

Emissions- og indløsningskurs

1. Andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til nettoaktivværdien i pengemarkedsforeningen pr. andel eller kapitalandel, uanset tilladt gebyrer eller afgifter som angivet i prospektet for pengemarkedsforeningen.

2. Uanset stk. 1:

a) kan andele eller kapitalandele i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til nettoaktivværdien i pengemarkedsforeningen pr. andel eller kapitalandel

b) kan andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til den pågældende pengemarkedsforenings konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, men kun når den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, som er beregnet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, 2 og 3, ikke afviger fra den nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er beregnet i henhold til artikel 30, med mere end 20 basispoint.

For så vidt angår litra b), hvis den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel beregnet i henhold til artikel 32, stk. 1, 2 og 3, afviger fra den nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel beregnet i henhold til artikel 30 med mere end 20 basispoint, skal den deraf følgende indløsning eller tegning ske til en pris, der svarer til nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30.

Potentielle investorer orienteres klart og skriftligt forud for indgåelsen af kontrakten af en pengemarkedsforenings forvalter om de situationer, hvor pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet ikke længere vil indløse eller optage til en konstant nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel.

KAPITEL V

Særlige krav for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet

Artikel 34

Særlige krav for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet

1. Forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal indføre, implementere og konsekvent anvende forsvarlige og omhyggelige likviditetsforvaltningsprocedurer til kontrol af de ugentlige likviditetstærskler, der gælder for sådanne pengemarkedsforeninger. Likviditetsforvaltningsprocedurerne skal beskrives klart i pengemarkedsforeningens bestemmelser eller vedtægter samt i prospektet.

Med henblik på at sikre overholdelse af de ugentlige likviditetstærskler gælder følgende:

a) når andelen af aktiver med udløb inden for en uge, jf. artikel 24, stk. 1, litra e), falder til under 30 % af de samlede aktiver i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, og den daglige indløsning på en enkelt arbejdsdag overstiger 10 % af de samlede aktiver, skal forvalteren af den statsgældsaserede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet straks underrette bestyrelsen herom, som derefter skal foretage en dokumenteret vurdering af situationen med henblik på at træffe passende foranstaltninger under hensyntagen til investorernes interesser og træffe afgørelse om at anvende en eller flere af følgende foranstaltninger:

i) likviditetsafgifter på indløsningskravene, som på passende vis afspejler pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og sikre, at de investorer, som forbliver i pengemarkedsforeningen, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele eller kapitalandele i perioden

ii) indløsningsgates, som begrænser mængden af andele eller kapitalandele, der skal indløses på en hvilken som helst arbejdsdag, til maksimalt 10 % af andelene eller kapitalandelene i pengemarkedsforeningen for perioder på op til 15 arbejdsdage

iii) suspension af indløsninger for perioder på op til 15 arbejdsdage, eller

iv) undlade at træffe nogen øjeblikkelige foranstaltninger bortset fra at opfylde den forpligtelse, der er fastsat i artikel 24, stk. 2

b) når andelen af aktiver med udløb inden for en uge, jf. artikel 24, stk. 1, litra e), falder til under 10 % af dens samlede aktiver, skal forvalteren af den statsgældsbaseerede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet straks underrette sin bestyrelse herom, som derefter skal foretage en dokumenteret vurdering af situationen og på basis af denne vurdering og under hensyntagen til investorernes interesser træffe afgørelse om at anvende en eller flere af følgende foranstaltninger:

i) likviditetsafgifter på indløsningskravene, som på passende vis afspejler pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og sikre, at de investorer, som forbliver i pengemarkedsforeningen, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele eller kapitalandele i perioden

ii) suspension af indløsningerne for en periode på op til 15 arbejdsdage.

2. Hvis den samlede varighed af suspensionerne inden for en periode på 90 dage overstiger 15 arbejdsdage, ophører en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet automatisk med at være en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet. Den statsgældsbaseerede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet orienterer straks alle investorer herom skriftligt på en klar og forståelig måde.

3. Når bestyrelsen i den statsgældsbaseerede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller i pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet har fastlagt sin handling i henhold til stk. 1, litra a) og b), oplyser den omgående den kompetente myndighed for den pågældende pengemarkedsforening om enkelthederne i sin beslutning.

KAPITEL VI

Ekstern støtte

Artikel 35

Ekstern støtte

1. En pengemarkedsforening må ikke modtage ekstern støtte.

2. Ved ekstern støtte forstås direkte eller indirekte støtte tilbudt til en pengemarkedsforening af tredjemand, herunder pengemarkedsforeningens sponsor, med det formål eller med den faktisk virkning at garantere pengemarkedsforeningens likviditet eller stabilisere nettoaktivværdien af pengemarkedsforeningens aktiver pr. andel eller kapitalandel.

Ekstern støtte omfatter:

a) likviditetstilførsel fra tredjemand

- b) tredjemands erhvervelse af aktiver i pengemarkedsforeningen til en kunstigt høj kurs
- c) tredjemands erhvervelse af andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen for at tilføre foreningen likviditet
- d) tredjemands udstedelse af enhver form for eksplicitte eller implicitte garantier eller skriftlige støtteerklæringer til fordel for pengemarkedsforeningen
- e) handlinger fra tredjemands side, der direkte eller indirekte har til formål at bevare pengemarkedsforeningens likviditetsprofil og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel.

KAPITEL VII

Krav om gennemsigtighed

Artikel 36

Gennemsigtighed

1. En pengemarkedsforening skal klart angive, hvilken type pengemarkedsforening den er i henhold til artikel 3, stk. 1, og om den er med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, i eksterne dokumenter, rapporter, erklæringer, reklamer, breve eller andre former for skriftlig dokumentation udstedt af pengemarkedsforeningen selv eller af dens forvalter, der er henvendt til eller påtænkes distribueret til potentielle investorer eller indehavere af andele eller kapitalandele.
2. Forvalteren af en pengemarkedsforening stiller mindst en gang om ugen alle følgende oplysninger til rådighed for pengemarkedsforeningens investorer:
  - a) løbetidsopdelingen i pengemarkedsforeningens portefølje
  - b) pengemarkedsforeningens likviditetsprofil
  - c) pengemarkedsforeningens WAM og WAL
  - d) detaljer om de ti største kapitalandele i pengemarkedsforeningen, herunder navn, land, løbetid og aktivtype samt om modparten, hvis der er tale om genkøbsaftaler eller omvendte genkøbsaftaler
  - e) pengemarkedsforeningens samlede aktivværdi
  - f) pengemarkedsforeningens nettoafkast.
3. I dokumentation fra pengemarkedsforeninger i markedsføringsøjemed skal samtlige følgende oplysninger klart fremgå:
  - a) at pengemarkedsforeningen ikke er en garanteret investering
  - b) at en investering i pengemarkedsforeninger er forskellig fra en investering i indskud, med særlig henvisning til risikoen for, at den investerede kapital i en pengemarkedsforening kan svinge
  - c) at pengemarkedsforeningen ikke er afhængig af ekstern støtte til sikring af pengemarkedsforeningens likviditet eller stabilisering af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel
  - d) at risikoen for tab af kapitalen bæres af investoren.

4. Meddelelser fra pengemarkedsforeningen eller en pengemarkedsforenings forvalter til investorerne eller potentielle investorer må ikke på nogen måde give formodning om, at en investering i pengemarkedsforeningens andele eller kapitalandele er garanteret.

5. Investorer i en pengemarkedsforening skal klart oplyses om den eller de metoder, som pengemarkedsforeningen anvender til at værdiansætte pengemarkedsforeningens aktiver og beregne nettoaktivværdien.

Statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal klart over for investorer og potentielle investorer forklare anvendelsen af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris eller metoden med afrunding eller begge.

Artikel 37

Rapportering til de kompetente myndigheder

1. Forvalteren af pengemarkedsforeningen indberetter for hver pengemarkedsforening, som den pågældende forvalter, mindst kvartalsvis oplysninger til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed.

Som undtagelse fra første afsnit foretager pengemarkedsforeningens forvalter for en pengemarkedsforening, hvis aktiver under forvaltning ikke overstiger 100 000 000 EUR, indberetning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed mindst en gang om året.

Forvalteren af en pengemarkedsforening forelægger efter anmodning også oplysningerne, som er indberettet i henhold til første og andet afsnit, for den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening, hvis denne er forskellig fra pengemarkedsforeningens kompetente myndighed.

2. De oplysninger, der indberettes i henhold til stk. 1, skal omfatte følgende punkter:

a) pengemarkedsforeningens type og kendetegn

b) porteføljeindikatorer som f.eks. den samlede aktivværdi, nettoaktivværdien, WAM, WAL, opdeling efter restløbetid samt likviditet og afkast

c) resultaterne af stresstestene og, hvor det er relevant, den foreslåede handlingsplan

d) oplysninger om aktiverne i pengemarkedsforeningens portefølje, herunder:

i) kendetegnene for hvert aktiv, såsom navn, land, emittentkategori, risiko eller løbetid og resultatet af proceduren for den interne kreditkvalitetsvurdering

ii) aktivtype, herunder oplysninger om modparten, hvis der er tale om derivater, genkøbsaftaler eller omvendte genkøbsaftaler

e) oplysninger om pengemarkedsforeningens passiver, herunder:

i) det land, hvor investoren er etableret

ii) investorkategorien

iii) tegnings- og indløsningsaktivitet.

De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i begrundede tilfælde anmode om supplerende oplysninger.

3. I tillæg til de i stk. 2 omhandlede oplysninger indberetter forvalteren af en pengemarkedsforening for hver forvaltet pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet følgende:

a) alle tilfælde, hvor prisen på et aktiv, der er værdiansat under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris i overensstemmelse med artikel 29, stk. 7, første afsnit, afviger fra prisen på det pågældende aktiv beregnet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, 3 og 4, med mere end 10 basispoint

b) alle tilfælde, hvor den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1 og 2, afviger fra nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 med mere end 20 basispoint

c) alle tilfælde, hvor der opstår en situation som beskrevet i artikel 34, stk. 3, samt de foranstaltninger, der er truffet af bestyrelsen i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a) og b).

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende en rapporteringsmodel, der indeholder samtlige de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. januar 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. De kompetente myndigheder fremsender til ESMA alle oplysninger, de modtager i henhold til denne artikel. Sådanne oplysninger fremsendes til ESMA senest 30 dage efter udgangen af rapporteringskvartalet.

ESMA samler oplysningerne med henblik på at oprette en central database over alle pengemarkedsforeninger, der er etableret, forvaltes eller markedsføres i Unionen. Den Europæiske Centralbank skal have adgangsrret til denne database udelukkende til statistiske formål.

KAPITEL VIII

Tilsyn

Artikel 38

De kompetente myndigheders tilsyn

1. De kompetente myndigheder fører løbende tilsyn med, at denne forordning overholdes.
2. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed eller, hvor det er relevant, den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at føre tilsyn med, at kapitel II-VII overholdes.
3. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed er ansvarlig for at føre tilsyn med, at forpligtelserne i fondsbestemmelserne eller vedtægterne og forpligtelserne i prospektet, som skal være i overensstemmelse med denne forordning, overholdes.
4. Den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at føre tilsyn med, at ordningerne for og organiseringen af forvalteren af pengemarkedsforeningen er tilstrækkelige, således at forvalteren af pengemarkedsforeningen er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af alle de pengemarkedsforeninger, som forvalteren forvalter.

5. De kompetente myndigheder skal føre tilsyn med investeringsinstitutter og AIF'er, der er etableret eller markedsføres på deres områder, for at påse, at de ikke anvender betegnelsen pengemarkedsforening eller udgiver sig for at være en pengemarkedsforening, medmindre de opfylder betingelserne i denne forordning.

Artikel 39

De kompetente myndigheders beføjelser

Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF eller direktiv 2011/61/EU, alt efter hvad der er relevant, tillægges de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at de kan udøve deres funktioner i henhold til denne forordning. De har navnlig beføjelse til at:

- a) anmode om adgang til ethvert dokument i enhver form og til at modtage eller tage en kopi deraf
- b) kræve, at en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening tilvejebringer oplysninger uden forsinkelse
- c) kræve oplysninger fra enhver person vedrørende de aktiviteter, som udøves af en pengemarkedsforening eller af forvalteren af en pengemarkedsforening
- d) aflægge anmeldte eller uanmeldte kontrolbesøg på stedet
- e) træffe passende foranstaltninger til at sikre, at en pengemarkedsforening eller forvalteren af en pengemarkedsforening fortsætter med at overholde kravene i denne forordning
- f) udstede et påbud for at sikre, at en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening overholder denne forordning og afholder sig fra at gentage enhver adfærd, som kunne være i strid med denne forordning.

Artikel 40

Sanktioner og andre foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner og andre foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anvendes. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Senest den 21. juli 2018 giver medlemsstaterne Kommissionen og ESMA meddelelse om de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 41

Særlige foranstaltninger

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF eller direktiv 2011/61/EU, alt efter hvad der er relevant, skal den kompetente myndighed for en pengemarkedsforening eller for forvalteren af en pengemarkedsforening under overholdelse af proportionalitetsprincippet træffe passende foranstaltninger, jf. stk. 2, hvis en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening:

- a) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende sammensætning af aktiver i strid med artikel 9-16
  - b) undlader at overholde ét eller flere af porteføljekravene i strid med artikel 17, 18, 24 eller 25
  - c) har opnået tilladelse gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler i strid med i artikel 4 eller 5
  - d) har anvendt betegnelsen »pengemarkedsforening« eller en anden betegnelse, der giver formodning om, at et investeringsinstitut eller en AIF er en pengemarkedsforening, i strid med artikel 6
  - e) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende den interne kreditkvalitetsvurdering i strid med artikel 19 eller 20
  - f) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende governance, dokumentation eller gennemsigtighed i strid med artikel 21, 23, 26, 27, 28 eller 36
  - g) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende værdiansættelse i strid med artikel 29, 30, 31, 32, 33 eller 34.
2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, skal pengemarkedsforeningens kompetente myndighed, hvis det er relevant:
- a) træffe foranstaltninger til at sikre, at pengemarkedsforeningen eller forvalteren af den pågældende pengemarkedsforening overholder de relevante bestemmelser
  - b) inddrage en godkendelse, som er givet i overensstemmelse med artikel 4 eller 5.

Artikel 42

ESMA's beføjelser og kompetence

1. ESMA tillægges de beføjelser, der er nødvendige for, at myndigheden kan udføre de opgaver, som pålægges den i henhold til denne forordning.
2. ESMA's beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU udøves også med hensyn til denne forordning og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Med henblik på forordning (EU) nr. 1095/2010 henregnes nærværende forordning blandt yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 43

Samarbejde mellem myndigheder

1. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed og forvalterens kompetente myndighed, hvis disse ikke er sammenfaldende, samarbejder med hinanden og udveksler oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.
2. De kompetente myndigheder og ESMA samarbejder med hinanden med henblik på at udføre deres respektive opgaver i henhold til denne forordning, jf. forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. De kompetente myndigheder og ESMA udveksler al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at de kan udføre deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning, jf. forordning (EU) nr. 1095/2010, navnlig for at identificere og afhjælpe overtrædelser af nærværende forordning. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at meddele tilladelse til eller føre tilsyn med pengemarkedsforeninger i henhold til nærværende forordning, videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis det er relevant for at kunne føre tilsyn med og reagere på eventuelle konsekvenser af aktiviteter, som varetages af individuelle pengemarkedsforeninger eller af pengemarkedsforeninger i fællesskab, for systemisk relevante finansielle institutioners stabilitet og den korrekte funktion af de markeder, hvor pengemarkedsforeninger udøver deres aktiviteter. ESMA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) skal ligeledes underrettes samt videregive disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater.

4. På grundlag af de af de nationale myndigheder fremsendte oplysninger, jf. artikel 37, stk. 5, udarbejder ESMA i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, en rapport til Kommissionen på baggrund af den i nærværende forordnings artikel 46 omhandlede evaluering.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 44

Behandling af eksisterende investeringsinstitutter og AIF'er

1. Senest den 21. januar 2019 skal eksisterende investeringsinstitutter og AIF'er, der investerer i aktiver med kort løbetid, og som har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen, indgive en ansøgning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedlagt al dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere, at de overholder bestemmelserne i denne forordning.

2. Senest to måneder efter at have modtaget den fuldstændige ansøgning tager pengemarkedsforeningens kompetente myndighed stilling til, hvorvidt investeringsinstituttet eller AIF'en opfylder bestemmelserne i denne forordning, jf. artikel 4 og 5. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedtager en afgørelse og meddeler den straks til investeringsinstituttet eller AIF'en.

Artikel 45

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 15 og 22, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Den i artikel 11, 15 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 15 og 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 46

Evaluering

1. Senest den 21. juli 2022 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning ud fra et tilsynsmæssigt og økonomisk synspunkt efter samråd med ESMA og, hvis det er relevant, ESRB, herunder vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der skal foretages ændringer i ordningen for pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet.

2. Evalueringen skal navnlig:

a) indeholde en analyse af de erfaringer, der er indhøstet ved anvendelsen af denne forordning, konsekvenserne for investorerne, pengemarkedsforeningerne og forvalterne af pengemarkedsforeninger i Unionen

b) indeholde en vurdering af den rolle, som pengemarkedsforeninger spiller ved køb af gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne

c) tage hensyn til de særlige kendetegn ved gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne og den rolle, som disse gældsværdipapirer spiller for medlemsstaternes finansieringsmuligheder

d) tage hensyn til indholdet af den rapport, der er omhandlet i artikel 509, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

e) tage hensyn til denne forordnings indvirkning på de kortfristede finansieringsmarkeder

f) tage hensyn til udviklingen i reglerne på internationalt niveau.

Kommissionen forelægger senest den 21. juli 2022 en rapport om muligheden for at indføre en kvote på 80 % offentlig gæld i EU. Rapporten skal tage hensyn til tilgængeligheden af kortfristede EU-statsgældsinstrumenter og vurdere, om pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet kan være et passende alternativ til ikke-EU-statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi. Hvis Kommissionen i rapporten konkluderer, at det ikke er muligt at indføre en kvote på 80 % offentlig gæld i EU og udfase statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi, som omfatter et ubegrænset beløb af ikke-EU-statsgældsbaseeret gæld, skal den forelægge grundene herfor. Hvis Kommissionen konkluderer, at indførelsen af en kvote på 80 % offentlig gæld i EU er mulig, kan Kommissionen fremsætte lovgivningsforslag til indførelsen af en sådan kvote, hvorved mindst 80 % af aktiverne i statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal investeres i EU-statsgældsinstrumenter. Hvis Kommissionen desuden konkluderer, at pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet har vist sig at være et hensigtsmæssigt alternativ til ikke-EU-stats-

gældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi, kan den fremsætte passende forslag til fuldstændig fjernelse af undtagelsen for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.

Resultaterne af evalueringen meddeles Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af de relevante forslag til ændringer.

Artikel 47

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 21. juli 2018 med undtagelse af artikel 11, stk. 4, artikel 15, stk. 7, artikel 22 og artikel 37, stk. 4, som anvendes fra den 20. juli 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Strasbourg, den 14. juni 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

H. DALLI

Formand

- 1) EUT C 255 af 6.8.2014, s. 3.
- 2) EUT C 170 af 5.6.2014, s. 50.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 5.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.5.2017.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/14/EU af 21. maj 2013 om ændring af direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, for så vidt angår overdreven afhængighed af kreditvurderinger (EUT L 145 af 31.5.2013, s. 1).
- 9) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 11) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 15) Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner (EUT L 79 af 20.3.2007, s. 11).
- 16) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).
- 18) Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).